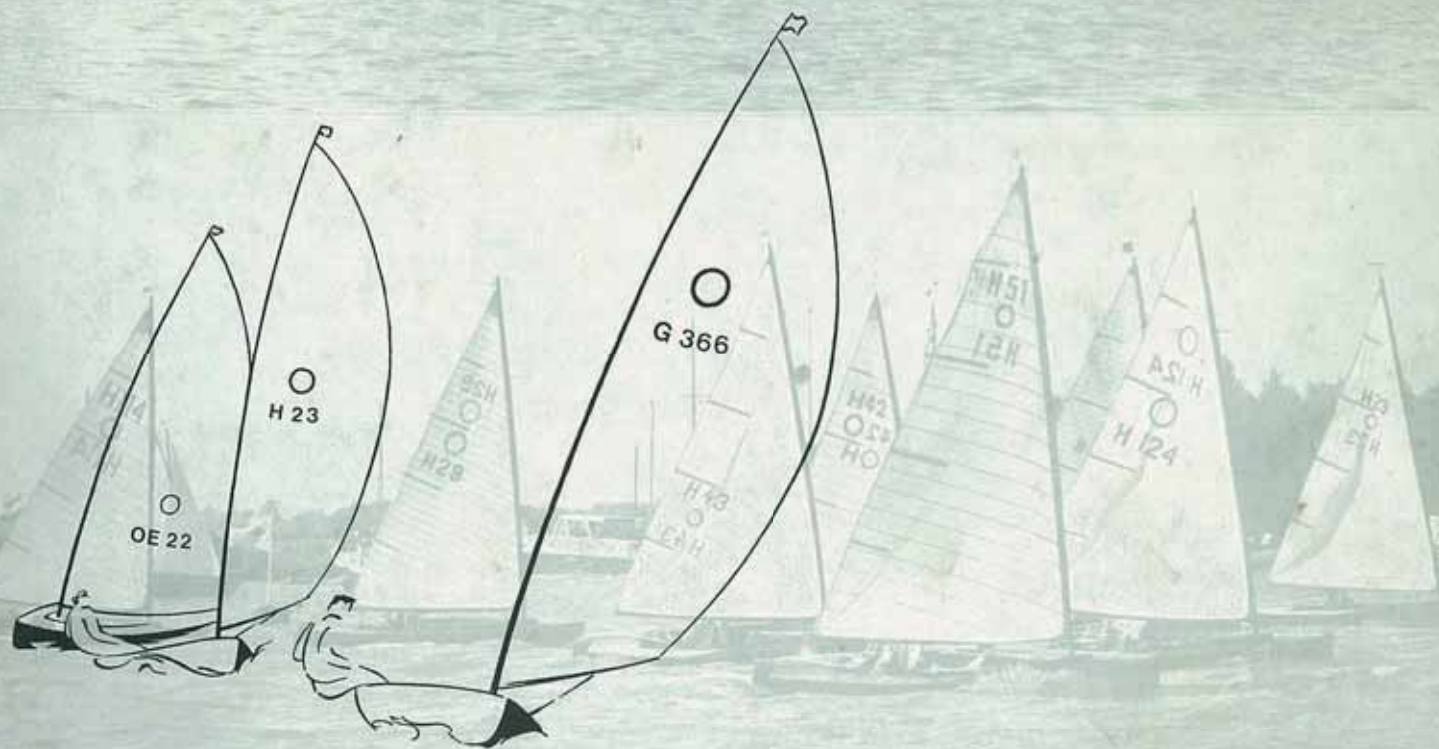

40 jaar

Ojollen

Dit boek is samengesteld uit een reeks van fotomateriaal, knipsels uit kranten en watersportbladen, die door de jaren heen verzameld zijn.

De intentie van de samensteller is, al deze informatie te bundelen en tijdens het 40-jarige jubileumfeest aan de belanghebbenden als herinnering mee te geven.

Helaas konden niet alle oorspronkelijke auteurs achterhaald worden. Het boek zal daardoor een informeel karakter houden en derhalve niet voor verdere publikatie en/of andere handelsdoeleinden in aanmerking komen.

De dank gaat uit naar de diverse prominenten uit vroeger jaren, die de moeite hebben genomen door hun persoonlijke woord aan dit unieke boek de nodige waarde te geven.

Dit boek is nog verre van compleet. Nagezonden stukken konden helaas niet meer gepubliceerd worden. Wellicht zal bij het 50-jarig jubileum deze aanvulling in de vorm van een tweede deel dit boek verder kunnen completeren.

maart 1976

Foto: Bert Muller

VOORWOORD

v

door

DAAN KAGCHELLAND

OLYMPIAJOL OUDE LIEFDE

Met weemoed denk ik nog wel eens terug aan het jaar 1936, zelf 22 jaren jong. In die tijd heb ik de opkomst meegemaakt van de O-jol als opvolger van een andere oude liefde: de 12 voetsjol.

Als lichtgewicht waren we in de 12 voetsjol verwend met de mogelijkheid om bij zwaar weer een zwaardere bemanning te kunnen kiezen. In de O-jol kwam dit voordeel te vervallen voor de lichtgewichten, de zwaarder gebouwde zeilers kregen aanmerkelijk voordeel bij veel wind. Hie stond tegenover, dat deze laatsten in het nadeel waren bij licht weer, zodat de voor- en nadelen eerlijker werden verdeeld.

Maar jonge, jonge, wat hebben we een aanpassingsmoeilijkheden gehad bij de komst van de O-jol. Vergeet niet, dat er nog geen zelflozers bestonden en dat we iedere liter water, die er in kwam, er met de hand uit moesten gooien. Dat betekende dikwijls één hand voor de schoot, één been om te sturen, één been om aan te hangen en één hand om te hozen.

Maar, deze moeilijkheden zijn we goeddeels te boven gekomen. We leerden dat je mast en zeil zodanig kon trimmen, dat aan de wind de bovenste meter van het zeil ietsje bak kwam te staan en zodanig als buffer fungeerde om harde klappen van de wind enigszins te kunnen opvangen. We leerden om zelf harder te worden en zodoende verder en langere tijd buiten boord te kunnen hangen.

We leerden de zeillatten te modelleren voor verschillende windsnelheden, ook de plaats van de verplichte ballast (anker) helemaal voorin bleek een verbetering, enz.

Verder ontwikkelden we het planeren tot een hoge perfectie. Het moet mij van het hart, dat men heden ten dage de kunst heeft verleerd om in plané snelheden van 30-35 km/uur te bereiken. Ook dit kan met een O-jol, maar velen weten het niet.

VI

Al met al is de O-jol een enorm betrouwbare kameraad, die meer wind kan verdragen dan menig ander schip. Het grote belang hiervan is, dat de stuurman meer gelegenheid krijgt om tactiek te beoefenen en toe te passen.

Natuurlijk is het zeilen op zich - het hard zeilen - een heerlijke bezigheid waarbij de stuurman schip, zeil, wind en golven in een volmaakte harmonie moet samenbrengen (techniek). Daartoe moet men nagenoeg moeiteloos in staat zijn, zodat er tijd over blijft om contact te zoeken met het brein van andere stuurlieden met de bedoeling om anderen vuile wind te geven of de slechte slagen te laten maken en om zelf een goede koers te sturen.

De O-jol nu is een van de schepen, die door zijn kwaliteiten als schip de stuurman in staat stelt de tactiek ook tot in perfectie toe te passen. Het is dan ook in 1936 de combinatie geweest van hoog opgevoerde techniek en tactiek, die het eindresultaat mogelijk hebben gemaakt.

Laat mij hier dan wel aan toevoegen, dat dit niet het werk is geweest van één man, maar van vele bekwame tegenstanders, die indertijd met elkander de zeilsport in Nederland op een hoog peil hebben gebracht.

Na deze beschouwing zal het U duidelijk zijn, dat het mij - en velen met mij - een vreugde is te mogen constateren, dat de O-jol weer een bloeiperiode beleeft en ik wens hierbij bestuur en leden van de klasse organisatie veel geluk en voorspoed met hun vreugde en zorgen voor mijn Oude Liefde.

W. van Nieuwen

TEN GELEIDE door PETER VAN WAMEL

VII

Met teksten en foto's van Dieter Bauer

Anno 1976 viert de Olympiajol haar veertigste verjaardag. Wil men precies zijn, dan bestaat de Olympiajol 43 jaar want in 1933 is de O-jol eigenlijk ontwikkeld, doch na een lange oefenperiode in verschillende ontwerpen, is pas in het olympische jaar 1936 de Olympiajol geboren.

In een Duitse zeilvereniging is in 1932 op een zekere zeildag de behoefte naar voren gekomen om een olympische eenmansklasse voor de Olympiade van 1936 uit te schrijven. Reeds in juli 1933 kwam van de tekenaar Hans Bebensee de "Skagerrak" 01 van zijn hand. Dit schip wordt gekenmerkt als de grondlegger van het Olympiajollentype.

Al spoedig kwamen er andere konstrukties van eenmansjollen en dat zelfde jaar al werden de eerste oefenwedstrijden gehouden en wel met 16 jollen, van 15 ontwerpers (Bebensee, Rutsch, Harms, Gärtsch, Drewitz, e.a.). Uit de 7 wedstrijdreeksen kwam er niet één met het gewenste resultaat naar voren, dus werd er besloten deze vergelijkingswedstrijden naar het volgende jaar te verschuiven.

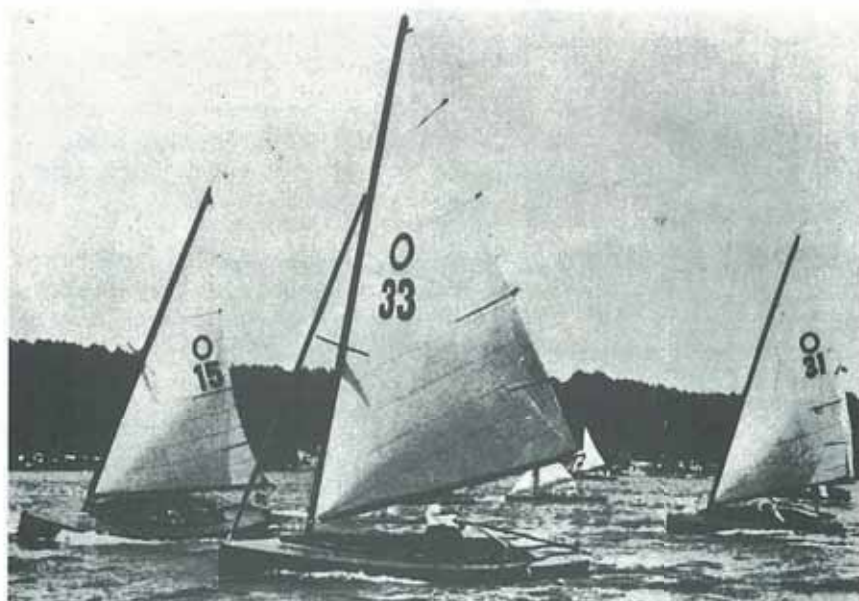
In het vroege voorjaar van 1934 werden deze oefenwedstrijden op Kiel voortgezet. Inmiddels had de bestaande jollenvloot zich verdubbeld en verschijnt voor het eerst de Olympiajol "Adi", getekend door Helmut Stauch. Onder allerlei omstandigheden wist deze jol, met zijn ontwerper, het van zijn konkurrenten te winnen. Deze jol had al datgene in zich, dat door de voorgaande konstruktors was beproefd. Stauch had al die jaren veel gegevens verzameld en op het laatst deze jol ontworpen. Op 28 maart 1934 bericht "Die Yacht" dat voor verdere bouw in Olympiajollen het ontwerp van Stauch zoals de O-31 "Seehund" ex "Adi" als eenheidsklasse gehanteerd moest worden.

Nadat dit bekend werd, is men direkt aan de bouw begonnen en wel met zo'n snelheid voor die tijd, dat eind 1935 in Duitsland reeds 200 jollen waren geregistreerd.

In Nederland werden de eerste 6 Olympiajollen door het Verbond aangeschaft. Van de Stadt had deze opdracht gekregen. Overige eerste kopers waren Jan Maas 23, W. Ritman 24, Borgerhoff Mulder 29, e.a.

Foto: Helmut Stauch, de ontwerper van de int. Olympiajol 1936

Testmodellen
waaruit in
1934 het een-
heidstype
gekozen werd.
Rechts de
O-31 "Adi".

Goud

Begin 1936 werden nog de laatste selectie wedstrijden op het Buiten IJ gehouden tussen Ricus van de Stadt, Jan Maas, Koos de Jong, Borgerhoff Mulder en Daan Kagchelland. Deze werden uiteindelijk door Daan gewonnen. Hij heeft daarna voor ons land op de Olympiade van 1936 te Kiel het olympisch goud veroverd. Dat was nogal wat, want in het hol van de leeuw met de sterke Duitse troef Kroogmann (die 2e werd) heeft Daan het echt niet cadeau gekregen. Wie ooit het Olympisch Station te Berlijn binnentreedt, zal bij de ingang zijn naam ingebeiteld zien naast die der vele andere medaille winnaars.

In Nederland kwam de Olympiajollenklasse goed van de grond. Zeilers als Jack Barzilay 50, Wim Ritman 24, D. van Brummelen 56, G. van Lijnen Nomen, Simon de Wit 55, Hein Coops 11, Frida Hoekstra 26, Pott 19 e.a. waren met de eerdergenoemde zeilers Olympiajol bezitters van het eerste uur. Later kwamen daarbij Jan Bier, Jan Proper, Jack en Eef v.d. Berg 73 en 74, Court Flemming, die de 24 van Wim Ritman kocht, Hein Recourt 61, Theo van Helvert en Jan Vollebrecht 76, de huidige verbondsvoorzitter.

Bezetting

Helaas zou er tijdens de oorlogsjaren niet meer zoveel gezeild worden. Tot en met 1942 ging dat nog wel, doch toen werden de O-jollen gevorderd en deze werden ingezet als varende munitiepramen voor het opblazen van bruggen. Het is ook in die tijd dat Court Flemming bij een vluchtpoging naar Engeland is gefusilleerd.

Boven: De Berlijner Werner Pohl, één van de Duitse Kampioenen voor 1939, hangt in een voor hem typische houding.

Onder: Werner Kroogman bij de Eur. Kamp. in 1954. Hij won in 1936 de zilveren olympische medaille.

Boven: Otto Erhardt (links) met de Zwitser Willie Pieper (rechts).

Onder: Tijdens de Eur. Kamp. in 1954 behoort de Deen Paul Elvstrøm tot de sterkste zeilers in de O-jollen.

X

De Nederlandse Kampioenen van toen waren:

1938 Daan Kagchelland	1941	Hein Recourt
1940 Jan Bier	1942/1943	Koos de Jong

De Europese Kampioenen van toen:

1937 - Attersee, Oostenrijk	- 1. Ernst Bickel(D)	- 2. Peter Scott
1938 - Steinbergersee, Duitsland	- 1. Ernst Bickel(D)	- 2. Heinrich(Hon)
1939 - Neckosee, Gdynia, Polen	- 1. A.T. Veen(Holl)	- 2. Heinrich(Hon)

Van deze Veen is niet veel bekend. Hoe hij daar als Nederlandse afgevaardigde terecht is gekomen is voor velen onduidelijk. Wel moet vermeld worden dat toen deze wedstrijden werden gehouden, 5 dagen daarna de wereldoorlog uitbrak. Er waren slechts 6 O-jollen uit België, Estland, Frankrijk, Polen, Hongarije en Nederland.

Veertiger jaren

Na de oorlogsjaren begon in 1946 het wedstrijdzeilen weer wat gestalte te krijgen. Nieuwe gezichten zoals Leo Gerhards, Jaap Stap, Harry Lesage, Bob Willems enz. namen het op tegen de overgebleven oude garde als Koos de Jong en Daan Kagchelland. Ook kwamen terug Bob Markus, Nellie van Gool, e.a. Deze Nellie van Gool, een Friezin, kon enorm goed zeilen, want eind veertiger jaren kwam zij altijd wel bij de geselecteerden van tien beste zeilers voor het kampioenschap. Er is altijd nog een verhaal in omloop, dat zij bij zwaar weer met haar gereedschapskist in het vooronder voer. Een protest of dienomtrent heeft daar een eind aan gemaakt.

De Nederlandse Kampioenen in die jaren waren: Koos de Jong met zijn "Zomerweelde" H 43 in 1946, 1947, 1948, 1952 en 1953. Bob Markus met de H 166 in 1949, 1950 en 1954. Koos de Jong was in die jaren praktisch niet te verslaan. Juist Bob Markus - de oud 12-voetsjollenzeiler - wist deze hegemonie te doorbreken. Hij was ook degene, die voor de Olympiade te Melbourne was uitgekozen. Helaas gingen deze Olympische Spelen voor Nederland niet door. Bob is toen later naar Australië geëmigreerd en vaart nog steeds, al is het niet in een Olympiajol.

Vijftiger jaren

In 1950 werden na 10 jaren de Europese Kampioenschappen weer gehouden en wel in Triëst. Slechts 5 landen waren er vertegenwoordigd. De Oostenrijker Von Meusil wist hier voor Koos de Jong te winnen.

In 1951 werden deze Europese Kampioenschappen op Loosdrecht gehouden. Hier won de nu nog steeds actieve Oostenrijker Wolfgang Erndt, die ook in 1955 dit Europese Kampioenschap wist te winnen.

In 1954 te Berlijn won de destijds 18-jarige Belg André Nelis deze wedstrijden.

I.O.U.

Tijdens die wedstrijden werd op voorstel van de Oostenrijker Dr. Tichy de Internationale Olympiajollen Union opgericht. Het beoogde doel was een hechte unie te stichten juist op het moment dat de Finnjol in opmars kwam. Otto Ehrhardt was de eerste president en hij werd later opgevolgd door Arno Gaedtke, Oskar Weber, Max Baltis en nu onze Wiebe Beekhof.

De Nederlandse Kampioenen in de vijftiger jaren waren:

1955/1956 en 1958 Jaap Stap

1957 Hans Willems

1959 Sjirk Haaksma

Vele prominente zeilers stapten in die tijd over in de Finnjol en het leek er op, toen in 1959 nog slechts vijf scheepjes op de Nederlandse Kampioenschappen verschenen, dat het met de O-jol in Nederland gedaan was. Op initiatief van ondergetekende werd toen het plan geopperd de Olympiajol in Nederland een nieuw leven in te blazen.

Oprichting Klasse-organisatie

Samen met enige enthousiaste O-jol zeilers, waaronder Robert-Jan Röell, Dik de Ruijter, Wim Ris en Sjirk Haaksma, is na veel werk de eerste oprichtingsvergadering gehouden. Op die 5de maart 1960 was de opkomst zo groot, dat na het verkiezen van een bestuur, de oprichting een feit was. De toenmalige Nederlandse Kampioen Sjirk Haaksma werd tot voorzitter gekozen, ondergetekende sekretaris, Hans Prins en Wim Ris kommissarissen. Als erkende klasse-organisatie, met een eigen bestuur en aangesloten bij het K.N.W.V. vormt zij een distrikt met verschillende vloten, genaamd Internationale Olympiajollen Union distrikt Nederland.

Door de activiteiten die daarna ontstonden en door het verschijnen van het krantje "De Olympiajol" verdubbelde zich het aantal deelnemers op de wedstrijdbanen. Zelfs in 1962, tijdens de wedstrijden om de Gouden O-Jol op de Westeinder, kwamen liefst 41 schepen aan de start. Tijdens de Europese Kampioenschappen in 1964, ook op de Westeinder, kwamen er 66 schepen tegen elkaar uit. Voor die tijd was dat nog al wat. Doch er was in Nederland nog geen nieuwbouw, zoals in Duitsland en Zwitserland, waar de vloot gestadig groeide.

25-jarig jubileum

In 1961 bestond de Olympiajol 25 jaar. Op de Wannsee te Berlijn werden de jubileumwedstrijden gehouden. Franse-, Zwitserse-, Duitse- en twee Nederlandse zeilers bonden de strijd aan. André du Pon en ondergetekende kregen een boot in leen en zeilden met eigen zeilen. De toen 60 jaar oude Arno Gaedtke uit Berlijn wist dit festijn te winnen. Deze Arno Gaedtke is later nog enige jaren president van de I.O.U. geweest.

Zestiger jaren

In de zestiger jaren was het Uwe Woite, die waar hij ook kwam, de eerste prijzen wegsleepte. En dan Claus Löwenich, de gangmaker als het om een feestje ging. Hij is degene die de vloot Essen in Duitsland zo groot gemaakt heeft. Het is daar ook erg gezellig. De Baldeney See is voor vele Nederlandse zeilers nog altijd een trekpleister voor het zeilen en het plezierig samenzijn.

Goldene O-Jolle

Deze wisselprijs was een enorme bronzen trofee. Een grote ring met een zeilende jol er doorheen, geschonken door de Zwitserse promotor Willie Pieper. In 1958 werd deze prijs verzeild op de jubileums Braassem, waar de Duitser Fritze won voor Bob en Hans Willems. In 1962 werd deze prijs wederom in Nederland verzeild en wel op de Westeinder. Dit was eigenlijk het eerste klasse evenement, dat door een Nederlandse kommissie werd georganiseerd. Nu won Uwe Woite voor Cas Visser en Werner. Helaas voor

deze mooie prijs wist Woite in 1964 op de Tegersee en in 1966 te Ratzenburg, dus drie maal achtereen, te winnen. Er moest toen een andere prijs komen. Het werd een gouden beker, die in 1967 door Günter Korfmacher werd gewonnen voor Lilo Hamacher. In 1969 won Woite weer op Bad Zwischenahn en in 1971 en 1973 werd er gewonnen door Jan Woldhuis en Thees Scheen. Helaas is door het overladen programma geen

prolongatie aan deze jaarlijkse serie gegeven, zodat deze gouden cup nog steeds bij Thees Scheen in de kast staat.

Open Europese Kampioenschappen

In 1962 werd het door de I.Y.R.U. toegestaan Europese Kampioenschappen te organiseren, welke openstonden voor iedere Olympiajollen zeiler. Die eerste Kampioenschappen waren te St. Moritz op de Engadiner See. Hans Deuss wist daar te winnen, even voor Wolfgang Erndl, die ook in dit grote gezelschap een serieuze kandidaat was.

1963 - St. Moritz	- Hans Deuss, Wolfgang Erndl, Claus Löwenich
1964 - Aalsmeer	- Uwe Woite, Koert Jansen, Cas Visser
1965 - Bad Zwischenahn	- Uwe Woite, S. Uecker
1966 - Aalsmeer	- Uwe Woite, S. Uecker, Koert Jansen
1967 - St. Moritz	- afgelast geen wind
1968 - Ammersee	- Uwe Woite, Klaus Schenkel, Max Meyer
1969 - Zuidlaren	- Uwe Woite
1970 - Stansstadt	- Klaus Schenkel, Anton Böhning, Claus Löwenich
1971 - Dummer	- Uwe Woite, Manne Baum, Niels Schlieker
1972 - Monnickendam	- Uwe Woite, W. Funcke, Hans Beyer
1973 - Silvaplana	- H. Eishold, Uwe Woite, W. Funcke
1974 - Steinhude	- Horst Klein, Uwe Woite, Niels Schlieker
1975 - Zuidlaren	- Claus Pommeränich, Nico Hofkamp, Roland Franzmann

Pa de Bruin, zeilvader en promotor

XIII

Toen eind zestiger jaren het Verbond in een reorganisatieplan ter afbouw van het aantal klassen in overweging nam de Olympiajool met de Sharpy en de 12-voetsjool haar nationale status te ontnemen, is het vooral Pa de Bruin (zoals hij in de wandeling heet) geweest, die in hoog overleg met de bondsautoriteiten het voor elkaar heeft gekregen, dat de Olympiajool voort mocht bestaan, mits er op de wedstrijdbanen minimaal tien schepen aan de start kwamen en er voldoende starts werden gemaakt.

Gelukkig werd rond 1970 de bouwwijze van het romp materiaal vrijgegeven, waardoor de prijs van nieuwbouw aanmerkelijk goedkoper werd. Er werden dan ook vele nieuwe schepen zowel in polyester als in plakhout gebouwd. Dit betekende, dat de Olympiajollenvloot gestadig begon te groeien. Eind 1969 was het hoogste nummer nog 258; nu in 1976 ligt nummer 314 al vast.

De Kampioenen van 1960 t/m 1975 zijn:

1960	- Bert Tournier	51
1961	- Nico Keijzer	124
1962	- Cas Visser	193
1963	- Bert Benschop	243
1964	- Koert Jansen	43
1965	- Cas Visser	193
1966	- Jan Krom	232
1967	- Cees van Tongeren	23
1968	- Cees van Tongeren	23
1969	- Thees Scheen	43
1970	- Jan Woldhuis	260
1971	- Cees van Tongeren	23
1972	- Peter van Wamel	271
1973	- Walter Pranger	G 609
1974	- Peter van Wamel	271
1975	- Peter van Wamel	271

Zeventiger jaren

In 1970 kwam de H260 "De nieuwe hoop", een polyester schip, op de wedstrijdwateren. Jan Woldhuis was de stuurman. Hij werd in dit schip Nederlands Kampioen. Daarna volgden de nieuwgebouwde Olympiajollen in polyester en plakhout elkaar in tempo op. In 1971 werden er 6 nieuwe boten gemeten; in 1972 9 stuks; in 1973 9 stuks; in 1974 9 stuks met 5 hermetingen en in 1975 14 nieuwe schepen en 6 hermetingen. Men ziet, er is animo genoeg voor dit handzame, mooie westrijdschip. En ..... er wordt nog steeds hard gevaren. Er wordt wel eens beweerd, dat de huidige generatie niet op kan tegen het gehalte van de oude garde. Dat is beslist niet waar. Want als graadmeter kunnen we noemen de 7-voudige Europese Kampioen Uwe Woite, die sinds 1960 in de Olympiajol zeilt. Nu is het al zo, dat hij reeds drie jaar deze titel kwijt is en hij de grootste moeite heeft het aanstormend geweld van goede zeilers van zich af te houden. Hij zeilt nog altijd zeer goed.

Er is nog genoeg over onze Olympiajol te schrijven. Veel daarvan kunt U vernemen uit de reeks van knipsels en verslagen, die in dit boek zijn gepubliceerd. Het merendeel van de geplaatste foto's is gemaakt door de ons allen bekende zeilfotograaf G.L.W. Oppenheim. Hem is veel dank verschuldigd voor het vrijgeven van deze waardevolle foto's.

Als afsluiting van al deze herinneringen aan veertig enerverende jaren Olympiajolzeilen, is alleen nog de wens uit te spreken, dat dit mooie schip ons nog tal van jaren plezier en wedstrijdgenot moge bieden.

Peter van Wamel

Toen wij, nu 40 jaar geleden, de eerste Olympiajol zagen, was dat voor de toenmalige jollenwedstrijdzeilers een openbaring. Een éénmansboot bestond niet. De 12-voetsjol moest alleen met één man gezeild worden tijdens de nationale kampioenschappen.

Met de O-jol kregen wij het eerste racepaard als jol. Je kon eraan trimmen, iets nieuws na de 12-voeter. De mast zetten wij verstelbaar vast in het dek en uren besteedden we bij Van der Neut, die voor mij toen meer bekend stond als "raceroei-riemenmaker" dan als mastenmaker. Het resultaat was, dat ik er éénmaal in slaagde een mast te hebben, die meer achterover dan naar opzij boog en daarmee kon je bij harde wind niet verliezen.

Mijn O-jol, gebouwd door Baay, was een stukje handwerk waar ik nog van droom. Voor f 600,- werd zij mijn eigendom. Trailers bestonden niet en ook hadden we geen auto's, dus zeilden wij van De Kaag naar Sneek, via De Lemmer boot, naar het Alkmaardermeer, naar Kralingen en het Buiten IJ en natuurlijk naar Loosdrecht, dat toen het centrum voor de O-jollen was.

Zelfs op de Seine bij Meulan en tijdens de Kieler Woche zeilden we in onze jollen, waarin de eerste internationale jollenwedstrijden van klasse verzeild werden.

Nog altijd geloof ik, dat het jammer is dat de Finnjol een olympische klasse werd. Met zijn ongestaagde mast-met-gleuf-voor-de-giek kan dit bootje niet tippen aan de snellere en betere O-jol.

Merkwaardig, dat er na 40 jaar nog geen betere éénmansjol ontworpen werd. In ieder geval was mijn jollenzeilersgeneratie de gelukkige, die als eerste in dit bij uitstek wedstrijdscheepje heeft mogen strijden in binnen- en buitenland met als klap op de vuurpijl dat Daan Kagchelland er Olympisch Kampioen in werd.

P.H.R. Borgerhoff Mulder

Mijn boot - de 24 - werd in de winter van 1934-'35 bij Baay in Loosdrecht gebouwd voor de heer P.H.R. Borgerhoff Mulder. Over de aflevering ontstond verschil van mening en de firma Baay bouwde in het najaar een nieuwe boot voor Borgerhoff Mulder - de 29. Van Baay kocht ik toen de 24.

Het Verbond bestelde 6 boten bij v.d. Stadt en stelde die aan verschillende zeilers ter beschikking, o.a. aan Daan Kagchelland. Jan Maas van "Loosdrecht" had de 23, welke voor of vlak na de Olympiade in het bezit kwam van Daan Kagchelland.

Enkele namen uit die eerste tijd zijn: Borgerhoff Mulder, Jack Barzilay, D. van Brummelen, G. van Lijnen Nomen, E.G. v.d. Stadt, Simon de Wit, Hein Coops, Frida Hoekstra (Mevr. v. Duyl) en Pott. Later kwamen daarbij: Jan Bier, J. Proper, H. Recourt, Koos de Jong, de Gebr. v.d. Berg en J. Dijkers. Nog weer later: Vollebregt, van Helvert en pas na 1939 Jaap Stap, die op de Kielerwoche nog 12 m² zeilde, terwijl Borgerhoff Mulder toen nog deelnam in zijn O-jol.

De selectiewedstrijden in de verbondsjollen werden op het Buiten IJ gezeild waar Daan Kagchelland winnaar werd en v.d. Stadt reserve.

Zelf heb ik O-jol gezeild van voorjaar 1936 tot najaar 1939. Mijn "Goesting" heb ik toen verkocht aan Kurt Flemming, die de boot omdoopte in "Estamtam". Hij zeilde daar zeer succesvol mee. Kurt viel echter bij een poging om via Frankrijk naar Engeland te komen in Duitse handen en werd gefusilleerd. Voor zover ik weet is Hein Coops inmiddels overleden en is Simon de Wit ziek.

In die tijd bestonden er nog geen trailers en maakten wij sleeptochten naar Rotterdam, Loosdrecht en Alkmaar. Wedstrijden op de Braassem en de Westeinder deden we vanuit de Kaag meestal zelf zeilend, met de hoop op een sleepje terug.

Mijn boot heb ik bij Baay in Loosdrecht gehaald met een oude Chevrolet vrachtwagen, op balen stro. Als ik mij goed herinner voor f 25,- van Warmond naar Loosdrecht en terug.

A handwritten signature in black ink, reading 'W. Ritman', with a long horizontal line underneath it.

E.G. VAN DE STADT - BEEMSTER

XVII

Van 1934 tot 1940 heb ik actief deelgenomen aan de wedstrijden in de Olympiajollen.

Ben als reserve met Daan Kagchelland naar de Olympische Spelen in Kiel geweest in 1936 en mag zeggen, dat ik in de bovengenoemde jaren met redelijk succes aan de wedstrijden heb deelgenomen.

Eind 1940 ben ik naar de Drakenklasse overgegaan en na de oorlog naar zeewedstrijden en heb - dankzij de training in de Olympiajol - veel succes gehad.

Ik hoop dat het mij mogelijk is op 27 juni 1976 aan Uw wedstrijden deel te nemen.

Ricus van de Stadt

IR J. VOLLEBREGT - WARMOND

Bij de firma Baay te Oud Loosdrecht bestelden wij in 1937 vier Olympiajollen, de nummers 73, 74, 75 en 76. Deze waren compleet met een Zeilinga tuig en dekzeil en kostten in die tijd f 500,- per stuk. De eigenaren waren, op nummervolgorde: Jack van der Berg, Eef van der Berg, Bert van der Vaart en Bert Vollebregt d.w.z. mijn oudere broer.

In 1939 werd deze Olympiajol aan mij doorgeschoven en in 1943-'44 werd deze jol op de Kaag in beslag genomen door de Duitsers. De lichter waarmee o.a. dit schip naar Duitsland werd vervoerd, is buiten Den Helder getorpedeerd. Na de oorlog ontving ik voor dit schip, naar ik meen, een bedrag van f 500,- van de Nederlandse overheid.

In 1946 kocht ik in Loosdrecht de Olympiajol nummer 99, ook gebouwd door de firma Baay, welke omstreeks 1952 wederom werd verkocht.

De eerste Olympiajol was zeer succesvol en vele prijzen werden gewonnen op de Kaagweek, de Loosdrechtweek, in Muiden en in Alkmaar, waarbij ook de Hilleegersbergse- en Kralingseplassen niet vergeten mogen worden. Trouwens, de 73 en 74 waren ook bekende prijswinnaars. Na de oorlog werd met de 99 nog slechts sporadisch aan wedstrijden deelgenomen.

J. BIER - VELP

Voor een bijdrage aan het jubileumboek heb ik in enige oude albums gekeken en hierbij stuur ik je een artikel uit het "Handelsblad" van maandag 23 September 1940, over mijn behaalde O-jollen kampioenschap.

(Van onzen bijzonderen correspondent).

KAAGSOCIËTEIT, 22 Sept. — Na zes uiterst enerveernde wedstrijden is heden op de Kagerplassen de beslissing gevallen in de kampioenschapsraces van Olympia- en twaalfvoetsjollen. Jan Bier, de jeugdige Haarlemse zeller, behaalde den — veel omstrede — titel, na zoowel Kagchelland als Borgerhoff Mulder overtuigend verslagen te hebben in de Olympia-klasse. Bij de 12-voetsjollen volhardde de familie Kagchelland in haar traditioneele zeilersfaam. Als jongste editie schaarde Rini Kagchelland zich aan het hoofd van zijn concurrenten en verwierf den titel met eere.

Zoo zien wij, dat ditmaal de oudere garde is teruggedrongen, of, liever gezegd, overvleugeld is door een opkomend zeilersgeslacht. Al hebben de bekende geroutineerde fenomenen gedurende het geheele seizoen bewezen, dat hun positie onwrikbaar en onbereikbaar is, toch komt er op het moment suprême een jongeling aan, die hun een halt toeroept. Vooral van Bier, die na lang in twaalfvoeters te hebben rondgescharreld, voor het eerste jaar in de Olympiajollen-klasse uitkwam, is dit geen geringe prestatie. Weltingen geloofden in zijn succes, waarschijnlijk h'zief ook niet.

Een veni, vidi, vici is het dan ook geenszins geworden. Zelfvertrouwen, bravour en dat — er altijd bij hoorende — kleine beetje geluk vormden, naast zijn technische kwaliteiten, de basis voor zijn verrassend resultaat. Zoo ontroppte Bier zich op de Kaag als de trouwvulle der Olympiajollen-zeilers.

Voor R. Kagchelland, die niet voor de eerste maal mededingt naar den kampioens-titel voor de 12-voetsjollen, kan de waarde van zijn succes heel wat lichter worden beoordeeld. Zijn groote rivaal, de Zaankanter Landsman, scheen dezen Zondag „verankerd" te varen, terwijl de overige deelnemers in deze wat al te subtiel bezette klasse Kralingsche en Hillegersbergsche plassen bevaarders waren, die hij reeds meerdere malen grandioos overtroefde had.

Nevelig begin.

Een ietwat contrasteerend hard schot doorbrak in de ochtenduren de stilte der Kagerplassen. Vrijpostig weergalmde het over het spiegelgladde meer tegen de door nevels onzichtbare oevers. Bier en Borgerhoff, die beiden reeds twee overwinningen gedurende het vorige weekend op hun naam hadden staan

en voor wie deze strijd dus al beslissend kon zijn, dreven, elkaar nauwlettend bespleddend, boord aan boord. Kagchelland, Recourt en Van den Berg volgden op den voet. Langzaam en traag werd koers gezet naar de Zweyland-boei, alwaar het geheele veld in dichte nevels en zelfs voor elkaar onzichtbaar de rondingsmanoeuvre volbracht. In het stoombootengat voelden allen het gemis van een kompas, terwijl tevens moeilijk verwacht kon worden, dat Kaagzeilers een kundig bestek zouden kunnen opmaken.

Het werd een loven, bieden en gokken op de Norremeer-boei, waar De Wit als eerste zijn „Smile" vertoonde. Doch er waren vele wegen in deze verduisterde race, waaruit ten slotte Kagchelland als overwinnaar te voorschijn trad, dicht achtervolgd door J. van den Berg. Terecht oordeelde het wedstrijdcomité, dat onder deze omstandigheden de race als geannuleerd moest worden beschouwd.

Zoodra er wat wind uit den Zuidoostelijken hoek opdook, werd een volgende maal gestart. Het werd een strijd over een geheel bezeilde baan, die in hoofdzaak tusschen Kagchelland en De Wit gestreden werd. Doch reeds halverwege den Disperpoel had Kagchelland zich bevrijd en zette ongehinderd van bakken tot bakken koers naar de finish. Doch de derde en laatste wedstrijd bracht Bier zijn onvolprezen succes. Hoog startend liep hij voor den wind, te zamen met De Wit en Borgerhoff, weg. Boeg aan spiegel volgden de overige deelnemers na een goed doorgevoerden kluitstart. Met onderling minnemaal verschil bereikte het veld de keerboei, met Borgerhoff en De Wit als laatste ronders. Evers lag voor, en zonder zich om de boeien te bekommeren, moesten de zeilers in den wind direct op de eindvlaggen aansturen. Reeds vóórdat het Stoombootengat bereikt was, kneep Evers hoog, heel hoog, aan den wind, terwijl Bier zijn jol daarentegen rulin en vol liet varen. Hoewel lager uitkomend, was Bier's voorsprong zoo groot, dat Evers in den volgenden slag verre de mindere was en Bier's spiegel kon bekijken. Borgerhoff Mulder, die zich achter uit het veld moest opwerken, gelukte het niet, meer naar voren te komen en nam even voor Kagchelland met de vijfde plaats genoegen.

OLYMPIAJOLLEN.

1e Wedstrijd: 1. D. Kagchelland (Kralingen), 2. H. Evers (Haarlem), 3. E. van den Berg (Weesp), 4. S. de Wit (Zaandam), 5. P. H. R. Borgerhoff Mulder (Oegstgeest), 6. J. Bier (Haarlem), 7. J. van den Berg (Weesp), 8. H. Bollemeyer (Amsterdam), 9. W. Stoutenbeek (de Kaag), 10. H. Recourt (Amsterdam).

2e Wedstrijd: 1. J. Bier (kampioen), 2. H. Evers, 3. W. Stoutenbeek, 4. J. van den Berg, 5. P. H. R. Borgerhoff Mulder, 6. D. Kagchelland, 7. H. Recourt, 8. E. van den Berg, 9. H. Bollemeyer, 10. S. de Wit.

Hein Recourt neemt zijn kans waar

Akersloot, Zondag.

Deze tweede dag van de wedstrijden van de Zaanlandsche is een bijzonder mooie zeildag geworden. Dank zij een van den aanvang af stevig en constant doorstaanden noordelijken wind en dank zij tevens het feit, dat ook de zon zoo nu en dan op het wedstrijdterrein verscheen. Sportief verliepen de wedstrijden prachtig; er was veel strijd en het aantal protesten beperkte zich dezen dag tot twee.

In de Olympiajollen heeft Hein Recourt op uitnemende wijze zijn kansen tegen den zoo gevreesden Bier verdedigd. En den middagwedstrijd heeft hij gewonnen op een manier, die hem tot eere strekt. Hij heeft zijn gevaarlijken tegenstander in die partij overtroffen in accuratesse bij het opwerken, met goed gevolg. Toch heb ik een opmerking. En wei over het zetten van het zeiltje dier jollen: er zijn er maar weinigen van die lieden, die dat even zorgvuldig doen als die Bier: die heeft ook daar maar het echte gevoel voor.

Olympiajollen (19 Geenemers): 1. Beroesboe III st. J. Bier; 2. Terangi st. J. Proper; 3. Ree st. H. Recourt; 4. Mop st. H. Bollemeyer; 5. Boreas st. S. de Wit.

Ten slotte nog een algemeene opmerking over de manier, waarop veel van die zeilers in kleine scheepjes met hun vaartugjes plegen te leven. Dat is vaak niet mool meer. En ik moge velen van die lieden wel eens op het hart binden, dat het geen pas geeft om het scheepje zoo maar nonchalant weg ergens op het walletje te laten schieten en er dan maar verder niet naar om te kijken. Het is waarlijk naar om te zien hoe sommige van die mooie scheepjes mishandeld worden bij golfslag, als ze tegen elkander hotsen en botsen, terwijl de jeugdige eigenaar (of gebruiker, wat nog erger is!) heel ergens anders is. De waarde van de sport wordt grooter naarmate er meer zorg besteed wordt aan het materiaal. En het is waarlijk niet veel minder dan een schandaal, om den boel zoo te veronachtzamen als heel, heel vaak door velen gedaan wordt. Mogelijk zijn vele jonge zeilers nog niet hiervan doordrongen: het is dan m.i. de taak van de bestuurders der zellvereeningen om hun die eigenschappen bij te brengen, die noodig zijn voor een goeden schipper, een die hart heeft voor het werk, voor het zeilen zelf, maar ook zich geheel uitleeft in de zorg voor schip en tuig. Die zeilers moeten leeren er prijs op te stellen, dat hun boeltje er tip-top uitziet: zij zullen er zeker betere watersportmensen door worden!

De Zaanlandsche Zellvereening kan terugzien op twee mooie zeildagen. Met climax. Want deze laatste dag was een pracht. En gaf zoo goed als iedereen hooge voldoening.

XIX

Hein Recourt

J. DIJKERS - ROTTERDAM

Mijn kennismaking met de O-jol dateert van 1935 toen ik als 12 voetsjollenzeiler in de voorselectie voor de Olympische Spelen 1936 in de 6 verbondsjollen kon meedoen. Dat ik daar niet ver mee kwam is niet zo beschamend, de Jong en Kagchelland waren de twee besten in Rotterdam en laatstgenoemde werd de Olympiade winnaar O-jollen 1936.

Zelf bouwen was in die dagen de enige mogelijkheid voor werkende jongeren om aan een nieuw schip te komen. Voor gezamenlijke rekening hebben wij op zolder van het ouderlijk huis van mijn vriend Ab Slee 3 jollen gebouwd. Ab Slee was een timmerman met gouden handen en F. van Galen (inmiddels overleden) was een schrijfmachine monteur. Met alle financiële moeilijkheden uit die dagen, waren dit de fijnste jaren van ons leven. Op de zolder kwam de keurmeester en vol lof werden de jollen de nummers 30, 31 en 32 ingeslagen en ons zeilfeest kon worden voortgezet. Kosten per O-jol ongeveer f 150,-. Met weer andere vrienden werden trailers uitgedokterd en spoedig reden wij met aanhanger naar de wedstrijden.

In de oorlogsjaren heb ik van armoe mijn jol moeten verkopen aan John Hofland, die er niet veel succes mee heeft gehad. Na de oorlog werd, toen het weer even kon een andere jol gekocht, de 216 van W. Uilenbroek. Hierin heb ik vele jaren succesvol gezeild. Mijn eerste internationale wedstrijd heb ik gevaren met de Jong op de Baldenay See nabij Essen. De Jong eindigde als zesde en ik als achtste. Data heb ik niet meer achterhaald.

In het jaar 1954 - van 30.8. tot 5.9. - aangewezen als reserve stuurman met de Jong naar de Europese Kampioenschappen op de Wannsee bij Berlijn. Wat een eer en wat een fijne dagen in gezelschap van onze dames. Hier was ook voor de reserve stuurlieden een wedstrijd ingelast, aangevuld met de Fin Kjallström en de Engelsman Murray. Het gelukte mij uit het middenveld op de finishlijn de plaatselijke crack Baumgarten te passeren door op het critieke moment met een ruk mijn zeil aan te trekken en met enige centimeters verschil als eerste te eindigen.

In 1955 wederom met de Jong naar de Europese Kampioenschappen op de Traunsee van 27.8 tot 5.9. Hier werd de Jong derde. In Berlijn zijn de Jong en ik ook nog aanwezig geweest bij de oprichtingsvergadering van de "Internationale O-Jollen Union".

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'J. Dijkers', with a large, sweeping flourish extending to the right.

Aktiver Regattasegler seit 1937.

Olympische Spiele: 1952 in Helsinki (Finn) - 5. Platz
1956 in Melbourne (Finn) - 15. Platz

Europameisterschaften:

1951 in Loosdrecht (O-Jolle) - Europameister
1955 in Gmunden (O-Jolle) - Europameister
1963 in St. Moritz (O-Jolle) - 2. Platz
1970 in Stansstad (O-Jolle) - 5. Platz
1958 in Cascais (Finn) - 8. Platz

Österreichische Staatsmeisterschaften in der O-Jolle:

Staatsmeister in den Jahren
1949, 1950, 1954, 1955, 1957, 1958, 1959, 1961
2. Platz in den Jahren 1948, 1951, 1953.

Badrutt Challenge-Cup - St. Moritz:

Sieger in den Jahren 1954, 1957, 1959, 1969, 1970, 1971

Internationale Alpenseemeisterschaft in der O-Jolle:

Alpenseemeister in 1955, 1959, 1970
2. Platz in 1957 und 1961

Kieler Woche (Finn Dinghy)

Sieger im Jahre 1952

Darüber hinaus zahlreiche 1. Plätze in internationalen und österreichischen Regatten.

Dr. W. Erndl

B. MARKUS - AUSTRALIË

Met Uw uitnodiging voor de veteranenwedstrijd te Loosdrecht, ben ik zeer vereerd. Men zal echter wel begrijpen dat het mij niet mogelijk is aanwezig te zijn. Mocht ik in Holland komen, dan is het misschien mogelijk een O-jol te vinden om aan één of andere wedstrijd mee te varen.

In 1940 begon ik O-jol te zeilen tot 1954. In dat jaar ben ik naar de Finn overgestapt. Transport was in mijn tijd de grootste moeilijkheid. Om van de ene naar de volgende wedstrijd te komen, werden meestentijds sleepboten georganiseerd. Twaalf uur in een sleep van bijvoorbeeld Amsterdam naar Gouda was normaal.

Als ik mij goed herinner, heb ik 4 O-jollen gehad, de 158, 113, 69 en de snelle 166, toen verkocht naar België. In de 166 "Pinguin" heb ik twee maal het kampioenschap behaald, waaraan ik nog altijd met veel genoegen terug denk.

Het was een goede tijd in de O-jol en misschien is het meest belangrijke, dat het een niet te verbreken band maakt tussen mensen van verschillende nationaliteiten en ideeën.

Na mijn vertrek uit Holland, in 1957, heb ik het zeilen opgegeven voor een aantal jaren. In 1966 heb ik deelgenomen aan de World Championship in de 505 in Adelaide. Het resultaat was niet goed.

In 1968 ben ik naar de FD overgegaan en ben twee maal 'State Champion' van South Australia geweest. Momenteel zeil ik nog FD en meestal op zee. Verleden jaar waren de kampioenschappen in Brisbane, een trip van ca. 8000 km voor ons. Het resultaat een elfde plaats. Zojuist ben ik teruggekomen uit Melbourne, waar ik deelnam aan de Olympic trials, waar ik veertiende werd.

Ik hoop dat U deze gegevens kunt gebruiken en ik wens de Olympiajollen 'good luck' en 'good sailing'.

Bob Markus

Bob Markus,
Olympiajollen-kampioen.

In 1945 kwam ik in het bezit van de O-jol H 73 "Magneet" van J.R. v.d. Berg. Tot 1958 heb ik aan de meeste belangrijke wedstrijden deelgenomen en elf maal aan de Nederlandse Kampioenschappen. Verscheidene hoofd- en wisselprijzen waren het resultaat, waaronder de bekende Admiraal Quant wisselbeker, welke al vanaf 1937 tijdens de Holland Week II werd verzeild.

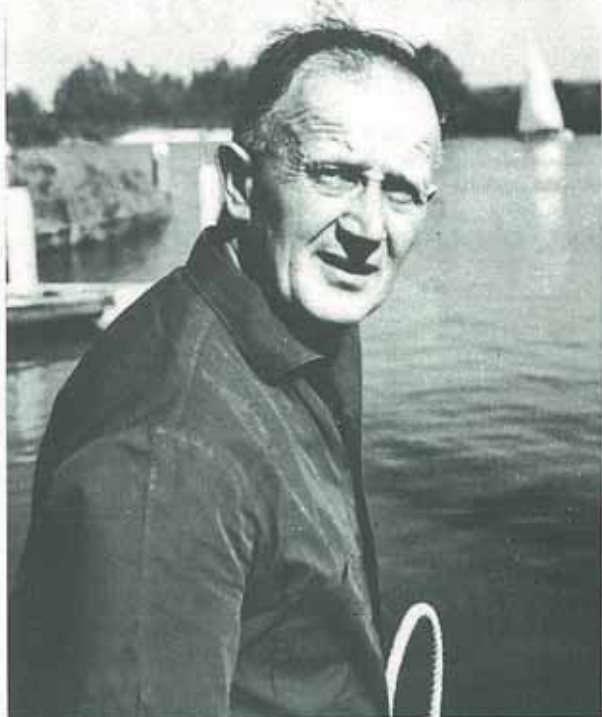
Eenmaal ben ik met mijn schip de grens overgegaan, naar de z.g. Alpensee Kampioenschappen op de Ammersee in 1954, waaraan toendertijd zo'n 80 O-jollen deelnamen. Het vervoer van je boot stelde je in die tijd voor grote problemen want trailers voor boten waren niet te koop dus alles moest van oude onderstellen zelf gefabriceerd worden.

Als bijzonderheid kan ik nog vermelden, dat tijdens één van de wedstrijden van de Kaagweek 1948 de bliksem in de mast sloeg en, zoals later bleek, nog al schade aanrichtte. Zelfs de bronsverflaag van het onderwaterschip smolt gedeeltelijk weg.

Mijn laatste belangrijke wedstrijd in de O-jol was in 1958 tijdens de "Gouden O-jol Wedstrijden" op de Braassemmermeer, waar ik tweede werd en de Mausy prijs behaalde, die door de Heer Pieper beschikbaar was gesteld voor de beste Nederlander.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'B. Willems'. The signature is written in a cursive style with a long, sweeping underline.

Koos de Jong

VOLGENS het naamplaatje op de deur en ook volgens de burgerlijke stand luidt de naam J. H. H. J. de Jong en is het adres Esdoornlaan 11 te Schiebroek. Maar noch het een, noch het ander zal de meeste Nederlandse zeilers waarschijnlijk iets zeggen. Maar zeggen we „Koos“ de Jong uit Rotterdam, dan weten jong en oud in onze vaderlandse zeilsport wie er wordt bedoeld. Haast allen kennen hem, weliswaar niet persoonlijk, maar toch in elk geval van naam. Deze Koos de Jong is immers al ruim dertig jaar een bekende verschijning op onze wedstrijdbanen; hij behaalde talrijke successen, nationaal en internationaal, en behoort nu ondanks, of misschien ook wel dank zij, zijn 51 jaren nog steeds tot onze beste wedstrijdzeilers.

Dat beste moet in dit geval niet eens uitsluitend worden opgevat in de zin van snelste. Zijn opvattingen over de sport stempelen hem ook tot een beste zeiler, meer in de letterlijke betekenis van dat woord. Tot die conclusie komt men als men met Koos de Jong — zo zullen wij hem met permissie ook maar blijven noemen — zit te praten. Tijdens dat gesprek in de gezellige woonkamer valt je oog natuurlijk op de prijzenkast, boordevol met wisselbepers en andere trofeeën. Hé, denk je dan, dat is interessant om te vertellen, zoveel prijzen in zoveel jaar wedstrijdveren. Maar op de vraag hoeveel prijzen het er precies zijn geweest in al die jaren, zegt Koos de Jong prompt: Daar heb ik geen idee van. Prijzen interesseren me niet. En hij vertelt, dat het voor hem geen wezenlijk verschil maakt of hij de wedstrijd wint of niet, dat hij zeilt omdat hij daar plezier in heeft, dat het wedstrijdzeilen hem voldoening schenkt. De spanning is het mooiste, zegt hij verder, en: ik zou niet graag altijd flink voor willen liggen. Tegenwoordig zeil ik hier op de plassen tegen die jonge jongens van nauwelijks 60 kilo. Ik ben veel zwaarder en daar verspeel ik mee. Maar dat kan me niet schelen; dan komt de strijd en zo hebben wij samen de grootste lol.

★

Ik zeil voor mijn plezier, zo hoor je Koos de Jong meer dan eens zeggen. Dat is een van de redenen, dat hij steeds in een eenmansboot heeft gevaren en van plan is die trouw te blijven zolang hij wedstrijdvaart. Ik moet geen bemanning, want daar krijg je zorgen mee. Het is heel moeilijk een goede bemanning te vinden en die te houden. Als je alleen bent ben je vrij en veel onafhankelijker om daar naar toe te gaan, waar je wilt.

ROTTERDAMSE ZEILER VAN MEER DAN NATIONALE FAAM

Ik zeil voor mijn plezier en daarom ga ik niet vaak protesteren. Natuurlijk laat ik me in de wedstrijd de kaas niet van het brood eten, maar ik wil de zaak niet op de spits drijven en tegen alle kleinigheden, waar de betrokkenen zelf soms niet eens iets aan kunnen doen, gaan protesteren. Zo lang ik nu vaar heb ik misschien maar twee of drie keer geprotesteerd. De sfeer moet gemoedelijk blijven. Ook doe ik niet mee aan die kritiek op de jury's, zoals je die soms hoort, meestal van dezelfde. Je moet niet vergeten, dat die mensen er niet voor hun, maar voor ons plezier staan.

★

Het zeilen moet voor mij een genoegen blijven. Daarom blijf ik rustig aan de wal als het te hard waait. Als je voor een land wordt uitgezonden is dat natuurlijk wat anders, dan ga ik altijd het water op als er gevaren moet worden. Maar normaal waag ik mijn spullen er niet aan. Een Finnjol kan veertien meter hebben en als het harder waait is het geen zeilen meer. Dan moet je alleen maar proberen overeind te blijven. Ik heb het al zo vaak meegemaakt, dat je onder zulke omstandigheden niet werkelijk meer kunt wedstrijdzeilen. En als er dan toch gevaren wordt hebben zulke wedstrijden voor mij geen waarde meer.

★

Over de vraag hout of plastic? heeft Koos de Jong ook zo zijn eigen mening. Natuurlijk, zal de insider denken, hij bouwt immers zelf houten schepen. Maar deze Rotterdamse zeiler staat er toch vrij objectief tegenover. Een polyester boot vaart volgens hem niet sneller, maar is wel veiliger. Op zee zijn ze werkelijk prachtig, dank zij dat extra drijfvermogen. In een houten boot kun je natuurlijk ook drijflichamen aanbrengen, maar die houdt je bijna niet op hun plaats. Toch zeil ik het liefste in een houten boot; plastic is dood. Je moet van je schip houden en er met plezier naar kunnen kijken. Volgens Koos de Jong hebben verschillende zeilers van nu dat niet meer. Soms is er geen liefde meer voor het schip en vaak blijkt er ook een gebrek aan smaak. Hij vindt dat jammer, erg jammer zelfs, omdat liefde voor je boot en de schoonheid van het produkt de zeiler extra voldoening schenken en zijn sport dus mooier maken.

★

De plassen bij Rotterdam, hoe klein ook, zijn bij deze zeiler, die ook zoveel andere wateren heeft bevaren, erg geliefd. Ik loop 's avonds nog vaak even naar het water en ik zou het niet graag willen missen. Trouwens, van deze plassen komen heel veel goede zeilers. Veel meer dan op een groot water, ben je er hier op gespist elk zuchtje te benutten en zo krijg je zeilers, die voortdurend op hun qui-vive zijn. Koos de Jong heeft hier steeds gevarerd. Hij begon in 1930 mee te doen aan wedstrijden in een Twaalfvoetsjol. In 1936 stapte hij over in de Olympiajol, die hij trouw bleef tot 1951 toen hij het in een Finn ging proberen. Legio zijn hier zijn successen geweest, maar ook buiten dit eigen wedstrijd„terrein“ kreeg de naam Koos de Jong een bekende klank. Met de hulp van zijn vrouw, die hem naar alle wedstrijden vergezelt en hem daarbij trouw terzijde staat, krijgen we ten slotte over zijn successen toch nog iets te horen. Neen, het totaal aantal prijzen weet hij onmogelijk te vertellen. Enkele hoogtepunten dan maar: in 1948 de bronzen Olympische medaille, in 1959 Europees kampioen in de eenmans-zwaardboten, de afgelopen zomer derde in de Europese kampioenschappen, elf keer nationaal kampioen en een stuk of twintig hoofdprijzen van de Kaagweek.

Het zijn geen geringe prestaties dus, die deze zeiler van de Rotterdamse plassen heeft geleverd, ook al doet hij daar zelf — en geheel zonder pose — nog zo bescheiden over. Maar behalve door al die prijzen dwingt Koos de Jong ons ook nog op een andere wijze bewondering af: door zijn leeftijd namelijk. Eenenvijftig jaar is hij nu en nog altijd vaart hij in een eenmansbootje, zo behendig en zo goed, dat hij tot Nederlandse beste Finnzeilers behoort en ook in internationaal verband als een geduchte tegenstander wordt beschouwd. Ook deze vitaliteit vindt Koos de Jong niets bijzonders. Hij zegt er alleen dit van: ik heb zo nog heel veel lol en het houdt me jong. En wat wil men dan eigenlijk nog meer!

B.

Publicatie uit een
"Waterkampioen"
der zestiger jaren

Wat mijn actieve zeilperiode betreft, het volgende. Na een 10 jaar Sharpie zeiltijdperk, ging ik in 1947 over naar de Olympiajol, waarin ik tot en met het seizoen 1960 aan wedstrijden deelnam. Niet zonder succes want ik won enige honderden prijzen en behaalde 3 Nederlandse Kampioenschappen (1955, 1956 en 1958)? werd twee maal tweede in de z.g. Alpensee Kampioenschappen. In Italië was dit achter de Oostenrijker Ferenberger en in St. Moritz achter de Oostenrijker Dr. Erndl.

In 1952 was ik reserve tijdens de Olympische Spelen in Helsinki in de eenmansboten - toen voor de eerste keer de Finnjol. Koos de Jong was toen de Nederlandse deelnemer.

De Olympische Spelen hebben mij overigens niet losgelaten want in 1972 was ik met Jack van Hellemond coach van de olympische zeilploeg in Kiel, terwijl ik in mijn huidige functie van secretaris/penningmeester van het Nederlands Olympisch Comité de Olympische Spelen in Canada hoop mee te maken. Dat de zeilwedstrijden daarbij mijn bijzondere belangstelling zullen hebben, spreekt vanzelf.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'J. Stap'. The signature is stylized and written in a cursive-like font.

In 1947 ben ik begonnen met het zeilen in een Olympiajol en heb dit altijd met veel genoegen gedaan. Helaas nooit kampioen geworden, maar heb wel heel wat hoofdprijzen gewonnen.

Ik ben er een beetje trots op de Olympiajol trouw gebleven te zijn toen indertijd bijna iedereen overstapte op de Finnjol. Mijn thuishaven was Loosdrecht.

Hans Prins

Mijn laatste activiteiten dateren al van zo'n 10 jaar geleden. Na met wisselend succes in de Vrijbouter en de Valk gezeild te hebben, trok mijn hart meer naar de O-jol. Uiteindelijk kom je toch terecht in het schip, dat bij je karakter past en moet je kiezen tussen "meermans"-boot en "eenmans"-boot. De keus viel voor mij op de O-jol, omdat je hierin niet afgeleid of in verwarring gebracht wordt door de bemanning. Je bent als stuurman in een eenmans-boot helemaal zelf verantwoordelijk voor je goede, maar ook

slechte resultaten. Dus kocht ik omstreeks 1950 van J. Huurman de destijds bekende 45, genaamd "Hiphään". Het schip had bij deze stuurman al de naam een lichtweer schip te zijn en heeft die naam tijdens onze stuurman- en schip-samenwerking gehouden. Maar ook dit zal wel weer samenhangen met de lichtweer voorkeur van de stuurman.

In die tijd was een groot aantal O-jollen gestationeerd in Loosdrecht en er was daar volop gelegenheid om tijdens onderlinge wedstrijden bij "Het Witte Huis" ervaring op te doen en om te experimenteren.

Successen zijn er in mijn schip, dat van mij de naam "Fiona" had gekregen, vele geweest en mijn grootste wens om nog eens aan de nationale kampioenschappen - waarvoor je in die tijd geselecteerd moest worden - te mogen meedoen, ging enkele jaren achtereen in vervulling. In 1963 werd door mij als hoogtepunt de tweede plaats bereikt.

Doordat juist in die laatste jaren het animo voor de O-jol in Loosdrecht en trouwens in heel west Nederland sterk terugliep en er bij onderlinge wedstrijden geen tegenstanders meer waren, betekende dat helaas het einde van mijn O-jollentijd.

Met grote voldoening zie ik dan ook de laatste jaren gelukkig weer een grote opleving in deze, volgens mij de mooiste en duurzaamste, eenmans-klasse zich manifesteren. Met grote belangstelling volg ik deze gunstige vooruitzichten en wens ik de O-jol nog een lange en bloeiende vaart toe.

J. Saltzherr.

Arno Gaedtke

aktiver O-Jollen-Segler

Mit 60 Jahren noch auf der Regattabahn in einer Jolle zu segeln — das ist eine Leistung, die würdig ist, hervorgehoben zu werden! Wer Arno Gaedtke in der Saison 1961 als Gegner erlebt hat, wie er die jungen Steuerleute ausseglte, wie er in einem Feld von etwa 40 bis 60 Olympiajollen die Gegner schlug und den „Wannsee-Pokal“, den Jubiläumspreis „25-Jahre-O-Jolle“ und die Berliner Distriktsmeisterschaft gewann, der wird bestätigen können, daß man hier Leistungen erleben konnte, die für einige Zeit beispiellos bleiben werden.

Arno Gaedtke erzählt oft von seinen Anfängen in der Segelei. Er begann in den zwanziger Jahren mit dem Wassersport Freundschaft zu schließen. Jahrelang bestand

das Segeln für ihn nur daraus, vom Ufer aus den Schiffen nachzuschauen. Bis er sich dann als junger Mann endlich das Geld zusammengespart hatte, um eine eigene Jolle zu kaufen. Er erstand für rund 500,— Mark eine alte schwere 15-m²-Rennjolle, die zu jener Zeit viel gesegelt wurde. In diesem Boot erlernte er auf dem Müggelsee und der Dahme unter dem Stander des Segler-Clubs Ahoi die Anfangsgründe der Segelei und des Regattasegelns. Die Erfolge stellten sich mit seiner ersten „Loar“ M 721 ein; so zahlreich, daß selbst Segler wie Drewitz, Graetz und viele andere erfolgreiche Steuerleute dieser Zeit so manches Mal das Nachsehen hatten.

Nach der Entwicklung der Olympiajolle stieg Gaedtke 1935 in diese Klasse um, weil er sich für die Olympischen Spiele 1936 bewerben wollte. Er kam auch in den engeren Kreis der Kandidaten, mußte sich aber dem erfolgreicheren Werner Krogmann beugen.

Arno Gaedtke

HERR ARNO GOEDKE

De oudste van de eenenveertig deelnemers aan de wedstrijden om de Guldene O-Jolle was wel de Duitser, Herr Arno Goedke. „Pappa O“, zoals hij daar in Aalsmeer genoemd werd, telt maar eventjes zestig jaren en nog steeds zit hij, „als een jonge kerel“, in zijn Olympiajool.

Hij zeilt al ruim veertig jaar. Op de Müggelsee bij Berlijn, ongeveer zo groot als de Westeinder, doch veel gemakkelijker te bevaren, zoals hij ons vertelde, heeft hij het zeilen geleerd. In een 15 m² Rennboot. Hij werd daarin meermalen kampioen van Berlijn en van Duitsland. Daarna zeilde hij van 1935 tot in '37 in een Olympiajool. Toen stapte hij over in een Starboot. Zijn domein was toen hoofdzakelijk Kiel. Daar oogstte hij grote successen. In 1939 werd Goedke aangewezen om zijn land bij de Olympische Spelen van 1940 in de Starklasse te vertegenwoordigen. Helaas, die gingen niet door. In 1941 werd hij Duits kampioen in de Starklasse. Daarna kwam vooreerst van zeilen niet heel veel meer.

In 1948 stapte hij weer in een Olympiajool, waarin hij zich nog steeds goed thuis en op zijn gemak voelt. Zelfs op de Westeinder, die, volgens Herr Goedke, veel te knobbelig is als het een beetje waait — „wij kennen zulke golven niet“. Toch werd hij nog twee keer zesde. Menige zestigjarige doet hem dat niet na.

En nu is Herr Arno Goedke tot president van de Internationale Olympiajollen Unie gekozen.

„Ja, ik ben echt trots op het vertrouwen, dat de jonge garde in mij heeft willen stellen“, zei hij. Hij beloofde de vele felicitaties met evenzovele glazen Hollands bier, dat óók goed smaakt, zoals hij ons toevertrouwde, evenals de uitmijters, die hij heerlijk vond.

v. P.

Hans Willems

XXIX

”WEDSTRIJDZEILEN, dat is voor mij: alles uit je schip halen. Ik wil mijn boot zo hard mogelijk laten gaan. Harder dan die van mijn tegenstanders. Daarvoor is nodig dat je de omstandigheden tot en met uitbuit. Eerzucht speelt ook een rol. Zonder eerzucht bereik je niets in de wedstrijdssport. Ik ben een individualist. Daarom zeil ik in een eenmansboot.

In een tweemansboot ben je altijd afhankelijk van je fokkenist. Als het dan eens een keertje niet gaat, zit je elkaar verwijten te maken. Bovendien is het altijd moeilijk een goede tweede man te vinden. Ontzettend veel wedstrijdseilers zitten met dat probleem. Als solo-zeiler heb je daar geen last van. Je hebt alleen de narigheid, maar ook alleen de eer”.

Behalve aan zeilen doet hij aan schaatsen (één avond in de week) en aan tafeltennis. Toen hij nog een schooljongen was, voelde hij het meest voor wielrennen. „Dat ik ben gaan zeilen, ik was toen veertien, is eigenlijk zuiver toeval”, zegt hij. „Mijn broer had een olympiajol en daardoor ben ik er ook ingestapt. Ik heb er geen spijt van gehad. Tien jaar heb ik gevaren in de O-jollen. In 1957 werd ik Nederlands kampioen.

B. TOURNIER - ROTTERDAM

Zover ik me kan herinneren, begon ik in 1954 met de O-jol H 51 wedstrijden te zeilen. Dat was toen nog in de tijd van Koos de Jong, Jac. Stap, Jo Dijkers en nog meer van die "oude knarren". Vanzelfsprekend werd door mij in de eerste jaren niets gepresteerd, maar nadat de grote jongens nagenoeg allemaal naar de Finnjollen waren overgestapt, kwamen bij mij de eerste bescheiden resultaten.

De jaren, die toen kwamen, mag ik wel succesvol noemen. Dit heb ik echter voor een groot deel aan mijn vader te danken, die veel aan de O-jol heeft verbeterd, zoals bijvoorbeeld de verbrede stootlijsten, de neerhouder, de nu overbekende Elvstrøm zelflozers en de zeilen niet te vergeten.

In 1960 werd ik dan eindelijk Nederlands Kampioen, maar prolongeren is veel moeilijker dan behalen. Hoewel lichtweezeilen mijn specialiteit was, mag ik mijzelf wel een "all-rounder" noemen voor die tijd.

Toen begon het internationale contact met vooral de Duitsers steeds beter te worden. Hiervan heb ik echter maar erg kort mogen genieten.

Al met al was het een bijzonder fijne tijd, waar ik nog met veel plezier aan terugdenk.

Bert Tournier

C.A.A. VISSER - ROTTERDAM

In 1951 ben ik begonnen met het Olympiajol zeilen. Na korte tijd in de B klasse gestart te zijn, kwam ik in de A klasse terecht - dat was in die tijd nog ca. 2 maanden.

In het begin was dit niet zo makkelijk, maar kon toch wel meekomen bij kleine wedstrijden zoals Vinkeveen en Rotterdam en was meestal bij de eerste plaatsen. Het was in die tijd erg gezellig.

Grotere overwinningen waren: De Kaagweek 1960, 1963, 1965, 1968 - Nationaal Kampioenschap 1962, 1965 - Europees Kampioenschap 1962 (2e), 1964 (3e) - Braassemweek 1960 en 1965.

Dan waren er de jaarlijkse wedstrijden met Pasen in Essen. Bijker, Benschop, Tournier en ik zijn daar als eersten naar toe gegaan.

Met Woite uit Berlijn heb ik vroeger veel contact gehad. 's Avonds bij het naar bed gaan waren wij altijd de laatsten en als iedereen al weg was, gingen wij nog eens over het zeilen praten en heb daar toen erg veel van geleerd.

Al met al heb ik een prettige tijd beleefd bij het O-jol zeilen.

K.F. JANSEN - GELDERMALSEN

- 1959-1960 - H 94 "Phoenix" gekocht (vroegere "Kattebakje" van Dick de Kat)
- 1961 - H 43 "Zomerweelde" gekocht (vroegere schip van Koos de Jong)
- 1964 - "Vize-Europameister" en Nederlands Kampioen
- 1966 - Derde plaats bij de Europese Kampioenschappen
- 1968 - Gestopt met O-jol zeilen

Naast bovenstaande, ongeveer 13 hoofdprijzen gewonnen in de periode 1960 tot en met 1967.

1963t/m1967 Voorzitter district Nederland I.O.U. In deze hoedanigheid meegewerkt aan de organisatie van de Europese Kampioenschappen in 1964 en 1966, alsmede de lustrumwedstrijden in 1965.

Thans sinds 1975 Soling zeiler.

K.F. Jansen

N.J. KEIJZER - MAASLAND

XXXI

Eén van de meest spectaculaire wedstrijden voor mij is geweest tijdens de Kaagweek in 1952. Ik zeilde voor het eerst een nationale wedstrijd in de O-jollen B. Als extra wedstrijd was er een gecombineerde wedstrijd met A- en B-zeilers. Met Bob Markus heb ik een verwoed gevecht geleverd om de eerste plaats, samen ver voor het veld uit, en heb de eerste prijs gewonnen.

Na twee jaar wedstrijdzeilen heb ik m'n H 27 verkocht en ben daarna in 1960 weer gestart in de H 124, waarmee ik nogal succesvol heb gevaren. Tijdens één der wedstrijden om de Goldene O-Jolle ben ik in stormweer op de Westeinder omgeslagen, waarbij ik m'n midzwaard ben kwijtgeraakt. Heb toen twee uur in het water gelegen. Of het nu aan het andere zwaard heeft gelegen of dat ik m'n zelfvertrouwen wat ben kwijt geraakt, wel weet ik dat ik de H 124 nooit meer z'n oude snelheid heb kunnen teruggeven.

In 1961 bij de Nationale Kampioenschappen had ik meer succes, toen ik Nederlands Kampioen ben geworden.

P. VAN KRANEN - ERE-LID

In de Olympiajol van 1936 - die nog steeds niet weg te denken klasse - heb ik slechts één maal gevaren. Dat was in de jol van een sympathieke zeiler uit Soest (D), die toen deelnam aan de Goldene O-Jolle wedstrijden in 1962. Maar met ietwat minder wind dan op die beruchte dinsdag, toen het rookte op de Westeinder en het startschip van Mevr. Korthagen (ofwel tante Bob van Til) de plas niet op kon. Maar wat hebben we met de evenementen een plezier gehad van "De Hoop op Zegen" en de gulle stuurvrouw.

Het was ook in die tijd, dat onze schone en lieflijke Paula op de Westeinder dacht aan de kop van het veld kampioene te kunnen worden zonder een baankaart aan boord te hebben.

En Arno Gaedtke, de destijds zestigjarige O-jollenzeiler. Wat kon die man op die leeftijd nog zeilen, bijna een Uwe Woite.

Koert Jansen, die een nationaal kampioenschap wist te verspelen door na het vijfminutensein onder de ogen van de startcommissie zijn jol slepend op de startlijn te presenteren.

En onze 'Gouden Daan' die in 1936 - let wel in het geboortjaar van de O-jol - olympisch goud veroverde. Hij was de nationale sportheld van dat jaar. Heel Nederland wist wie hij was. Zo voer ik in dat jaar met mijn boot door Amsterdam. De lievertjes wisten wie Daan was. Varende onder een brug door, werd mijn dek door een jochie beklad. Ik keek boos omhoog en wat zei de goser "ha, die Kagchelland".

En zo tref ik meer namen aan in de lijst van corypheën, welke ik van Peter van Wamel ontving en die de nodige herinneringen bij mij oproepen. Bob Markus, wat hebben wij die destijds bij de W.V. De Koenen begeleid en verzorgd. Toen de resultaten kwamen, moest hij zo nodig emigreren. En nog een natuurtalent in het zeilen: Jaap Stap. "Al geef je die een oude plank en een handdoek, dan wordt hij nog eerste in een zeilwedstrijd" heb ik bij een prijsuitreiking eens gehoord.

Jan Vollebregt zal wel in zijn Kralingse tijd in een O-jol hebben gevaren. Zo was de O-jol nog een goede aanloopklasse voor de Draken.

Pa de Bruin vaart nog, niet onder zeil, maar met veel motorvermogen. Maar hij stond op de bres toen het leven van de O-jollenklasse in Nederland in gevaar kwam, desnoods met hulp van het gerecht.

En Koos de Jong. Wat heeft hij veel betekend voor onze sport. Hij had al van jongs af aan veel van zijn vader geleerd. Dat komt meer voor in onze sport.

Hans Sleeswijk is ook één maal 'olympisch' geweest. Maar hij had in Napels wel een uitzonderlijk moeilijke opdracht te vervullen.

Wat mij verheugt is, dat de echte 'gouwe ouwe' in onze sport ook in het lijstje van corypheën staat, te weten Jaap Prins. Maar hij heeft mijns inziens meer naam gemaakt met het zeilen in andere klassen.

Mijn bijdrage aan het wedstrijdgebeuren van de O-jollenklasse lag niet bij het wedstrijdzeilen, maar in termen van het W.R., in het wedstrijdgeven, bij de kampioenschappen, maar vooral bij de wedstrijden om de Goldene O-Jolle en de Europese Kampioenschappen van 1964 en 1966. Zo hebben wij, dat wil zeggen Peter van Wamel en zijn klasse-organisatie met de Commissie W.Z.W. in Nederland de eerste klasse-evenementen georganiseerd.

De Olympiajol bestaat dus 40 jaar. Dit komt omdat er nog steeds een levendige activiteit in de Nederlandse klasse-organisatie wordt ontwikkeld uit enthousiasme voor dit schip, hoewel de klasse internationaal, buiten Duitsland en Zwitserland, niet meer van betekenis is.

Overigens blijft de O-jol een uitstekend scheepje om zich in het goede wedstrijdzeilen te bekwamen. Dat we dit mogen vaststellen bij dit jubileum, is de verdienste van Peter van Wamel en zijn medewerkers, die immer op de bres staan voor het behoud van de Olympiajol.

PAUL BAUMGARTEN

Paul Baumgarten hat nicht nur in Berlin einen „großen“ Namen: Auch auf den westdeutschen und ausländischen Revieren gewann er zahlreiche Pokale und Preise.

Foto: Rosenberger

Vorbelastet durch die seglerischen Ambitionen von Vater und Großvater sowie begünstigt durch das elterliche Wassergrundstück in Schmöckwitz begann der Finn-Segler Paul Baumgarten seine sportliche Laufbahn mit vier Jahren auf einem Angelkahn. „Ich glaube, meine Eltern haben mich damals festgebunden, damit ich nicht ins tiefe Wasser treiben konnte“, erzählt der heute 40jährige VSaW-Segler. Bald aber ging es richtig los. Mit 15 Jahren bekam Paul seine erste Karnickel-Jolle, und kurz vor dem Krieg trat er in den Berliner Yacht-Club ein. Hier fuhr er als Vorschotmann auf einem 15 qm-Jollenkreuzer seine ersten Regatten.

Ende 1947 kam Baumgarten aus amerikanischer Kriegsgefangenschaft nach Berlin zurück. „Das Bootshaus des Berliner Yacht-Club war in den letzten Kriegstagen noch völlig zerstört worden. So trat ich in den SC Seddin ein. Bis zur Saison 1950 reichte es noch nicht zum eigenen Boot; im Vordergrund stand die Berufsausbildung und die Übernahme des väterlichen Geschäftes. Aber dann war alles soweit geordnet, und ich kaufte mir meine O-Jolle“, berichtet Paul Baumgarten.

Er nannte sie, wie alle vorherigen Boote, „Helodea“, und gewann gleich im ersten Jahr den Seddin-Pokal und den Wannsee-Pokal. „Dann überredete mich Otto Ehrhard, mit ihm nach Kiel zu fahren. Diesen Trip — zwei Tage waren wir unterwegs — werde ich nie vergessen. Otto und ich waren die ersten

Berliner O-Jollensegler, die nach dem Kriege zur ‚Kieler Woche‘ fuhr“, sagt Paul. Die weite Reise wurde mit einem zweiten Platz belohnt. Im vorolympischen Jahr qualifizierte er sich auf einem der Verbands-Finn-Dinghies für die Olympia-Regatten in Helsinki.

„Ich war zwar nur Ersatzmann, aber trotzdem waren die Tage wunderschön.“ Da der DSV damals die Entwicklung des Finn-Segelns noch nicht so stark vorantrieb, fuhr Paul Baumgarten weiter O-Jolle. Bei der Deutschen Meisterschaft 1952 in Berlin reichte es wieder nur zu einem zweiten Platz hinter Otto Ehrhard. Bei den Gesamtdeutschen Meisterschaften 1954 wurde er Dritter hinter Krogmann und Soltau.

In der nächsten Saison, wieder mit der Beteiligung der Zonensportler, siegte Vogler; aber als bester westdeutscher Segler wurde Baumgarten für die Europameisterschaft auf dem Traunsee nominiert. Bei den Windverhältnissen „starben“ die Seesegler wie die Fliegen. Titelverteidiger Nelis (Belgien) fand überhaupt keine Einstellung. Wen wunderte es, daß ein Einheimischer Meister wurde?

1956 wurden die alten Finns von 1952 für die Olympia-Ausscheidungen hervorgeholt. Auf der Müggel schlugen die Ostsegler alle westdeutschen Teilnehmer, in Kiel war es dann umgekehrt. Hier feierte Paul Baumgarten in der nächsten Saison seinen größten Erfolg, er gewann die Wettfahrten der „Kieler-Woche“ in der O-Jolle. Dann nahm er

Abschied von dieser deutschen Traditionsklasse und stieg ins Finn über. Bis 1960 glückten ihm mehrere gute Plätze bei Deutschen Meisterschaften und den Segelwochen in Kiel und Travemünde. „Als fast 40jähriger kann man nicht mehr mit Erfolg im Finn segeln“, meint Baumgarten heute, „sowohl die körperlichen als auch die nervlichen Belastungen sind zu groß.“

Vor der Saison 1961 baute sich Baumgarten mit Hilfe seiner Gesellen einen 1960 gekauften, fünf Jahre alten Star in fast 1500 Arbeitsstunden um. Was niemand erwarten konnte, trat bei den Deutschen Meisterschaften in Berlin ein: Auf Anhieb gelang dem VSaW-Segler der Durchbruch zur Spitze. Mit zwei Tagessiegen führte er noch nach der dritten Regatta, und nur der unglückliche Ausschluß in der letzten Wettfahrt verhinderte eine Placierung in der Spitzengruppe.

„Segeln bleibt für mich Sport und Erholung“, meint der heute 40jährige Zimmermeister. Seine Frau, vor Jahren segelte auch sie in der O-Jolle beim SC Seddin, hat Verständnis dafür, daß ihr Mann viele Stunden auf dem Wasser zubringt: „Es macht ihm Freude, und ich weiß ja selbst, wie es ist, wenn man mit Begeisterung Segler ist. Das Stehen auf dem Steg oder das Mitfahren auf dem Begleitboot ist wohl das Schicksal aller Ehefrauen, deren Männer diesem Sport verfallen sind.“

Klaus Rosenberger

Het gebeuren in en rond de wedstrijdbanen van 1953 t/m 1960, de jaren waarin ik in de Olympiajollenklasse heb gezeild, tekenden zich weer scherp in mijn herinnering af nadat ik ben gaan piekeren over een stukje voor het gedenkboek.

..... De lange vacaties van de middelbare school die het mogelijk maakten van plas naar plas te trekken om er aan de wedstrijden mee te doen .....

De zeiltocht van de Kaag naar Loosdrecht met een kist vol droge kleren naast de zwaardkast ..... zo nu en dan aanleggen om de bruggetjes open te draaien ..... De Kaagweek en de prijsuitreikingen in de feesttent, waarin honderden zeilers avond aan avond bijeen kwamen om de wedstrijd van die dag nog eens over te zeilen ..... De sleep van de Kaag naar het Alkmaardermeer, soms wel 30 à 40 boten lang ..... voor de sluis in de jol overnachten, s'ochtends vroeg schutten en door Amsterdam naar het IJ ..... en dan eindelijk het groene water van het Alkmaardermeer, het drassige tentenkamp, de jol op de rol ..... de benen strekken na de lange zit.

Dit beeld was toen onverbrekkelijk verbonden met het wedstrijdzeilen. Maar het waren aspecten van het wedstrijdzeilen, die in de jaren zestig al begonnen te verdwijnen.

Namen uit die tijd? In het begin van de jaren vijftig kan ik me de kopgroep herinneren, waarvan Koos de Jong, Bob Markus, Johan Dijkers, Bob Willems, Jan Verkuylen en Jaap Stap deel uit maakten. Rond 1954 ook Hans Willems, Harry Lesage, Hans Sleeswijk, Wim Maarse en Jack Huurman. Rond 1958 Bert Tournier, Cas Visser, Henk de Jong en Hans Prins.

Van Koos de Jong heb ik veel geleerd tijdens de baantjes die we met elkaar (de Jong, zijn zoon Henk, Verkuylen en ik) op de Kaag trokken, na de Kaagweek van 1954. Op de Hilleegersbergse plassen, waar de Jong en veel andere goede Olympiajollen zeilers vandaan kwamen, was het gebruikelijk om in de weekeinden met elkaar wedstrijden te varen.

De zeilers uit de kopgroep lieten hun boten niet alleen hard lopen, de meesten maakten ook pronkstukken van hun schip. Ik herinner me boten met donker gesausde bovenste gangen gevuld met een gele of gouden bies en donker gesausde dekranden waartussen een blanke esdoorn stootrand afstak; de witte romp van de "Witte Raaf" van Hans Willems, de zachtgroene van de jol van Bob Markus. De kleur van de bodem maakte tevens man en paard herkenbaar. De zee-groene bodem met dunne witte waterlijn van de "Zomerweelde" van Koos de Jong (het zee-groen kwam overigens veel voor bij jollen van de Hilleegersbergse plas). Ook het wit en het lichtblauw, die het brons hadden vervangen, golden als de "snelle" kleuren.

Tot 1958 zeilden we met katoen. De zeilen van Zeilinga, Molenaar en Kersken waren het meest in trek. Het was altijd een toer om een tuig na een zwaarweerdweddrijd voor de volgende weddrijd droog en in model te krijgen. Doek van kunstvezel, eerst van nylon (een Zeilinga zeil van Koos de Jong, dat erg rimpelde op de naden) en later van dacron maakte dat veel eenvoudiger.

Rond 1958 haalden de meesten de knikstag van de mast af. De knikstag verhinderde de mast in de meest gunstige richting te buigen. Ook bleef het zeil er wel eens achter hangen als bij het gipen een harde windvlaag inzette. Een wijziging in de meetvoorschriften maakte het in die tijd mogelijk het voorste deel van de stootrand te verbreden, zodat de stootrand de vorm van een spatbord kon krijgen dat opspattend water terugsloeg. Met de ervaring van het zeilen op open water deden de zelflozers en de drijflichamen hun intrede.

Tot 1957 werd aan de weddrijden in de Olympiadjollenklasse in Nederland slechts door Nederlandse zeilers deelgenomen. In 1957 deed voor het eerst een Duitser aan de Kaagweek mee: Lothar Unglaube, die zijn thuishaven op de Wannsee (Berlijn) had. Hij zeilde met een Benrowitz zeil (katoen) en won de lichtweerdweddrijd met een straatlengte. Vanaf 1958 werden de zeilen van Benrowitz, zowel in de Olympiadjollenklasse, als in andere klassen gebruikt.

Er bestond in die tijd al een internationale Olympiadjollenklasse-organisatie; voornamelijk actief in Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk. Om het bestaan van deze organisatie ook in Nederland bekendheid te geven, besloot het bestuur van de I.O.U. de wisselprijs van de Union de "Goldene O-Jolle" in 1958 in Nederland te verzeilen en wel tijdens de Braassemweek. Ik herinner me een veld van ongeveer twintig jollen. Koos de Jong - even terug uit de Finnjol - en de gebroeders Willems waren ook van de partij. Er zeilden twee Duitsers mee, Fritze en Ehrhardt. Fritze won. Hij zeilde met een zeil van Oberländer uit Hamburg, die sindsdien in Nederland bekendheid kreeg.

In 1959 zeilde ik mee in de Kieler Woche. De tocht naar Kiel samen met mijn vader (een echte zeilvader zoals ik me ook de vader van Koos de Jong, de vader van de gebroeders Willems en de vader van Jack Huurman kan herinneren) was op zich al een belevenis. De jol hing achter een gehuurde oude Opel. Vlak voor de grens ging de aanhanger door zijn knieën. Een smidje langs de weg kramde de zaak weer aan elkaar.

De Kieler Woche was een gebeurtenis. Het prachtige zeilwater, de grote velden - de kleine boten zoals O-jollen en Finnjollen op de binnenbaan, de grotere boten zoals Draken en Stars op de buitenbaan - boden een prachtig schouwspel. Het internationale karakter van de Kieler Woche, dat zeilers uit vele verschillende landen bijeen bracht, maakte niet alleen de weddrijden, maar ook het kamperen op het strand bij de boten tot een voor mij onvergetelijke ervaring.

De Kieler Förde bleek moeilijk water voor een zeiler, die er niet bekend was. Als de wind zwak was draaide hij veel. Een harde wind gaf een iets langere golf dan ik op het IJsselmeer bij Muiden kende. In de ruime rakken leek mijn boot vaak een onderzeeër. Aan de wind sloeg de jol soms zo erg op de golven, dat ik na zo'n dreun in mijn verbeelding de mast al door de bodem zal steken. In zo'n rak smakten de golven bakken water binnen. Alle Duitse O-jollen zeilers gebruikten dan ook een buiskapje. Dat voorbeeld heb ik direct nagevolgd.

Ik kwam een paar punten te kort voor de eerste plaats, doordat ik een keer niet gestart was. Soltau won de wisselprijs voor de derde keer en kreeg hem definitief in zijn bezit. Het was voor zover ik weet de laatste keer dat er Olympiajollen aan de Kieler Woche deelnamen.

In 1959 had ik een briefwisseling met Oskar Weber (Zürich), destijds secretaris van de Internationale Olympiajollen Union, over de aansluiting van Nederlandse Olympiajollen zeilers bij de I.O.U. Eind 1959 kwam ik in contact met Peter van Wamel, die bijzonder geïnteresseerd was in de oprichting van een klasse-organisatie. Een en ander leidde er toe, dat in maart 1960 een Nederlandse afdeling van de I.O.U. werd opgericht. Dit vond plaats in Amsterdam.

1960 sloot voor mij een tijd van hartstochtelijk Olympiajol zeilen af. Van al wat in die jaren indrukken heeft achtergelaten, vanaf de dag dat ik met mijn vader ging kijken naar een verwaarloosde Olympiajol, die te koop was op de jachtwerf van Gerrit van Wijk in Woubrugge, tot de tijd dat ik mijn boot ging beheersen - maar hoe goed ik haar ook zeilde, ze toch de 23 van Daan Kagchelland zou blijven - heugt mij nog het meest het strijdgewoel bij een zwaarweeredstrijd op de Kagerplassen als we voor de wind in een veld van zo'n vijftien jollen boeg aan boeg op de fameuze eerste ton van het Zweiland afstoven en ik me trillend van spanning afvroeg of ik dit schouwspel niet liever van de kant af zou willen volgen ..... maar een volgend keer toch weer voor het water koos.

XXXVII

Sjirk Haaksma

De O-jol heeft op het Zuidlaardermeer vanaf 1936 een rol gespeeld. Wijlen Jan Spakman Jr. en Jaap Draayer bouwden zelf de 142 en 143 en die zelfde O-jol diende Jan Spakman Sr. eigenlijk als voorbeeld bij het ontwerpen van de zo roemruchte ZM (Zuidlaardermeer) jol, een boot, die door de Z.V. "Zuidlaardermeer" tot een regionale klasse met ca. 90 schepen werd ingesteld.

Ook op het Paterswoldsemeer kwam de O-jol voor. Bekende zeilers waren daar Kahrel, van Calcer en Frits Keuning.

Rond de tweede wereldoorlog groeide het aantal jollen op het Zuidlaardermeer. Nico Pellinckhof met de "Tilly" - die later aan Hans Hof en Sam Jonker toebehoorde - was zelfs in Sneek bekend en zij behaalden er goede resultaten mee o.a. tegen de dames van Gool. In latere jaren waren het Reneman en Fledderman, die de contacten met het westen onderhielden.

Het animo groeide in het noorden, vooral toen de westerlingen rond 1960 hun jollen vooral rond het Zuidlaardermeer van de hand gingen doen. Zij hadden blijkbaar het vertrouwen in het voortbestaan van de O-jol verloren. Zodoende kwamen daar heel wat jollen terecht, waar de zeilvereniging aldaar de O-jol door dik en dun propageerde, ook al omdat de ZM-jol terugviel.

De in Duitsland aangenomen nieuwe bouwvoorschriften, werden ook in ons land overgenomen. Dit gaf mogelijkheden tot een goedkopere bouwwijze en ook hiervan werd weer het eerst gebruik gemaakt op het Zuidlaardermeer. Fré Mik wierp zich op de kunststofbouw, wat zelfs nieuwe jollen tot in Duitsland en Zwitserland bracht. Het doodbloeden van de klasse was tot staan gebracht en er kwamen nieuwe levenstekens. Het Nederlandse Kampioenschap van Thees Scheen - in Nieuwkoop behaald - had in het noorden reeds een nieuwe herleving gebracht. Er kwamen op het Zuidlaardermeer weer belangrijke wedstrijden met grote deelname, waaraan enkele trouw gebleven westerlingen deelnamen.

In het westen begon Paul Loogman aan de jollenbouw en een jaar geleden bevestigde Lamme, dat zijn naam nog steeds een begrip is.

Er kwamen meer contacten met het buitenland, eerst met Duitsland en later ook met Zwitserland. Z.V. "Zuidlaardermeer" had als eerste zeilvereniging in Nederland na de tweede wereldoorlog de contacten in Duitsland met de S.C. Dümmer en de Zwischenahner Segelklub weer hersteld middels uitwisselingen in de ZM met de Piraten en H Jollen en dit werd nu in de O-jollen vanzelfsprekend uitgebouwd. Over en weer namen Nederlanders, Duitsers en Zwitsers aan elkaars wedstrijden deel. De O-jollen(familie)band werd weer hechter, dankzij de I.O.U.

Namen noemen van de huidige generatie heeft geen zin, die kennen we allemaal wel. Maar één naam mag in dit verband toch wel genoemd worden n.l. die van Opa (Bennie) Wind, die na zelf twee ZM-jollen te hebben gebouwd, op hoge leeftijd nog een O-jol bouwde, de 255, waarmee hij in 1969 aan de Europese Kampioenschappen deelnam en die met zo'n enthousiasme tot aan zijn dood van de partij was bij de O-jollen wedstrijden op het Zuidlaardermeer.

De opleving van de O-jol - door weinigen verwacht - geeft toch te denken dat dit schip voor velen de ideale eenmansboot is.

G.K. de Vries
Sappemeer

G.K. de Vries
Sappemeer

PETER VAN WAMEL - NESTOR VAN DE NEDERLANDSE OLYMPIAJOLLENKLASSE

Bij de viering van het 40-jarig bestaan van de Olympiajol past het om een moment stil te staan bij de man, die meer dan wie ook heeft bijgedragen aan het voortbestaan en de glorie van onze O-jol. Die man is zonder twijfel Peter van Wamel.

Ik herinner mij nog goed, hoe hij mij in 1959 op de zolder van de botenloods van Jack Huurman (ook een oude bekende uit de O-jollen - H 45) aan het Nieuwe Meer benaderde om op dat meer een nieuw groepje wedstrijdzeilers te vormen. Vanuit dat toen gevormde groepje is een nieuwe impuls uitgegaan, die de O-jol uit de malaise van de jaren 1958-1960 gehaald heeft.

Peter had toen reeds zijn tweede O-jol, namelijk de H 179 "Mars". Zijn eerste jol was bij brand in een loods verloren gegaan.

Al snel nam het wat wankele pas gevormde bestuur van het in 1960 opgerichte distrikt Nederland van de I.O.U. (een initiatief mede van Peter) hem als sekretaris op. Voorzitter was eerst even Sjirk Haaksma (H 23) en daarna Wiebe Bijker H 159. Vele voorzitters volgden daarna en nog meer andere bestuursleden. Maar Peter bleef en hij bleef sekretaris, afgezien van enkele maanden voorzitterschap, toen niemand anders te vinden was. Sekretaris is ook de rol, die hem op het lijf geschreven bleek: het is de stabiele spil, waaromheen het overige bestuurswerk zich afspeelt. Vooral het organisatorische gedeelte moet voornamelijk door de sekretaris worden opgevangen en dat deed Peter voortreffelijk, in gemakkelijke maar ook in moeilijke tijden.

In het begin van de jaren '60 was het Peter, die het klubblaadje "de Olympiajol" oprichtte. Met zeer primitieve middelen werd het gestencild. Vlekkerig en onleesbaar soms, maar het was er. En tot ieders verbazing bleef het ook. Er waren wisselende redakties en soms ook zeer onregelmatige verschijningsdata, maar steeds weer rees het als Phoenix uit de as op. Op de kritieke momenten nam Peter zelf het redaktieroer in handen en redde het blad met een nieuw nummer.

Na de H 179 kocht Peter in 1963 de H 152 "peloma". In 1965 werd het de H 166 (voormalig schip van Bob Markus). Peter zeilde in die tijd goed, maar behoorde nog niet tot de top. Volhouden deed hij echter wel. Veelal was hij degeen, die de meeste starts per seizoen maakte.

In 1968 kwam een korte periode van ontrouw. Hij verkocht zijn 166 en kocht een Pampus. Dat beviel echter niet en in 1970 had hij alweer een O-jol, namelijk de eerste Nederlandse polyester jol, de H 263 "Kick". Zoals het huwelijk soms wel eens versterkt wordt door een slippertje, was Peter gesterkt naar zijn oude liefde teruggekeerd. Die bevond zich echter in een tweede en ernstiger malaise dan in de jaren 1958-1960. In het westen van het land waren bijna alle wedstrijdrollen verkocht naar het noorden.

Peter was bijna letterlijk alleen met zijn O-jol in west Nederland. Zijn enige steun was Wiebe Beekhof. Maar Peter versaaude niet. Evenals in 1959 begon hij mensen te interesseren en te 'enthousiasmeren' voor zijn geliefde O-jol. En zie, langzaam, heel langzaam lukte het hem een nieuwe groep te vormen. Het is bijna ongeloofelijk hoe het voortbestaan van een klasse zo door één man gedragen kan worden.

Ook de internationale kontakten werden door Peter aangehaald. Hij was het, die steeds weer de belangrijke buitenlandse wedstrijdseries afging en anderen overhaalde mee te gaan. In deze tijd was het Marijke, zijn vrouw, die hem in belangrijke mate ondersteunde in zijn sport. Hoewel van oorsprong geen zeilersvrouw, heeft zij goed onderkend hoeveel dit voor haar man betekent en hem daarom gesteund. En zowaar, zij kreeg er ook zelf plezier in om mee te gaan vanwege de leuke kontakten, die dat met zich meebrengt. Tragisch is het dan als het noodlot zo iets uit elkaar slaat.

Met zijn huidige jol, de van de Duitser Korfmacher gekochte Bolfrass boot H 271, bereikte Peter de top in Nederland en Europa. Al driemaal werd hij Nederlands kampioen. De manier waarop is typerend voor zijn stijl van werken: niet de man wie het gemakkelijk afgaat, briljant omhoog schiet en het ook weer snel vergokt, maar iemand, die het van langzame opbouw en volharding moet hebben. En als hij er dan is, het zelf nauwelijks geloven kan, niet buiten zijn schoenen loopt van trots en overmoed, maar liever rustig zijn gang blijft gaan.

Uit de O-jol geschiedenis wordt duidelijk wát voor een man Peter is. Twee kenmerken staan bij hem voorop: vasthoudendheid en trouw. Als hij eenmaal aan iemand of iets zijn vriendschap en toewijding heeft gegeven, dan is dat bij wijze van spreken "voor het leven". Daarnaast bezit hij het vermogen om anderen enthousiast te maken. Als iemand de titel van nestor van de Nederlandse O-jollenklasse zou verdienen, dan is het wel Peter.

Ik wens de O-jol toe, dat zij nog lange tijd van een man als Peter van Wamel mag profiteren. Peter van Wamel zelf wens ik een succesvolle voortzetting toe van zijn tweede levensvervulling, het O-jol zeilen.

Koert F. Jansen
Geldermalsen

ONZE JOLLENKAMPIOEN OVER DE OLYMPIA-JOL.

Snelste der kleine jachten.

Manoeuvrbaar tot in de perfectie.

De 12-voetsjool is als klasse sterk genoeg om een andere goede categorie naast zich te velen.

TIJDENS de Paaschdagen heerschte er op onze plaatsen voor het eerst een gezellige bedrijvigheid. De vele pas opgekalefaterde scheepjes glommen in hun nieuwe verpakjes dat het een lust was.

Reeds heeft men kunnen lezen over de voorbereidingen die ook wij in Holland voor de aanstaande Olympische Spelen treffen. Tot nu toe bleven deze werkzaamheden eerst tot vergaderingen en huiskamers en daarna tot onze werven beperkt. Nu echter beginnen wij de tastbare resultaten op het water te zien, en daar de eerste scheepjes door onze werven zijn afgeleverd zal het wel niet lang meer duren of wij kijken niet meer verbaasd op wanneer wij een Starklassejocht of Olympiasjool het water zien klieven.

De Olympia-jol.

Deze nieuwe booten zijn echter nog zeer schaarsch en het was voor mij een groot voorrecht dat ik reeds nu in de gelegenheid gesteld werd een Olympiasjool te zeilen, wat een onverdeelde genoegen voor mij geworden is. Door de groote snelheid en buitengewone manoeuvreerbaarheid zullen deze scheepjes ongetwijfeld de harten van vele wedstrijdzeilers stormenderhand overen.

Maar laat ik u wat meer bijzonderheden van dit scheepje zelf en van mijn eerste zellervaringen er mee vertellen.

Hoe geraffineerd dit wedstrijdbootje gebouwd is blijkt reeds uit den bouw van den mast. Deze sprucehouten, gestroomlijnde, 6 M. lange mast is zoo licht dat men hem gemakkelijk met één hand kan optillen. Dit is bereikt ten eerste door een lichte houtsoort te kiezen en ten tweede door den mast dubbel hol te maken, d.w.z. aan den achterkant is er een groef in

P. H. R. Borgerhoff Mulder, de Nederlandsche jollenkampioen 1934, een deskundige op zijn gebied bij uitnemendheid, geeft in nevenstaand artikel een levendige beschrijving van zijn eerste ervaringen met de nieuwe Olympia-jol, het snelle scheepje, waarmee onze jollenzeilers straks in Berlijn Olympische successen hopen te behalen.

gemaakt waarin het voorlijk van het zeil past terwijl de zelfval door de holte binnen in den mast naar beneden komt om onder dek weer te voorschijn te komen. De wind kan dus belemmerd geen storende werrellingen maken en stroomt om den druppelvormigen mast direct in het hooge moderne driehoekzeil. De voorstag wordt hierbij nog via een blok onder het dek door naar binnen geleid waardoor de stand van den mast, die zonder mastkoker draaihaar op den kielbalk bevestigd is, gemakkelijk veranderd kan worden, wat dan weer invloed op de snelheid heeft.

GERUISCHLOOS.

VAN deze laatste stond ik versted. Direct toen ik los van den wal was en een flinke windvlaag het ganghoofd aan lij diep in het water drukte, viel het mij op hoe geruischloos dit gladgehouwde bootje door het water kliefte.

Daar de snelheid van een boot niet te schatten is was ik blij enkele schepen te ontmoeten waaraan ik deze belangrijke eigenschap kon toetsen.

Allereerst werd een twaalfvoetsjool mijn proef; van tegenstander kan hier moeilijk gesproken worden, daar ik vrijwel kringetjes om dit scheepje had kunnen draaien. Het viel mij op dat de stuurman van de 12-voeter zijn bootje bijna nooit vol kon zeilen, terwijl ik alleen in de hardste vlxzen mijn zeil iets moest laten klieven om geen water te scheppen. Een groot verschil was ook dat het bulwater van de 12-voetsjool direct over het randje in de boot kwam, terwijl menig zeetje den stuurman een koude douche bezorgde. De Olympiasjool heeft door haar voordekje hetzelfde voordeel als de sharpy, waar ook veel bulwater door het dek wordt gekeerd zoodat het den stuurman zelden bereikt. In vele opzichten staat de Olympiasjool trouwens tusschen de 12 voetsjool en sharpy in zoodat zeilers uit beide klassen zich evengoed in dit nieuwe scheepje zullen thuisvoelen.

Al verder zellend ontdekte ik een jachtje der Pampusklasse die het meer oplaveerde en door de straffe wind genoeg bleek te hebben aan zijn anders vrij kleine zelloppervlakte van 16 M², althans het helde aardig over en scheen goed door te loopen. Niet alleen lag dit kieljachtje weldra in mijn zog maar zelfs bleek dat ik ook in hoogte niets op mijn tegenstander verloor.

MOEILIJKE PROOF.

NA alzoo ook met deze Pampus afgerekend te hebben ging ik vol goeden moed op zoek naar een Sharpy, die zich weldra liet vinden en een stuurman bezat die mijn bedoelingen door had, zoodat hij er niets voor voelde zich zoo maar gewonnen te geven. Daar ik het door den wind gaan nog niet goed onder de knie had, wist hij daarvan te profiteren en bleef mij eenigen tijd voor. Dit wonden kostte mij in den beginne veel moeite. Daar de giek heel laag hangt en de Olympiasjool zeer kort draait, had ik de grootste moeite om met mijn lange, tijdens den winter stijf geworden beenen snel onder de giek en tusschen helmstok en hangesteun door te duiken

zonder den helmstok te laten schieten waardoor de boot dan veel te snel draaide en still lag. Door deze moeilijkheid lag ik weldra achter, maar toch nog boven de Sharpy, toen deze begon te knijpen om mij te verhinderen aan loef over hem heen te loopen. Hierdoor verloor hij echter veel gang zoodat ik na een schijnbeweging naar boven kon afvallen en met een knik in mijn zeilschoot onder hem schoot. Inderdaad gelukte het mij door de afdekkingskegel van het zeil boven mij heen te breken zoodat ik langzaam, al naar boven knijpend onder haar uitliep en haar ten slotte in mijn volle wind zag afsakken.

Nog even zag ik een teleursteld gezicht naar mijn spiegel turen maar daarna haalde ik het groote zwaard van de jol half op, trok ook het klaproefje wat omhoog en liep met een bakstagwindje hulswaartsch. Het was jammer dat de wind juist te zwak was om de jol aan het planeeren te krijgen, maar toch liep zij nog een IJselmeerkruiser en een paar B.M.'s voorbij, zoodat ik tot de bijzondere slotsom kwam dat niemand er in geslaagd was mijn jolletje te passeeren.

Dat de Olympiasjool in verhouding tot onze kleine wedstrijd-scheepjes als B.M.'s, Sharpies, en zelfs de Pampusklasse een zoo groote snelheid bereikt is eigenlijk niet zoo wonderbaarlijk wanneer men bedenkt dat deze boot alleen aan de eischen van een race-scheepje moet voldoen, terwijl hij ons steeds een compromis gesloten moest worden tusschen de wedstrijd- en toereigenschappen, om over de faticale 16 M² zelloppervlakte der Pampusklasse, die de fiascus ons opdroeg maar te zwijgen.

Ten slotte nog dit. Dat de Olympiasjollen een belangrijke klasse zullen vormen, daaraan twijfel ik geen oogenblik, maar dat daardoor veel afbreuk gedaan zal worden aan de 12 voets jollenklasse zoodat men veelal hoort, dat geloof ik toch ook niet.

Wanneer men weet dat er op een Kaagweek ongeveer 75 van deze bootjes over drie klassen verdeeld dagelijks starten, zal men wel inzien dat deze zoo populaire scheepjes best een andere goede klasse naast zich velen kunnen, vooral daar deze populariteit zoo volkomen verdient is. Door haar grootere snelheid en betere zeewaardigheid biedt de Olympiasjool echter ongetwijfeld meer mogelijkheden.

Één ding is zeker, wanneer wij een Olympiasjollenklasse krijgen, die evenwaardig wordt aan onze huidige twaalfvoetsjollenklasse, is de kans op succes in 1936 lang niet uitgesloten!

P. H. R. BORGERHOFF MULDER.

Op zoek naar onzen Olympischen jollenzeiler,

Nadat in het vorige seizoen, in circa 70 à 80 wedstrijden, in verschillende zeilcentra van ons land gehouden, een tiental der beste zeilers in de Olympiajollen was uitgezocht, is thans aangevangen met een nieuwe serie keuzewedstrijden, die als resultaat uit dit tiental de vijf besten zullen aanwijzen. Later zal dan nog van het vijftal der besten de allerbeste worden uitgezocht, wien de verantwoordelijke eer zal te beurt vallen, ons land te vertegenwoordigen.

Om het tiental tot vijf te reduceeren stond een 12-tal ontmoetingen op het Kagermeer, op Zaterdag 2 en Zondag 3 Mei, zomede op het volgende weekend, op het programma. Op het eerste weekend slaagde men erin, van dit twaalfstal wedstrijden acht races af te werken; twee wedstrijden vonden des Zaterdag plaats en zes op Zondag. De wedstrijden verliepen dan ook vlot, mede dank zij een stevige Noord-oosten bries, die op beide dagen met een snelheid van 5 tot 8 m per seconde vrij regelmatig doorstond. Deze windrichting is op de Kaagbaan wel de best denkbare, immers zij geeft twee rakken recht in-den-wind (het eerste rak op het Zweiland en het derde op Norremeer en Dieperpoel) en heeft bovendien een start in-den-wind-op ten gevolge, hetgeen evenzeer gewenscht is. De windsnelheid was voor sommige der licht-gewichtzeilers wel wat grooter dan hun lief was en des Zondags werd geregeld door een gedeelte van de vloot een ietsje gereefd. Over den stand der nieuwe zeilen was iedereen vol lof.

Het tiental Olympia-candidaten bestond uit: D. Kagchelland, W. v. d. Valk Jr., S. de Wit, H. J. de Jong, R. Lemstra, A. Honigh, J. Maas, G. Nolles, P. H. R. Borgerhoff Mulder en E. G. van de Stadt. Een werkelijk keurkorps dus, waarvan echter S. de Wit zich wegens studierekenen teruggetrokken had. Daar er voor de ontmoeting niet meer dan zes jollen, eigendom van de K.V.N.W.V., beschikbaar waren, was een rooster van 12 wedstrijden opgemaakt, waarin telkens 5 zeilers zouden uitkomen, zooveel mogelijk met verwisseling der jollen en der tegenstanders. Iedere zeiler zou aldus in 6 wedstrijden uitkomen. Hetzelfde zeer eenvoudige puntenstelsel, dat ook te Kiel van kracht zal zijn (bij 5 deelnemers de eerste aankomende 5 punten, de tweede 4 punten, enz.) zou dan uitmaken, welke zeilers voor de definitieve keuzewedstrijden in aanmerking zullen komen.

Door het afvallen van De Wit kon dit plan niet naar de letter worden uitgevoerd. Immers er ontstonden hierdoor zes wedstrijden met 4 in plaats van 5 deelnemers, zoodat de puntentelling herzien moet worden. Want bij vier deelnemers is het gemakkelijker nummer 1 te worden dan bij vijf, zoodat een gelijke belooning niet juist is, terwijl het toch ook niet aangaat in deze gevallen een geheel punt minder voor een overwinning toe te kennen. Als voorloopig systeem werd daarom voorgesteld: bij 5 deelnemers resp. 5, 4, 3, 2 en 1 punten, bij 4 deelnemers resp. $4\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $2\frac{1}{2}$ en $1\frac{1}{2}$ punten. Het staat echter nog niet geheel vast of dit stelsel inderdaad toegepast zal worden en wij zullen dan ook in dit verslag nog maar geen punten-aantallen uitrekenen. ¹⁾

Voor den *eersten wedstrijd* werd Zaterdag om 3.50 gestart. Van der Valk vertoonde de beste afvaart, doch eenige minuten later brak de manilla-looper van zijn voorstag, en daar dit de eenige steun voor den mast vormt viel die achterover. Dit was reden te over om ook de andere deelnemers terug te roepen en om 4.25

werd opnieuw gestart. Voorgescreven was intusschen om het stag bij den mastvoet met het staaldraad te beleggen; het enkele endje touw is stellig niet sterk genoeg om den geheelen mastdruk op te nemen. Thans startte Kagchelland het beste; bij de eerste boei was de volgorde: Kagchelland, v. d. Valk, Lemstra, de Jong. De beide laatsten verwisselden op het tweede kruisrak van plaats, doch verder is er over deze race weinig te vermelden. Uitslag: Kagchelland, v. d. Valk, de Jong, Lemstra.

In den *tweeden wedstrijd* (met 5 deelnemers) gingen Borgerhoff Mulder en Maas te vroeg over de lijn en vooral eerstgenoemde verloor bij het terugkeeren veel tijd. Maas vertoonde uitstekend werk: bij de eerste boei was hij reeds tweede geworden achter Honigh, dien hij later ook wist voorbij te gaan. Dit werd een aardige race, met veel strijd en korte afstanden tusschen de mededingers. Een emotioneele wedstrijd was het voor Nolles, die naar het oordeel van het wedstrijdcomité, dat alle races in de vlet volgde, zich tweemaal bezondigde aan overtreding van het wedstrijdreglement en dan ook werd uitgesloten. Den eersten maal ging hij overstag zoo vlak voor Honigh, dat deze moest afhouden (art. 30 I) en den tweeden maal voer hij lager dan zijn juiste koers, terwijl Borgerhoff Mulder, die hem aan lijn inhaalde, naast hem voer, waardoor hij tegen art. 30 C zondigde. Bij de verste boei, bij de Leeghwater, was de volgorde: Maas, Honigh, Nolles, Borgerhoff Mulder, v. d. Stadt, en aldus werd ook de eindstreep bereikt, waarbij dan de beide laatstgenoemden een punt meer behaalden dan uit deze volgorde kan worden opgemaakt, daar, als gezegd, Nolles werd uitgesloten.

Des Zondags werd met vrijwel hetzelfde weer de wedstrijdreeks voortgezet.

Voor den *derden wedstrijd* werd om 9.15 gestart. Hier zouden slechts vier deelnemers zijn en van deze ontbrak Jan Maas wegens ongesteldheid, reden waarom Honigh, die pas in den vierden wedstrijd zou uitkomen, erbij genomen werd. Later op den dag werd Maas gelegenheid gegeven dezen wedstrijd in te halen. Kagchelland startte het beste, maar wist hier weinig voordeel uit te putten, want na het eerste kruisrak was de volgorde: Borgerhoff Mulder, Honigh, Kagchelland, Lemstra. Daar de onderlinge afstanden toen reeds groot waren was hiermede de wedstrijd beslist. Er kwam geen verwisseling meer en de eindstreep werd in dezelfde volgorde gepasseerd.

In den *vierden wedstrijd* veroverde v. d. Stadt zich spoedig een mooien voorsprong en liet het vechten aan de anderen over, waarvan vooral de stadgenooten v. d. Valk en de Jong druk gebruik maakten. Om beurten lagen zij voor elkaar, maar de Jong „lachte het laatste”. De uitslag werd: v. d. Stadt, de Jong, v. d. Valk, Nolles.

In den *vijsden wedstrijd* trok v. d. Stadt de klamp van zijn zeilschoot uit de kiel, en daar dit hem als zeiler niet aangerekend kan worden zal hem later gelegenheid gegeven worden, den wedstrijd in te halen. Hij lag tijdens de averij, die hem tot opgeven noopte, in het midden van het veld. De Jong was het hoogste gestart en had zijn voordeel goed weten uit te buiten; hij wist tot het einde de leiding te behouden. Maas, die thans weer verschenen was, scheen nog niet op volle capaciteit te werken. Wel was hij na het eerste kruisrak tweede, maar bij de

Leeghwater was hij naar de laatste plaats afgezet. Voor den wind begon hij nog een schermsel met Kagchelland, maar zonder succes.

De uitslag werd: de Jong, Kagchelland, v. d. Valk, Maas.

Om 2 uur werd gestart voor den *zesden wedstrijd*, die een tamelijk eenontig verloop had. Borgerhoff Mulder had de beste afvaart en liep spoedig „een straat” uit. Voor de overigen werd het een processie met dezen uitslag: Borgerhoff Mulder, Nolles, Lemstra, Honigh.

In den *zevendenden wedstrijd*, die eveneens vier deelnemers zou tellen, werd Jan Maas toegevoegd om den wedstrijd van hedenmorgen in te halen. Hij vergiste zich met zijn starthorloge en voer daardoor slecht af, maar wist toch bij de eerste boei reeds de tweede plaats in te nemen, achter Kagchelland, die voor hem onbereikbaar was. Bij die boei was de verdere volgorde: de Jong, v. d. Valk, Lemstra, en aldus werd ook de eindstreep gepasseerd: Kagchelland, Maas, de Jong, v. d. Valk, Lemstra.

Om 5.15 werd voor den *achtsten wedstrijd* gestart, den laatsten van dezen dag. Honigh, in deze race ingedeeld, kon wegens ischias niet starten en kreeg verlof den wedstrijd volgende week (in de laatste ontmoeting) in te halen. De overigen hadden allen iets gereefd behalve Borgerhoff Mulder. Na een gedurfd start werd Maas teruggeroepen en bij de eerste boei lag hij achteraan: Borgerhoff Mulder, v. d. Stadt, Nolles, Maas. In het tweede kruisrak maakte Maas een mooien, of misschien een gelukkigen, slag, waarbij hij Nolles en v. d. Stadt wist te passeeren, doch dit was slechts tijdelijk, want een incident op den Dieper Poel maakte hier een eind aan. Maas ging bij den wal overstag en zou daarna Nolles, die vrij dicht

achter hem over stuurboord lag, ontmoeten, waarbij deze eveneens overstag zou moeten gaan. Nolles had deze situatie, onder zijn giek door loerende overzien en alles zou goed gelooopen zijn als niet Maas, na het wenden zijn tegenstander niet op z'n qui-vive wanende, en een ernstige aanvaring vrezende, om dezen te ontgaan, plotseling sterk afgevallen was om achter Nolles om te gaan. Dit bemerkte Nolles echter niet, en op de vooruit door hem vastgestelde plaats ging deze dus door den wind. Ook dat zou gelukt zijn, als een Olympiäol niet zoo'n buitengewoon breed, dubbelen helmstok had. Bij het roergeven om te wenden stak de lij-helft van Nolles' helmstok aan stuurboord buiten de jol uit en Maas, die juist op dat oogenblik daar langs kwam stuiven, voer met zijn voorsteven tegen Nolles' helmstok, die gedeeltelijk gekraakt werd. Niettemin kon Nolles nog doornaren en de wedstrijd werd voortgezet, maar Maas had twee plaatsen verloren: ook v. d. Stadt passeerde hem intusschen. De uitslag werd: Borgerhoff Mulder, v. d. Stadt, Nolles, Maas. Op een protest van Maas delibereerde het wedstrijdcomité lang over het geval; het oordeelde echter, dat Maas alles gedaan had om een aanvaring te vermijden, dat de aanvaring slechts ontstaan was, doordat Nolles plotseling zijn helmstok in Maas' vaarwater plaatste, dat Maas dit onmogelijk had kunnen voorzien, maar dat ook Nolles, onkundig van Maas' onverwacht afhouden, onmogelijk aan de aanvaring schuldig kon geoordeeld worden, redenen waarom geen der beide partijen werd uitgesloten. Een wel heel merkwaardig wedstrijd-geval!

De *negende wedstrijd* van de eerste serie keuzewedstrijden ving Zaterdag 9 Mei te 15.40 aan. Ditmaal werd niet de gewone baan gezeild, maar in plaats van het rak Norremeer—Leeghwater, het gedeelte Zweiland—Norremeer, dat recht in den wind lag, tweemaal. Op dit gedeelte viel ook de beslissing. Lemstra, die bij de eerste boei voor lag, zakte geleidelijk af naar de 4de plaats en Borgerhoff Mulder wist zich naar voren te werken, behoorlijk vrij van de rest.

Maas en Kagchelland streden om de tweede plaats. De lijn van aankomst werd bereikt in de volgorde: Borgerhoff Mulder, Kagchelland, Maas, Lemstra, Honigh.

Een protest van Borgerhoff Mulder tegen Kagchelland en Maas op grond van art. 31 kon niet worden toegewezen, omdat geen bewijs te leveren viel.

Voor den *tienden wedstrijd* werd eerst te 17.30 gestart. De windsterkte was van 6 à 7 op 5 m. p. sec. gedaald, maar het liet zich aanzien, dat toch nog een vlotte wedstrijd kon worden gezeild. Dit kwam ook uit, al bedreigde een dikke damp op het einde dezen wedstrijd, doordat de boeien haast onzichtbaar werden. Gelukkig bleef de wind voldoende sterk om de baan, die dezelfde was als in den vorigen wedstrijd, in ongeveer een uur af te zeilen. Van de Stadt, die aanvankelijk voor lag, kon niet voorkomen, dat Honigh onder hem doorliep, terwijl ook Nolles hem nog voorbij kwam. Ook De Jong bedreigde hem. Het einde kwam in de volgorde: Honigh, Nolles, v. d. Stadt, De Jong, v. d. Valk.

Voor den *elfden wedstrijd* werd Zondag te 10 uur het afvaartsein gegeven. Met een heel licht briesje vertrokken de jollen, waarbij v. d. Valk en De Jong direct vlot wegliepen, terwijl de anderen eerst haast niet van de plaats kwamen. De gewone Kaagbaan werd gezeild en deze bleek door den draaienden wind zelfs drie in-den-windsche rakkens op te leveren. Op het eerste rak in den wind van Zweiland naar Norremeer liep v. d. Valk geregeld uit, zoodat het leek of hij onbedreigd zou winnen. Niet alzoo, want kruisende van Leeghwater naar Norremeer wist De Jong te profiteeren van het draaien van den wind en voor te komen. Ook Kagchelland en v. d. Stadt volgden dit voorbeeld. Maas kon niet de hoogte loopen der anderen, wat hij ook probeerde. De eindstreep werd na een zeer interessanten wedstrijd bereikt in de volgorde: De Jong, Kagchelland, v. d. Stadt, v. d. Valk, Maas.

Met den *twaalfden en laatsten wedstrijd* werd te 1 uur aangevangen. Het wedstrijdcomité had Maas toegestaan hierin met de zesde jol mee te varen, aangezien deze zeiler in den 8sten wedstrijd mee had gevaren, terwijl hij ziek was en ook met andere zeilers zooveel mogelijk toegevendheid was gebruikt. Hij kon in dezen wedstrijd hoogstens het aantal punten halen, dat in den 8sten behaald had kunnen worden, terwijl de andere zeilers punten zouden krijgen alsof Maas niet meezeilde. Het resultaat wettigde het besluit om Maas deze kans te geven, want hij wist zich mooi naar voren te werken en met een flinken voorsprong te winnen. Lemstra hield zich ditmaal bij lichten wind en nu de gewone Kaagbaan weinig te kruisen gaf, goed en eindigde op de tweede plaats. Borgerhoff Mulder, die den heelen wedstrijd met Honigh om de laatste plaats leek te strijden, kwam niet tot zijn recht. Het einde bracht de volgorde: Maas, Lemstra, Nolles, v. d. Stadt, Honigh, Borgerhoff Mulder.

Het optellen der behaalde punten, waarbij voor elken zeiler de wedstrijd, waarbij het laagste aantal punten behaald werd, buiten beschouwing bleef, gaf het volgende resultaat: Borgerhoff Mulder 22.4 p., Kagchelland 21.4 p., De Jong 18.8 p., Maas 18 p., Van de Stadt 17.4 p., Honigh 15.8 p., Nolles 15.2 p., Van der Valk 12.4 p. en Lemstra 11.8 p.

Het eerstgenoemde vijftal wordt dus tot de uiteindelijke keuzewedstrijden toegelaten en hun, die niet over een eigen Olympiäol beschikken, wordt een der booten van het Verbond in bruikleen gegeven.

Zoo zijn alle voorwaarden aanwezig, die gunstig zijn voor het vinden van een goeden tegenwoordiger voor ons land in deze in de Olympische Spelen zeker meest omstreden klasse.

OLYMPISCHE JOLLEN OP DE KAAG.

De eerste belangrijke
krachtmeting.

„ZWAARGEWICHT“-ZEILERS ZIJN IN HET VOORDEEL.

LEIDEN, 29 Juli. — Het trof wel zeer bijzonder dat de zes Olympia-jollen van de verbonden Watersportverenigingen tijdens de Kaagweek op de Kaag gestationneerd waren. Ten eerste kregen de zeilers die hier de verbonds-jollen zielden een mooie serie oefeningen, terwijl, daar er nu negentien van die scheepjes startten deze wedstrijden de eerste belangrijke krachtmeting in deze klasse werden.

Daar er tijdens deze wedstrijden zoowel bij een zeer harden wind, als bij een zacht koeltje gezeld moest worden bleek eerst duidelijk wat de voor- en nadeelen van deze Olympische klasse waren.

Waar de zeilers zich nu met deze klasse vertrouwd gemaakt hebben geven allen toe dat het den ontwerper gelukt is een fijner racescheepje te ontwerpen dan wij hield. In de 12-voets jol bezitten. In één belangrijk punt is hij echter niet geslaagd. Volgens de Duitschers zou het lichaamsgewicht der zeilers een ondergeschikte rol spelen. Bij harden wind bleek deze factor echter dominant. Vooral bij een ruim invallenden wind waren de zware zeilers zeer in het voordeel; zij immers waren in staat hun jollen recht te houden waardoor deze gemakkelijk gingen planeeren en daardoor een veel grootere snelheid ontwikkelden dan de op een oor liggende hooten met een lichtere bemanning die zoo niet uit het water te krijgen waren.

Dat lichte zeilers als Jan Maas, Kachgeland en Van Veen ook bij dezen harden wind steeds in de voorhoede aankwamen toont echter wel aan dat het belangrijkste is een goed, dan alleen een zwaar zeiler te zijn.

Bij zachten wind was het opmerkelijk hoe snel deze scheepjes op een vlaagje reageerden. Bij het minste zuchtje schoten zij weg, terwijl het opviel hoe goed bij het wenden de snelheid behouden bleef.

Tijdens de vier wedstrijden die gisteren verzeld werden startten er acht deelnemers. De eerste race werd bij een stijve bries met grooten voorsprong door Borgerhoff Mulder met de Daphnia gewonnen. Daar men in 't algemeen geloofde dat de jol van Borgerhoff sneller was dan de verbonds-jollen ruidde deze zeiler zijn jol met Kachgeland, waarna de Daphnia als vijfde de finish passeerde.

Terwijl Van Helvert ditmaal eerste werd, Van Veen tweede en Borgerhoff met jol no. 2 van het verbond derde. De derde wedstrijd gaf een overwinning met een straat voor Borgerhoff, die nu de verbonds-jol van Van Veen stuurde, die de Daphnia weer als vijfde deed eindigen.

Het belangrijkste wat deze wedstrijden aan het licht brachten is dan ook, dat hierdoor is aangetoond dat de verbonds-jollen in het geheel niet achterstaan bij de z.g. particuliere jollen.

In de laatste race toonde Coops zich bij den toen afgeblauwen wind den snelsten en won na een landdurig gevecht met Van Veen.

De uitslagen der wedstrijden zijn: 1e wedstrijd: 1. Borgerhoff Mulder, 2. Van Veen, 3. Keegstra, 4. Van Helvert, 5. Kachgeland, 6. Van Vliet, 7. Vermaat; 2e wedstrijd: 1. Van Helvert, 2. Van Veen, 3. Borgerhoff Mulder, 4. Coops, 5. Kachgeland, 6. Van Vliet, 7. Keegstra; 3e wedstrijd: 1. Borgerhoff Mulder, 2. Kachgeland, 3. Keegstra, 4. Coops, 5. Van Veen, 6. Van Vliet, 7. Van Helvert, 8. Van Vliet (beide uitgesloten); 4e wedstrijd: 1. Coops, 2. Van Veen, 3. Van Vliet, 4. Keegstra, 5. Borgerhoff Mulder, 6. Kachgeland, 7. Van Helvert, 8. Vermaat.

DE STER-TABAK STAAT OP DE PLANK
IK HEB DE PIJP IN BRAND
HET ZAL GEWIS EEN WONDER ZIJN
ALS IK ZOO WEER VEILIG LAND

KAGCHELLAND LEIDT IN DEN SELECTIE- WEDSTRIJD.

Weersomstandigheden verre
van ideaal.

ZONDAG NAAR HET IJSELMEER.

AMSTERDAM, 27 Juni. — Zoo is althans het tijdstip aangebroken, waarop uit de 32 gegadigden, die voor de selectiewedstrijden in de Olympia-jollen werden uitgekoren, onze Olympische afgevaardigde zal worden aangewezen. Van deze 32 zeilers zijn er nog slechts vijf overgebleven, die nu nog 5 wedstrijden tegen elkaar zellen. Hij, die daarin de meeste punten behaalt, zal ons land in Augustus te Kiel vertegenwoordigen.

Van de Stadt en Kachgeland waren de winnaars van de beide races, die vandag verzeld zijn. Deze beide zeilers staan in puntentaal ook een weinig voor op hun tegenstanders. Wij hebben reeds voorspeld, dat deze 5 zeilers elkaar niet veel zouden ontkoopen en de eerste wedstrijd heeft de juistheid daarvan wel aangetoond. Alle zeilers volgen op elkaar met een verschil van slechts één punt. Bovenaan de lijst staat Kachgeland met 8 punten en dan volgen Van de Stadt (7 punten), Borgerhoff Mulder (6 punten), Jan Maas (5 punten) en De Jong (4 punten).

Te betreuren was het, dat de weersomstandigheden vandaag verre van ideaal waren voor deze belangrijke races. Er woeft een briesje uit Noordwestelijke richtingen, dat zoowel in sterkte als richting zeer veranderlijk was. Hierdoor was de geluksfactor vrij groot, wat bij wedstrijden als dezen funest is. Wanneer er Zondag weer weinig wind is, heeft het wedstrijdcomité het voornemen om de races voort te zetten op het IJselmeer. Daar zijn ten minste geen wailtjes, die al of niet „trekken“ en geen vliegloodsen waaromheen de wind zeer zonderling kan dromen.

Om kwart over drie klonk het eerste startschot van de Zonnelt II, het jacht van den heer Van Hoolwerff, dat als startschip fungeerde. Oorspronkelijk had men het plan in den wind te laten starten, maar toen de wind wat ruimde, werd tot een voor den windschen start besloten. Het eerste rak liep vanaf het startschip naar een boef bij den vuurtoren,

daarna volgde een lang kruisrak naar Durgerdam, terwijl er in het dan volgende rak naar de vliegloodsen bij Schellingwou ook nog een slagje te maken viel, vandaar ging het dan voor den wind weer naar de Zonnelt. Deze baan werd tweemaal gevaren.

Van de Stadt rondde als eerste de eerste boef, op de helen gevolgd door Jan Maas, Kachgeland en De Jong. Borgerhoff Mulder, die laag gestart was, had daar weinig plezier van en lag laatste. Op het nu volgende kruisrak ontspan zich een hevige strijd tusschen Van de Stadt en Jan Maas. Van de Stadt wist, zij het ook met veel moeite, aan den kop te blijven, om na twee ronden vol spanning even voor zijn tegenstander de race te beëindigen.

In de achterhoede werkte Borgerhoff Mulder zich aanvankelijk naar voren. De tweede ronde ging hij als derde in. Daarna verwaarloosde hij echter zijn vordediging en probeerde Jan Maas aan te vallen. Kachgeland profiteerde daar zeer handig van en wist de race als derde voor Borgerhoff te beëindigen. De Jong zakte, vooral op het laatste kruisrak, ver af en werd laatste.

Tweede race.

Toen er om goed vijf uur voor de tweede maal gestart zou worden, klaarde het weer aanmerkelijk op, terwijl de wind iets begon door te zetten. Lang duurde deze vreugde echter niet, want langzaam maar zeker nam de windsnelheid af. Gelukkig bleef er nog juist voldoende over om deze laatste race tot een goed einde te kunnen brengen.

Na den start, die van alle zeilers zeer goed was, lag Van de Stadt aanvankelijk weer aan den kop. Hij werd gevolgd door Kachgeland, Jan Maas, De Jong en Borgerhoff Mulder, Kachgeland en Jan Maas streeden nu lang om de leiding, terwijl v. d. Stadt naar de 4e plaats afzakte. Na het kruisrak lagen alle zeilers weer vlak bij elkaar, terwijl voor den wind het veld weer geheel in elkaar liep. Bij het ingaan der tweede ronde was er dus nog niets te zeggen van den uitslag, die voor velen een verrassing werd. Kachgeland zielde uitstekend en wist de leiding te behouden. Jan Maas zakte af en streed ten slotte met De Jong om den voorsprong bij de boef te Durgerdam. Terwijl zij beiden over stuurboord de boef aanzielden, kwam echter plotseling Borgerhoff Mulder over hakboord voor hen te liggen, zoodat beiden achter den Leidenaar om moesten vallen. In den beginne liep Borgerhoff Mulder nog op Kachgeland in, maar op het laatste kruisrak liep de Rotterdammer, die hoover aan den wind lag, weer vrij ver uit. Het einde van deze wisselvallige race werd ten slotte, dat Kachgeland won, gevolgd door Borgerhoff Mulder, De Jong, v. d. Stadt en Jan Maas.

W. LAROM VORMEN DE OLYMPIAJOLLEN NOG GEEN NATIONALE KLASSE?

Naar aanleiding van het verslag over de algemeene vergadering der K.V.N.W.V., zou ik gaarne willen opmerken, dat het mij bevreemdt te lezen dat niemand de vraag, of de Olympiajollen hier blijvend ingevoerd zullen worden, beantwoorden kon.

Wat toch zou de reden moeten zijn om onze zeilers niet te laten profiteeren van de vele goede eigenschappen, die dit scheepje toch voldoende bewezen heeft te bezitten?

Laten wij blij zijn eindelijk een moderner scheepje dan de 12 vts.-jol te bezitten, waarvan de prijs niet eens veel hooger is. Vrees voor een te groote concurrentie voor de 12 vts.-jollen behoeft er, bij de enorme vloot van deze laatsten, toch waarlijk niet te zijn. De onzekerheid over de invoering moet de uitbreiding van deze klasse zeer remmen, terwijl het feit alleen, dat dit scheepje de beste eenmansboot is die er tegenwoordig bestaat, al een overwegende reden tot invoering moest zijn.

Alhoewel ik het zeer zal toejuichen, wanneer de Drakenklasse hier wordt ingevoerd, begrijp ik toch nauwelijks, dat er hier van te voren beloofd wordt, dat dit zal gebeuren bij aankoop van tien schepen, terwijl men de eigenaars der Olympiajollen in het onzekere laat, niet-tegenstaande er ruim 20 van deze scheepjes in ons land zijn afgeleverd.

Daarbij meen ik dat de verhouding Draken-

klasse—Regenboog ongeveer dezelfde is als Olympiajol—12 vts.-jol, iets wat de ongelijke behandeling nog onbegrijpelijker maakt.

P. H. R. BORGERHOFF MULDER.

DE UITKJK

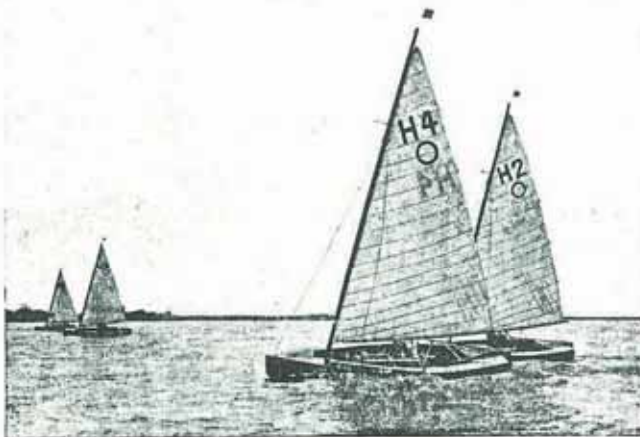
De Heeren A. J. Slee, Joh. Dijkers en Jac. Wondergem Jr., allen te Rotterdam, zijn bezig met het bouwen van elk een Olympiajol.

Te beginnen met 2—3 Mei zullen op twee, zoo noodig drie weekends op het Kagermeer de eerste keuzewedstrijden worden gehouden voor de aanwijzing van den Nederlandschen Olympiazeiler in de Olympiajol en zijn plaatsvervanger. Tien zeilers zijn voor deze keuzewedstrijden aangewezen, die in 't geheel 12 wedstrijden zullen varen, waarna hun aantal tot 5 zal worden gereduceerd, waaruit later de uiteindelijke keuze zal worden gedaan.

Door de Technische Commissie is thans de volgende puntentelling vastgesteld voor de gehouden en nog te houden keuzewedstrijden in de Olympiajollen op het Kagermeer: bij 5 deelnemers worden toegekend resp. 5, 4, 3, 2 en 1 punten; bij 4 deelnemers resp. 4,8, 3,6, 2,4 en 1,2 punten; bij 3 deelnemers resp. 4,5, 3 en 1,5 punten. Na de 8 gehouden wedstrijden is de stand thans: Borgerhoff Mulder 17,4, Kagchelland 16,2, de Jong 14, Maas 12,2, v.d. Valk 11, Nolles 7,2, Lemstra 5,8 punten. Deze hebben allen nog twee wedstrijden in het vooruitzicht. Van de Stadt vergaarde 10,4 en Honigh 8,8 punten; deze beide zeilers hebben nog drie wedstrijden te goed.

Keuzewedstrijden in de Olympiajollen.

Het resultaat van de 1e serie keuzewedstrijden is, dat de heeren P. H. R. Borgerhoff Mulder, D. Kagchelland, J. H. H. J. de Jong, J. Maas en E. G. v. d. Stadt tot de beslissende keuzewedstrijden zullen worden toegelaten. Deze zullen plaats vinden op het Buiten-IJ op 27 en 28 Juni in de jollen van het Verbond.

wedstrijden in Olympia Jollen op het Buiten-Y.

De Olympische Jollenzeiler aangewezen

27 en 28 Juni j.l. vonden op het Buiten IJ de definitieve keuzewedstrijden plaats in de Olympiajollen tot aanwijzing van onzen vertegenwoordiger in die klasse te Kiel.

Nadat aanvankelijk twee wedstrijden geheel op het Buiten IJ waren gezeild, bleek de heerschende N.N.W. wind de baan niet gunstig te beïnvloeden en werd besloten Zondag een gedeelte van de baan buiten den vuurtoren van het Buiten IJ te leggen. Nu moest een stuk recht in den wind en voor den wind gezeild worden, hetgeen aan de resultaten een grootere mate van betrouwbaarheid verleende. Zeker kunnen wij dan ook onzen Olympischen candidaat Kagchelland, gelukwenschen met zijn vier eerste plaatsen en een derde plaats in deze wedstrijden, terwijl ook v. d. Stadt zeer goed werk heeft laten zien door eenmaal als

eerste, driemaal als tweede en eenmaal als vierde te eindigen, waardoor hij als reserve in de Olympiajollenklasse naar Kiel zal worden uitgezonden.

Dat Borgerhoff Mulder bij het lichte weer van Zaterdag en Zondag niet de snelste zou blijken te zijn, was misschien te vermoeden, maar dat hij steeds als laatste of één na laatste zou eindigen, hadden wij niet verwacht. Ook de twee andere zeilers, Maas en de Jong, bleven in behaalde punten ver bij de twee eersten achter.

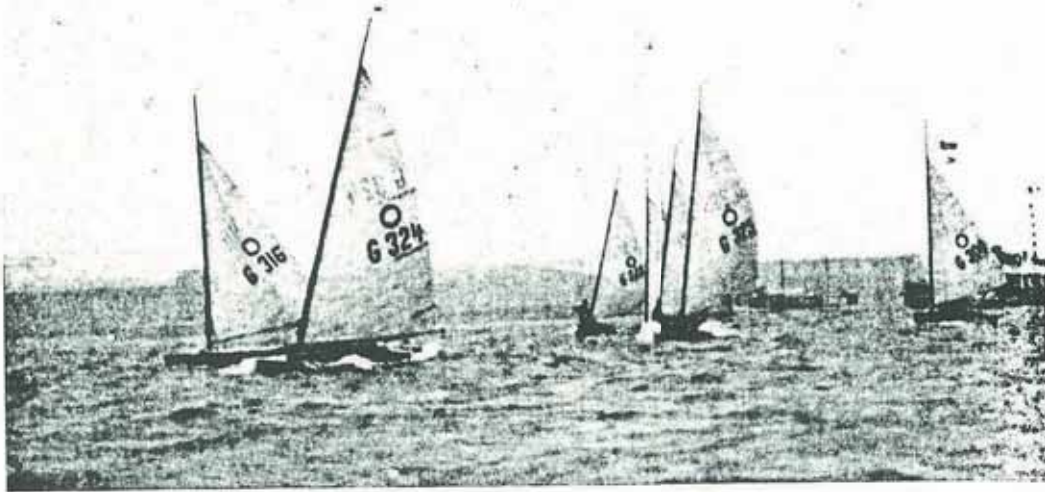
Deze punten waren: Kagchelland 23, v. d. Stadt 19, de Jong 12, Maas 11, en Borgerhoff Mulder 10.

Laten wij nu hopen, dat onze Olympische candidaten ons land in Kiel op waardige wijze zullen vertegenwoordigen.

v. H.

De Olympische zeilwedstrijden

AUGUSTUS 1936

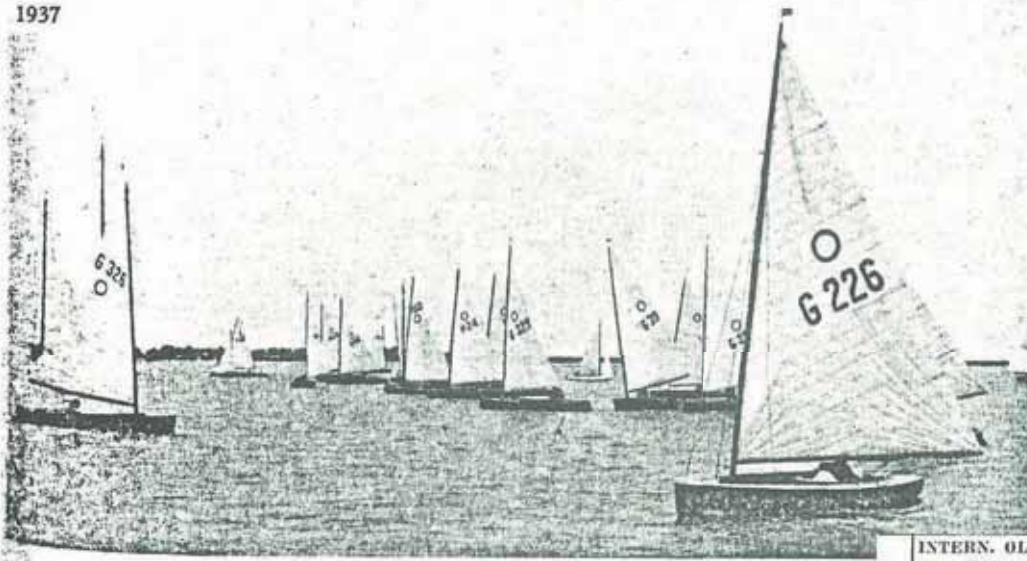

De Olympia-jollen in den eersten wedstrijd te Kiel, kort na den start. No. 324 wordt gezeild door Kagchelland.

Als dit nummer van De Waterkampioen onze lezers bereikt, zijn hun al deze resultaten natuurlijk reeds lang door de dagbladen bekend. Ook die van Kagchelland, onzen onvolprezen jollenzeiler. Een genot was het, te zien hoe de jonge Rotterdammer zijn boot en zijn zeil verzorgt, hoe kalm en rustig, hoe bescheiden ook, hij te werk gaat in en buiten den wedstrijd. Hij schijnt mij geheel vrij van zenuwen te zijn en vaart in dit internationale gezelschap uit 25 verschillende landen zijn wedstrijden met dezelfde rustige overgave en oplettendheid, die hij aan den dag legt op den Kralingschen Plas of de Kaag. Tweemaal reeds werd hij eerste en op beide dagen, den tweeden en derden, woei het harder dan wij voor onzen kampioen wenschelijk hadden geacht. Den eersten dag, bij bijna stormachtig weer, wist hij de vierde plaats te bereiken, na tot bijna bij de eindstreep tweede te zijn geweest, na den Engelschman Scott. De Duitscher en de Chileen (die eigenlijk ook een Duitscher is) wisten hem toen te passeeren, toen hij een gokje waagde om Scott te verschalken. Op den vierden lichtweerdag, kwamen zooals te verwachten was eenige verrassingen. De tweede plaats, die hij in het begin van de race had veroverd, kon Kagchelland toen niet behouden, daar hij 't steeds naar het Noorden probeerde, terwijl enkele anderen, die meer naar het Zuiden kruisten, daarvan voordeel bleken te hebben. Hij werd tenslotte 6e, maar het gelukte hem toch, zijn zwaarste concurrenten, wat betreft het algemeen klassement, den Engelschman Scott en den Duitscher Krogmann, achter zich te houden. Deze werden resp. No. 7 en No. 9, en het totale puntenaantal luidde na dezen wedstrijd: Nederland en Engeland gelijk, beide 92 punten, Duitsland 86 punten, en dan, op flinken afstand, Chili met 66 punten. Een pracht-kans op de gouden medaille dus, vooral als men bedenkt, dat de Engelschman Scott en ook de Duitscher, een veel grooter lichaamsgewicht hebben en daardoor veel kans loopen, op een stillen dag in de achterhoede te raken.

de Olympiajollen, de klasse, die Nederland in den persoon van den 22-jarigen Daan Kagchelland de hoogste Olympische onderscheiding, de gouden medaille, bracht. Zijn overwinning tegen zijn vijf-en-twintig tegenstanders was volkomen, zonder eenige bijkomstigheid als geluk, of pech van de anderen. Die zege berustte op Kagchelland's talent als zeiler, op zijn kalme rust in en buiten den wedstrijd, op de voorbeeldige wijze waarop hij zijn boot, zijn zeil... en zich zelf verzorgde. Het merkwaardige was daarbij, dat een ieder dat inzag en hem de overwinning van harte gunde, zelfs zijn tegenstanders en de niet weinig chauvinistische landgenooten van hen op de volgbooten. Men bewonderde deze zeilkunst zonder trucjes, de kalmte die van den Nederlandschen zeiler uitging, de zekerheid waarmee hij den eenen tegenstander na den anderen wist te passeeren. Evenals men overtuigd was van de te verwachten zege van Bischoff in de Starklasse, zoo zeker voelde men zich van Kagchelland's overwinning in de Olympiajollen. Dit was inderdaad keurig werk, en de hulde, die Daan Kagchelland dadelijk na de eindoverwinning te Kiel gebracht werd — een Nederlandsch gezamenlijk diner, à l'improviste op touw gezet, vereenigde een 55-tal landgenooten — was meer dan verdiend, evenals de huldebetooging hem gebracht te Rotterdam, na zijn victorieuze terugkeer in het vaderland.

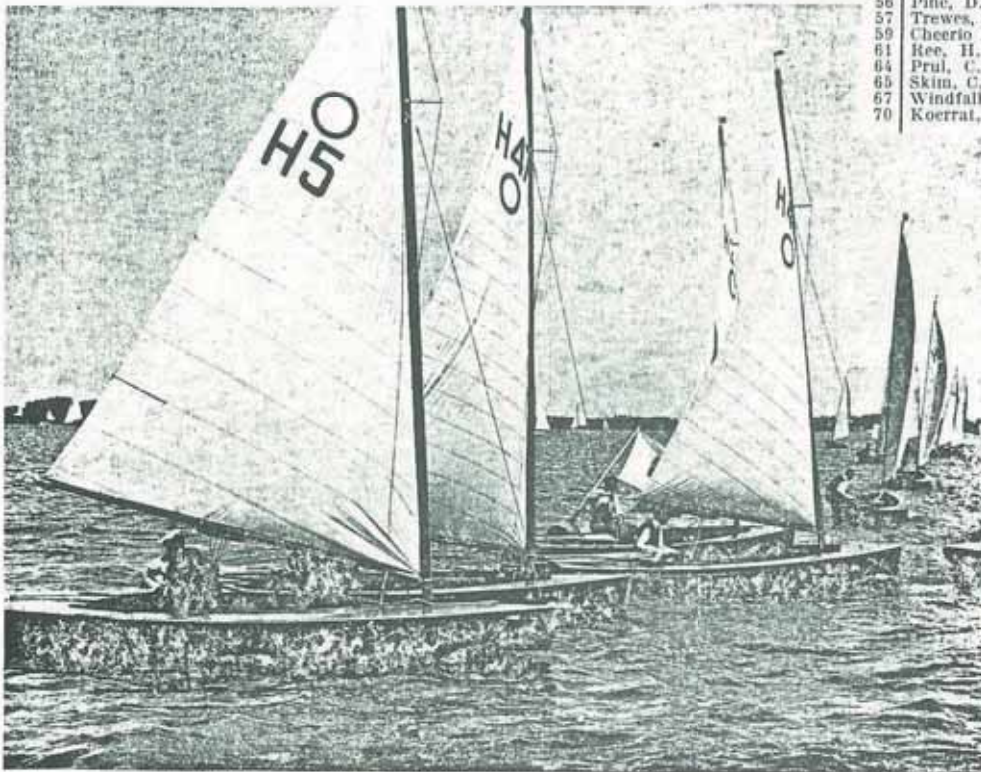
Kagchelland werd driemaal eerste, eens tweede, tweemaal vierde en eens zesde van de vloot van 25 jollen. Zijn zwaarste tegenstander, de Duitscher Krogmann, kon het slechts eens tot de eerste plaats brengen, evenzoo de Engelschman Peter Scott en de Duitsch-Chileen Wichmann—Harbeck. De zevende eerste-plaats was voor den Noor Ph. Thorwaldsen, die echter in totaal punten-aantal ver onder de vier genoemden bleef. Kagchelland bracht het tot 163 (het theoretisch bereikbare maximum was 175), Krogmann tot 150, Scott tot 131, juist even boven den Chileen met 130 punten. Dat ééne puntje had Scott zich bezorgd door het winnen van een protest; zonder dit ware een beslissingswedstrijd om de bronzen medaille noodig geweest.

De start der Olympia-jollen A op het Buiten-Y

INTERN. OLYMPIAJOLLENKLASSE
(511 starters in 54 starts).
Aantal starters:

5	Rambler II, R. J. Bootz
9	Bontekoe, J. A. v. d. Bergen
11	Borreltje, H. Coops
13	Wildebras, D. Bakker
18	Nauke, G. Key
19	Meerkat, K. H. Pott
21	Wardy, R. Lenstra
23	Glipper, D. Kagchelland
24	Goesting, W. Ritman
25	Tartane, P. J. G. Furnee
26	Daisy, Mej. Fr. Hoekstra
27	Slof, P. H. W. Velthuys
29	Daphnia, H. Nathan
30	Hermes, Ph. van Gaalen
31	My Hobby, Joh. Dijkers
32	Nathals, J. D. Lüder Jr.
34	Endavour, A. van Hoorn
35	Stern, W. van der Es
36	Jan van Gent, Th. Beaujean
39	Mayhorn, C. Bredius
40	Foef, E. G. v. d. Stadt
41	Gipsy, A. J. Sles
42	Dippy, P. J. J. Huybers
43	Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong
45	Kemphaan, Jhr. L. J. Quarles v. Uff.
46	Fram, Mej. C. v. Gool
47	Mop, H. Bollemeyer
49	Velocity, J. Smits
50	Little Jack, J. Barzilay Jr.
55	Boreas, S. de Wit
56	Pine, D. J. van Brummelen
57	Trewes, S. v. d. Meer
59	Cheerio II, C. Quispel Sz. n.
61	Ree, H. Recourt
64	Prul, C. Th. Gülcher
65	Skim, C. P. Gülcher
67	Windfall, S. Bingham Jr.
70	Koerrat, A. F. van Veen

De Olympiajollen bij de Zweiland-boei.

„Mijn ervaringen te Kiel”

Een resumé van een voordracht, met lichtbeelden, gehouden door Daan Kagchelland voor de leden van de Rotterdamse Zeilvereniging op Dinsdag 2 Februari j.l.

Aangezien in bovengenoemde voordracht verschillende nog onbekende zaken naar voren zijn gekomen, welke ik te belangrijk acht om ze aan de Hollandsche zeilers te mogen onthouden, omdat zij er hun voordeel mede zullen kunnen doen, heb ik dit resumé gemaakt. Ik hoop, dat de lezers, na ervan te hebben kennis genomen, evenals ik tot de overtuiging zullen zijn gekomen, dat deze Olympische zeilwedstrijden verre van een snoeprisje zijn geweest en dat zij onzen jollenzeiler dankbaar zullen zijn voor de wijze, waarop hij de op zijn schouder gelegde taak heeft volbracht. Want het zoo te doen als Kagchelland het heeft gedaan, vraagt meer dan gewone toewijding, waartoe slechts weinigen in staat zijn.

De voordrachtgever begon dan met er den nadruk op te leggen, dat het geven van een wedstrijdverslag door een buitenstaander, of deze nu insider of leek is, buitengewoon lastig is, omdat hij nooit de beweegredenen kan bevroeden, waarom een zeiler soms iets doet, dat in eerste instantie verkeerd lijkt, doch later toch goed gezien blijkt te zijn. Het is wel deze factor, welke maakt, dat in de verschillende couranten

Daan Kagchelland.

meestal verslagen van wedstrijden komen, welke in niets op de werkelijkheid lijken. Naar de meening van Kagchelland stond het bij hem reeds van te voren vast, dat ons land in de klasse der Olympiajollen een goede kans moest maken, omdat onze zeilers kunnen bogen op de grootste ervaring in de 12-voetsjollen, de klasse, welke die der Olympiajollen het meeste nabij komt. Hij noemde het zeilen in deze klasse de hoogeschool van het jollenzeilen. Bovendien bezit ons land in de ligging van de plassen in de onmiddellijke nabijheid of onder den rook der groote steden een tweeden factor, welke ons een voorsprong geeft op het buitenland en dit voordeel is wel zeer sterk in Rotterdam, waar het voor de zeilers niet alleen mogelijk is des Zaterdagmiddags of

des Zondags te oefenen, doch waar zelfs na den dagelikschen school- of kantoorarbeid de gelegenheid daartoe openstaat. Voorts beschouwde hij het een voorrecht terechtgekomen te zijn in de school van de R. Z. V., waar den ouderen zeilers geen moeite te groot is om een beginnening voor te lichten en te bekwamen, hem er steeds bij te houden, zoodat men, tegen wil en dank soms, wel zeilen moet.

Komende tot de wedstrijden, welke hebben geleid tot zijn afvaardiging, speet het hem, dat er dikwijls wat veel werd gejaagd om maar zooveel mogelijk wedstrijden op één dag te kunnen varen en voorts betreurde hij het nog meer, dat bij het bepalen der resultaten de Verbonds- en particuliere jollen over een kam werden geschoren.¹⁾ Hij is van opinie, dat hierdoor een enkele zeiler in een verbondsjol is afgevallen, die beter was dan een zeiler met eigen jol, die het tot de laatste tien bracht. Verder stipte hij nog even aan, dat in al deze wedstrijden de kans zeer wisselend zijn geweest en elke deelnemer meerdere malen die weersomstandigheden kreeg, welke hem het beste lagen, in welke opmerking stilzwijgend was opgenomen een verwijt aan het adres van hen, die na het bekend worden der gelukkige afgevaardigden, meenden kritiek te moeten uitoefenen op deze beslissing.

Komende tot Kiel besprak hij eerst het water waarop gevaren werd. De Kielerförde is meer zee dan plas en alle afstanden zijn daarmede in overeenstemming. Wanneer men weet, dat één rak 1500 m lang was en de afstand van den wal naar het startschip 1½ uur varen, dat zegt dit ingewijden genoeg. 14 dagen voor de wedstrijden waren onze afgevaardigden te Kiel en kon direct met oefenen worden begonnen. Het materiaal was prima en stond onder voortdurende contrôle der autoriteiten, zoodat een algeheele gelijkheid aldoor werd gewaarborgd. In deze oefenwedstrijden kwam onze man reeds tot de ontdekking, wie zijn zwaarste concurrenten zouden worden, n.l. de Engelschman Scott en de Duitscher Krogmann. Dat dit goed gezien was hebben de wedstrijden bewezen, want de strijd is voortdurend tusschen dit trio gestreden. Aangaande de wedstrijden vertelde Kagchelland het volgende: In de eerste race woei het ongeveer 16 m per seconde en ging een ieder gereefd, Kagchelland met een slag meer dan zijn groote tegenstanders, die een niet onbeduidend aantal kilo's zwaarder wogen dan hij. Reeds direct na het eerste kruisrak lagen zij met hun drieën op de rest van het veld voor, met Kagchelland op no. 3, vanwege zijn minder gewicht. Buitendien had hij ook zooveel water binnen gekregen, dat hij zijn jol, hoozende met een 2-literblik, op het voor-den-windsche rak, dat circa 1½ à 2 km lang was, niet droog kon krijgen. Hij was dus genoodzaakt het tweede kruisrak wat kalmer te zeilen, bovendien ging hij op het laatst wat avonturieren, waardoor hij tenslotte op de vierde plaats terecht kwam.

In den tweeden wedstrijd woei het wat minder en had onze man 1 slag gereefd, tegen zijn concurrenten van top. Wederom lagen zij spoedig voor het veld met Kagchelland voorop. Op de ruime banen verloor hij echter steeds terrein vanwege dit rif en daardoor werd de afstand

¹⁾ Dit is niet juist; de T. C. heeft daar wel degelijk rekening mee gehouden. Red.

tusschen hem en Scott steeds kleiner. Toen deze tot op 40 meter was genaderd besloot Kagchelland, ook al omdat de wind wat afflawwde, zijn rif eruit te gooien. Dat was echter makkelijker gezegd dan gedaan, aangezien door het overgekomen water alle vallen snaarstrak stonden en niet los te krijgen waren. Met één voet sturende wist hij echter het val met zijn handen los te maken en kon toen ook het halstouw van het rif loskrijgen. Toen daarna het zeil weer bijstond, was Scott genaderd tot op een neuslengte. Door buitengewoon tactisch werken wist Kagchelland hem echter achteruit te drukken en bij de boei was zijn voorsprong weer een 25 meter geworden, welken voorsprong hij met het boeironden nog aanmerkelijk wist te vergrooten.

Dit goede ronden was Kagchelland's geheim. Hij beschrijft dit als volgt. Bij veel wind van hoog aan den wind liggend een boei rondend om half wind te komen, steekt de Olympiäol zijn neusje, dat spits is en weinig vrijboord heeft, door den druk van het opvierende zeil en de snelle koersverandering in de golven, met als gevolg, dat dit neusje als een scheg gaat werken en de jol onherroepelijk onder het water verdwijnt. Wil men dit risico niet loopen, dan moet de boei zeer ruim genomen worden om deze werking te elimineeren, want door dit verschijnsel zijn er bij veel wind ettelijke zeilers gesneuveld. Kagchelland echter had er wat op gevonden. Bij het ronden stak hij zijn eene been onder den hangbalk, hield zijn hand aan het roer en gooide zijn lichaam verder met een ruk buiten boord, waarbij hij zijn vrije been met een zwaai naar boven slingerde als een hefboom, om zijn beweging meer kracht bij te zetten. Hierdoor werd de kop uit het water getrokken, de jol ging planeeren en schoot pijlsnel weg. Ziehier alweer een staaltje van het buitengewone kunnen van Kagchelland, gebaseerd op serieus onderzoeken en volhardend streven het hoogst bereikbare te presteeren. Na dezen voorsprong was het pleit beslist en wist Kagchelland Scott tot het einde achter zich te houden.

De derde wedstrijd was een copie van den tweeden. Onze man ging thans echter van top, terwijl vele anderen, in navolging van hetgeen hij den vorigen dag had gedaan, een slaagje gereefd hadden. Ook in andere dingen werd er steeds een voorbeeld genomen aan wat Kagchelland deed. Hij zette b.v. in de haven de wanten stijf vast, hetgeen door de anderen trouw werd nagevolgd. Eenmaal buitengekomen echter zette hij den heelen boel ongemerkt zoo slap, dat zijn mast kon zwiepen als een hondenstaart. Ziehier een der geheimen van de goede resultaten van onzen man bij veel wind. Dat hij zijn concurrenten op een dwaalspoor bracht, ontdekten zij na vier dagen, doch toen was het uitgewaaid en de handeling niet meer effectvol. Voorts lag in elke boot een zeer zwaar anker met tros, achterin. Bij haast alle booten bleef het daar liggen, doch Kagchelland gooide dezen ballast bij het 5-minutenschot zoover mogelijk in den kop, om de jol vaster op de golven te doen liggen. Dat zulks noodig was moge blijken uit het feit, dat meer dan éénmaal reegaan op een kruisrak in de eerste dagen onherroepelijk volslaan beteekende, nog daargelaten of men werkelijk een dergelijke manoeuvre zou kunnen uitvoeren.

De beslissende wedstrijd was volgens Kagchelland de 5de. Wederom vochten de drie rivalen een verbitterden strijd en aangezien er weinig wind stond konden zij thans naar hartelust draaien. Dit was zelfs zoo erg, dat op het laatste stuk, waarop Krogmann één was geworden, deze zoo op was, dat hij onmogelijk meer stil kon zitten en zijn schip van onder tot boven

met zijn lichaam meetilde. Dit wetende moet men ontzag hebben voor de fysieke kracht van Kagchelland. Dat ook Scott aan het einde van zijn krachten was, bewees de 6de wedstrijd, die zoowel door hem als door den Duitscher

met merkbaaren tegenzin werd begonnen. Reeds toen had Kagchelland de gouden medaille in zijn zak. De 7de wedstrijd bracht voor Scott de catastrofe. Na een wanhopig gevecht met Krogmann, waarin beiden suf werden van het overstag gaan, voer Scott, over stuurboord liggende, Krogmann, die over bakboord lag, paraboes midscheeps aan en pas na lang redeneeren drong het tot hem door, dat hij werkelijk stuurboord had gelegen. De arme kerel meende, dat het bakboord was en hij volledig in zijn recht stond.

Men moet echter niet denken, dat het voor de deelnemers, althans voor Kagchelland, met dien wedstrijd per dag afgeloopen was, neen, heusch niet. Gemiddeld zat hij 10 uur per dag in zijn boot. Vroeg in den morgen ging hij reeds naar de haven om alles in gereedheid te brengen, waarbij het reinigen van de huid van de jol van de zoutkristallen, veroorzaakt door het brakke water, een eerste plaats innam. Dan kwam het zeil weer invaren en tot slot de wedstrijd en als definitief slot het weer droogvaren van het nat geworden zeil, hetgeen vooral de eerste dagen hard noodig was. De toewijding, welke Kagchelland bij alles aan den dag legde en de ernst, waarmede hij zijn taak opvatte, is dan ook zeer terecht allerwege geroemd. Om een idee te geven van de zeiltechnische capaciteiten van onzen man diene het volgende. De start was steeds recht in den wind, de startlijn circa 400 m breed. Nu werd algemeen de stelling verkondigd, dat het niet hinderde, waar men startte, in het midden of aan den buitenkant. Een foto van een start heeft ons echter anders geleerd en bewaarheid, wat de theorie van Kagchelland hieromtrent is. Hij zegt: behalve de oogenschijnlijke richting van den wind, heeft deze naar links en rechts een grens, waartusschen hij steeds varieert. 't Bepalen van de plaats, waar men zal starten, houdt hiermede direct verband. Steeds wist Kagchelland de bevestiging der richting bij den start juist te bepalen, met als gevolg, dat hij steeds op de goede plaats afvoer en reeds direct op zijn tegenstanders voor lag. Van een supporter vernam ik verder, dat Kagchelland na elken wedstrijd steeds wist, wat de eerste zes aankomenden tijdens den wedstrijd hadden gedaan en met welk gevolg. Dit alles zette hij op schrift en analyseerde het. Den volgenden dag, als de omstandigheden gelijk waren, verbeterde hij, wat zijn voorgangers fout hadden gedaan.

Zijn lezing heeft mij nogmaals versterkt in mijn overtuiging, dat wij in Kagchelland een zeiler van formaat bezitten en heeft mij doen zien waarom, tot op zekere hoogte gelukkig, het zeilen nooit dien aanhang en waardeering bij de groote massa zal krijgen als voetbal of zwemmen, eenvoudig en alleen daarom, omdat

een leek niets ziet van al hetgeen hier vermeld werd. Dat hierdoor door Jan Publick aan de prestaties van onze zeilers onrecht wordt gedaan, kan ons niet deren, de ingewijden zullen dit gemis aan erkenning ten volle vergoeden. En nu moet men niet denken, dat Kagchelland alles zoo heeft verteld als het hier staat. Neen, steeds trachtte hij uit overdreven bescheidenheid zijn eigen prestaties of te verzwijgen of gering te achten tegenover die van zijn tegenstanders, waarbij voor de zooveelste maal blijkt, dat eenvoud het kenmerk is van het ware.

Over de organisatie had hij niets dan lof en bovenal legde hij nadruk op den eerlijken, vriendschappelijken geest, waarin zelfs de felste kamp

werd gestreden. Hierop maakte geen der deelnemers een uitzondering. En ook de toeschouwers of passeerende schepen toonden dezen zelfden geest; steeds werd bij het passeeren van het startschip geïnformeerd wie winnaar was en werd deze nog gepasseerd, dan stond de geheele bemanning aan de reeling om hem toe te juichen met een spontaniteit, welke uit het hart was gegrepen.

Gevraagd naar zijn meening over de Olympiajol zeide Kagchelland het volgende:

Als boot voor beginners achtte hij de 12-voetsjol te prefereren, vooral omdat deze met bemanning mag worden gevaren, hetgeen de instructie veel meer kans geeft.

Oudere zeilers, zoo meende hij, welke eenige jaren succes hebben gehad in de 12-voetsjol, moeten echter overgaan naar de Olympiajol, aangezien het zeilen in zoo'n jol de hoogeschool van het jollenvaren is en de zeilcapaciteiten tot groote hoogte opvoert. Aan één voorwaarde moet een aspirant-Olympiajollenzeiler echter voldoen: hij moet minstens 75 kg wegen. Haalt

hij dit gewicht niet, dan stapte hij er niet in.

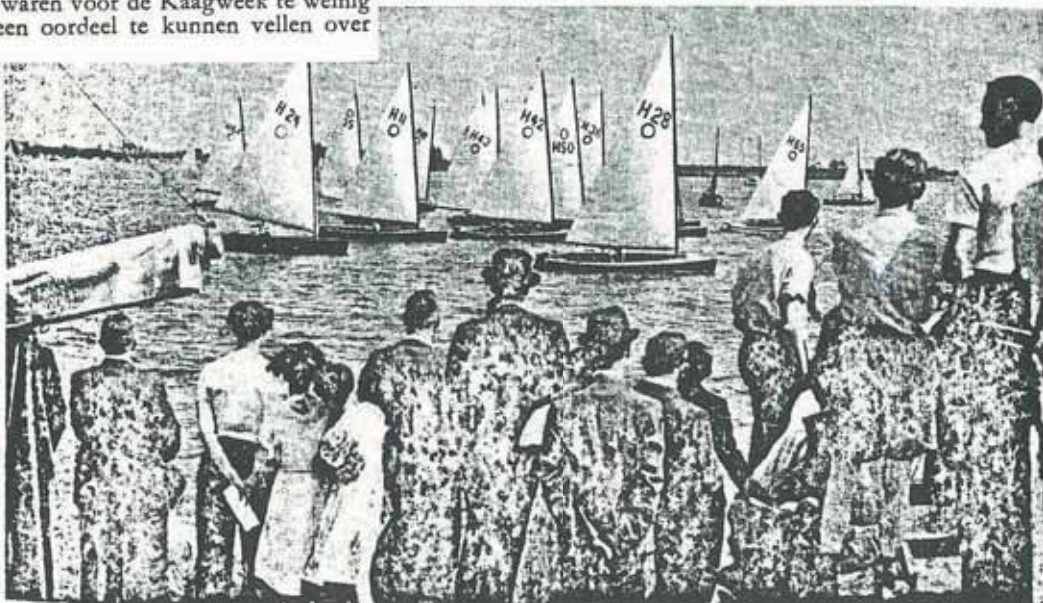
Voorts achtte hij het een nadeel, dat de boot, indien er water in staat, spoedig volloopt, veel sneller dan een 12-voetsjol. Door het gangboord n.l. blijft het overgenomen water bij scheef hangen in den dan ontstanen kuil staan, zonder dat men het uithoozen kan, en dan loopt de jol spoedig vol.

Als voordeel noemde hij echter het buitengewoon snelle draaien, hetwelk het varen met een Olympiajol tot een genot maakt en welke eigenschap het mogelijk maakt, na eenige oefening, meerdere malen achter elkaar met de boot overstag te gaan, zonder vaart of hoogte te verliezen. Een ieder, die dus voor de keuze staat of hij een 12-voetsjol of een Olympiajol zal koopen, late zich leiden door dit oordeel van een bekwaam zeiler in de Olympiajol, het voorkomt teleurstellingen.

H. F. VAN 'T HOOGERHUIJS.

Een klasse, waarin het verder tot een min of meer algemeene krachtmeting kwam is die der Olympiajollen. Een aanwinst daarin is Hans Nathan, die overigens in deze voor hem kleine scheepjes nog wat zal moeten wennen. Helaas zeilde Borgerhoff Mulder in het geheel niet en onze Olympische kampioen, Daan Kagchelland, maar enkele malen. De Jong met de „Zomerweelde”, die ons land zal vertegenwoordigen in het tournoi om het Europeesche kampioenschap begin Augustus op de Starnberger See, boekte verreweg de beste resultaten met zeven eerste prijzen. Van de Stadt met vier eerste, twee tweede en een derden prijs volgt na hem. Men dient echter in aanmerking te nemen, dat de Rotterdammer zijn successen voor een deel boekte op wedstrijden, waar de Zaankanter niet was. Hetgeen overigens niets af doet aan de prestaties van den Aegir-man, die een buitengewoon „keen” zeiler blijkt te zijn, al dient hij er voor te waken, dat hij zijn humeur niet verliest als het eens niet mee zit. De Amsterdamsche Olympiajollenzeilers zagen wij sinds het begin van het seizoen niet meer aan het werk en bij de Rotterdamsche wedstrijden is ons Barzilay tegengevallen. Daar waren Dijkers, Beaujean en Huybers ongeveer van gelijke kracht. De Kaagman Ritman en de Loosdrechtenaren Coops en Van Veen waren voor de Kaagweek te weinig in actie om een oordeel te kunnen vellen over hun sterkte.

En dan waren er niet minder dan acht Friesche Olympiajollen, waarbij Mej. Corrie van Gool met haar „Fram” een van de beste was. Een paar goede „Hollandsche” zeilers in deze klasse, Borgerhoff Mulder, Kagchelland en Nathan, ontbraken helaas, maar toch gingen dagelijks meer dan twintig Olympiajollen in de A-klasse en meer dan tien in de B-klasse op weg. Verreweg de beste Olympiajeiler toonde zich de Rotterdammer de Jong en de vertegenwoordiging van ons land bij de Europeesche kampioenschappen op de Starnberger See is hem goed toevertrouwd. Met groot puntenverschil behaalde hij op de Kaag den hoofdprijs. En toch waren zijn tegenstanders niet voor de poes — zeilers als Lemstra, Huybers, Ritman, Barzilay, Gülcher en niet te vergeten de Friezen Mej. van Gool, v.d. Meer, Bakker, die allen hebben een wonderlijke vaardigheid bereikt met deze gevoelige scheepjes.

Bij de Rotterdamsche Zeil-Vereeniging vormt tegenwoordig de klasse der Olympiajollen de clou van het programma.

1937

in de Olympiajollen

Wondermooi gelegen tusschen het heuvel-land en de noordelijke bergen van Salzkammergut is de Attersee, een dorado voor de zeilsport, wanneer er tenminste wind is.

De booten werden ter beschikking gesteld en waren goed in orde. Zij werden één uur vóór den eersten wedstrijd verloot en niet gewisseld. Zeilen konden ter beschikking gesteld worden, doch tevens was toegestaan om een eigen zeil mede te nemen en de meeste deelnemers hadden van deze vrijheid gebruik gemaakt. Voor de vertegenwoordigers van Frankrijk, Engeland, Nederland en Hongarije werden echter zeilen verstrekt. Een dag vóór den eersten wedstrijd moest iedere deelnemer opgeven met welk zeil hij wenschte te varen. Een van te voren in te leveren reservezeil mocht slechts gebruikt worden, wanneer het eerste kapot was.

De ter beschikking staande zeilen waren vrijwel alle gelijk, vlak en van tamelijk zwaa-
doek. Het was geen der deelnemers duidelijk waarom men niet boot met zeil ter beschikking stelde, deze verlootte en wisselde.

De uitslag zou dan anders geweest zijn, in ieder geval waardevoller. De medegebrachte zeilen hebben hier in samenwerking met her weer voor het grootste deel het pleit beslist.

Helaas kon Nederland niet een van zijn beste zeilers in de Olympiajollen uitzenden. Oor de weersomstandigheden werkten niet mede. De beroemde „Rosenwind“, waar iedere Atterseeër de geheele week over gesproken heeft („Jetzt kommt er, der Rosenwind!“), en waar naar iedere buitenlander verlangend heeft uitgezien, is niet gekomen. De eerste drie dagen (2, 3 en 4 Aug.) regende en onweerde het regelmatig; de bijbehorende windstiltes, en plotse linge windbuien uit alle richtingen bleven niet uit. Groote afstanden tusschen de groepen bij elkaar liggende jollen, die elkaar herhaaldelijk en bloc voorbij voeren bij het optreden van plaatselijke winden, kenmerkten deze wedstrijden.

Een typisch voorbeeld is de zes wedstrijd, waarbij Holland bij de 3 laatste boeien achter-eenvolgens de 3e, de 8e en 1e plaats innam en als 9e door de finish ging.

Verdere narigheden kwamen niet voor, de protesten kwamen nog niet op papier.

De vierde dag bracht beter weer. Het regende vrijwel niet meer en de stilte kwam uit één richting, behoudens kleine wijzigingen, die stiltes altijd ondergaan. Doch tevens bracht deze dag de eerste organisatorische onregelmatig-

heden. Duitschland startte te vroeg, doch werd niet teruggeroepen, Oostenrijk en Italië zaten in de lijn in elkaar en de Oostenrijker trok zich aan den Italiaan vooruit. Italië toonde de protestvlag. De wedstrijd werd verder gezeild, doch werd na plm. één uur varen tot groote verwondering en ergernis van alle zeilers afgebroken en ongelidig verklaard wegens windstilte. 's Middags werd de wedstrijd overgezeild en nadat over denzelfden afstand ruim twee uur gezeild was en de weersomstandigheden ons allen in een geestelijke depressie hadden gebracht, vielen na een veel-talig referendum alle deelnemende naties bij afspraak overboord en moesten den strijd dus opgeven.

Dit kon niet met toestemming van het wedstrijdcomité geschieden, wijl deze den wedstrijd niet per motorboot placht te volgen, gedurende deze race zelfs niet op den starttoren aanwezig was. Daar dit eigenaardig optreden van de

zeilers het wedstrijdcomité zeer onwellevend voorkwam, werden bij monde van den Estlander von Holst namens ons allen excuses aangeboden, met verzoek om den wedstrijd over te mogen zeilen. Dit laatste werd niet ingewilligd. Vanaf dezen dag is er een blijvende windstilte geweest. In den op Vrijdag 6 Augustus gezeilden wedstrijd start Holland zich te rehabiliteeren door achter Duitschland als ze aan te komen. Waren tot heden de protesten niet op papier gekomen, op dezen dag ging het anders. Oostenrijk had Duitschland om de boei bij het nemen van de

binnenbocht geraakt met den losgelaten helmstok. De booten hadden elkaar niet geraakt, ook de boei was niet geraakt. Italië had een en ander gezien en protesteerde, daar Duitschland en Oostenrijk niet protesteerden. Teneinde het Italiaansche protest in te doen trekken, protesteerden nu Oostenrijk en Duitschland tegen elkaar, de eerste wegens geen ruimte geven, de tweede wegens aanvaring bij voldoende ruimte. Na enkele uren be-raadslagen werden beide protesten afgewezen!

Zaterdagmorgen bracht de blijde tijding, dat op een herhaald verzoek gunstig was beslist en dat de wedstrijd van den 4en dag zou worden overgezeild in den namiddag.

In de morgenrace werd Nederland weer tweede. Duitschland moest helaas opgeven wegens aanvaring met Holland, veroorzaakt door te laat draaien bij bakboordstuurboord-positie. Bij dezen wedstrijd was een startherhaling voorgekomen wegens het toonen van verkeerde terugroepnummers.

In de laatste race werden Holland en Frankrijk bij den start teruggeroepen, ofschoon meerdere booten te vroeg over de lijn waren. Helaas is dit in meerdere races voorgekomen; het werd veroorzaakt doordat de windrichting en de baanvorm een start bij de buitenboei eischten, welke boei 200 m. van den starttoren verwijderd lag, terwijl bij deze boei geen wedstrijd-leiding aanwezig was. Na 2½ uur varen was de positie bij de 3e boei: Duitschland, Hongarije, Holland, Italië, Zwitserland, Estland, enz.; Oostenrijk was afgefallen wegens aanvaring van de 2e boei.

Door afkorten van de baan op een onduidelijke en niet met het programma overeenkomende wijze, beëindigde Nederland den wedstrijd te vroeg, bemerkte de vergissing te laat en kwam hierdoor op de 7e plaats.

Over de op 2—8 Augustus gehouden zes wedstrijden zij nog medegedeeld, dat er tien deelnemers waren, waarvan de Duitscher Bickel met grooten voorsprong het kampioenschap won. Hij werd driemaal eerste. De andere eerste plaatsen waren voor Peter Scott (Engeland) en H. von Neusil (Oostenrijk) tweemaal. Nederland werd tweemaal tweede, eens zevende en driemaal negende. De steeds zwakker wordende wind blijkt wel uit de in de zes wedstrijden behaalde snelheden: 3,3, 2,5, 2,1, 1,4, 2,0 en 1,25 mijl per uur. In het totale puntenaantal was Nederland zevende.

A. T. VAN VEEN.

KAMPIOENSZEILERIJ

Het zeilseizoen 1938 is nog niet geëindigd, want wij krijgen nog een Na-Kaag en een Na-Brasem, waarvoor de animo ditmaal zelfs zeer groot zal zijn, maar de laatste officiële wedstrijden zijn dan de kampioenschappen geweest. Op de Kagerplassen was de nationale titel in de Olympiajollen en de 12-voetsjollen in inzet, in Rotterdam ging het om het plaatselijke kampioenschap in de N.N. 16 m²-klasse. Er is daar met animo gestreden en wij kregen er het beeld van het geheele, thans eindigende seizoen: een zeer groote deelneming en een prettig en vlot verloop. Voor de nationale kampioenschappen zijn zelfs inschrijvingen ter zijde gelegd, ook van zeilers, die het even goed of even slecht zouden hebben gedaan als de stuurlieden, die nu van de partij waren, want er waren gegadigden voor de kampioens-titels, die het heel slecht hebben gedaan en eigenlijk al bij voorbaat kansloos waren.

Kagchelland en Van Helvert.

Wat ons bij de nationale kampioenschappen op de Kagerplassen het meest is opgevallen, was het vlotte en prettige verloop. Het kampioenschap in de Olympiajollen was een experiment, dat heel wat voeten in de aarde heeft gehad, voordat er toe werd besloten. En dat experiment is zonder twijfel volledig geslaagd. Op buitengewoon prettige manier zijn de kampioenswedstrijden verzeild, zonder een protest, zonder een wanklank. Dat de beslissingen zoo snel vielen, wijst op een wel uitgesproken meerderheid van de kampioenen, zoodat wij mogen schrijven, dat de titels door de sterkste zeilers zijn behaald. Dat het allemaal zoo vlot ging, was verder te danken aan een mooi loopend briesje, dat op den Zondag wat straffer was dan op den Zaterdag, waardoor toen de langere en zwaardere zeilers eenigermate in het voordeel kwamen, echter zonder uitersten als wij vroeger wel eens hebben meegemaakt. Het briesje waaide bovendien uit een richting, die wat te kruisen gaf. Van de Leeghwater terug en vooral toen op den Zon-

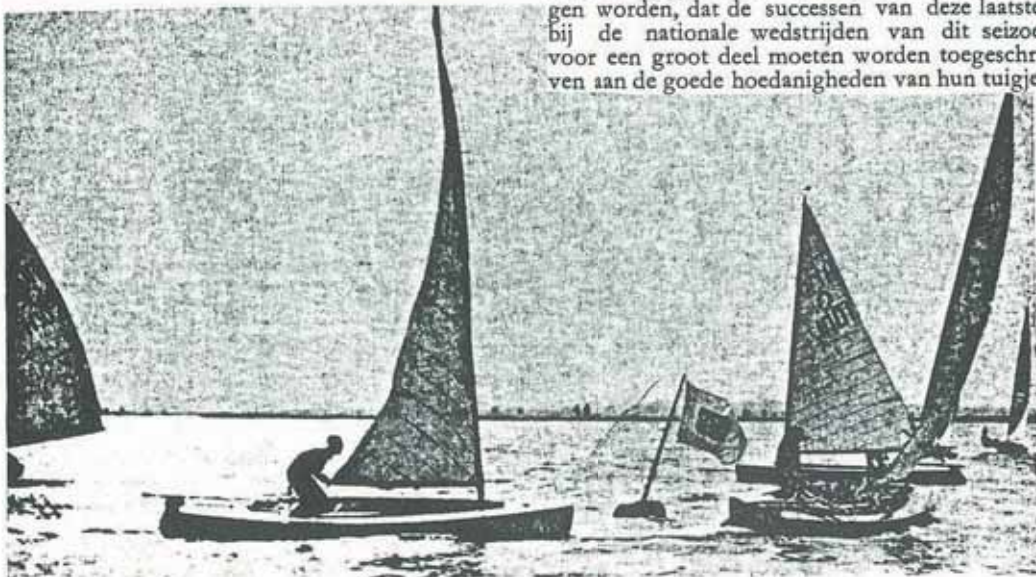
dag de officiële Kaagbaan werd gewijzigd en de boeien op het Norremeer en het Zweiland werden overgeslagen. Het weer werkte trouwens in alle opzichten mee. Een beetje herfstachtig, maar toch zoo nu en dan een zonnetje.

Het zag er aanvankelijk heelemaal niet naar uit, dat het in de Olympiajollenklasse tot een spoedige beslissing zou komen, want de eerste drie races gaven drie verschillende winnaars. Eerst Coops, daarna Barzilay en op den vroegen Zondagochtend Kagchelland. Veel bijzonders leverden de eerste races niet op. Coops was een der weinigen, die zich niets aantrok van het weigeren van het schot en op het strijken van de vlaggen startte, zooals het trouwens ook moet. Hij kreeg daardoor een voorsprong op het bezeilde deel van de baan, welke hij bij het kruisen wist te behouden.

In de tweede race had Van de Stadt langen tijd de leiding, maar na den Dieperpoel moest hij opgeven, doordat zijn zeiltje uit de gleuf van zijn mast schoot. Barzilay profiteerde daarvan. In de derde race heeft Kagchelland lang moeten vechten met C. Gülcher. Zelfs tot vlak voor de eindlijn moest hij den Loosdrechtenaar vast houden, zoodat de Jong, uit het middenveld opgedoken, nog als eerste dreigde te eindigen. De vierde race bracht een overwinning van Barzilay zonder veel spanning, maar de spanning kwam door die overwinning er terdege in, want Barzilay was nu tweemaal eerste geweest en had nu nog slechts één zege noodig. Kagchelland dacht er echter anders over. Hij won de vijfde race, welke beslist werd door een paar zeer goede slagen op den Dieperpoel en in het Molengat. De Rottefdammer kon het verder rustig aan doen, omdat achter hem zijn concurrenten een gevecht leverden alsof er met een tweede plaats iets viel te winnen. Twee R.Z.V.-ers hadden nu gelijke kansen gekregen en Kagchelland maakte aan alle onzekerheid een einde door den zesden wedstrijd te winnen. Met Coops, C. Gülcher en Simon de Wit, vormde hij een kopgroep, waaruit hij op den Dieperpoel wist te ontsnappen, toen Coops erg beleefd meer ruimte gaf dan strikt noodzakelijk was.

Zoo werd Daan Kagchelland de eerste Nederlandsche kampioen in de Olympiajollen-klasse. Volkomen verdiend, gelijk wij hierboven schreven, want becijfert men de prestaties der zes wedstrijden volgens de puntentelling van de K.V.N. W.V., dan komt Barzilay als tweede uit dit toernooi met 80 punten tegen 105 punten voor Kagchelland. Opvallend was het goede zeilen van Coops, die met 76 punten de derde plaats inneemt. Daarna volgen De Jong (72) en C. Gülcher (69). Hieruit zou geconcludeerd mogen worden, dat de successen van deze laatsten bij de nationale wedstrijden van dit seizoen voor een groot deel moeten worden toegeschreven aan de goede hoedanigheden van hun tuigjes.

Een der kampioenswedstrijden in de klasse der Olympiajollen.

In de Olympiajollen bezette Jan Bier de eerste plaats. Simon de Wit, die als tweede aankwam werd er door Wim Stoutenbeek uitgeprotesteerd wegens foutief ronden van een boei. Aten, van Brummelen (die als gast in de verenigingsjol meezeilde) en Stoutenbeek werden zodoende respectievelijk tweede, derde en vierde.

Bij de Olympiajollen nam Simon de Wit in den morgenwedstrijd direct den kop en hield dien til the bitter end. Jan Bier werd tweede.

De middagrace zou voor Henk Recourt geweest zijn, indien op het allerlaatste moment een oogenblik van onoplettendheid hem niet van de eerste naar de tweede plaats deed verhuizen. Jan Bier, die nu als eerste finishte, kwam in het bezit van den dag- en hoofdprijs.

In de Olympiajollen-klasse werd weer eens een gezellig „ouwerwetsch” baantje gezeild. Jac. Barzilay was ook van de partij en het is dien dag weer een

van die felle, harde wedstrijden geworden. De kopstukken gaven elkaar geen centimeter cadeau. Ten slotte is Daan Kagchelland weer als eerste binnengekomen; Koos de Jong werd tweede, na hard werken, want Beaujean, die eerst als tweede lag, stond die plaats niet zonder meer af.

Daan Kagchelland werd winnaar in de Olympiajollen; Koos de Jong en Theo Beaujean eindigden evenals Zaterdag respectievelijk als tweede en derde.

De strijd in de Olympiajollen vormde ook hier den hoofdschotel en de zeilers dezer klasse hebben ons weer vergast op twee mooie, spannende wedstrijden. De H.J.C.-leden hadden zeer zeker hooge verwachtingen van Jan Bier, die dit seizoen wel zeer succesvol zeilt. Doch in den eersten wedstrijd bracht hij het niet verder dan de derde plaats, dank zij een onhandigheid van Henk Evers. Vinnige strijd had plaats in de kopgroep, die bestond uit Simon de Wit, Henk Recourt, Jan Bier en Evers. Simon de Wit bleek de snelste en Henk Recourt eindigde als goede tweede.

De middagwedstrijd was de moeite van het aanzien waard. Een fraaie start, waarbij echter de stuurman van de „Beroeboe II” werd teruggeroepen. Het veld schoof voor het lapje op de eerste boei af en was zeker al tweehonderd meter weg, toen Jan Bier ten tweedenmale afvoer. Hij zag er echter kans toe om weer de eerste plaats te bezetten, toen er nog maar een halve baan gezeild was. Eenmaal aan den kop gekomen, stond hij de eerste plaats niet meer af. Henk Evers met de „Windekind II” eindigde als tweede en Henk Recourt (die eerst het veld had aangevoerd) moest met de derde plaats genoegen nemen.

De kampioenschappen van Nederland voor Olympiajollen

De deelname.

Het is een gelukkig verschijnsel, dat de Kampioenswedstrijden, die vorig jaar door afkondiging van de mobilisatie geen doorgang konden vinden, dit jaar wél verzeild werden.

In de Olympiajollenklasse hebben tien der sterkste zeilers den strijd met elkaar aangebonden. Het komt ons echter voor, dat hier enkele zwakkere broeders door meer geroutineerde stuurlui hadden kunnen worden vervangen. Wij misten o. a. Koos de Jong, Theo v. Helvert, Dick van Brummelen en Jack Barzilay. Dat deze zeilers niet op het appèl verschenen, is waarschijnlijk toe te schrijven aan het geringe aantal nationale wedstrijden, waarin zij in het seizoen 1940 uitkwamen. *) Immers zijn de behaalde resultaten hiervan doorslaggevend voor het al of niet mógen deelnemen aan de kampioenschappen. Onder de huidige omstandigheden is het voor den middelmatigen zeiler, die vele wedstrijden bezoekt, en zich hierdoor in het bezit weet te stellen van prijzen, mogelijk om toegelaten te worden tot de kampioenschappen. Dit is een bezwaar; doch het groote voordeel van dit systeem is, dat steeds weer jongere zeilers hun kans krijgen.

*) Onze verslaggever heeft 't mis: deze zeilers hadden voor de Kampioenswedstrijden niet ingeschreven. — Red.

Bij de Olympiajollen, waarvoor uiteraard grotere interesse bestond, waren het de volgende tien deelnemers, die den strijd met elkaar aanbonden: Daan Kagchelland (R.V.Z.), Jan Bier en Henk Evers (H.J.C.), Simon de Wit (Z.Z.V.), Eef en Jack v. d. Berg (Loosdrecht), Henk Recourt en Herman Bollemeyer (Amsterdam) en Wim Stoutenbeek en Borgerhoff Mulder (De Kaag).

In het eerste weekend (14 en 15 September) kon geen beslissing vallen, doordat van de vier races, die verzeild konden worden (waarvan drie op Zondag) de twee eerste gewonnen werden door Borgerhoff Mulder en de overige door Jan Bier. Zooals men weet is het noodig om driemaal als eerste te eindigen om den kampioenstitel te bemachtigen.

Olympiajollen, eerste wedstrijd.

Te drie uur namen Zaterdag de wedstrijden een aanvang. Er woei een stormachtige Westenwind, die de maximum toelaatbare grens van 12 m per seconde bereikte. Na een fellen start, Eef v. d. Berg ging als eerste over de lijn van afvaart, ging het voor den wind op de Zweilandboei af. De scheepjes slingerden geweldig op het holle water en Jack v. d. Berg kon zijn op gippen staande jol niet langer meester blijven en sloeg om. Zijn broer Eef zat in angstige spanning achterom te turen naar de capriolen van grooten broer, doch had beter zijn aandacht op zijn zeil kunnen concentreren, want luttele seconden later spartelde hij

zelf met een angstig gezicht ook in het water. Stoutenbeek rondde als eerste de ton, doch moest deze plaats spoedig afstaan. Borgerhoff Mulder, op de hielen gevolgd door Daan Kagchelland en S. de Wit, plaatste zich aan den kop. In deze volgorde werd ook de finish gepasseerd. Jan Bier en Henk Evers vielen bij de tweede ton uit wegens averij.

Zondag, 15 September.

Olympiajollen.

Den geheelen Zondag was het weer zoo mogelijk nog slechter dan den vorigen dag. De wind was uiterst onbetrouwbaar en met stormachtige vlagen.

In den tweeden wedstrijd nam Borgerhoff Mulder van start af direct de leiding en voor dezen geroutineerden stuurman was het gemakkelijk werk om op de thans vrijwel bezeilde baan deze leiding te behouden. Hij won dan ook met grooten voorsprong. Als tweede eindigde Simon de Wit.

Henk Recourt scheen den derden wedstrijd voor zijn rekening te zullen nemen. Bij het ronden van de laatste boei had hij een flinken voorsprong. Achter hem aan kwamen Jan Bier en Daan Kagchelland. Recourt meende op dit in den-windsche-rak Kagchelland onder zijn zeil te moeten houden. Bier profiteerde hier zeer handig van. Hij avontuurde een langen bakboordslag en won hierdoor het pleit. Borgerhoff Mulder schoof ook nog een plaats naar voren en eindigde als tweede. Nu had hij een serieuzen concurrent in Jan Bier gevonden.

De nog zeer krachtige wind was intusschen iets gekrompen en de baan vertoonde nu één kruisrakje en wel van de Zweilandboei naar de Norremeer-ton. Het wedstrijdcomité besloot derhalve dit rak tweemaal te laten zeilen en het rak Norremeer—Dieperpoel te laten vervallen. Wim Stoutenbeek had ongetwijfeld den besten start: hij rondde als eerste de Zweilandboei, doch moest op het nu volgende kruisrak de leiding afstaan aan Bier. Even werd deze tijdens een gierende stormvraag bedreigd door Herman Bollemeijer, die de leiding overnam. Doch de stuurman van de „Beroeboe” wist weer de leiding te heroveren en te behouden. Bollemeijer eindigde als tweede. Borgerhoff Mulder en Bier stonden nu gelijk: 2—2.

Het werd echter te laat om nog door te zeilen en dus besloot de wedstrijdleiding om het volgende weekend de wedstrijden te hervatten.

Zondag 22 September.

Onder volkomen gewijzigde omstandigheden werden de wedstrijden op Zondag 22 September voortgezet. Harder dan 2 à 3 meter per seconde woei het den geheelen dag niet. De wind zat in het Zuiden. Nu eens Z.-O. dan eens Z.-W., doch vrij constant. De zwaarweeilers kwamen nu niet aan bod en de lichtweeilers kregen hun kans.

De stand was:

Olympiajollenklasse: Borgerhoff Mulder 2 punten, Jan Bier 2 punten.

Olympiajollenklasse.

De eerste wedstrijd in deze klasse werd ongeldig verklaard, omdat Jan Bier, die het veld aanvoerde (hij had een voorsprong van pl.m. 50 meter) de boei

op het Norremeer tengevolge van den zwaren mist, die daar hing, zoover voorbij zeilde, dat hij kruisende terug moest. Het veld profiteerde hiervan en Bier kwam in de middenmoot terecht. In iederen open wedstrijd kan zooiets natuurlijk ook gebeuren en geen enkel wedstrijdcomité zou zoo een wedstrijd dan ongeldig verklaren. Maar juist hier, waar het om den titel ging (wij zijn ervan overtuigd, dat Bier zijn voorsprong had behouden, en dan zou reeds in dien wedstrijd het pleit zijn beslecht) en waar de grootst mogelijke eenheid werd nagestreefd, meende de wedstrijdleiding, dat de prestaties van een *enkelling* niet mochten worden beïnvloed door weersomstandigheden en werd, o. i. zeer juist, besloten den wedstrijd ongeldig te verklaren. Daan Kagchelland won dezen zeer spannenden wedstrijd, alhoewel Jack v. d. Berg lang aan den kop had gelegen.

Gedurende den volgenden wedstrijd was de baan vrijwel bezeild en Daan Kagchelland toonde, dat hij er ook nog was en won zonder veel strijd. Evers was tweede en Eef v. d. Berg kwam als derde binnen. Borgerhoff Mulder en Jan Bier, de favorieten, zaten in het middenveld.

En dan eindelijk de race, waarin de beslissing viel. Om een goed kruisrak te krijgen liet het wedstrijdcomité de roode boeien op Norremeer en Zweiland vervallen, zoodat vanaf den Dieperpoel rechtstreeks koers werd gezet op de finish. Weer werd een uiterst fraaie start gedemonstreerd en Bier (laten we hem even volgen) rondt als vierde de Zweiland-boei. Scherp aan den wind over stuurboord gaat het op de Norremeerboei aan en ziet, hij lapt twee van zijn tegenstanders. Bij de keerboei is de positie onveranderd. De man, die de leiding heeft, is Henk Evers, zijn clubgenoot. Maar Bier bekijkt het beter dan Evers. In den wind terug knijpt Evers te veel: Bier daarentegen vaart wat ruimer en hiervan heeft hij zooveel voordeel, dat hij domweg onder den ander doorloopt. Ja, en als hij dan eenmaal voor is, dan

wil hij dezen zenuwslopenden wedstrijd winnen ook. Hij doet alles voorzichtig en berekend en zeilt voor wat hij waard is. Hij nadert de eindlijn, maar de spanning blijft groot, want Evers heeft er vandaag ook zin in. Maar neen, er is geen houden meer aan, Jan Bier wint dezen wedstrijd!

Hij is, waar hij wezen wil!

Hij heeft driemaal als eerste gefinisht!

Hij is nationaal kampioen!

Jan Bier, heel zeilend Nederland wenscht je hartelijk geluk met dit gebeuren! Er is fel, doch uiterst sportief gezeild en wees ervan overtuigd, dat jouw concurrenten je den titel gaarne gunnen!

Den geïnteresseerden lezer meenen wij even te moeten vertellen, dat Jan Bier een jong zeiler is, die eerst dit jaar in de Olympiajollenklasse terecht kwam. Zijn eerste wedstrijden zeilde hij met mevr. v. d. Steur (toen nog Gerarda Oudshoorn). Van Theo v. Helvert heeft hij veel geleerd en lang was Bier diens wedstrijd bemanning. Later kreeg hij een 12-voetsjol, doch een uitblinker is hij in deze klasse nooit geweest. Overigens is hem het zeilen met den papepel ingegeven. Reeds als baby werd hij het water mee opgenomen! Hij beoefent de wedstrijdzeilerij serieus: maar liefst 23 oefenwedstrijden heeft hij met zijn clubgenooten van de H.J.C. gezeild en het resultaat is dan ook niet uitgebleven. Bier heeft getoond, dat hij zoowel met licht- als met zwaarweer een prijzenwinnaar is, en dat kunnen lang niet alle zeilers zeggen! Groot moet de voldoening voor hem geweest zijn, om zeilers als Kagchelland, de Wit, Borgerhoff Mulder, enz., te rap te zijn afgeweest!

de WATERKAMPIOEN

ONDER HOOFDREDACTIE VAN H. C. A. VAN KAMPEN

26 AUG. 1939
Nummer 656
13e JAARG.

OFFICIËEL ORGAAN VAN DE AFDEELING WATERTOERISME VAN DEN KONINKLIJKEN NEDERL. TOERISTENBOND A. N. W. B. — DE KONINKLIJKE VERBONDEN NEDERL. WATERSPORT-VEREENIGINGEN — DEN NEDERL. ROEIBOND EN DEN NEDERL. KANOBOND

Het Europeesche kampioenschap in de Olympiajollenklasse te Gdynia

Nadat Duitschland tweemaal achtereen dezen wedstrijd heeft gewonnen, werd door het Europeesche Zeilverbond afgeweken van den regel, dat het winnende land de volgende kampioenswedstrijden voor Europa mocht organiseren en werd besloten, dat dit ieder jaar in een ander land zou plaats vinden. Polen viel de eer te beurt en oorspronkelijk werd besloten de wedstrijden te doen houden op het meer van Necko bij Augustow. Met het oog op de wedstrijden te Helsinki in het volgende jaar ter gelegenheid der XIIIe Olympiade, oordeelde het Poolsche wedstrijdcomité het echter gunstig om de wedstrijden te Gdynia te doen plaats vinden, waar men ongeveer op dezelfde omstandigheden kon rekenen. Gdynia is de Poolsche haven, ongeveer 10 km ten noorden van Dantzig gelegen. Het is een geheel nieuwe havenstad, gebouwd in 15 jaren tijds, ruim, modern, comfortabel en zeer terecht de trots van iederen Pool. Ten zuiden van de eigenlijke havenstad ligt Gdynia-Orlowo, een kleine badplaats, die charmant is en een boulevard met pier heeft. De organisatie van den wedstrijd concentreerde zich op het einde van de pier, waar ook de start was. De geheele pier en het strand waren getooid met de vlaggen van de aan den wedstrijd deelnemende landen. De wedstrijd zelf was een sportieve gebeurtenis voor het anders rustige badplaatsje.

Het was daarom des te meer jammer, dat het aantal deelnemende landen, hoogstwaarschijnlijk dank zij de politieke situatie in deze streken, zoo klein was. Zeven landen, n.l. België (Fescheyer), Estland (Tamnik), Frankrijk (Perrissol), Hongarije (Heinrich), Italië (Benussi), Polen (Wirnsinski) en Holland (Van Veen) waren ingeschreven, waarvan Italië op het laatste moment verstek liet gaan, zooals eigenlijk te verwachten was, nu Duitschland niet had ingeschreven. Er bleven dus zes landen over, waarvan vier hun Olympische zeilers van 1936 hadden gezonden.

Voor Heinrich (Hongarije) stonden de papieren het best, daar hij in 1938 tweede werd in het Europeesche tournooi op de Starnberger See.

De organisatie was zoo, dat vijf wedstrijden gezeild

would worden, waarvoor de booten eenmaal zouden worden verloot. Na de loting maakte Heinrich (Hongarije) bezwaar, daar hij meende, dat zijn boot niet goed was. Hij vroeg om bootenwisseling, waartegen niemand bezwaar maakte, zoodat het wedstrijdcomité dit toestond. Echter moesten dan zes wedstrijden worden gevaren en teneinde geen vertraging te doen ontstaan, zouden, zoolang het weer goed was, twee wedstrijden per dag worden gezeild.

Dat de bootenwisseling goed was, bleek later, daar er één exemplaar was, dat in zes wedstrijden viermaal op de zesde en tweemaal op de 5e plaats kwam. In de andere booten was niet veel onderscheid.

In het organiseren van dergelijke wedstrijden, speciaal voor deze kleine scheepjes, hebben de Polen geen ervaring. Maar zij hadden ook niet de pretentie het alleen te weten, namen dankbaar iederen goeden raad ter harte en beantwoordden iederen wensch van de zeilers op tegemoetkomende wijze. Met zooveel goeden wil en samenwerking moesten deze wedstrijden een succes worden. De wedstrijdzeilers waren hiermede zeer ingenomen en terecht.

Een ander feit, dat tot voldoening stemde, was de goede stemming bij de wedstrijdzeilers zelf. Er is geen onsportieve daad voorgekomen, iets, wat ik niet altijd heb kunnen schrijven. Alle deelnemers hadden twee zeilen meegenomen, waarbij verscheidene nieuwe.

Het weer was buitengewoon mooi, ofschoon er, zooals tot nu toe op iederen wedstrijd om het Europeesche kampioenschap te weinig wind was. Alleen de 2e wedstrijd gaf behoorlijken wind. Deze wedstrijd was voor Holland de gemakkelijkste, hij werd met grooten voorsprong gewonnen. De zeilers konden toen net niet meer binnen in hun booten zitten. Door deze weersomstandigheden werd er steeds vrij lang gestreden. De kortste wedstrijd duurde 2 uur, de langste was de laatste, hij duurde 4½ uur. De baan werd geen enkele maal afgekort en had steeds een lang en een kort kruisrak in ieder van de twee ronden. De voordenswindsche rakken waren soms door gebrek aan wind en een overmatige deining hoogst vervelend.

De wedstrijden zijn bijna immer zeer spannend geweest. Voor den laatsten wedstrijd had Holland wel een voorsprong, maar het kampioenschap kon toen nog gewonnen worden door Holland, Estland, Hongarije en Frankrijk. Hieruit volgt, dat ook geenszins vaststond wie de 2e, 3e en 4e plaats zouden bezetten. Deze laatste wedstrijd werd met weinig wind gezeild en duurde $4\frac{1}{2}$ uur. Het laatste aan-den-wind-sche rak van circa 300 m naar de finish moest de beslissing nog brengen, want de deelnemers gingen vrijwel gelijk de laatste boei om, eerst vrij voor Hongarije, daarna tezamen Estland en Frankrijk en vlak daar achter Holland met België. Holland ging als 2e na Hongarije door de finish, dank zij de gespannen aandacht voor elkaar van Frankrijk en Estland. Door dit resultaat van den Hollander wijzigde de puntentelling zich nog zoo, dat Hongarije in totaalklassement 2e werd. Estland werd 3e en Frankrijk 4e. België was en bleef 5e, terwijl Polen 6e bleef. Deze grapjes voor de finish vonden herhaaldelijk plaats, hetgeen de spanning onder het publiek verhoogde.

In de zes wedstrijden werd Holland tweemaal eerste, tweemaal tweede, eens derde en eens zesde. De andere 1e plaatsen werden bezet door Hongarije (éénmaal), Estland (tweemaal) en België (éénmaal).

De eindstand werd: I Holland 410,69 ptn.; II Hongarije 370,22 ptn.; III Estland 324,87 ptn.; IV Frankrijk 315,45 ptn.; V België 277,34 ptn.; VI Polen 170,90 ptn.

Gedurende de geheele week werd een „Vergnügungs-Programm” afgewerkt op buitengewoon hartelijke wijze. Hiervoor danken wij in de eerste plaats Komandor Petelenz Czesland, in wiens groote zeemanshart een plaats voor ons allen was. Maar ook zijn helpers mogen wij niet vergeten. Ik moet nog vermelden, dat, ofschoon wij wel degelijk teekenen hebben kunnen bespeuren van de groote moeilijkheden, welke zich daar voor Polen opstapelen, wij bewondering moesten hebben voor de rust en de kalmte, waarmede ieder zijns weegs ging.

Ik eindig van harte met een „Leve Polen, leve de Poolse Zeil-Bond!”
A. T. v. VEEN.

Hierboven: Van links naar rechts de deelnemers van Estland, Frankrijk, Holland, Hongarije, België, Polen. — Hier-naast: Het zeiltje van onzen vertegenwoordiger stond best. — Hieronder: Een moment uit een der wedstrijden.

Daan Kagchelland en Hein Recourt hebben een schitterende race in de O.-jollenklasse gezeild. Op de kruisrakken ging het telkens rakelings achter den spiegel van den ander langs en Kagchelland trof het, toen hij met enkele meters voorsprong op Recourt de laatste boei op het Zweiland nam; daardoor kon hij nu als eerste eindigen.

In de A2-klasse was Borgerhoff Mulder een klasse beter dan zijn concurrenten en hij won dan ook met groot verschil. De new-comer Ton Bakker werd tweede.

Weér leverden Daan Kagchelland en Hein Recourt slag; en weér werd laatstgenoemde tweede. Deze zeiler, die altoos in de voorhoede zit, wint zelden of nooit een wedstrijd, alhoewel hij momenteel toch een van de besten uit het land is. Ook in den middagwedstrijd werd hij tweede!! Ditmaal achter Court Flemming.

Borgerhoff Mulder eischte de twee eerste plaatsen in de tweede A-klasse voor zich op. Koos de Jong was wel bijzonder slecht op dreef tijdens de wedstrijden van de R.Z.V. Hij viel slechts éénmaal met een derde plaats in de prijzen.

Op overtuigende wijze heeft de Rotterdamsche matador Koos de Jong zijn heerschappij in de Olympiajollen gedemonstreerd. Viermaal werd hij in dit zwaar bezette veld eerste. Waarom doet Koos eigenlijk nooit met de Nederlandsche kampioenschappen mee? De tweede hoofdprijs was voor Henk Recourt, die deze Kaagweek ook zeer op dreef was. Vooral de uitgestelde Zondagrace werd Dinsdag zeer goed door hem gezeild. Als een der laatsten gestart bracht hij het in het kruisrak nog tot de 3e plaats achter De Jong en Bier. De Haarlemmer moest echter na een protest van Borgerhoff Mulder — Bier lag op het 5-minutenschot nog vast — worden gediskwalificeerd. De derde hoofdprijs was voor Borgerhoff Mulder, die juist 1 punt minder had dan Recourt. De „coming-man” Van Zutphen was met starten een paar maal zeer ongelukkig en kon het dan niet meer tot de kopgroep brengen. Aardige prestaties leverden overigens nog de Loosdrechtenaren Jack en Eef v. d. Berg en de Haarlemmers Bier en Flemming. Deze laatste kwam er feitelijk den laatsten dag, toen het stiller werd, pas beter in. Dat overigens Olympiajollenzeilers nog wel eens foutief starten, werd Maandag gedemonstreerd, toen de A2-klasse kans zag om vijfmaal over te moeten starten. Steeds huppelden de bootjes „en bloc” te vroeg over de startlijn.

In de 12-voetsjollenklasse was Warburg verreweg de sterkste. Na hem volgden Mastenbroek en De Jong. Bij de B-jolletjes was Dicky Kleyn uit Amsterdam de „crack”.

De Olympiajollen B toonden elken dag andere „sterren”. Scholten won tenslotte, zonder eenmaal eerste te zijn geworden, den hoofdprijs.

In de teamraces, die Vrijdags werden gehouden, was de organiseerende vereeniging zoo gelukkig twee van de drie klassen voor haar rekening te nemen. Bij de sharpies waren het de Nauta's, die voor de overwinning zorg droegen, terwijl in de 12-voetsjollen mej. Tims en Idema zegevierden. De Olympiajollen-teamrace was voor de W.V. „Amsterdam”, die met de „cracks” Recourt en Proper met fikschen voorsprong den prijs binnenhaalde.

Zoo kwam de 25ste Kaagweek onder „Kaagweer”-omstandigheden en met een prima organisatie, waarvoor hulde aan den heer Van Hoolwerf en zijn trouwe helpers, weer tot een einde en kunnen zeilers en schepen zich weer voorbereeden op het volgende zelffestijn..... de Holland-week!

Jan Proper behoort dit jaar beslist tot de allersnelsten; in meerdere groote races wist hij de overwinning te behalen. (Foto L. J. Fonteyn.)

en bij den tweeden keer was de Graaf met de „Elvee” het eerst weg. Wim Ritman, die alleen de Zondag-„race” meezeilde, gaf acte de présence en sleepte na veel moeite den eersten prijs in de wacht.

Recourt en Vollebregt werden in de O.-jollenklasse teruggeroepen en waren (o Loosdrechtsche vocabulaire!) „in de hand verloren”.

De meeste deelnemers konden niet het noodige geduld bijeen garen en gaven maar op. Jack v. d. Berg, die bijna den geheelen wedstrijd den kop gehad heeft, ging na $\pm 7\frac{1}{2}$ uur zeilen als eerste door de finish, gevolgd door Jan Bier; de derde aankomende was mej. Frieda Hoekstra en van haar kan gezegd worden, dat zij een uitstekende lichtweerzeilster is.

Dit is Hein Recourt van de W.V. Amsterdam. Hij zeilt niet alleen uitstekend, maar hij weet ook, hoe hij een volle zaal kan amuseeren! (Foto L. J. Fonteyn.)

PRACHTIGE REVANCHE VAN LEMSTRA.

ONBEDREIGD WINNAAR BIJ DE OLYMPIA-JOLLEN.

Wedstrijden van
„De Schinkel”.

GESLAAGD ZEILERSFESTIJN.

AMSTERDAM, 25 Juni. — Een flinke topskoelte uit het Noordwesten zegende den grooten dag voor de Watersportvereniging „De Schinkel”, die op de Nieuwe Meer haar wedstrijden hield. Met groote snelheid schoten de jachtjes over het rimpelige wateroppervlak voort. Gebruind door de zon, gestert door de bries, was er een leven onder de zellers, dat op den kleinen plas prettig aandeed.

In de middaguren vond het programma voortgang met de open wedstrijden. Lemstra wist in de Olympiajollenklasse het juiste antwoord op zijn gisteren geleden nederlaag te geven. Na vao meet af aan voorgelegen te hebben, zelde hij de race met een regelmaat van een klok om kilometers voor zijn concurrenten binnen te loopen. Tweede werd de Ree van Recourt, die door Ballemeyer dicht op de helen gezeten werd. Ook Klaassen, Van der Bergen en de Paraat van Spaan finishten snel achtereen. Het was vooral Recourt, die zich in de laatste ronde aanmerkelijk wist op te werken, daar hij bij de keerboei nog als vijfde genoteerd werd.

Zooals te verwachten was, werd het Bier in de 12-voetsjollenklasse niet al te moeilijk gemaakt. In ver vooruitgeschoven positie zelde hij voor de Pinguin van Markus en de Towie van Koelman.

In de sharpy A-klasse ging het de Hiphaan met Van Werkhoven aan den helmstok ditmaal niet voor den wind. Van den aanvang af vormde Borra met zijn Aloha een zware bedreiging voor hem, die hij niet kon weerstaan. Achter dezen stuurman finishte hij als tweede met Homan en Ted Rol achter zich. De Jassana kon het slecht bolwerken en moest met de laatste plaats genoegen nemen.

Olympiajollen klasse. 1. Wardy st. R. Lemstra (W.S.V. A'dam). 2. Ree st. H. Recourt (W.S.V. A'dam). 3. Mop st. H. Bollemeyer (H.N.D.). 4. Dolfje st. C. Klaassen (W.S.V. A'dam). 5. Bontekoe st. J. A. van der Bergen (de Schinkel).

Bier zegevierde in de morgenrace: maar dat heeft hij volkomen cadeau gehad van Jan Proper, die na moeizaam geworstel den kop had genomen. Vlak voor de eindlijn schoot hij echter een bokje en de gevolgen bleven niet uit! De tweede race was voor Recourt, doch Bier won met zeer gering puntenverschil toch nog den hoofdprijs.

OLYMPIAKLASSE

Deelnemers aan de kampioenschappen.

De commissie van voorbereiding van de kampioenschappen heeft na rijp beraad de volgende ongetwijfeld sterkste deelnemers voor de wedstrijden, welke op 14 en 15 September op de Kaag gehouden worden aangewezen:

Olympiajollenklasse: E. H. van den Berg, J. R. van den Berg, H. Recourt en H. Bollemeyer (allen Amsterdam), J. Bier en H. Evers (beiden Haarlem), W. Stoutenbeek en P. H. R. Borgerhof Mulder (beiden Den Haag), Daan Kagchelland (Kralingen) en S. de Wit (Zaandam).

Op het nippertje schreef „de Kaag” nog in voor den teamwedstrijd in de Olympia-jollen.

Nauta, van Heijningen en Fontein bonden den strijd aan tegen de W.V. Amsterdam, die door de „beulen” Recourt, Proper en het aankomend beultje Klaassen vertegenwoordigd waren. „Amsterdam” won met 1/10 punt verschil! Dit team bleek in de daaropvolgende race ook het sterkste. Nu was het de gastheerenvereniging waar even mee werd afgerekend! Bier, Flemming en Bakker (drie zeilers, die naar de Kampioenschappen gaan!) waren de minderen van de Amsterdammers!

De Zondagwedstrijden.

De H.J.C. heeft het wat het weer betreft beter getroffen dan welke vereniging ook. Twee prachtige zeil- en zondagen en het Noorder-Buiten Spaarne gaf een aardig kruisrakje! Bob Markus heeft pech gehad in zijn 12-voetsjoll! Niet dat hij niet de belhamelplaats had, maar hij zondigde tegen het reglement! Smit eindigde nu tweemaal als eerste!

Ton Bakker en Court Flemming hebben heel genoeglijk een privé-wedstrijdje gezeild met den sharpiezeiler Gerrit Visser als Drie im Bunde. De witte man in de witte jol bleek de snelste. Noch Proper, noch Recourt noch Bier kwamen er aan te pas! 's Middags was Jan Bier de triumphator en Ton Bakker werd toen tweede.

Jaap Stap, „the ever smiling” won glimlachend den morgenwedstrijd in de 12 m²-klasse. Hans van Werkhoven, dien we lang niet meer gezien hebben op de wedstrijdbanen, werd tweede.

Eenige deelnemers in de Olympicjollen V.I.n.r.: Borgerhoff Mulder eenige malen nationaal kampioen, Ton Bakker, die bij de voorwedstrijden afviel, Simon de Wit, zeiler en roeier van naam, Eef v. d. Berg en Theo van Helvert, 12-voetsjollenkampioen 1938. (Foto's L. J. Fonteyn)

1941

Eerste weekend Nationale Kampioenschappen

Hoe het bij de Olympia-jollen ging.

In plaats van tien stonden er dit jaar twaalf deelnemers op het programma, en wel:

De nationale kampioen 1940, Jan Bier (H.J.C.); de Olympische kampioen 1936, Daan Kagchelland (R.Z.V.), de new-comer Ton Bakker, Eef en Jack v. d. Berg (alle drie van de K.W.V. Loosdrecht), Simon de Wit (Z.Z.V.); Henk Recourt en Jan Proper (beiden van de W.V. Amsterdam); Borgerhoff Mulder en Theo van Helvert (beiden van de K.Z., R., en M.V. de Kaag); Court Flemming (H.J.C.) en Rini Kagchelland (R.Z.V.).

Reglementair is bepaald, dat er niet meer dan 10 jollen tegelijk in een kampioensrace mogen starten en dus waren er hier vóórwedstrijden te verzeilen. Dit vond Zaterdag 13 September plaats. De twee slechtst geplaatste zeilers moesten afvallen.

Het ging er hier dus om, ervoor te zorgen niet heelemaal achteraan te komen en.... om het reglement niet te overtreden. Ton Bakker was zoo ongelukkig om zich te laten verleiden tot een duel om de eerste plaats met Sam de Wit; hij zondigde en werd uitgesloten. Erg jammer, want zijn optreden werd algemeen met spanning tegemoet gezien. Rini Kagchelland kwam in de voorwedstrijden tweemaal een straat achter de voorlaatste binnen en viel dus ook af.

Zondag.

De baan had twee beste kruisrakken en de windsnelheid, die aanvankelijk 4 tot 5 meter was, liep in den loop van den dag weer op tot ong. 10 meter.

De eerste wedstrijd was voor Borgerhoff Mulder, onmiddellijk gevolgd door Hein Recourt en Jack v. d. Berg. Jan Proper brak een stag, toen hij op de tweede plaats lag en viel hierdoor uit.

Court Flemming, die een narrow escape had tijdens de voorwedstrijden, rehabiliteerde zich door prompt de

tweede race te winnen! Jack v. d. Berg werd tweede en Jan Proper derde. Jan Bier had een B.B./S.B.-aanvaring en Borgerhoff Mulder's voorstag begaf zich. De wind nam steeds in kracht toe. Bovendien striemde de regen de deelnemers en toeschouwers in het gezicht en velen mompelden iets over „uitstellen”, doch het wedstrijdcomité wilde daar niet van hooren! Zeilen!

Zoo begon de derde wedstrijd met natte zeilen, natte zeilers en lange gezichten.

Jan Bier werd weer Jan Bier en won den derden wedstrijd. Tijdens de hevigste vlagen zijn jol keurig recht houdend won hij verdiend den strijd, gevolgd door Sam de Wit, die op het laatste nippertje Court Flemming de tweede plaats ontnam.

Ook de vierde race was voor Jan Bier. Even keurig als de derde wedstrijd. Weer verspeelde Court Flemming zijn tweede plaats op het laatste rak. Nu was het Borgerhoff Mulder, die dit op zijn geweten had.

Het wedstrijdcomité bleek tenslotte niet zoo hardvochtig en meedoogenloos als het 't aanvankelijk wilde doen voorkomen en besloot de voortzetting der wedstrijden een week te verschuiven. Het was ook welletjes. Vier wedstrijden onder zéér slechte weersomstandigheden! Er waren vele uitvallers: menschen met kapot want; B.B./S.B.-overtreders enz. enz. Deze wedstrijden, hoè belangrijk ze ook waren, kenmerkten zich door een groote sportiviteit. Een sportiviteit, waar zeilers uit andere klassen wel eens een voorbeeld aan mogen nemen! De stand bij het einde van het eerste week-end was: Borgerhoff en Flemming beiden met één eerste plaats en Bier met twee eerste plaatsen.

* *

Een verloren Zondag.

De Zondag 21 September, waarop de kampioenswedstrijden voor de Olympiajollen zouden worden voortgezet, werd een stralende zomerdag, met veel zon en warmte, maar geen aasje wind. Des morgens werd voor een wedstrijd gestart, waarbij alle 10 de aspirant-kampioenen van de partij waren. In dien wedstrijd werd echter de door het wedstrijdcomité vastgestelde maximum-tijd overschreden, zoodat hij ongeldig was. Daan Kagchelland lag tenslotte op de eerste plaats.

De verdere dag werd doorgebracht met vruchteloos wachten op wind. Het werd een verloren dag voor zeilers en comité.

Zondag, de 28ste, gaat men 't opnieuw probeeren!

F.

de WATERKAMPIOEN

ONDER HOOFDREDACTIE VAN H. C. A. VAN KAMPEN

4 OCT. 1941
Nummer 748
18e JAARG.

OFFICIËEL ORGAAN VAN DE AFDEELING WATERTOERISME VAN DEN NEDERLANDSCHEN TOERISTENBOND A. N. W. B. — DE VERBONDEN NEDERLANDSCHE WATERSPORT-VEREENIGINGEN — DEN NEDERLANDSCHEN ROEIBOND — DEN NEDERL. KANOBOND

Hein Recourt, Olympiajollen-kampioen van Nederland

Stralende zon, pl.m. 4 à 6 m wind, twee mooie kruisrakken, alles werkte mee om het den deelnemers en de juryleden naar den zin te maken. En het is dan ook een prachtige dag geworden, die laatste dag van de kampioenswedstrijden. Geen wanklank werd gehoord en toch was de spanning buitengewoon groot. Het zou te ver voeren om elken wedstrijd precies te „verslaan”, maar de lezer kan zich een zeer juist beeld vormen, wanneer hij zich voorstelt, dat de tien deelnemers telkens rakelings achter elkaar langs voeren. Dan de één voor, dan de ander.

Daan Kagchelland was „eruit”. Niet éénmaal kon hij het tot een eerste plaats brengen.

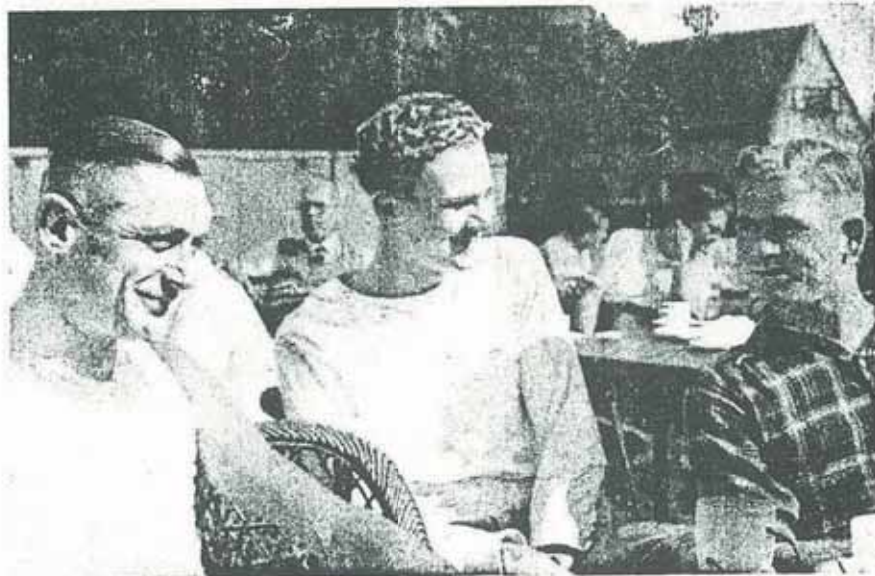
De twee laatste voorwedstrijden.

De eerste wedstrijd van heden was voor Sam de Wit, die zijn jol heel beheerscht stuurde. Dit was volkomen buiten verwachting, want noch in de open

wedstrijden, noch in deze serie wedstrijden heeft de Wit dit jaar veel gepresteerd. Jan Bier eindigde als tweede.

Ieder weet (is het niet?), dat alle deelnemers, die in de eerste zes wedstrijden nog geen eerste plaats bezetten, afvielen. Dus was de zesde wedstrijd zeer belangrijk voor de menschen, die nog niet als eerste waren geëindigd. To be or not to be! Hein Recourt won nu en verschaftte zich aldus een plaats in de finale. Flemming werd tweede. Daan Kagchelland, Jan Proper, Jack en Eef v. den Berg en Theo van Helvert vielen nu af.

De derde wedstrijd was de wedstrijd van den dag. Was de heele race al enerveerend geweest, het laatste rak overtrof alles wat er tot nu toe nog gedemonstreerd was. De Wit en Recourt gaven elkaar geen centimeter cadeau en het scheen, dat de Wit op het laatste moment nog de man zou worden. Toch won Hein Recourt dezen kamp met een voorsprong van millimeters.

De kampioen Recourt (rechts) in gesprek met zijn concurrenten v. Helvert (links) en Proper (midden).

(Foto L. J. Fonteyn)

Foto boven: Daan Kagchelland was niet al te zeer op dreef; midden: Borgerhoff Mulder slaat een „Verbondszeltje“ aan; onder: de heeren Fleming Sr. en Bier Sr. waren trouwe supporters van hun zoons.

(Foto's L. J. Funteyn)

De vierde wedstrijd.

De derde race had de Wit dus op het kantje af verloren. De vierde wedstrijd wòn hij op het kantje af. Nu was het niet Hein Recourt, maar Borgerhoff Mulder, met wien hij het geregeld aan den stok had. Had Borgerhoff Mulder op het laatste stuk niet een tactische fout gemaakt, dan had de uitslag wellicht nog anders kunnen zijn! De stand aan het einde van dezen wedstrijd was, Bier met twee overwinningen, de Wit met twee overwinningen, Recourt met twee overwinningen en Flemming en Borgerhoff Mulder, elk met één zege.

De vijfde wedstrijd.

En dan volgde de laatste race, waarvan alléén valt te zeggen, dat het Hein Recourt was, die onbedreigd won en hierdoor in het bezit kwam van het ideaal van de hardzeilers, n.l. den titel „Kampioen van Nederland.“

Hein Recourt, bekend als „Heintje de Eeuwige tweede“ is een doorgewinterde „ouwe rot“, die het nogal eens met het Pechduiveltje te kwaad heeft. Maar dezen dag was hij ongenaakbaar. Hein Recourt, nieuwe kampioen, gefeliciteerd! Weet, dat ieder je de zege gunt! Eindig ik dit verslag (tevens het laatste wedstrijdverslag van dit jaar) met nog een enkele opmerking.

Borgerhoff Mulder heeft met „bad luck“ te kampen gehad. Eénmaal, toen hij op de eerste plaats lag, werd hij door een toerzeiler op een boei gedrukt.

Daan Kagchelland werd eenmaal eerste: de wedstrijd werd ongeldig verklaard, omdat de historie te lang had geduurd.

En dan Jan Bier. Jan Bier had tot het laatste oogenblik beste kansen. Maar... hij was lichamelijk niet in zoo'n beste conditie. In z'n vrijen tijd loopt hij steeds maar op handen en voeten; trap-op, trap-af. Hij wordt n.l. ontgroend...

De kwaliteit van de deelnemers was (het kòn niet anders) superieur. Het bewijs dat deze menschen elkaar in kunnen niet veel toegaven, is wel het feit, dat steeds weer een ander won. Er is sportief gevaren: mochten er op het water de spanen wel eens afvliegen, zoodra de kampioenen weer op den kant stonden was het weer vergeten! Slechts één enkel protest is er gedurende deze races binnengekomen....

* *

Het seizoen is oud; het weer was niet best. Toch hebben we er nog mooie en prettige herinneringen aan overgehouden. We gaan den winterslaap in. Lezers, tot het volgend jaar! F.

Kaagwedstrijden bij zwaren wind

Veel uitvallers en tal van beschadigingen in verscheidene klassen. Friezen leiden in strijd der Regenbogen.

(Van een speciaal verslaggever.)

Warmond, Maandag.

Het blijft stevig waaien uit het westen, nu eens wat krapper, dan weer wat ruimer. Dat de scheepjes en de zellers niet altijd opgewassen zijn tegen zoo'n zwaren wind, blijkt vandaag weer. Het trieste is, dat de goede zellers dan vaak de dupe worden. Het aantal meer of minder zware beschadigingen is op dezen vierden dag van de Kaagweek legio.

De baan had vandaag een behoorlijk rak in den wind, van Diaperpoel tot Norremeer. Tot veler vreugde behoeft er echter bij deze windkracht ook weer niet al te veel te worden gekruist. Er is zeer geanimeerd gezeld, al was ook menigeen gedwongen door avertij op te geven.

De U-klassers voelden zich bij dit weer goed op hun gemak en gaven een mooie, gesloten start te zien. Voor den wind lagen Molenaar en Sijthoff aan den kop, maar op het eerste kruisrak werkten Heinen en Vermaat zich naar voren. De „Blauwe Vogel" van Molenaar voerde een te groote fok, die bij het laveeren hinderde. Onder den wedstrijd werd een andere aangeslagen, waarna het schip nog kans zag aardig in te halen en beslag legde op de derde plaats, na Heinen en Sijthoff. In het totaal klassement heeft de „Blauwe Vogel" thans nog een voorsprong van één punt.

Brokken.

In de Vrijbouterklasse gebeurden de eerste ongelukken. Een Valk liep boven op de „Pro Patria", maakte een gat in de huid, vlak onder dek en beschadigde de tuigage zwaar.

M. A. Raasveldt, met de „Reiger II" lag vrij aan den kop, met een goede kans om te winnen, toen hij een zijstag brak en even later z'n mast overboord zelde. Ook Loopuit werd aangevaren en verspeelde hierdoor zijn kans op de eerste plaats. Ten slotte werd „t Zonnekind" van ir. C. J. de Bergh, vlak voor de finish aan den lagerwal door een Olympia-jol geramd en op den kant gedrukt. Dit kostte den Amsterdamer zijn tweede plaats.

Bij de Valken lag C. Bruynzeel na de eerste ronde aan den kop. Bij het ronden van een volgende boel raakte zijn dochter met haar schouder het zwaaiende merkteken, zoodat de „Valk I" den strijd moest staken. Een mooi staaltje van doorzettingsvermogen toonde J. J. de Graaf in zijn „Elvee". Op het eerste — voor de windsche — rak gijpte hij onverwacht, met het droevige gevolg, dat spinnaker, fok en grootzeil hopeloos verward raakten. Modderend om den boel omlaag te krijgen dreef hij naar den lagen wal, maar voor hij daar kwam wist de bemanning het tuig te klaren. De spinnaker was kapot, maar niettemin zelde De Graaf den wedstrijd uit. Key, die zijn valkje onder alle omstandigheden keurig stuurt, werd een goede eerste, door het uitvallen van Bruynzeel en het afzakken van Loopuit tengevolge van een aanvaring. Rest nog te vermelden, dat de Valk 12 op een paaltje liep en een gat in den boeg kreeg.

voor hij daar kwam wist de bemanning het tuig te klaren. De spinnaker was kapot, maar niettemin zelde De Graaf den wedstrijd uit. Key, die zijn valkje onder alle omstandigheden keurig stuurt, werd een goede eerste, door het uitvallen van Bruynzeel en het afzakken van Loopuit tengevolge van een aanvaring. Rest nog te vermelden, dat de Valk 12 op een paaltje liep en een gat in den boeg

Kaagweek 1942

Mast en man overboord!

Ook in de Drakenklasse liep de strijd niet zonder ongelukken af. Hier werd Bob Maas, stuurman van de „Joy", het slachtoffer. Hij voer in de eerste groep aan den wind, toen de „Siegfried", die in de tweede groep was gestart, voor den wind naderde en dus ruimte moest geven. De „Siegfried" deed dit echter niet en pikte den mast van de „Joy", die prompt in drie stukken brak.

Voor de Olympia-jollen was het weer eigenlijk te ruig. In de eerste groep brak Flemming, die in de voorste groep lag, zijn mast. Hij werd naar huis gesleept. Intusschen had Hein Recourt den kop genomen, met een goeden voorsprong. In een vlaag schoot echter zijn hangbalk los, met het gevolg dat Hein overboord viel en z'n jol kon nazwemmen. Toef hij na het verliezen van kostbare minuten weer aan boord was geklommen, zelde hij verder en bracht het nog tot de vijfde plaats. Het ergste voor hem was, dat bij de sociëteit niemand wilde gelooven, dat het door den hangbalk was gekomen. Men veronderstelde daar, dat er een aarden kruik met schaarsch vocht aan boord was geweest tegen de koude voeten. Ten overvloede zij opgemerkt dat deze boosaardige beschuldiging ongegrond was. Van de overige Olympiajollen zelde R. Aten zijn scheepje onder water. In de eerste groep won Koos de Jong voor Jan Proper en Bergerhoff Mulder. In de tweede groep ging Jan Eier als eerste door de finish, met een flinken voorsprong. Lemstra, Vollebregt, Bennink en Fonteyn gingen vervolgens met miniem verschil over de lijn.

Nog meer stukken.

Bij de start der sharpies brak Stap zijn stag. Hij wist de breuk echter voorloopig te herstellen en durfde het aan den wedstrijd uit te zeilen. Hij bracht het niettegenstaande zijn handicap nog tot de vierde plaats. Overmans, Loerwerse en Nauta streden heftig om de eerste plaats. Overmans wist als eerste uit dezen strijd te komen.

In den Holland-Friesland wedstrijd der regenbogen behaalden de gasten de overwinning. Reeds direct na den start werd de Fries K. Vrolijk uitgetikt door S. de Wit. Vlak voor de finish nam Van Dijk revanche door v. d. Velde op dezelfde wijze uit te schakelen. S. de Wit werd eerste en dr. J. W. v. d. Zijp tweede. De Friezen kregen 18 punten en de Hollanders 15,1, zoodat de gasten thans leiden met 35,1 tegen 33,1 punten.

's Middags lag in de eerste groep der regenbogen dr. Van der Zijp bij het begin van het kruisrak derde. L. de Wit had daar de leiding. In den verderen loop van den wedstrijd kwam De Wit echter achter. Dr. v. d. Zijp wist als eerste te finishen.

In de tweede groep won ook al een Fries, P. van Dijk, die reeds bij het begin van het eerste kruisrak op de tweede plaats lag. De „Hein" van Berghoef, die hier den kop had, zag geen kans onder de eersten te blijven. Oppenhuizen, die eerst in het middenveld lag, wist zich tactisch naar voren te werken en eindigde op de tweede plaats, waarmee hij de glorie der Friesche regenboogzeilers nog vergrootte.

Olympiajollen A1: 1. „Zomerweelde", J. H. H. J. de Jong; 2. „Terangi", J. Proper; 3. „Daphnia", P. H. R. Botgerhoff; 4. „Glipper", D. M. J. Kagchelland; 5. „Ree", H. Recourt.

Olympiajollen A2: 1. „Beroeoe III", J. Bier; 2. „Steipul", J. Vollebregt; 3. „Nar", H. Bennink; 4. „Dolfe", C. Klaassen; 5. „Bytebouw", L. J. Fonteyn.

Olympiajollen B: 1. „Quo Vadis"; 2. „Maria Sekhyta", A. Vis; 3. „Beroeoe II", P. Scholten; 4. „Hawk", T. de Vries; 5. „Karpis", J. A. van Zutphen.

Olympia-jollenklasse.

S I II III IV V

(515 A starters in 50 wedstrijden
235 B starters in 33 wedstrijden

1948

750 starters in 83 wedstrijden).

Int. Olympiajollen-klasse.

(639 A starters in 59 wedstrijden
125 B starters in 15 wedstrijden

1947

764 starters in 74 wedstrijden).

Zephyr, J. J. Bussink	2	—	—	—	1	—
Paraat, J. J. Huurman Jr.	19	—	4b	—	1-1b	—
She, H. Haket	4	—	2b	1b	—	—
Glipper, J. P. van Eesteren	4	1b	—	—	—	—
Es-Tam-Tam, D. Flemming	19	2	2	1	2	—
Daisy, W. van Noordt	15	—	4	2	—	—
Alvertje, E. J. Coster	13	—	2b	2b	—	1b
All Weather, Jac. F. Stap	17	—	1	2	4	1
Olanda, J. M. Goppel	19	7b	3b	—	—	1
Gipsy, Simons	4	—	—	1	—	—
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	26	23	1	2	—	—
Windveer, P. Gerdt	3	—	—	1	—	—
Dr. Knock, H. Kagheiland	9	—	—	—	2	—
Paddeltje, H. Bos	13	3	2	—	3	—
Blacky, A. Hofkamp	24	1	1	1	1	2
Black Magic, A. de Wit Jr.	15	3b	—	2b	—	—
Pieter II, P. v. d. Griend	6	2b	—	—	—	—
Magneet, B. Willems	21	3	9	4	2	—
Flossie, H. Lesage	21	4	5	—	1	—
Gallina, E. H. v. d. Berg	10	—	—	2	—	—
Popey, Mej. A. N. van Gool	21	4	3	2	2	—
Tib, G. Boeschoten	12	—	—	2	1	—
Sunrise, A. den Outer	18	1	5	4	1	—
Pinguin II, B. Markus	28	9	4	5	1	—
Lumey, J. Giltay	6	—	—	1	—	—
Jolly Roger, A. Weterings	11	—	—	—	—	2
Klaes Compagn, W. Kühne	2	—	1	—	—	—
Aeolus, C. J. Heyligers	3	—	—	1	—	—
My Desire, J. Faure	13	1b	2b	—	2b	—
Overdan, H. P. de Jong	7	—	—	1	1	—
Teb II, A. D. Bakker	6	1	1	—	1	—
Lucky Star, D. Brinkhuis	9	—	1b	2b	—	—
Pine, D. J. van Brummelen	8	—	1	1	—	—
Vagebond, Th. van Helvert	10	1	6	—	1	—
Sjoen, G. J. van Erk	13	1b	—	—	1-1b	—
Nathals II, K. van Harten	10	—	—	—	1	—
Rietelaar II, D. J. Bakker	6	—	—	—	—	1
Slipper II, J. R. v. d. Ley	3	—	—	—	—	1
Dreumes, J. P. L. Loogman	8	—	—	1	—	2b
Robin Hood, D. Hoozeveen	4	—	1b	—	—	—
Mars, L. P. H. Gerhards	16	1	2	3	—	—
Mustafa, J. A. F. Verkuylen	24	—	5	3	1	—
Willem Gozewijn II, W. A. C. Metelerkamp	25	4	1	3	1	1
Cappenberg	4	—	—	—	2b	—
Whirlwind, A. ter Meulen	4	—	—	—	—	—
Donald Duck, H. Koekendorp	11	—	1	3	—	—
Arabella, J. W. Uyenbroek	18	1	3	4	1	—
Wesp, G. J. Hogewind	4	—	—	1	—	—

Paraat, J. J. Huurman Jr.	4	1b	—	—	—	—
She, H. Haket	4	—	1b	1b	—	—
Glipper, J. P. van Eesteren Jr.	18	7b	1	—	—	—
Daisy, W. van Noordt	17	2	2	2	2	—
All Weather, Jac. F. Stap	9	3	1	1	1	—
Glipper, A. Bakker	13	2b	4b	—	—	—
Stern, W. v. d. Es	10	—	1	1	—	—
Sobat, J. J. E. Blatter	31	3b	4b	1b	1b	—
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	18	14	2	2	—	—
Hip-Haan, J. J. Huurman Jr.	16	6b	1-1b	1b	1b	—
Skal, J. Vis	3	1	1	—	—	—
Windveer, P. Gerdt	8	—	1	—	—	—
Mosquito, C. F. H. Moret	21	1b	1b	1	1b	—
Dr. Knock, R. B. J. M. Slinkert	6	—	—	—	—	1b
Blacky, A. Hofkamp	24	1	2	2	—	1
Salka Valka, W. Bos	16	—	1b	—	—	—
Magneet, B. W. Willems	24	7	5	4	3	—
Flossie, H. Lesage	17	2	1	3	1	—
Popey, Mej. A. N. van Gool	16	1	—	1	2	—
Tib, G. Boeschoten	4	—	—	—	1	1
Sunrise, A. den Outer	13	—	1	—	—	—
Semper Spera, C. R. Bode Jr.	3	—	1	1	—	—
Pinguin II, B. Markus	15	6	2	4	1	—
Ted, Joh. Koetsier	37	1-4b	2-5b	1	—	—
Lumey, H. P. Thieme Jr.	6	—	—	—	1	—
Arend, W. A. Marsman	6	—	1b	—	1b	—
Aeolus, K. F. de Haan	8	1	—	—	—	—
Tamalone, J. Romanesco	6	1b	1	—	—	—
My Desire, J. Faure	8	2b	—	3b	—	—
Teb II, A. D. Bakker	5	—	1	—	—	1
Boisot, W. J. Emmens	11	1b	6b	—	—	—
Scud, Ir. H. J. Rem.	3	—	—	1	—	—
Pine, D. J. van Brummelen	24	2b	—	2	—	—
Vagebond, Th. v. Helvert	10	1	3	1	—	—
Tahchee, W. A. Kleyn v. d. Poll Jr.	10	2b	1b	—	—	—
Rietelaar III, D. J. Bakker	5	1	2	—	—	—
Spaarne II, H. C. Mortel	12	—	1b	—	—	—
Mars, L. P. H. Gerhards	20	1	3	4	2	2
Mustafa, J. A. F. Verkuylen	30	2	5	6	—	—
Olwen, E. Bn. v. Lamsweerden	6	—	—	1b	2b	—
Willem Gozewijn II, W. A. C. Metelerkamp	10	—	2	1	—	—
Cappenberg	4	—	—	—	1b	—
Whirlwind, A. Termeulen	3	—	—	—	—	—
Arrow, J. J. N. Francken	20	—	1b	2b	—	—
My Hobby, J. H. H. Dijkers	26	6	7	3	3	1
Hollands Glorie II, A. Hoekwater	8	—	—	—	1b	—
Kortwé, J. Prins	5	—	—	—	—	1b
999, J. P. Hullemann	4	—	3b	1b	—	—
Anita, A. L. J. v. d. Veer	6	—	—	—	1b	—
Svallaan, A. M. Koppius	4	—	—	—	3b	—
Thetis, W. F. Ris	10	—	1b	1b	—	—
Wesp, G. J. Hogewind	3	—	—	—	—	2
Dare Devil, Mevr. M. E. Sinnige-Blom	5	1b	—	—	—	—
Rivaal, P. Simons	19	—	1	—	—	—

Zeilkampioenschappen

in Olympiadjollen te Triëst

Triëst, stad bezet door Engelsen en Amerikanen en nog steeds een ernstig twistpunt tussen Joegoslavië en Italië, in deze stad Triëst zijn de Europese Zeilkampioenschappen in de Olympiadjollen gehouden.

Na het eerste internationale optreden van de Olympiadjollen bij de Olympische zeilwedstrijden in 1936 in Kiel werden in 1937 voor de eerste maal Europese kampioenschappen in deze bootjes verzeld en wel op de Attersee in Oostenrijk.

In 1938 organiseerde Duitsland de wedstrijden op de Starnberger See, terwijl in 1939 Polen in de buurt van Gdynia als gastheer optrad. Het was in deze laatste wedstrijden, dat onze landgenoot van Veen er in slaagde de Europese titel te behalen. Na een onderbreking van 10 jaar was het nu het Italiaanse zeilverbond, meer speciaal de initiatiefvolle „Jachtclub Adriaco" te Triëst, die de organisatie van deze wedstrijden weer ter hand genomen heeft. Het aantal deelnemers aan deze eerste na-oorlogse Europese kampioenschappen viel wat tegen. Slechts 5 landen: Frankrijk, Italië, Nederland, Oostenrijk en Zwitserland, zonden hun vertegenwoordigers. Ongewijfeld zal het feit, dat deze wedstrijden juist in Triëst gehouden werden zeker afbreuk gedaan hebben aan de deelneming der meer oostelijk georiënteerde staten.

Zoals 's ochtends meestal begon het de eerste race met een zeer slap windje van 1 à 2 meter. Hier en daar liepen wat windvlaagjes op het water maar het was zoeken... zoeken. De Zwitser begon met een mooie start, althans met wat gang. Van op tijd zijn is eigenlijk nooit sprake geweest, want door de juist van het water af moeilijk te controleren startlijn bleven de zeilers altijd een jaar meter uit de buurt.

Koos, die niet zo'n beste start had, werkte zich met kruisen aardig op en kwam als tweede het eerste kruisrak uit. Italië lag drie, Oostenrijk vier en Frankrijk vijf. Ruim veranderde er weinig. Weer in de wind op liet Koos — nog speculerend op de eerste plaats — de Italiaan los. Hij ging wat zee in, liep aanvankelijk niet slecht, doch kwam toen practisch stil te liggen. De wind leek uitgeput. Onder de wal liepen z'n tegenstanders gevierden rustig door en even scheen de situatie zeer somber. Een doorkomend vlagje redde echter veel. Wel had de Jong z'n tweede plaats aan Italië verspeeld en was Zwitserland „straten" voor doch Oostenrijk en Frankrijk bleven achter z'n spiegel. De ruime rakken brachten geen verandering, zodat de eerste wedstrijd eindigde: 1 Zwitserland, 2 Italië, 3 Nederland, 4 Oostenrijk, 5 Frankrijk.

De tweede race was de wind aardig toegenomen, een meter of 3 à 4. Daar de wind uit zee kwam liep er een behoorlijke deining, waarop het voor alle zeilers niet even gemakkelijk te zeilen bleek. De Jong had nu een pri-

ma start en nam direct de leiding met Oostenrijk op de tweede plaats. De strijd om de leiding heeft zich verder tussen deze beide afgespeeld, waarbij de drie andere concurrenten steeds verder achter raakten. Na 1 ronde had onze landgenoot nog met ca 25 meter de leiding, doch op het volgende in de windse rak wist Musil, die eigenlijk op alle rakken sneller was, onder de Jong door te lopen. Zwitserland volgde na interessante loefduels met Italië op de derde plaats. Ja als er wat te loeven viel was de Italiaan er bij. Er kon geen bootje proberen boven langs te komen of hij vloog de hoogte in. Overigens heeft de Jong dat in de 3e wedstrijd onderhouden.

Resultaat 2e race: 1 Oostenrijk, 2 Nederland, 3 Zwitserland, 4 Italië, 5 Frankrijk.

De derde wedstrijd was een zeer typische, typisch omdat hierin de uitersten elkaar raakten. Die uitersten waren Nederland en Italië. Direct na de start — met ca 1 à 2 meter wind — ging de Jong zee in, niet zo'n klein eindje, nee, misschien een slag van 1½ kilometer. De Italiaan deed het net andersom en bleef een zelfde afstand langs de kust liggen. Hier tussen in, al naar de wind wat draaide, laveerden de drie andere deelnemers, echter honderden meters verwijderd van de twee „avonturiers". Eén ding leek van de kant af zeker, dat, mocht één der beide gelukzoekers aan het einde van het kruisrak voorliggen dan moest de ander wel zo'n eind achterliggen, dat hij z'n spullen wel op kon bergen. Zo'n eind liepen van het startterrein gezien de koersen uit elkaar.

Maar wat wil het geval: nadat beide schepjes door de wind gegaan zijn om over verschillende boeg het merkteken te bezeilen wordt dit door beide belopen en bereiklen ze met een onderlinge afstand van 10 meter als eersten de boei. Oostenrijk lag toen drie. Het tweede kruisrak hetzelfde en weer met practisch gelijk resultaat. Italië één, 30 meter voor Koos met vlak hierop Oostenrijk. Gedrieën gingen ze naast elkaar het laatste rak in. En toen loeven. Koos, die over de Italiaan heen wilde, moest direct mee omhoog. Oostenrijk liet zich toen natuurlijk direct vallen, bleef vrij van alle loeverij en liep onder de twee kemphanen door om als eerste te finishe. Ook de tweede aanval van de Jong sloeg Italië nog af, ja hij drukte onze landgenoot met loeven zowaar door de wind. Koos kwam echter terug en toen de Italiaan de derde maal iets te laat was met z'n zwaard te laten zakken was het gebeurd. Koos werd twee en Italië in deze derde — m.i. de interessantste wedstrijd — drie.

Resultaat: 1 Oostenrijk, 2 Nederland, 3 Italië, 4 Zwitserland, 5 Frankrijk.

De vierde wedstrijd scheen de Fransman zich e.e.s. voorgenomen te hebben de laatste plaats te verlaten, want van de start af heeft hij fel voor de overwinning gevochten, een overwinning die hij pas in het laatste rui-

me rak met felle loefpartijen met Oostenrijk en Zwitserland veilig stelde. De Jong — in één der slechtere boten — liep deze race niet erg. Hij huisde wat achteraan doch wist Italië nog behoorlijk achter zich te houden. Zwitserland kwam er deze race wat slecht af met z'n derde plaats, want het grootste deel van de wedstrijd had Oswald met Baudoin en Musil op z'n spiegel, de leiding gehad.

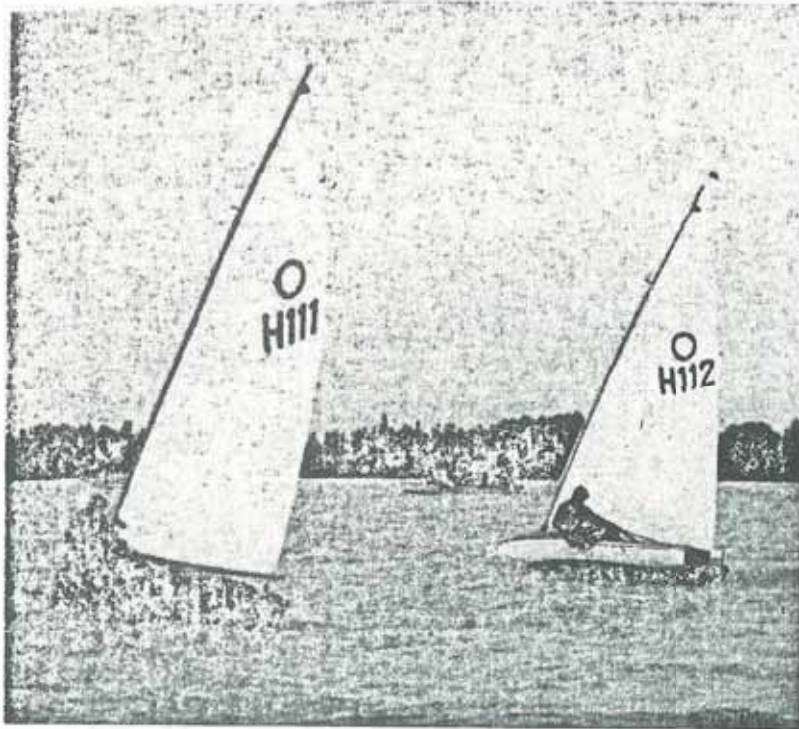
Resultaat 4e race: 1 Frankrijk, 2 Oostenrijk, 3 Zwitserland, 4 Nederland, 5 Italië.

Zo ging na 4 wedstrijden Oostenrijk de laatste race in met 3 punten voorsprong op Nederland en Zwitserland. Slechts een vijfde plaats voor Oostenrijk en een eerste voor Nederland of Zwitserland kon nog verandering in de stand brengen. Kennelijk waren de zeilers zeer nerveus, want deze laatste race werd bepaald slecht geveren. Het begon al bij de start toen op het eerste over stuurboord bezielde rakje — van 60 meter — Oswald een start over bakboord improviseerde en nog wel aan de onderkant der startlijn. Dit bezorgde de Zwitser direct een 50 meter achterstand. Koos was goed weg en nam de leiding. Vooral op de wat toenemende wind liep de Jong's Nylonzeitje best. Na het eerste kruisrak was de stand: 1 Nederland, 2 Oostenrijk, 3 Frankrijk, 4 Italië, 5 Zwitserland.

Vooraf Zwitserland bracht er bij de hogere deining en sterkere wind weinig van terecht. Musil was weer snel en liep ruim op de Jong in.

Bij het ingaan der tweede ronde had Koos nog ca 30 meter voorsprong. De keerboei of beter boeien, want het zijn er drie, moesten steeds aan bakboord gerond worden. De Oostenrijker met z'n kampioenschap in het vooruitzicht beging toen een fout, die hem bijna de titel kostte. In plaats van onderlangs ging hij boven één der keerboeien langs. Schrik sloeg z'n supporters op de wal om het hart. Ca 40 meter verder was het de Fransman die hem op de gemaakte fout attent maakte. Musil herstelde zich snel doch kwam hierbij van de tweede op de vijfde plaats ca 200 meter achter de Jong. Het aanvankelijk in de windse rak was door wat draaien van de wind nu bezeild en in optocht voeren de schepjes dit rak af. Toen de wind echter iets ongunstiger werd gingen de vier eersten overstag, maakten een slag en nog een slag, enfin maakten de baan weer voor Musil vrij, want deze ging niet door de wind, had de Starklasse voor hem de baan weer zien bezeilen en haalde zonder een enkele slag het volgende merkteken. Slechts de Jong was nog 40 meter voor hem, doch de rest lag weer ver achter. Ruim ging de Oostenrijker nu op de Jong af. Het laatste rak bedroeg Koos z'n voorsprong nog 20 meter. Verstandig was het van de Jong om zich niet tot loeven te laten verleiden hoewel Musil z'n uiterste best deed onze landgenoot af te dekken. Na een spannend laatste stuk won Koos met ca vijf meter voorsprong. 2 Oostenrijk, 3 Frankrijk, 4 Italië, 5 Zwitserland.

Musil was Europees kampioen, had na 5 inspannende races verdiend gezegevierd. Hij was op alle rakken de snelste, maakte — behalve z'n boeironden in de laatste wedstrijd — geen fouten en vocht voor elke plaats.

Willems (111) en Markus (112) in felle strijd.

In de Olympiajollenklasse was de kampioen na 6 races bekend en het was Bob Markus, die zijn titel prolongeerde. Cadeau heeft hij het zeker niet tekregen en over het algemeen waren de verschillen in de kopploeg weer zeer gering. Koos de Jong, natuurlijk geband op een terugwinnen van de kampioentitel, ging in deze wedstrijden goed van start. De eerste race bracht hij direct op z'n naam met Markus — na een te vroege start teruggeroepen — op de tweede plaats. De tweede wedstrijd scheen eenzelfde resultaat op te leveren, want hoewel Willems als eerste het laatste ruime rak inging liep de Jong hem snel in. Een loefpartij volgde en dit ging zo fel, dat de scheepjes met elkaar in botsing kwamen, waaruit een protest volgde. Wel wist de Jong als één te finishen doch wegens onvoldoende meeloeven moest hij worden uitgesloten en kwam zo deze race op naam van Lesage, die van het gevecht der kemphanen danig had geprofiteerd en zich tussen de Jong en Willems had weten te plaatsen. In de derde race, een felle strijd tussen Markus, Willems en Stap, waarbij deze zeilers om beurten de leiding hadden, afgevierde Markus met gering verschil. De vierde wedstrijd verliep zeer typisch, want behalve dat de regen een behoorlijk zicht onmogelijk maakte, ruimde de wind in het kruisrak dermate, dat zij die aanvankelijk zeer ongunstig lagen als eersten dit rak — dat nu een bezeild rak werd — uitkwamen. Markus ging hierbij aan de kop, wist ook de verdere nu geheel bezeilde baan de leiding te behouden en behaalde hiermede z'n tweede overwinning.

De vijfde race was het de debutant in dit gezelschap Jacky Huurman, die bijna voor een verrassing zorgde. Eij het lichte weer wist hij zich gedurende lange tijd op de eerste plaats te nestelen, die hij echter uiteindelijk, na een spannend laatste in de windsrak, aan Willems af moest staan, die hiermede z'n eerste zege behaalde. Het spannendst was echter de zesde en beslissende race, een wedstrijd, waarbij het verloop zeer wisselend was.

De Jong, Markus — zelfs nog met malheur aan zijn zeilschoot — en Willems, maalden na de start direct een slag de plas in wat hun een aardige voorsprong opleverde. Ruim wind naar Kudelstaart kwam de Jong aan de kop en in de wind scheen hij met een paar goede slagen direct weg te lopen. Hij viel echter weer iets terug, waarbij juist vóór het ingaan van het volgende ruime rak Markus de leiding van hem overnam. Voor de wind dekten beide zeilers elkaar zozeer af, dat Willems, hiervan profiterend, als één het laatste kruisrak inging, met de Jong en Markus kort hierachter. Slag op slag werd gemaakt, waarbij steeds het gunstigst degene lag, die uit de wal kwam. Al manoevrerend wist Willems de leiding te behouden, tot ca. 10 meter voor de finish. Want, toen deze zeiler draaide om over bakboord de finish te belopen en hij door een ongunstige vlaag iets teveel voor dit woelige water moest knijpen, kon Markus een paar meter hoger liggend, z'n scheepje juist iets ruimer laten lopen en overlapte hij Willems vlak voor de finish, daarmede z'n derde zege en het kampioenschap behalend. Markus kan terugzien op goede wedstrijden. Het zat hem misschien bij z'n tweede zege bij het draaien der wind wat mee, maar vooral de laatste wedstrijd toonde hij z'n klasse.

Nederlandse Kampioenschap 1950

Int. Olympiajollen.

(496 A starters in 46 wedstrijden
249 B starters in 35 wedstrijden)

745 starters in 81 wedstrijden)

1950

	S	I	II	III
Es-Tam-Tam, D. Flemming	2	—	—	—
Daisy, W. van Noordt	12	—	—	1
Najade, A. Bouwman	18	—	2b	1b
All Weather, Jac. F. Stap	17	1	4	2
Glipper, H. Bakker	17	8b	2b	—
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	23	18	3	—
Favonius, R. v. Heuveln	21	1	1	1
Terangi, T. v. Oudgaarden	12	4b	2b	—
Mosquito, C. F. H. Moret	23	—	2-1b	6-1b
't Kaarkuiken, J. H. Menten	5	1b	1b	—
Paddeltje, H. Bos	18	2	3	3
Paludanus II, M. J. Arnoldus	9	—	1b	1b
Blacky, A. Hofkamp	17	1	—	—
Black Magic, W. Eveleens	9	1b	1b	—
Magneet, B. W. Willems	20	8	3	5
Flossie, H. Lesage	27	3	5	7
Twinkle, M. T. Laagwater	7	1b	—	1b
Poppy, Meij. A. N. van Gool	12	—	—	—
Tib, Gijs Boeschoten	6	1	—	—
Gledak, P. H. Frech Jr.	5	1b	1b	—
Semper Spera, C. R. Bode Jr.	8	—	—	1
Sobat, J. Blatter	30	8b	4b	2b
Ted, Joh. Koetsier	14	1-1b	2b	1b
Punch II, W. Smelt	5	—	—	2
Klaes Compaen, J. C. J. Ouwehand	9	—	3b	1b
Etourdi, B. Lammens	7	—	—	—
Witte Raaf, H. Willems	17	—	1	2
't Topje, J. W. Weleker	7	—	1b	—
Pine, D. J. v. Brummelen	23	5b	2b	1b
Vagebond, J. E. Brasser	4	1b	—	1b
Sjoen, G. J. van Erk	6	—	—	2b
Moeder's Angst, A. Alofs	4	—	—	1b
Mauki, J. Boerema	12	—	—	1b
Pinguin III, B. Markus	15	4	8	1
Mars, K. M. Kant	11	—	2	—
Mustafa, J. A. F. Verkuylen	30	—	7	3
Dynamite, D. J. Bakker	7	—	—	1
Olwen, E. Bru. v. Lamsweerde	2	—	—	—
Willem Gozewijn II, W. A. G. Metelerkamp	—	—	—	—
Cappenberg	13	—	—	1
Billy, J. Albers	12	1b	1b	—
My Hobby, J. H. H. Dijkers	26	5	5	3
Kortwé, J. Prins	10	—	—	1
Uiltje Lola, J. R. Dinger	2	—	—	1b
899, J. P. Hulleman	2	—	1b	—
Merlin II, W. J. Koppius	3	1b	—	—
Windewiek, H. Benschop	16	—	1-7b	2b
Blue Bird, H. W. Gramser	12	1b	1b	4b

De Europese zeilkampioenschappen

De inschrijvingen voor de Europese kampioenschappen in Olympiajollen, die van 2 tot 7 Augustus in Loosdrecht zullen worden gezeld, zijn zeer bevredigend. Noch nimmer werd aan deze wedstrijden door zoveel landen meegedaan. Het zijn er tien: België, Engeland, Frankrijk, Italië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen en Zwitserland. Ons land zal vertegenwoordigd worden door J. H. H. J. de Jong, met Jac. F. Stap als reserve.

Dit is de vijfde maal, dat dit Europese kampioenschap wordt verzeld. Voortgekomen uit de wens van Duitsland een bijzondere rol te spelen in de Europese zeilwereld, waartoe het naast de internationale bond, een afzonderlijke Europese zeilbond stichtte, werd het na de oorlog toch weer opgevat door de bekende Triëster zeilenthousiast en organisator Carlo Strena. Dit was aanleiding voor ons land om bij de International Yacht Racing Union een internationale regeling voor dergelijke wedstrijden voor te stellen, teneinde te voorkomen, dat elk land of elke club naar willekeur en verkiezing internationale kampioenschappen zou kunnen uitschrijven. De gewenste regeling kwam in October 1950 tot stand en op grond hiervan worden dit jaar twee kampioenschappen gezeld: hier dat in Olympiajollen en in Frankrijk, te La Baule dat in tweemans zwaardboten, waarvoor de Franse Caneton-klasse werd gekozen.

Ook bij deze wedstrijden zal ons land vertegenwoordigd zijn en wel door onze 12 m² sharpie-kampioenen, de Gebr. A. C. en F. Laagwater. Deze wedstrijden vinden eerst van 26 Augustus tot 2 September plaats en de inschrijvingen sluiten pas op 1 Augustus. Laat ik dus terugkomen op de wed-

strijden in Olympiajollen. De organisatie is in handen van de Kon. W.V. „Loosdrecht" en de Kon. Ned. Z. en R.V. — de kampioenschappen vallen samen met de Holland Week van deze verenigingen. Aangezien evenveel wedstrijden gezeld moeten worden als er deelnemende landen zijn, zullen dagelijks twee kampioenswedstrijden plaats vinden, de eerste vrij vroeg in de morgen, de tweede achter in de middag, dus op de tijden, waarop de de plassen het minst vol zijn.

Toch mag hier wel een beroep worden gedaan op alle watersporters, die die dagen in Loosdrecht varen, om deze belangrijke internationale wedstrijden zo weinig mogelijk te storen!

Op Zondag zullen, juist vanwege de grote drukte op de plassen, geen kampioenswedstrijden plaats vinden, als tenminste geen uitgestelde wedstrijden behoeven te worden ingehaald.

Nog een beroep moge hier worden gedaan, of liever worden herhaald: een beroep op onze Olympiajolleneigenaars, om de nodige boten voor deze wedstrijden in leen af te staan. De tijden voor de kampioenswedstrijden worden zo gekozen, dat men toch aan de open wedstrijden zal kunnen deelnemen. Zeilen behoeven niet te worden geleend, aangezien de kampioenszeiltjes zullen worden gebruikt.

De Olympiajollen in de vierde wedstrijd. Kampioen Koos de Jong in nr. 106 „Zomerweelde".
(Foto Oppenheim)

Goudse Zeilweek

De wedstrijden van Olympiajollen, Vrijheids- en 16 m² jachten liepen door elkaar bij Zondagmiddag.

De Olympiajollenklasse was een Rotterdamse aangelegenheid, waarbij Verkuylen de eerste dag voor een verrassing zorgde door Koos de Jong te slaan. De volgende races paste onze nationale kampioen beter op zijn tellen en kwam driemaal — na een felle strijd — als eerste over de finish. Dijkers zagen we weer eens in een O-jol — het jaartje vakantie had hem geen kwaad gedaan, want hij speelde nog duchtig zijn rol mee. Jammer, dat de beide Belgen, die in deze klasse hadden ingeschreven, door ziekte verstek moesten laten gaan.

DE WATERKAMPIOENEN

Versijnt ten minste
éénmaal per maand

Europese Zeilkampioenschappen in Olympiajollen

1937 Europese zeilkampioenschappen in de Olympiajollen op de Alter See (Oostenrijk), 1938 op de Starnberger See (Duitsland), 1939 Gdynia (Polen), daarna door de oorlogsomstandigheden een gedwongen pauze tot 1950, toen Italië de organisatie van deze wedstrijden weer op nam en de kampioenschappen in Triëst hield, en dan nu in 1951 in ons land, in Loosdrecht. We menen, dat het de eerste maal was dat hier te lande Europese kampioenschappen verzeld werden en het was dan ook geen wonder, dat de Loosdrechtsche plassen vijf dagen in het middelpunt der belangstelling, speciaal van de zeilwereld, hebben gestaan. Nu heeft Loosdrecht voor de organisatie van dergelijke wedstrijden zijn voor en zijn tegen. Z'n voor, dat deze plassen qua natuurschoon en ligging zeker de mooiste van Nederland zijn; z'n voor ook, dat de zeilers bij de Koninklijke Watersportvereniging Loosdrecht alle gewenste comfort zowel voor boot als bemanning vinden. Z'n tegen echter, dat het juist om deze tijd van het jaar op de plassen vaak ontzettend druk met toerzeilers kan zijn. Z'n tegen tevens, dat, wil men de baan voor niet-inboorlingen niet te moeilijk maken, deze vaak zeer veel ruime en bezeilde rakken telt. Het eerste bezwaar der toerzeilers werd prachtig — al was het vooral de eerste dag nog geen 100 % — verholpen. Door de royale medewerking van de politie en een aantal motorvletten konden de toerzeilers op een voldoende afstand gehouden worden. Hiervoor zijn we in de eerste plaats de toerzeilers dankbaar, die over het algemeen zoveel mogelijk tot een slagen dezer wedstrijden hebben meegewerkt, door na gegeven aanwijzing op een voldoende afstand der zwaar strijdende scheepjes te blijven. Nooit hadden we gedacht nog eens als baanveger te moeten optreden, maar eerlijk, het ging ons niet eens slecht af. Het aardigste om te zien was het als de zeilers de eerste en derde plas voorde-wind af moesten en het aanvankelijk

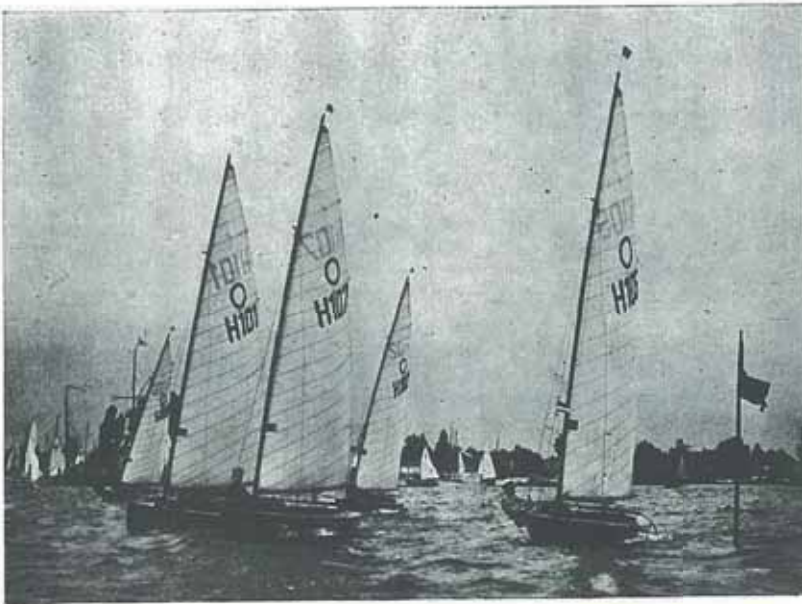
Dr. Wolfgang Erndl, Oostenrijk, Europees kampioen 1951, in Olympiajollen

net een schoongeveegde straat was, waardoor de zeilers voeren, beide zijden bezaaid met zeil- en motorscheepjes. Echter een straat, die zich naar de achterhoede sterk vernauwde en die sommige deelnemers er toe bracht — bij gebrek aan meer of minder kernachtig Hollands — aan één stuk op hun dek te roffelen, daarmede ruim baan verzoekend.

En wat de baan betreft, ach, we weten langzamerhand wel, dat Loosdrecht met zijn nauwere en wijdere doorgangen tussen de resp. plassen geen ideale wedstrijd-

baan is, zeker niet als zo nu de laatste dag het geval was, de wind uit Z.O. richting komt en praktisch alles bezeild wordt.

Tien landen hadden voor deze titelwedstrijden ingeschreven, doch helaas bleek België op het laatste ogenblik verhinderd, terwijl de Poolse en Yougoslavische deelnemers door „technische" moeilijkheden hadden afgetelegrafeerd. Er bleven zeven landen, van welke drie dezelfde vertegenwoordiger hadden gestuurd, als vorig jaar naar Triëst en wel Zwitserland met Oswald, die ook in Torquay al zijn land in de Fireflies vertegenwoordigde, Italië met

Afvaart van de 5de wedstrijd: 105 Oostenrijk, Dr. Wolfgang Erndl, de Europese kampioen 1951; 102 Italië, Dr. Rinaldi Rinaldo; 107 Groot-Brittannië, Charles Currey; 101 Nederland, Koos de Jong; 106 Frankrijk, Roger Tiriau

de kampioen Rinaldi en Nederland met Koos de Jong. Verder verscheen Oostenrijk met z'n „Herr Staatsmeister“ Wolfgang Erndl, Engeland met de bekende sharpie- en 14-voetsjollen-zeiler Charles Currey, Frankrijk met de jonge zeiler Tiriau en Noorwegen met Skaugen, ook in '48 te Torquay reeds Firefly zeilend. Een uitgelezen en bekend gezelschap dus. Voor de wedstrijden waren door Nederlandse zeilers de nodige jollen beschikbaar gesteld, terwijl met de verbondszeiltes, waarmede ook altijd de nationale kampioenschappen verzeild worden, gevaren werd. Over het materieel hadden de zeilers niets dan lof en de meeste scheepjes vonden ze meer op meubelstukken lijken, zo goed vonden ze ze verzorgd. Nou, inderdaad, als ze b.v. een vergelijkings troffen met het materieel van vorig jaar in Triëst, dan moeten dit wel meubeltjes geweest zijn, maar met de Italiaanse jollen vergeleken, is alles al gauw prima. Nu zouden we niet graag willen beweren en speciaal uw verslaggever niet, dat alles zonder malheur verlopen is, want de 6e race zeilde Skaugen de mast van de „All-Weather“ overboord. Door een gesprongen harpsluiting was een want losgeraakt en juist toen hij in een doorkomende vlag z'n scheepje recht drukte knapte de mast. Dit was wel zeer sneu voor de Noor, want achter Currey onbetwistbaar twee liggend, gebeurde dit een 80 meter voor de finish. Daar een en ander door overmacht veroorzaakt was, handhaafde het wedstrijdcomité hem voor de punten telling op de tweede plaats. Een sportieve oplossing, waarmede ieder accoord ging.

Veel wind hebben we anders de wedstrijd-dagen niet gehad. Gemiddeld zo om de twee à drie meter per seconde, waarbij misschien de vijfde, zesde en zevende race de wind bij tijden tot een vijf meter per seconde toenam. Nee, de buitenlanders, aan wie verteld was, dat het hier altijd behoorlijk waaide, hadden zeker meer verwacht en speciaal de zuidelijke landen, die eigenlijk meestal met licht weer zeilen, viel het erg mee. Viel het zelfs zo mee, dat dit de favorieten voor de titel werden. Opvallend was het, dat bij het lichte weer de drie Zuidelijke landen — Oostenrijk, Zwitserland en Italië — als regel de eerste plaatsen bezetten, terwijl de races, waarbij iets meer wind stond en er nog eens wat gehangen moest worden, Engeland, Noorwegen en Nederland meestal de leiding hadden. Frankrijk zweefde hier wat tussen in.

Eén wedstrijd — de tweede — is gevaren eigenlijk absoluut zonder wind. Zo nu en dan even een klein zuchtje, dat het water nauwelijks deed rimpelen. Uren dreeven de scheepjes in deze voor de toeschouwers wel zeer saale vertoning. Uiteindelijk werd na ruim drie uren, toen de zeilers „Het Witte Huis“ genaderd waren, hier de baan maar afgekort. Overigens is hier nog al iets over te doen geweest, daar enkele buitenlanders meenden dat het reglementair, zonder voorkennis der zeilers, niet toegestaan was de

baan hier af te korten. Na uitvoerige discussie werd de zaak geregeld, de uitslag bleef zoals hij was. We zeiden reeds, dat bij licht weer Oostenrijk, Zwitserland en Italië als regel vooraan in de groep waren. Nu zou men zo verwachten, dat deze specifieke licht-weer-zeilers wel erg rustig in hun bootjes zouden zitten bij zo'n drijfverij. Niets was minder waar. Het waren de drie onrustigste zeilers, van wie de Oostenrijker in dit opzicht de kroon spande. Dan zat hij aan de lage kant, drie tellen later weer eens aan de hoge kant, dan ging hij weer staan en praatte wat met een volgbootje. Soms ook echter leek het of z'n scheepje onbemand voor en lag hij languit onderit alleen naar het vaantje te loeren. Slechts zag men een paar vingertjes aan het helmhout.

Een speciale licht-weer-techniek, die deze dagen veel gevolgd werd en die zelfs door onze landgenoot beheerst werd was het „pompen“. Ruim wind regelmatig schoot iets aanhalen en weer rustig laten vieren, waarbij dus het zeil als aanlooptje voor de wind gebruikt werd. Volgens het wedstrijdcomité zou dit internationaal verboden zijn, daar hierbij geen gebruik gemaakt zou worden van de natuurlijke werking van de wind op de zeilen. Wij zijn van deze uitspraak nog niet overtuigd. Waarom zou de natuurlijke werking van de wind op een stilstaand zeil betrekking moeten hebben? Vooral de Italiaan was sterk in dit werk, deed het zelfs op een krap bezeld rak. Hield daarbij, en hierbij was hij de enige, z'n bootje met een zeer lichte golfbeweging, die hij met z'n lichaam maakte, steeds in beweging. Gijsen bleek op de voor-de-windse rakken kennelijk ook zeer lucratief, want zo om de vijf, zes meter kwam het zeil weer naar de andere kant. Enfin, u kent dit wel, met een reuze ruk aanhalen en weer langzaam uiltvieren. Omdat de wind steeds zo draaide, ja.

Wanneer we nog even de belangrijkste punten der zeven wedstrijden memo-deren, dan zien we de eerste race een licht-weer-wedstrijd, waarbij onze landgenoot met een tweede plaats, achter Zwitserland en voor Oostenrijk en Italië, opviel. Even hebben we deze race Koos tijdens het kruisrak op de derde plas nog een goede kans gegeven op de eerste plaats, toen Oswald een 20 meter voorliggend bij Koos, wegliep naar de onderwal. Toen de scheepjes elkaar weer ontmoetten, was de voorsprong echter vergroot en bleek de Zwitser het onder de wal zeer gunstig te hebben gehad. De

tweede race was dan de bladstille, de drijfpartij, waarbij we het slechts jammer vonden, dat aan deze races geen tijdlimiet verbonden was. Dit was nu werkelijk een wedstrijd waarvan je zou moeten kunnen zeggen: deze telt niet mee en wordt overgeven. Weer zaten Oostenrijk, Zwitserland en Italië aan de kop, nu met Engeland tussen zich in. De Italiaan trof het vooral deze race niet slecht, want in de bepaald langzame 106 — z'n concurrenten werden met dit schip allen laatste — bracht hij het na een keurige privé-vlaag tot de vierde plaats.

De derde race was aardig, was ook spannend. Een prettig noordelijk windje bracht twee kruisrakken in de baan, n.l. van „Het Witte Huis“ naar de keerboei en van het „Schildershuis“ terug naar de „Driesprong“. De Italiaan was na een mooie start direct van het veld vertrokken en had na 3 bezelde rakken ca 100 meter voorsprong op Tiriau en Erndl. In-de-wind kwamen beide laatsten goed naar voren en bij de keerboei was Rinaldi nog maar een 6 meter voor de Fransman, die weer een dertig meter op de Oostenrijker voorlag. Voor-de-wind terug lagen beide koplopers lang naast elkaar, doch ruim over de derde plas liep de Italiaan weer snel weg, om bij het ingaan van het kruisrak zeker weer een voorsprong van een 60 meter te hebben. Nu kwam het rak van de Fransman. Wel werd hij de eerste slag nog even door Oostenrijk gepasseerd, maar deze bracht hij keurig onder de zeilen van Erndl, ging toen zelf door-de-wind en zeilde vrij zijn eerstvolgende slagen. Snel lopend, had hij z'n tweede plaats direct terug en de eerste maal, dat zijn koers zich met de Italiaan kruiste, ging hij nog maar 4 meter achter deze langs. In de opening van tweede naar eerste plas liep Tiriau over Rinaldi heen, vergistte zich nog bijna in de te nemen boei bij de „Driesprong“, wilde de vlag ronden inplaats van de ton, doch na een luide schreeuw uit het publiek herstelde hij zich snel, bleef voor en won verdiend na een zeer tactische race. Koos had ditmaal de 106 en werd laatste.

De vierde race weer een slap windje en als resultaat Italië, Oostenrijk en Zwitserland in deze volgorde aan de kop.

De vijfde race was er eindelijk wind, behoorlijk wind. Zwaar overhangend waren de scheepjes bij Z.W. wind gestart. Koos aan de kop, natuurlijk bij dit weer. Engeland op de tweede en Noorwegen op de derde plaats. Zo was de stand bij de eerste boei en zo was hij nog bij de keerboei. Terug de derde plas overkruisen. Aanvankelijk was hier weinig strijd. Currey bleef in lange slagen dwars de plas over rustig onder Koos liggen. Deed niets om uit de afdekking te komen. Stelde kennelijk eerst z'n tweede plaats veilig, want toen hij meende dat z'n voorsprong op de Noor groot genoeg was, viel hij tegen het einde van het rak aan. Was met een schijnmanoeuvre Koos zo kwijt en voer toen met vrije wind. Zocht het echter wat dicht langs de onderwal, waar hij het niet gunstig kreeg, terwijl De Jong boven juist een paar goede vlagen had. Met nog twee ruime rakken had Koos bij het ronden van de boei bij 't „Schildershuis“ 55 seconden voorsprong op Currey. In de aflauwende wind liep dit naar de „Driesprong“ snel terug tot maar 12 seconden. Ja en toen voor-de-wind — Koos stak direct wel

erg op — was de Engelsman in „no time” bij hem. Toen beging Currey een grote tactische fout, want met een snel ruim lopend schip, met nog bijna een rak te zeilen, had hij o.i. altijd in lijn aan moeten vallen. Had dit later, als het niet zou lukken, altijd nog in loef kunnen proberen. Currey ging echter direct naar loef en ja, toen lag het in de lijn, dat Koos ging loeven. Zo ver loeven, dat de finishlijn over de andere kant bezeild werd, vervolgens gijpen en dan vlogen beiden weer de andere kant op, dwars de plas over. Zig-zag varende ging dit zo naar de finish.

De drie liggende Noor lag intussen niet voor anker en kwam snel dichterbij. Wel maakte Koos Currey nog attent op het naderende gevaar, doch de Engelsman wist van geen ophouden, bleef steeds in loef aanvallen. Wat te verwachten was, gebeurde. Een dertig meter voor de finish ging Skaugen onder beide kemphanen door en bereikte als één de finish. Koos slaagde er in de snellere Currey achter zich te houden, die nu drie werd. Veel werd er na afloop van deze race gediscussieerd of Koos anders had moeten varen. O.i. heeft hij het enig juiste gedaan en heeft dit keurig gedaan, want op een voor-de-winds rak een sneller lopend schip door loeven achter je te houden, valt zeker niet mee. Een moment te laat gijpen, een moment te weinig loeven en alles is verkeken. Currey heeft o.i. hier zichzelf de das omgedaan. Verspeelde een mogelijke eerste en een zekere tweede voor een derde plaats.

De zesde race was er ook behoorlijk wind. Onze landgenoot startte — in tegenstelling tot de eerste races — prima, doch kon ruim naar de eerste ton niet wegkomen. Het gehele veld kwam over hem heen. Toen stond aan-de-wind z'n mast te ver achterover en de wanten te slap, zodat hij in 't geheel niet aan-de-wind kwam. Dit euvel was eerst het volgende ruime rak te herstellen. Hierna kruiste hij ook beter. 't Zat hem echter niet mee en verder dan de vijfde plaats kwam hij niet op een baan, waarin zeer weinig viel te kruisen. De beide favorieten, Zwitserland en Oostenrijk, kwamen na een fel gevecht deze race als zes en zeven binnen.

Bij het ingaan van de laatste wedstrijd stond Zwitserland, dat van de eerste dag af de leiding had gehad, nog steeds één

in het totaalklassement, echter, gezien de geringe voorsprong op Oostenrijk, en het feit dat de Zwitser de laatste race in de beruchte 106 voer, toch voor de titel min of meer kansloos.

Weer een keurige start van De Jong. Op een tiende seconde bij de hoogste boei. Meer dan z'n spiegel hebben z'n concurrenten deze wedstrijd niet gezien en zo bracht Koos toch ook een eerste plaats mee. Even nog schenen op de derde plas aan-de-wind Engeland en Frankrijk hem te bedreigen, doch toen deze beiden in een fel gevecht gewikkeld raakten, waarbij ze om beurten in de gunstige lijn-positie lagen, kon Koos weglipen. Zo fel werd de strijd tussen Currey en Tiriau, dat een protest volgde, waarop de Fransman helaas moest worden uitgesloten. Als inhalend jacht was hij in lijn Currey gepasseerd en was zonder uit het gebied van aanvaring geweest te zijn, gaan loeven. Currey maakte bij de finishlijn weer een tactische fout. Voer drie liggend te ver over stuurboord door, waardoor hij de finishlijn ruim kon belopen, terwijl de slimme Erndl, ver van de kopgroep naar de wal weggefallen, over stuurboord juist de onderste boei beliep, om 10 cm voor Currey de neus van zijn scheepje door de finish te steken, hiermede niet alleen beslag leggend op de tweede plaats (de uitsluiting van Tiriau in aanmerking nemend), maar tevens op de Europese titel. En we geloven hierbij, dat de titel in handen is gekomen van de zeiler, die er deze dagen het meeste aanspraak op kon maken. Tactisch was Erndl zeer goed. Nooit bleef hij als hij achter lag bij het veld. Als op de derde plas alles onder de wal kroop, viel Erndl de plas in. Toen de laatste race de zeilers ver uit de wal bleven, ging hij achter liggend wat meer naar de wal. Enfin, hij zeilde om naar voren te komen, en eenmaal voor zijnde, viel het niet mee hem voorbij te komen. We zeiden het reeds: hij was uitermate onrustig, komisch onrustig soms. Maar een prima en zeer sportief zeiler.

De tweede in totaal werd de Zwitser Oswald, een uitgesproken licht-weerzeiler, die niet als Erndl bij meer wind nog goed mee kon komen. De vijfde race

bij wat wind ging hij, toen z'n helmstok niet snel terugkwam bij door-de-wind gaan, haast om. Een prettige tegenstander was hij, die weinig opviel, maar veel punten verzamelde.

Veel meer viel de Italiaan Rinaldi op. Vaak luidruchtig met de volgbout confererend, bleek hij ondanks zijn zeker 95 kilo bij licht weer behoorlijk snel, terwijl hij ook bij wat wind goed uit de voeten kon. Bovenlangs liet hij nooit een tegenstander passeren; dat herinnerden we ons overigens ook nog wel van vorig jaar.

Juist achter de Italiaan eindigde onze landgenoot Koos de Jong. Koos heeft goed gevaren, rustig en kalm als altijd. De wind was vooral de eerste dagen te slap om hem tot grote daden te inspireren en later bleek hij inderdaad een der besten.

Gelijk met Koos eindigde Currey, de Engelsman, die goed zeilde, doch tactische fouten maakte, die hem zeker 3 punten gekost hebben. Evenals Rinaldi liet hij zeiden iemand in loef passeren, terwijl hij zelf graag bovenlangs ging.

Hoewel tengevolge van een protest nu laatste, kwam in wezen na Currey de Fransman Tiriau. Een rustig zeiler, die als regel middenin zat. Nog nooit in een Olympialoj gevaren hebbende, gingen de eerste races minder goed, maar hij kwam er steeds beter in en maakte maar weinig fouten.

De Noor Skaugen was o.i. de slechtste. Draaide slecht door-de-wind en was ook tactisch maar matig. Was overigens voor de weinige wind ook wel wat zwaar.

Vermelden we tot slot, dat de organisatie van deze wedstrijden bij de Koninklijke Nederlandsche Zeil- en Roei-vereening en de Koninklijke Watersport-vereening „Loosdrecht” in goede handen was.

JAC. F. STAP.

Koos de Jong heeft de leiding, achter hem Engeland, Noorwegen, Oostenrijk. Noorwegen won deze wedstrijd, want als twee honden vechten om een been, loopt de derde er snel mee heen

30 De deelnemers aan de Europese kampioenswedstrijden te Loosdrecht, staande van l.n.r.: Dr. Alfons Oswald (Zwitserland), Roger Tiriau (Frankrijk), Dr. Giorgio Rinaldi (Italië), Dr. Wolfgang Erndl (Oostenrijk, Europees kampioen), Charles Currey (Engeland), Koos de Jong, Morits Skaugen (Noorwegen); zittend de twee buitenlandse juryleden: Bruno Pangrazi (Italië) en Dr. Fritz Tichy (Oostenrijk).

(Foto Reclagratia)

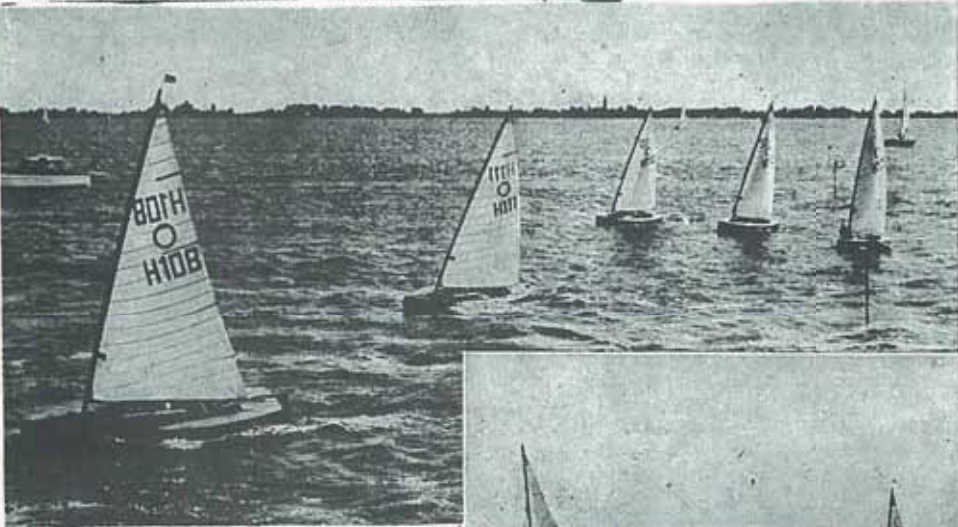
Bij nationale kampioenswedstrijden bleef het dit jaar niet. Voor het eerst werden namelijk de Europese Kampioenswedstrijden in Olympiajollen in Nederland gehouden. Toen deze verleden jaar, voor het eerst na de oorlog weer werden gezeild, en wel in Triest, werd daar tot onze zellers het verzoek gericht deze belangrijke wedstrijden in 1951 in ons land te willen organiseren. Gezien de gastvrijheid, die onze zellers bij dergelijke wedstrijden in verschillende landen reeds hebben ervaren, konden wij ons aan dit verzoek bezwaarlijk onttrekken. Maar slechts dank zij het aanbod van de Kon. Ned. Zeil- en Roeivereniging en de Kon. W. V. Loosdrecht, om deze wedstrijden te combineren met de Holland Week en om de buitenlandse deelnemers, reserves en wedstrijdcomité-leden gastvrijheid te verlenen, was de uitvoering van deze kampioenswedstrijden mogelijk, zonder een zware aanslag op de kas van het Verbond. Van de tien ingeschreven landen kwamen er zeven uit, nl. Frankrijk, Groot Brittannië, Italië, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk en Zwitserland, terwijl België, Joegoslavië en Polen hun aanvankelijke inschrijvingen introkken. Vooral van België, dat dit op het laatste nippertje telegrafisch deed, was het onbegrijpelijk en jammer.

Ondanks het weinig gunstige zeilweer — het was bijzonder stil — hadden de wedstrijden een goed verloop en de buitenlandse gasten waren eenstemmig in hun lof, niet het minst voor de ondervonden gastvrije ontvangst, die hun ten deel was gevallen. De gehele stemming gedurende deze wedstrijden was uitstekend. Europees kampioen werd de Oostenrijker Dr. Wolfgang Erndl. Voor Nederland zeilde J. H. H. J. de Jong, die op de vierde plaats eindigde, samen met Engeland.

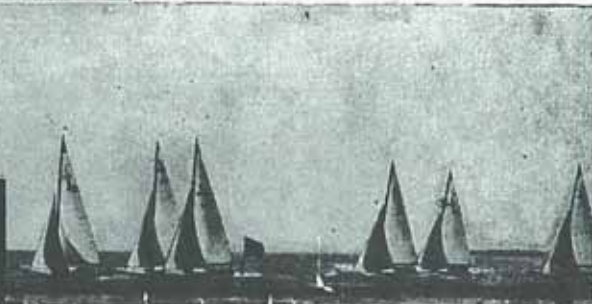
Int. Olympiajollenklasse.

(474 A starters in 48 wedstrijden
255 B starters in 32 wedstrijden)

729 starters in 80 wedstrijden)	S	I	II	III	IV	V
Paraat, G. W. Masselman	27	2b	7b	1b	1b	—
She, H. Haket	2	—	—	—	—	1b
Vlerk, F. C. de Vos Jr.	2	—	—	—	2b	—
Daisy, W. van Noordt	12	—	—	2	—	1
All Weather, Jac. F. Stap	19	3	3	1	4	—
Jive Master, G. van Veen	5	—	1b	—	—	—
Kruimeltje, J. van Eck Jr.	3	1b	1b	1b	—	—
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	26	21	3	1	1	—
Hiphaan, J. J. Huurman Jr.	10	—	—	1	—	—
Favonius, R. van Heuveln	14	—	1	—	—	—
Skal, E. J. Jelles	7	2b	—	—	2b	—
Blacky, A. Benjamins	14	1b	—	1b	—	—
Black Magic, W. Eveleens	3	—	2b	—	—	—
Ticamthl, A. Zegers	16	—	—	—	1	—
Magneet, B. W. Willems	14	—	1	—	1	1
Flossie, H. Lesage	15	—	2	2	1	1
Gledak, P. H. Frech Jr.	9	—	—	—	2b	—
Sobat, J. Blatter	22	1-2b	1-1b	—	—	—
Ted, Joh. Koetsier	8	1b	1b	2-1b	—	1b
My Wish, H. Sleswijk	18	2b	3b	1b	1b	—
Pusch II, W. Smelt	8	1b	3	—	—	—
Aeclus, K. F. de Haan	3	1b	—	—	—	—
Witte Raaf, H. Willems	24	3	1	1	4	—
Pine, D. J. van Brummelen	27	8b	1-4b	3b	—	—
Vagebond, J. E. Brasser	4	—	—	1b	—	—
Moeders Angst, A. Alofs	4	—	—	1b	—	—
Maukl, J. Boerema	8	—	—	1	—	—
Xantippe, G. P. Stapel	3	—	—	1	—	—
Pinguin III, B. Markus	19	3	3	3	3	—
Mars, H. J. Bakker	27	3	3	1	—	—
Swordfish, A. Dubbeld	9	—	—	1b	—	—
Mustafa, J. A. F. Verkuylen	40	5-3b	4	8	—	—
Dynamite, L. P. H. Gerhards	24	4	6	4	3	—
Olweh, E. brn. van Lamsweerde	11	—	2b	—	2b	—
Jan Willem Friso, J. J. Gort	10	—	1b	—	1b	—
Sleepy, M. L. v. d. Spek	16	3	4	1	—	—
My Hobby, J. H. H. Dijkers	30	1	10	3	2	2
Hollands Glorie, A. Hoekwater	4	1b	—	1b	—	—
Shell Craft, F. Eckenhuysen Smit	6	1b	—	—	—	—
Kortwé, J. Prins	17	—	—	3	1	1
899, J. P. Hullemann	3	—	—	1b	—	—
Maja II, H. Engelhard	4	—	—	—	—	1b
Wesp, N. P. Blankevoort	21	1b	1b	1-1b	—	—
Widewiek, H. Benschop	14	2b	2b	—	—	—
Blue Bird, W. Gramser	7	2b	1b	3b	—	—

De keuzewedstrijden voor de Olympische Spelen 1952 Links de Olympia jollen op de Westeinder: 108 Jac. F. Stap, die als reserve werd aangewezen, 111 Willems, 110 Verkuylen, 112 Lesage, 109 Dijkers. Rechts de Draken op de Zuiderzee: 147 Van Wijk, 130 Van Duyl, die werd aangewezen, 50 Van den Berg, 123 Bakker, 1 Pfeiffer, 101 Bier, 62 Verduyn

Intervela-Riva del Garda

Op uitnodiging van de zeilvereniging te Riva aan het Garda-meer in Noord-Italië heb ik van 1—6 Juli deelgenomen aan enkele wedstrijden in de Olympiajollenklasse. De data zouden u doen denken dat de wedstrijden 6 dagen geduurd hebben, maar dat is gezichtsbedrog, want het officiële programma luidde voor de eerste dag: ontvangst der deelnemers. Voor de tweede dag: kruisocht over een afstand van 36 km, waaraan schepen van elke klasse konden meedoen. Voor de derde dag: scheeps- en zeilmetingen en dan, ja dan drie officiële wedstrijddagen.

Het is hier een prachtig meer met een schitterende omgeving. Het Garda-meer is 68 km lang, 5 à 10 km breed en gemiddeld ca. 400 meter diep. Dit laatste bood het wedstrijdcomité met het uitzetten der boeien nogal enkele moeilijkheden, maar men vond vlak langs de wal nog een „ondiep” plekje van van ca. 200 meter en toen werden ze daar verankerd.

Er wordt dan gezeld op een driehoeksbaan van 2,5 of 3,5 km, die 4 maal gevaren moet worden. Eén been

van deze driehoek is altijd in de wind, altijd omdat de wind hier tussen de aan beide zijden uit het meer hoog oprijzende bergen door wordt geblazen, zodat de wind of Noord of Zuid is. 's Ochtends tot ca. 11 uur Noord en daarna met een pauze van een klein half uur, waarin het bladstil is, Zuid. Aanvankelijk dan nog zwak, maar tegen de middag, zo om 1 of 2 uur, is zeker 5 à 8 meter wind. Gelukkig maar, want dit was het enige wat deze week met een moordende hitte (36 gr. in de schaduw) nog wat verfrissing bood.

Zoals in Italië gewoonte is, was de startlijn in het water vrij. Twee peilmasten op de wal, een eerste boei op ca. 50 meter van de startlijn en verder geen merktekens. De deelneming aan deze wedstrijden was voor verschillende klassen zeer behoorlijk. Wat zegt u van 38 Snipes, 26 Stars, 16 Dinghy's en 10 Olympiajollen. Oh ja, ook nog 6 Duitse Rennjollen, waaronder de „Aero II” van Dr. Manfred Curry, die dit aerodynamisch gebouwde jachtje met zijn opvallende remmen tweemaal ter overwinning voer. Jammer, dat

voorsprong. Dat ging zo dan vier ronden door, zodat ik de eerste beide malen als één finishte met ca. 3 minuten voorsprong op Orandini. De derde wedstrijd met 8 à 10 meter wind, het woei hard, leek het weer hetzelfde te gaan. Na één kruisrak weer 100 meter voor op de Zwitser en na 2 ronden ongeveer het dubbele met Orandini als tweede. Juist echter vóór de keerboei aan het eind van het ruime rak, toen door een grote golf de mast weer doorsloeg, een droge knal als van een pistoolschot en m'n linker want was doormidden geknapt. Uiteraard betekende dit bij deze wind en golven voor mij het einde der wedstrijd. Overigens was ik met het geleende scheepje niet ontevreden. Het bootje was wat oud en verwaarloosd, maar het liep en daar gaat het toch maar om.

Ook aan de kruisocht van 36 km heb ik samen met ca. 60 andere jachtjes deelgenomen. Dit was echter meer een aardigheid. 's Ochtends om 9 uur werd met Noordenwind — wind mee dus — gestart. Tot elf uur blijft hij mee, wanneer dus het grootste stuk heen is afgelegd. Maar dan wordt het een gokje welke kant van het meer je moet houden als de wind van Noord naar Zuid loopt. Of je goed of fout zit scheelt gauw 3 km, want de rest van het ca. 15 km lange eerste rak moet na het draaien van de wind worden opgekruist. Ik lag in elk geval verkeerd en rondde zo ongeveer als 55e de keerboei om een uur of één.

Inmiddels was de wind aardig aangewakkerd en ging het snel — weer wind achter — terug. Hierbij moet je niet te dicht langs de bergen varen, ook al zou het volgens de windrichting wel kunnen, want tegen de bergen vormen zich windkussens, waarbij het gebeurt, dat je wimpel behoorlijk vooruit waait en het onderste deel van het zeil toch terugslaat. Afdoende leert men. Zo verging het mij tenminste. Als 36e finishte ik in deze kruisocht en als 5e Olympiajol. Ik had er echter veel uit geleerd, wat ik bij de drie officiële wedstrijden goed heb kunnen gebruiken.

Het is met genoeg, dat ik op deze sportieve wedstrijden terugzie. Wedstrijden, waarbij in onze klasse — ook al meen ik dat niet ieder z'n wedstrijdreglement goed kende — geen enkel protest werd ingediend. Wedstrijden, waarbij, naar mij bleek, de Hollandse deelneming zeer op prijs gesteld werd.

JAC. F. STAP.

Stap aan de Riva del Garda. Onze Olympiajollenzeiler Jac. F. Stap nam met succes deel aan een serie wedstrijden te Riva del Garda in Italië. Boven het Garda-meer met jachthaven, onder Stap in de voor de gelegenheid geleende jol, waarop hij zijn eigen zeil gebruikte.

een dergelijk schip niet met de tweemans-keuzewedstrijden meegevaren heeft, want qua snelheid had dan elk ander jacht stilgelegen. Ongelooflijk hoe snel deze 20 m² Rennjollen zich over het water voortbewegen. De Snipes schijnen hier in Italië enorm veel opgang te maken, ik zag tenminste een zeilnummer in de negen duizend.

Wat nu de Olympiajollen betreft stonden ingeschreven 3 Duitse, 1 Zwitserse, 5 Italiaanse en 1 Hollandse boot. Daar één der Duitsers afwezig bleef, voeren we steeds met 9 scheepjes. De start was om 13.40, dus steeds met Zuidenwind van behoorlijke kracht en met veel golven, veel golven omdat Riva het meest Noordelijke plaatsje aan dit lange meer is en bij de Zuidelijke wind dus aan lager wal ligt.

Het bleek al snel dat mijn meeste concurrenten niet met de golven overweg konden en slechts Orandini (Italië) en Pfister (Zwitserland) hier vat op hadden. Aan de wind was ik met de „Necha” — een door Riva aan mij ter beschikking gestelde jol — echter belangrijk sneller en had na 1 ronde meestal reeds een 100 meter

INTERNATIONALE

Alpenseekampioenschappen

Van 7 t.m. 9 Augustus werden op de Reschensee de internationale Alpenseekampioenschappen gehouden. De Reschensee is een stuwmeer in Noord-Italië, ca. 4 km van de Oostenrijkse grens en is één der hoogste bergmeren van Europa. Het meer is ca. 8 km lang en ca. 1 km breed, ontvangt zijn water van de omliggende gletschers en bestaat sedert vier jaar. Het ligt in een prachtige omgeving en er waait als regel een behoorlijke wind, die uit het Zuiden of wel uit het Noorden, altijd in de langsricting van het meer waait. Uitgezonderd de jaarlijkse wedstrijden van de Zeilvereniging Caldaro — ook thans organisatrice van deze wedstrijden — wordt er op dit meer niet gezeild. Enige accommodatie, aanlegsteigers of iets dergelijks, is er dan ook geheel niet aanwezig. Hinderlijk is dit echter niet, daar het water tot op de Alpenweiden staat en men rustig half- of desnoods voorde wind de wat drassige oever op kan zellen, waar men dan zijn sloopje nog een paar meter de weide optrekt. Vergeet men echter het bootje wat omhoog te halen, dan is de kans groot, dat men het een volgende dag kilometers verder op een oever moet gaan zoeken, daar door het neerkomende gletscherwater het meer dagelijks 30 à 40 centimeter stijgt en het bootje dan bij een aflandige wind weg zou drijven.

De deelneming aan deze wedstrijden was, zeker voor Italiaanse begrippen, zeer behoorlijk. Twintig Olympiëjollen uit 6 landen kwamen dagelijks aan de start. Duitsland was met drie jollen uit Hannover en één uit Starnberg aanwezig, Oostenrijk met twee van de Traunsee — waaronder de Oostenrijkse kampioen Ferenberger — en één uit Bregenz, Frankrijk met één zeller uit Nice, Zwitserland met de Züricher zeller Pfister en ik als Nederlander. Tegenover deze 10 buitenlanders stelden de gastheren 10 Italianen, waaronder de nieuwbakken Italiaanse kampioen Rinaldi. Nieuwbakken omdat deze Triëster zeller juist gedurende de eerste drie dagen der week, echter voor de derde achtereenvolgende maal het Italiaanse kampioenschap — deze wedstrijden waren ook hier op de Reschensee verzeld — op zijn naam gebracht had.

Als wedstrijd baan was een aardige driehoeksbaan uitgezet, waarvan de lange zijde steeds in de wind was. De baan was ca. 6 km en werd tweemaal gevaren. De eerste dag bij N.wind werd in Noordelijke richting gestart, de beide andere dagen bij Z.wind in Zuidelijke richting. Zoals gewoonte in Italië was de startlijn oneindig, doch bevindt de eerst te ronden boei zich op ca. 50 meter van de startlijn.

Behalve de Bregenzer zeller, de Fransman en ik, waren alle deelnemers met hun eigen boten gekomen. Ons driën werd elk een Italiaans sloopje ter beschikking gesteld en ik moet zeggen ik kwam er daarbij zeker niet slecht af, want naar mijn mening werd mij één der beste Italiaanse boten ter beschikking gesteld.

Vrijdagmiddag werd voor het eerst gestart, zo met ca. 4 meter wind. De Oostenrijker Ferenberger was, over stuurboord voor het bakboordvel, langs prachtig weg en nam al snel een behoorlijke voorsprong. Ik zat wat in het midden en kon aanvankelijk, vooral toen de wind iets minder werd, niet naar voren komen. Op het eind van het grote kruisrak was er echter weer wat wind en de tweede ronde ging ik reeds als tweede in met Rinaldi en een Duits bootje kort achter mij. Ruim veranderde er niets en in het laatste kruisrak liep ik nog 2 minuten op de Duitser Kutschenreuter, die derde werd, uit. Rinaldi werd vijfde, Ferenberger was intussen de gehele race verder voorgekomen en finishte met een voorsprong op mij van ca. 5/8 minuut.

Zaterdag, de tweede dag, een Zuidenwind van ca. 6 meter per seconde. Er waren nu bij de start — Reschen ligt aan de Noordzijde van het meer — ook wat meer golven. 's Ochtends had ik samen met de Münchener zeller Gleich een uurtje geoefend en hadden we onze bootjes op elkaar afgetrind. Dit legde ons geen van beiden windeleren. Ik was deze race, die met een lang kruisrak begon, goed weg, terwijl nu Ferenberger aanvankelijk wat in het middenveld lag. Na één ronde lag ik ca. 1 minuut voor op mijn Oostenrijkse concurrent, die toen reeds veruit twee was. De tweede ronde wist ik deze voorsprong te houden en ik kwam als eerste door de finish. Ferenberger volgde op ca. 1 minuut en Rinaldi, die deze race derde werd, op 5 minuten. Gleich bracht het tot de vierde plaats voor de Hannoveraan Kutschenreuter, die 5e werd.

Zo stonden voor de beslissende derde wedstrijd Ferenberger en ik met elk een 1e en 2e plaats gelijk, terwijl op ons Rinaldi en Kutschenreuter elk met een 3e en 5e plaats volgden. Het weer was de derde dag ongeveer gelijk aan de tweede. Eenzelfde windrichting en ook ongeveer eenzelfde windkracht. Beiden waren we op het schot over bakboord op de startlijn. Beiden ook draalden we gelijk over stuurboord weg. De Oostenrijker ca. 10 meter hoger en wat dichterbij de wal. Aan de wind was ik iets sneller en kwam het kruisrak met ca. 5 meter voorsprong uit. Halfwind werd dit wat meer, doch recht voor de wind bleef er maar een paar meter over. Zo ging het het tweede kruisrak in. Maar toen begon voor mij de ellende. Net toen ik Ferenberger onder mijn zeil had en me al

een beetje „happy“ begon te voelen, vloog met een hoge golf m'n roerpen uit het onderste oog. Mijn sloopje moest even rechtliggen om dit te verhelpen en hierbij kreeg Ferenberger onder mij weer vrije wind en kwam een meter of vijf vóór mij te liggen. Ik ging hierna direct overstag wat de Oostenrijker natuurlijk meedeed. Toen ik hierop weer terugdraaide en mijn schoot aantrok was het „knal“ en daar lag de schoot in tweeën en vloog m'n zeiltje zonder schoot weg. Ik zocht natuurlijk direct het langste eind schoot op, want al was er dan geen Alpenseekampioenschap meer te verdienen, ook voor de tweede plaats in de totaalklassering mocht ik niet te veel verliezen.

Nu valt het helemaal niet mee om een kletmatte schoot op nogal golvend water snel in te scheren, waarbij nog komt dat het bootje zo half wind wegdruift. Toen ik het weer voor elkaar had, lag ik vijfde. Gleich en Rinaldi kreeg ik in de wind weer te pakken, doch op Kutschenreuter schoot ik net iets te kort. Ferenberger won uiteraard onbedreigd en ging drie minuten voor mij door de finish. Ik heb mezelf nu voorgenomen om met m'n eigen zeilen een eventueel volgende maal ook een eigen schoot mee te nemen.

De eindstand dezer wedstrijden werd:

1. Ferenberger, Oostenrijk	62,5 pnt.
2. Stap, Holland	60,25 „
3. Kutschenreuter, Duitsland	56 „
4. Rinaldi, Italië	54 „
5. Gleich, Duitsland	50 „
6. Pfister, Zwitserland	46 „
7. Wessely, Duitsland	46 „

De Oostenrijkse kampioen is een prima zeller en een sportieve jongen. Bij geen van deze drie wedstrijden, waarbij toch steeds met 20 jollen gestart werd, kwam overigens een protest voor. De Italiaan Cernischi — in Riva m'n grootste concurrent — viel hier wat tegen en eindigde op de 9e plaats. Pfister daarentegen deed het nu relatief beter dan in Riva. Na de eerste ronde lag hij vaak drie of vier, maar viel de tweede ronde — waarschijnlijk door teveel water in zijn schip — steeds wat terug.

De organisatie dezer wedstrijden, die voor het grootste deel op de schouders kwam van de jonge sportleider van de Zeilvereniging „Caldaro“, Berty Welhrauch, was af, en het aanhoudende luide applaus dat deze organisatie bij de prijsverdeling in ontvangst te nemen had, was volkomen verdiend. Deze sympathieke Zuid-Tiroler heeft de Italiaanse zeilsport met de organisatie van deze wedstrijd die mij als een der prettigste internationale wedstrijdseries in herinnering zal blijven, een grote dienst bewezen.

JAC. F. STAP.

Het langgerekte Reschenmeer

Men trekt zijn boot gewoon op de kant, want aanlegsteigers zijn er niet

Internationale Zeilwedstrijden op het Garda-meer

Van 23 t/m 26 Juli werd de „Inter-vela del Riva" op het Garda-meer in Italië gehouden. Dit was ongeveer een maand later dan de wedstrijden van het vorig jaar, toen ze eind Juni plaatsvonden.

En men zou haast zeggen dat de organisatoren eerst de „Enkhuizer almanak" bestudeerd hadden, want terwijl eind Juni Noord-Italië vol regen en onder een dik wolkendek zat, was het eind Juli stralend zomerweer. Zomerweer en ook prima zeilweer met 's ochtends een lichte Noordelijke wind van ca. 3 meter en 's middags een krachtiger Zuidelijke wind van zo ongeveer 7-9 meter per seconde. Het enige, vooral voor de Italianen nogal hinderlijke, is dan dat 's middags aan de lagerwal — Riva is het meest Noordelijke plaatsje aan het 60 km lange Garda-meer — een behoorlijke deining loopt. Gelukkig niet te kort, maar toch zo, dat je aan de wind behoorlijk wat water in je bootje krijgt. De wedstrijden waren uitgeschreven in de Stars-, Snipes-, 20 m² Rennjollen, 12 voetsjollen en Olympiajollen. De animo voor deze wedstrijden is in Italië altijd zeer groot, want voor de Snipes — jammer dat wij in Nederland deze internationale klasse, waarvan ik zelfs zeilnummer 9200 al zag, niet kennen — hadden zich 120 deelnemers opgegeven, waarvan er echter „slechts" 43 werden geaccepteerd. Er voeren verder 18 Stars, waaronder de Olympische- en wereldkampioen Straulino en de bekende Fransman Rochard, 12 Dinghies — onze 12 voetsjollen —, 4 Rennjollen en 10 Olympiajollen.

Het Olympiajollenveld bestond uit 7 Italianen, 1 Oostenrijker, 1 Zwitser en ik als Nederlander. Het vorig jaar werd steeds 's middags om half twee, dus zo ongeveer als de wind het sterkst werd, gestart, doch gezien de vele malheur die er vorig jaar was ontstaan, was nu door het Italiaanse zeilverbond aan Riva — althans zo vertelde men het mij — geadviseerd de wedstrijden wat vroeger te zeilen. We zijn nu twee dagen om elf uur met Zuidelijke wind gestart en één dag, men wilde ook gaarne een meer lichtweerwedstrijd inlassen, om half negen met Noordelijke wind.

De baan was een gelijkbenige driehoek van ca. 4,5 km, die driemaal gevaren werd. Het kruisrak bedroeg per ronde ca. 1,8 km. De start was altijd in de wind en de startlijn oneindig. Daar de eerste boei echter nooit verder dan 100 meter van de startlijn verwijderd is, startten de jachtjes toch niet ver uit elkaar. Dat het bij zo'n eerste boei tussen de 43 Snipes een gedrang werd van je welste is te begrijpen. Niet alleen een gedrang,

ook een geschreeuw, want de zeilreglementen kende zeker de helft niet en stoppen als er een overtreding begaan is, daar is geen sprake van. Het woord „acqua" (water) is niet van de lucht, want zoals wij „bakboord" of „ruimte" roepen, vraagt de Italiaan slechts „water" voor zijn scheepje.

Zoals ik hierboven reeds schreef werd om elf uur gestart. De eerste dag was er op dat moment in het geheel geen wind, doch binnen 10 minuten kwam de Zuidenwind door en stond er 6 à 7 meter, de eerste ronde nog met weinig golven, maar vervolgens met nog wat toenemende wind met een behoorlijke deining. De Zwitser, die het eerst in de windbaan gekomen was, kwam snel een 100 meter op mij voor, maar in de tweede ronde met meer wind en golven was ik hem gauw voorbij. Uiteindelijk won ik voor Cernischi — reeds enige maanden kampioen van Italië in Olympiajollen geweest —, Orandini — de Italian, die hier vorig jaar de hoofdprijs won — en de Zwitser Pfister.

De tweede dag start half negen met een matig Noordelijk briesje. Daar de Noordzijde van het Garda-meer nu hoger wal was, kwamen de golven in deze wedstrijd niet ter sprake. Al gauw was ik in het kruisrak in scherpe strijd gewikkeld met Cernischi. Hiervan profiteerde Orandini om na één ronde met een slag het meer op ver voor te komen. Toen hij dit de tweede ronde weer probeerde i.p.v. zijn naaste achtervolgers vast te houden, was hij zijn grote voersprong ook weer zo verloren en zakte hij naar de vijfde plaats af. Inmiddels was ik met een slag langs de wal aan de kop gekomen, terwijl de Zwitser en Oostenrijker beiden zonder golven zeer snel, om de tweede plaats vchten. Zo bleef het ook de derde ronde. Wel verloor ik meer dan de helft van mijn voersprong, maar toch finishte ik nog als eerste voor de Zwitser en de Oostenrijker. Cernischi werd vier. Door deze uitslag was een vijfde plaats in de laatste race voor mij reeds voldoende om de hoofdprijs te winnen, maar aangezien deze mij vorig jaar door wantbreuk de laatste dag nog ontgaan was, voelde ik me niet geheel safe. Start weer om elf uur met lichte wind.

Olympiajollen-wedstrijd op het Garda-meer

Echter een reprise van de eerste dag, want binnen 10 minuten was er reeds weer een dikke bries, waarbij Cernischi en Pfister aanvankelijk de kop namen. Na één ronde de Italiaan één, ik twee en de Zwitser drie. Het toen volgende kruisrak, alweer met veel golven, bracht me naar voren en na drie ronden kwam ik als eerste binnen met Cernischi en Pfister als twee en drie. Deze beide zeilers met Orandini waren veruit beter dan de rest. Vooral tactisch wist Cernischi er wel weg mee. Pfister was vooral zonder golven zeer gevaarlijk, hoewel hij sedert vorig jaar ook met golven veel geleerd heeft.

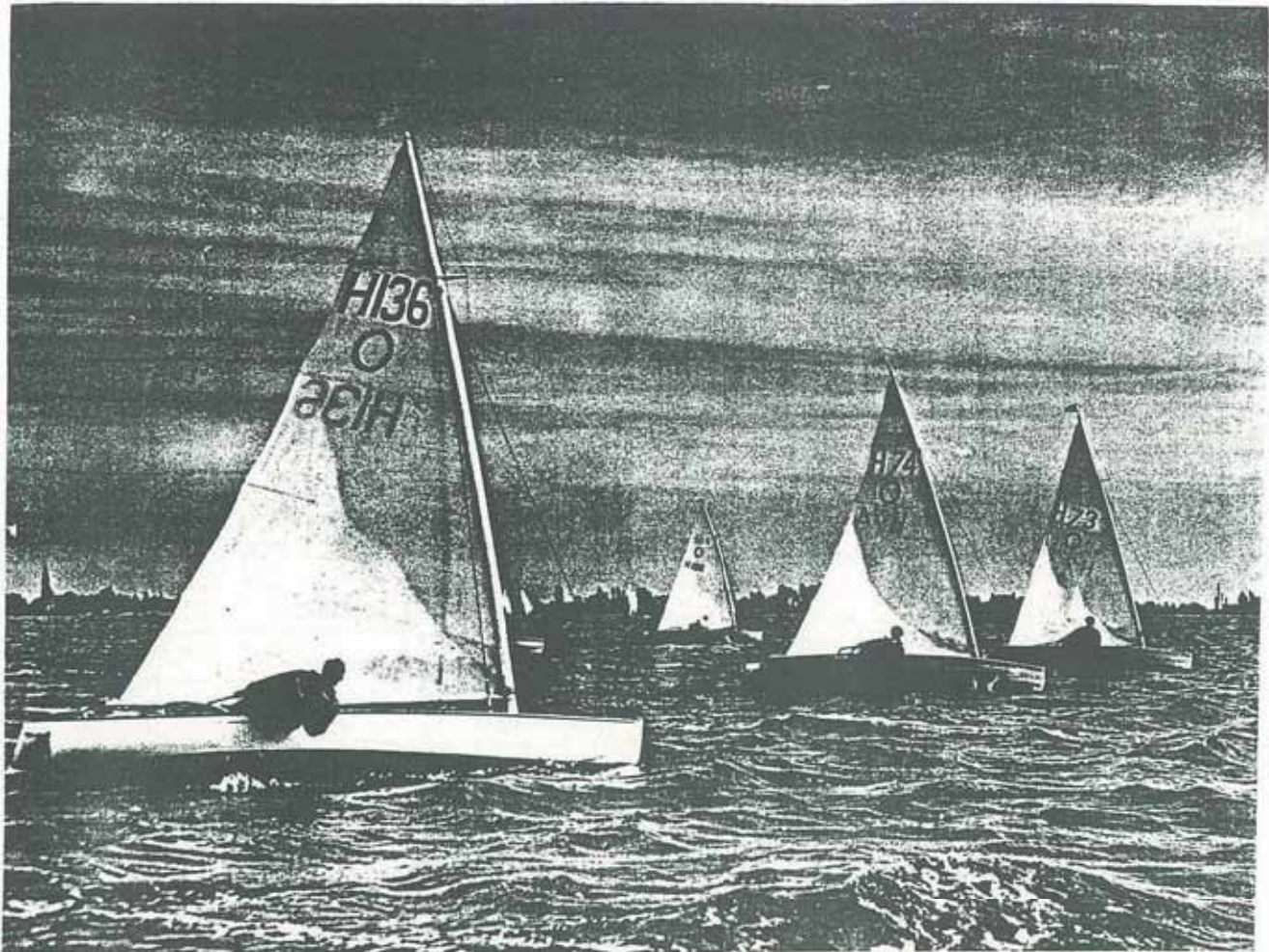
Dat Straulino veruit de beste Starzeiler was, lag hier in de lijn der verwachting. Velen bleken, vooral de eerste dag, toen vele masten braken, bootjes omsloegen en er malheur genoeg was, niet tegen de wind en vooral de golven op te kunnen. Aardig was het te zien, hoe juist voor de startoren bij het ingaan der tweede ronde een Snipe omsloeg, doch de bemanning door direct op het zwaard te gaan staan, de boot weer recht kreeg, doorzieldde om van de 43 jachtjes nog als 4e te finishe.

Vervolgens moet ik u nog vertellen, dat ik, evenals vorig jaar, weer met een „kruisvaart" meevoer over ca. 40 km, waaraan ca. 50 boten deelnamen, en dat ik tijdens deze race in de Zwitser Pfister mijn meerdere moest erkennen. We hielden practisch van de start elk een andere wal. Die liggen zo 7 à 8 km uit elkaar, zodat je maar niet „even" oversteekt. Bij de keerboei bleek Pfister het sneller te hebben gedaan dan ik. De Oostenrijker werd toen derde in onze klasse. In totaal finishte we zoets van 25ste. De drie Duitse Rennjollen waren verreweg het snelst en wonnen deze wedstrijd met grote voersprong op Straulino, die als eerste Star en in totaal als vierde finishte.

Interessant was het de animositeit te zien tussen de Italianen, die in stilte of beter met veel geschreeuw en gekrijs hoopten, dat Straulino de Rennjollen zou verslaan, en de Oostenrijkers en Duitsers, die pro-Rennjoll waren. De strijd aan de wal was zeker even fel als die op het water. Het was echter met dit lichte weer voor Straulino geen vechten. Kon hij in de wind — ook toen woei het voor hem te weinig — nog behoorlijk met z'n Duitse tegenstanders meekomen, vóór de wind vloegen de Rennjollen met hun ballonnen bij weg. Het zou aardig zijn deze Rennjollen — 20 m² — eens tegenover onze „Vliegende Hollander" te zien. Ik zou de uitslag niet durven voorspellen.

De organisatie van de wedstrijden was goed en ze vormen in dit internationale milieu een goede aanbeveling voor de Italiaanse zeilsport.

JAC. F. STAP.

Int. Olympiajollenklasse.

403 A starters in 45 wedstrijden
186 B starters in 17 wedstrijden

1952

589 starters in 63 wedstrijden

	S	I	II	III	IV	V
Caldonia, H. van Heuveln	22	3b	2b	1b	—	2b
She, D. 't Hooft	5	1b	—	—	—	—
Daisy, W. van Noordt	3	1	1	1	—	—
All Weather, Jac. F. Stap	2	—	—	—	2	—
Krutmeltje, J. van Eck Jr.	13	1b	—	2b	—	—
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	6	6	—	—	—	—
Hiphaan, J. J. Huurman Jr.	21	2	—	1	—	2
Favonius, R. van Heuveln	21	5	1	—	—	—
Skål, E. J. Jelles	5	—	1	—	—	—
Windveer, H. P. de Wit	41	—	1	—	—	—
't Kaagkuiken, J. H. Menten	4	—	—	1b	2b	—
Ree, F. A. Pruynboom	13	—	2b	1b	—	—
Watergipsy, A. Benjamins	16	2b	1b	—	2b	—
Magneet, B. W. Willems	11	6	4	1	—	—
Flossie, H. Lesage	12	—	6	4	—	1
Schulmbekker, Mej. E. v. d. Does	19	—	1-1b	1b	—	—
Popeye, D. J. Stuurman	13	—	1b	2b	—	1b
Kattebakje, D. R. de Kat	14	2b	1b	—	1b	—
Sobat, J. Blatter	19	—	1	2	—	—
Ted, Joh. Koetsier	3	—	1	—	—	—
Aloha, A. Borra	3	1b	—	—	—	—
Klaes Compaaen, J. C. J. Ouweland	22	1b	1-1b	3	—	—
Witte Raaf, H. Willems	4	—	—	—	1	—
In 't Ootje, H. Smit	27	2	5	3	2	—
Vagebond, J. E. Brassers	7	—	—	1b	—	1
Bulle Brena, W. Maarsee	19	1-5b	2-2b	1	—	1b
Pinguin III, B. Markus	6	6	—	—	—	—
Mars, H. J. Bakker	18	2	1	—	2	1
Swordfish, A. Dubheld	12	—	2b	—	—	—
Mustafa, J. A. F. Verkuylen	28	6	8	3	—	—
Dynamite, H. Sleseswijk	24	1	3	4	3	1
Divi-Divi, R. Brouwer	11	—	—	1b	—	—
Sleepy, M. C. v. d. Spek	11	—	4	1	—	—
My Hobby, J. H. H. Dijkers	16	7	2	3	—	—
Kortwé, J. Prins	11	—	1	2	2	—
Uiltje Lola, J. R. Dinger	4	—	—	—	—	1b
Gouden Ster, H. J. de Ruyter	9	—	1b	—	—	—
Windewiek, H. Benschop	7	—	—	—	1	—
Blue Bird, H. W. Granser	13	—	1b	1b	—	—

Int. Olympiajollenklasse.

314 a starters in 33 wedstrijden
149 b starters in 18 wedstrijden

1953

463 starters in 49 wedstrijden

	S	I	II	III	IV	V
Caldonia, H. van Heuveln	15	—	—	1	—	—
Daisy, W. van Noordt	11	—	—	1	2	—
Likkebaard, N. J. Keijzer	4	2b	1b	—	—	—
All Weather, Jac. F. Stap	8	1	—	5	—	—
Krutmeltje, J. van Eck Jr.	4	—	—	1b	—	2b
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	10	8	1	—	—	—
Hiphaan, J. J. Huurman Jr.	21	—	3	—	1	—
Skål, E. J. Jelles	1	1	—	—	—	—
Ticamthi, A. Zegers	10	1	—	—	—	—
Magneet, B. W. Willems	9	3	1	2	1	—
Flossie, H. Lesage	10	5	5	—	—	—
Groot Slam, J. J. van 't Hoogerhuys	5	—	1b	—	—	—
Popeye, D. J. Stuurman	5	1b	—	—	—	—
Lachend Water, Mej. I. van Wetering	7	—	—	1b	—	—
Kattebakje, D. R. de Kat	12	2b	1b	2b	2b	—
Ted, I. J. B. Albers	8	1	—	—	—	—
Aloha, S. C. Parmentier	7	—	1b	—	1b	—
Klaes Compaaen, J. C. J. Ouweland	15	1b	—	—	1	1
Oververdan, K. Oosterman	3	—	—	1b	—	—
Witte Raaf, H. Willems	9	—	1	2	—	—
Moeder's Angst, A. Alofs	4	—	1b	1b	—	—
Bulle Brega, W. Maarsee	14	—	—	3	—	—
Olapyze, D. 't Hooft	15	3b	2b	—	1b	1b
Pinguin III, B. Markus	15	8	5	2	—	—
Jan van Gent II, J. A. N. Tak	20	—	1	1	2	1
Mars, H. J. Bakker	8	—	—	—	1	1
Mustafa, J. A. F. Verkuylen	18	1	7	2	—	—
Dynamite, H. Sleseswijk	15	1	4	—	—	—
Divi-Divi, R. Brouwer	2	—	1b	—	—	—
Sleepy, M. C. v. d. Spek	10	1	1-1b	—	1	—
Kortwé, J. Prins	4	—	—	—	1b	—
So-What, G. Paulich	16	2	4	2	1	1
Marcus-Polo, H. J. de Jong	9	1b	4b	1b	—	—
O Jee-tje, J. A. Potjer	6	2b	2b	1b	—	—
Windewiek, H. Benschop	5	2b	1b	1b	—	—

P R O T O K O L L

von der Sitzung am 2. September 1954 in Berlin,
Verein Seglerhaus am Wannensee.

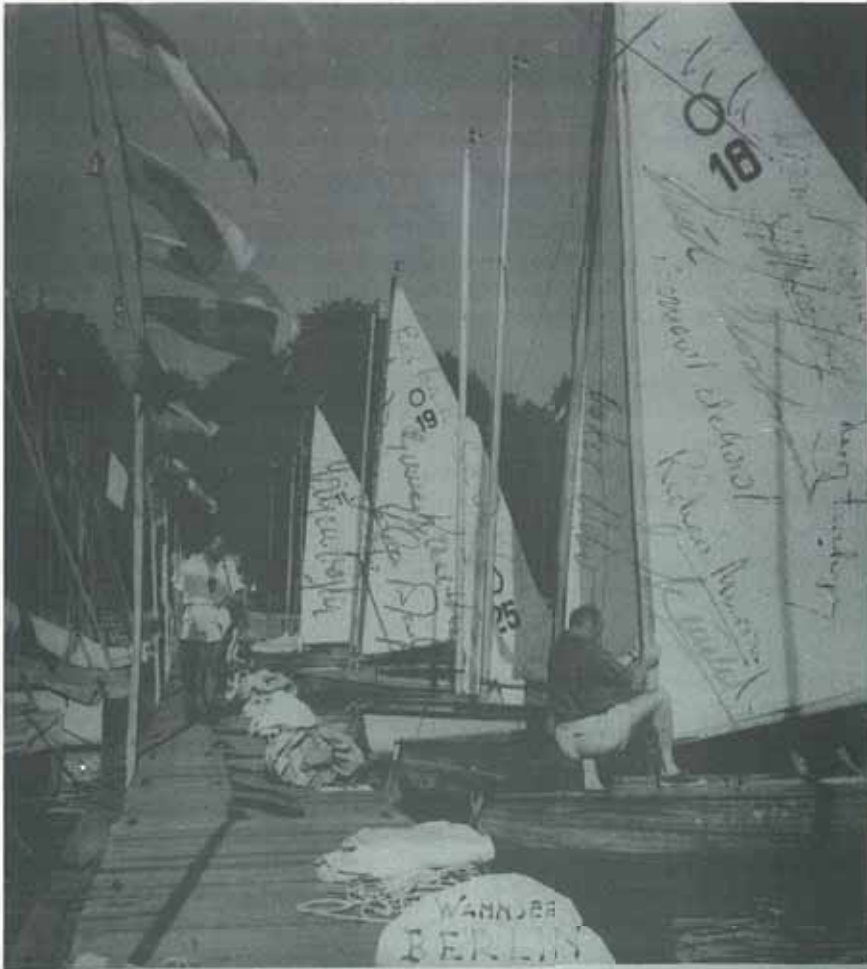
Anwesend: J.H.H. Dijkers, Holland, Rotterdam, Adm. de Ruyterweg 40
Otto Ehrhardt, Berlin, Neukölln, Sonnenallee 73
J.H.H.J. de Jong, Holland
Vladimir Karabaic, Jugoslawien, Zagreb, Dalmatinska Al.12
Dr. Bruno Pangrasi, Italien, Triest, Molo Sartorio
Dr. Tichy, Oesterreich, Wien I, Dominikaner Bastei 24
Oskar Weber, Schweiz, Kilchberg, Schoorengasse 4.

Die anwesenden Länder Dänemark, Belgien, Frankreich,
Finnland und Schweden nahmen nach vorheriger Rücksprache
an dieser Sitzung nicht teil, weil in ihrem Lande wenig
O-Jollen vorhanden sind.

Alle Anwesenden sind sich darüber einig gewesen, in Ihrem Lande nach
dem Muster der schon in Deutschland vorhandenen O-Jollen-Vereinigung
mit noch international festzulegenden Statuten eine ähnliche Organi-
sation zu gründen. Auf Vorschlag von Herrn Dr. Tichy, Wien, und mit
Zustimmung aller Anwesenden ist das internationale Sekretariat in
Berlin unter Vorsitz von Herrn Otto Ehrhardt geschaffen worden.
Die Vereinigung erhält den Namen

"INTERNATIONALE O-JOLLEN UNION" (I.O.U.)

Der Sitz der Union ist Berlin-Neukölln, Sonnenallee 73.
Der I.O.U. sind jeweilig schnellstens sämtliche Regattatermine zuzu-
senden, um schon jetzt jeden Segler einen Ueberblick über die Termine
zu geben.
Die für die I.O.U. bindenden Statuten werden von den anwesenden Teil-
nehmern auf schriftlichem Wege ausgearbeitet werden.
Der einzige Tagespunkt war die Schaffung eines internationalen
Sekretariats, welches die Teilnehmer mit ihrer Unterschrift bekräftigen.

EUROPA MEISTERSCHAFT SEPT. 1954
KOOS DE JONG O. Jollem JOH. DUKERS
KASS. SPILSITEN

KONINKLIJKE VERBOND NEDERLANDSCHE WATERSPORT- VERENIGINGEN

EUROPESE KAMPIOENSCHAPPEN IN EENMANSBOTEN

Deze wedstrijden worden op de Wannsee in West-Berlijn gehouden en worden in Olympiadjollen gezeld van 30 Augustus tot 5 September 1954. De organisatie is door de Deutscher Segler-Verband opgedragen aan de Verein Seglerhaus am Wannsee. De boten en zeilen worden ter plaatse beschikbaar gesteld en worden voor elke wedstrijd verwisseld, zodat evenveel wedstrijden worden gezeild als er deelnemende landen zijn. Per land kan slechts één zeiler deelnemen. De organiserende vereniging biedt de deelnemers onderdak en de maaltijden aan in haar clubgebouw.

Zeilers, die aan deze kampioenschappen wenselijk deel te nemen, moeten voor 5 Juni a.s. schriftelijk opgeven aan het Centraal Bureau voor Watersport, Nieuwezijds Voorburgwal 104, Amsterdam-C.

De Europese Kampioenswedstrijden in Olympiadjollen zijn dit jaar door de I.Y.R.U. bij loting toegewezen aan de Deutscher Segler-Verband, die de Verein Seglerhaus am Wannsee met de organisatie heeft belast. Deze kampioenschap

Wij vestigen de aandacht op de oproep in de rubriek Bonden en Verenigingen voor zeilers, die ons land bij de Europese Kampioenschappen in Olympiadjollen willen vertegenwoordigen. Deze wedstrijden zijn van 30 Augustus tot 5 September op de Wannsee in West-Berlijn.

Voor de Europese Kampioenswedstrijden in eenmansboten, die in Oostenrijk zullen worden gezeild, zijn voorlopige inschrijvingen ontvangen van België, West-Duitsland, Oost-Duitsland, Engeland, Finland, Frankrijk, Italië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Turkije, Zweden, Zwitserland, dus van 14 landen. De definitieve inschrijving sloot 1 Juli.

Voor de Europese kampioenschappen in Olympiadjollen, die in Berlijn zullen worden gezeild werd ingeschreven door West-Duitsland, Oost-Duitsland, Italië, Nederland, Zwitserland, Oostenrijk, Engeland, Zweden, Turkije, België, Finland en Frankrijk. Tot onze verbazing missen we in dit lijstje Denemarken, dat met Elvstrom vrijwel zeker van het kampioenschap zou zijn.

pen zullen van 30 Augustus tot 4 September op de Wannsee in West-Berlijn worden gehouden.

Er zijn door ruiling enige wijzigingen ontstaan in het rooster voor de Europese Zelfkampioenschappen. Zo heeft voor de eenmansjollen Oostenrijk met Finland geruild. In 1955 zijn deze wedstrijden derhalve in Oostenrijk, terwijl Finland pas in 1956 aan de beurt komt. Voor de tweemansboten hebben Noorwegen en Italië geruild. Dit jaar zijn de wedstrijden derhalve in Italië — de oproep hiervoor is onder Bonden en Verenigingen te vinden! — en in 1955 in Noorwegen.

In de Nachrichten des Norddeutschen Regatta Vereins wordt in een artikel „Finn-Dinghies oder Deutsche Olympia-Jollen, ein umstrittenes Problem wurde 1953 geklärt“, geconstateerd dat de Olympiadjol een tijdperk van bloei beleeft en als Ein-Mann-Boot von Sicilië tot Sleswijk Holstein absoluut domineert. Alleen uit Zweden, Denemarken en Finland, schrijft het blad, komen berichten over Finn-jollen. Blijkbaar weet men niet, dat België een flinke vloot Finn's heeft, gedeeltelijk gebouwd in eigen land en in Nederland, gedeeltelijk gekocht uit Finland, namelijk boten die bij de Olympische Spelen in 1952 werden gebruikt.

De volledige deelnemerslijst van de Europese Kampioenswedstrijden in Olympiadjollen, die van 30 Augustus tot 5 September te West-Berlijn op de Wannsee worden gezeild, is gepubliceerd. Het zijn voor België André Nelis (4e in Zeebrugge in Mei j.l. en beste jeugdzeiler in Loosdrecht, begin Aug.), West-Duitsland Werner Krogmann (deelnemer aan de Olympische Spelen 1936, 1948, 1952), Denemarken Paul Elvstrom (Olympische gouden medaille 1948 en 1952, Europees Kampioen tweemansboten 1954), Oost-Duitsland Jürgen Vogler, Engeland Richard Murray, Finland Karl G. Kjällström, Frankrijk Bernard Achard, Nederland Kees de Jong, Ierland John Clayton-Love Jr., Italië Dr. Giorgio Rinaldi (deelnemer Europees Kampioenschap in Loosdrecht 1951), Joegoslavië Ing. Petar Deskovic, Oostenrijk Dr. Wolfgang Erndl (Europees Kampioen 1951, Alpenseekampioen 1954), Zweden Rickard Sarby (bronzen medaille Olympische Spelen 1952, ontwerper Finnjoll), Zwitserland Oskar Weber, Turkije Erzincan Demir.

Van 30 Augustus tot 5 September werd op de Wannsee te Berlijn gezeild op het Europees Kampioenschap eenmansboten in Olympiadjollen. De heer J. H. H. J. de Jong kwam hier voor Nederland uit tegen de vertegenwoordigers van 14 andere landen. In de eerste wedstrijd werd hij op een protest wegens de bakboord-stuurboord regel uitgesloten, terwijl hij als eerste geëindigd was. Ook voor de tweede wedstrijd werd hij gediskwalificeerd, nu wegens een gecompliceerde aanvaring bij de start tengevolge van het breken van zijn helmstok. In de derde wedstrijd werd hij bij flinke wind overtuigend 1e. In de zes volgende wedstrijden, bij licht weer gezeild, kwam hij niet meer zo sterk naar voren, zodat hij als 7de in totaal klassement eindigde. Kampioen werd de jeugdige Belg Nelis, die zeer regelmatig goed gezeild had, zonder echter eerste geweest te zijn. De Duitser Krogmann, die reeds in 1936 tweede werd achter Krogmann bij de Olympische Spelen te Kiel, werd 2de, de Deense zeiler Elvström, afgeleid van twee gouden Olympische medailles, 3de.

1954

Tijdens de Europese Kampioenschappen te Berlijn werd in de Verein Seglerhaus am Wannsee een bijeenkomst belegd van Olympiadjollen-zeilers en belangstellenden. Daarbij waren ook De Jong en Dijkers aanwezig. Ofschoon dezen te kennen hebben gegeven, dat zij uiteraard geen zeggenschap hadden, werd volgens het „Protokoll“ van deze bijeenkomst met algemene stemmen besloten tot oprichting van een Internationale O.-Jollen Union onder Duitse leiding, zulks op voorstel van Dr. Tichy, die Oostenrijk vertegenwoordigde. Italië, Joegoslavië en Zwitserland waren ook vertegenwoordigd. Waarom, vraagt men zich af, werd deze bespreking niet tijdig aangekondigd? Het Duitse streven tot het oprichten van een dam tegen de ontwikkeling van de Finnjollen-klasse is reeds geruime tijd werkzaam, zodat het plan voor deze bijeenkomst wel niet plotseling zal zijn opgekomen.

Enkele beelden van de Europese Kampioenschappen in Olympiadjollen. Links de Europese kampioen, de jonge Belgische zeiler André Nelis; rechts onder Kees de Jong en Joh. Dijkers, boven een mooie start van De Jong, derde van links.

(Foto's Joh. Dijkers)

EUROPEES KAMPIOENSCHAP OLYMPIADJOLLEN-OVERZICHT.

Wedstrijden	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Punten	Afgetrokken	Eindresultaat
1. België	2	6	5	3	3	2	2	8	4	541	23	518
2. Bondsrepubliek en West-Berlijn	3	2	2	4	2	14	7	10	3	477	2	475
3. Zweden	7	3	3	2	9	9	1	4	10	442	12	430
4. Denemarken	1	1	0	1	7	10	12	1	0	419	0	419
5. Duitse Democratische Republiek	5	7	0	6	1	1	6	0	2	419	0	419
6. Oostenrijk	8	11	10	8	8	3	3	1	1	386	8	378
7. Nederland	0	0	1	5	6	12	10	5	5	289	0	289
8. Italië	9	4	4	10	0	4	11	6	0	240	0	240
9. Frankrijk	12	0	8	11	0	7	5	2	8	216	0	216
10. Engeland	6	8	11	12	11	11	4	7	9	194	5	189
11. Ierland	4	9	6	9	5	15	14	14	11	189	1	188
12. Joegoslavië	11	12	0	7	10	5	9	9	6	174	0	174
13. Finland	10	5	0	14	12	6	8	11	7	165	0	165
14. Zwitserland	14	10	7	15	4	13	0	12	12	115	0	115
15. Turkije	13	0	9	13	13	8	13	13	13	58	0	58

De Schinkelzeiler B. W. Willems heeft in deze Holland Week zijn zin gekregen. Na een felle strijd met Lesage en Maarse wist hij de hoofdprijs in de Olympiajollenklasse te veroveren. Dat hij hierop zo gebrand was, liet zich begrijpen. Zowel in 1952 als in 1953 slaagde de Schinkelman er in de Quant-prijs te winnen. Deze wisselprijs voor de O-jollen moest drie-maal achtereen of vijf maal in het geheel door dezelfde stuurman worden gewonnen. Al sedert 1937, toen Admiraal Quant deze wisselbeker aan de Koninklijke schonk, is deze fel omstreden prijs in omloop.

Deze wedstrijden droegen nog een internationaal tintje door de deelneming van een drietal Belgen in de Olympiajollenklasse. Tot grote prestaties kwamen zij in deze sterk bezette klasse niet. Zaterdag zagen we hier een onverwachte overwinning van Jack Huurman, die het meest profiteerde toen de wind een halve slag omging. De Zondag gaf twee overwinningen voor Koos de Jong, waarna met gelijk puntental Lesage en Markus volgden met Bob Willems op de vierde plaats.

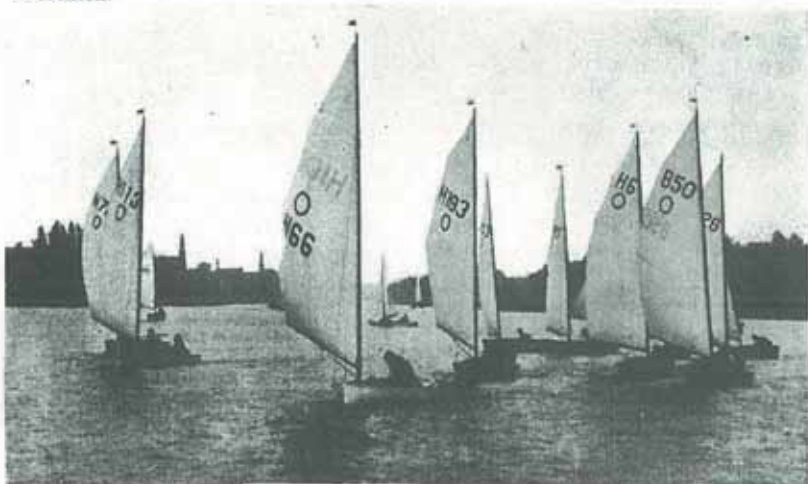
De Olympiajollen-klasse was zeker niet sterk bezet, doch dit kwam de spanning waarschijnlijk ten goede. Maarse, Sleswijk en Prins ontlieden elkaar maar weinig, waarbij de twee eerstgenoemden na twee dagen elk een eerste en tweede plaats behaald hadden. De laatste dag lag Pruymboom aanvankelijk ver voor, maar toen hij een verkeerde richting insloeg, was deze voorsprong weer verdwenen en nam Smit de leiding om die niet meer af te staan. De tweede plaats van Maarse was toen voldoende om hem het behalen van de hoofdprijs te verzekeren.

Bij de Olympiajollen bleek Bob Willems er deze dag bijzonder in. In de ochtendwedstrijd lag hij aanvankelijk er voor en werd hij eerst in het laatste deel door Lesage bedriegd, maar niet gepasseerd.

's Middags lag aanvankelijk Bob Willems weer ruim voor, nu echter in de tweede ronde ingehaald door Markus. Het werd vooral een spannend laatste kruisrakje naar de finish waarin Markus de meerdere bleef. Hans Willems en Stap bezetten hier de derde plaatsen.

De Belgen André Maes en Roger Lully waren met hun Olympiajollen naar de Braasemer getogen om zich eens met hun Hollandse collega's te meten.

Bij de Olympiajollen zagen we Zaterdag een wat onverwachte uitslag. Zegers bleek toen de snelste voor Tak jr. en Verkuylen. Zondags was Bob Markus van de partij en toonde zich veruit de beste met Verkuylen en van Noordt als naaste concurrenten.

Spannende wedstrijden waren het in de Olympiajollen. Het eerste week-end Markus en Lesage elk een keer één, waarbij Markus' eerste plaats zowaar nog in gevaar gebracht werd door H. v. Heuveln; die met een „pracht klap" ver van 't veld plotseling de leiding kreeg. Had z'n bootje niet zo gelekt en hij niet zo moeten hopen, dan had hij zich mogelijk nog gehandhaafd ook.

Het tweede week-end, Zaterdag, gaf een finish te zien, waarbij Markus boven Lesage en iets voorliggend op de finish afzeilde, maar plotseling ging de wind 180° om, lag Lesage boven en kon Markus de finish niet belopen. Lesage één, Markus twee.

Zondags een niet minder spannende race. Bob Willems ging met 10 meter voorsprong op Markus het laatste rak in. Toen eerstgenoemde echter wat veel aandacht aan Stap — drie liggend — besteedde en nog iets door een zeiljacht gehinderd werd, kwam Markus onderdoor naar de eerste plaats en hoofdprijs.

Beide Zondagen was Bob Willems twee en Stap kwam alle vier races als derde aan — wat 'n regelmaat. Opvallend goed zeilde ook in deze klasse de jonge Maarse, die in de laatste wedstrijd zelfs gedurende een volle ronde de kop wist te houden.

In de Olympiajollen-klasse heeft het, bij afwezigheid van de titelhouder Koos de Jong, van begin tot einde gespannen en waren er eigenlijk steeds vier of vijf zeilers, die kanshebbers waren. Het eerste week-end waren Lesage en Stap als besten uitgekomen, echter slechts met geringe puntenvoorsprong op Willems en Markus. Door een keurige eerste plaats in de vierde wedstrijd voegde de jonge Maarse, die zich deze dagen mee onder de „prominenten" schaarde, zich bij dit viertal en na vijf wedstrijden was als kandidaat slechts Lesage afgevalen. De andere vier ontlieden elkaar echter zo weinig, dat degenen, die de laatste race eerste werd, tevens de titel bemachtigde. Bob Markus, die zich op de woelige Westeinder opperbest voelde, ging in deze wedstrijd als favoriet van start en nam ook reeds snel de kop. Maarse en Verkuylen bleken zijn naaste belagers, terwijl Willems en Stap op enige afstand volgden. Vooral Verkuylen weerde zich

prima, nam zelfs enige malen de kop, maar hij moest deze even vaak weer aan Markus afstaan, die met de eerste plaats de nationale titel behaalde. Bob Willems werd in totaal tweede en Jac. Stap derde. Maarse, voor de eerste maal aan deze kampioenschappen deelnemend, werd een goede vierde.

Een internationaal tintje had de Olympiajollenklasse doordat hier de Belg André Maes meevoor. Jammer was het in deze klasse, dat slechts de helft der ingeschreven zeilers aan de start verscheen, waardoor het veld nogal klein was. Bob Markus toonde zich drie maal overtuigend de snelste waarna Lesage met twee tweede en een derde plaats volgde. Feitelijk moest deze derde ook een tweede zijn, want toen hij Zondagochtend vlak voor de finish met weinig wind als twee scheen te zullen finishen, bracht een race-boot, die daar vlak voor hen langs voer, z'n scheepje tot stilstand, waardoor de Belg Maes kans zag hem te passeren. Zaterdag gaf de Belg op, nadat hij langs de wal was vastgelopen en Zondagmiddag bezette hij de vierde plaats. Tak en de Kat bezetten elk nog een keer de derde plaats.

Europees kampioenschap eenmansboten

Deze kampioenswedstrijden werden van 30 Augustus tot 5 September op de Wannsee bij Berlijn gezeild, waarbij de vertegenwoordigers van vijftien landen: België, Bundesrepublik Deutschland, Denemarken, Deutsche Demokratische Republik, Engeland, Finland, Frankrijk, Ierland, Italië, Joegoslavië, Nederland, Oostenrijk, Turkije, Zweden en Zwitserland deelnamen. Voor ons land kwam Koos de Jong uit, terwijl Joh. Dijkers als reservezeiler mee was. In totaal werden negen wedstrijden gezeild, waarvan de slechtste niet meerekende bij de punten-telling. (Volgens het reglement van de I.Y.R.U. voor deze kampioenschappen moeten evenwel wedstrijden worden gezeild als er deelnemende landen zijn. Red.)

Bij de deelnemers waren vele oude bekenden. André Nelis, de jonge Belg, was reserve in Helsinki, in Zeebrugge dit voorjaar een der beste Finn-zeilers en bij de jeugdwedstrijden te Loosdrecht deze zomer „het beste zeilertje”. Weinig hebben de andere jongens, die daar toen zeilden, vermoed, dat ze tegen de aanstaande Europese kampioen uitkwamen. De Duitser Werner Krogmann daarentegen is een oude rot, die ondanks zijn 53 jaren dit jaar weer Duits kampioen werd. Hij zeilde al in 1936 in de Olympische Spelen en werd toen te Kiel derde. Ook in 1948 en 1952 vertegenwoordigde hij Duitsland in de Olympische zeilwedstrijden. De Deen Paul Elvström, met twee Olympische gouden plakken in zijn zak, Europees kampioen 1954 in tweemansboten, was een oude tegenstander van De Jong. Zeker was hij favoriet voor de nieuwe titel, maar Koos dacht er van meet af aan anders over; hij kreeg gelijk ook en al slaagde hij er zelf niet in hem van zijn plaats te verdringen; door tweemaal als eerste voor Elvström aan te komen toonde Koos wel dat hij de Deen aankon.

Andere zeilers, die ook in Helsinki uitkwamen, waren de Fin Karl G. Kjällström, de Italiaan Dr. Giorgio Rinaldi, die ook in Loosdrecht in 1951 aan het Europese kampioenschap deelnam, de Zweed Rickard Sarby en de Zwitser Oskar Weber. De Oostenrijker Erndl, Alpanseemeister 1954, had zijn vacatie blijkbaar reeds in Italiaanse en Zwitserse wedstrijden — o.a. tegen Stap — opgesoupeerd, zodat hij in Berlijn zijn Loosdrechtse titel van 1951 niet verdedigde en daar vervangen werd door Harry Fereberger, die ook een goede licht-weerzeiler bleek. Bijzonder blonk echter uit de Oost-Duitser Jürgen Vogler, al kwam dat door zijn eindplaatsing niet zo duidelijk uit.

Op de Wannsee — een ideaal gebied voor watersport — was een driehoeksbaan uitgezet, waarbij het mogelijk was steeds in de wind te starten. Maandag 30 Augustus viel om 11 uur het eerste startschot bij prachtig zonnig zeilweer en een windsnelheid van ca 7 m/sec.

Elvström, die hoog aan de startlijn het schot lag af te wachten, nam direct de leiding. Halverwege het eerste kruisrak

had de Jong zich mooi naar voren gewerkt en hij rondde als 2e achter Elvström de 1e boei. Tussen deze beide zeilers ontstond nu felle strijd om de 1e plaats. In de ruime rakken is Elvström sneller, maar in de wind is de Jong de sterkste. In de 3e ronde passeerde hij Elvström. Bij één van deze slagen moet de Jong zeer dicht over stuurboord langs zijn gegaan — een aanvaring heeft niet plaats gehad en volgens de Jong kon hij ook niet angevaren worden — maar Elvström protesteerde, omdat hij zou hebben moeten afvallen. Dit protest werd toegewezen op getuigenis van België.

De uitslag was: 1. Elvström (Denemarken), 2. Nelis (België), 3. Krogmann (W.-Duitsland), 4. Clayton Love (Ierland), 5. Vogler (O.-Duitsland).

Om 3 uur gaat het startschot voor de 2e wedstrijd. De Jong is nu fel, komt te vroeg door de lijn, vaart om de startvlag heen, maar raakt met zijn helmstok een boot, die aan het startschip gemeerd ligt. Zijn helmstok breekt en voor de wind vliegt hij in het veld startende schepen. Drie boten zijn hier de dupe van: de Turkse deelnemer loopt practisch vol en moet de race opgeven, de Duitser Vogler en de Fin Kjällström zitten in elkaar verward. De Jong vaart toch door, weet zijn helmstok zo goed mogelijk te repareren en eindigt als 4de, maar wordt terecht uitgesloten.

1. Elvström, 2. Krogmann, 3. Sarby (Zweden), 4. Rinaldi (Italië), 5. Kjällström (Finland).

Dit was voor Holland een triest begin! Welgemoed startte de Jong echter in de 3e wedstrijd en zeer overtuigend wist hij deze te winnen. Onbetwist was ieder het er over eens, dat met deze windsterkte de Jong de beste was. In deze race moest Elvström wegens een bakboord-stuurboord-overtreding de baan verlaten. Het resultaat is 1. de Jong, 2. Krogmann, 3. Sarby, 4. Rinaldi, 5. Nelis.

In de 4e wedstrijd was weer Elvström 1 bij de 1e boei, gevolgd door Krogmann, Rinaldi, Sarby en de Jong. Na een zeer spannende strijd tussen Elvström en Sarby is de uitslag van deze race: 1. Elvström, 2. Sarby, 3. Nelis, 4. Krogmann, 5. de Jong.

De totaal-stand is nu: 1 Krogmann 285 punten, 2 Elvström 279 p., 3 Sarby 246 p., 4 Nelis 233 p., 5 Rinaldi 143 p., 6 de Jong 140 p.

Woensdag 10 uur werd gestart voor de 5e wedstrijd bij een windsnelheid van 3-4 m/sec., waardoor de lichtweer-zeilers nu aan bod kwamen. Bij de 1e boei heeft Vogler (O.-Duitsland) de leiding, gevolgd door Krogmann, Nelis, Rinaldi, Elvström. De Jong is nu 12. Bij de finish is 1 Vogler, 2 Krogmann, 3 Nelis, 4 Weber (Zwitserland), 5 Clayton-Love, 6 de Jong, 7 Elvström. Rinaldi en Achard zijn in deze race uitgesloten.

Bij de 6e wedstrijd speelt de geluksfactor een grote rol en met groot verschil is 1 Vogler, 2 Nelis, 3 Fereberger (Oos-

tenrijk), 4 Rinaldi, 5 Deskovic (Joegoslavië).

In de 7e wedstrijd woei aanvankelijk een lichte egale wind, maar langzaam nam de wind af en het eindigde in een drijfpartij. Sarby gaat direct van de start af aan de kop en vergroot steeds zijn voorsprong om ten slotte met groot verschil te winnen, 2 Nelis, die zich zeer regelmatig in de kop weet te plaatsen, 3 Fereberger, 4 Murray (Engeland), 5 Achard (Frankrijk).

De 8e race wist Vogler, prima zeilende, te winnen, maar hij werd door een protest van Elvström uitgesloten, zodat de uitslag werd 1 Elvström, 2 Achard, 3 Fereberger, 4 Sarby, 5 de Jong. In deze wedstrijd bleef het roer van de Jong 2 m voor de finish vastzitten, zodat Sarby hem voorbij kon glippen.

Bij de 9e wedstrijd was de wind nog steeds ca 2m. Fereberger neemt de leiding en staat deze niet meer af en zonder veel strijd is 2 Vogler, 3 Krogmann, 4 Nelis, 5 de Jong. Elvström verliet in deze race de baan wegens een overtreding. De eindstand is:

1. Nelis 18-jarige kampioen (de jongste)	518 punten
2 Krogmann 53 jaar (de oudste)	475 "
3 Sarby	430 "
4 Elvström	419 "
5 Vogler	419 "
De Jong werd 7de met	289 "

Voor de reserve-zeilers is ook met lichte wind een wedstrijd gezeild, waaraan ook de Fin Kjällström en de Engelsman Murray deelnamen. Hier wist de Nederlandse reserve Dijkers de 1e plaats te veroveren voor de Wannsee-kampioen Baumgarten en de Fin Kjällström. De gastvrijheid was groot en de organisatie rustte in uitstekende handen.

JOH. DIJKERS

Het De... van het Europese kampioenschap in Olympia-jollen door de jonge Belg André Nelis het „Lohn der Beständigkeit”. Nelis zeilde zeer regelmatig, maar was geen enkele maal eerste. De oude rotten waagden te veel om een eerste plaats te behalen en talrijke uitsluitingen deden de behaalde winst teniet gaan.

De Jong toonde zich, volgens het Duitse blad, in de derde wedstrijd een „blendender Schwewettermann”. Zijn uitsluitingen in de twee eerste wedstrijden worden een „unnötiger Ausfall eines glänzenden Mannes” genoemd. De moraal is, dat het fout is teveel te wagen om eerste te worden.

In Joegoslavië zijn in 1953 verscheidene Olympia-jollen gebouwd. Aan de Adriatische Zee en aan de Donau te Save werden elf vijf boten gebouwd. Aan de Dalmatische kust worden door twee verschillende verenigingen vier boten elk gebouwd. Het is de bedoeling, dat Joegoslavië dit jaar in de Europese kampioenswedstrijden, die in Berlijn zullen worden gezeild, zal uitkomen. Aldus weet „Die Yacht” te melden.

De Segel Club St. Moritz, Engadin, Zwitserland, zond een voor-aankondiging uit van de wedstrijden om het Internationale Alpanseemeisterschaft 1954, die van 5 tot 8 Augustus als onderdeel van de St. Moritzer Regattawoche op de St. Moritzersee zullen worden gehouden. Dat zal de zesde maal zijn dat dit kampioenschap wordt verzeild. In 1953 werd Jac. F. Stap tweede in deze wedstrijden, die toen op de Reschen See plaats vonden.

De wedstrijden zijn open voor alle Olympia-jollen van aangesloten verenigingen. Het transport van boten van de Zwitserse grens tot St. Moritz is vrij.

De Olympia-jollen krijgen weer nieuw bloed in Duitsland, daar de Finn hier niet zo populair is, en men bezig is de vloot van O.-jollen weer op te bouwen. Hier is zeer zeker een gelegenheid voor een paar Hollandse zeilers om hun krachten te gaan meten.

Van 2 tot 8 Augustus vindt de St. Moritzer Regattawoche plaats. In deze zelfweek wordt van 2 tot 4 Augustus gewedstrijd om de Hans Badrutt Challenge Cup, terwijl van 6 tot 8 Augustus het Alpanseemeisterschaft verzeild wordt. Beide gebeurtenissen zijn voor Olympia-jollen en worden door de Segelclub St. Moritz (Engadin, Schweiz) georganiseerd. De inschrijving stuit 12 Juli. Onze lezers zullen zich herinneren dat Jac. F. Stap verleden jaar tweede werd in de wedstrijden om het Alpanseemeisterschaft.

Wedstrijd-zeilen in Joegoslavië

De Zeilvereniging „Labud“ te Split bestond 1 Juli 1954 dertig jaar en ter gelegenheid hiervan waren van 1-5 Juli internationale wedstrijden uitgeschreven, waarbij mij speciaal de Olympiajollenklasse interesseerde. „Labud“ is de belangrijkste en oudste zeilvereniging in Joegoslavië en in de praktijk komen alle Olympische zeilvertegenwoordigers uit Split.

Tot kort na de oorlog was dit de enige zeilvereniging in genoemde stad, maar onder het in Joegoslavië nieuw ontstane politieke systeem richtte al spoedig de vloot haar eigen club „Monar“ op, terwijl daarnaast enkele oud-„Labud“-leden, die zich in de club met een zekere „standing“ niet goed thuisvoelden, kwamen tot de vestiging van een derde zeilvereniging, de vereniging „Split“. „Labud“ werd verplicht haar haven met de beide andere clubs te delen en door een en ander is er tussen deze vlak bij elkaar liggende verenigingen een zekere rivaliteit ontstaan. Gezien deze rivaliteit is het misschien begrijpelijk, dat voor nationale en internationale zeilwedstrijden in Joegoslavië is bepaald, dat niet meer dan twee deelnemers in een bepaalde klasse tot eenzelfde vereniging mogen behoren. Men is bevreesd, dat anders de clubrivaliteit het persoonlijk resultaat zal gaan beïnvloeden.

Over het algemeen wordt in Joegoslavië weinig gezeld. Gezien het mooie weer, dat men er meestal heeft en het prachtige zeilwater voor de Dalmatische kust met haar 2000 eilanden, is dit voor ons Nederlanders wat onbegrijpelijk. Begrijpelijker wordt het echter als men het een en ander weet over de maximum salarissen en over de kosten van levensonderhoud in dat land. Met de genationaliseerde industrieën en bedrijven is het praktisch uitgesloten voor een particulier om een boot, ook al is dit slechts een Olympiajol, te houden. Evenmin als men daar een particuliere auto zal aantreffen, zal men er een privé-schip zien. Van alle boten, die in het Jachthavencomplex te Split lagen — ca. 80 —, waren er dan ook maar weinige privé-eigendom. De rest is club-boat en de zes jollen, waartegen ik gezeld heb, behoorden aan 4 verenigingen — de drie genoemde uit Split en één uit Dubrovnik. De clubs betalen in tegenstelling tot particulieren op de aanbouw der boten geen belasting, deze bedraagt anders het meervoudige van de bouw prijs.

Wat me wel opviel was de zorg, waarmee deze clubboten behandeld worden. Meer dan bij ons voelt men datgene, wat van allen is, ook als iets van zichzelf. In elke vereniging is een bestuurslid belast met de verdeling der boten onder de leden, maar over het algemeen is de animo behoudens in de week-ends, niet zo groot. Ik leg de nadruk op behoudens in de week-ends, omdat de kantooren hier zijn aan één stuk van 's ochtends 7 tot 's middags 2, zodat men elke namiddag zou kunnen zeilen.

De wedstrijden werden buiten de haven op zee gehouden. Dit is echter geen open zee, daar ca. 16 km voor de kust een eilandreeks ligt die zich langs geheel Dalmatië uitstrekt. Dat het er echter kan spoken, heb ik in de tweede wedstrijd — we zeilden 4 wedstrijden — ondervonden,

toen er bij 6 Beaufort zulke golven stonden, dat ik in de wind binnen honderd meter de jol al half vol water had. 'k Heb toen het zekere maar voor het onzekere genomen en ben de jol maar eerst gaan leeghozen, bij elke grote golf verder afsturend en tussen grote golven in weer opsturend. Dit bleek de enige manier om vooruit te komen. Ik was blij, toen deze wedstrijd met een tweede plaats geëindigd was. De andere drie wedstrijden werd ik eerste en daar de slechtste afviel, was ik met drie eerste plaatsen hoofdprijswinnaar. Mijn zwaarste concurrent was Dr. Karlo Baumann, een bekend Olympiajollenzeiler, die Joegoslavië reeds in '36 bij de Olympische spelen te Kiel vertegenwoordigde en ook in Helsinki weer van de partij was. Buj, reserve te Helsinki, werd derde. De andere vier deelnemers waren voor mij onbekenden. De jollen, ik zeilde in een nieuw gebouwde jol van de Zeilvereniging „Split“, waren goed, waarbij het opviel, dat de dekjes alle in lattebouw waren vervaardigd.

Evenals men dat in Italië doet, was de startlijn oneindig met de eerste boei op ca. 80 meter afstand. De baan — 2 ronden — was ca. 10 km lang en gaf de eerste twee wedstrijden door het draaien van de wind gedurende de race weinig te kruisen. De laatste twee wedstrijden wilde men dit kennelijk goed maken en was de te kruisen afstand 4 km per wedstrijd.

De organisatie der wedstrijden was vlot en goed en de gastvrije ontvangst prima.

In twee klassen — Stars en Draken — eindigden 2 jachten met een gelijk puntentaal. Daar hierin in het programma niet was voorzien, mochten deze een volgende dag terugkomen om een beslissingswedstrijd te zeilen. Het was deze dag, dat ik ook eens als toeschouwer optrad. Naast de vele verschillen met onze zeilerij, die ik hierboven noemde, constateerde ik toen een punt van grote overeenkomst. Want hoewel ik geen woord verstond van wat de talrijke toeschouwers zeiden, heb ik wel begrepen dat in Joegoslavië — net als bij ons — de beste stuurlied op de kant stonden.

JAC. F. STAP.

Olympiajollen

225 A starters in 44 wedstrijden

225 B starters in 22 wedstrijden

618 starters in 66 wedstrijden

	S	I	II	III	IV	V
Caldonia, H. v. Heuveln	12	—	1	1	—	—
Glipper, Sijck H. H. Haaksma	8	3b	3b	1b	—	—
Estamtam, J. Boon	5	1	1-1b	1b	—	—
Daisy, W. v. Noordt	11	—	—	1	2	1
All Weather, Jac. F. Stap	7	—	—	6	—	—
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	20	1b	3	—	—	—
Hiphaan, J. J. Huurman Jr	27	1	—	3	—	—
Favonius, R. v. Heuveln	8	—	—	1	—	—
Windveer, M. Tournier	16	—	1	1	—	—
N.N., T. J. Bast	4	—	1b	1b	1b	—
Divi Divi II, R. Brouwer	12	1b	1b	—	—	1b
Ree, J. F. Pruijboom	6	2b	—	—	1b	1b
Sorry, R. Blokker	8	—	—	1b	2b	—
Magneet, B. W. Willems	12	3	7	—	2	—
Flossie, H. Lesage	18	4	5	2	1	—
Zwarte Vleer, F. A. Pruijboom	26	—	3-3b	—	—	—
Groot Slam, J. J. v. 't Hoogerhuys	11	1	2b	—	1b	—
Popeye, D. J. Stuurman	11	—	—	1b	—	—
Kattebakje, D. R. de Kat	6	—	—	1	—	—
Sobat, J. Blatter	5	—	—	1	—	—
Fed, I. J. B. Albers	14	—	2	4	1	—
Iebe, R. v. Heuveln	16	—	—	1	1	—
Aloha, S. C. Parmentier	3	—	1b	—	—	—
Mustang, W. H. Stellingwerf	7	2b	1b	1b	—	—
Witte Raaf, H. Willems	13	—	2	1	1	—
Waterrat, G. Mackor	11	—	3b	1b	2b	—
In 't Ootje, H. Smit	5	1	—	—	—	—
Dorado, A. v. Merie	10	1b	2b	—	1b	1b
Bulle Brega, W. Maarse	23	5	3	2	1	—
Olapyyze, P. Happe	10	2b	—	1b	—	—
Flying Fish, L. G. Vis	10	1b	—	1b	—	—
Pinguin III, B. Markus	18	8	5	1	—	—
Mustafa, J. A. F. Verkuylen	19	3	5	3	—	1
Dynamite, H. Sleswijk	16	2	—	2	—	—
Sleepy, M. G. v. d. Spek	8	—	2b	—	—	—
My Hobby, N. J. Keijzer	13	1b	3	2	—	—
Shellcraft, F. Eckenhuysen Smit	7	1b	—	1b	—	1b
Spiering, H. E. Rouffaer	11	1b	1b	—	1b	—
Kortwé, J. Prins	7	—	—	1	1	1
Marco Polo, H. J. de Jong	22	5b	2b	1-1b	1b	—
Windewiek, H. Benschop	9	—	—	—	—	1
Sindbad, H. Blokker	10	—	1b	4b	1b	—

DE WATERKAMPIOEN

Versijnt ten minste
éénmaal per maand

1955

De redactie van De Waterkampioen wenst alle lezers, ja heel watersport-beoefenend Nederland van harte een goed nieuw jaar. Laten we hopen, dat het weer ons gedurende het vaarseizoen meer zal begunstigen dan wij het vorige jaar hebben ondervonden.

Voor de wedstrijdvaarders is 1955 belangrijk vanwege de voorbereidingen voor de Olympische Spelen, ook door de belangrijke evenementen, die dit jaar zullen plaats vinden. Dat de Nederlandse zeilers, motorbootvaarders, roeiers en kanoërs met ere van zich zullen laten spreken, hopen wij ten zeerste. Dat de toer- en dagjesvaarders onbelemmerd van de ontspanning bij uitstek, die de watersport vormt, mogen genieten is een volgende wens. En ten slotte voor allen hopen wij, dat we in 1955 ontslagen zullen worden van het moordende weeldetarief van de omzetbelasting op pleziervaartuigen.

Wij wensen allen een goede vaart!

Daan Kagchelland vertelt

hoe een Olympisch succes werd veroverd.

In een bijeenkomst van wat ik de Olympische ploeg wil noemen, samen met de Olympische voorbereidingscommissie, die begin December werd gehouden, heeft de Olympische jollen-kampioen van 1936, op verzoek van voorzitter Simon de Wit, allerlei verteld van de wijze, waarop hij zich destijds voorbereid heeft voor de Olympische Spelen, waarvan de zeilwedstrijden in Kiel werden gehouden. Het prachtige resultaat, dat Daan Kagchelland daar heeft weten te behalen, gaf alle aanleiding om de zeilers, die nu voor dezelfde vraag staan, eens te vertellen over het antwoord, dat hij wist te vinden. Die vraag is: *hoe zorgt een zeiler, die naar de Olympische Spelen wil worden afgevaardigd, er voor, dat zijn vorm technisch, tactisch en ook geestelijk en lichamelijk zo hoog is opgevoerd, dat het beoogde doel binnen zijn bereik komt te liggen?*

Kagchelland wist in 1935 het beoogde doel te bereiken en van hetgeen hij daar-

over vertelde wil ik trachten een verslag te geven, omdat dit eigenlijk voor alle wedstrijdzeilers van belang kan zijn.

Daan begon dan met te zeggen, hoe moeilijk het voor hem was om alles uit de doeken te doen, omdat hij moest spreken over eigen verrichtingen en inspanningen en over eigen succes, terwijl er een „Rotterdams spreekwoord” is, dat zegt, dat eigen roem stinkt. Nu, dat spreekwoord kennen we allen en ik zal Daan daarom niet sprekende in dit verslag opvoeren, maar mij tot een zakelijke vermelding van het vertelde beperken, hoofdzakelijk in mijn eigen woorden.

In de jaren voor 1936 was de voornaamste klasse van wedstrijdboten die der 12 voetsjollen en het was daarin, dat het felst werd gestreden. De groepswedstrijden tussen de Z.Z.V., de Kaag, Loosdrecht en de R.Z.V. droegen toen sterk bij om een topklasse naar boven te brengen van 12 of 15 zeilers, die elkaar niet veel toegaven. Dit was de basis voor

de nieuwe Olympijollen-tijd. Die jollen-zeilers, allen zo tussen 18 en 24 jaar, zeilden in een geest van overwinnen of sterven en als ze van zo'n felle wedstrijd terugkwamen, konden ze geen pap meer zeggen. De leeftijd was hierbij van belang, want ouderen zijn allicht minder fel en eerder geneigd zich te ontzien.

Toen dan de Olympijollen hier werden ingevoerd, was er een gunstig klimaat om een klasse van topzeilers te vormen. Maar deze jollen werden alleen gezeild en Daan merkte al spoedig, dat het lichaamsgewicht een belangrijke rol speelde. Hij ondervond het bezwaar, dat hij zo'n 20 kg lichter was dan sommigen van de andere goede zeilers. Daarbij was hij niet lang en moest hij eerder buitenboord gaan hangen dan de meeste anderen. Hij ondervond, dat dit hem verhinderde zo tactisch te varen als hij wel wilde. Zo werd hij zich bewust, dat wilde hij in de top blijven, er iets aan gedaan moest worden. Acht maanden bleven hem nog over om te zorgen, dat hij de vereiste grotere hardheid verwierf, die hem in staat zou stellen zonder te grote inspanning verder en langer uit te hangen dan de anderen, om zo ervoor te zorgen, dat het tactisch en technisch zuiver varen geen hinder zou ondervinden van de hoge eisen, die aan het lichaam gesteld worden.

Olympiajollenzeilers uit de oude doos. Onze foto van de deelnemers aan het kampioenschap in 1942 toont van rechts naar links: Happie Borgerhoff Mulder, Daan Kagchelland, Koos de Jong, Theo van Helvert, Simon de Wit, Hein Recourt, C. Fleming (†), Jan Bier, Jan Proper. Duidelijk is te zien hoe de meeste van deze zeilers het in lengte en zwaarte wonnen van Kagchelland. Dank zij zijn intensieve training was hij in de keuzewedstrijden voor de Olympische Spelen 1936 toch allen de baas en behaalde hij in Kiel de hoogste eer, de gouden Olympische medaille. Aan de zeilers, die zich voor uitzending in 1956 hebben aangemeld, vertelde hij hierover, zoals in bijgaand artikel is weergegeven.

Zeilen is misschien voor driekwart denksport en maar voor één kwart een lichamelijke sport. Vooral bij lichte boten, jollen en sharpies en zo, moet de geest niet te lijden hebben onder de eisen van het lichaam. Voor Daan was de opgave te zorgen, dat hij met zwaar weer mee zou kunnen komen met zijn zwaardere concurrenten om dan bij licht weer zijn kans te kunnen waarmaken. Dan was het een zaak van geduld en beheersing, van je kunnen concentreren.

Vóór alles stond voor Daan vast, dat hij zijn lichamelijke conditie zou moeten verbeteren en daaraan ging hij met volle overgave werken. Zo werd het wekelijks een avond boksen, een avond atletiek, een avond zwemmen en een avond turnen. En daar tussendoor was het hardlopen dat hem verder in vorm moest brengen.

Volgens een wel-overwogen systeem, dat met groot volhoudingsvermogen werd doorgezet, slaagde Daan er werkelijk in, zich lichamenlijk zo te oefenen, dat hij, laat ik zeggen, spelenderwijs zijn boot kon recht houden en dan genoeg energie overhield om zijn geest vrijelijk te laten werken om technisch zuiver en tactisch juist te zeilen.

Nu werd daar op de Kralingse Plas door een groep prima zeilers flink geoefend. Er werd op die kleine plas intensief gevaren. Boten werden geruimd en alles werd er aan gedaan om de fijnste kneepjes te pakken te krijgen. Men kan tactisch nog zo goed zeilen, maar als het scheepje niet tip-top in orde is, baat het niet. Alleen in de strijd tegen elkaar is het mogelijk te leren hoe een schip juist getrimd moet worden. Alleen door vergelijking, door te ervaren welke invloed een kleine wijziging in de trim heeft ten opzichte van anderen, kan worden uitgekend wat het beste is. Men bracht elkander op hoger peil daar in Rotterdam. Niet alleen door de boten in betere conditie te brengen, ook door systematisch oefenen: wedstrijdjes over korte afstan-

den, zes, zeven soms acht op een dag, starten, boeien ronden, ronden over 360° onder toepassing van het reglement. Het was een strijd vaak op de meter.

In die oefenwedstrijden probeerde Daan niet altijd vooraan te starten — juist in het inhalen en dat liefst op de rakken in de wind zag hij een middel tot oefening, tot zich zelf beproeven. En het was ook niet alleen de vraag hoe kom ik zelf het snelste vooruit, maar evenzeer hoe houd ik de ander het beste achter me, hoe kan ik het beste hinderen, hoe het meeste vuile wind geven, hoe kan de ene concurrent naar de andere gebracht worden, zodat ze elkander in het vaarwater moesten zitten. Vaak was dat een beslissing nemen, niet om direct voordeel te verkrijgen, maar om er later van te profiteren.

En toch werd gezeild in een geest van vriendschap en van waardering voor elkaar — fel zeker, maar niet met de messen op tafel. Na afloop werden die wedstrijden, waarbij de zeilers op die kleine plas zo dicht bijeen waren gebleven, ter dege uitgerafeld, werd er duchtig gepraat over hetgeen was voorgevallen. Men probeerde elkander vooruit te brengen.

Zo werd achtereenvolgens het lichaam, het materiaal en het zeilen zelf naar een zo hoog mogelijk peil opgevoerd. Achtereenvolgens en ook gelijktijdig. Want de wedstrijden waren zwaar. De kampioenswedstrijden van nu zijn een zacht eitje vergeleken bij toen. Drie of vier wedstrijden op één dag waren een goede voorbereiding.

Daan raakte vergroeid met zijn boot, leerde zijn boot in evenwicht houden zonder bewuste inspanning. Hij leerde het scheepje trimmen, zodat er de grootste snelheid uit kon worden gehaald en hij kon zijn geest onbekommerd laten werken als hij in een wedstrijd lag.

Hij had een van de jollen van het Verbond ter beschikking en die waren mis-

schien iets trager dan de jollen, die enkele andere zeilers in eigendom hadden, wat minder goed onderhouden, wat minder gepoetst. Maar ook die handicap te overwinnen was eigenlijk een voordeel. Dat voordeel kwam tot zijn recht, toen de keuzewedstrijden gezeild moesten worden in de gelijkwaardige boten van het Verbond.

Het eerste weekend werd de selectie met harde wind gezeild. Daan wist zich te handhaven. Het tweede weekend was er minder wind en Daan kwam onbetwistbaar naar voren om te worden aangewezen Nederland te vertegenwoordigen.

En daarna kwam Kiel. Veertien dagen voor de Olympische zeilwedstrijden was Daan aanwezig en ook daar werd intensief geoefend; tien tot twaalf uur per dag in de boot. Daar schuilde een gevaar in, het gevaar dat je er genoeg van krijgt voor je het uiterste moet geven. Maar zover was het pas na de Olympische Spelen, want pas toen kon Daan voor een poos geen boot meer zien.

Daan had zich doelbewust naar een optimum opgewerkt, zijn ambitie en wilskracht hadden dat mogelijk gemaakt. Lichamenlijk, geestelijk, technisch en tactisch was hij op een hoogtepunt, dat het hem mogelijk maakte de wedstrijden, waar het op aan kwam, zonder enige inzinking te zeilen en met vlag en wimpel de gouden Olympische plak in de wacht te slepen. Er is uit dat verhaal van Daan Kagchelland veel lering te trekken!

J.L.

ZEILWEDSTRIJDEN IN ITALIË

Stap 2e in Riva del Garda

Voor de derde achtereenvolgende maal nam ik deel aan de internationale zeilwedstrijden bij Riva op het Garda Meer in Noord-Italië. In de Olympiajollenklasse hadden ditmaal 7 schepjes ingeschreven. De deelnemers waren 5 Italianen, 1 Oostenrijker — de ons van de Europese jollenkampioenschappen te Loosdrecht wel bekende Dr. Erndl — en ik als Nederlandse vertegenwoordiger. Helaas werd mij niet hetzelfde schepje toegewezen als de beide vorige jaren. Ik zeg helaas, omdat ik in het mij thans afgestane schepje van de eerste start tot de laatste finish praktisch doorlopend heb moeten hopen. Dit schepje had tijden op de wal gestaan en dat zegt in dat Zuidelijke klimaat genoeg. Om deze reden mocht ik misschien blij zijn, dat het bijna alle wedstrijddagen zeer stil weer was, anders was er van hopen aan de wind niet zoveel gekomen en had ik wel eens te veel water in het bootje kunnen krijgen. Aan de andere kant was ik met dit stille weer niet ingenomen, want ik wist, dat Erndl, die met z'n eigen schepje gekomen was, met weinig of geen wind zeker de snelste zou zijn. Het was echter niet anders. Met deze weinige wind heeft Erndl prima gezeld, prima omdat hij het beste wist te profiteren van de soms op een onderlinge afstand van 10 meter uit verschillende richting komende vlaagjes. Karakteristiek voor het wisselende weer was de derde wedstrijd. Na een kruisrak van ca. 1½ km lagen Erndl en ik vlak bij elkaar en de andere schepjes in onze klasse op één na op ca. 100 meter. Wij rondden een boei en weg was de wind. Erndl lag ca. 2 meter voor mij, kreeg plotseling een vlaag, die hem naar de volgende boei op weer 1½ km bracht. Hij had deze reeds gerond toen ik nog steeds, nu tezamen met mijn achtervolgers, bij de eerste boei op wind lag te wachten. En toen Erndl na 4½ km varen de tweede ronde inging lag daar op de startlijn nog steeds onze laatste Olympiajol op wind te wachten om z'n eerste kruisrak

te kunnen beginnen. Drie ronden zeilden we met horten en sloen en aan de finish was de Oostenrijker zeker 2 km op mij voor en 1½ ronde op de laat aankomende. Driemaal zegvierde Erndl en driemaal werd ik tweede.

De vierde en laatste dag was bestemd voor een 40 km wedstrijd, twintig in de wind op en twintig voor de wind terug. In deze wedstrijd werd door alle klassen tezamen gestart, waarbij de belangstelling zich evenals vorig jaar weer richtte op wat de Italiaanse wereldkampioen in de Starklasse Straulino met z'n snelle Star zou presteren tegen de beide 2½ Me Rennjollen, waarbij het ditmaal ook nog de vraag was wat de drie deelnemende schepjes uit de Flying Dutchman klasse — één Zwitser en twee Italianen — zouden presteren. Voor de algemene winnaar dezer race wordt jaarlijks een Blauwe Wimpel beschikbaar gesteld, een wimpel, waarvan alle Italianen vurig hoopten dat hij bij de Italiaanse Starkampioen terecht zou komen.

Hoe sensationeel zou deze wedstrijd verlopen! Na het urenlange kruisrak werd de keerboel als eerste gerond door een Star, maar niet die van

Straulino doch van een zeller uit Genua, die zeker 1 km voorlag op no. 2, weer een Star, en no. 3 Straulino. Na 4 Starjachten rondde als vijf de eerste Rennjol, terwijl de eerste F.D. dicht bij de 2e Rennjol als 10 het voor de windse rak inging. En toen, ja toen scheen die eerste Rennjol vleugels te hebben. Star na Star werd gepasseerd, het grote gat tot de eerste Star werd steeds geringer en op het laatste stuk, met half wind, kreeg hij zowaar een 100 meter voor de finish ook deze laatste voor hem liggende concurrent nog te pakken. Doch toen maakte de Duitser een jammerlijke vergissing. Vijf meter voor de finish gooide hij, in de veronderstelling, dat hij de finish gepasseerd was, z'n schepje na 4½ uur zeilen in de wind. De nauwelijks 5 meter achter hem liggende Star ging hem voorbij en even later ging het schot ten bewijze, dat de Blauwe Wimpel gewonnen was, sinds jaren ditmaal voor het eerst door een Star. De Duitse Rennjol werd twee en Straulino derde. De eerste

Wedstrijden op het Garda Meer. - Deze foto's geven een goede indruk van het stille weer, waarbij werd gezeld. Boven de wedstrijd voor alle klassen tezamen over 40 km. Onder een Olympiajollenwedstrijd met rechts de Nederlandse zeller Jac. F. Stap (H 29) en de Oostenrijker Dr. Erndl (OE 22)

F.D. finishte als 10e. Van de deelnemende Olympiajollen ging ik als eerste door de finish, waarbij ik echter dien te vermelden, dat m'n grote concurrent Erndl de wedstrijd van de kant volgde, daar hij 's morgens z'n schepje reeds vroeg naar Oostenrijk had verladen om de boot voor de nationale kampioenschappen aldaar weer tijdig thuis te hebben.

Aardige wedstrijden heb ik hier nog gezien in de Starklasse. De nationale kampioenschappen in deze klasse werden namelijk hier verzeld en ca. 20 schepen namen daaraan deel. Haast overbodig te vermelden, dat Straulino met z'n fokkenist Rodes deze kampioenschappen won, al gaf de Triëster zeller Nordio en ook Salatta hem goed partij.

Tot slot van deze interessante zeilweek een prijsuitdeling, waarbij voor de buitenlandse prijswinnaars de volkslieders werden gespeeld. Het was goed dat ik wist dat het ons volkslied voorstelde, want anders zou ik uit de door het dansorkest in foxtrottempo gespeelde tune beslist geen Wilhelmus hebben herkend.

Jac. F. STAP.

	1939	1952	1953	1954
	starters	starters	starters	starters
Drakenklasse	301	27	300	34
Flying Dutchmanklasse	—	—	—	—
12 m ^e -klasse	661	60	627	64
12-voetsjollenklasse	574	57	896	95
Olympiajollenklasse	627	57	588	63
Regenboogklasse	268	31	292	38
Pampusklasse	188	39	318	40
Valkenklasse	—	—	864	73
16 m ^e eenheid-klasse	744	61	1010	101
BM-klasse	292	39	66	16
Vrijheidsklasse	—	—	710	63
Jeugdklasse	—	—	356	47
Vrijbuitersklasse	61	18	22	7
Ronde en Platbodemklasse	—	—	40	10
H.O.R.C.-klasse	—	—	312	52

De ontwikkeling van de Nederlandse wedstrijd-zeilerij kan verder enigszins worden nagegaan uit onderstaand overzicht van nieuw ingeschreven wedstrijdvaartuigen:

	1950	1951	1952	1953	1954
Int. Draakjachten	2	4	5	4	3
Int. Flying Dutchman	—	—	—	15	11
Int. 12 m ^e sharpie	3	4	—	—	2
Int. 12-voetsjollen	8	3	7	2	3
Int. Olympiajollen	1	—	—	—	1

Olympiajollenwedstrijden in Zwitserland

valt bij goed weer de z.g. Maloja-wind in, die in de lengte van het meer blaast, 's ochtends aanvankelijk zo van 4 meter toenemend tot een 9 meter per seconde en 's middags van 10 tot 13 meter, waarbij het in de vlaggen hier nog wel bovenuit komt. En vlagerig is die wind ontzettend, zodat je inderdaad wel op je quive moet zijn. Golven zijn er op het vrij korte meer echter nauwelijks, zodat zelfs met deze sterke wind nog geheel droog gezeld wordt.

Aan de „Badrutt Cup” wedstrijden namen deel: 11 Zwitserse, 7 Duitse, 1 Oostenrijkse en ik als Nederlandse deelnemer. Voor de Alpenseekampioenschappen kwamen hier 2 Italiaanse en nog één Duitse deelnemer bij. Natuurlijk waren hieronder allerlei bekende gezichten.

Erndl die juist een week voor deze wedstrijden kampioen van Oostenrijk in de Olympiajollen was geworden, kwam weer met z'n „Syssi”. Voor Italië zield Pelaschier — 6e in Helsinki in de Finnjollen — en de jonge Kaspareth, terwijl de Duitsers Gleich en Kutschenreuber vorig jaar in Reschen bij de Alpenseekampioenschappen ook reeds present waren. Van de Zwitsers was daar allereerst de „good old” Willi Pieper, nog steeds kampioen van Zwitserland en reeds in 1936 in Kiel Olympisch vertegenwoordiger van zijn land. Ook in Helsinki was hij van de partij. Dan Pfister, die ik ook reeds meer in internationale wedstrijden ontmoette.

Behalve de Italiaan Pelaschier en ik, voeren alle deelnemers in hun eigen scheepjes. Over het mij toegewezen bootje mocht ik echter zeker niet ontevreden zijn. Het zag er keurig uit, evenals overigens de meeste Zwitserse scheepjes en al was misschien de mast wat te stijf, het bootje liep goed. Pelaschier trof het met een veel zwaardere boot bepaald slechter. Prachtige jollen, als voor een tentoonstelling, waren die van Pieper en Wach. Alles hieraan was mechanisch en zelfs het reven, waartoe de Zwitsers aan de wind snel overgaan, geschiedt in enkele tellen.

Van de 5 wedstrijden om de Badrutt-cup bracht Erndl er vier op z'n naam en de ene, die ik won, had ik slechts te danken aan het feit, dat de Oostenrijker zich na een overtreding terugtrok. Erndl was verreweg de sterkste, hij liep aan de wind het snelst en maakte ook tactisch geen fouten. De eerste drie wedstrijden was Pieper steeds twee en ik derde. De vierde bracht m'n eerste overwinning met Pieper als tweede en de vijfde en laatste race wist ik achter Erndl de Zwitser ook nog net voor te blijven. Het totaal resultaat in punten was:

1. Erndl (Oostenrijk) 5608 punten.
2. Pieper (Zwitserland) 5329 punten.
3. Stap (Nederland) 5278 punten.
4. Gleich (Duitsland) 3116 punten.
5. Straubinger (Duitsland) 2927 punten.

Aardig was nog, dat na de eerste drie wedstrijden, toen Pieper mij de laatste ronde steeds in de wind voorblijple, een der vele toeschouwers — een Belg — naar me toekwam om te vragen hoe dat nu wel kwam, dat ik eerst steeds één of twee lag en bij de finish steeds drie. Hij zou daar de volgende race eens op letten omme dan te vertellen wat de oorzaak was. De laatste beide wedstrijden was ik echter voor Pieper en deze echte Benelux-supporter zei me

Jac. F. Stap in de St. Moritzer Regattawoche.

Als belangrijkste Olympiajollenwedstrijden gaf de Zwitserse wedstrijd-klender dit jaar aan:

2-8 Augustus 1954: St. Moritzer Regattawoche. Belangrijk vooral, omdat tijdens het tweede deel van deze zeilweek — 5-8 Augustus — de internationale Alpenseekampioenschappen verzeild werden. Voor de dagen 2 tot en met 4 Augustus waren een vijftal wedstrijden om de „Hans Badrutt Challenge Cup” vastgesteld.

En nu zal het velen, die de St. Moritzer See kennen misschien verwonderen, dat deze grote internationale wedstrijden hier op een meer

van nauwelijks 2 kilometer lengte en één kilometer breedte gehouden werden. Zo verging het ook mij, toen ik vorig jaar hier in St. Moritz een dagje het wedstrijdterrein verkend heb. Waarom, dacht ik, houdt men deze wedstrijden niet op één der grote meren, waaraan Zwitserland toch zo rijk is. Dit is echter geen toeval of zaak van vreemdelingenverkeer. Bij goed zomerweer staat er op de meeste grote meren in Zwitserland over het algemeen maar zeer weinig wind en dan is deze vaak nog weinig regelmatig. Echter, bij ditzelfde mooie zomerweer, ontstaat er ten gevolge van de grote verbitting van de vlakten in Noord-Italië een krachtige windstroom via de Malojapas over de meren van Sils, Silvaplana en St. Moritz. Zo is men daar dus bij mooi weer zeker van prachtig zeilweer, zulks in tegenstelling tot de meeste andere meren. En inderdaad, je kunt er je horloge op gelijk zetten, klokslag halfelf

De Zwitsers zelf beschouwen deze wedstrijden vooral door het rullen der boten als zeer belangrijk, wat ook mag blijken uit het feit, dat aan deze wedstrijden slechts zeilers mogen deelnemen, die reeds prijzen in nationale of internationale wedstrijden hebben gewonnen. Overigens ben je zo, met 6 wedstrijden in twee dagen, ook al is de te zeilen baan dan wat korter dan gewoonlijk, behoorlijk bezet en kan ik me voorstellen, dat door het steeds wisselen na een goed uur zeilen de concentratie op de wedstrijd verslapt.

Twee dagen waren zeilers en wedstrijdcomité de gasten van de familie Paul Weber, die niet alleen hun landgoed en huis van boven tot beneden disponibel stelden, maar die ook zorgden, dat er een overvloed van eten en drinken aanwezig was, terwijl op de gezellige feestavond op Zaterdag voor het zeilersgezelschap de televisiefilm van de Alpenseekampioenschappen vertoond werd. Persoonlijk ben ik nog de familie Pieper veel dank verschuldigd voor de door haar geboden gulle gastvrijheid. De Züricher zeilers kunnen er van verzekerd zijn, dat wij gaarne nog eens aan dit belangrijke internationale treffen zullen deelnemen.

JAC. F. STAP.

(Vervolg van blz. 453)

dagen. Alleen Zaterdags in de 4e race woei een dikke bries, juist voor een zware bui. En juist in deze wedstrijd zield ik mee. Ik was dus uiteraard blij met de opkomende wind, vooral toen ik bij het ingaan van het grote kruisrak — ca 1½ km — twee lag. Maar zoals ik dat al eens meer in een vreemd bootje heb gehad, er breekt wel eens wat en nu trok ik ca 100 meter voor de finish, in hevige strijd voor de eerste plaats liggend, de hangbalk en de hieraan bevestigde schootinrichting uit het schip, zodat ik de schoot van het zeil rechtstreeks in mijn hand te houden kreeg. Natuurlijk kon ik niet meer aan de wind komen, maar toch bereikte ik ruim en fladderend varend nog als vierde de finish. In het totaal der 6 wedstrijden heeft het mij niet veel geschaad, want met twee eerste, een tweede, derde, vierde en vijfde plaats had ik voldoende punten vergaard voor de mooie wisselprijs en klasseprijs.

De punten der eerste vijf van de 21 deelnemers waren:

1. Stap (Holland) 4461 punten.
2. P. Weber (Zwitserland) 3780 punten.
3. Blattman (Zwitserland) 3326 punten.
4. Eille (Duitsland) 3154 punten.
5. Lärcher (Zwitserland) 2963 punten.

M'n vrouw bereikte in dit gezelschap met 2065 punten de zeker verdienstelijke 14de plaats en kwam hierbij nog voor Pfister (15) en Oswald (17). Deze laatste, die dit toernooi in 1952 won, en die ook Zwitserland reeds menigmaal in het buitenland vertegenwoordigde, viel bepaald tegen.

toen in echt Vlaams: „Ge weet nu hoe ge die Zwitser achter u houden moet. En ge laat u nu met de volgende races niet meer passeren.“

Ik heb het me dapper voorgenomen en werd bij de 5 wedstrijden der „Alpensee-kampioenschappen“ in totaal, natuurlijk achter Erndl, tweede. Maar nu met geheel andere weersomstandigheden en geheel andere plaatsen. Want het weer bleek bij de 3e en 4e wedstrijd in 't geheel niet zomers. Na de eerste vier prachtige dagen met felle zon en flinke wind was ook de eerste dag der Alpensee-wedstrijden nog prima en behaalde ik een vierde en een eerste plaats. Eindelijk dan toch een eerste plaats in een normale race, waarbij echter Erndl een vrij slappe start had en ik reeds bij de eerste boei één lag. Wel kwam Erndl in de tweede ronde van de 8ste naar de 2e plaats en ging hij de derde ronde 10 meter achter mij in, doch dit maal lukte het. De wind zakte tot een meter of 5 af en dit bleek gunstig. In de ochtend voor de 3e race geen wind en wel regen. Wel kwam ik het eerste kruisrak nog als tweede uit, maar toen was het afgelopen. Wind uit alle richtingen, soms op afstanden van 10 meter van elkaar. Drijven en stromende regen, die de jury na een paar uur de baan deden afkorten. Erndl had het weer gepresteerd als eerste te finishen, terwijl voor mij de 12e plaats genoteerd werd. De vierde wedstrijd dito; ik ergerde me dood.

Erndl wist hier kort voor de finish nog net de Zwitser Weber te passeren, om zodoende de derde eerste plaats aan z'n totaal toe te voegen. Voor mij een 11e plaats. Ondanks deze slechte capriolen hield ik onder de 23 scheepjes in totaal nog steeds de tweede plaats, echter met slechts geringe voorsprong op de Duitser Straubinger. De 5e en laatste wedstrijd der serie woei weer de Maloja bries — gelukkig — en hierbij heb ik slechts op Straubinger gevaren. Bij de eerste boei Erndl één, ik twee en Straubinger drie. Tot drie meter kwam hij achter mijn spiegel, maar in de wind liet ik hem niet los, hoewel Pieper en Wach, die met ons gedraai weinig te maken hadden, steeds dichterbij kwamen, zo dicht, dat Strau-

Felle strijd om de eerste plaats tussen Stap en de Zwitser Pieper.

binger deze beiden moest laten passeren en ik nog net op tijd voor hen de finish kon passeren. Deze tweede plaats bracht m'n puntentotaal veilig voor de tweede totaal plaats.

De punten der eersten waren:

1. Erndl (Oostenrijk)	7014 punten.
2. Stap (Nederland)	4292 punten.
3. Straubinger (Duitsland)	3664 punten.
4. Pieper (Zwitserland)	3570 punten.
5. Wach (Zwitserland)	3043 punten.

De Italianen volgden op de 10e en 12e plaats, waarbij Pelaschier wel zeer door de zware boot gehandicapt was.

Vermeldenswaard is nog, dat de startlijn voor het ca. 14 km lange eerste kruisrak ca. 800 meter breed was. Hieruit volgt wel, dat het uitkijken was bij de start, d.w.z. niet om de ruimte, maar omdat een kleine winddraaiing direct 50 meter kon schelen.

De St. Moritzer Zeil Vereeniging kan terugzien op interessante, spannende en sportieve wedstrijden, waarbij ook organisatorisch een en ander een vlot verloop had.

Een week later was op de Züricher See het 17e grote internationale Olympiajollen-tournooi. Tournooi, omdat hierbij in een reeks van 9 wedstrijden na elke race van boot gewisseld wordt. Voor deze wedstrijden hadden zich 21 deelnemers, w.o. 4 Duitsers en mijn vrouw en ik als Nederlanders, aangemeld. Er waren 14 boten beschikbaar. Zoals gezegd werden er 9 wedstrijden gezeild waarvan elke deelnemer er 6 zeilde. Keurig uitgewerkt ontving men vooraf het systeem der wedstrijden en boten, terwijl om de volgnummers geloot werd. Ik trok no. 13 en dit beloofde mij nu niet direct veel goeds. Dat viel echter mee, want de 6 boten, die ik te zeilen kreeg, waren zeker niet slecht. De wedstrijden vonden plaats onder het plaatsje Wädenswil; dit is ca. 20 km van Zürich aan de Zuidkant van het meer. Veel wind staat er gewoonlijk niet op dit meer en zo was het ook deze

(Vervolg op Nr. 455 rechts)

Enige beelden van de wedstrijden op de St. Moritzer See

Europees kampioenschap voor eenmans zwaardboten

Op het prachtige bergmeer de Traunsee in boven-Oostenrijk zijn van 28 Augustus t/m 4 September de 11 wedstrijden gezeild om het Kampioenschap van Europa in Olympiadjollen.

Niet minder dan 17 landen namen aan deze wedstrijden deel e.w. de titelhouder 1954: Nelis - België, Schwarz - Denemarken, Baumgarten - West-Duitsland, Vogler - Oost-Duitsland, Stratton - Engeland, Granfelt - Finland, Baudoin - Frankrijk, De Jong - Holland, Hooper - Ierland, Pellaschiar - Italië, Desković - Joegoslavië, Dyvi - Noorwegen, Erndl - Oostenrijk, Sarby - Zweden, Pieper - Zwitserland, Novotny - Tsjechoslowakije, Demir - Turkije.

Naar mijn bescheiden mening is echter de keuze van de Traunsee voor deze wedstrijden niet gelukkig en zou het zeer zeker aanbeveling verdienen, dat er voortaan een geschiktere gelegenheid wordt gezocht voor zeilwedstrijden van dit formaat. De ontevredenheid onder de deelnemers was hierover zeer groot.

Zondagmorgen 28 Aug. werd voor de eerste wedstrijd gestart onder zeer mooie weersomstandigheden met weinig wind. Bij de 1e boei ligt Pieper 1, Nelis 2, Stratton 3, De Jong 7. Het nu volgende rak is in de wind, maar voor de helft van dit rak is afgelegd valt de wind geheel weg om na enige tijd uit de tegenovergestelde richting door te zetten. Hierdoor ontstaan grote verschuivingen, waar De Jong en Nelis als laatste 2 uitkomen. Erndl heeft een grote voorsprong gekregen en als de juryboot de deelnemers er op attent maakt, dat de baan is ingekort, gaat hij onbedreigd als 1e over de finish, Demir 2, Pieper 3; De Jong heeft nog kans gezien om als 6 te eindigen, Nelis werd 17.

Om 3 uur werd voor de 2e wedstrijd gestart met zwakke wind. De Jong be-

Baan I op de Traunsee bij Gmünden.

Baan II werd in tegenovergestelde richting gezeild na ook een afvaart in tegengestelde richting en nadat boei red was gerond. Bij baan III werden de merktekens D en C gebruikt.

vindt zich kort na de start bij de eerste 5, maar in het verloop van de wedstrijd wordt het veld kilometers uiteen gedreven door uit alle richtingen komende zeer lichte briesjes. Het wedstrijdcomité ziet zich genoodzaakt weer de afkortingswimpel te tonen (er wordt nu niet meer

op attent gemaakt). Italië ligt ver vooraan, Oostenrijk ver achter en De Jong op de 10e plaats en zo drijft het oneindig in de richting van de laatste boei. Voor het einde echter zorgt een opkomende donderbui voor de nodige sensatie. De wind valt met kracht achter in en zodanig, dat zelfs de verst achter liggende boot tot in de kopgroep door zet. Dicht aaneengesloten lopen de schepjes op de voorlaatste boei aan. Een zeer spannend moment. Vele boten worden boven de ton geloefd, een andere groep raakt in elkaar verward en juist in deze kritieke seconden weet De Jong door enige gijpmanoeuvres zich op onnavolgbare wijze vrij te varen en rondt zodanig de boei, dat hij in lijpositie zijn boot naar voren weet te brengen en als eerste tot grote vreugde van de Hollanders eindigt, Baudoin 2, Pieper 3.

Maandag 10 uur is de start van de 3e wedstrijd. Er staat een mooie bries van ca 6 m/sec. De Oost-Duitser Vogler ziet nog kans tijdens het optuigen om te slaan, maar met vereende krachten is hij toch nog tijdig aan de start.

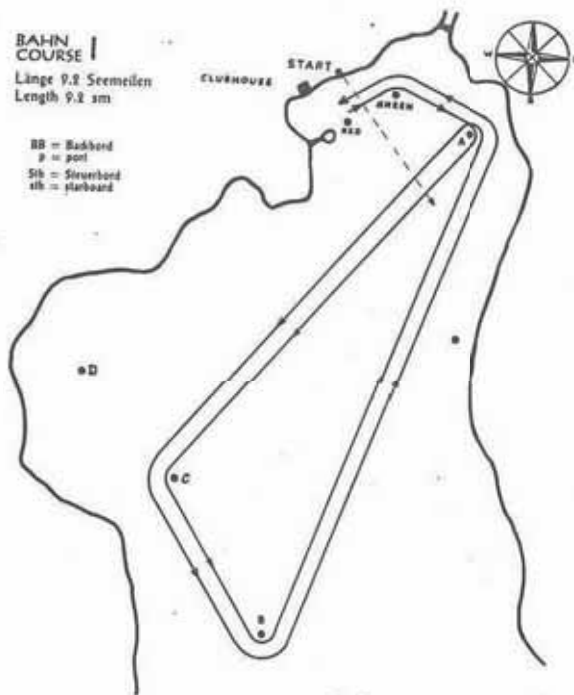
De Jong start prima en als 2e rondt hij de 1e boei gevolgd door Nelis. In het kruisrak weet Nelis de leiding te nemen en steeds verder uitlopend onbedreigd als eerste te eindigen, Erndl 2, Pieper 3, De Jong 4, hoewel hij deze plaats hard heeft moeten verdedigen tegen Pellaschiar en Baudoin.

Om 3 uur vindt de 4e wedstrijd plaats. De Jong start weer uitstekend en als 2e rondt hij de 1e boei. In het kruisrak loopt het veld enorm uiteen, de wind komt weer uit verschillende richtingen en met geen mogelijkheid is vast te stellen, wie de leiding heeft, dat is pas te constateren bij het ronden van een boei. Winnaar van deze wedstrijd is Hooper; Baumgarten 2, Erndl 3, De Jong 8 en Nelis 17.

Dinsdag 5e wedstrijd, die wordt uitgesteld tot 11 uur, omdat de Oost-Duitsers tegen de zeilvoorschriften in hun boot aan de onderzijde hadden geschuurd en dit eerst aan een onderzoek moest worden onderworpen. De wind

BAHN
COURSE I
Länge 9,2 Seemeilen
Length 9.2 sm

BB = Backbord
S = soni
SB = Stuurbord
SB = starboard

is echter zo gering, dat het een hopeloos geval wordt. Na 4 uur drijven en doorlopend van plaats wisselen moet deze wedstrijd ongeldig worden verklaard, omdat de snelste boot niet binnen de termijn van 4 uur is gefinisht. Ook de middagwedstrijd wordt afgelast. Het Comité heeft besloten om vroeger te beginnen en Woensdagochtend om 6.30 uur gaat het startschot voor de 5e wedstrijd. Wederom is De Jong 2 bij de 1e boei achter Pellaschiar. In het kruisrak heeft Nelis van de laatste plaats af de leiding genomen, De Jong zit dicht achter hem aan. Voor het bereiken van de volgende boei heeft De Jong de eerste plaats veroverd en steeds verder uitlopend eindigt hij één. Daarmee staat hij tevens 1e in het totaal klassement. Zou het eindelijk De Jong gaan gelukken om een Europese titel te veroveren? De kansen staan goed en vol vertrouwen ziet De Jong de komende wedstrijden tegemoet. Nelis is 2, Baumgarten 3, Erndl is nu 10.

Voor de 6e wedstrijd wordt Donderdagmorgen om 6 uur gestart. De Jong is weer prima weg en 2e bij de 1e boei. Stratton is 1. Bij de volgende boei blijft De Jong in de kopgroep en Nelis rondt als laatste. In het kruisrak weet Nelis op de 1e plaats te komen gevolgd door Erndl. De Jong ligt nu op de 6e plaats. De nu volgende boei wordt door Nelis vlot gerond, Erndl schuift er nog juist omheen, maar dan is de wind afgelopen en het duurt wel een half uur eer nr. 3 om de boei is gescharreld. Dit heeft helemaal niets meer met zeilen te maken. In ieder geval weet Nelis binnen de bepaalde tijd als 1e onbedreigd te eindigen, Erndl 2, Stratton 3, De Jong is nu 9.

Om 10 uur is de 7e wedstrijd. Bij de 1e boei is Hooper één, Nelis 2, De Jong 3. De wind wordt helaas minder en de vreemdste dingen gebeuren weer. Nelis zit 16, Erndl 12 en De Jong 1. Als deze situatie zou blijven, zou De Jong een mooie voorsprong op zijn concurrenten verkrijgen. De baan wordt weer afgekort en voor de wind gaat het op de

De Europese kampioen Dr. Wolfgang Erndl

Een deel van de grote vloot deelnemende Olympiajollen

Alpensee-kampioenschappen

Teleurstellende resultaten in een vloot van 64 Olympiajollen

Nadat de laatste jaren achtereenvolgens Italië en Zwitserland als gastheer waren opgetreden voor deze grote internationale Olympiajollenwedstrijden was het dit jaar Duitsland, dat op de Ammersee, gelegen tussen Augsburg en München, het internationale Olympiajollen-gezelschap ontving. Dat was een heel gezelschap, want maar liefst 64 deelnemers uit Duitsland, Italië, Zwitserland, Brazilië, Oostenrijk en Nederland hadden voor deze wedstrijden ingeschreven. Het aantal Duitse deelnemers, waaronder vier uit de Oost-zone, met 41 was verreweg het grootst. Dit werd ook wel bevorderd door het feit, dat de week voorafgaande aan deze internationale wedstrijden hier op de Ammersee de Duitse nationale kampioenschappen verzeild werden. Zwitserland was met 10 jollen, Italië met 8 scheepjes — waaronder Dr. Rinaldi — Oostenrijk met twee, Brazilië met één en Nederland met drie deelnemers aanwezig. Het waren Harry Lesage, Bob Willems en Jac. Stap, die hier de Nederlandse kleuren gingen verdedigen. Willems had z'n eigen scheepje meegenomen, terwijl aan Lesage en Stap Duitse bootjes ter beschikking waren gesteld, bootjes die er goed uitzagen.

Die Ammersee is een behoorlijk meer, 16,5 km lang met een grootste breedte van 6½ km. Daar waar de wedstrijden plaatsvonden was deze breedte echter „slechts“ 4 km. De banen waren uitgezet tussen 4 boeien, die precies een vierkant vormden. Door de vele mogelijke driehoeken die men echter hierin kon maken was er bij elke windrichting wel te kruisen hoewel de ruime rakken altijd per baan ca. tweemaal zo groot waren. Bij het ingaan van een tweede ronde moest men weer door de start-tevens finishlijn varen. Hierdoor werd het voor het wedstrijdcomité mogelijk en door de baanborden en door het omroepen, voor de tweede ronde een andere baan

te geven dan voor de eerste ronde. Vooral bij de nogal draaierige wind bleek dit zeer praktisch en in drie van de vijf wedstrijden vond zo'n baanwisseling plaats. De zekerheid van het zeilen van kruisrakken werd hierdoor aanmerkelijk vergroot en mogelijk is dit ook een punt van overweging bij de wedstrijden in Nederland. Elke ronde was ca. 12 km, zodat bij de normale 2 ronden, die gezeild werden en de weinige wind het een zeer langdurige geschiedenis was.

Ja, die wind was erg slap, ons veel te slap. Toen we de dag voor de wedstrijden in Utting — de plaats aan de Ammersee, waar de Augsburger Segelclub als organisatrice gehuisvest is — aankwamen stond er een behoorlijke bries. Zo'n 7 à 8 meter per seconde. Bij informatie naar de normaal heersende winden, bleek ons echter direct, dat dit een grote uitzondering was, want na 7 dagen drijven tijdens Duitse Olympiajollen-kampioenschappen was er toevallig 1½ dag wind. Dit werd de volgende dagen — onze zeildagen — bevestigd, want boven de 3 meter is de wind praktisch niet meer geweest. Praktisch, want bij de start van de eerste race scheen er even iets wind te komen, doch dat was binnen 10 minuten weer afgelopen. En dan nog even in de vierde race, toen het scheen te gaan waaien en er ca. 15 minuten een 10 à 12 meter per seconde stond. Het enige plezierjacht, dat toen in de buurt zeilde, ging met een man of 6 vlot ondersteboven en daarvan werd iedereen op de wal — de jury inclus — zo zenuwachtig, dat wij inplaats van nu eens met wind een ronde te zeilen nog slechts een afgekort stukje te zeilen kregen.

Nee, op wind was men met z'n enige motorboot bij 64 deelnemers niet berekend.

De ochtend van de eerste wedstrijd-dag werd gebruikt voor zeilen meten, dit

nadat een dag eerder alle boten reeds gewogen waren. Vooral de Zwitsers bleken nogal lichtgewichten en velen kregen er — tot 15 kg toe — lood bij. De tuigen werden door de Duitse meter met toezicht van z'n Zwitserse collega gemeten. Verschillende zeiltjes werden afgekeurd, waaronder dat van de officiële Zwitserse meter. Het was „maar“ 10 cm te laag. De Nederlandse zeiltjes sloegen qua oppervlakte een pover figuur, want al was de lengte van het achterlijk ongeveer gelijk aan dat der Duitse zeiltjes, in de breedte bleek een groot verschil, een verschil dat m.i. oorzaak was, dat wij met deze wind van 1 tot 3 meter niet met onze concurrenten mee konden komen. Er zit bij deze Zwitserse en Duitse zeiltjes zeker 1½ m² doek meer in het achterlijk.

Bij hetgeen ik reeds over de baan schreef moet nog worden opgemerkt dat de startlijn van de wal weer onbepert van lengte was. Daar de eerste boei echter op ca. 200 meter lag en dit eerst-rak bijna steeds in of krap aan de wal was, gaf het grote aantal starters weinig moeilijkheden.

Vol goede moed gingen ook wij Nederlanders van start. Er waren tenslotte 22 prijzen en het zou toch wel raar moeten lopen als we daar niet bij kwamen. Nu, we zijn er niet bij gekomen en zelfs hebben we nooit eens in een positie bij de eerste tien gelegen. Ja, bij de start. Alle drie zijn we een keer als één gestart. Vrij en met gang. Maar die eerste 200 meter brak ons de nek. In een rak iets ruimer dan kruisend was er geen beginnen aan. Ze liepen ons zo voorbij. Achteraan, d.w.z. als 60ste tot 64ste hebben we ook alle drie gelegen. Gelukkig niet bij de finish, maar wel bij een eerste of tweede boei en dan was het weer boksen om een paar plaatsen naar voren te komen. Ja, toen het in die vierde wedstrijd 15 minuten werkelijk waaide, toen liep het. In datzelfde kwartier waren we zeker 20 plaatsen vooruit geschoven, maar toen waren het kruisrak en de wind op en verloren

finish aan. Na diverse verschuivingen, waarbij De Jong 5 komt te liggen, weet hij toch de laatste boei voor de finish als 2e achter Sarby te ronden en deze laatste juist nog te overlappen om als 1e te eindigen. Sarby wordt nu ook nog door Dyvi gepasseerd en eindigt 3. Dit is een prachtige uitslag voor De Jong en zijn puntentotaal springt mooi omhoog. Met een voorsprong van ruim 800 punten heeft hij de leiding en voor een ieder is de kampioen praktisch bekend.

Om 3 uur wordt voor de 8e wedstrijd gestart. De Jong start 1, hoog aan de wind, maar door een gril van de wind beginnen de lager gelegen schepen harder te lopen en als 6 rondt hij de boei, Hooper rondt 1, Sarby 2, Nelis 3. Hooper weet deze wedstrijd prima zeilend te winnen, Pieper 2, Pellaschiar 3, De Jong 6.

Vrijdag 6.15 uur start van de 9e wedstrijd. Gesloten gaat het veld over de lijn. Bij de eerste boei dringt Nelis tussen de boei en De Jong en Nelis verlaat hierop de baan. De Jong ligt nu 7e en na het beëindigen van het kruisrak rondt hij als 12e. In de nu volgende rakken weet hij steeds enige tegenstanders te pakken te krijgen en eindigt nog als 5e. Pieper is 1, Descovié 2, Erndl 3. Zaterdagmorgen 6 uur 10e start. Er wordt zo scherp gestart, dat deze ongeldig is en

De Nederlandse zeiler Koos de Jong (rechts) met de reserve-zeiler Joh. Dijkers. Op de achtergrond het clubgebouw van de Union Yacht Club Traunsee.

na de 2e start is De Jong 3 bij de 1e boei. In het ruime rak wordt De Jong door verschillende voorbij gelopen, hij vecht niet, in het nu volgende kruisrak raakt hij nog verder achter; er schijnt iets aan de hand te zijn, hij geeft op. Achteraf blijkt, dat De Jong bij de start een aanvaring moet hebben gehad met Baudoin. Dit is toch wel ontzettend jammer, want in punten staat hij nu vrijwel gelijk met Erndl. Dyvi wordt 1, Pieper 2, Baumgarten 3 en Erndl 4.

Zondagmorgen om 6 uur start de 11e en laatste wedstrijd met pracht weer en een wind van 4 m. De spanning is voelbaar. Bij de start ligt Erndl boven De Jong en beiden geraken in het veld. Voor de 2e boei is bereikt draait de wind geheel om, waardoor alles weer wordt veranderd. Erndl ligt nu 6, De Jong 11. Na het kruisrak is de stand 1 Pellaschiar, 2 Nelis, 3 Erndl, 4 Baumgarten en 5 De Jong. Voor de wind, ca 50 m voor de eerste de boei bereikt heeft, gebeurt er iets, dat achteraf beslissend is voor dit kampioenschap. De wind valt met meer kracht uit een andere richting in, de achter liggende schepen schar-

relen naar deze opkomende windstrook en lopen alle de doodstil liggende kopgroep onderlangs voorbij. Voor De Jong is dit een zeer dramatisch moment; Erndl heeft zijn plaats verwisseld voor de 5e, maar De Jong is nu 17 geworden. Op het in de windse rak probeert hij een paar gokslagen, waarbij hij in een windstil gedeelte terecht komt en helaas opgeeft. Werkelijk helaas, want er zijn in de volgende ronde nog zoveel gekke dingen gebeurd, dat er eigenlijk nog alles in zat. Al was hij als laatste binnengekomen, dan had hij in ieder geval toch de 2e plaats in het totaal klassement bezet, nu is hij als 3e geëindigd. Erndl is in deze wedstrijd als 1e gefinisht, na ook nog 10 gelegte te hebben.

Einduitslag luidt:

1. Europees kampioen Dr. Wolfgang Erndl - Oostenrijk 8531 p.
2. W. Pieper - Zwitserland 7333 p.
3. J. H. H. J. de Jong - Holland 7247 p.
4. P. Baumgarten - W.-Duitsland 6250 p.
5. J. Hooper - Ierland 6237 p.
6. A. Nelis - België 6058 p., die als beste starter over deze 11 wedstrijden de startprijs won.

De afvaart voor de 6de wedstrijd 's morgens om 6 uur.

Int. Olympiajollenklasse

422 A starters in 49 wedstrijden

316 B starters in 35 wedstrijden

738 starters in 84 wedstrijden

	S	I	II	III	IV	V
Jan de Lapper, E. Vos	9	—	—	—	1b	—
Ngataki, P. de Lange	2	—	—	—	1b	—
Glipper, S. H. H. Hanksma	17	1	5	3	3	—
Es-Tam-Tam, Haarl. Jachtclub	4	—	—	—	—	1b
All Weather, Jac. F. Stap	9	4	1	3	—	—
Mustang, C. J. Zwetsloot	4	—	—	—	2b	—
Hiphaan, J. J. Huurman jr	34	12	8	2	—	—
Favonius, J. Lindthout	9	—	1-5b	—	—	—
Windveer, M. Tournier	16	4b	2	—	—	—
Magneet, B. W. Willems	16	3	1	5	2	—
Flossie, H. Lesage	14	6	8	—	—	—
Zwarte Vleer, F. A. Pruyboom	17	—	1	3	1	—
Ticamthi, A. Zegers	3	1b	—	—	—	1b
Groot Slam, J. J. van 't Hoogerhuys	14	2b	2b	—	—	—
Popeye, D. J. Stuurman	7	—	—	1	—	—
Lachend Water, Mej. I. van Wetering	7	—	—	—	1b	1b
Kattebakje, D. R. de Kat.	6	—	1	—	—	1
Ted. I. J. B. Albers	47	—	1	1	—	—
Aloha, J. Dil	6	—	4b	—	—	—
Klaes Compagn, J. C. J. Ouweland	4	—	—	1	—	—
Mustang, W. H. Stellingwerf	16	—	—	1	1	—
Excalibur, L. N. Hofste	4	—	—	3b	—	—
Witte Raaf, H. Willems	11	—	—	—	3	—
Waterrat, G. Mackor	16	8b	2b	—	—	—
Moeder's Angst, A. Alofs	7	—	1b	1b	—	—
Olapyze, P. Happé	11	1b	—	—	—	—
Flying Fish, B. Vis	14	—	1b	1b	1b	1b
Jan van Gent II, J. A. N. Tak	12	—	—	3	1	—
Mars, P. Zwaan	9	1b	—	2b	—	—
Mustafa, C. A. A. Visser	19	2-7b	1b	—	1b	1b
Dynamite, H. Steeswijk	17	4	3	4	—	—
Jaxita, J. Prins	18	6	6	1	—	—
Ockeloentje, J. Ockers	9	1b	—	2b	—	—
Sleepy, R. H. Rijks	30	2-6b	2-9b	1b	2b	—
Eureka, R. IJsselstein	3	—	—	3b	—	—
My Hobby, C. Blanken	22	—	1b	—	—	—
Spiering, H. E. Rouffaer	14	—	1b	1b	—	1b
Swiftsure, J. S. C. Hinnen	13	—	1b	—	—	—
Katje, F. Kai	7	1	2	1b	—	—
Marco Polo, J. H. J. de Jong	19	4	3	1	2	—
Windweik, H. Benschop	3	2	1	—	—	—

Voor de Olympiadjollen werd bepaald, dat zelflozers mogen worden aangebracht, zonder beperking van aantal of maat.

De bekende Duitse jollenzeller Werner Krogmann is 10 November in de leeftijd van 53 jaar gestorven. Krogmann was ook vele Nederlandse zeilers bekend en hij had een uitstekende naam als een sportieve zeiler. Merkwaardig is hoe Krogmann van 1936, toen hij in de Olympische zeilwedstrijden te Kiel in de Olympiadjollen tweede werd achter Kagchelland, tot 1954 toen hij bij de Europese Kampioenschappen in Olympiadjollen tweede werd achter Nelis, een voor-aanstaande plaats in de Duitse jollenzellerij wist te blijven bekleden. Men moet het niet onderschatten, dat een man van 53 jaar kans ziet kampioen-jollenzeller van Duitsland te worden. Ook in de nieuwe Flying Dutchman-klasse behaalde Krogmann successen. Zijn naam zal ook in ons land in ere worden gehouden.

De Internationale Alpanseemeesterschaft 1955 voor Olympiadjollen wordt dit jaar op de Ammersee bij Diting door de Augsburger Segler Club georganiseerd van 22 tot 26 Augustus. Dit kampioenschap komt na de Ammersee Woche, die van 13 tot 21 Augustus wordt gezeild. Voor inlichtingen kan men zich wenden tot de A.S.C., Volkhartstrasse 2, Augsburg.

Het Europese Zeilkampioenschap in eenmansboten wordt van 27 Augustus tot 5 September georganiseerd door de Union Yacht Club Traunsee in opdracht van de Oesterreichischen Segel-Verband. Gezeild zal worden in Olympiadjollen, die de deelnemers ter beschikking worden gesteld, op de Traun of Gmundner See. De U.Y.C.T. is gevestigd te Gmunden, Oberösterreich.

Berichten uit Melbourne melden, dat de grote Yacht Clubs daar alle beschikken over een jachtwerf met gelegenheid jachten te hellingen. De jachten, die aan de Olympische Spelen deelnemen, zullen bij de verschillende jachtclubs worden ingedeeld en bootbouwers en zeilmakers zullen tot hun beschikking staan. Ook zullen motorboten beschikbaar zijn voor hulp en sleepdiensten. De startlijn voor de wedstrijden voor de grotere jachten zal minder dan vier mijl van de ligplaatsen verwijderd zijn. De Melbourne'se zeilwereld zal alles in het werk stellen om het de deelnemers aan de Olympische zeilwedstrijden naar de z'n te maken en om de kosten van deelneming laag te houden.

De Uitzicht

Aan de Europese Kampioenswedstrijden in Olympiadjollen, die van 27 Augustus tot 5 September te Gmunden in Oostenrijk op de Traunsee worden gezeild, werd door 15 nationaliteiten deelgenomen, nl. België, Engeland, Finland, Frankrijk, Ierland, Italië, Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Oost-Duitsland, Oostenrijk, Turkije, West-Duitsland, Zweden, Zwitserland. Nederland zal worden vertegenwoordigd door J. H. H. J. de Jong, terwijl J. H. H. Dijkers als reserve optreedt.

Naar wij horen zullen de Nederlandse bezitters van Olympiadjollen Lesage, Stap en Willems deelnemen aan het Alpanseekampioenschap van 22 tot 26 Aug. op de Ammersee. Stap heeft reeds enige malen in deze wedstrijden meegedeeld met een geleende boot en hij krijgt ook thans weer een boot in gebruik. Ook Lesage zal een leenboot gebruiken, maar Willems gaat er met zijn eigen jol heen.

Onbedreigd schenen Harry Lesage en Bob Willems in de Olympiadjollen na een weekend aan de kop te liggen, terwijl Hans Willems door een paar goede resultaten op de lichtweer-Zondag niet ver bij hen achterbleef. Het tweede weekend draaide alles echter geheel, want wel behield Bob Willems door een eerste plaats op Zaterdag de leiding, maar een tweede plaats voor Stap bracht deze ook weer omhoog. Toen deze laatste de eerste Zondagrace won en Willems en Lesage hierin een vierde en derde plaats bezetten, was de strijd weer geheel open, alhoewel bij een overwinning van Stap Bob Willems geen twee of drie mocht worden. U kunt begrijpen, dat de laatste wedstrijd spannend werd. Aanvankelijk scheen Bob Willems op rozen te zitten. Eerste was hij na één kruisrak. Lesage twee en Stap vijf, doch het volgende rak in de wind gebeurde het. Willems hield Lesage vast en gaf Stap gelegenheid ver weg te avonturen. En toen dit rak half was afgelegd, bleek Stap één te liggen, terwijl Willems en Lesage als vier en vijf volgden. En zo bleef het ongeveer. Stap finishte als eerste en verkreeg daarmee de kampioens-titel met 3.543 punten. Bob Willems tweede met 3.339 punten en Lesage derde met 3.288 punten.

we ruimschoots weer plaatsen. Het was fantastisch hoever de eersten op het middenveld voor raakten in een regelmatige lichtweer-wedstrijd, zeker 4 km.

Bob Willems deed het deze dagen nog het beste. Ondanks een m.i. zeer dubieuze uitsluiting in de eerste wedstrijd, bracht hij het tot de 25e plaats, waarbij een 17e zijn beste en een 25e zijn slechtste resultaat was. Stap werd 30e in het eindklassement met ook als beste een 17e en als slechtste een 33e plaats. Lesage werd in totaal 35e, daarbij schommelende tussen een 26e en 37e plaats. Waarlijk geen resultaten om hoera over te roepen. Maar wij komen terug en het gaat voor onze kleine zeiltjes ook wel weer eens ergens waaien.

De eerste plaats en het Alpanseekampioenschap was voor de Duitser Soltan, die ook de Kieler Woche dit jaar won. Tweede was de Oost-Duitser Arendt en derde de Zwitser Oscar Weber. De Braziliaan Rodenbourg werd vier, net voor de Italiaan Rinaldi, die ondanks zijn niet geringe lichaamsgewicht toch zeer snel bleek. Deze zeilers zagen wij alleen op de wal, want op het water waren ze steeds zo snel weg, dat we hun zeiltjes tenslotte nog maar nauwelijks konden onderscheiden.

Alle hulde bij deze organisatorisch zeker niet eenvoudige wedstrijdreeks voor de organiserende Augsburger Seglerclub, waarbij wij speciaal de namen noemen van de volijverige wedstrijd-leider Ernst Schneider en de goetmoedige heer Pöllnitz, die alle huisvestingszaken op zo prettige wijze regelde.

Ook al waren onze wedstrijdresultaten bepaald teleurstellend, met het prachtige zomerweer, de mooie omgeving en goede verzorging hadden we toch een genoeglijke vakantie-week.

JAC. F. STAP.

'n Goede prestatie leverde Jack Huurman in de Olympiadjollen, want hoewel meer speciaal lichtweerzeiler, bleef hij in het totaal van deze dagen al z'n concurrenten de baas. Sleswijk, die na drie wedstrijden de beste papieren voor de hoofdprijs had, viel juist in de laatste wedstrijd wat tegen. Achter Huurman, Pruymboom en Dil moest hij zich toen met een vierde plaats tevreden stellen.

1956

OVERZICHT DER IN 1956 IN NATIONALE ZEILWEDSTRIJDEN
BEHAALDE PLAATSEN (vervolg)

Int. Olympiajollenklasse

409 A-starters in 49 wedstrijden

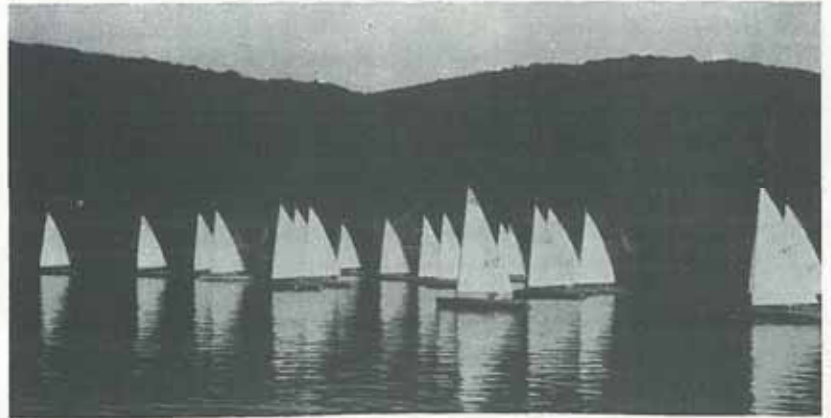
159 B-starters in 17 wedstrijden

568 starters in 66 wedstrijden

	starts	I	II	III	IV	V
Tjirk, S. K. Brandsma	5	—	1	—	—	—
Sam, H. P. Herfst	4	-/2b	-/2b	—	—	—
Glipper, S. H. H. Haakma	5	—	1	—	1	—
Daisy, W. van Noordt	9	2	1	4	—	—
All Weather, Jac. F. Stap	5	—	3	—	1	1
Mustang, C. J. Zwetsloot	7	1	1	—	—	—
Zomerweelde, J. H. H. J. de Jong	14	1	3	5	—	—
Windveer, M. Tournier	22	5	6	2	—	1
Pst., P. C. Loogman	9	—	—	1/1b	-/1b	-/1b
Alta Peapen, D. v. Willigen	4	-/2b	-/2b	—	—	—
Adamas, M. Meijer	4	2	—	—	—	—
Ockeloentje, J. Ockers	12	-/1b	-/1b	-/1b	1	—
Uranus, H. J. Bakker	9	—	—	—	1	—
Tramp, J. J. Wesselo	9	—	-/2b	1/1b	—	—
Magneet, B. W. Willems	3	—	—	1	—	—
Flossie, H. Lesage	21	17	1	1	2	—
Fast On, J. Boelhouwer	14	—	1	—	—	—

Popeye, D. J. Stuurman	18	—	1	—	—	—
Mistral, G. W. Stellingwerf	10	-/1b	-/1b	-/1b	—	—
Phoenix, R. Biees	6	-/1b	1	—	—	—
Meo Voto, J. P. Loogman	17	-/1b	1	-/1b	—	—
Lamme Goedzak, A. van Gelder	13	—	-/2b	-/1b	—	—
Aloha, J. Dil	5	—	—	—	1	—
Mustang, W. H. Stellingwerf	15	5	2	5	—	—
Overdan, Th. Mallers	11	—	—	1	—	—
Witte Raaf, H. Willems	24	6	12	5	1	—
Taifoen, K. Husslage	15	-/3b	-/3b	-/2b	1	-/1b
Waterat, J. Wittenburg	5	—	—	—	—	—
Le Souk, R. van Yperen	24	—	2	—	—	—
Humoresque, A. van Merle	4	—	—	1	—	—
Moeder's Angst, A. Alofs	15	-/2b	-/2b	1	2	—
Flying Fish, L. G. Vis	12	-/1b	—	—	-/2b	—
Jan van Gent II, J. A. N. Tak	12	1	2	—	—	—
Mars, P. Zwaan	6	2	—	2	—	—
Mustafa, C. A. A. Visser	20	3	3	—	—	—
Jaxita, J. Prins	11	3	4	2	—	—
Sleepy, R. H. Rijk	21	—	1	4	—	—
Spiering, Chr. Kok	2	—	—	-/1b	—	—
Swiftsure, J. S. C. Hinnen	10	-/1b	—	-/1b	—	—
Tiko, A. A. van Tienhoven	7	—	—	—	-/2b	—
Windewiek, H. Benschop	6	—	—	1	—	—
Sindhad, E. Smil	1	-/1b	—	—	—	—

51
 Koos de Jong zeilt in de Essener Segelwoche. Van 31 augustus tot 8 september werden deze wedstrijden georganiseerd door een zevental samenwerkende verenigingen, gehouden op de Baldeneysee. De heer De Jong zeilde in enkele open wedstrijden mee en in de Internationale Deutsche O-Jollen Meisterschaft. In deze vijf wedstrijden werd hij achtereenvolgens 3, 6, 1, 8 en 5, waarmee hij de derde plaats behaalde achter de Hamburgers E. Soltan jun. en St. Döbler. Vierde werd de Berliner P. Baumgarten. De wedstrijden werden bij weinig wind gezeild, zodat soms na vier ronden moest worden afgekort.

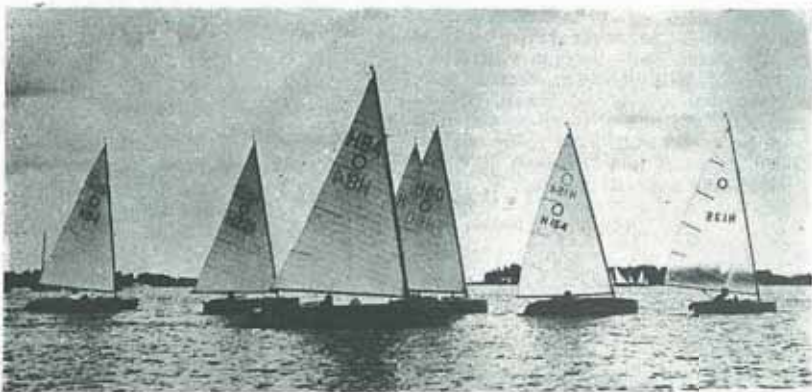

DE UITKIJK

Na de wedstrijden om het Alpensee-kampioenschap in Olympia-jollen werd op de St. Moritz-See in Zwitserland een boeken-wedstrijd gezeild tussen 27 zellers uit Zwitserland, Oostenrijk, Duitsland en Italië. Er waren vier boeken als prijzen beschikbaar en er werden vier ronden gezeild. De winnaar van de eerste ronde kreeg het eerste boek en moest daarna uit de wedstrijd en zo vervolgens. Achtereenvolgens werden de boeken gewonnen door de Oostenrijker Dr. Erndl, de Zwitsers Oskar Weber en Wieland en de Duitser Herbert Scholl.

1957

Doorschijnend zeil. Bij de Kaagweek waren enige doorschijnende Olympiajollenzeiltjes een bezienswaardigheid. De foto toont de B-klasse op de eerste dag. (Foto Oppenheim)

	1954		1955		1956		1957	
	starters	starts	starters	starts	starters	starts	starters	starts
Drakenklasse	356	23	338	29	232	24	236	31
Flying Dutchmankl.	133	21	395	30	370	30	411	37
12 m ² -klasse	486	51	719	64	582	53	576	61
12-voetsjollenklasse	928	87	796	78	662	66	769	79
Olympiajollenklasse	618	66	738	84	668	67	568	66
Finnklasse	—	—	454	44	428	32	354	40
Regenboogklasse	270	21	297	31	234	22	367	34
Pampusklasse	294	31	284	28	287	32	375	32
Valkenklasse	739	64	900	76	876	62	751	47
16 m ² -eenheidsklasse:								
punt	1136	113	318	32	183	25	180	25
streep	—	—	811	74	838	67	1072	74
Vrijheidsklasse	829	74	1043	83	1255	81	1700	97
Sternjachtjes	—	—	—	—	55	14	222	25
Jeugdboten	616	48	717	59	735	65	1033	90
Ronde- en Platbodem-klasse	33	13	39	8	43	9	51	8
R.O.R.C.-klasse	327	26	377	46	325	34	419	46
Bergummeerklasse	—	—	—	—	18	4	—	—

Een kleine statistiek van gemeten vaartulgen, die hier volgt, geeft een inzicht in de ontwikkeling van de verschillende wedstrijdklassen.

	1954	1955	1956	1957
Int. Draakjachten	3	2	5	4
Int. Flying Dutchmen	11	6	17	11
Int. 12 m ² Sharpies	2	1	—	1
Int. 12-voetsjollen	3	7	4	4
Int. Olympiajollen	1	1	—	—
Int. Finnjollen	—	20	9	14
Regenboogjachten	—	—	—	—
Pampusjachten	—	1	1	6
Valkjachten	3	5	7	11
16 m ² -jachten	9	12	14	24
(alsmede overgeschreven op grond van certificaten van de N.N.W.B.)	6	10	10	6
Vrijheidsjachten	14	37	58	60
Sternjachtjes	—	—	10	23
Jeugdboten	9	14	22	17
Ronde- en Platbodemjachten	4	5	8	4
R.O.R.C.-jachten	21	16	29	39
(alsmede hermeten volgens de nieuwe voorschriften)	—	—	—	72

	1955	1956	1957	1958
Int. Draakjachten	2	5	4	8
Int. Flying Dutchmen	6	17	11	23
Int. 12 M ¹ Sharpies	1	—	1	2
Int. 12-voetsjollen	7	4	4	1
Int. Olympiajollen	1	—	—	—
Int. Finnjollen	20	9	14	10
Regenboogjachten	—	—	—	—
Pampusjachten	1	1	6	2
Valkjachten	5	7	11	14
16 M ² -jachten	12	14	24	38
(alsmede overgeschreven op grond van certificaten van de N.N.W.B.)	10	10	6	12
Vrijheidsjachten	37	58	60	60
Sternjachtjes	—	10	23	53
Jeugdboten	14	22	17	20
Ronde- en Platbodemjachten	5	8	4	13
R.O.R.C.-jachten	16	29	39	46
(alsmede herneten volgens de nieuwe voorschriften)	—	—	72	73

	1955		1956		1957		1958	
	starters	starts	starters	starts	starters	starts	starters	starts
Drakenklasse	338	29	232	24	236	31	312	35
Flying Dutchmankl.	399	30	370	30	411	37	577	38
12 M ² -klasse	719	64	582	53	576	61	557	55
12-voetsjollenklasse	796	78	662	66	769	79	971	83
Olympiajollenklasse	738	84	668	67	568	66	686	70
F1anklasse	454	44	428	32	354	40	345	42
Regenboogklasse	297	31	234	22	367	34	297	27
Pampusklasse	284	28	287	32	357	32	509	39
Valkenklasse	900	76	876	62	751	47	777	58
16M ² -eenheidsklasse	—	—	—	—	—	—	—	—
punt	318	32	183	25	180	25	71	13
streep	811	74	838	67	1072	74	1171	90
Vrijheidsklasse	1043	83	1255	81	1700	97	1727	104
Sternklasse	—	—	55	14	222	25	586	45
Jeugdklasse	717	59	735	65	1033	90	1199	102
Ronde- en Platbodem-klasse	39	8	43	9	51	8	62	10
R.O.R.C.-klasse	377	46	325	34	419	46	364	45
Bergumermeerklasse	—	—	18	—	—	—	—	—

1958 Olympiajollenwedstrijd (Foto Oppenheim)

Gouden Olympia-jol in de Jubileum Braassem-Week

De Watersportvereniging „Braassemmeer“ gaat dit jaar haar 40-jarig bestaan vieren, o.a. met jubileum-zeilwedstrijden, die van 12-16 juli zullen worden gehouden. Zeker niet het minst aantrekkelijke deel van deze Jubileum Braassem-Week zullen deze wedstrijden om de Gouden Olympia-jol zijn, die op 14, 15 en 16 juli zullen worden gezeild. De serie zal bestaan uit vijf wedstrijden, waarvan

er telkens twee op 14 en 15 en één op 16 juli zullen zijn. Het zijn wedstrijden met onbeperkte deelneming, zodat alle Nederlandse Olympiajollen-zeilers er in kunnen uitkomen. De vereniging zou het prettig vinden reeds nu voorlopige opgaven van deelneming te mogen ontvangen (secr. P. H. Verdel, Kerkstraat 17 te Oudewetering), want aan de organisatie van zo'n internationale serie zit heel wat vast.

Behalve de Gouden Olympia-jol als hoofdprijs en tweede en derde prijzen voor het eind-klassement, zullen ook dagprijzen beschikbaar zijn.

Sedert de Finnjollen meer in zwang zijn gekomen, vooral dankzij de laatste twee Olympische Spelen en het vooruitzicht voor 1960, zijn de Olympiajollen-zeilers vooral in Duitsland, het land van herkomst, maar ook in Oostenrijk, Zwitserland en Italië actief geworden. Een Internationale O.-Jollen Union werd opgericht, waarvan de Zwitser Willy Pieper thans voorzitter is. Met man en macht wordt getracht niet meer terrein te verliezen en de stichting van een „Goldene O-Jolle“ als jaarlijkse wisselprijs was hiervan het gevolg.

De Nederlandse Olympia-jollenzeilers hebben zich vooralsnog van deze internationale klasse-organisatie vrijwel afzijdig gehouden en dit is zeker een reden geweest om de wisselprijs in ons land te laten verzeilen, teneinde de banden met onze zeilers hechter te maken.

Verwacht mag worden, dat vele buitenlandse zeilers dit jaar naar de Braassemmeer zullen komen en onze O-jollen-zeilers zullen dus een mooie kans krijgen zich eens met het buitenland te meten.

Voor de gasten zal het aantrekkelijk zijn, dat zij de eerste dagen van de Jubileum Braassem-Week, namelijk 12 en 13 juli, in de gewone wedstrijden kunnen meezeilen om zich met het water en de banen vertrouwd te maken.

De Int. Olympia Jollen Union heeft 30 november en 1 december j.l. onder voorzitterschap van de Zwitser Willy Pieper in Berlijn verzaderd. Zwitserland, Oostenrijk, Berlijn, Noord-Duitsland en Zuid-Duitsland waren vertegenwoordigd. Ook was er een Oostduitse delegatie als gast. Betreurd werd, dat het contact met Nederland te wensen overlaet.

1958

Voor de vergadering van de I.Y.R.U. werden de volgende voorstellen ingediend: a. In de voorschriften voor de Int. Olympiajollenklasse de beperking van de baanbreedte voor het zeil te laten vervallen en hecht-hout als materiaal voor het dek toe te staan.

Hajo Fritze
gewann 1958 die
Regatta-Serie um
die „Goldene
Olympia-Jolle“,
Zweiter wurde
der Holländer
Bob Willems,
Dritter Hans
Willems
(Holland) und
Vierter S. Timm
(Deutschland).
Foto: Oppenheim

Van onze Wedstrijdbanen

Jubileum Braassem-Week

Ter gelegenheid van haar veertig jarig bestaan heeft „de Braassemmeer” het dit jaar niet bij een weekeind gelaten. Zij liet de zeilers nu vijf dagen genieten van hun mooie sport. Van 12 t/m 16 juli startten er dagelijks meer dan driehonderd jachtjes, die dan steeds een van de acht mooie banen hadden af te leggen.

Die Braassem-Week is een groot succes geworden. Zowel de deelnemers als de organisatoren zullen met heel veel plezier aan de vijf zeildagen terug denken. Ook de buitenlanders. Ja, ook buitenlanders kon voorzitter Boekel op de openingsavond verwelkomen. De Braassemmeer n.l. had ook de organisatie op zich genomen van de wedstrijden om de Gouden Olympiajol, die op verzoek van de Int. O-jollen Union dit jaar in Nederland werden gezeild. Vier Zwitserse en tien Duitse zeilers hadden aan de uitnodiging, aan deze wedstrijden mee te doen, gehoor gegeven. Daarnaast telden we tweeëndertig Nederlandse O-jollen zeilers.

Het begon zaterdagmiddag werkelijk zomers. Een heerlijk zonnetje en een lekker windje zorgden er voor, dat zeilers en toeschouwers ruimschoots aan hun trekken kwamen. Zondag echter deed de wind al te zeer zijn best. Hij biltes letterlijk alles van het water. Het wedstrijdcomité deed er dan ook goed aan het

De Regenbogen voerden een harde strijd tegen elkaar en tegen de elementen op de zondag van de Jubileum Braassem-Week. (Foto Oppenheim)

Tijdens de Jubileum Braassem-Week streed een grote vloot van Olympia-Jollen om de Gouden O.-Jol.

(Foto Oppenheim)

starten, nadat de Regenbogen nog waren vertrokken, te staken. Het werd echt een beetje te gortig. De groten hadden het al zo hard te verduren, dat verscheidene schepen averij oplepen. Jammer, want dit weekeinde was, als inleiding voor de Gouden O.-Jol wedstrijden, o.m. bedoeld de buitenlanders gelegenheid te geven, wat aan het Braassemmeer te winnen. Maar goed, er moet altijd wat te wensen over blijven en zaterdagmiddag hebben zij in elk geval het water kunnen verkennen.

Die zaterdagmiddag deed ons nog niet vermoeden, dat tenslotte een van de buitenlanders, n.l. de Hamburger H. S. Fritze, die toen nog niet aanwezig was, met de Gouden O.-Jol naar zijn vaderland terug zou keren. Die middag toonden de Nederlanders zich namelijk nog de sterksten. Hans Willems, die nog eens tot zijn oude liefde, de O.-Jol, terugkeerd was, won na een zeer kundig gezeilde race. Ook de tweede plaats was voor een Nederlander; C. Visser zeilde zich bekwaam naar de tweede plaats en zelfs de derde prijs was die middag voor een onzer landgenoten. H. Prins liet n.l. nog niet de eerste buitenlander, Andreas Brandt (Dtsl.) achter zich. Na Brandt volgden Werner Scharffetter (Dtsl.) en Otto Ehrhardt (Dtsl.). De eerste Zwitser, Richard Wieland, zagen we als twaalfde binnenkomen.

Maandag zou dan om de Gouden jol begonnen worden. Een misverstand tussen enkele Duitse deelnemers en een lid van het wedstrijdcomité, echter, hield die Duitse zeilers aan de wal. Toen de anderen dat na hun wedstrijd hoorden, waren zij er direct voor te vinden een

extra wedstrijd in te lassen, zodat de reeks uitgebreid werd tot zes. De zesde wedstrijd werd woensdagmiddag gezeild. Een prettige oplossing.

We hebben in die zes wedstrijden kunnen constateren, dat de Duitsers en de Nederlanders aan elkaar gewaagd waren en dat de Zwitsers, hoewel zij krانig partij gaven, ditmaal lang niet de gevaarlijkste tegenstanders waren. Van hen zeilde Richard Wieland het sterkst. Hij werd steeds bij de eerste tien gezien.

H. J. Fritze, A. Scharffetter, O. Ehrhardt en Otto Weber vonden wij de beste Duitse zeilers. Van de Nederlanders blonken uit Bob en Hans Willems, C. Visser, S. Haaksma en Koos de Jong, die zich vooral de laatste dag, woensdag, deed gelden. 's Ochtends bevocht hij op schitterende wijze een fraaie zege op Scharffetter, die het Koos wel heel erg lastig maakte. 's Middags zagen we De Jong weer een tijd lang op de eerste plaats liggen, maar tenslotte kon hij de felle aanvallen van Fritze niet weerstaan. Deze zeiler, die tevoren al twee maal eerste, eenmaal vijfde en eenmaal elfde was geweest, moest, wilde hij nog voor Bob Willems komen, die laatste wedstrijd winnen. Het is hem gelukt, maar het heeft hem heel wat moeite gekost. Noch Koos de Jong, noch Bob Willems, die met Haaksma, Hans Willems en Visser aanvankelijk voor Fritze lagen, lieten zich zo maar verdringen. Tenslotte moesten zij toch buigen en kon Fritze later de mooie prijs in ontvangst nemen.

Bob Willems, tweede in het algemeen klassement, kreeg de prijs, door de heer W. Pieper, voorzitter van de Int. O-jollen Union, voor de best geplaatste Nederlander beschikbaar gesteld. Hans Willems werd in het totaal derde.

Bob vertelde ons na afloop: „En nu gaat mijn jol weer in de mottenkist, ik heb voorlopig geen tijd meer om te zeilen”. Wij kunnen dat alleen maar betreuren; we missen niet gaarne zulk een zeiler bij de wedstrijden.

Bekijken we nu nog even vlug de wedstrijdserie in zijn geheel, waarbij u ons wel zult willen vergeven, dat wij niet in details afdalen. De hoofdredacteur kan ons onmogelijk onbeperkte ruimte ter beschikking stellen. Trouwens, de details zult u wel reeds uit de dagblad in vernomen hebben.

We zien dan, dat Bob Willems maandagmorgen al gauw de kop had veroverd, om die niet meer af te staan. C. Visser wist zich vrij spoedig naar de tweede plaats op te werken, een plaats, die hij tot het eind toe wist te behouden. Bob vergiste zich nog even. Na het beëindigen van de eerste ronde, dacht hij, dat hij uitgevaren was. Met klapperende zeilen lag hij te wachten, tot een spiksplinter nieuwe coaster, van Woubrugge de Braassemer afzakkend, gepasseerd was, om de haven op te zoeken, Visser, die hem natuurlijk voorbijvoer, waarschuwde Bob, dat er nog een baan gevaren moest worden. Bob trok zijn schoot aan, zette de achtervolging op Visser in, die hij, zij het dan nadat hij eerst nog moest wachten tot er een sleep gepasseerd was, nog voor het eind van het eerste rak alweer van zijn eerste plaats had verdrongen. Hans Willems, aanvankelijk zesde liggend, wist zich, knap kruisend, naar de derde plaats op te werken. Na hem kwam de Duitser Otto Ehrhardt binnen, die gevolgd werd door Ir. W. v. Noordt. Fritze voor die wedstrijd niet mee.

's Middags zou Fritze tonen wat hij waard was. Wel lag Bob Willems geruime tijd op de eerste plaats, doch hij kon

waarna de Duitsers Otto Weber en Fritze volgden. Heel weinig succes voor de Nederlanders dus. Hans Willems haalde nog even een nat pak, toen, vlak na de start, zijn hangbalk brak. Hij zat echter weer gauw aan de helmstok.

's Middags werd er een betere baan gezeild. Toen konden de heren hun hart weer ophalen in de mooie kruisrakken. Er ontspon zich een felle strijd tussen Fritze, Koos de Jong en Bob Willems, die Fritze in zijn voordeel wist te beslissen. Lange tijd wist Wieland zich voor Bob Willems op de derde plaats te handhaven, maar tenslotte was Bob hem te vlug af. K. J. Husslage, die wij later niet vaak meer in de voorhoede tegenkwamen, wist toen de vijfde plaats te bezetten.

De woensdagmorgen bracht eigenlijk de grootste spanning. Koos de Jong en Scharffetter hebben elkaar toen van het begin tot het eind van de wedstrijd geen ogenblik met rust gelaten. Vooral de duels in de kruisrakken waren prachtig om te zien. Dan weer lag Koos voor, dan weer de Duitser. Na vele slagen gelukte het Koos eindelijk zich definitief van zijn tegenstander te ontdoen. Hij werd op werkelijk grootse wijze eerste. Hans Willems had de rol van zijn broer overgenomen. Hij maakte het de overige zeilers zo moeilijk, dat zij hem niet voorbij konden en Hans dus de derde plaats kon op-

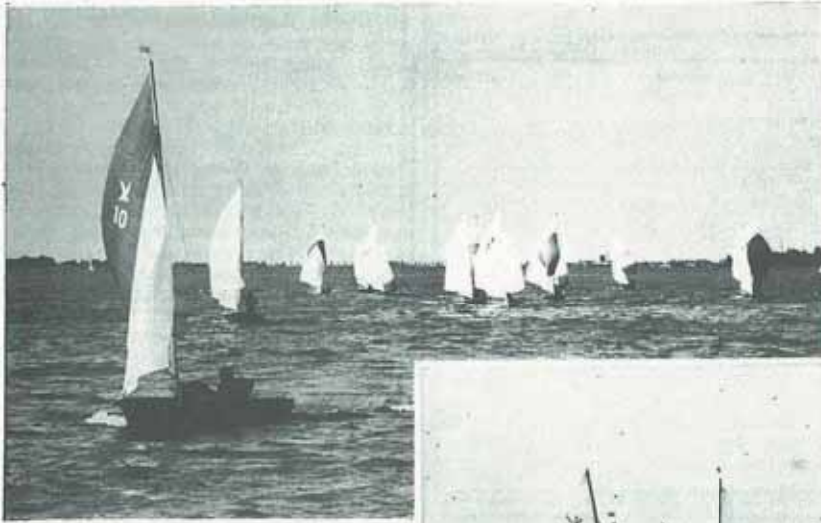
Rechtshoven d. winnaar van de Gouden O-Jol, de Hamburger H. S. Fritze. Daaronder hoe de klassen dinsdags door elkaar liepen, hetgeen de buitenlandse Olympia-Jollenzellers niet erg prettig vonden. Links een aardige vloot Sterntjes op de Wijde Brassemmermeer. (Foto's Oppenheim)

eisen. De Duitser Holger Sommer werd vierde en S. Haaksma vijfde.

Fritze besloot de reeks wedstrijden met een fraaie overwinning, zich hiermee veilig stellend voor de Gouden Jol. Even leek het er op, dat Koos de Jong hem de eerste plaats zou afsnoepen, maar al te lang liet Fritze ons niet in twijfel. Nog voor de helft van de wedstrijd had hij het pleit in zijn voordeel beslist. De Jong kon zich zelfs niet op de tweede plaats handhaven en moest toezien, dat S. Haaksma en C. Visser hem ook nog passeerden. Bob Willems plaatste zich nog als vijfde, waarna broer Hans volgde.

Zoals reeds gezegd is, werd Fritze winnaar van de Gouden Jol. Hij was drie maal eerste, eenmaal vijfde en eenmaal elfde geworden.

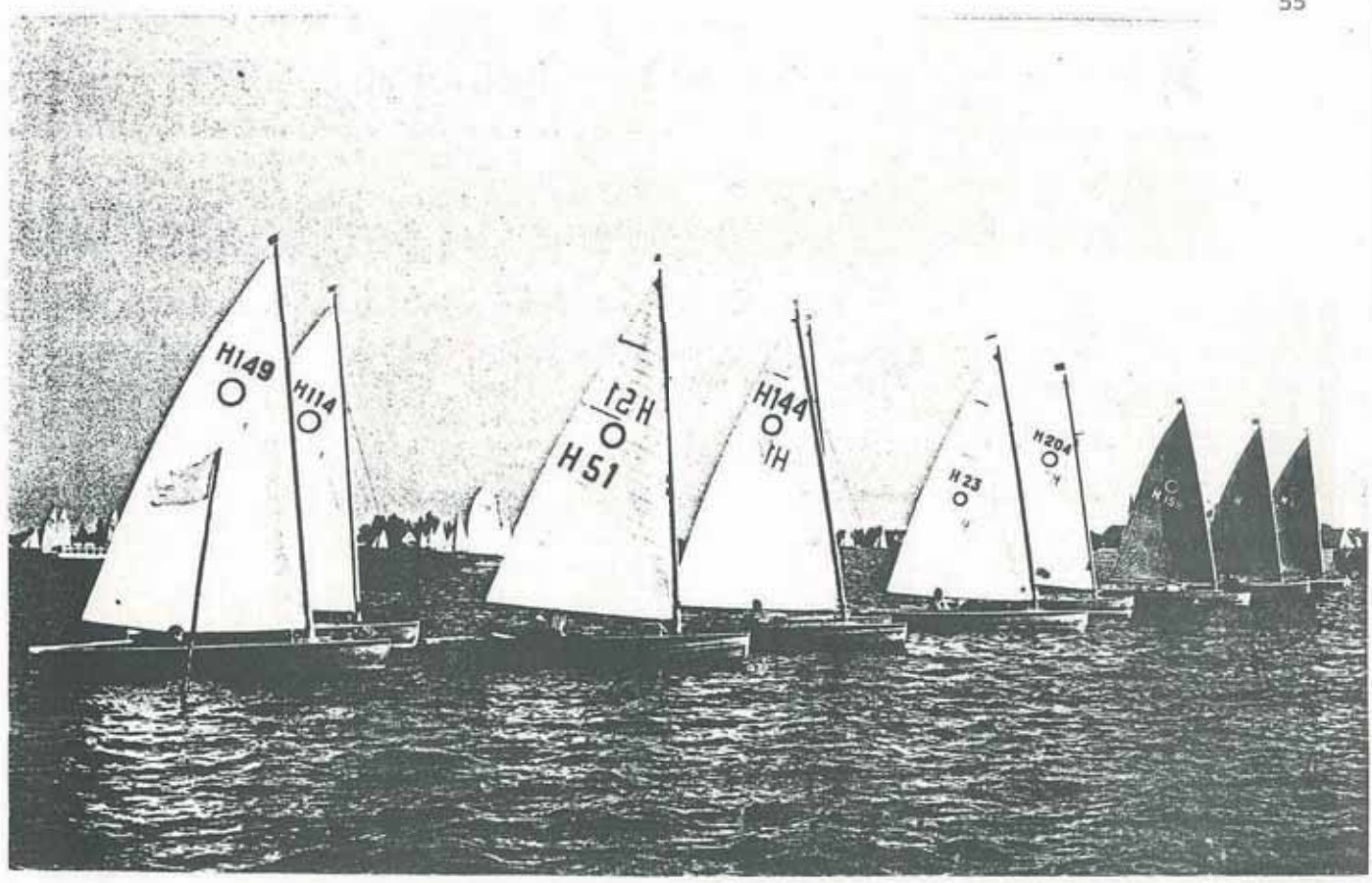
En nu nog iets over de andere klassen. In de Flying Dutchman zagen wij weer een grote overmacht van de gebr. Kraan. Wel moest Jac. zaterdag, na een felle strijd, aan G. A. S. Jongeneel de eer laten, maar de resterende vijf wedstrijden wer-

tenslotte de aanvallen van Fritze niet weerstaan en moest hem de eer laten. C. Visser werd derde, Siegfried Timm vierde en Ir. Van Noordt vijfde. Het was spijtig voor Hans Willems, dat hij, stevig op de vierde plaats liggend, wegens het breken van zijn giek, moest opgeven.

Dinsdagmorgen carrousel varen. De baan gaf, door het plotseling omlopen van de wind, geen enkel kruisrak. Het werd een eentonige geschiedenis. In de optocht, zoals die direct na de start begonnen was, kwam maar heel weinig verandering. De Duitser Scharffetter werd eerste, zijn landgenoot Timm tweede, daarachter finishte de Zwitser Wieland,

Int. Olympiajollenklasse

296 A-starters in 49 wedstrijden
97 B-starters in 12 wedstrijden
393 starters in 61 wedstrijden

1959

	12	6	4	1	—	—
23 Glipper, S. H. Haakma	12	6	4	1	—	—
29 All Weather, Jac. F. Stap	5	—	3	2	—	—
42 Mustang, Chr. Zwetsloot	5	—	—	—	1	—
43 Zomerweelde, H. J. de Jong	12	—	1	—	—	—
45 Fiona, J. Saltzherr	9	—	—	—	—	1
51 Windveer, B. Tournier	26	11	4	5	—	1
78 Komeet, Mej. Boelhouwer	3	—	—	1	—	—
82 Popeye, J. Stuurman	2	—	—	—	1	—
114 Meo Voto	15	2	1	1	1	1
115 Plioka, P. C. Loogman	8	3	—	—	—	—
120 Aloha, J. Dil	4	—	3	1	—	—
121 Klaas Compagn, J. C. J. Ouweland	4	—	—	—	—	—
124 Mustang, W. Stellingwerf	14	2	2	3	2	—
128 Olapieze, W. Bijker	4	1	—	2	1	—
149 Janus, Tj. de Vries	12	—	—	—	—	—
193 Mustafa, C. Visser	15	4	2	3	—	—
210 Sleepy, R. H. Rijks	6	—	2	—	—	—
239 Ozon, F. W. v. Melzen	10	1	4	1	—	—

	4	1	1	—	—
43 Fury, H. Heyn	4	—	1	—	—
45 Fiona, J. Saltzherr	4	1	1	—	—
66 Uranus, J. G. Mulder	4	—	—	1	—
115 Plioka, P. Loogman	4	1	2	—	—
149 Janus, Tj. de Vries	4	1	—	1	—
152 Dikke Beer, H. de Boer	4	1	—	—	—
162 Xantippe, H. J. Jurriëns	4	—	1	2	—
170 Flash, R. J. Boelhouwer	7	—	—	1	—
175 Robin Hood, C. Dijkstra	4	—	—	—	1
195 De Kullenburg, S. Wijnenbeek	8	4	3	—	—
239 Ozon, F. v. Melzen	8	4	1	2	—
252 Troubadour, A. B. Wiegman	8	—	3	—	—

	1956		1957		1958		1959	
	starters	starts	starters	starts	starters	starts	starters	starts
Drakenklasse	232	24	236	31	312	35	241	34
Flying Dutchmankl.	370	30	411	37	577	38	586	52
12 M ² -klasse	582	53	576	61	557	55	577	56
12-voetsjollenkl.	662	66	769	79	971	83	878	90
Olympiajollenkl.	668	67	568	66	686	70	393	61
Finnklasse	428	32	354	40	345	42	449	55
Regenboogklasse	234	22	367	34	297	27	245	48
Pampusklasse	287	32	357	32	509	39	651	58
Valkenklasse	876	62	751	47	777	58	927	74
16 M ² -eenheidskl.								
punt	183	25	180	25	71	13	1263	89
Streep	838	67	1072	74	1171	90	75	11
Vrijheidsklasse	1255	81	1400	97	1427	104	1371	118
Sternklasse	55	14	222	25	586	45	715	60
Jeugdklasse	735	65	1033	90	1199	102	1295	98
Ronde- en Platbo- denklasse	43	9	51	8	62	10	87	10
R.O.R.C.-klassen	325	34	419	46	364	45	442	49

1960

Internationale Olympiajollen Union

De Nederlandse Olympiajollen hebben besloten toe te treden tot de Internationale Olympiajollen Union, waarbij ook de Duitse, Zwitserse, Oostenrijkse, Joegoslavische en Italiaanse zellers van deze klasse zijn aangesloten. Verwacht wordt, dat hierdoor zowel op nationaal als op internationaal niveau contacten zullen worden gelegd.

De I.O.U. schrijft jaarlijks wedstrijden uit om de „Gouden Ojol“, een wisselprijs, die in 1958 in de Jubileum Braasemweek in Nederland bekendheid heeft verworven.

De Nederlandse Olympiajollenzellers zullen er naar streven veelvuldiger aan wedstrijden deel te nemen. Ter aansporing hiervan willen zij een speciale wisselprijs in het leven roepen, die per jaar, in een serie van drie wedstrijden op verschillende wedstrijdwateren zal worden verzeld, terwijl bij voldoende belangstelling zo mogelijk ook een prijs in de B-klasse ter beschikking zal worden gesteld.

Het secretariaat voor het district Nederland der I.O.U. is voorlopig P. L. M. van Wamel, Olympiaweg 106-I, Amsterdam-Zuid. Belangstellenden kunnen zich ook wenden tot S.J. H. H. Haakma, Marelaan 1, Oegstgeest.

Door het toetreden tot de Internationale organisatie is de hoop levendig geworden, dat deze klasse ook in Nederland weer tot opbloei zal komen. H.

De Uitkijk

1960

Het bestuur van de Olympiajollenorganisatie deelt ons mede, dat wel gezegd mag worden, dat de organisatie, die 5 maart werd opgericht, in goede banen wordt geleid. Dit was o.a. te zien op de wedstrijdbanen, waar bijv. tijdens de Westeinder zellwedstrijden, het dubbele aantal Olympiajollenzellers aan de start kwam, verzeleken bij verleden jaar. Het ledenaantal is de zestig ruim gepasseerd. Deze nemen vrijwel al'en actief aan de wedstrijden deel. Door de verschillende contacten van de organisatie leest er een frisse en sportieve geest. Het ziet er naar uit, dat de Olympiajollenklasse weer een vooraanstaande klasse zal worden.

Int. Olympiajollenklasse

459 starters in 58 wedstrijden

1960

	S	I	II	III	IV	V
7 Caldonia, mej. P. v. Roessel	12	1	1	—	—	—
23 Glipper, S. H. H. Haakma	9	4	3	2	—	—
26 Daisy, M. Meyer	4	—	1	—	—	—
43 Zomerweelde, A. du Pon	29	—	2	3	—	—
45 Fiona, J. Saltzherr	16	5	1	2	1	—
51 Windveer, M. Tournier	30	16	7	3	2	—
60 Oberon, W. v. Schooneveldt	10	—	2	—	—	—
69 Black Magic, mej. A. C. J. Stevens	10	—	—	—	—	—
75 Zwarte Vheer, R. Blok	13	—	1	1	—	—
78 Komeet, D. v. Veldhoven	6	1	—	—	—	—
82 Popeye, D. J. Stuurman	3	—	—	1	—	—
94 Phoenix, K. F. Jansen	2	—	1	—	—	—
114 Meo Voto, J. P. Loogman	27	1	—	—	1	—
119 Ostara, P. H. Boot	7	—	—	1	2	—
120 Aloha, J. Dil	7	1	1	3	—	—
124 Mustang, W. H. Stellingwerf	7	2	1	2	—	—
130 Tamalona, P. J. v. d. Püttelaar	4	1	—	—	—	—
144 Taifoen, K. Husslage	18	5	1	3	1	—
149 Janus, Tj. de Vries	31	5	13	4	3	—
154 Moeder's Angst, A. Alofs	8	1	1	1	—	—
159 Olapieze, W. Bijker	23	2	2	3	2	—
175 Robin Hood, C. Dijkstra	5	1	—	—	—	—
179 Mars, P. v. Wamel	15	—	—	1	—	—
193 Mustafa, C. A. A. Visser	16	7	3	2	1	—
204 Jaxita, J. Prins	14	3	5	1	—	—
209 Pelican, A. P. Blok	17	—	4	—	—	—
239 Ozon, F. W. v. Melzen	19	—	1	—	—	—
243 Windewiek, H. Benschop	11	—	1	—	—	—

	1957		1958		1959		1960	
	starters	starts	starters	starts	starters	starts	starters	starts
Drakenklasse	236	31	312	35	241	34	128	26
Fl. Dutchmankl.	411	37	577	38	586	52	607	55
12 m ² -klasse	576	61	557	55	577	56	634	62
12-vts. jollenkl.	769	79	971	83	878	90	1032	99
Olympia jollenkl.	568	60	686	70	393	61	582	74

Een beeld van de jubileumwedstrijden van Olympia-jollen op de Wannsee te Berlijn. In het midden H 179 de Nederlandse zeller P. L. M. van Wamel, die in een geleende boot deelnam. In het vorige nummer gaven wij een kort verslag van deze wedstrijden ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de klasse gehouden.

O-Jollensegler feierten Jubiläum

Alles, was Rang und Namen hat, nahm an den Jubiläumssregatten der 25jährigen Olympia-Jolle teil: der Vizepräsident der Internationalen Olympiajollen-Union, Oskar Weber,

Schweiz, Otto Ehrhardt (PYC), der Präsident des Berliner Distrikts der IOU — welch klangvolle Titel! —, der Deutsche Meister 1960 Uwe Woite (SVStö), Exmeister Dieter Bauer (PYC), insgesamt sechs Schweizer, fünf Franzosen, zwei Holländer und deutsche Segler aus Hamburg, Lübeck und Berlin. Neben der langjährigen Olympiajollen-Seglerin Lilo Voigt (SVU) startete diesmal auch die Schweizerin Ruth Lindemann — alles in allem 56 Boote, die mit ihren Besatzungen während der fünf Wettfahrten vom 14. bis 16. April — noch vor dem offiziellen Ansegeln — zeigten, wie jugendfrisch und lebenskräftig diese bewährte Einmannjolle (mit ihren Besatzungen, von denen nicht wenige ihr die Treue von Anfang an gehalten haben) auch heute noch ist.

Die Rennen standen jedoch unter keinem glücklichen Stern: in den ersten Wettfahrten war es der Wettergott, der den Rennseglern zu diesem frühen Zeitpunkt auf dem Wannsee offenbar zürnte — das erste Rennen litt trotz des sonnigen Wetters etwas unter Wind —, und beim zweiten ging ein mächtiger Gewitterschauer nieder, so daß die Wettfahrtleitung auch hier durch die ständig umspringenden Winde die Bahn verkürzen mußte. Zwei „junge Knaben“ führten nach diesen Rennen in der Wertung: der fast fünfzigjährige Otto Ehrhardt vom PYC (2, 3) mit 2813 Punkten vor dem noch fast ein Jahrzehnt älteren Arno Gaedke (12, 1) mit 2435 Punkten und der „jüngeren Generation“ Dieter Bauer, Rolf Lehmann und Uwe Woite. Am Sonnabend war der Himmel bedeckt, aber bei 4 Windstärken kamen alle auf ihre Kosten. Mit dem Gewinn der dritten Wettfahrt schob sich Gaedke souverän an die Spitze, während der 40jährige Lübecker Rolf Lehmann durch einen knappen Sieg in der vierten Wettfahrt vor Woite seine Chancen auf den Gewinn des Jubiläumspokales verbesserte. Diese Wettfahrt brachte die bisher vermiften Höhepunkte mit spannenden Kämpfen auf der Kreuz zwischen Kälberwerder und Schwanenwerder. Nach vier Rennen führte Gaedke (5100 Punkte) vor Lehmann (4934 Punkte), Woite (4912 Punkte) und Scholl (4903 Punkte), so daß zur Schlußwettfahrt noch „alles drin“ war.

Bedauerlicherweise gab es hier einen Reindränge- und Frühstart, durch den der Start wiederholt werden mußte. Beim „2. Versuch“ rief man nur drei Boote zurück, obwohl ein Dutzend wieder zu früh über der Linie war, und nur Scholl leistete dem Rückruf Folge. Der deutsche Olympia-Steuermann im 5,5er protestierte gegen die Wettfahrtleitung, da er hierdurch nur im Mittelfeld eingekommen war, gewann seinen Protest und erhielt, da ein Wiederholungsrennen nicht mehr gesegelt werden konnte, die Durchschnittspunktzahl aus den ersten vier Rennen angerechnet.

Bei ONO 3 wurden nur zwei Bahnen gesegelt. Durch einen vierten Platz festigte Gaedke seine Führung, zumal sein schärfster Konkurrent Lehmann weit abgeschlagen nur 34. wurde. Die nicht ganz glückliche Hand des Organizers beeinträchtigte etwas die sonst ungetrübte Freude der Teilnehmer, die dem Gewinner des Jubiläumspokales, Arno Gaedke (TSC/VSaW), der mit der O-Jolle jung geblieben ist und sie hochzuchten half, herzlich feierten. Dagegen gewann den Wannsee-Pokal, für den die erste, dritte und fünfte Wettfahrt gewertet wurden, der Hamburger Herbert Scholl (NRV) vor Gaedke. Die Ergebnisse: Jubiläumspreis: 1. Gaedke (TSC/VSaW) 6428 Punkte; 2. Scholl (NRV) 6130 Punkte; 3. Woite (SVStö) 5949 Punkte; 4. Ehrhardt (PYC) 5787 Punkte und 5. Lehmann (LYC) 5146 Punkte. Wannsee-Pokal: 1. Scholl (NRV) 3887 Punkte; 2. Gaedke (TSC/VSaW) 3763 Punkte; 3. Woite (SVStö) 3740 Punkte; 4. Ehrhardt (PYC) 3126 Punkte; 5. Lehmann (LYC) 3048 Punkte.

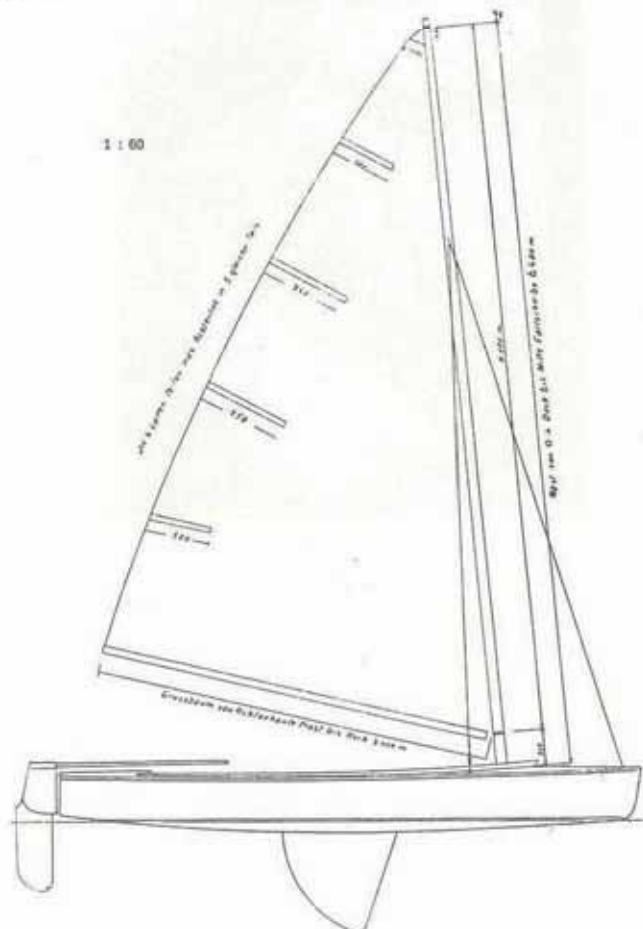
O-G408
CLAUS LOEVENICH

Olympiajolle 1936

Ebenso wie das Finn-Dinghy, die olympische Einmannjolle seit 1952, wurde auch die deutsche Olympiajolle 1936 nicht von einem Yachtkonstrukteur, sondern von einem Amateur-Konstrukteur und Segler entworfen, und zwar von dem in Südafrika lebenden Helmut Stauch, der übrigens genau so wie der Finn-Dinghy-Konstrukteur Richard Sarby heute den Flying Dutchman segelt. Die Olympiajolle wurde als Einmannjolle für die Olympiaregatten 1936 auf der Kieler Förde konstruiert. Sie sollte möglichst unempfindlich gegen das Gewicht des Seglers sein, so daß leichte und schwere Segler die gleichen Chancen in Rennen haben würden. Sie sollte see-tüchtig genug für den oft rauhen kurzen Seegang der Kieler Förde sein, gleichzeitig aber als empfindliches Rennboot auch auf Binnengewässern bei leichter Brise und glattem Wasser gute Eigenschaften zeigen. Alle diese Forderungen erfüllt die rundspantige Jolle aus Vollholz: Sie ist ein schnelles, steifes, wendiges und feinfühliges Boot. Sie reagiert wegen der geringen Anfangsstabilität sehr leicht und ist daher sehr lebendig, segelt verhältnismäßig trocken und ist auch bei viel Wind von einem Mann einwandfrei zu segeln. Sie läuft eine gute Höhe und kommt auf raumen Kursen gut zum Gleiten. Die Olympiajolle hat sich nicht nur als ideale Einmann-Rennjolle erwiesen, sondern auch als ein kleines, tüchtiges Wanderboot. Da sie normal über Spanten aus Vollholzplanken karweel gebaut wird, sind die Rümpfe stabil und dauerhaft. Mit einem Mindestgewicht des Rumpfes ohne lose Teile von 140 kg ist die Olympiajolle wesentlich schwerer als der größere Flying Dutchman oder auch das kleinere, aber mit gleicher Segelfläche ausgestattete Finn-Dinghy, läßt sich aber ohne Schwierigkeiten auf dem Anhänger transportieren. Seit Einführung des Finn-Dinghies als Olympiajolle hat die deutsche Olympiajolle zwar ihre Bedeutung als internationale Einmann-Rennjolle etwas verloren, nicht aber als mitteleuropäisches Rennboot. Mit dem in Deutschland, Holland, Österreich und der Schweiz besonders beliebten und verbreiteten Boot werden internationale Rennen und Meisterschaften gesegelt. In Deutschland segeln mehr als 200 regattafähige Olympiajollen, in Holland 60, in Jugoslawien 40, in Österreich 48, in der Schweiz 50 und in Italien 30.

Internationale Olympiajolle 1936. Konstruiert als Einmannjolle für die Olympischen Spiele 1936 von Helmut Stauch. Länge über Alles 5,00 m, Wasserlinienlänge 4,40 m, Breite 1,66 m, Tiefgang ohne Schwert 0,13 m, Tiefgang mit Schwert 1,00 m, Gewicht 150 kg, Segelfläche vermessene 10 m², tatsächliche Segelfläche 11 m², Rumpfform: Rundspant, Baumaterial: Vollholz, Segelzeichen: O. Bauunterlagen durch den Deutschen Segler-Verband, Hamburg 24, Schwanenwik 27.

25-jarig bestaan Olympia-jollen

Jubileumwedstrijden op de Wannsee

59

Untersch.- Zeichen	Bootsname	Steuermann
OF 3		M. Gouillonneau
OF 4		M. Deltroy
OF 5		M. Dorhout-Mees
OF 6		M. Porodo
OF 8		M. Jousseau
OH 43	Maienzeit	A. du Pon
OH 179	Wolke	P. van Wamel
OZ 7	Gus	F. Fritschi
OZ 37	Evelyn	O. Weber
OZ 49	Tabu	F. Haldemann
OZ 60	Brändy	E. Spühler
OG 161	Buttje	R. Lindemann
OG 225	Fanal	R. Keller
OG 13	Piraya	H. Stampehl
OG 33	Lüttje Lage	J. Gaedke
OG 58		W. Kraft

Ter viering van het jubileum van de Olympia-jollen-klasse werden 14, 15 en 16 april op de Wannsee te Berlijn internationale wedstrijden georganiseerd, waaraan 57 boten deelnamen. Daarbij waren de Nederlandse zeilers A. du Pon en P. L. M. van Wamel, die met geleende boten zeilden, een vijftal Zwitsers, die met hun boten uit St. Moritz waren gekomen, en vijf Franse zeilers van de Club Nautique Français te Tegel. In dit internationale gezelschap waren sterke Zwitserse zeilers, zoals Freddy Fritschi en Oskar Weber, de vice-president van de Internationale Olym-

piajollen Union, die zijn zetel heeft te Berlijn, waar de voorzitter Otto Erhard gevestigd is. Andere Duitse deelnemers waren Herbert Scholl, die zijn land bij de laatste Olympische Spelen in de 5.5 Meterklasse vertegenwoordigde, Uwe Woite en Dieter Bauer, de Duitse kampioenen uit 1960 en 1959.

De Nederlandse zeilers, die vrij zware, oude boten ter beschikking kregen, vonden de omstandigheden van wind en water op het door heuvels, bossen en villa's omgeven meer moeilijk te overwinnen. Zij huisden meestal in het middenveld. Vooral de plaatselijke zeilers, die reeds jaren op de Wannsee varen, zoals A. Gaedke dat al 25 jaren achtereenvolgend, hadden minder moeite.

Het resultaat van de serie was 1. Gaedke, 2. Scholl, 3. Woite, 4. Ehrhard. Herbert Scholl won bovendien de Wannsee Pokal. Al konden onze zeilers met de lichte en zeer wisselvallige wind niet goed overweg, toch hebben zij genoten van de prettige, sfeer-volle dagen, waarbij nuttige contacten werden gelegd, vooral voor deelneming van buitenlandse zeilers aan onze wedstrijden in het bijzonder om de Goldene O-Jolle, die dit jaar in Nederland zullen worden gezeild.

Uit deze ontmoeting blijkt, dat de 25-jarige klasse nog veel levenskracht heeft, vooral in het land van oorsprong, waar de zeilnummers tot over de 900 gaan. De deelneming van bijna zestig boten, die bij de start vooral een imposant gezicht opleverden, pleit ook voor de voortdurende levensvatbaarheid van de klasse.

P. L. M. VAN WAMEL

INTERNATIONALE

OLYMPIA- JOLLEN 1936-1961

25
JAHRE

PROGRAMM

für den

JUBILÄUMS-PREIS der I. O. U., Distrikt Berlin

und den

WANNSEE-POKAL des Potsdamer Yacht Clubs

OG 187	Reidun	C. Feuchtner
OG 202	Krischan	W. Degenhardt
OG 238	Flohli II	H. Richter
OG 241	Hobby	H. Hentschel
OG 273	Filou	W. Richter
OG 276	Pegasus	D. Bauer
OG 277	Pipo	H. Skibba
OG 301	Krischan	L. Voigt
OG 311	Fledermaus	H. J. Werny
OG 314		P. Wilken
OG 327	Flamingo	W. Virck
OG 329	Chansonette	K. A. Stolze
OG 331	Fröhlich	W. Funcke
OG 344	Krümel III	B. Krause
OG 345	Hobby II	M. Bober
OG 347	Bambi	K. Ahrend
OG 350/440	Delphin II	K. H. Dedenz
OG 352	Svala	J. Barsch
OG 355	Reidun	M. Schiele
OG 356	Teufelchen	W. Thiel
OG 357	Brummer	K. Braschoß
OG 360	Mücke	K. Seidel
OG 361	Trabant	O. Ehrhardt
OG 363	Sprotte	H. Scholl
OG 366	Loar	A. Gaedke
OG 369	Pomposo	R. Wolf
OG 381	Strolch	R. Lehmann
OG 382	Rhe	W. Schwarz
OG 394	Bullerjahn	P. Wingert
OG 396	Franz' I II	W. Juran
OG 401	Vanadis	G. Reibert
OG 405	Seelachs III	U. Woite
OG 415	Jolline III	H. Meyer
OG 422	Sausewind	H. Räder
OG 493	Monika X	S. Uecker
OG 513	Bruder Lustig	P. Griwatsch
OG 656	Seelachs	J. Woite
OG 728	Seelachs II	H. Woite
OG 772	Moritz	K. Radtke
OG 883	Faun II	E. Lange

Het District Nederland van de International Olympiajollen Union heeft voor het eerst een eigen clubblad uitgegeven. In dit eerste blad „De Olympiajol“ wordt gezegd, dat voorlopig begonnen wordt met een gestencilde blaadje, dat ongeveer eens in de drie maanden uitkomt. Leden krijgen dit orgaan geregeld toegestuurd, terwijl ook donateurs, die met de activiteiten van de

zeilers op de hoogte willen blijven, dit blad gratis toegezonden krijgen.

Na-Brassem

Bijna dertig O.-jollen namen deel aan de Na-Brassem, hetgeen een mooi succes voor de klasse-organisatie was. Een deel van het veld op het zonovergoten meer.

(Foto's Oppenheim)

De Olympiajollenzeilers hadden het heel druk. Zij moesten liefst vijf races zeilen, dit ter ere van het vijftwintig-jarig bestaan van de Olympiajol. Dertig O.-jollen verschenen op het water, een mooi succes voor de klasseorganisatie. Zouden de zeilers in de 12 m² Sharpieklasse niet eens een voorbeeld aan die zeilbroeders (en -zusters) nemen? Er kwamen slechts vijf Sharpies aan de start. Dat is toch wel erg weinig voor een klasse, die nog maar kort geleden flinke velden op het water bracht. Wij spraken enige Sharpiezeilers, die daar gaarne verandering in zagen komen. Wat let hen al de Sharpiebezitters eens bij elkaar te roepen? De O.-jol was niet zo lang geleden óók dood verklaard en de Pampusklasse, die ook een „slappe tijd“ heeft meegemaakt. Twintig Pampusjachten waren tijdens de Na-Brassem daarvan evenzovele getuigen.

H. Tournier heeft het „jubileum-toernooi“ in de Olympia-jollen gewonnen. Hij begon direct heel goed. De eerste de beste race bracht hij op zijn naam. C. A. A. Visser en J. P. Loogman en al die anderen het nakijken gevend. In de tweede race

kreeg Tournier koppensnellersneigingen. Hij voer zo dicht langs de jol van Visser, dat diens hoofd bijna door Tourniers want „gesneld“ werd. Slechts door mee te geven, om daarna schielijk binnenboord te duiken, ontkwam Visser aan akelige gevolgen. Het betekende voor Tournier een vergeefs gevaren race. Visser kwam als eerste binnen. J. P. Loogman werd tweede en J. H. Krom derde. Zondagochtend ontkwam Visser alweer aan een gevaar. In de buurt van Rotterdam reed hij, op weg naar het wedstrijdwater, zijn auto van de weg af. Enkele deuken in de wagen en een niet kunnen starten in de ochtendwedstrijd

waren het gevolg. Die ochtendrace werd gewonnen door Th. Beemsterboer. K. F. Jansen, die tweede werd, maakte het de winnaar wel erg lastig, maar kon hem niet voorbij komen. Mej. Paula van Roessel werd derde. Tournier werd vijfde. B. Benschop nam de volgende race voor zijn rekening met Tournier op de tweede en Paula van Roessel op de derde plaats. Visser zeilde de laatste race weer mee en won. Nu was K. F. Jansen tweede en Tournier derde. De hoofdprijs was voor Tournier. Visser bezette in het totaal de tweede plaats en Jansen de derde.

	1958		1959		1960		1961	
	starters	starts	starters	starts	starters	starts	starters	starts
Drakenklasse	312	35	241	34	128	26	98	20
Pi. Dutchmanklasse	577	38	586	52	607	55	634	52
12 M ² -klasse	557	55	577	56	634	62	479	57
12-vts jollenklasse	971	83	878	90	1032	90	874	78
O1-jollenklasse	686	70	393	61	582	74	710	60

Nach dem ersten Sieg staunte Segler Rolf Lehmann

Wannsee-Tücken

hd. Berlin, 15. April
„Verflucht nochmal, der Wannsee hat aber seine Tücken“, gab der Lübecker Rolf Lehmann (Photo links) nach der gestrigen zweiten Wettfahrt des O-Jollen-Jubiläumsrennens zu. Am Vormittag hatte er noch überlegen den ersten Sieg in seiner ersten Wannsee-Fahrt überhaupt herausgeholt.

Drei Stunden später aber konnte er seinen „Strolch“ nicht mehr so recht in Schwung bringen.

Altmeister Otto Ehrhardt (PYC), der Präsident des „Berliner Distrikts der Internationalen O-Jollen-Union“ - welcher klingvoller Titel -, kannte „sel-

nen“ Wannsee besser. Er blieb mit seinem „Trabant“ auch in der zweiten Wettfahrt hart am Wind. Nach seinem zweiten Platz am Vormittag sprang dann auf dem Dreieckskurs noch ein dritter Rang (hinter Arno Gädke und Stampfel) heraus. Das reichte für die Führung in der Gesamtwertung (2813 Punkte).

Ehrhardt beständigster Segler

Zwischen herrlichem Sonnenschein am Morgen und mächtigem Gewitterschauer am Spätnachmittag lagen die beiden ersten Wettfahrten um Jubiläumspreis und Wannseepokal der Olympia-Jollen, mit dem die Berliner Segelsaison vorzeitig eröffnet wurde.

Durch einen Sieg des deutschen Vizemeisters Rolf Lehmann aus Lübeck triumphierten bei Südostwind Stärke 3 am Vormittag die Gäste über Altmeister Otto Ehrhardt (PYC), während sich nachmittags bei ständig umspringenden Winden sowie teilweiser Flaute die erfahrenen Berliner Segler behaupten konnten. Arno Gädke (TSC/VSaW) vor Heinz Stampfel (SC Odin) und Ehrhardt.

► In der Gesamtwertung führt der mit einem zweiten und dritten Platz beständigste Altmeister Otto Ehrhardt mit 2813 Punkten vor Gädke, der in der ersten

Wettfahrt Zwölfter geworden war, mit insgesamt 2435 P. Dritter Dieter Bauer-PYC (2314). Vierter Rolf Lehmann-LYC (2119). Fünftler Uwe Wolte (2099).

B.Z. 15/4

Sportfunk

● Arno Gädke (60) vom Tegeler SC gewann die Jubiläums-Wettfahrt der Olympiajollen auf dem Wannsee mit insgesamt 6428 Punkten. Der Deutsche Meister Uwe Wolte (SV StöBensee) wurde mit 5995 Punkten Zweiter vor

Otto Erhard (Potsdamer YC) mit 5834 Punkten. Gädke eroberte den „Wannsee-Pokal“

B.Z. 15/4

„Sportkurier“ 61
17. 4. 61

O-Jollen-Segeln auf dem Wannsee Zweimal Arno Gädke

Es war schon etwas los am Wochenende auf dem Wannsee. 56 O-Jollen begannen das Wettkampf-Jahr 1961, obgleich erst gestern nachmittag das offizielle Ansegeln des Berliner Verbandes war. Aber die O-Jollen hatten es eben besonders eilig. Anlässlich des 25jährigen Bestehens dieser Bootsklasse hatte der Potsdamer Yacht-Club den Jubiläumspreis ausgeschrieben und gleichzeitig die Wettfahrten um den Wannseepokal angesetzt.

Infolge der guten Terminsetzung beteiligten sich eine erfreulich große Zahl ausländischer Segler und auch die stärksten aus der Bundesrepublik. Von der Berliner Spitzenklasse war eigentlich alles vertreten. Der Deutsche Meister Uwe Wolte (SV StöBensee), sein „Amtsvorgänger“ Dieter Bauer (PYC) und der Pokalverteidiger Arno Gädke (VSAW/TSC). Auch zwei Damen waren mit von der Partie. Einmal die Berliner Lilo Voigt (SC Gothia) und die Holländerin Haldemann.

Während am Freitag sommerliches Wetter herrschte und bei Windstärken zwischen 2 und 3 kaum Bewegung in das Feld kommen wollte, als um 10 Uhr der erste Startschuß dieses Jahres fiel, frischte es bei den Wettfahrten am Sonnabend etwas auf. Am Vormittag lieferten sich Arno Gädke und Olympiateilnehmer Scholl (NRV) an jeder Wende einen spannenden Kampf. Kurz vor dem Ziel fing Scholl den Berliner Altmeister noch einmal ab, aber auf der nächsten Kreuz war Gädke auf der Hut, erzielte einen knappen Vorsprung und rettete sich ins Ziel.

Dadurch übernahm er die Gesamtführung im Jubiläumspreis und um den Wannseepokal. Mit einem siebenten Platz und einem vierten Platz bei den nächsten Wettfahrten langte es zum Endsieg. Zweiter der Deutsche Meister Uwe Wolte vor „Senior“ Otto Ehrhardt (PYC), der am ersten Tag noch das Feld angeführt hatte. Die ausländischen Teilnehmer kamen nicht zurecht. Für sie war das Segeln unter Land besonders schwierig. Sie endeten im abgeschlagenen Feld.

Das Ergebnis: 1. Arno Gädke (VSAW/TSC) 6428 Punkte, 2. Uwe Wolte (SC StöBensee) 5995, 3. Otto Ehrhardt (PYC) 5834, 4. Rolf Lehmann (Lübecker Yachtclub) 5167, 5. Hans Scholl (Norddeutscher Regattaveren) 5115, 6. Otto Stampfel (SC Odin) 4992 Punkte.

Berliner Morgenpost
16. 4. 61

Bei Windstärke 4

Zur dritten und vierten Wettfahrt der Olympiajollen gestern auf dem Dreieckskurs zwischen Wannsee, Kälbersee und Schwanenwerder herrschte kein richtiges „Geburstagswetter“. Unter bedecktem Himmel und Windstärke 4 gab es mit dem Abfallen des nach dem ersten Tage führenden Altmeisters Otto Ehrhardt (PYC) die größte Überraschung.

Glänzend hielt sich dagegen der oftmalige Berliner Meister Arno Gädke (TSC/VSaW), der wieder als Erster die Ziellinie passierte und nun in der Gesamtwertung vor Lehmann (Lübeck), Scholl (Hamburg) und dem Deutschen Meister Uwe Wolte die Spitze verteidigt. Lehmann aber hat die meisten Punkte im Kampf um den „Wannsee-Pokal“, für den nur die erste, dritte und fünfte Regatta gewertet werden. Mit seinem ersten Platz am Nachmittag hat er bereits zwei Wettfahrten gewonnen.

Der Hamburger Herbert Scholl, Olympiateilnehmer in der großen 5,5-qm-Klasse in Neapel, ist auch ein guter Jollensegler, wie seine Plätze beweisen. Er hat die Absicht, sich in Amerika ein schnelles Boot bauen zu lassen, mit dem er 1964 beim Olympia in Japan mitsegeln möchte. C. L.

O-Jollen-Jubiläum auf dem Wannsee

„Frühstart“ der Berliner Segelsaison — Uwe Woite gegen ausländische Konkurrenz

Zwei Tage vor dem traditionellen Ansegeln fallen heute (10 und 14 Uhr 30) die ersten Regatta-startschüsse auf dem Wannsee. Anlaß dieser ersten Wettfahrtreihe ist ein Geburtstagskind: die 25jährige Olympia-Jolle. Eigentlich ist sie noch ein Jahr älter, denn bereits 1935 wurde die erste Serie auf Kiel gelegt; eine der ersten fertigen Jollen war das Verlosungsboot bei der Tombola des damaligen Deutschen Segler-Tages in Berlin. Diese Konstruktion des Architekten Helmut Stauch hat sich bewährt. Obgleich Stauch heute in Südafrika lebt, ist er noch immer seinem Berliner VSAW treu geblieben. Im vergangenen Jahr vertrat dieser Allround-Könner die Südafrikanische Union bei den Olympischen Regatten vor Neapel. Aus 30 verschiedenen Typen wurde 1934 nach zahlreichen Vergleichswettfahrten, die zu einem großen Teil auf der Unterhavel stattfanden, dieses Boot ausgewählt.

Vielleicht waren die vielen Versuche in Berlin der Grund, daß die Internationale O-Jollen-Union diese Jubiläumswettfahrt zum Wannsee vergeben hat. Otto Ehrhard (Potsdamer YC), der Vorsitzende der I. O. U. Distrikt Berlin, sagte: „Ich bin mit dem Meldeergebnis der auswärtigen Gäste sehr zufrieden, allerdings hatte ich erwartet, daß sich mehr Berliner Teilnehmer melden würden.“ Insgesamt 56 Segler bewerben sich in fünf Wettfahrten um den wertvollen Jubiläumspreis und gleichzeitig um den traditionellen Wannsee-Pokal der O-Jollen für

den allerdings nur vier Regatten geworft werden. Sechs Teilnehmer kommen aus der Schweiz, unter ihnen der Vizepräsident der I. O. U., Oskar Werner (SC St. Moritz), der auf dem Wannsee bereits gut bekannte Freddy Fritschl (SC Cham) und seine Vereinskameradin Ruth Lindemann. Man kann gespannt sein, wie sich die Schweizerin gegen die einzige Berliner Ein-Mann-Seglerin Lilo Voigt (SC Gotha) halten wird. „Für stärker als die Schweizer halte ich die Holländer“, sagte Otto Ehrhard, „die großen, kräftigen Burschen sind hervorragende Windssegler.“ Bricht es also auf dem Wannsee, sind Du Pon (Aalsmeer) und van Warmel (Amsterdam) im Vordergrund zu erwarten. Fünf Franzosen kommen vom CNF Tegel. Zu Ehren dieser Wettfahrt steigt der vorjährige Olympia-Teilnehmer in der 5,5er Klasse, Herbert Scholl (Norddeutscher Regatta-Verein) noch einmal in die O-Jolle. Ihn begleitet Bruno Krause (Hannoverscher YC) und aus Lübeck kommen Karl-August Stolze und Rolf Lehmann.

Da der Segler auf eigenem Revier König ist, muß man dem Deutschen Meister Uwe Woite (SV Pichelswerder) die größten Chancen einräumen. Sein Vorgänger, der Berliner Photohändler Dieter Bauer mit seinem „Pegasus“, ist genau so dabei wie Altmeister Otto Ehrhard (beide PYC). Weitere Starts am Sonnabend (10 und 14 Uhr 30) und Sonntag (10 Uhr).

krp.

O-Jollen startklar auf dem Wannsee. Seit 25 Jahren ist dieses Einmannboot international bewährt — Grund genug für eine Jubiläumregatta.

„Der Kurier“
17. 4. 61

Ausländer beim Segler-Auftakt „ferner liefen“

Arno Gaedke schon in Fahrt

HT — „Zünftig“ und „traditionsgemäß“ war das Wetter am Sonntag zur Saisonöffnung der Berliner Segler: Sonnenschein und Gewitter. Aus den einzelnen Häfen liefen die Flotten aus, irgendwo wurde geankert und auf das Segeljahr 1961 angestoßen.

Vor dem Ansegeln hatten die O-Jollen bereits ihre ersten Regatten beendet. 25 Jahre steht diese Bootsklasse im Mittelpunkt der Interessen. Zum Geburtstag der Olympia-Jollen hatte man den Jubiläumspreis ausgeschrieben. Gleichzeitig ging es um den Wannsee-Pokal, der nun schon zum fünften Male vergeben wurde.

Die ausländischen Gäste spielten keine große Rolle. Besonders stark waren der Deutsche Vizemeister Rolf Lehmann (Lübecker Yacht-Club) und Olympiateilnehmer Herbert Scholl (Hamburg), der in Neapel

in der 5,5-qm-Klasse segelte. Von den Berlinern verdienen zwei Altmeister besonderes Lob: Otto Ehrhardt (PYC) und Wannsee-Pokalverteidiger Arno Gaedke. Otto Ehrhardt führte nach der zweiten Wettfahrt, wurde dann aber von Arno Gaedke abgelöst, der die Führung nicht mehr abgab. Gaedke gewann sowohl den Jubiläumspreis als auch zum zweiten Male den Wannsee-Pokal.

Das Ergebnis: 1. Arno Gaedke (VSAW/TSC) 6428 Pkt., 2. Uwe Woite (SC Stößensee) 5995 Pkt., 3. Otto Ehrhardt (PYC) 5834 Pkt., 4. Rolf Lehmann (LYC) 5167 Pkt., 5. Herbert Scholl (NRV) 5115 Pkt., 6. H. Stampehl (SC Odin) 4992 Pkt.

Regatta, „wie auf einem Dorfsteich“

O-Jollen-Jubiläum unzureichend organisiert — Gaedke Gesamtsieger

Was würden Sie von einem Boxkampf halten, bei dem der Punktrichter 100 m weit weg sitzt und der Ringrichter taubstumm ist? Unmöglich, nicht wahr? So ähnlich war es bei der letzten Wettfahrt der O-Jollen Regatta auf dem Wannsee. Ein Schiedsrichterboot, mit dem der Start nicht zu überwachen war und ein Megaphon, das auch nach der vierten Wettfahrt noch nicht in Ordnung gebracht worden war, standen zur Verfügung. Als dann der erwartete Drängel- und Frühstart kam, wurde der erste Anlauf annulliert; beim zweiten rief man nur drei Boote zurück, obgleich zehn zu früh über der Startlinie waren. Nur Scholl folgte der Anordnung, einer ignorierte sie und den Dritten gab es gar nicht, weil der Starter eine falsche Nummer ausrief. Herbert Scholl protestierte gegen die Regattaleitung — und gewann. Weil aus zeitlichen Gründen die Wettfahrt nicht zu wiederholen und die Streichung einer Wettfahrt in der Ausschreibung nicht vorgesehen war, errechnete man für Scholl den Durchschnitt der ersten vier Regatten als Ergebnis der letzten Wettfahrt. Sieger wurde Arno Gaedke (TSC/VSAW) mit 6428 Punkten vor Scholl (6130), dem Deutschen Meister Uwe Woite (SV

Stößensee/5949), Otto Ehrhardt (PYC/5767) und Rolf Lehmann (Lübecker YC/5146).

Otto Ehrhardt (PYC), Vorsitzender der Internationalen O-Jollen-Union sagte: „Wer bei internationalen Regatten zu früh startet, wird ausgeschlossen. Diese nette Geste eines Rückrufes gibt es nicht, das fördert entscheidend die Startdisziplin.“ Aber dazu muß man erkennen können, wer der Schuldige ist, und von einem Boot aus geht das nicht. „Sike“ Timm, Wettfahrtausschußmitglied, meinte: „Es mangelte an der Organisation. Schon bei der ersten Wettfahrt kam die Wettfahrtleitung 30 Minuten zu spät und in einem Extra-Motorboot. Leider stand uns das nachher nicht mehr zur Verfügung, sonst hätte diese Panne vermieden werden können.“

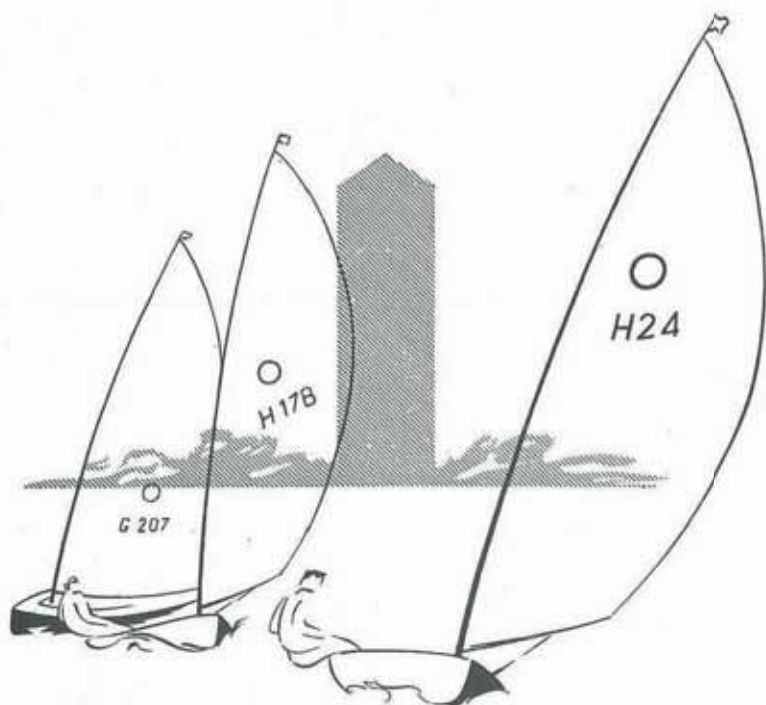
So mußten wir uns von Herbert Schöll sagen lassen „es war eine Regatta wie auf einem Dorfsteich“. Es waren Schweizer, Holländer und Franzosen hier, die ihre Erlebnisse sicher weiter erzählen werden. Wir haben die Kontakte zu den Gästen, die gern wiederkommen und mit denen die Berliner Segler einen regen Sportaustausch pflegen wollen. „Der Wannsee ist doch ein internationales Revier“, sagte Herbert Schöll; „aber so geht es nicht!“

Klaus Rosenberger

GOLDENE -Jolle

INTERNATIONALE WEDSTRIJDEN. I.O.U.

25-26-27 JUNI

23-24 JUNI - 30 JUNI 1 JULI 1962

De Gouden Olympiajol

De Internationale Olympiajollen Union heeft aan het verzoek van het District Nederland van deze organisatie voldaan om het komende seizoen de wedstrijden om de Gouden O-jol in Nederland te houden. Het District Nederland zal deze wedstrijden in samenwerking met de Commissie WZW te Aalsmeer organiseren. De ontmoetingen worden gehouden op 25, 26 en 27 juni op de Westeinder Plas en vallen tussen de twee weekenden van de Westeinder Zeilwedstrijden.

Het District Nederland van de IOU beijvert zich zoveel mogelijk het varen in de O-jollen te stimuleren en deze klas-

se opnieuw tot bloei te brengen. Gezien het grote aantal inschrijvingen in deze klasse gedurende het vorige seizoen, heeft men reeds veel succes gehad. Het District Nederland hoopt, dat ook de wedstrijden om de Gouden O-jol tot het beoogde doel zullen bijdragen. Tussen de Nederlandse O-jollen-zeilers is een vriendschapsband ontstaan, zoals reeds bij verschillende wedstrijden is gebleken.

Gezamenlijk bespreekt men het wel en wee van de klasse. Jaarlijks wordt een algemene ledenvergadering gehouden, waarop de zeilers uit verschillende delen van het land elkaar ontmoeten.

Het District Nederland heeft ook contact met de president van de IOU, Otto Ehrhardt uit Berlijn. Dit contact dateert van verleden jaar toen op de Wannsee wedstrijden werden gehouden ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de O-jollen-klasse. Voor deze ontmoetingen bestond van Zwitserse en Franse zijde veel belangstelling, terwijl twee Nederlanders aan deze wedstrijden deelnamen. Reeds toen ontstond bij de Nederlanders het verlangen om in 1962 de Gouden O-jol in Nederland te verzeilen.

Nu al heeft zich een groot aantal deelnemers uit Duitsland voor de wedstrijden op 25, 26 en 27 juni aangemeld. Daarbij bevinden zich onder meer de houder van de Gouden O-jol, Uwe Woite, en de oudste Duitse O-jollen-zeiler Arno Gaedke. Hij is reeds zestig jaar en won verleden jaar de jubileumwedstrijden op de Wannsee, waar 57 zeilers aan deelnamen.

Op 25 juni zal één wedstrijd worden gevaren; op 26 en 27 juni zullen de zeilers dagelijks twee keer tegen elkaar uitkomen. De O-jollen-zeilers kunnen voorts deelnemen aan de wedstrijden op zaterdag 23 en zondag 24 juni. Deze open wedstrijden hebben ten doel de buitenlandse gasten vertrouwd te maken met het wedstrijdwater. Behalve de Gouden O-jol zullen er nog verschillende andere prijzen beschikbaar zijn.

Het District Nederland hoopt, dat alle O-jollen-zeilers aan deze wedstrijden zullen deelnemen. Aan zeilers, die verhinderd zijn, wordt verzocht hun jol de genoemde dagen ter beschikking te stellen voor een buitenlander, die niet in de gelegenheid is zijn boot naar Nederland te laten komen. Opgaven kunnen worden gedaan aan P. L. M. van Wamel, Olympiaweg 106 I, Amsterdam. Z. Men kan zich voor de wedstrijden laten inschrijven bij A. J. M. Kok, Admiralgroen 63, Amsterdam. W.

P. L. M. VAN WAMEL
Secretaris IOU Nederland

1962

Die großen Asse stiegen um

1958 war der Kampf um die „Goldene Olympia-Jolle“ ein großes Ereignis. Die Regatten waren durch die Teilnahme von vier Schweizern, zehn Deutschen und 32 Holländern besonders interessant. Der Hamburger Hajo Fritze (G 292) konnte vor dem Holländer Bob Willems den ersten Platz belegen. Dritter und vierter wurden Hans Willems (Holland) und S. Timm (Deutschland).

Danach brach in Holland eine schlechte Zeit für die O-Jollen an. Die großen Asse wie Kooos de Jong, Hans Willems und Sjirk Haaksma wechselten zu den Finnjollen über. Neue Boote wurden nicht gebaut. Den jüngeren Seglern fehlte das Vorbild der Älteren, sie beteiligten sich nur selten an Regatten, und die O-Jollen gerieten langsam in Vergessenheit.

Doch dann appellierte die Presse an die Segler, daß die Olympiajolle auf den holländischen Revieren nicht aussterben dürfe. Einige der jüngeren Segler schöpften wieder Hoffnung. Die Klassenorganisation der Olympiajollen wurde gegründet und der Internationalen Olympiajollen-Union angeschlossen.

Man knüpfte alte Verbindungen wieder an und schloß neue Kontakte. Briefe wurden geschrieben und Gespräche geführt. Endlich zeigte sich für den Niederländischen Verband der erste Erfolg: Eine ganze Reihe O-Jollen-Segler kam zu einer Versammlung im März 1959. Es wurden Pläne gemacht, Preise für A- und B-Segler ausgeschrieben und große Regatten geplant.

Am Ende der Saison 1959 hatte sich die Zahl der Teilnehmer bei den Regatten verdoppelt: Zu den 60 Regatten waren 710 Meldungen eingegangen. Die Aktivität der Segler war so groß, daß sogar eine eigene Zeitung „De Olympiajoll“ erschien.

Vom 25. bis zum 27. Juni 1962 soll nun abermals die „Goldene O-Jolle“ ausgesegelt werden. Am Sonnabend und am Sonntag davor, also am 23. und 24. Juni, werden Trainingsregatten abgehalten, um besonders den ausländischen Gästen Gelegenheit zu geben, sich mit dem Revier vertraut zu machen. Gesegelt wird in Aalsmeer auf dem Westeinderplas, 20 Kilometer von Amsterdam, wo auch jedes Jahr die holländischen Meisterschaften ausgetragen werden. Der Westeinderplas ist ein gutes Regattarevier und liegt über den ihn umgebenden Poldern, so daß gewöhnlich ein konstanter Wind weht. Ausländische Gäste erhalten Unterkunft in einem Hotel; Abstellplätze für die Boote werden bereitgestellt.

Wir Holländer sehen den Regatten mit ein wenig Sorge entgegen, denn wir haben seit langem keinen Neubau mehr. Unsere Boote sind im Durchschnitt etwa 15 bis 20 Jahre alt. Sie sind natürlich aufpollert worden. Im letzten Jahr wurden auch etwa 30 neue Segel angefertigt. Interessant ist, daß die Olympiajollen-Organisation ihren eigenen Segelmacher hat. So hoffen wir, daß wir mit unseren Gästen konkurrieren können und gut über die Runden kommen.

Diese Regatten bilden für die O-Jollen-Segler den Höhepunkt in ihrem „come back“ in der holländischen Seglerwelt. Die Olympiajolle beginnt wieder interessant zu werden. Wir warten auf den Startschuß und wünschen, daß dieser Artikel die Segler in Europa anregt, an den Regatten um die „Goldene Olympiajolle“ teilzunehmen. Wir freuen uns auf unsere Gäste! Wer teilnehmen will, melde sich möglichst bald bei P. L. M. v. Wamel, Amsterdam-Zuid, Olympiaweg 108.

Hajo Fritze
gemann 1958 die
Regatta-Serie um
die „Goldene
Olympia-Jolle“.
Zweiter wurde
der Holländer
Bob Willems,
Dritter Hans
Willems
(Holland) und
Vierter S. Timm
(Deutschland).
Foto: Oppenheim

Viele junge Seg-
lerinnen fahren
in Holland die
O-Jolle. Das Foto
zeigt Fräulein Van
Roessel, die wäh-
rend einer Mei-
sterschaft Fünfte
wurde.
Foto: Oppenheim

Für die Olympiajollen-Klasse wird dem DSV-Antrag der Internationalen O-Jollen-Union stattgegeben, einen Reißverschluß etwa parallel zum Fußliek zuzulassen, um das Segel flacher machen zu können. Die Vermessung erfolgt bei offenem Verschluß; das Segel darf dann das zugelassene Maximalmaß nicht überschreiten.

Bezüglich des Bootsgewichts wird antragsgemäß entschieden, daß es zulässig ist, Ausgleichgewichte bei Nachverwiegungen zu verringern, wenn sich ergibt, daß das Boot über 150 kg hinaus Gewicht aufgenommen hat. Das Boot muß bei der Nachverwiegung trocken, d. h., im Sinne dieser Vorschrift mindestens vier Wochen aus dem Wasser und an trockenem Ort gelagert sein.

1962

Uwe Woite wint Goldene O-Jolle

Uwe Woite.
(Foto Oppenheim)

Een en veertig zeilers stonden voor de wedstrijden om de Goldene O-Jolle ingeschreven. Onder hen waren zestien Duitsers en één Zwitser.

De wedstrijden van 25 t.m. 27 juni op de Westeinder gevaren, werden georganiseerd door de Internationale Olympiajollen Unie, district Nederland, onder auspiciën van de Commissie Westeinder-Zeilwedstrijden. Het was de tweede keer, dat de Goldene Jolle in Nederland verzeild werd. In 1958 zeilde men om deze wisselprijs tijdens de Braassemweek.

De zomer had zich tijdens de wedstrijddagen — we zijn dit nu langzamerhand wel gewend — weer zeer verdekt opgesteld, zodat we de gedachte aan een milde novembermaand maar niet van ons af konden zetten. Ondanks de kou en het „hier en daar buitje“ — ook al traditie dit jaar — is er met plezier en heel sportief gevaren, al werd het plezier wel een enkel keertje wat getemperd door opgelopen averij. De vaak flinke wind en het dientengevolge nogal rumoerige water waren er de schuld van dat niet al de eenenveertig inschrijvers aan de starts verschenen. Vooral de Duitsers vonden het nogal eens te „knobbelig“.

Voor de eerste wedstrijd, maandag om 11 uur, verschenen zevenendertig boten aan de start. Er werd op een „olympische“ baan gevaren, namelijk de driehoek startschip - Kudelstaart - Blauwe Beugel. Een flinke noordenwind gaf de zeilers heel wat extra werk. Bij de start was één Duitser te vroeg. Hij behoeft niet terugeroepen te worden. Voor het terugroepingsnummer getoond was, lag hij alweer achter de startlijn.

Bij de eerste boei bleek, dat Cas Visser het het best had bekeken. Hij kwam als eerste het kruisrak uit. K. Husslage wilde zijn tweede plaats zo graag behouden, dat hij heel krap op de boei aan-

stuurde. Hij moest echter de Duitser M. Schiele ruimte geven en vervolgens wijken voor de Duitser W. Werner. Tijdens dat gemanoëuvreer raakte zijn schoot onklaar. Voordat het euvel was hersteld, dreef hij op de boei en hij kon dus de strijd staken. H. Tournier was inmiddels als vierde gerond, gevolgd door P. Ouweland en de Duitser H. J. Werny. Verscheidene Duitsers hadden wat erg veel last van de golfslag, zo ook de Zwitser A. Baumgartner, en raakten daardoor aardig achterop.

Bij de Blauwe Beugel lag Visser nog steeds vooraan en nog steeds gevolgd door Schiele. Tournier was een plaatsje opgeschoven. Hij had Werner van de derde naar de vierde plaats verdrongen. Het grote kruisrak van Blauwe Beugel naar Kudelstaart gaf een prachtige strijd te zien. Visser bleef aan de kop, doch Schiele kon het daar niet houden. Hij zakte lelijk af. Zijn landgenoot Uwe Woite daarentegen zeilde zich knap naar de tweede plaats. Tournier zagen we bij de boei als derde ronden. Werner hield ook goed vol en volgde als vierde.

Inmiddels hadden W. Rexroth (D.), P. A. W. van Roessel en C. Loevenich (D.), die over stuurboord met F. W. van Melzen „in de knoop raakten“, de strijd gestaakt. Ook P. J. Loogman moest nog opgeven en H. W. Leferink ging op een voor-de-winds rak om. Woite probeerde zijn opmars te vervolmaken. Zijn pogingen Visser van de eerste plaats te verdringen mislukten echter, zodat de uitslag werd: 1 Cas Visser; 2 Uwe Woite; 3 Henk Tournier; 4 W. Werner; 5 onze kampioen Nico Keyzer; 6 Peter van Wamel; 7 M. Schiele; 8 K. Artus; 9 W. Mehring en 10 A. Goedke. Zes Duitsers bij de eerste tien dus.

Dinsdag gaf eenzelfde windkracht als maandag en weer baan III. Er verschenen nu slechts vierentwintig boten

aan de start. Van hen kwamen er twee niet aan de finish. K. F. Jansen staaakte de strijd en voor P. A. W. van Roessel eindigde de race ook al voortijdig met een langdurig verblijf in het zeer frisse Westeinderwater. Werner lag na het eerste kruisrak een mooi stuk voor. Zijn landgenoot de Duitser K. Artus nam bij de eerste boei de tweede plaats in, gevolgd door Woite en Peter van Wamel. Daarna pas kwam Cas Visser, die toen nog K. Husslage achter zijn spiegel had. Deze zakte echter in het verdere verloop van de strijd naar de tiende plaats af. Ook Van Wamel kon zich niet handhaven en eindigde ten slotte als achtste.

In de kopgroep kwam weinig verandering. De koplopers hielden elkaar te goed in de gaten om iemand vrij spel te laten. Wel kwam Visser nog even op de tweede plaats te liggen, maar zijn vreugde was van korte duur. In de achterhoede zagen we U. Wandhoff (D.) nog bijna omslaan. Hij kon het nog op het nippertje redden.

De uitslag van de tweede wedstrijd werd: 1 W. Werner; 2 U. Woite; 3 Cas Visser; 4 S. Ahrens, 5 Henk Tournier; 6 P. J. Loogman; 7 P. Ouweland; 8 Peter van Wamel; 9 D. de Kat en 10 K. Husslage.

De middagwedstrijd bracht weer twee schepen minder aan de lijn. Nogmaals werd baan III gevaren. Woite had een prachtstart en was al gauw een eindje weg. Opmerkelijk was, dat velen — ook in de kruisrakken — zo ruim voeren. De Duitsers, die haast geen van allen zelflozers in hun jollen hadden, vonden zo de gelegenheid tenminste nog wat te hopen. Anderen, wier schepjes wel van zelflozers waren voorzien, voeren op deze wijze hun schepen droog. Ja, er werd heel wat water overgenomen, zoveel, dat een groot deel van de zeilers er de voorkeur aan gaf maar

weer naar de wal terug te keren. Slechts negen scheepjes zeilden de wedstrijd geheel uit. De Duitser Artus motiveerde zijn opgeven met een: „Ich habe nur ein Boot". Schiele werd het bij een gijp te machtig en hij kon van zeilen overgaan op zwemmen.

Al spoedig had zich weer een duidelijke kopgroep gevormd, Woite, voorop, Visser, D. de Kat, Nico Keyzer, H. F. Fischer en P. J. Loogman voeren op goede afstand voor de rest van het veld uit. We zagen eerst hoe Visser de leiding van Woite overnam, om die bij de boei van de Blauwe Beugel op zijn beurt te moeten afstaan aan P. Ouwehand. Die kwam in het ruime rak zo onstuimig naar voren, dat Visser, ondanks zijn fel verzet moest wijken. Ouwehands voorsprong werd zo groot, dat hij de gelegenheid vond tijdens het varen nog even een nieuwe wantspanner te monteren. Natuurlijk liep Visser toen een heel eind in, maar niet voldoende om hem de overwinning te kunnen ontnemen. Woite, die slechts met de grootste moeite een gijpmanoeuvre kon uitvoeren, viel naar de vierde plaats terug.

De uitslag werd ten slotte: 1 P. Ouwehand, 2 De Kat, die dus Visser ook nog teruggewezen had, 3 Cas Visser, 4 U. Woite; 5 H. Tournier; 6 P. J. Loogman; 7 N. J. Keyzer, 8 W. Werner en 9 Chr. van Vliet. Dit negental zeilde de wedstrijd uit.

Een tussentelling leerde ons, dat Cas Visser in het algemeen klassement nu op de eerste plaats stond met 4188 punten, tweede was U. Woite met 3938 punten, de derde plaats werd ingenomen door W. Werner, 3637 punten, de vierde plaats door H. Tournier, 3267 punten, vijfde was P. Ouwehand, 3218 punten en zesde D. de Kat met 2846 punten. Visser en Woite lagen dus wel heel dicht bij elkaar.

Met spanning zagen we de vierde wedstrijd, die woensdagochtend gevaren zou worden, tegemoet. Er werd echter die ochtend niet gevaren. De weervoor-

HERR ARNO GOEDKE

De oudste van de eenenveertig deelnemers aan de wedstrijden om de Goldene O-Jolle was wel de Duitser, Herr Arno Goedke. „Pappa O", zoals hij daar in Aalsmeer genoemd werd, telt maar eventjes zestig jaren en nog steeds zit hij, „als een jonge kerel", in zijn Olympiajoll.

Hij zeilt al ruim veertig jaar. Op de Mùgelsee bij Berlijn, ongeveer zo groot als de Westeinder, doch veel gemakkelijker te bevaren, zoals hij ons vertelde, heeft hij het zeilen geleerd. In een 15 m² Rennboot. Hij werd daarin meermalen kampioen van Berlijn en van Duitsland. Daarna zeilde hij van 1935 tot in '37 in een Olympiajoll. Toen stapte hij over in een Starboot. Zijn domein was toen hoofdzakelijk Kiel. Daar oogstte hij grote successen. In 1939 werd Goedke aangewezen om zijn land bij de Olympische Spelen van 1940 in de Starklasse te vertegenwoordigen. Helaas, die gingen niet door. In 1941 werd hij Duits kampioen in de Starklasse. Daarna kwam vooreerst van zeilen niet heel veel meer.

In 1948 stapte hij weer in een Olympiajoll, waarin hij zich nog steeds goed thuis en op zijn gemak voelt. Zelfs op de Westeinder, die, volgens Herr Goedke, veel te knobbelig is als het een beetje waait — „wij kennen zulke golven niet". Toch werd hij nog twee keer zesde. Menige zestigjarige doet hem dat niet na.

En nu is Herr Arno Goedke tot president van de Internationale Olympiajollen Unie gekozen.

„Ja, ik ben echt trots op het vertrouwen, dat de jonge garde in mij heeft willen stellen", zei hij. Hij beloofde de vele felicitaties met evenzovele glazen Hollands bier, dat óók goed smaakt, zoals hij ons toevertrouwde, evenals de uitsmijters, die hij heerlijk vond.

spellings waren zo, dat in de middag afnemende wind werd verwacht. De zeilers wilden ook wel eens op wat kalmer water varen. Dus werd het uitstel tot 's middags drie uur, waarna dan nog een late namiddagrace zou volgen. De deelnemers gebruikten de onverwachte vrije tijd nuttig, door hier en daar de nodige herstellingen aan hun boten te verrichten of te laten verrichten. De Duitser Goedke reed zelfs even naar Alphen om een nieuwe giek te halen.

Ook werd er nog vergaderd. Agendapunt: Verkiezing president I.O.U. De vergadering duurde maar heel kort. De zestigjarige Herr Arno Goedke werd met op één na algemene stemmen tot president gekozen.

Ondertussen was het Cas Visser niet zo goed gegaan. Helemaal onder aan de plas, bij het fort, zagen we hem de haven uitkomen en... omslaan. De vlet voor weldra „in sneltreinsvaart" naar de plaats des onheils. De geboden hulp had tot resultaat, dat de Mustafa weer spoedig goed op het water lag, met een druipnatte, van kou bibberende Visser aan het roer. Voor alle zekerheid werd hij op sleeptouw genomen.

Sportief boden de Duitsers direct aan de start nog enige tijd uit te stellen om Visser gelegenheid te geven wat op verhaal te komen. Visser trok wat droogs aan, maakte zijn jol weer in orde en vergat niet zijn tegenstanders te bedanken voor hun sportieve geste.

Om halfvier viel het startschot voor de vierde wedstrijd. De Duitser K. Artus was van de zeventien gestarten het best weg. Hij bracht het echter niet tot een goed eind. We zagen hem pas als elfde binnenkomen. Zijn landgenoot U. Wandhoff, die mooi als tweede vertrok, deed het nóg slechter. Hem zagen we niet bij de finish. De buiskapjes, die vele Duitsers en ook enkele Nederlanders op hun jollen hadden gemonteerd, konden ook nu weer niet voorkomen, dat er heel wat water binnenboord kwam, zodat hopen weer „een geliefkoosde en nuttige bezigheid" werd.

De Olympiajollen bij de start. Op de voorgrond in de G 405 Uwe Woite.
(Foto Oppenheim)

Baan twee afgekort, nu te varen, lag tussen het fort Kalslagen en het Wijde Gat. Bij de eerste boei lag Artus nog voorop, maar zijn rol was spoedig uitgespeeld. Woite bezette daar de tweede plaats, gevolgd door Keyzer, Ouwehand met op de vijfde plaats Visser. Reeds toen lag de rest op vrij grote afstand achter deze kopgroep. Van Wamel nam bij die eerste boei te veel risico en kwam op het merkteken terecht. Er kwam in de volgorde verder niet veel wijziging. Alleen Werner zag kans naar voren te komen en de vijfde plaats in te nemen.

Na het voor de tweede keer rond van de tweede boei stuurden Woite en Keyzer aanvankelijk op boei vijf af in plaats van op boei zes, die lager lag. Visser maakte die fout niet en stuurde meteen de goede koers. De twee koplopers hadden hun fout echter zo tijdig in de gaten, dat zij, hoewel zij wat terrein verloren, toch nog voor Visser konden blijven. Zij slagden er ten slotte zelfs in nog iets uit te lopen. Nog eenmaal kreeg Visser een kans. Dat was in het laatste kruisrak. Keyzer was Woite heel dicht genaderd. Een felle strijd om de leiding ontspon zich nog op die laatste paar honderd meter. Keyzer probeerde, door steeds maar weer overstag te gaan, Woite de leiding te ontnemen, doch deze liet zich niet verrassen en draaide telkens mee. Wel kwam Visser door al dat gedraai wat dichterbij, maar hij kon zijn achterstand niet meer goed maken. Als derde kwam hij binnen, na Woite en Keyzer. Vierde was Werner en de vijfde plaats voor Ouwehand.

Met dit al was Vissers puntenvoorsprong te niet gegaan en veranderd in een achterstand. Woite had nu 5652 punten en Visser 5425. De laatste wedstrijd zou de beslissing moeten brengen.

Om zes uur zou er weer gestart worden. Het werd kwart over zes. Weer was men Visser gunstig gezind. Hij wilde zo graag een wat bollere zeil opzetten. Een voorbeeld dat, nu de wind was afgeflauwd, door enkele anderen werd gevolgd.

Er werd weer baan II gezeild. Nu verschenen zestien jollen aan de start.

De Duitse zeller S. Ahrens, het hoofd bijna in het water op de zeer knobbelige Westeinder.

(Foto Oppenheim)

Al gauw bleek, dat Woite er echt zin in had om de Gouden Jol voor de tweede keer te winnen. Hij, zijn landgenoot K. H. Blumenstein en Keyzer waren het snelst weg. Bij de eerste boei leidde Woite nog, doch Blumenstein en Keyzer waren teruggevallen en Artus had zich op de tweede plaats genesteld. De derde werd ingenomen door Werner. Ook bij de volgende boei lag Woite nog vooraan. Het scheen ons toe, dat de zellers ietwat nerveus waren, Misschien een gevolg van de slappe wind, die nu heel andere eisen stelde dan in de vorige wedstrijden, misschien ook een gevolg van de korte rustperiode — drie kwartier — tussen de vierde en de vijfde race. Hoe

het ook zij, Woite zag kans een zeer behoorlijke voorsprong te nemen. Artus en Werner, waarbij zich nu ook de Duitser Wandhoff gevoegd had, vormden een groepje apart. Toen ook Visser naar voren kwam, was het voor Woite uitkijken geblazen. En hij keek uit. Direct zocht hij zijn grootste concurrent op en liet hem geen ogenblik los. Wel zakten beiden een paar plaatsen af als gevolg van dat bij elkaar blijven, maar beiden konden enige plaatsen missen.

In het voor-de-windse rak kwam Artus naar voren. In het kruisrak was hij naar de derde plaats afgezakt, maar nu herstelde hij zich prachtig en nam de leiding, die hij niet meer afstond, over. Tournier kreeg er opeens ook schot in en klom op van de vierde naar de tweede plaats. Maar nog steeds waren Woite en Visser in een heftige strijd gewikkeld. Werner had inmiddels de derde plaats ingenomen. Toen ten slotte Keyzer zich nog voor Visser werkte, was de strijd wel beslist. Woite liet het zoals het was, zich veilig wetend nu Visser op de zesde plaats lag.

De laatste wedstrijd werd door K. Artus gewonnen, tweede werd Tournier, derde Werner, vierde Woite, vijfde Keyzer en zesde Visser.

De eindstand werd: 1 U. Woite, 6764 punten; 2 Cas Visser, 6361 punten, 3 W. Werner, 5986 punten; 4. Nico Keyzer, 4967 punten; 5 P. Ouwehand, 4967 punten; 6 H. Tournier, 4680 punten; 7 D. de Kat, 4233 punten; 8 K. Artus, 3766 punten; 9 S. Ahrens, 3244 punten en 10 H. F. Fischer, 2713 punten.

De protestcommissie heeft geen enkel protest te behandelen gekregen, wel een bewijs, dat er zeer correct gevaren werd.

G. VAN PARREREN

Ewe Woite in G 405 levert een felle strijd met de Nederlandse zellers N. J. Keijzer jr. in H 124 en J. C. J. Ouwehand in H 121.

(Foto Oppenheim)

Bakboord....!

OP WINDERIGE WESTEINDERPIAS
 Visser bleef op
 steinder Visser begon goed in
 Derde plaats
 voor Tourner

— Tijdens de
 de Gouden Olym-
 der Visser
 op van het klassement
 haven.

standigheden, waaronder elst-
 de tweede en derde race op de
 ander moest worden gevaren. wa-
 niet erg gunstig. Derdege hebben
 buitenlandse deelnemers onderwon-
 den, dat zeilen op de ondiepe plassen in
 Nederland bij harde wind geen eenvou-
 dige zaak is. Wellicht was het beter ge-
 weest de middagrace uit te stellen. Im-
 mers, toen was de wind aangewakkerd
 tot kracht zees met uitschietende vlaggen.

's Morgens was de Duitser Warner de
 beste. Hij liep direct na de start goed
 weg, veroverde de eerste plaats en
 stond die niet meer af. Aanvankelijk lag
 zijn landgenoot Artus achter hem. Artus
 werd later verdrongen door de Duitser
 Wolte en de Nederlander Visser, die op
 de derde plaats beslag legde.

SLECHTS NEGEN

Nederland

in races goed gestart
 Olympiajol

De afstand tussen Keyzer
 (H 124) en De Ruyter (H 24)
 is, naar mate de strijd voor-
 derde, aanzienlijk groter ge-
 worden. Keyzer finishte op de West-
 elnder namelijk als vijfde en De
 Ruyter kwam niet bij de
 eerste tien.

AAISMEEER, dinsdag. — Op een zon-
 nige, maar windloze Westeinderpias is
 om "die Gouden O-jolle" 1982, het Euro-
 pese kampioenschap van de Internatio-
 nale Olympiajollen Unie.
 In deze jaarlijkse strijd is Nederland
 op de eerste dag uitstekend voor de dag
 gekomen. O. A. Visser, die een bijzon-
 der sterke wedstrijd zoldde, kwam uit-
 schepen als eerste zeventiende. Gestarte
 met een voorsprong van ruim een minuut
 op de houder van de Gouden Jol, de Duit-
 ser Uwe Wolte. De derde plaats was
 voor de bekende Kaagzeiler Tourner.
 Ondanks de krachtige wind, die voor-
 een behoorlijke deming op de plas zorf-
 de, verliiep de start van het grote aantal
 schepen zonder moeilijkheden. Een van
 de vijftien Duitse deelnemers was te
 vroeg, maar keerde zonder problemen
 terug en maakte een nieuwe start. Bij de
 eerste boel van de driehoeksbaan ging

Derde plaats voor Tourner

(Van onze zelmmedewerker)

VAKMANSCHAP

In dit kruisrak was het Duitser Wolte,
 die zich met veel vakmanschap naar vo-
 ren werkte en zich achter Visser op de
 tweede plaats hield. Zijn landgenoot
 Schiele zakte terug naar de zevende
 plaats, maar Warner klom op naar de
 vierde. Welning succes had Letehrik die
 vol liep en moest worden binnen ge-
 sleept. Ook mejuffrouw van Roessel, de
 enige deelneemster, slaakte de strijd.
 Het was voor haar met deze wind net
 iets te zwaar. Ook Loogman
 stuurboord-balkhoofd kwamen
 verpleten het wedstrijdterrein.
 ten slotte met een schilten-
 sprong van ruim een minuut
 de uitslag: 1. O. A. A. Visser,
 (W.D.), 3. H. Tourner, 4.
 (W.D.), 5. N. Keyzer, 6. P. v.
 T. M. Schiele (W.D.), 8. K. Arth-
 9. W. Mehning (W.D.), 10.
 (W.D.).

top-positie

Zelfen op Westeinder
 Visser behield

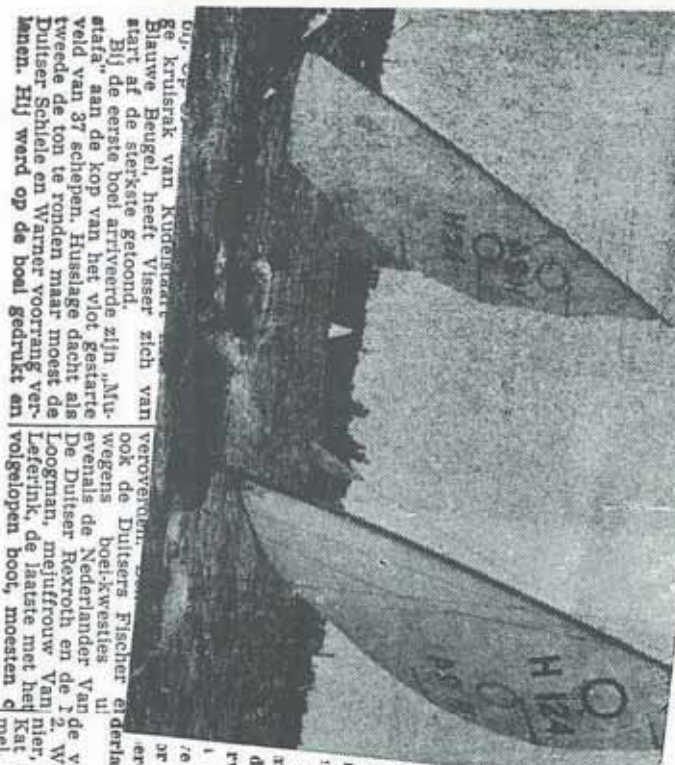
Op de Westeinder zijn de wed-
 strijden om het officieuze Euro-
 pese kampioenschap Olympia-
 jollen — de "Gouden O-jolle" —
 voortgezet met twee races.

Vooral 's middags hebben de
 deelnemers het zeer moeilijk ge-
 had. Toen kwam de wind in de
 vlaggen vaak ver boven de kracht
 zes, waardoor op sommige mo-
 menten het element "wedstrijd"
 ver te zoeken was. Het was voor
 de zellers vaak alleen maar zaak
 het schip overeind te houden.

In de ochtendrace kwam vooral
 de Westduitsse Wagner goed voor
 de dag. Hij leidde van start tot
 finis en zegenvierde onbedreigd.
 Ouwehand, die zich in hard
 weer bijzonder goed thuisvoelt,
 won de tweede wedstrijd. Evenals
 's ochtends werd Visser derde,
 waarmee hij de leiding in het
 klassement behield.

De uitslagen waren:
 1e race: 1. W. Wagner (West-
 Dld.); 2. U. Wolte (West-Dld.); 3.
 C. A. A. Visser (Ned.); 4. S. Ah-
 rens (West-Dld.); 5. H. Tourner
 (Ned.); 2e race 1. P. Ouwehand
 (Ned.); 2. D. de Kat (Ned.); 3.
 C. A. A. Visser; 4. U. Wolte; 5.
 H. Tourner.

Na drie wedstrijden luidt het
 klassement:
 1. C. A. A. Visser 4188 pnt.; 2.
 U. Wolte 3938 pnt.; 3. W. Warner
 3637 pnt.; 4. H. Tourner 3267
 pnt.; 5. P. Ouwehand 3218 pnt.

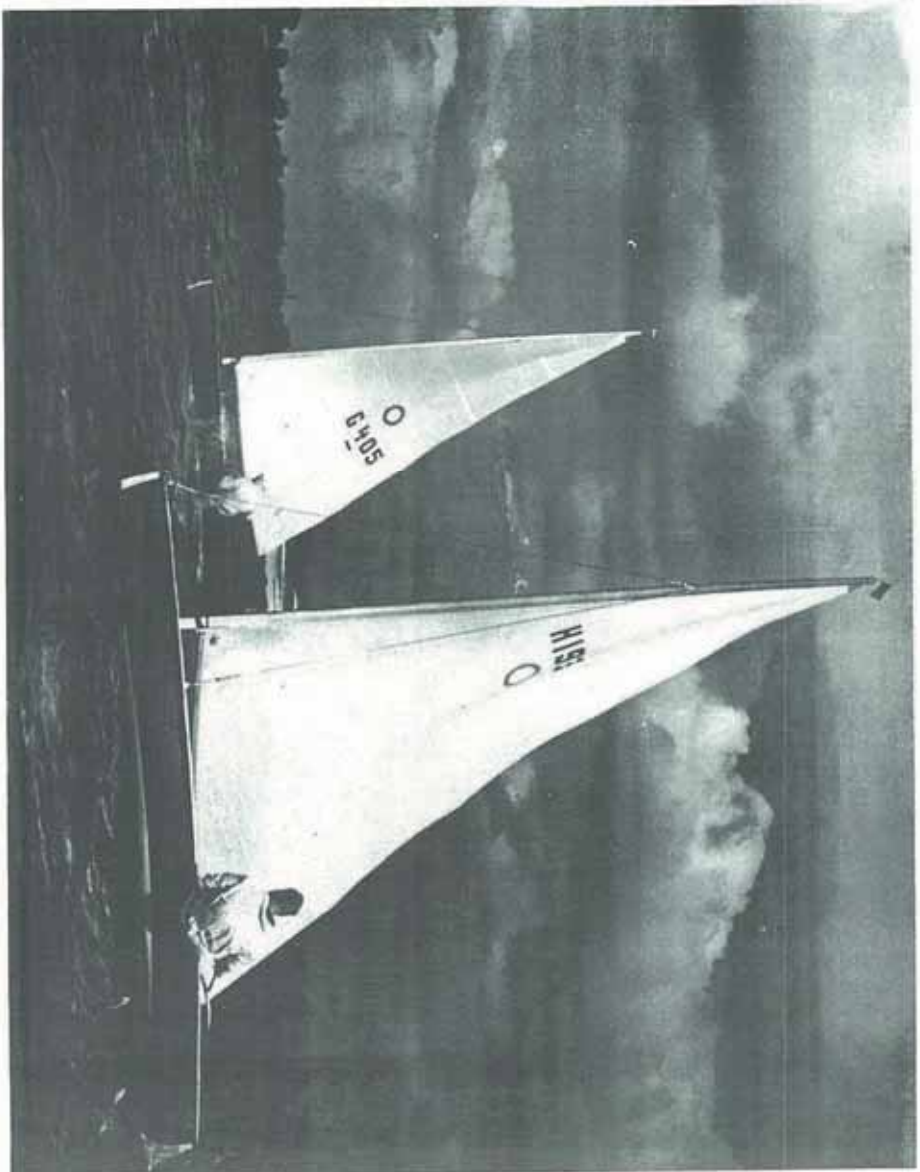
Tour-
 nement
 1. ach-
 nd, de
 vorm-
 Wamel
 uitte-
 /isser leidt bij
 Olympia-jollen

(Van onze sportcorrespondent)
 AAISMEEER, 26 juni — Met twee der-
 haatsen gevoegd bij zijn zegen van
 ren heeft de Nederlander Visser
 eerste plaats in het klassement der
 nplajollen die bij Aalsmeer om de
 den O-jol varen, behouden. Hij heeft
 ervoor in twee stormachtige wedstri-
 1e volop strijd moeten leveren met
 re Wolte, die 's morgens één plaats
 ar Visser eindigde maar in de zwaar-
 er-race van 's middags achter de Ne-
 derlander binnenkwam.

Het totaalklassement geeft thans
 de volgende cijfers: 1. Visser, 4188 pnt.;
 2. Wolte 3938; 3. Warner, 3637; 4. Tour-
 nier, 3267; 5. Ouwehand, 3218; 6. De
 Kat 2486; 7. Keyzer 2519; 8. van Wa-
 mel, 1747.

Gebruik van Kude...
 de Kruisrak van Kude...
 Blauwe Beugel, heeft Visser zich van...
 start af de sterkste getoond.
 Bij de eerste boel arriveerde zijn „M...
 etafis“ aan de kop van het Vlot gestarte...
 veld van 37 schepen. Huislage dacht als...
 tweede de ton te ronden maar moest de...
 Duitser Schiele en Warner voorrang ver-
 lenen. Hij werd op de boel gedrukt en...
 volgelopen boel, moesten de mel. 1747.

UWE WOITE STOND GOLDENE O-JOLLE NIET AF

Twee zeilers, de Nederlander Cas Visser en de Duitser Uwe Woite hebben 23, 26 en 27 juni de strijd om „die Goldene O-jolle“ 1962 beheerst.

Twee zeilers, die van de eerste tot en met de laatste wedstrijd gevochten hebben om de zo begeerde officieuze titel van Europees kampioen. Voor Visser werd het een teleurstelling, voor Woite een triomf. De Duitser heeft tot de laatste dag genoeg moeten nemen met de tweede plaats, maar in de vierde wedstrijd slaagde hij er in Visser definitief van de eerste plaats te verdringen. Met 6764 punten behaalde de Duitse schoorsteenveger tenslotte het kampioenschap met als goede tweede Visser, die in totaal 6361 punten verzamelde. De derde plaats was voor de Duitser Werner (5986).

Na de eerste drie wedstrijden van dit met veel wind verzeldde kampioenschap van de internationale Olympiajollen Union, zag het er niet naar uit dat Uwe Woite zijn titel zou prolongeren. De Duitser, die deze twee-jaarlijkse goudenprijs in 1960 had veroverd, stond 250 punten op Visser achter.

Op de eerste wedstrijd dag kwam Visser uitstekend voor de dag. Jift het bijzonder sterke veld van zeventendertig gestarte schepen kwam hij als eerste over de aankomstlijn, ruim een minuut eerder dan Woite.

Ondanks de vrij krachtige wind, die voor een behoorlijke deining op de plas zorgde, verliep de eerste start van het grote aantal deelnemers zonder moeilijkheden. Bij de eerste boel van de driehoeksbaan ging Visser al voor op met vlak op zijn spiegel Loogman. Voor deze laatste was de wedstrijd echter spoedig afgelopen. Doordat hij de Duitsers Schiele en Warner ruimte moest geven werd hij onder tegen de boei gedrukt en kon hij dus het wedstrijd-

terrein verlaten. Bij het derde merkteken lag Visser nog steeds op kop, gevolgd door Schiele, Tourmier, Werner, Van Wamel en Ouwehand. In het grote kruisrak dat hierna volgde kregen de deelnemers volop de kans hun capaciteiten te tonen. Een scheiding ontstond tussen de sterken en de zwakken welke laatste nog al wat moeilijkheden hadden met de golfslag. In dit kruisrak was het de Duitser Woite, die zich met veel vakmanschap naar voren werkte en zich achter Visser op de tweede plaats nestelde. Verder kwam hij evenwel niet. Visser won met een schitterende voorronsping van ruim een minuut.

Bijzonder zwaar was de tweede dag van dit kampioenschap, waarop de deelnemers twee keer aan de start kwamen. Hoge, wit schuimende golven gaven de Westeinder een minder lieflijk aanzien. Vooral in de middagwedstrijd, toen de noordwesten wind nog wat in kracht toenam, hadden de zeilers al hun stuurmanskunst nodig om overeind te blijven. Onze landgenoten doorstonden 's middags de strijd nog het beste en veroverden de eerste drie plaatsen. In de morgenuren kwam de eerste Nederlander pas op de derde plaats achter de Duitsers Werner en Woite.

In deze tweede wedstrijd was het Werner die spoedig de kop nam. Hij gaf deze niet meer prijs. Woite, eerst op de derde plaats, slaagde er in het lange kruisrak in zijn landgenoot Artus terug te wijzen. Ook Visser maakte in

Tot en met de laatste dag hebben Woite (G 405) en Visser fel ge-duelleerd om „die Goldene O-jolle“

dit rak winst en steeg van de vijfde naar de derde plaats. In deze volgorde kwam geen wijziging meer waardoor Visser dus iets van zijn puntentotaal moest prijsgeven aan Woite. In de middagwedstrijd maakte Visser het echter weer goed. Weliswaar behaalde hij niet de eerste plaats, maar hij finishte voor Woite. Jammer was, dat Visser er in deze wedstrijd niet in slaagde zijn tweede plaats te behouden. De Kat passeerde hem in de laatste rakken.

Uitstekend was in deze wedstrijd het zeilen van Ouwehand, die zijn plaats aan de kop goed verdedigde. In het zware voordewindstak, deed hij met ruime wind een lange slag naar de wal, maakte een grip bij Kudelstaart en stak toen scherp op naar de ton, waar hij juist iets eerder aankwam dan Visser. Tweewinzig schepen verschenen in deze wedstrijd aan de start, maar slechts minder dan de helft kwam binnen.

De eerste plaats die Woite in de vierde race behaalde, bracht voor de Duitsers het keerpunt in deze wedstrijdreeks. N. J. Keijzer, onze Nederlandse kampioen in deze klasse, was in deze wedstrijd zijn grootste concurrent. Visser kwam pas op de derde plaats en was vanaf dat moment de leiding in het klassement kwijt. De Duitsers Artus was in de vierde wedstrijd, die pas om drie uur 's middags begon omdat het in de ochtenduren wat al te hard waaide, het eerste weg. Spoedig werd hij echter door Woite van deze plaats verdreven. De tweede keer dat boei II door de zellers werd gerond, zat Woite nog steeds voorop met vlak achter hem Keijzer en op ruime afstand de van uit het middenveld naar voren gekomen Visser. Toen Woite en Keijzer daarna boei VI in plaats van boei IV aanhielden kreeg de Nederlandse favoriet, die wel de goede koers stuurde, de kans terrein te winnen. De beide koplopers herstellden hun fout echter nog juist bijtijds. Woite en Keijzer vochten tenslotte een fel duel uit, dat pas op de aankomstlijn werd beslist. Woite won met een paar meters verschil.

Uitstekend hanguwerk van de Duitsers Mehring. Opvallend was dat de meeste Duitsers met een buiskapje varen.

Een van de vijf-starts op de woelige Westeinderplas tijdens de O-jollenkampioenschappen.

De Amsterdammer Van Wamel, tussen een aantal Duitsers. Over stuurboord de G 405 (Uwe Woite).

In de laatste wedstrijd, waarvoor op woensdag pas om kwart over zes 's avonds het startschot viel, was Wolte meteen weer goed weg. Bij boei twee voerden drie Duitsers, Wolte, Artus en Werner het veld aan. Ook bij de volgende boei, gingen de zeilers in deze volgorde rond. De Nederlandse nederlaag stond vast.

In het kruisrak, dat daarna volgde, kwamen toch nog vele wisselingen. Artus zakte naar de derde plaats en Werner patte de tweede. In het volgende voordewindse rak sloeg Artus fel terug en stooft door naar de eerste plaats die hij niet meer prijs gaf. Bijzonder goed bij de matige wind van deze koude zomeravond zelde Tourmier, die steeds meer inliep en oprukte van de vierde naar de tweede plaats. Hij passeerde in zijn opmars ook Visser die er niet in slaagde zich los te maken van zijn grote rivalen Wolte. De Duitser sloeg alle verrichtingen van de Nederlandse troef nauwgezet gade en gaf hem geen kans uit de kruisraken winst te halen. Dat Wolte hierdoor van de eerste plaats afzakte naar de vierde plaats was voor de eerste plaats in het klassement niet van belang. Wolte had aan deze klassering voldoende om de „Gouden O-jol“ in zijn prijzenkast te houden. Visser eindigde in deze wedstrijd op de zesde plaats en in het eindklassement op de eervolle tweede. De organisatie was bij W.Z.W. wedstrijdleider Piet van Kranen in goede handen.

Eindstand:

1. U. Wolte	(Dl.)	6764	pt.
2. C. A. A. Visser	(Ned.)	6361	pt.
3. A. Werner	(Dl.)	5986	pt.
4. N. J. Keijzer	(Ned.)	4967	pt.
5. P. Ouwehand	(Ned.)	4947	pt.
6. H. Tourmier	(Ned.)	4680	pt.
7. D. de Kat	(Ned.)	4233	pt.
8. K. Artus	(Dl.)	3768	pt.
9. S. Ahrens	(Dl.)	3244	pt.
10. H. Fisher	(Dl.)	2713	pt.
11. W. Mehring	(Dl.)	2668	pt.
12. P. J. Loogman	(Ned.)	2507	pt.
13. D. de Ruijter	(Ned.)	2376	pt.
14. P. v. Wamel	(Ned.)	2347	pt.
15. U. Wandhooff	(Dl.)	1844	pt.
16. U. Husslage	(Ned.)	1474	pt.
17. K. v. Vliet	(Ned.)	1443	pt.
18. C. v. Vliet	(Ned.)	1353	pt.
19. M. Schiele	(Dl.)	1138	pt.
20. F. v. Melzen	(Ned.)	1110	pt.
21. H. Hellenman	(Dl.)	994	pt.
22. W. Rexroth	(Dl.)	807	pt.
23. W. Thiel	(Dl.)	805	pt.
24. A. Baumgartner	(Zw.l.)	805	pt.
25. D. v. Veldhoven	(Ned.)	644	pt.
26. K. Jansen	(Ned.)	568	pt.
27. C. Loevenich	(Dl.)	459	pt.
28. A. N. Blok	(Ned.)	459	pt.
29. R. Röell	(Ned.)	435	pt.
30. H. Leferink	(Ned.)	413	pt.
31. P. A. v. Roessel	(Ned.)	392	pt.
32. K. Muhle	(Dl.)	352	pt.
33. B. Benschop	(Ned.)	334	pt.
34. P. d. Engelsman	(Ned.)	283	pt.

Wisser liep zeil-zegehield „Gouden jol”

op valreep mis

OUDE WETERING, donderdag De Westduitsze zeller U. Woite heeft voor de tweede achtereenvolgende maal de Gouden O-jolle gewonnen. In de vierde race van dit officieuze Europees Olympia-jollen kampioenschap, die in de ochtend op de Westlander werd gezeld, zegsvierde de Westduitszer 's Middags werd hij derde.

Na drie races zag het er nog naar uit dat de eindzege naar de Nederlander Visser, die toen de leiding had, zou gaan. Door zijn bescheiden klasseringen in de laatste twee wedstrijden ontging hem de trofee nog juist.

De uitslagen waren:
De race: 1. U. Woite (W.D.I.d.), 2. Keyzer (Ned.), 3. Visser (Ned.), 4. Werner (W.D.I.d.), 5. Ouwehand (Ned.).
5e race: 1. Artus (W.D.I.d.), 2. Tournier (Ned.), 3. Werner, 4. Woite, 5. Keyzer.
Eindklassement: 1. Woite 6764 pnt, 2. Visser 6361 pnt, 3. Werner 5986 pnt, 4. Keyzer 4947 pnt, 5. Ouwehand 4947 pnt, 6. Tournier 4990 pnt.

Gouden Olympiajol naar Woite

Van onze zeilmédewerker

OUDE WETERING. — De Westduitsze zeller Woite heeft beslag gelegd op de Gouden Olympiajol. Tijdens de laatste races op de Westlander loonde Woite zich sterker dan de Nederlandse favoriet Visser.

In de vierde wedstrijd, die gistermiddag werd geveerd, eindigde Woite als eerste voor Keyzer, Visser, de Westduitsze Werner en Ouwehand. In de vijfde race kwam het tot een fel gevecht tussen Woite en Visser, vooral in de kruisrakken.

Hoewel de Westduitszer plaatszen verloor wist hij de afstand tussen hem en zijn grote concurrent in het veld te vergroten. Zijn landgenoot Artus zegsvierde. Tournier werd tweede en Werner derde. Woite eindigde eerst als vierde, Keyzer kwam als vijfde binnen en Visser als zesde, waarmee de kans voor laatstegenoemde op de eerste plaats verloren was.

Het eindklassement werd: 1. Woite 6764 pnt; 2. Visser 6361 pnt; 3. Werner 5986 pnt; 4. Keyzer 4947 pnt; 5. Ouwehand, eveneens 4947 pnt.

(Van onze zeilmédewerker)

Van onze zeilmédewerker) erde en laatste dag van de strijd de „Gouden jol” op de Westduitsen moest de beslissing brengen, maar die beslissing heeft heel lang op zich laten wachten. Erenas op de voorgaande dagen stond er weer een felle stormwind en aangezien de weerberichten voor de middag gunstiger uitzichten, werd op voorstel van de Duitse deelnemers besloten eerst in de middag te starten. Dit uitsiel kwam velen ook ten zeerste van pas, want lang niet allen hadden hun schepen voldoende hersteld van de dinsdag opgelopen stormschade. De houder van de „Gouden jol”, de Duitser U. Woite, is er op deze laatste dag toch nog in geslaagd de kostbare trofee te behouden. Dat kwam in de eerste plaats door een overwinning in de vierde wedstrijd, waarbij hij een goede voorsprong nam op de Kaaszeiler

Woite veroverde gouden O-jol

(Van onze sportcorrespondent)

AALSMEER, 28 juni — De gouden O-jol is op de terreris naar Duitshand waar Uwe Woite de trofee weer voor tenminste een jaar in zijn prulzekaas te pronk kan zetten. Hij heeft het recht daarop behoeven door in de laatste twee races op de Westlander, Visser tekens twee plaatsen achter zich te laten. Daar zat, wat de tot de middag uitgestelde moztgewedstrijd betreft, ook een fraaie eerste plaats aan vast.

Pa's om zes uur 's avonds gingen de Olympia-jollen voor de vijfde en laatste maal over de toon eindelijk iets bedaarde de wateren bij Aalsmeer. Het was in beide wedstrijden niet Visser, die Woite het meest bedreigde, maar de Nederlandse kampioen Keyzer, 's Middags eindigde hij achter de Duitser op de tweede plaats. Achter hem arriveerden toen Visser, de Duitser Werner, Ouwehand, de Duitse Olympia-mentor Arno Goedke, binnenkort president van de O-jollen Union, zijn landgenoot Fischer, De Krivier en De Kat. Ook in de avondwedstrijd zat Keyzer Woite voortdurend dwars. Al duiellend viel dit tweemaal van de kop van het veld terug naar de vierde en vijfde plaats. Visser kreeg in de daarvoor kans zijn positie te verbeteren. Een eerste plaats zat er echter voor de Nederlander niet meer in, daar de Duitser Artus de leidende positie van Woite had overgenomen en zijn voorsprong op de rest hangamerhand tot anderhalve minuut opvoerde. Tournier, die mede van de onderlinge verhoudingen profiteerde, bereikte een eervolle tweede plaats. Daarna kwamen achtereenvolgens Werner, Woite, Keyzer, Visser, Goedke, de Duitseers Ahrens en Fischer, Ouwehand en De Kat.

1. U. Woite, 6764 pnt; 2. C. Visser, 6361; 3. W. Werner, 5986; 4. N. Keyzer, 4987; 5. P. Ouwehand, 4947; 6. H. Tournier, 4987; 7. D. de Kat, 4233; 8. K. Artus, 3766; 9. S. Ahrens, 3244; 10. H. Fischer, 2713.

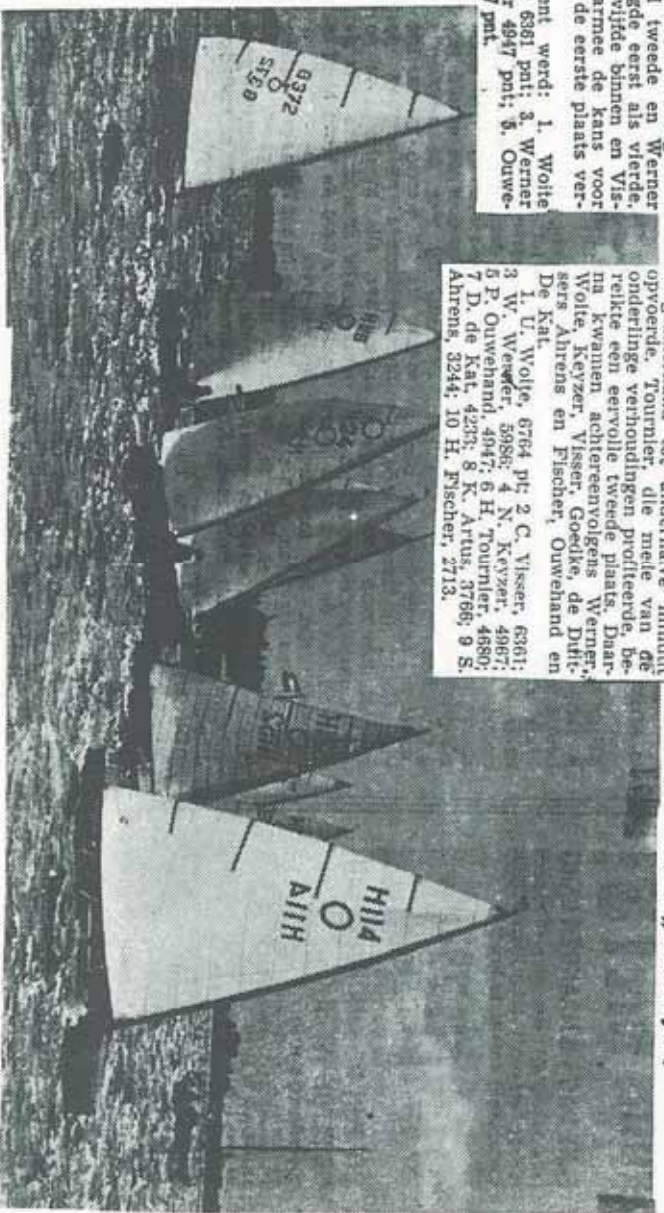
Visser, die hij in de laatste wedstrijd achter zich kon houden.

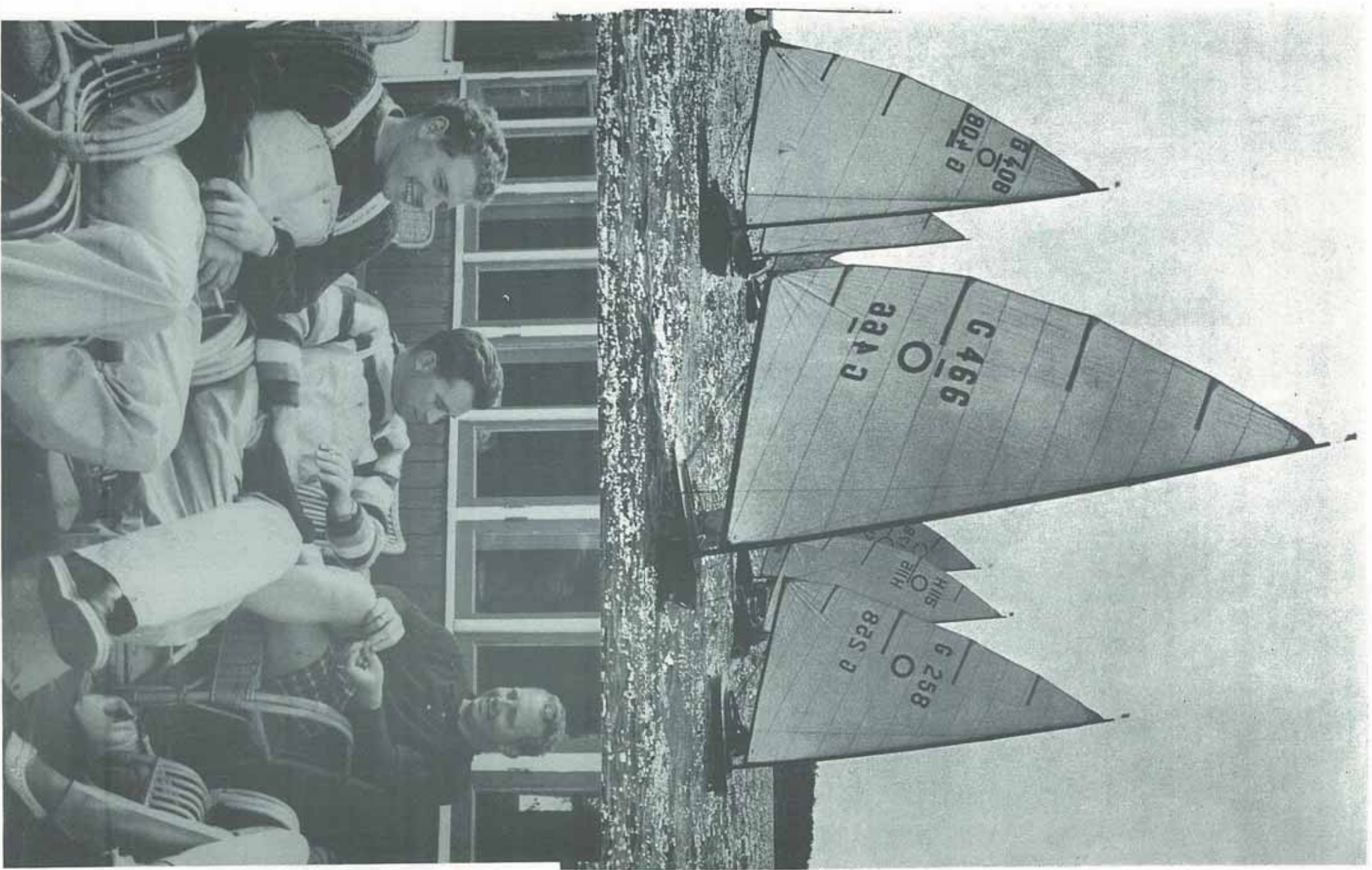
De toch al uitgestelde start werd nog meer vertraagd door het Visser op het laatste moment ontbrak. Een atzoeken van de horizon bracht aan het licht, dat hij bij het uitzellen van de haven nabij 't Fort was omgeslagen. Aanvankelijk voerde de Duitser Artus het veld van 17 scheepjes aan, maar reeds spoedig bleek dat hij tegen het geweld van de stormwind niet opkon, zodat hij steeds meer naar de achterhoede verhuisde. Op hem volgde de verdereger van het Kleinood, de Duitser Woite, N. J. Keyzer, P. Ouwehand en daarna kwam Visser. Daarachter weer drie Duitse, Fischer, Ahrens en A. Goedke, van wie de laatste in een kort tevoren gehouden verzedding van de Internationale O-jollen Union tot president was gekozen. De Amsterdammer Van Wamel raakte een boel en moest de stijd staken.

Toen de deelnemers voor de tweede keer bij boel II kwamen, had Woite de leiding gevoerd met Keyzer achter zich en Visser. De Duitser Artus was toen reeds naar de eilde plaats afgeerakt. Woite en Keyzer hielden later teveel op boel IV aan inplaats van naar boel VI te koersen, doch toen Visser rechtstreeks naar IV ging, wendden zij spoedig de vteven en konden hun positie nog handhaven. Met de finish in zicht streed Keyzer hardnekkig met Woite om de eerste plaats. Slag na slag werd gemarakt, doch Woite liet zich niet van zijn stuk brengen en boekte zijn eerste overwinning, met Keyzer op de tweede plaats en Visser op de derde plaats.

In de laatste race stond er inderdaad veel rnhder wind, maar dat nam niet weg, dat de zellers toch nog aardig buitendoord moesten hangen om hun schip reest te houden. De zege ging naar de Duitser Artus. Zijn landgenoot Woite zat aanvankelijk heel dicht achter hem, maar besteedde meer aandacht aan de positie van Visser, de enige die hem nog van de eerste plaats kon afhouden. Tweede werd Tournier, derde de Duitser Warner, vierde Woite, vijfde Keyzer en zesde Visser. De afstand aan de kop werd: 1. U. Woite (D.), 6764 pnt., 2. Visser 6361, 3. Werner (D.) 5986, 4. Keyzer 4987, 5. Ouwehand 4947, 6. Tournier 4987, 7. De Kat 4233, 8. Artus (D.) 3766, 9. Ahrens (D.) 3244, 10. Fischer (D.) 2713 pnt.

DE TROTSE VLOOT Olympiajollen in duel met water en wind op de laatste dag van de zeilwedstrijden om de „Gouden jol”.

Wolfe verteidigte die Goldene-O-Jolle

Unter den 41 Teilnehmern, die am 26., 26. und 27. Juni in Aalsmeer (Holland) um die Goldene-O-Jolle segelten, waren 18 Deutsche und ein Schweizer. Am 23. Juni hatten Trainingsregatta stattgefunden, um den ausländischen Gästen Gelegenheit zu geben, sich mit dem Gewässer und den hohen Wellen vertraut zu machen.

1. **Wettfahrt, 25. Juni:** Die Wettbedingungen waren ausgezeichnet. Das Fehlen anderer Bootsklassen vereinfachte das Rennen. Auf der olympischen Dreiecksbahn mit ihren langen Kreuzschlägen zeigte sich der Holländer Cas Visser vom Start an überlegen. Er rundete die erste Boje als erster, gefolgt von den Deutschen Schlele und Werner, während Wolfe, der die Goldene-O-Jolle zu verteidigen hatte, noch auf dem zehnten Platz lag. Verschiedene Teilnehmer schienen Mühe zu haben, mit den Wellen des Westländer Klauzkommen. Cas Visser konnte die Spitze des Feldes bis ins Ziel halten. Uwe Wolke hatte sich an der letzten Boje bis auf den zweiten Platz vorgearbeitet. Ergebnisse: 1. C. Visser, 2. U. Wolke, 3. B. Tourner, 4. Werner, 5. N. Keyser, 6. v. Wamnel.

2. **Wettfahrt, 26. Juni:** Das Wetter war nicht so günstig wie am Vortage. Der Wind hatte auf 5 aufgedrückt. Diesmal anführte und unangefochten siegte, Zweiter wurde wieder U. Wolke, gefolgt von C. Visser, Artus, Tourner und v. Wamnel.

3. **Wettfahrt, 26. Juni:** Der Wind hatte bis auf 6 zugenommen. Von den 20 Booten, die sich am Start eingefunden hatten, erreichten nur neun das Ziel. Die übrigen mußten wegen Havarie aufgeben oder waren gekentert. Der Schwerteltesegler Piet Ouwehand (Holland) gewann vor de Kat (H), Visser (H), Wolfe (Deutschland) und Tourner (H). Nach dieser Regatta wurde von deutscher Seite vorgeschlagen, am 27. Juni später zu starten, damit den Teilnehmern Gelegenheit gegeben werden konnte, die Schäden an den Schiffen auszubessern. Nach der dritten Wettfahrt war die Reihenfolge wie folgt: 1. Cas Visser (H) 4189 P.; 2. Uwe Wolke (O) 3938 P.; 3. W. Werner (O) 3837 P.; 4. B. Tourner (H) 3267 P.; 5. Ouwehand (H) 2218 P.; 6. D. de Kat (H) 2486 P.; 7. N. Keyser (H) 2519 P.; 8. v. Wamnel (H) 1947 P.

Die Startverschiebung bot eine willkommene Gelegenheit, eine Versammlung der internationalen Olympia-Jollen-Union abzuhalten. Es waren einige wichtige Fragen zu behandeln, unter anderem mußte ein neuer Präsident gewählt werden, weil Otto Erhardt (Berlin) durch den Verkauf seiner O-Jolle aus dem Verband ausgeschieden ist. Der Vorschlag, den Nestor der Olympia-Jollen-Segler, Arno Gaedke (Berlin), zu wählen, wurde mit großer Mehrheit angenommen. Wieder gewählt wurden der Schweizer Oskar Weber (Vize-Präsident) und der Deutsche Dieter Bauer (Kassierer), Sekretär der IOU ist Wilfried Mehring (Hannover).

4. **Wettfahrt, 27. Juni:** Arno Gaedke, der an der 2. und 3. Wettfahrt nicht teilnehmen konnte, weil sein Großbaum gebrochen war, startete wieder an diesem Tag. Der Start wurde um eine Stunde verschoben, da der Wind Regen vier Uhr abzufahren begann. So konnte auch Cas Visser teilnehmen, der kurz nach dem Auslaufen zum Start gekentert war. Auf der ersten Kreuz führte der Deutsche Artus, konnte aber bei dem starken Wind seine Position nicht halten. Wolfe, Keyser, Ouwehand und Visser bedrängten ihn hart; es

folgten Fischer, Ahrens und Gaedke. Nach der zweiten Runde hatte Wolfe die Spitze übernommen; Artus war auf den 11. Platz zurückgefallen. Wolfe und Keyser kämpften hart miteinander und merkten nicht, daß sie auf eine falsche Boje zullefen. Doch als Visser auf die richtige zubeht, konnten beide noch rechtzeitig den Kurs ändern und ihre Position verteidigen. Auch im Endkampf konnte Nico Keyser Uwe Wolke nicht mehr schlagen, so daß Wolfe zu seinem ersten Tagesieg kam. Dritter wurde C. Visser; Werner, Ouwehand, Gaedke, Fischer, de Ruyter und de Kat belegten die folgenden Plätze.

5. **Wettfahrt, 27. Juni:** Der Wind war etwas abgeflaut, als die letzte Wettfahrt um 14.15 Uhr begann. Artus (O) hatte diesmal mehr Glück und führte vom Start an das Feld bis zum Ziel. Wolfe folgte ihm zu Anfang dicht auf, richtete jedoch später seine Aufmerksamkeit mehr auf Visser, dem Einzeligen, der ihn noch vom ersten Platz verdrängen konnte. Zweiter wurde Tourner, 3. Werner, 4. Wolfe, 5. Keyser und 6. Visser. Danach kamen Gaedke, Ahrens, Fischer, Ouwehand und de Kat.

Ergebnis: 1. U. Wolke, G 405, 674 P.; 2. C. Visser, H 153, 5361 P.; 3. W. Werner, G 372, 5968 P.; 4. N. Keyser, H 124, 4567 P.; 5. P. Ouwehand, H 121, 4947 P.; 6. B. Tourner, H 51, 4680 P.; 7. D. de Kat, H 115, 4233 P.; 8. K. Artus, G 257, 3766 P.; 9. S. Ahrens, G 392, 3244 P.; 10. H. Fischer, G 310, 2713 P.; 11. A. Gaedke, G 366, 2519 P.; 12. P. Loogman, H 114, 2507 P.; 13. D. de Ruyter, H 24, 2376 P.; 14. P. v. Wamnel, H 152, 2347 P.; 15. W. Mehring, G 241, 2001 P.

P. L. M. von Wamnel

Uwe Wolke

Arno Gaedke

Nico Keyser

Dieter Bauer

Cas Visser

Wolfgang Fischer

Dieter Bauer

S. C. Ahrens

Nederlandse Olympiajollenzeilers op de Baldeneysee te Essen

Vijf Nederlandse Olympiajollenzeilers, W. Bijker, H. Tourmier, C. A. A. Visser, H. Benschop en P. Ouwehand zeilden op 25 en 26 augustus in de internationale wedstrijden te Essen. Deze waren bedoeld als trainingswedstrijden voor het Deutsche Meisterschaft in de Olympiajol. Het wedstrijdwater was voor onze zeilers vreemd, daar de wind zowel van opzij als van boven kwam waaien; bovendien was het er erg vlakgrasig.

Met 30 O-jollen aan de start, wist H. Tourmier met zijn Win d w e e r in 2 wedstrijden het grootste aantal punten te verzamelen met een eerste en vierde plaats.

In de eerste wedstrijd was Tourmier direct goed op dreuf en zailde uitstekend op dit moeilijke water, Cas Visser werd tweede, Drie, vier en vijf werden de Duitsers Damm, Deuks en Möller terwijl de Nederlanders Ouwehand, Bijker en Benschop als volgenden binnenkwamen.

Visser, die tijdens de Goldene O-Jolle die afgelopen jaar op de Westender werd verzeild, tweede werd achter de Duitser Uwe Wollé, genoot bij de Duitse gathieren een enorme populariteit en men vroeg zich bij de eerste wedstrijd al meteen af wie die eerste Nederlander wel was die voor Visser wist te eindigen. Ook had het leders belangstelling toen Visser tijdens een bakboord-stuurboord kwestie in de tweede wedstrijd, het wedstrijdterrein moeet verlaten.

In de tweede wedstrijd was het Cas Visser die het eerste startte en bij de eerste boei reeds honderd meter voor lag op Möller, Tourmier en Benschop. Hij wist zijn voorprong niet te behouden en werd in een stille hoek van het meer door het veld ingehaald. Ook Tourmier zakte af en Benschop die een hele tijd achter de Duitser Möller als tweede het veld aanvoerde

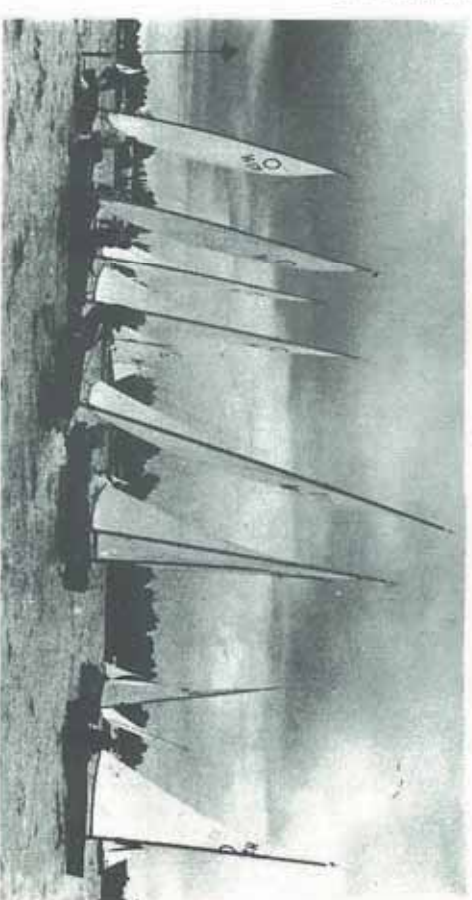
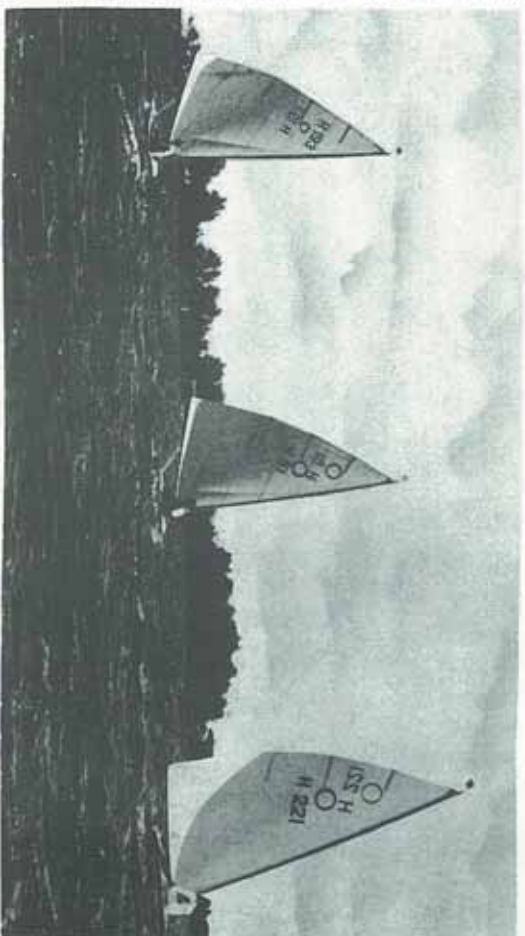
moest ten slotte met een vijfde plaats genoegen nemen. Hier werd Tourmier vierde achter Möller, Deuks en Schenken. De Nederlanders Ouwehand en Bijker werden 6 en 8.

Het was frapant dat de Nederlandse zeilers telkens bij de eerste 8 binnenkwamen in dit sterke gezelschap. Dit kwam voornamelijk door de goede starts, die de Nederlanders geregeld maakten.

Het was jammer dat de Hollandse zeilers door tijdgebrek niet mee konden doen aan de Deutsche Meisterschaften, die de volgende week worden gehouden.

Doch de contacten, die er met onze buitenlandse O-jol zeilers worden gemaakt geven blijk van een vriendschapsband die ook nationaal in onze klasse heerst.

P. L. M. VAN WAMEL

Drie starts in de Nieuw Loosdrecht Week; boven de 10 M. Klasse, waar bijvoorbeeld bij de laatste start werd ingetrokken, terwijl de deelnemer boven de boei terecht is gekomen; in de 12 M. Klasse, onder de Olympiajollen.

(Foto's: Olympiadein)

OLYMPIAZEILERS ACTIEF OOK IN DE WINTER

De Nederlandse zeilers in de klasse der Olympiadjollen zijn op 24 november in „De Woelge Baren” aan de rand van het Braassemmeer bijeen geweest. Deze bijeenkomst, die officieel de vierde algemene vergadering van de klasseorganisatie van het district Nederland der Internationale Olympiadjollen Union heette, werd voorafgegaan door een vorstelijk diner voor vlootleiders en bestuur. Behalve de door het Verbond gekozen klassevertegenwoordiger, de heer J. Vis, telde de vergadering 23 leden, 10 donateurs en een aantal belangstellenden.

In het jaarverslag werd met voldoening gewag gemaakt van de wedstrijdserie op de Westeinderplas om de Goldene O-Jolle, waaraan van over de grens door 16 Duitsers en één Zwitsers werd deelgenomen. Een ander succes voor de nog jonge organisatie was de deelname van vijf Nederlanders aan wedstrijden te Essen en die van een tweetal andere aan races te Bertiyn. De klasse in Nederland, heeft door deze contacten een sterke ruggesteun gekregen.

Behalve de „Zilveren Molen”, die Bert Tournier in ontvangst had te nemen, kreeg hij een zilveren broodschaal aangeboden door de nationale kampioen van dit jaar, Cas Visser. De tweede wisselprijs, de Roëllibeker, beschikbaar voor die zeiler, die het beste totaal-resultaat behaalt onder diegenen, die niet aan de nationale kampioenschappen deelnemen, werd uitgereikt aan P. Ouwehand.

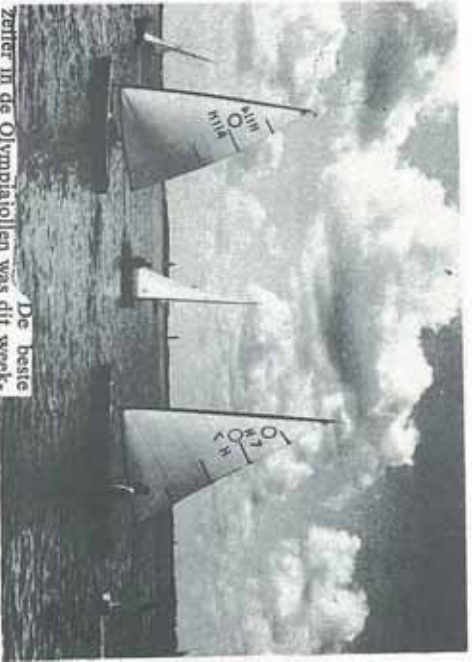

De Junioren Pijp was voor Herman Lefering uit Deventer, die op vrijwel alle toernooien bij Sneek en in het westen van het land van de partij was. Er werd van achter de groene tafel op gewezen, dat de boten precies met de voorschriften moeten kloppen. „Denk aan wat de zeilers in de 12 M²-klasse is overkomen!”, luidde de waarschuwing. Vanuit de vergadering kwam het voorstel de Olympiadjollen van de leden door een der zelfvaders, de heer P. de Bruin, op ongerechtigheden te laten nazien. De boot van diens dochter, die dit jaar in perfecte conditie was, nadat hij zich er intuss mee had bemoeid, was voor de andere zeilers een lichtend voorbeeld. De bedoeling is, dat de heer de Bruin als vertrouwelijk adviseur de boten inspecteert op dikte van de zwaarden, maken, lengte van de mast, gebruikt lood, uitrustingsstukken enzovoort. Bij afwijking van de voorschriften zal de heer de Bruin de zondaars op de fouten attenderen en bij herhaalde nalatigheid dit rapporteren aan het bestuur.

Mevrouw Paula van Roessel, die haar functie van penningmeesteres had neergelegd, werd vervangen door de heer van Melzen. De andere bestuursleden werden bij acclamatie herkozen. De functies zijn nu als volgt verdeeld:

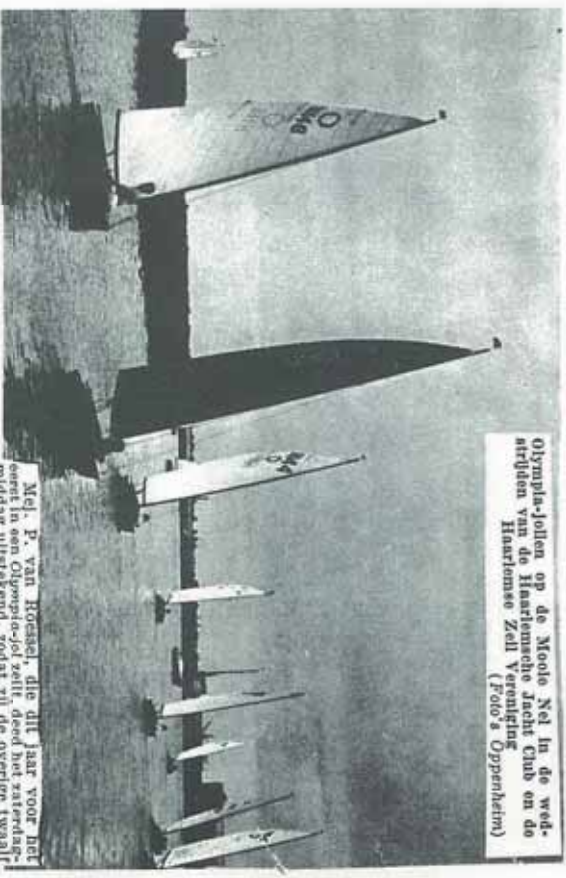
Voorzitter: W. Bijker (OH 159); secretaris: P. L. van Wamel (OH 152), Leeuwwaterstraat 10, Haarlem 02500-10935; penningmeester: F. W. van Melzen (OH 29), giro 9131, Twentsche Bank, Hoofdorp; districtsvertegenwoordiger: W. F. Ris; technisch commissaris: B. Tournier (OH 51).

De Wisselprijzen zullen volgend seizoen verdeeld worden tijdens de eerste 2 wedstrijden te Gouda, 2 zondagwedstrijden van Hollanda en de eerste 2 wedstrijden van Het Witte Huis, waarvan er twee mogen vervallen. Reserve: wedstrijden tijdens de Na-Braassem.

De beste Zetter in de Olympiasjollen was dit week-

eind N. J. Keyzer. Hij begon met een overwinning en finishte zondag beide keren als tweede. 's Ochtends achter B. Benschop, die toen al gauw de leiding had, en 's middags achter H. Tournier, die ook al spoedig van geen wijken wist. Keyzer moest zich in die laatste race zelfs een tijdje met de vijfde plaats tevreden stellen; dat was nog zo bij de keerboei, doch hij wist zich daarna kundig naar voren te werken. De volgende was zaterdag: 1. N. J. Keyzer, 2. F. W. van Meizen, 3. H. Tournier. Zondag was deze 's ochtends: 1. B. Benschop, 2. Keyzer, 3. D. de Ruyster, 's Middags: 1. Tournier, 2. Keyzer, 3. A. P. Blok.

Olympia-jollen op de Mooie Nol in de wedstrijd van de Haarlemse Zeil Vereniging (Foto's Oopenheim)

Mel. P. van Roessel, die dit jaar voor het eerst in een Olympiasjolle zailt, deed het zaterdagmiddag uitstekend, zocht zij de overige twaalf Olympiasjollenzeilers op linke afstand hield, al probeerden A. P. Blok, tweede en A. du Pont, derde, ernstig haar van die eerste plaats te verdringen. Zondagochtend moest mel. van Roessel slechts in W. Bijker haar meerdere erkennen, dit echter pas nadat zij een hele tijd als eerste over de baan ging. Als derde kwam A. du Pont binnen. Ook zondagmiddag won Bijker, voor A. P. Blok, Chr. van Vliet en P. L. M. van Wamel. Zondagochtend werd Van Wamel derde.

In de *Olympiasjollen* zijn de volgende wijzigingen van belang: Een goed red-druiverst moet aan boord zijn en een wedstrijdcomité kan voorschrijven, dat dit getrogen moet worden. De beperking van de baan-breedte van het zeil op 4,4 cm vervalt. Voor het dek mag plankout worden gebruikt van 10 mm mahonie of 12 mm okoume. De laatste twee waren Nederlandse voorstellen. Op verzoek van West-Duitsland mag de schuurlist 50 bij 40 mm meten, terwijl voor de roerplaat 4 mm scheepsbouwstaal of 5 mm niet corrosiverend aluminium gebruikt mag worden. Vooral de laatste bepaling zullen de Nederlandse zeilers in de gaten moeten houden.

Het mededelingenblad, De Olympiasjol, is dit jaar vijfmaal verschenen. De organisatie telt momenteel een zestigtal leden, waarvan ongeveer de helft actief aan de wedstrijden deelneemt. Vele schepen hebben intussen al weer een flink opknappertje gehad. Hoewel voor een groot deel voor en in de oorlog gebouwd, zien deze jollen er weer als nieuw uit.

De bepaling, dit jaar door de IYRU op voorstel van Duitsland vastgelegd, dat de zeilen een middenlijn halve hoogte van 2,15 meter moeten hebben, heeft in Nederland, waar deze maat minder gebruikelijk was, het nodige stof doen opwaaien. Reeds bij de metingen voor de laatste nationale kampioenschappen waren de afwijkingen van dit nieuwe voorschrift al aan het licht gekomen. In het vervolg mogen hangbalken vervangen worden door hanglijnen en is ook een giekneetheraler toegestaan. De ankertros mag van 8 mm kunststofvezel zijn.

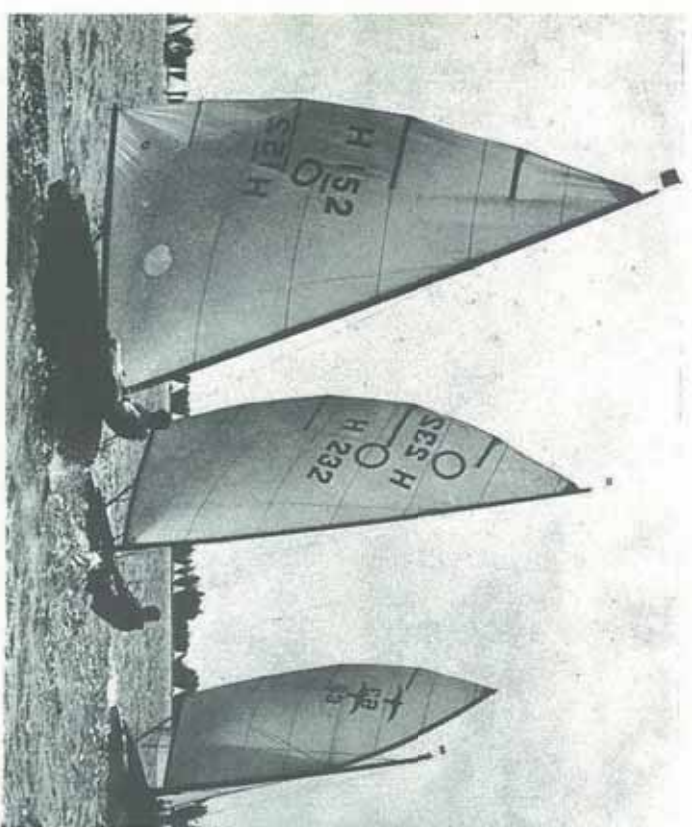
	starters	starts 1959	starters	starts 1960	starters	starts 1961	starters	starts 1962
Irakonklasse	241	34	128	26	98	20	70	11
Pringle Dutchman-klasse	586	52	607	55	634	52	609	46
12 M'-klasse	577	56	634	62	479	57	389	52
13 Voetsjollen	878	90	1032	99	874	78	640	80
Olympiasjollenklasse	303	61	582	74	710	60	552	59
Princklasse	440	55	676	58	769	62	4108	80
Roggenboogklasse...	348	48	319	33	339	33	286	27
Pannuukklasse	651	58	630	53	628	49	514	44
Valkenklasse	927	74	1105	82	1109	82	932	91
16 M' eemb.klasse punt	75	11	42	0	54	6	21	5
16 M' eemb.klasse streep	1263	89	1634	113	1625	109	1239	119
Vrijheidklasse	1371	118	1231	124	2007	116	1732	132
Sternklasse	715	60	1260	66	1208	89	982	78
Jugendklasse	1292	98	1522	130	1524	95	1071	95
Elyfing'funorklasse	—	—	—	—	—	—	750	66
Schnackelklasse	—	—	—	—	—	—	46	8
Koude- en Platu-klasse 1)	87	10	52	12	118	28	144	10
Klassen van ROHC	442	49	512	48	499	47	607	21
Totaal	10205	963	13016	1071	12386	983	111575	1033

GEKNIPTEN BOTTEN	1959 1)	1960 1)	1961 1)	1962 1)
Irakon	1	16	2	2
Pr. Dutchman	18	5	1	2
12 M' schuurlis	2	4	7	5
13 Voetsjollen	—	—	—	—
Olympiasjollen	—	—	—	—

Nog een beeld van de wedstrijden van "Ynkeveen-Abcoude". Men ziet hier de Olympiajollen Caldonia van P. L. M. van Wamel (H 133) en Elliott van J. H. Krom, alsmede de Valk Dolfijn van mej. A. de Vilt.

(Foto Oppenheim)

INTERNATIONALE OLYMPIAJOLLEN UNION DISTRICT NEDERLAND

1963

NIEUWS VAN DE JAARVERGADERING

Op de vijfde algemene ledenvergadering, die op 24 november in Die Port van Cleve te Amsterdam werd gehouden, is als nieuwe voorzitter van de Internationale Olympiajollen Union District Nederland gekozen de heer Koert F. Jansen. Hij volgt in deze functie de heer W. Bijker op. In de vacature, ontstaan door het aftreden van de heer Ris, werd gekozen de heer J. M. Wilkens, Amerfoortseweg 47, Bussum, tel. 02959-1-1073. Hij is speciaal belast met de redactie van het officieel orgaan „De Olympiajolt”. De bestuursleden Tourmier, Van Melzen en Van Wamel bleven aan.

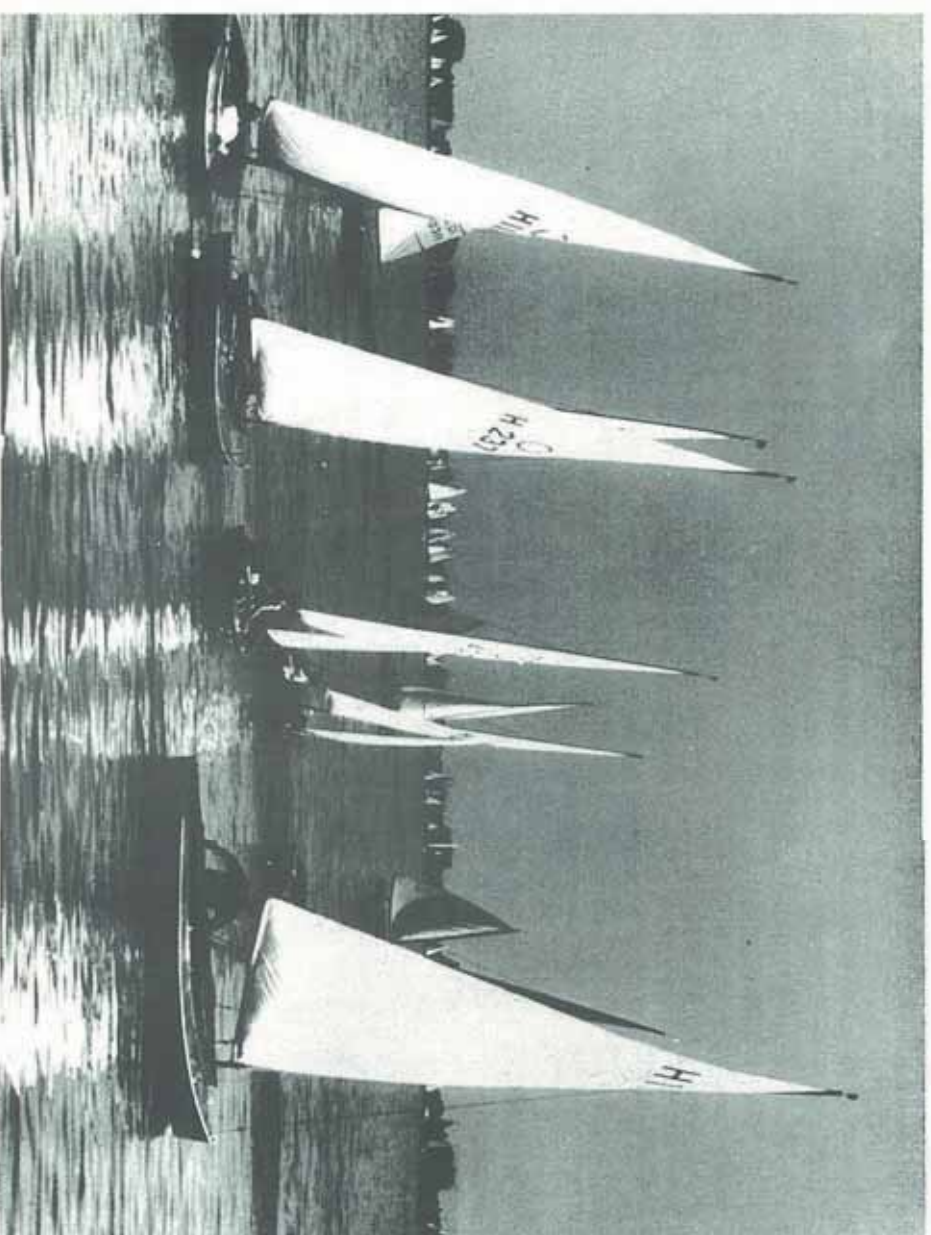
De nieuwe voorzitter noemde de olympiajollen een bloeiende klasse. Volgens hem zijn er nog nieuwe kansen. Een plan evenwel dit jaar tijdens de Kaagweek op zaterdag teamwedstrijden te organiseren ondervond veel tegenstand en werd tot later verdragd. Verder kondigde de voorzitter de open Europese kampioenschappen aan, waarover reeds met de commissie W.Z.W. is onderhandeld. Hij vroeg hiervoor een groot aantal inschrijvingen. Een voorstel om de wisselprizen dit jaar in drie achtereenvolgende weken te verzellen (naaste weekend van de W.Z.W. te Aalsmeer, het weekend van de Braasemweek, en de zondag en de maandag van de Kaagweek) werd aangenomen. Er mogen twee wedstrijden vervallen.

De voorzitter feliciteerde Rob Visser met het winnen van de juniorenprijs en reikte de Roelb-beker uit aan Jan Kees Cortis en de zilveren molen (voor de meest geoefende zeiler) aan Bert Tourmier. Tenslotte huidige hij de nationale kampioen van vorig jaar Bert Benschop.

	starters	starts 1960	starters	starts 1961	starters	starts 1962	starters	starts 1963
Drakenklasse	129	96	98	90	70	11	196	84
F.D.-klasse	607	23	626	57	609	46	842	83
Sloopklasse	636	23	626	57	390	52	662	60
12-Voetsjollen	1034	92	817	76	620	86	827	71
Olympiajollen	482	79	510	66	532	59	728	62
Finnklasse	682	54	740	62	4108	80	1839	105
Kopendoozklasse	346	23	338	32	256	27	970	34
Kampioensklasse	620	53	628	40	514	44	614	56
Valkenklasse	1000	82	1108	82	933	91	1388	94
10-K streep en punt	1730	110	1680	115	1920	124	2056	135
Vrijheidsklasse	2281	124	2007	116	1722	132	2006	148
Sternklasse	1660	96	1298	89	882	75	1441	112
Jeugdklasse	1552	130	1234	95	1071	95	1320	84
Eyting Juniorklasse	—	—	—	—	740	8	1455	43
Schakelklasse	—	—	—	—	48	—	341	—
Koridel- en PHD-klasse	52	12	118	28	144	19	184	32
Klasse *** v.o.d.v.	419	48	499	47	607	21	1071	75

De Olympiajollen in het kruisrak op de Westeinder bij de lauwe strijd om de nationale kampioensjels.

1963

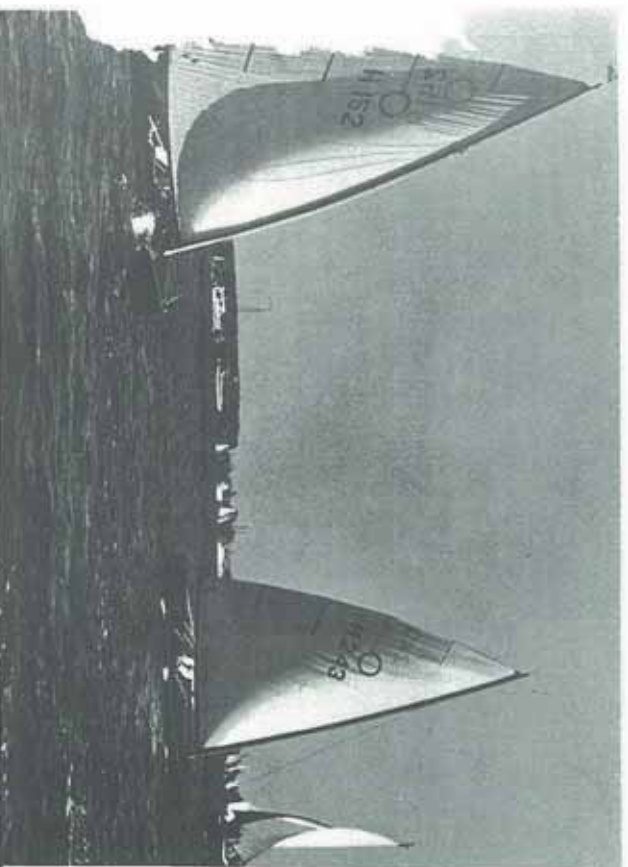
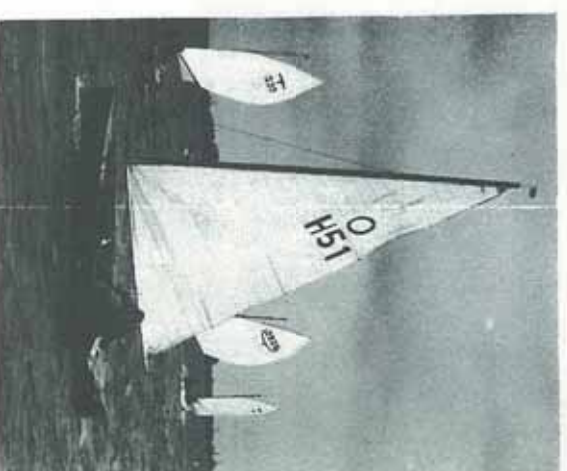
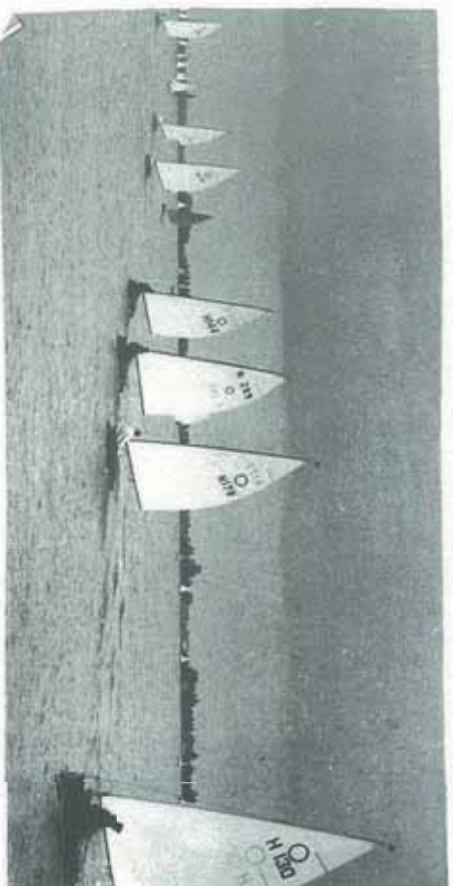
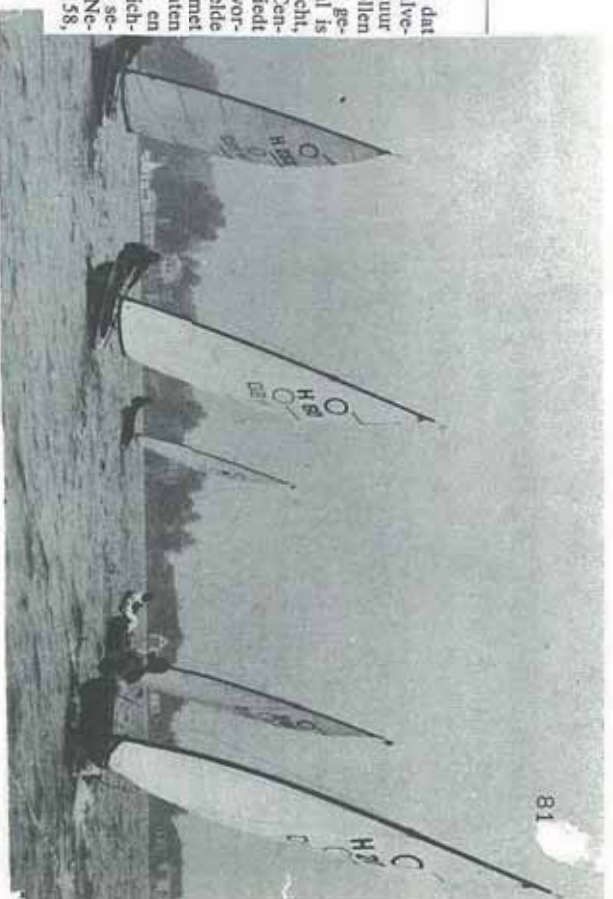

11375 1033 20821 1566

DISTRICT NEDERLAND
INTERNATIONALE
OLYMPIAJOLLEN UNION

METING ZEILEN OLYMPIAJOLLEN

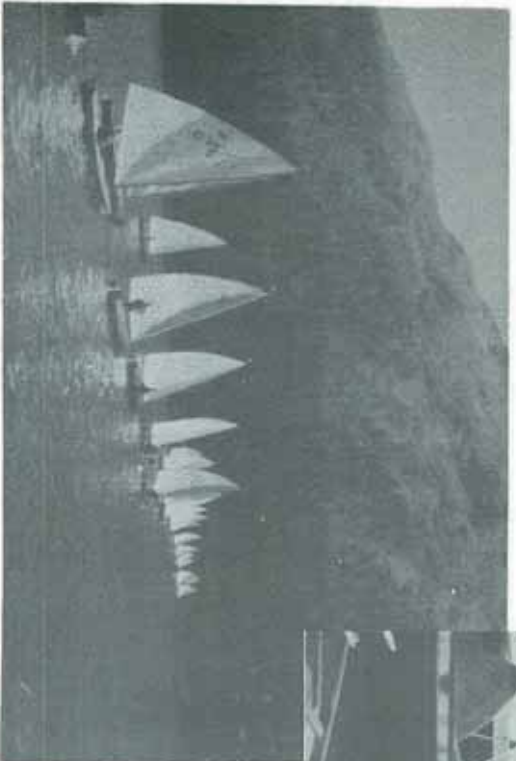
Nu de International Yacht Racing Union heeft besloten dat de zeilen van alle olympiajollen na 1 januari 1964 een halve-hoofte-maat van 2,15 meter moeten hebben, heeft het bestuur van het district Nederland van de Internationale Olympiajollen Union in overleg met de K.V.N.W.V. de volgende regeling getroffen. Alle zeilen moeten — voorzover dat niet het geval is — zo spoedig mogelijk op de juiste maat worden gebracht, waarna ze ter meting kunnen worden aangeboden bij het Centraal Bureau voor Watersport. De meting van de zeilen geschiedt tegen een gereduceerd tarief indien ze voor 1 februari a.s. worden aangeboden. Deze regeling geldt alleen voor gestempelde zeilen. De klasse-organisatie van de olympiajollen adviseert met klem alle leden de zeilen op maat te laten brengen en te laten meten, omdat zij daardoor straks onaangename protesten en uitsluiting van wedstrijden kunnen voorkomen. Nadere inlichtingen over het op maat brengen van de zeilen verstrekt de secretaris van de Internationale Olympiajollen Union District Nederland, de heer P. L. M. van Wamel, Kuddestartseweg 158, Aalsmeer, tel. 02977-42 23.

GEMETEN BOTEN	1960 *)	1961 *)	1962 *)	1963 *)	1964 *)
Draken	16	2	2	2	5
Fl. Duitshem	16	1	1	1	3
18 m. Starflips	18	2	2	2	5
18 v. s. Jollen	15	1	1	1	1
Olympiajollen	22	1	1	1	1
Flamjollen	22	1	1	1	1
Randmeerjollen	5	1	1	1	1
Rijensjollen	30	3	3	3	3
Panthejollen	76	9	9	9	9
Valkjollen	101	3	3	3	3
16 m' jachten	80	3	3	3	3
Yulheidjachten	92	3	3	3	3
Jeandeboten	38	1	1	1	1
Piraatjollen	100	1	1	1	1
Fivings Juniors	38	1	1	1	1
Schakeljachten	100	1	1	1	1
Spankerjachten	100	1	1	1	1
Randmeerjachten	100	1	1	1	1
Vauriens	100	1	1	1	1
BK-jollen	100	1	1	1	1
Hornets	100	1	1	1	1
Solo's	15	1	1	1	1
R- en pl. jachten	15	1	1	1	1
H. O. R. C. - gemeten	72	1	1	1	1
Jachten	72	1	1	1	1
Gemeten voor NNVB	101	1	1	1	1
Gemeten voor export	101	1	1	1	1
of voor buitenlandse	45	1	1	1	1
rekening	45	1	1	1	1
Totalen *)	516 (85)	746 (94)	929 (55)	991 (89)	

Europameisterschaft für Olympia-Jollen im Auftrag der IOU

sieben Wettfahrten, offen für O-Jollen 1936 alter der
1941 umgeschlossenen Landesverbände.

SEGE L C L U B S T. M O R I T Z

St. Moritzer Regattawoche 1963

Hans Badrutt Challenge Cup

für O-Jollen

28. -30. Juli

Damenregatta für O-Jollen

28. -30. Juli

Das grosse Feld der O-Jollen, es waren 33 Boote beisammen, startete um 14.30 Uhr zur ersten Wettfahrt um den Hans-Badrutt-Challenge-Cup. Bei unregelmässigen Winden aus Nordost gelang ein wundervoller Start. Bei der Meierei-Boje lagen R. R. Wieland, O. Weber und Dr. W. Ernli an der Spitze. Infolge eines Fehlmansövers verlor Dr. Ernli seine gute Position und fiel auf den 14. Rang zurück, wobei er sich jedoch bis ins Ziel wieder auf den elften Platz vorarbeiten konnte. Eine gute Leistung zeigte Günther Korfmarher. Er segelte in der ersten Runde noch am Schlusse des Feldes und kreuzte die Ziellinie als Dritter.

Resultate:

Olympia-Jollen

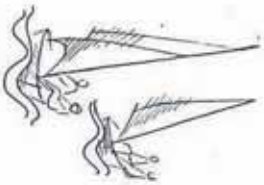
Arno Gaedke, TSV V. S. a. Wanssee 0 Punkte;
R. R. Wieland, S. V. Thalwil 16; Willy Hellstern,
SC Engle 29; Günther Korfmarher, YC Nowesja 4;
Oscar Weber, SC St. Moritz 5; Hans Deuss, YC
Nowesja 6; Claus Loevenich, ESV - GW 7.

Europameisterschaft für Olympia-Jollen
der Internationalen O-Jollen-Union

31. Juli - 3. August

Regatawoede

Am Sonntag beginnen die Regatten der Olympia- und der Finnjollen auf dem St.-Moritzer-See. Zur Austragung gelangt der traditionelle Hans Badrutt Challenge Cup für Olympia-Jollen, vom 28. bis 30. Juli. Die Sieger der letzten Jahre, Fedy Fritsch (1960 und 1961) und Oskar Weber (1962), werden wieder in den Kampf eingetreden. Die härtesten Konkurrenten dieser beiden Favoriten werden Dr. Wolfgang Erndl, Traunsee, und Arno Gaedke, TSC V. S. a. W., sein. Vor allem Dr. Erndl zeigte bereits in früheren Jahren auf dem St. Moritzersee eine Sonderklasse.

Erstmals wird eine Damenregatta um den Wanderprijs von Frau L. Pieper ausgetragen. Diese Olympiajollen Seglerinnen werden gleichzeitig mit den Seglern des Hans Badrutt Challenge Cup gestartet. Als Favoritin gilt hier die einheimische Marga Guldón.

Al bedeutendster Anlass gilt die Austragung der Europameisterschaft für Olympiajollen. In sieben Wettfahrten werden die Boote um diesen begehrten Titel vom 31. Juli bis 3. August, kämpfen.

Segelregatten auf dem St. Moritzersee

Zur zweiten Wettfahrt der Olympia-Jollen um den Hans-Badrutt-Challenge-Cup konnte, nachdem am Morgen vergeblich auf Wind gewartet wurde, erst um 15.30 Uhr gestartet werden. Zu Beginn führte A. Keeler, Stuttgarter SC vor G. Korfmacher. Auf dem Raunwindkurs der ersten Runde vermochte O. Weber das deutsche Boot zu stellen und die Spitze zu übernehmen. Die Reihenfolge nach dem ersten Kurs lautete Weber, Keeler, Korfmacher, Schenkel. Die wechselnden, strichweisen und böigen Winde wurden den führenden Booten zum Verhängnis, so dass sie das Mittelfeld überholen konnten. Dr. W. Erndl beendigte die Wettfahrt als erster, kehrte aber die Ziellinie nicht und erklärte sich wegen Berührung als disqualifiziert.

Bei den Damen führte vorerst Fr. M. Guldón. Auch sie wurde aber ein Opfer der unregelmässigen Winde, so dass Fr. R. Lindemann zum zweiten Sieg im Damenpreis kam.

Resultate der 2. Wettfahrt	Punkte
1. G. Korfmacher, YC Nowesia	0
2. W. Hellstern, SC Eng	1,6
3. K. Schenkel, SV 1903, Berlin	2,9
4. A. Keeler, Stuttgarter SC	4
5. H. Bircher, SC St. Moritz	5
6. R. Benschop, Algr	6
7. H. Denis, YC Nowesia	7
8. R. Soeber, SC Haltern am See	8

Am Dienstag, um 10.30, starteten bei schwarzem Wind die Olympia-Jollen zur dritten Wettfahrt

dem Start flaute der Wind jedoch zu Stärke I ab, um später ganz auszubleiben. Alexander Keeler führte an der 1. Boje, gefolgt von Oscar Weber, Heinz Bircher und Claus Loewenich. Oscar Weber verlor seinen 2. Platz im Raumkurs. Nach 1 1/2 Stunden Flautesegeln entschied sich die Wettfahrtsleitung auf eine Abkürzung. Das Abkürzungssignal wurde von einer Anzahl Seglern als Beendigung der Wettfahrt angesehen, was sie zur Aufgabe der Wettfahrt veranlasste, und jenen, die die Wettfahrtsbestimmungen kannten, zu unerwarteten Chancen verhalf.

Damenpreis: Fr. Marga Guldón schien der Flaute am besten gewachsen zu sein und beendigte als Siegerin die Wettfahrt.

Resultate der 3. Wettfahrt:	Punkte
1. C. Loewenich, ESV-GW	0
2. Dr. W. Erndl, UYC Traunsee	1,6
3. A. Keeler, Stuttgarter SC	2,9

Die 4. Wettfahrt der O-Jollen um den Hans-Badrutt-Challenge-Cup wurde am Dienstag um 14.00 bei schönstem Malojawind ausgetragen. Während die ersten zwei Bojen von einem geschlossenen Feld gerundet wurden, zog sich das Feld nach der 1. Runde sehr weit auseinander. Oscar Weber, der als Favorit die Regatta begonnen hatte, in der Vormittagsrunde aber den Fehler mit dem Abkürzungssignal mitgemacht hatte, segelte am Schwanz des Feldes. Während der 2. und 3. Runde zog sich das Feld noch weiter auseinander.

Resultate der 4. Wettfahrt:	Punkte
1. G. Korfmacher, YC Nowesia	0
2. Dr. W. Erndl, UYC Traunsee	1,6
3. W. Hellstern, SC Eng	2,9

Zur letzten Wettfahrt am Dienstag um 16.00 Uhr herrschte schönster Malojawind. Heinz Terlan leitete sich einen Frühstart und musste zurückgerufen werden. Die erste Runde bei weitausseinandergezogenem Feld beendete Willy Hellstern als Erster.

Resultate der 5. Wettfahrt:	Punkte
1. Willy Hellstern, SC Eng	0
2. A. Gaedke, TSC V. S. a. W.	1,6
3. R. Wieland, SVT YCL	2,9

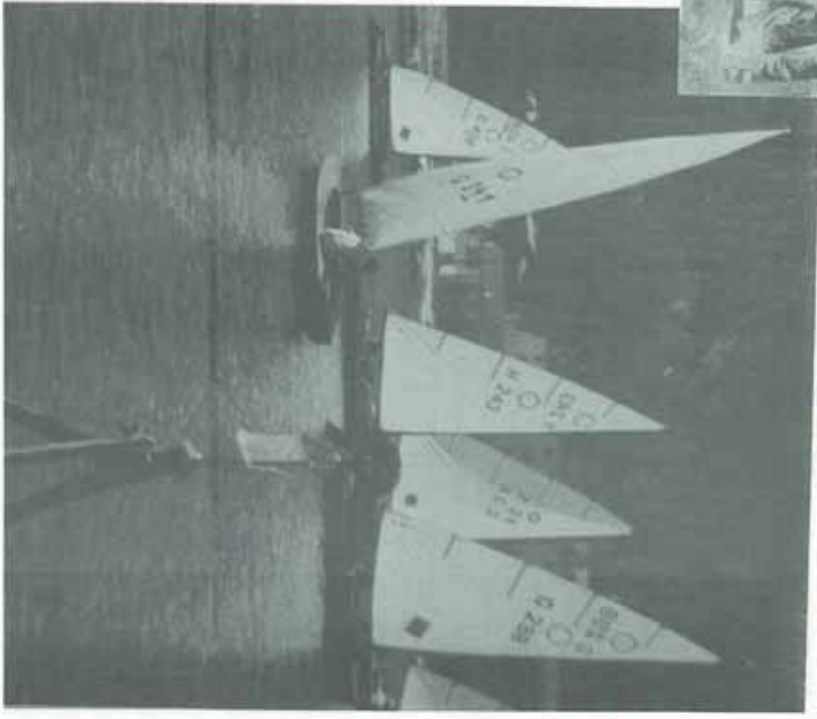
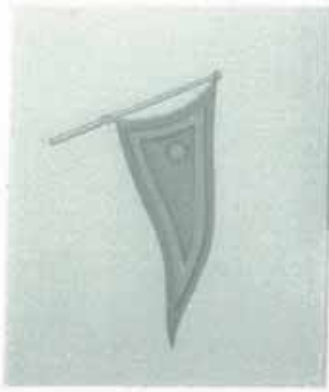
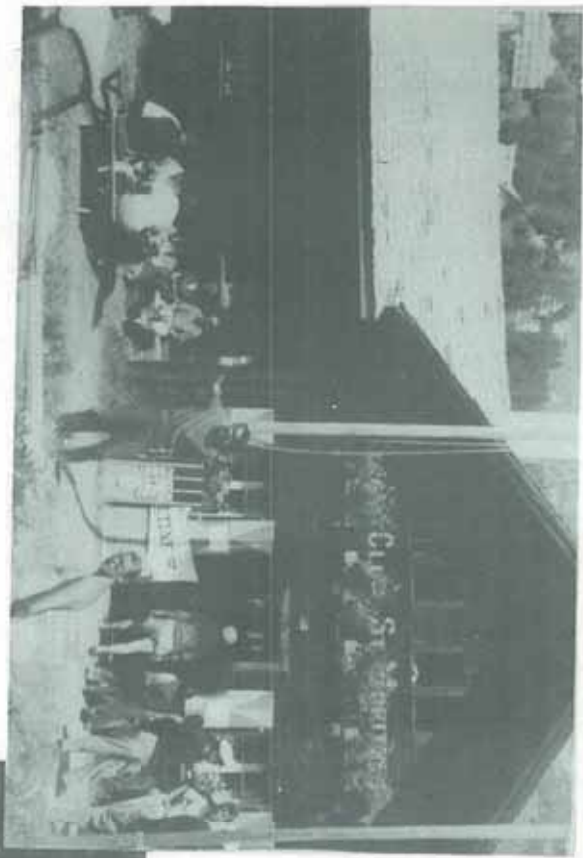

Zeilen in St. Moritz

SANKT MORITZ, donnerstag Woesndag is op de Engadiner-See bij Sankt-Moritz een begin gemaakt met de wedstrijden om het Europese kampioenschap in de Olympiajollen-klasse. Op de eerste dag werden, onder gunstige weersomstandigheden, twee wedstrijden gehouden. De eerste race, bij windkracht 4 gëzeld, leverde een overwinning op voor de veertovoudige Europese kampioen dr. Wolfgang Erndl uit Oostenrijk. De eerste Nederlander was Peter van Wamel, die tweede werd. Daarna volgden Huslage, Beekman en Benschop. In de tweede wedstrijd bij windkracht 5 domineerden de buitenlanders. Huslage, die met dr. Erndl en enkele Duitse zeilers in het voorste geild voor, sloeg overboord. Hij herstelde zich echter snel en zag toch nog kans als derde binnen te komen. Van Wamel werd vijfde. De Westduitsers Dens zegevierde.

Zeilers hadden van bergwind last

SANKT MORITZ. — Op de tweede dag van het Europese kampioenschap Olympiajollen, dat op de Engadiner-See bij Sankt Moritz wordt gehouden, heeft de sterke Westduitsers Dens zijn positie aanvankelijk versterkt. Zowel in de derde als in de vierde wedstrijd werd hij eerste. Van de vijf Nederlandse deelnemers kwamen Peter van Wamel en Coß Huslage het best voor de dag. Van Wamel wist in beide ontmoetingen als eerste de eerste boei te bereiken, doch hij moest met een vijfde in een derdende plaats genoegen nemen. Huslage werd resp. 18e en 7e. Voor Chris van Vliet, die op de eerste dag pech had, was er een tweede en een derde plaats. De Nederlanders hadden bijzonder veel last van de verrassende wind-effecten, veroorzaakt door de omringende bergen. Dens bezet met 3,2 punten de eerste plaats. De Oostenrijker dr. Erndl staat met 8,5 punten op de tweede plaats.

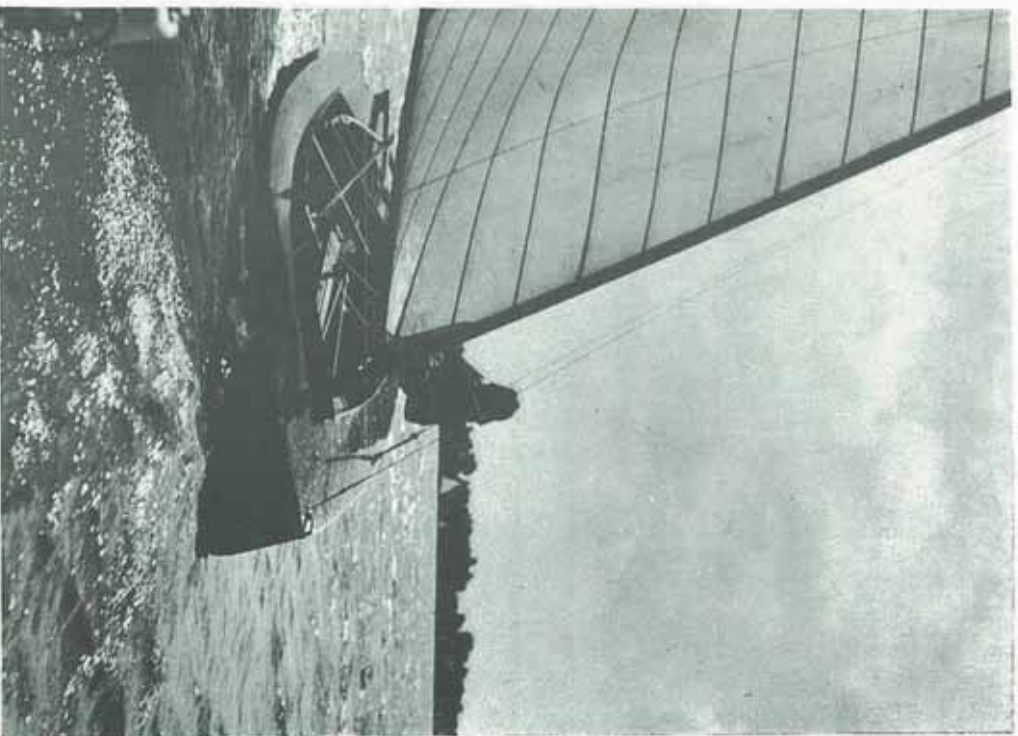

PAASWEDSTRUIDEN IN ESSEN

Op 28 en 29 maart worden in Essen internationale wedstrijden voor Olympiajollen gehouden. Er zullen minstens twintig Duitse schepen starten; voorts verwacht men ook buitenlandse deelnemers en speciaal enkele Nederlandse gasten. Er is een speciale wisselprijs ingesteld: de Grün-Weisz Pokal. Inschrijving zo spoedig mogelijk bij K. H. Blumenstein, Flotiechef Flotie Essen, Brunostrasse 9, Essen. De starttijden zijn: zaterdag 28 maart: 14.30 uur; zondag 29 maart: 10 uur en 14 uur; inleggeld DM 15.

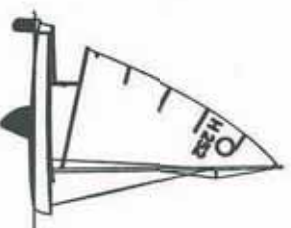
Belangrijke wedstrijden voor 1964 zijn verder: 4-5 juli: W.Z.W.-wisselprijs (I.O.U. Nederland); 11-12 juli: Braasem-wisselprijs (I.O.U. Nederland); 19-20 juli: De Kaag-wisselprijs (I.O.U. Nederland); 27 km. 31 juli: Guldene O-Jolle, Tegelersee, Berlijn (I.O.U.); 3 km. 7 augustus: open Duitse kampioenschappen, Wannsee, Berlijn (D.S.V.); 15 km. 20 augustus: Europese kampioenschappen, Westeinder (I.O.U.); 12-13

september en 19-20 september: nationale kampioenschappen, Westeinder; 3-4 oktober: Na-Brassens; 10-11 oktober: Bertijne kampioenschappen, Berlijn (I.O.U.).

Nogmaals wordt erop gewezen dat de zeilen dit jaar halve hoogte maat 2,15 meter moeten bedragen. Het is gewenst dat ieder tuig wordt gemeten en van een stempel 1964 wordt voorzien. Dit jaar zal streng op de voorschriften worden gelet: men denke ook aan loodvorming, inventaris enzovoort.

De Europese kampioenschappen op de Westeinder bestaan uit zeven wedstrijden, waarvan één wedstrijd mag afvallen. Er worden zo mogelijk twee wedstrijden per dag gehouden. Aan de kampioenschappen zullen op zaterdag 15 augustus internationale oefenwedstrijden voorafgaan, die tevens als oefenwedstrijden worden beschouwd. Bij de wedstrijden op de Tegelersee en de Wannsee (Berlijn) wordt ook een sterke Nederlandse delegatie verwacht.

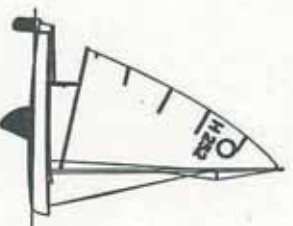

**Nieuws van de
klasse-organisaties**

„De Olympioli“

Samen met de Commissie Westeinder Zeilwedstrijden zijn wij al druk bezig met de voorbereidingen voor de Europese kampioenschappen O-jol, die van 15 tot en met 29 augustus gehouden worden. Financieel zat het aanvankelijk wat moeilijk omdat wij maar een kleine subsidie van het Verbond kregen. Op onze brieven waarin om steun verzocht werd zijn al een aantal giften binnengekomen. De uitnodigingen zijn ook versturd. Alleen uit Oostenrijk is nog geen bevestigend antwoord ontvangen. De twee oefenwedstrijden op zaterdag 15 augustus zullen tegelijkertijd internationale vloottoernooiwedstrijden zijn. Het bestuur doet ook een beroep op de leden die de Europese kampioenschappen niet kunnen meevaren, doch wel hun boot hiervoor beschikbaar hebben. Voor enkele buitenlandse stuit het vervoer van hun boot namelijk op onoverkomelijke moeilijkheden.

1964

Olympiajollen

In verband met hermetingen van de Olympiajollen zeilen geeft het Centraal Bureau voor de Watersport reductie bij het meien van elk bestaand O-jollen tuig. Na 1 februari moet de halve hoogtemaat van het zeil 2,15 meter gaan bedragen. Het meeloon zal f 1,50 per zeil gaan bedragen, althans voor meiningen die voor 1 februari geschieden. De klasse-organisatie van de Olympiajollen heeft in haar laatste algemeen vergadering de leden geadviseerd hun zeilen van een nieuw stempel te doen voorzien. Dit voorkomt straks onaangenameheden, zoals protesten of uitsluiting bij de belangrijke wedstrijden bv. de Europese kampioenschappen die medio augustus op de Westeinder verzeld zullen worden.

Europese kampioenen- schappen olympia- jollen

Zo zullen we de olympiajollen van 16 tot en met 20 augustus op de Westlader Plassen kunnen zien varen, waar dan de open wedstrijden om het Europese Kampioenschap worden gehouden.

(Foto Oppenheim)

Van 16 tot en met 20 augustus van dit jaar zullen de open wedstrijden om het Europees Kampioenschap in de internationale olympiadienklasse worden verzeild op de Westlader Plassen. Dit mag voldoende aanleiding zijn om eens even stil te staan bij de olympiadien en alles wat met deze boot in verband staat.

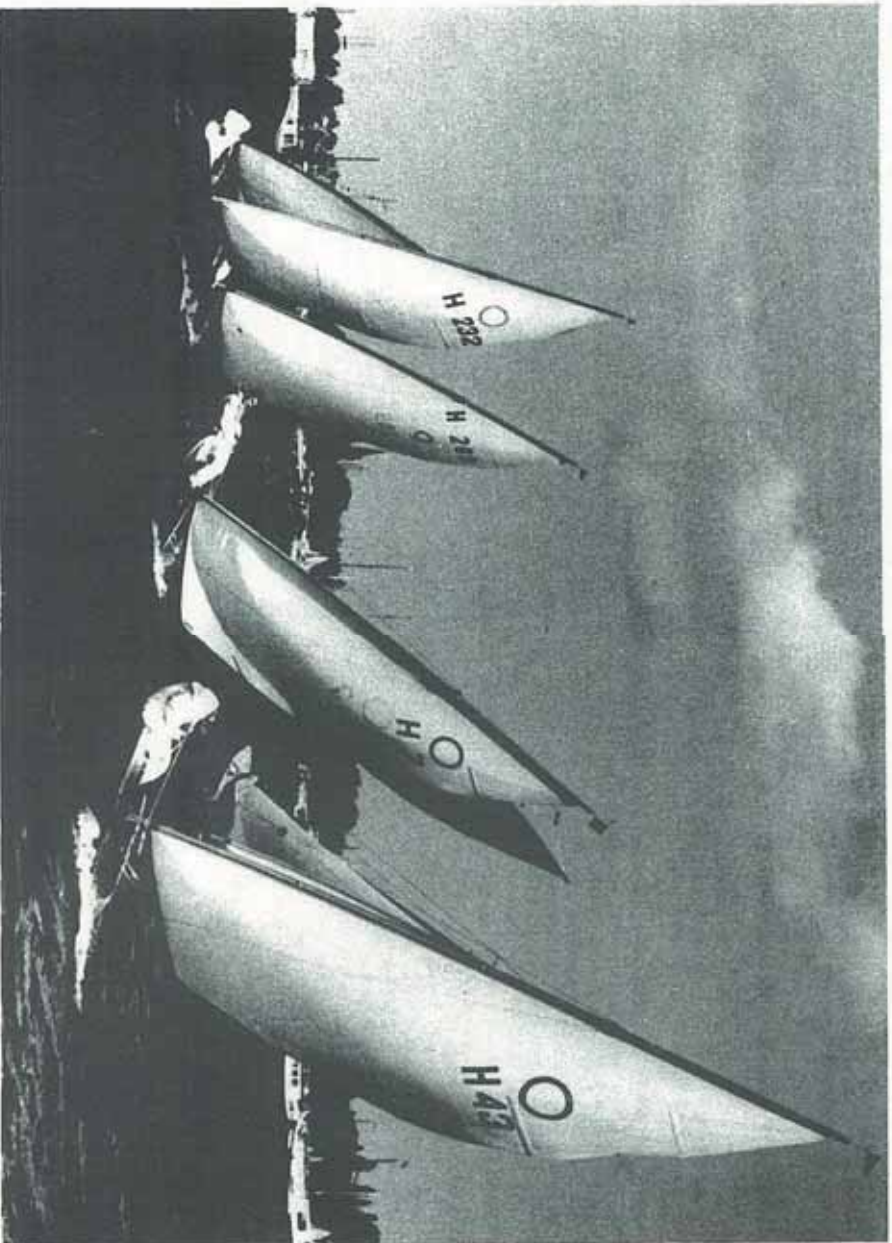
De o-jol behoort tot de oudere typen boten, die men op de wedstrijdwateren ziet. Zij werd als éénmanszwaardboot ontworpen voor de Olympische Spelen in 1936 te Berlijn door Helmuth Stauch. Vervolgens kwam zij als klasse snel tot bloei. Het uitbreken van de tweede wereldoorlog in 1940 belemmerde echter een zeer grote bloei. Na de tweede wereldoorlog bleef de o-jol nog een tijdlang „de“ internationale éénmanszwaardboot. Vele internationale wedstrijden werden overal in de o-jol verzeild en sommigen zullen zich de verslagen van Jac. Stap uit De Waterkampioen van die tijd bijvoorbeeld nog herinneren. Ook in Nederland was de klasse zeer populair. Allengs echter moest de o-jol het veld ruimen voor de Finnjol, die sinds 1952 de olympische éénmanszwaardboot is. Vanzelfsprekend trok de Finnjol vele „single“-zeilers. Ook in Nederland liep de interesse voor de olympiadien terug, vooral in de jaren 1958 en 1959. Het leek er even op of het met de o-jol als klasse in Nederland gedaan was. Aan de nationale kampioenschappen in 1959 namen nog slechts 4 o-jollen deel. Een aantal enthousiaste o-jolzeilers richtte toen echter begin 1960 een klasse-organisatie in Nederland op in de overtuiging, dat de o-jol dit initiatief ten volle waard was. Deze klasse-organisatie sloot zich aan bij de reeds in Duitsland, Zwitserland en Oostenrijk bestaande klasse-organisaties en zij kreeg de naam: „Internationale Olympiadien Union, District Nederland“. In de thans ruim vier jaar van haar bestaan heeft zij haar bestaansrecht ten volle bewezen; men kan dit onder andere overduidelijk zien aan

het sterk gestegen totaal aantal starters in de o-jollenklasse per jaar: in 1959 was dit 393 en in 1963: 728. Bovendien is het niet overdreven te zeggen, dat er een steer van goede kameraadenschap onder de o-jolzeilers is ontstaan, die ook veel nieuwe zeilers heeft aangetrokken. Ook de kwaliteit van de o-jolzeilers verbeterde: in 1963 werden zelfs 18 zeilers tot de nationale kampioenschappen toegelaten. Ook de strijd is fel; al vele jaren is er ieder jaar een ander nationaal kampioen geworden.

Nadat in 1958 voor het laatst internationale wedstrijden in de o-jol in Nederland waren gehouden, werden in 1962 op initiatief van de klasse-organisatie de wedstrijden om de „Goldene O-jolite“ op de Westlader Plassen verzeild. Aan de kop werd toen hij harde wind een spectaculaire strijd geleverd tussen de Duitser Uwe Witte en de Nederlander Cas Visser, die door eerstgenoemde werd gewonnen. In 1962 en in 1963 namen ook een aantal Nederlandse o-jolzeilers aan wedstrijden in Duitsland en Zwitserland deel. En nu zullen in augustus van dit jaar dan de wedstrijden om het Europees Kampioenschap Olympiadien, die vorig jaar in St. Moritz werden gehouden, in Nederland verzeild worden. De Commissie West-einder Zeilwedstrijden is zo bereidwillig de organisatie mede op zich te nemen. Uit dit alles blijkt, dat zowel de nationale als de internationale activiteiten van de o-jollen klasse sterk zijn toegenomen.

Iets over de boot zelf:

Van lijn is het een typische Middeneuropese jol, namelijk langgerekt met een lage steven. Dit maakt volgens de theorie de boot zeer geschikt voor meren met vrij weinig golflaag en minder geschikt voor water met grote golflaag. Inderdaad loopt de o-jol aan de wind bij weinig golflaag zeer snel, doch de praktijk heeft geleerd, dat ook bij grote golflaag, bijvoorbeeld op het IJsselmeer, de o-jol zeer goed voldoet en een nog tamelijk hoge snelheid bereikt.

Wedstrijden om de Europese titel in de Olympiadijollen

Het was stil, te stil eigenlijk, toen de eerste ontmoeting in de wedstrijden om de Europese titel in de Olympiadijollen gehouden werd, zoals uit de foto blijkt. Later kregen de deelnemers echter volop wind. De foto toont enige van de deelnemende schepjes, met geheel rechts de Seelach II van de Duitser U. Woite (G 405) die de titel behaalde.
(Foto Oppenheim)

De Commissie Westeinder Zeilwedstrijden en het district Nederland van de Internationale Olympiadijollen Union organiseerden dit jaar de wedstrijden om de Europese kampioensstitel in de Olympiadijollen.

De wedstrijden werden van zondag 16 augustus tot en met woensdag 19 augustus op de Westeinder Plas gevestigd. Het was voor het eerst dat de kampioenswedstrijden in ons land plaats vonden. De belangstelling voor de titelstrijd bepalde zich dit jaar alleen tot de Duitse, de Zwitserse en de Nederlandse zeilers. Oostenrijk, uit welk land ook nog deelneming werd verwacht, vanruidige, om voor ons onbekende redenen, dit jaar geen zeilers af. De organisatoren hadden er op gerekend dat zeker de Oostenrijker en oud-Europees kampioen dr. Wolfgang Erandl mee zou doen. Zwitserland had vier zeilers in de strijd. Voor Duitsland stonden vijf en twintig deelnemers ingeschreven, onder wie de president van de I.O.U., de 63-jarige Arno Gaedke, kampioen 1963 Hans Deuss en de winnaar van de Goldene O-Jolle 1962, Uwe Woite. District Nederland van de I.O.U. had met zeventien zeilers ingeschreven. Onder hen waren landskampioen H. Benschop, Cas Visser — oud-landskampioen en tweede achter Woite in de wedstrijden Goldene O-Jolle 1962 — en Koert Jansen, die de laatste tijd zo van zich doet spreken. Hij won onder meer de Braasems- en de Kaagweek 1964.

Hoewel de wedstrijden, afgezien van enig oponthoud tengevolge van de weersomstandigheden, vlot verlopen, willen wij toch een paar opmerkingen plaatsen ten opzichte van de organisatie. Het viel ons op dat de zeilers steeds op eigen gelegenheid van „de Nieuwe Meer“ naar het starteland moesten gaan. Ook de terugweg kwam „voor eigen rekening“, al werd hun dan door „particulieren“ wel eens

sleefgelegenheid aangeboden. Ook was het jammer dat de dames van de deelnemers — zij waren in groten getale meegekomen — al de dagen hun vertier op het eiland moesten zoeken en vandaar uit de wedstrijden maar moesten zien te volgen. Een volgboot had zeker „een heel goede beurt gemaakt“. Het eiland bood ook te weinig gelegenheid aan zeilers en publiek voldoende de inwendige mens te versterken. Daarbij kwam ook nog dat woensdag, de laatste dag, de zeilers maar heel weinig tijd tussen de twee wedstrijden hadden. Het weer moodzakke 's ochtends tot enig uitstel en het „geplande“ zeilersshiner, 's avonds, noopte ook tot enige haast. De laatst aankomende zeiler had toen slechts vijf en twintig minuten de tijd om de natte boel te redderen, zichzelf wat op te knappen en iets te eten. Misschien was het beter geweest de reservedag, donderdag, nog in te schakelen.

De zaterdag vóór de officiële wedstrijd werd als „verkenningstag“ gebruikt. Twee oefenwedstrijden leverden een overwinning op voor de Nederlander P. L. M. van Wanhel en de Duitser P. Krupp. Een landruwedstrijd tussen Duitsland, Zwitserland en Nederland — elk land kwam met drie deelnemers uit — werd gewonnen door Duitsland met 47,2 p. Tweede was Nederland, 24 p. en Zwitserland sloot de rij met 17 punten.

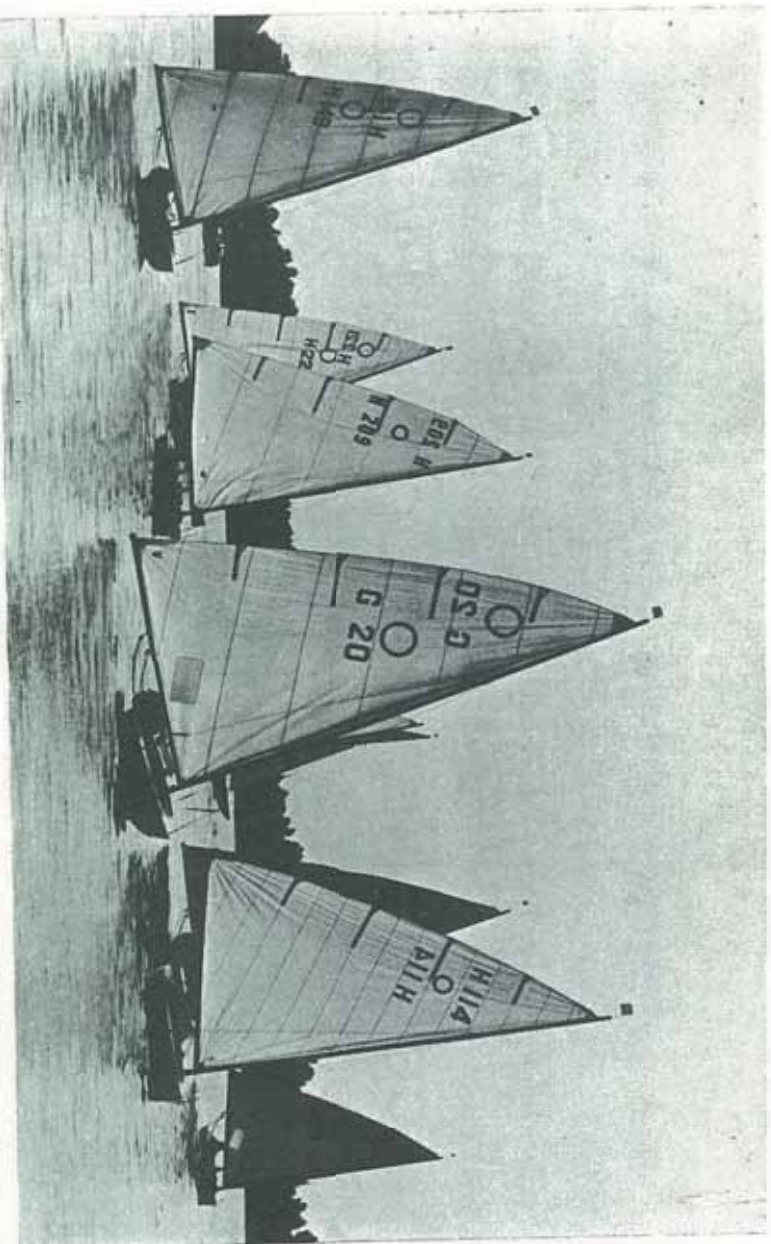
Het begon zondag heel erg mooi, eigenlijk een beetje te mooi. Een lichte temperatuur, wat zon en een oostelijk windje, dat echter wel een ietsje sterker had mogen zijn. Nu bracht het te weinig vaart in de schepjes, zó weinig, dat er besloten moest worden de zeilers met de gehele baan te laten varen.

Koert Jansen slaagde er in een mooie voorsprong te verwerven. Benschop kwam in een „olievlek“ terecht en kon pas weer wat vaart lopen toen

de drie anderen al een aardig eindje opgeschoten waren. Deuss had kans gezien zich naar de tweede plaats op te werken en in de volgende kwam daarna geen wijziging meer. Vijfde werd de Duitser H. D. Faass. Zijn landgenoot Uwe Woite, die tenslotte de kampioensstitel zou behalen, eindigde die race als negende.

's Middags kwam de wind iets meer door. Bij de derde boei lag Paula van Roessel een flink eind voor de anderen uit. Steeds meer vergrootte zij haar voorsprong, ook knisend. Halverwege de wedstrijd noteerden we voor haar een tijdsverschil van bijna vijf minuten met nummer twee, de Duitser Gaedke, die voor zijn landgenoot Woite rondging gevolgd door Benschop. Na dit viermaal volgde op flinke afstand de rest van het veld, verspreid over het gehele rak.

We dachten dat Paula van Roessel regelrecht op een schitterende overwinning zou afgaan. Heelras was dat niet het geval. Paula was haar baan-beschrijving kwijt, zoals zij later vertelde, en wist de weg niet meer. Nervens vroeg zij enige leden van het wedstrijdcomité, die de strijd in een veld volgden, maar de te ronden boeien, maar zij kreeg, natuurlijk, geen enkele van de door haar zo vurig gehoopte inlichtingen. Wel voer zij nog goed op de volgende boei af, doch daarna werd het zoeken. Steeds nerveuzer werd haar zellen. Woite, die naar de tweede plaats was gekomen, profiteerde natuurlijk van die onzekerheid. Steeds naderbij kwam hij, wat onze landgenote nog meer verontustte. Zij ging fouten en foules maken. Het noodlot voltrok zich in de tweede helft van het voorlaatste rak. Toen passeerde Woite zijn tegenstander. Paula wist zich nog op de tweede plaats te handhaven. Derde werd Gaedke, vierde Benschop en vijfde U. Wandhoff (Duitsland). De winnaar van de ochtendrace, Koert Jansen, moest zich nu

teverden stellen met de derde plaats. Als pleister op de wonde kon Paula zich na deze twee ontmoetingen leidend in het algemeen klassement noemen. Zij stond met 3076 punten een flink eind voor nummer twee, de Duitser Woite, die er 2900 had.

Maandag stond er een lekkere wind van zo'n 6 tot 7 meter per seconde. Een zeer interessante strijd ontwikkelde zich in de ochtendwedstrijd. Het resultaat werd, dat Woite die in het laatste kruisrak Jansen wist te verslaan, zijn eerste overwinning boekte en met één sprong leider in het algemeen klassement werd. Koert Jansen bezette de tweede plaats, nu ook in het klassement. Lening ging als derde door de lijn van aankomst, Cas Visser als vierde en de Duitser Faass als vijfde. Paula van Roessel dukelde door haar negentiende plaats naar de derde in het algemeen klassement. De middagrace bracht weinig spanning. Al gauw gingen Woite, Deuss en Koert Jansen voorop. Zij dachten er niet aan hun voorsprong af te staan. Woite zag kans zich ook nog van dit groepje los te maken en stevende onbegreigd op zijn tweede overwinning af. Het duel tussen Deuss en Jansen liep op een overwinning voor de Duitser uit. Vierde werd Chr. van Vliet, vijfde Cas Visser, die zich langzaam maar zeker naar een zeer eervolle plaats in het algemeen klassement opwerkte.

Dinsdagmorgen zat het wedstrijdcomité even met de handen in het haar. Een heel harde zuidwestelijke wind loeg met een vaart van tien tot twaalf meter per seconde over de Westeinder, om er in de buien nog een flink schepje bovenop te gooien. Na rijp beraad werd besloten op beter zelfweer te wachten. Tegen enen luidden de berichten wat vriendelijker, zodat, in overleg met de zeilers, besloten werd om half drie te starten. Na de tweede start — in de eerste ging men massaal te vroeg over de lijn — keerden de Duitsers W. Thiel en B. Lening die weer te vroeg waren, niet terug, zodat

dezen hun race voor niets zeilden. Dat was vooral jammer voor Lening, die heel lang aan de kop voer en tenslotte als tweede binnenkwam. De race zelf was vrij oninteressant, vooral ook, doordat door een schifting van de wind in de tweede helft van de strijd de baan bijna geheel te bezetten werd. Koert Jansen werd eerste en liep daarmee een groot gedeelte van zijn puntenachterstand op

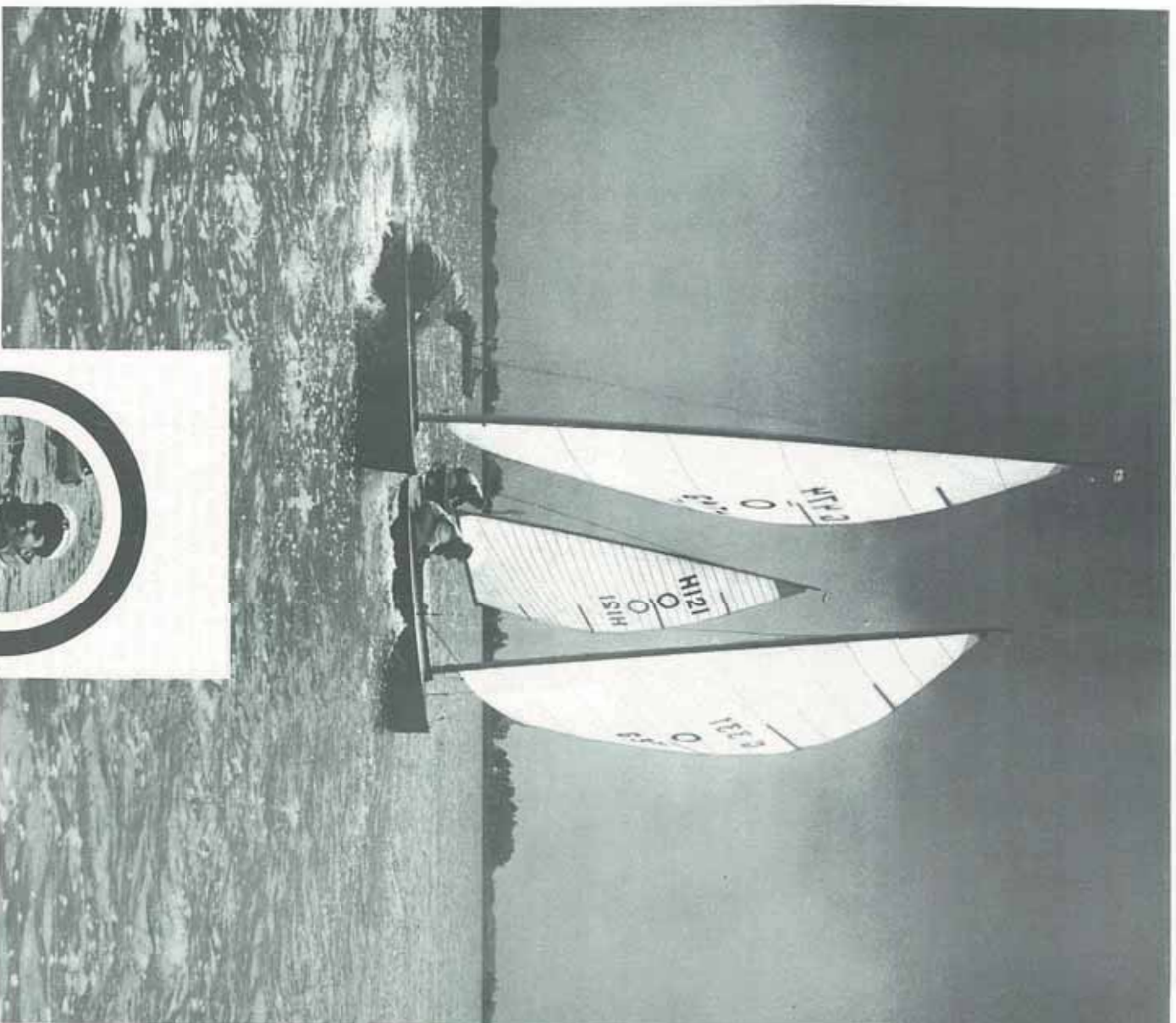
Woite in. Deze eindigde als derde, achter zijn landgenoot Wandhoff. Jansen behield de tweede plaats in het klassement, met 7743 punten, achter Woite, die er na de vijfde race 8204 had. Cas Visser stond toen vijfde met 5097 punten. Als vierde eindigde maandag C. Loevenich (Duitsland) en als vijfde G. Korfmecher (Duitsland). Woensdag de laatste dag, dacht niemand meer aan het fraie begin van de wedstrijdserie. Het leek wel of Pluvius zich van de hele wereldvoorraad regenwater wilde ontdoen. Hij had alle sluisen opengezet en niemand waagde zich buiten een beschutend plekje. In plaats van om 10 uur te starten, zoals moest met het oog op de tijd — er moest nog een wedstrijd van acht uur worden ingehaald — werd het toch elf uur voor de deelnemers, welker aantal, mede door het slechte weer tot een dertigtal geslonken was, de zesde race ingingen. Deze leverde een teleurstelling voor Deuss op. Tussen het vijf minuten- en het startschot had hij een merkteken geraakt. De wedstrijdleiding constateerde dat overduidelijk en hij moest, nadat hij als eerste was binnengekomen, worden uitgesloten. Dit lot trof ook nog enige anderen, die tijdens het starten de bakboord-stuurboordregel overtraden. Woite profiteerde van die uitsluiting. Hij kwam als tweede binnen, doch schoof automatisch een plaats op. Woite heeft het anders niet cadeau gekregen. In de kruisraken wist Cas Visser hem steeds voorbij te komen, doch in de ruim-wind se rakkten wist Woite zijn achterstand steeds weer in een voorsprong om te zetten. Visser eindigde als tweede. Koert

Jansen boekte deze race ook weer succes door als derde binnen te komen. P. Loogman bezette de vierde plaats, waarna de Duitser G. Korfmecher binnenliep.

In de zevende en laatste race ging Cas Visser aanvankelijk voorop. Het duurde echter niet lang, of Woite legde de basis voor zijn vijfde overwinning. Kunits ging hij Visser voorbij, die zelfs afzakte naar de derde plaats. Deuss werkte zich naar voren en kwam achter Woite te liggen. Koert kwam in het begin niet verder dan de vijfde plaats. Visser had nog even wat moeite te overwinnen, toen een flinke golf zijn schepje binnentstroomde. Zonder terreinverlies wist hij het overvullige water te lozen, zelfs toen hem daarna nog twee keer hetzelfde overkwam, wist hij bij te blijven. Toch zou hij de tweede plaats in deze race niet bereikt hebben, als Deuss zich niet vergist had. Deuss had namelijk op een gegeven ogenblik zijn aandacht meer op de lijn van aankomst gevestigd, dan op de laatste boei, die hij vergat te roeden. Een waarschuwing van Woite bracht hem weer op de goede weg, echter niet, dan nadat Deuss enkele honderden meters had verloren. De uitslag werd nu: Woite, Visser, Faass (Duitsland), Jansen, Deuss.

De totaaluitslag luidt: 1 Uwe Woite (Duitsland), kampioen met 11085 punten, 2 Koert Jansen met 9705 punten, 3 Cas Visser met 7978 punten, 4 H. D. Faass (Duitsland) met 7353 punten, 5 H. Deuss (Duitsland) met 6394 punten, 6 U. Wandhoff met 5985 punten, 7 G. Korfmecher (Duitsland) met 5706 punten, 8 H. Benschop met 5580 punten, 9 P. Krupp (Duitsland) met 5300 punten, 10 T. Danmann (Duitsland) met 5299 punten, 11 P. L. M. van Wamel met 5134 punten, 12 C. Loevenich (Duitsland) met 4908 punten, 13 W. Thiel (Duitsland) met 4799 punten, 14 C. Strubbe met 4766 punten, 15 O. Weber met 4611 punten.

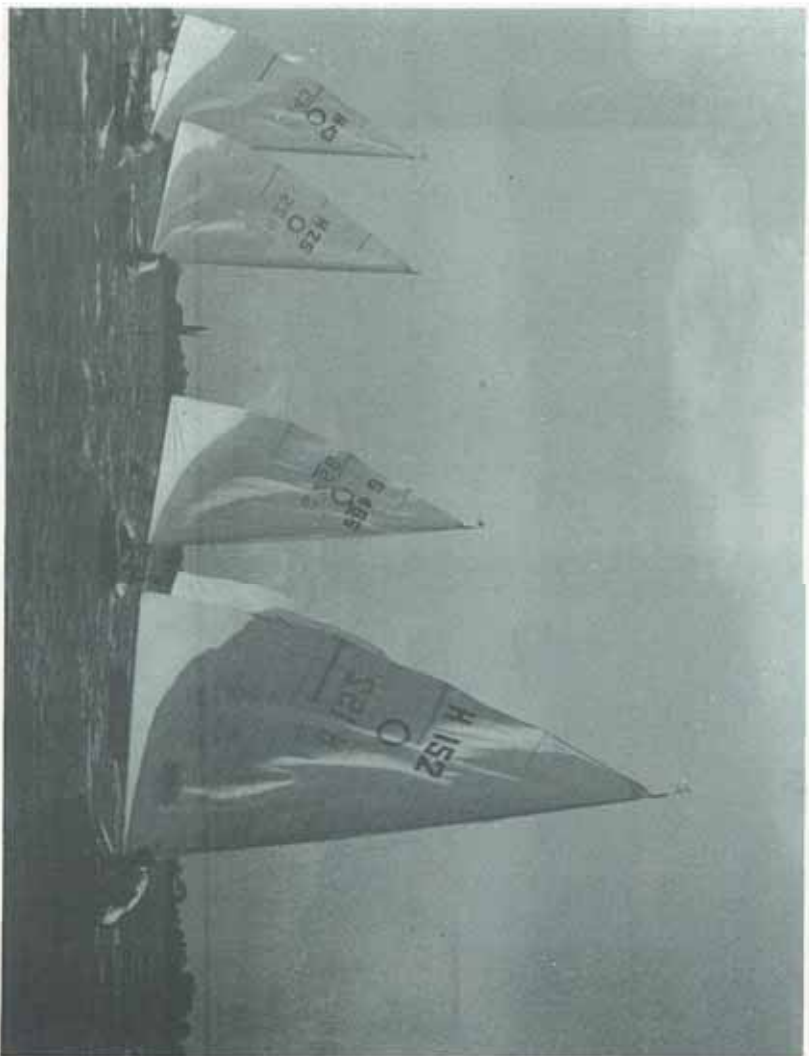
G. VAN PARREREN.

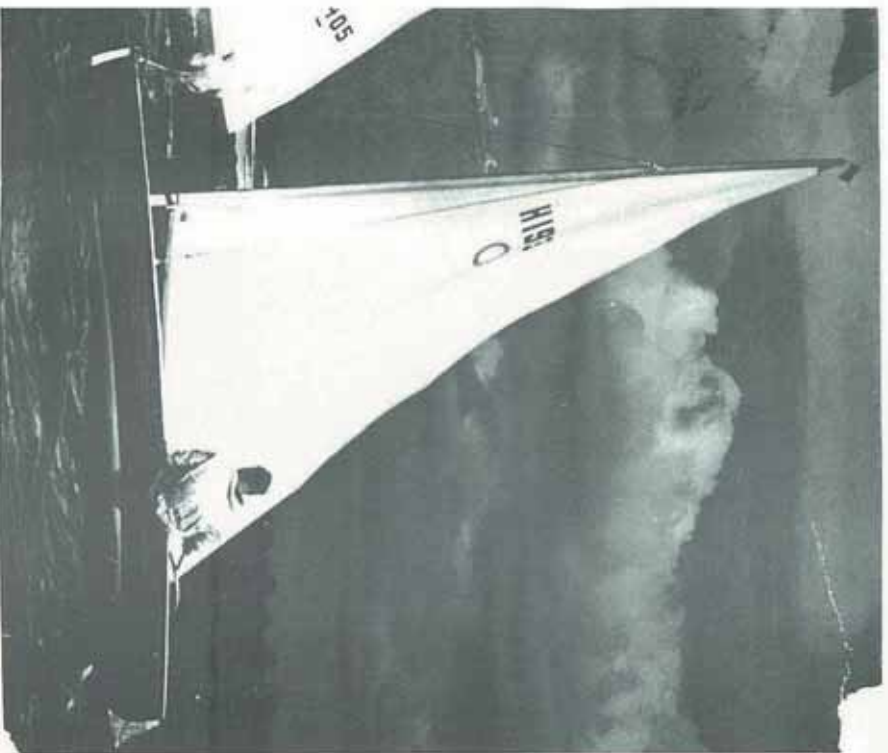
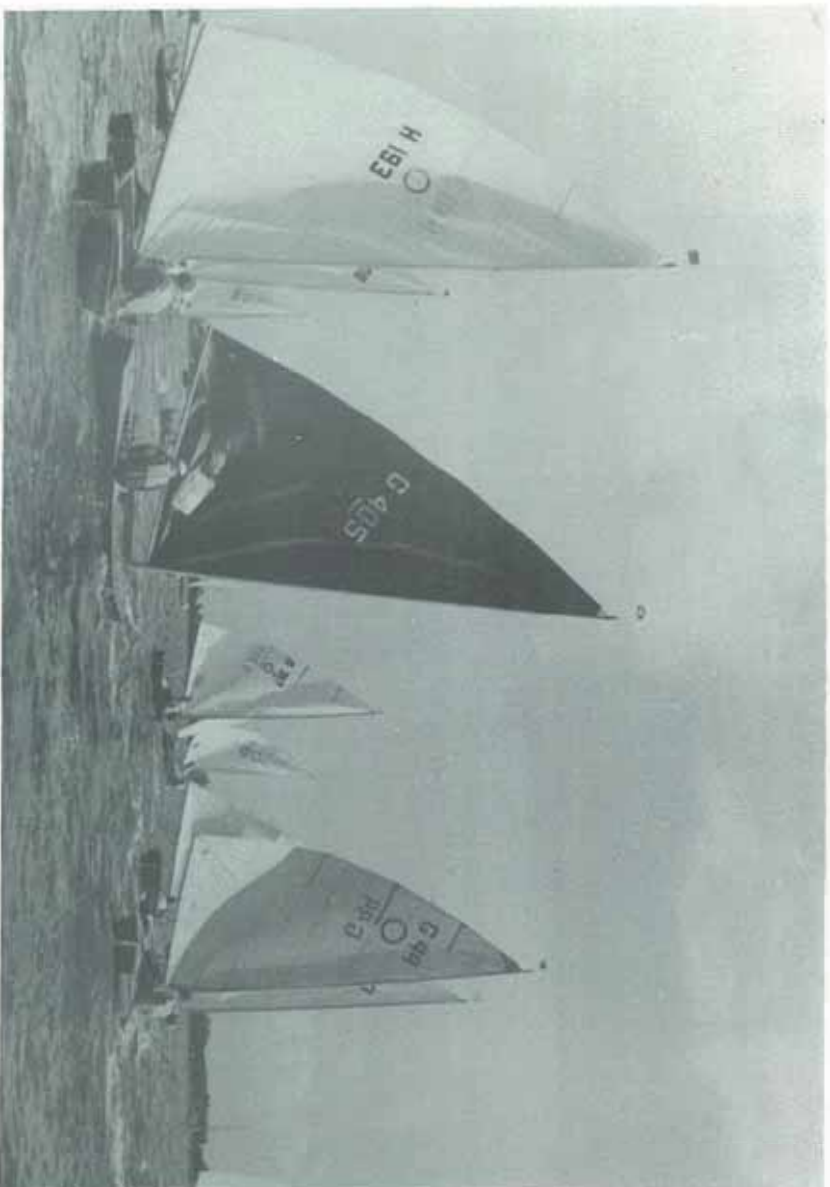

G 405

**U. WOITE WINNAAR
EUROPESE KAMPIDEN-
SCHAPPEN OLYMPIA-JOL**

2. K. F. JANSSEN
3. C. A. A. VISSER
4. H. D. FAASS
5. H. DEUSS

Klasse	Aantal jachten voorzien van meetbrief	A antal regelmatig deelnemend aan wedstrijden	Aantal gestart gedurende seizoen	Aantal starts gedurende seizoen	Aantal open wedstrijden (reeksen)
drank	42	24	196	21	11
fd	105	65	843	83	23
finn	200	147	1832	105	29
dlympiajool	120	55	728	62	23
12 m ² sharpie	94	50	666	69	21
vaarten	165	98	706	65	25
12-voetsjool	178	81	827	71	21
honnelt	11	14	121	20	9
solo	86	53	1002	78	15
RORC IV	323	102	513	43	22
fj	270	143	1455	81	23
jeugd	214	133	1320	124	23
parmpus	169	72	614	59	16
randmeer	41	15	95	13	9
regenboog	43	29	370	34	13
river	12	—	—	—	3
schakel	205	50	341	43	14
spanker	111	20	159	21	11
stern	354	166	1941	113	22
walk	369	156	1388	94	24
16 m ² streep en punt	759	248	2056	135	27
wrijheid	761	317	2906	168	31

INTERNATIONALE OLYMPIAJOLLEN UNION
DISTRICT NEDERLAND

93

PRIJZEN UITGEREIKT

Op de jaarvergadering, die werd gehouden op 12 december jl., waren aanwezig veertig leden en enige belangstellenden. Onder meer werden enkele prijzen uitgereikt. De Zilveren Molen, een wisselprijs voor de meest geoefende zeilers (een prijs die geldt voor zeilers, die reeds aan de nationale kampioenschappen hebben deelgenomen) ging naar Cas A. A. Visser. De Rhoelbeker, een wisselprijs voor minder geoefende zeilers (een prijs die geldt voor hen, die nog nooit aan de nationale kampioenschappen hebben deelgenomen) kwam in het bezit van L. G. Derden uit Rotterdam. De juniorenprijs (een prijs voor pas beginnende, jeugdige zeilers die direct uitblinden wegens hun kwaliteiten en enthousiasme) ging naar Wicard v. d. Voort uit Utrecht. Al deze prijzen gelden voor de wedstrijden, die zijn gehouden door W.Z.W., Brassens en Kaag (zes wedstrijden, waarvan er twee mochten vervallen). Dit jaar worden deze prijzen verzeild tijdens a. Nieuw-Loosdrechtweek; b. Zuid-larderneerweek; c. Alkmaardermeerweek.

NOORDELIJK CONTACT

Het heuglijke feit heeft zich voorgedaan dat de groep Zuid-laren (plm. 12 jollen) is toegetreden tot de organisatie. Wim van Rennes zal optreden als vlootleider van de „Vloot Zuidlaren“.

Het ligt in de bedoeling in Zuidlaren wedstrijden te organiseren en wel één week voor de Europese kampioenschappen, die worden gehouden in Bad Zwischenahn (plm. 90 km van Zuid-laren).

Het district Nederland van de I.O.U. viert dit jaar zijn eerste lustrium. In de afgelopen vijf jaar is de klasse-organisatie actief geweest, wat heeft geleid tot duidelijke resultaten. Plannen voor een feestelijk tinje aan dit lustriumjaar moeten nog worden uitgewerkt. Het ligt in de bedoeling eens „gekke“ wedstrijden te organiseren. Gedacht wordt aan wedstrijden, waarbij elke zeiler vaart met een vrouw aan boord (bealst niet de eigen vrouw, daar de organisatie niet graag echtscheidingen in de hand werkt). Voorts zal iedere deelnemer in rok of smoking en hoge hoed aan de start moeten verschijnen.

INTERNATIONALE CONTACTEN

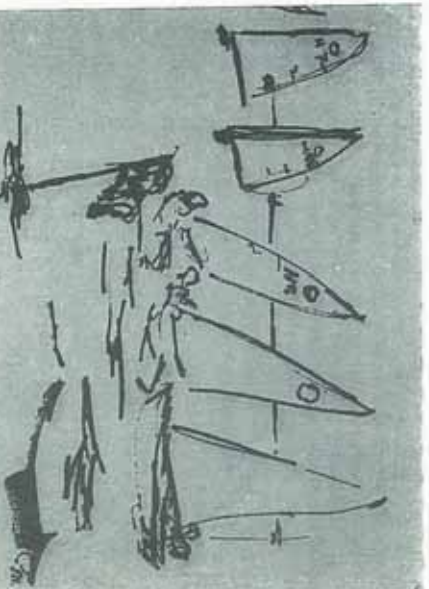
Aan de paarswedstrijden te Essen zullen ongeveer vijf zeilers deelnemen; aan de Europese kampioenschappen medio augustus te Bad Zwischenahn zeventien zeilers; aan de Berliner-meisterschaft begin oktober ongeveer tien zeilers. De internationale contracten nemen ieder jaar toe. Het ligt in de bedoeling de wedstrijden om de „Goldene O-Jolle“ in 1966 weer in Nederland te verzelen.

Het bestuur werd als volgt samengesteld: voorzitter Koert F. Jansen; secretaris P. L. M. van Wamel; Kudelstaatsweg 158, Aalsmeer, tel. (02977) 42 23; penningmeester F. W. van Melzen; redacteur O-jollenblad J. M. Wilkens, Amersfoortsestraatweg 47, Bussum, tel. (02959) 1 10 73; commissaris J. G. Beekman.

	starters	starts 1961	starters	starts 1962	starters	starts 1963	starters	starts 1964
Drankenklasse ..	08	20	70	11	166	21	168	10
F.D.-klasse	614	92	609	46	843	83	1155	95
Sharploerklasse ..	479	57	399	52	666	69	622	62
12-Voerjollen ..	874	78	640	80	827	71	732	88
Olympiajollen ..	710	60	552	59	728	62	619	62
Flintklassen	769	62	408	60	832	105	2431	118
Rekenoorloerklasse ..	339	33	256	27	370	34	219	36
Vampoorloerklasse ..	658	49	514	74	614	59	519	59
Valkenklasse	1109	82	933	91	1388	94	1802	133
16 m streep en punt	1680	112	1060	124	2056	195	3456	187
Vierdeelsklasse ..	2002	140	1382	124	2046	138	2826	181
Sterckklasse	1208	89	852	72	1241	118	2240	140
Plythe	1234	95	1071	95	1220	124	1307	116
Klasse „Junior“ ..	—	—	740	00	1455	81	2068	121
Schakelklasse	—	—	40	8	341	43	1079	85
Ronde- en Plath-klasse van	118	29	144	19	384	32	236	44
Klassen van	—	—	—	—	—	—	—	—
R.O.R.C.	409	47	607	21	1071	75	897	74
Solo-klasse	—	—	—	—	1002	78	1844	110
Vaartenklasse	—	—	—	—	706	65	1640	121
Horrelklasse	—	—	—	—	121	20	187	24
Spankerloerklasse ..	—	—	—	—	159	21	241	43
Randmeerklasse ..	—	—	—	—	95	13	77	17
Totalen	12386	9831	11576	1033	20821	156	627017	1900

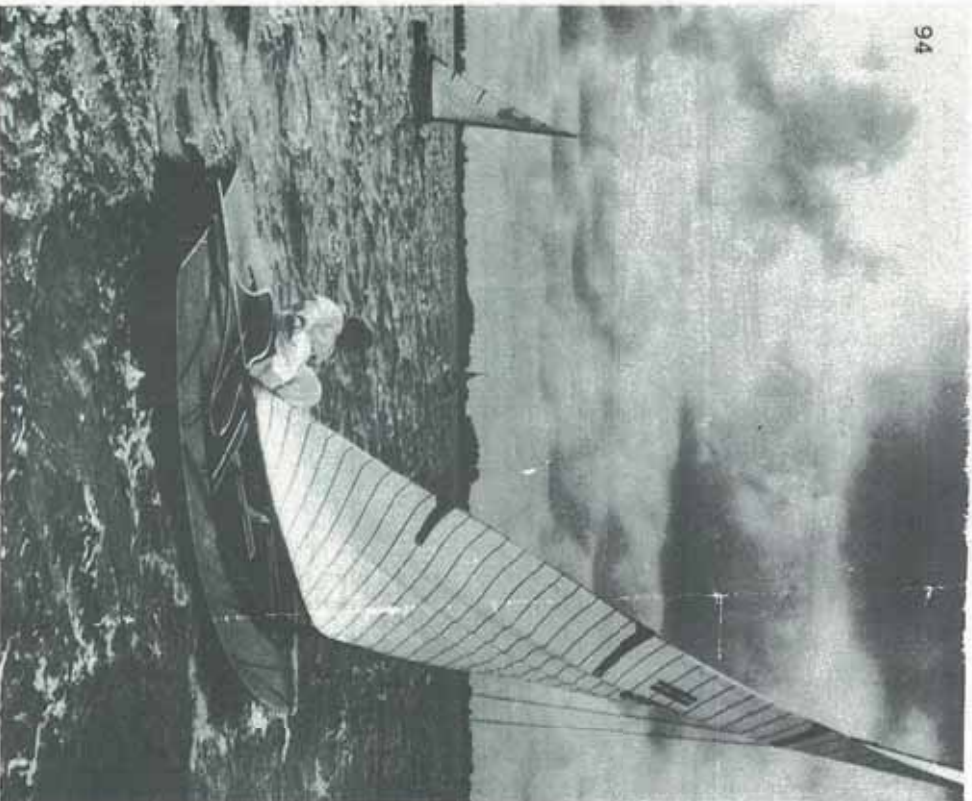
De onderstaande statistiek van nieuwe wedertijdvaartuigen geeft een indruk hoe de belangstelling voor de verschillende klassen zich ontwikkelde:

GEMEENEN BOTEN	1961 (9)	1962 (9)	1963 (9)	1964 (9)
Draken	20	2	5	6
F.D. Dachtmen	1	1	4	2
12 m Sharples	5	3	3	1
Olympiajollen	35	6	48	53
Flintklassen	—	—	—	—
Rekenoorloer	4	7	—	3
Rivierjachten	8	2	9	12
Puntjachten	27	44	32	40
Valkenklasse	74	91	60	71
Vierdeelsklasse	148	53	82	96
Sterckloer	95	31	13	83
Jeugboeken	33	21	13	18
Plythe jachten	12	90	3	15
Spankerloer	106	55	91	90
Schakeljachten	—	17	76	77
Randmeerjachten ..	—	13	55	41
Vaartens	—	13	19	15
Horrels	7	75	49	31
Solo's	—	—	—	—
R- en pl.-jachten ..	35	17	43	68
R.O.R.C.-jachten ..	—	—	23	19
Jachten	101	75	102	64
Gemeeten voor NNWB ..	—	133	109	92
Gemeeten voor export ..	—	—	—	—
of voor buitenlandse ..	—	—	—	—
rekening	24	38	48	49
Totalen	1746 (94)	929 (55)	991 (69)	1216 (86)

Het mededelingenblad, De Olympiastol, is dit jaar vijfmaal verschenen. De organisatie telt momenteel een zestigtal leden, waarvan ongeveer de helft actief aan de wedstrijden deelneemt. Vele schepen hebben intussen al weer een flink opknappertje gehad. Hoewel voor een groot deel voor en in de oorlog gebouwd, zien deze jollen er weer als nieuw uit.

De bepaling, dit jaar door de IYRU op voorstel van Duitsland vastgelegd, dat de zeilen een middenlijn halve hoogte van 2,15 meter moeten hebben, heeft in Nederland, waar deze maat minder gebruikelijk was, het nodige stof doen opwaaien. Reeds bij de metingen voor de laatste nationale kampioenschappen waren de afwijkingen van dit nieuwe voorschrift al aan het licht gekomen. In het vervolg mogen hangbalken vervangen worden door hanglijnen en is ook een giekneehaler toegestaan. De ankerros mag van 8 mm kunststofvezel zijn.

Internationale Olympiajolienklasse

De Internationale Olympiajolienklasse dankt haar ontstaan aan de Olympische Spelen 1936, die in Duitsland werden gehouden. Men begon met zorgvuldig vast te stellen, aan welke eisen een eenmanswedstrijdboot zou moeten voldoen en schreef daarna een prijsvraag uit voor het ontwerp van een boot, die aan deze eisen voldeed. Uit de ingezonden ontwerpen werd niet direct een keuze gemaakt. Deze werd pas gedaan, nadat volgens verschillende ontwerpen proefboten waren gebouwd en men daarmee een seizoen lang had wedstrijd gezeild. De keuze viel op het ontwerp van de Berlijner H. Stauch.

De Olympiajol is een karveel gebouwde middenzwaardboot, waarbij de huidige gangen — 10 of 12 mm dik, al naar gelang het soortelijk gewicht van de daarvoor gebruikte houtsoort meer of minder dan 560 kg per m³ bedraagt — over een groot aantal gebogen spanten wordt aangebracht, zodanig, dat een volkomen glatte huid ontstaat. De vrij grote breedte van de boot werd bewust nagestreefd om de invloed van het lichaamsgewicht van de zeiler — een factor van belang voor het rechtephouden van de boot — niet te groot te doen zijn. Het scherpe voorschip, gepaard aan een betrekkelijk laag vrij-

hoofd vóór heeft ten gevolge, dat het voorschip betrekkelijk weinig „reserve-waterverplaatsing“ boven de waterlijn bezit. De boot is daardoor minder geschikt voor ruwer water, daar zij minder snel over de golven tilt en daardoor mat is. In het buitenland tracht men aan dit bezwaar tegemoet te komen door het aanbrengen van een spaakleed over het voorste gedeelte van de kuip. De zeil eigenschappen zijn verder echter uitstekend. Deze zwaardboot is voorzien van een goed gestaagd torencautluis. Het zeilleken betstaat uit een rode cirkel met aan bakhoofd daaronder en aan stuurboord daarboven het nummer. De klasse is sedert 1938 internationaal. De nationaliteitsletter en het zeilnummer zijn zwart.

Sedert enige jaren kent de Klasse een internationale klasse-organisatie, de International Olympiajolien Union. Ons land is hierbij als District Nederland van de I.O.U. aangesloten. Deze organisatie ijvert ervoor — in Zwitserland en Duitsland zijn reeds een aantal plaatselijke jollen — dat de boten ook van gewapend polyëster mogen worden gebouwd. Voorstellen daartoe werden echter nog steeds afgewezen. De Klasse heeft internationaal slechts beperkte verbreiding gevonden. In Duitsland, Nederland en Zwitserland is zij werkelijk populair

Schepen- schouw

kunnen worden, terwijl verder slechts in Italië nog een noemenswaardig aantal boten werd gebouwd.

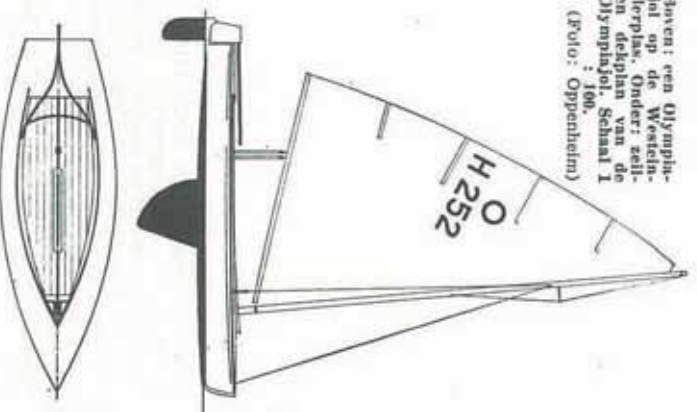
Het aantal geregistreerde boten in ons land bedraagt 254, waarvan 126 op het ogenblik nog in het bezit zijn van een geldige meetbrief. Nieuwbouw heeft de laatste jaren in ons land niet meer plaats gehad. De jaarlijkse wedstrijden om de „Goldene O-Jolle“ zijn heden ten dage het belangrijkste internationale evenement. In het verleden hebben Nederlandse zeilers — men denke slechts aan Daan Kageholland, die in 1936 de gouden Olympische medaille wist te behalen, en aan de vele successen van Koois de Jong — belangrijke resultaten in deze boot weten te behalen.

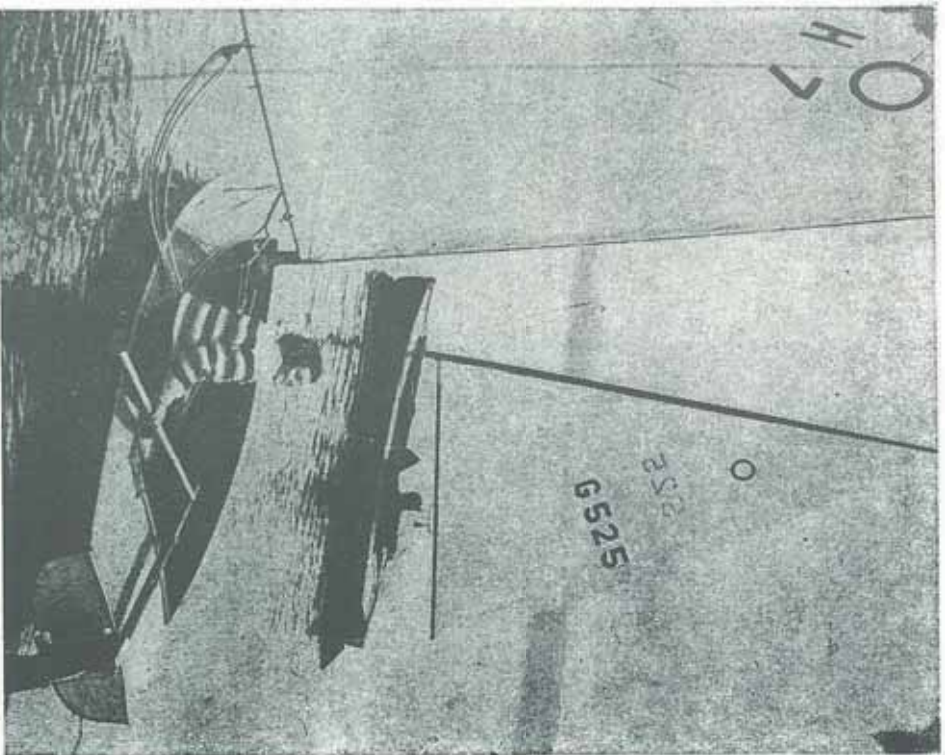
De nieuwbouwprijs zal naar schatting rond f 4.000 bedragen. De tekeningen van de Olympiajol zijn verkrijgbaar bij het Centraal Bureau voor Watersport, Van Eephenstraat 94 te Amsterdam-Z., voor f 22,50, en voor leden van de ANWB of van bij de K.V.N.W.V., aangesloten watersportverenigingen f 15 exclusief f 0,60 verzendkosten.

v. v.

lengte	5 m
breedte	1,66 m
diepgang met neergelaten zwaard	0,95 m
zeiloppervlak	10,50 m ²
gewicht compleet zonder losse delen	150 kg

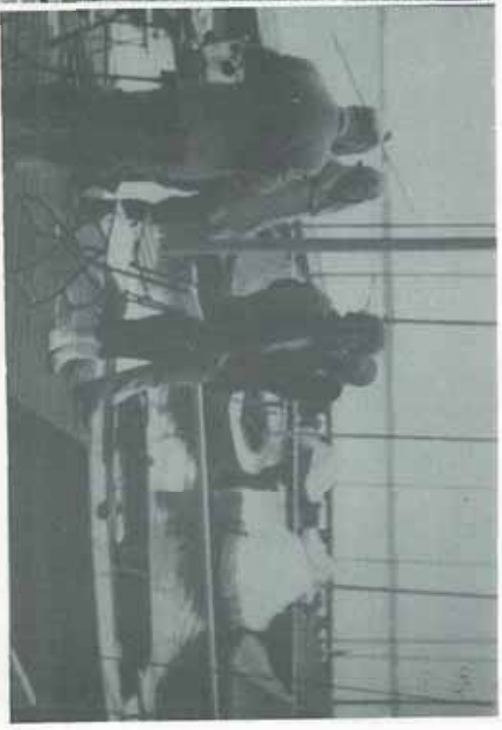
Boven: een Olympiajol op de Westeinderplas. Onder: zeil en dekplan van de Olympiajol. Schaal 1 : 100.
(Foto: Oppenheim)

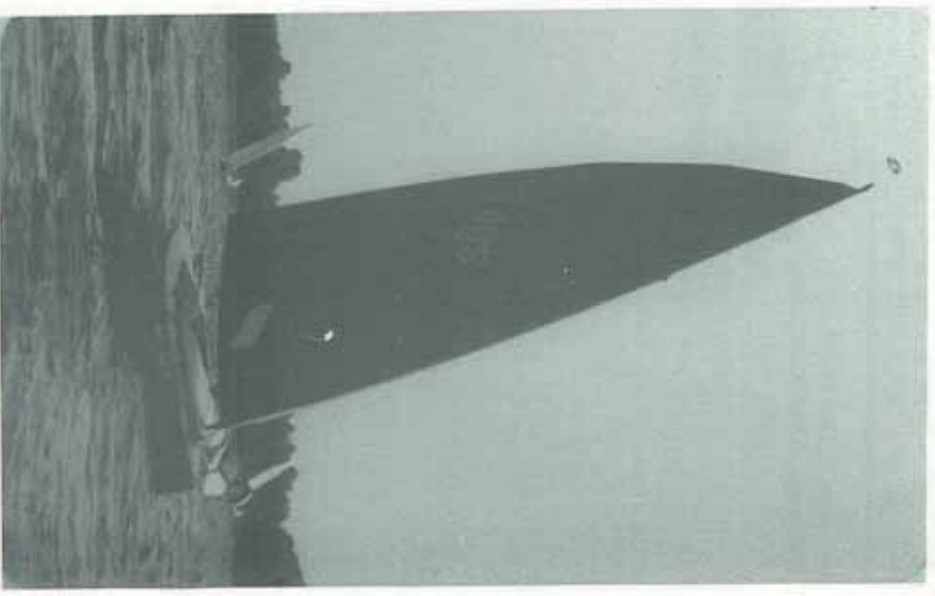

BAD ZWISCHENAHN. Daß der Segelsport kein Privileg der Männer ist, kann man auch bei den Europameisterschaften der O-Jollen auf dem Zwischenahner Meer feststellen. Hier ist es eine holländische Teilnehmerin, die dem angeblich so schwachen Geschlecht in der Konkurrenz mit den männlichen Seglern alle Ehre macht.

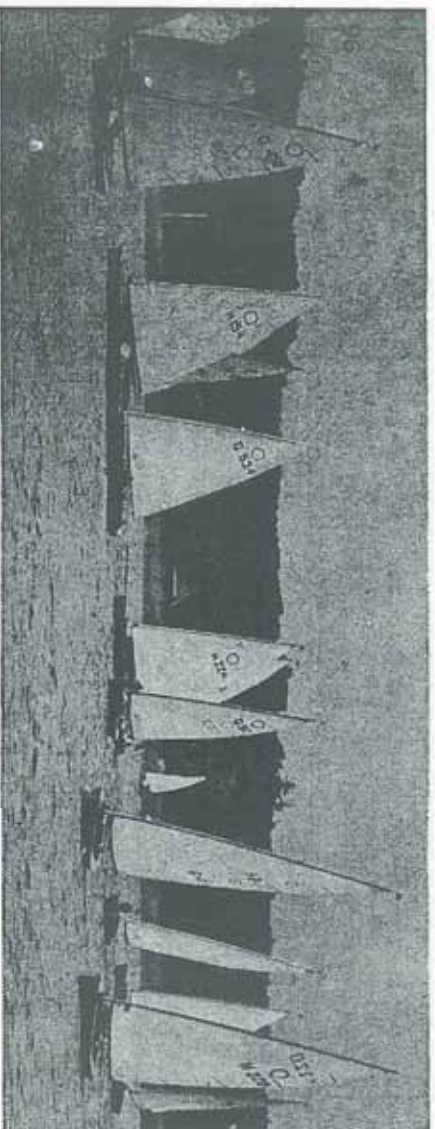
Bild: Harms

1965

BS Bad Zwischenahn. Für die 53 Segler, die gegenwärtig bei den Europameisterschaften für Olympiajollen auf dem Zwischenahner Meer vor dem Wind um Meisterehren kämpfen, tritt heute nach insgesamt sechs Wettfahrten, darunter drei in der Europameisterschaftswertung, ein Ruhetag ein. „Den haben wir auch bitter nötig“, sagten die Segler fast übereinstimmend, als sie gestern Abend abgekämpft am Landesteg aus ihren Jollen kletterten. Warum? Weil das wetterbewerksmäßige Segeln alles andere als ein Hobby oder Kinderspiel ist, weil es höchsten körperlichen Einsatz und viel Konzentration erfordert.

Der Delmenhorster Fritz Strehl, Regatten von Rang auf dem Zwischenahner Meer organisiert. Mit der Ausrichtung der Europameisterschaften für die internationale Olympiajollen-Union legte er nun auch in organisatorischer Hinsicht ein Meisterstück ab. Alle Teilnehmer sind von der muster-gültigen Organisation, der vorbildlichen Betreuung und der ihnen entgegengebrachten Gastfreundschaft stark beeindruckt, so daß es eigenlich nur ein kleiner Schönheitsfehler ist, wenn ein fremder Besucher im Ortsbild von Bad Zwischenahn das internationale Flutbild, die Beflagung mit den Fahnen der drei Teilnehmerländer vermischt.

Für eine Weltfahrt benötigen die Segler je nach Windverhältnissen im Durchschnitt drei Stunden, so daß sie nach zwei Wettfahrten pro Tag insgesamt sechs Stunden vor dem Wind im Boot gesessen haben. Kein Wunder also, daß sie sich nach der gestrigen Ruhetag freuten. Das Meisterschaftsprogramm sieht für Donnerstag, Freitag und Sonnabend noch insgesamt vier Rennen vor, so daß man auf diese internationale Atmosphäre, die namentlich in der Sportkameradschaft deutlich wird. „Wir kommen nicht nur wegen der guten sportlichen Verhältnisse zu Meisterschaften nach Bad Zwischenahn“, sagte dazu der Berliner Fritz Lange, seines Zeichens Sekretär der Internationalen Olympiajollen-Union und offizieller Vertreter des Segler-Verbandes bei Weltmeisterschaften. „Vielmehr herrscht in Bad Zwischenahn eine Seglergeist, der die Kameradschaft prägt.“ Der sportliche Wert des Zwischenahner Meeres für Regatten von internationalem Rang steht außerhalb jeden Zweifels. Grund: Die Lage des Sees ermöglicht es in jedem Fall, unbeeinträchtigt von der jeweiligen Windrichtung den vollen olympischen Kurs zu segeln.

Auf dem Gebiet der Ausrichtung von Meisterschaften hat der Zwischenahner Segelclub zweifellos große Erfahrungen, zumal er selbst mehrfach Deutsche Meister stellte und viele

Mie gesehen!

6 orig. engl. Hackneys
Hunder Stalton
und große Zeltersdän
29. 8. Samstag, 20 Uhr
29. 8. Sonntag, 14 Uhr

Die Ergebnisse des zweiten Wettkampftage

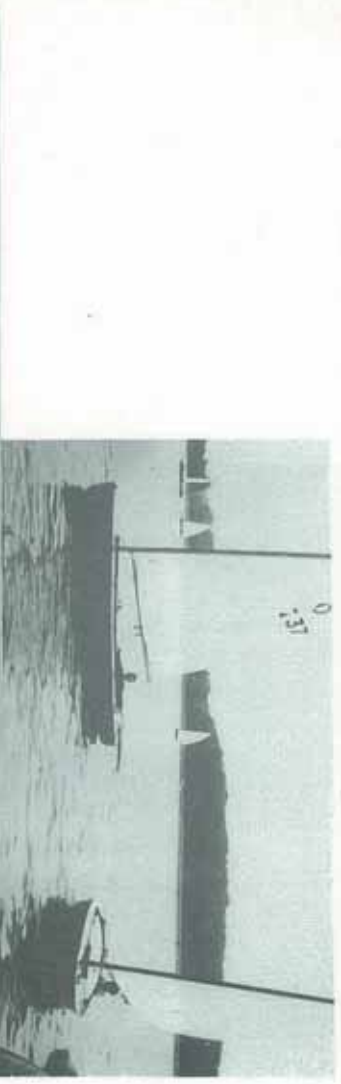
Erst beim zweiten Versuch klargestern vormittag der Start zur zweiten Weltfahrt. Der Titelverteidiger, v kam Wolke, der Titelverteidiger, v Start weg. Er konnte sich jedoch 1 ter um Meter vorarbeiten und auf der letzten Kreuzstrecke die bis dahin führenden Faab und Lecker überholen. Bis zum Ziel gab er die Spitzenposition nicht mehr ab. Die weitere Reihenfolge: 2. Faab, 3. Uecker (beide Berlin), 4. Kortmacher (Neuß), 5. Bormann, 6. Krüger, 7. Funcke (alle Berlin). Während dieses Rennens herrschten westliche Winde Stärke 3 bis 4.

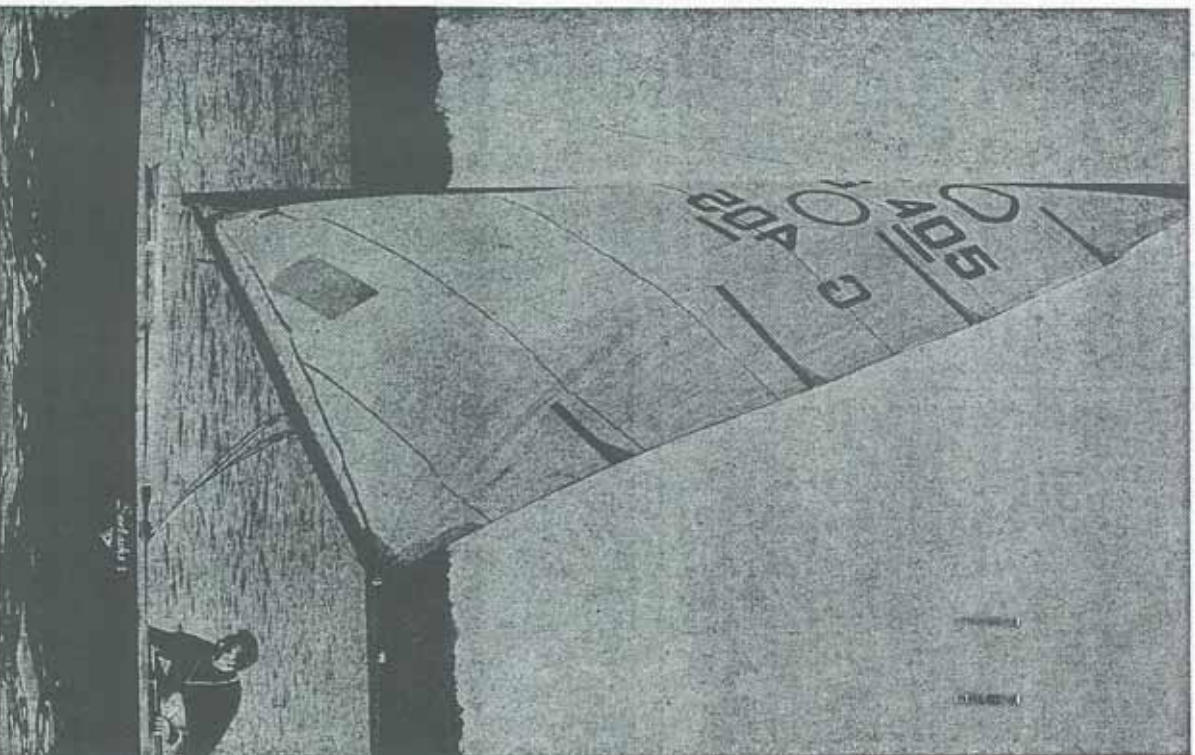
Da während der Vormittagswettfahrt die Masten zweier Boote angeknackst waren und sie bis zum dritten Rennen nicht pünktlich repariert werden konnten, wurde der Start um 15 Minuten verschoben. Wolke ging sofort in Führung und hielt diese Position bis ins Ziel. Der weitere Zieldurchgang sah folgendermaßen aus: 2. Uecker, 3. Kortmacher, 4. Bormann, 5. Werner, der Deutsche Meister 1963 aus Lübeck, 6. Peter Krupp vom Zwischenahner Segelclub, 7. Faab. Der Holländer K. Jansen kam als erster Ausländer auf den achten Platz.

Das Zwischenergebnis vor dem Ruhetag nach drei gesegelten Wettfahrten sieht folgendermaßen aus: 1. Wolke 3984 Punkte, 2. Uecker 3731 Punkte, 3. Faab 3591 Punkte, 4. Kortmacher 3227 Punkte, 5. Lilo Hamacher (Berlin) 3070 Punkte.

Segelmeisterschaft kein Kinderspiel

Harte Bewährungsprobe für das Zwischenahner Meer — Heute Ruhetag

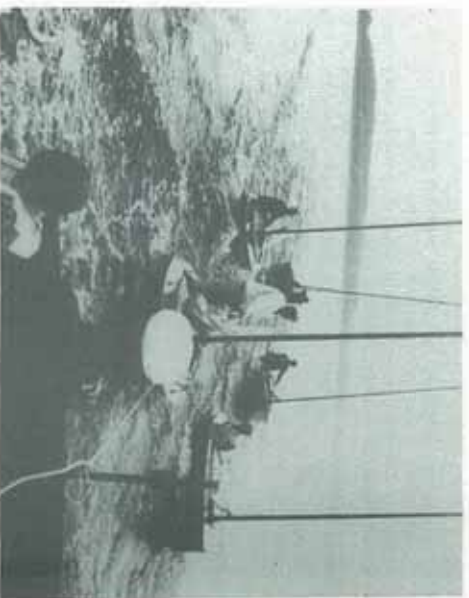
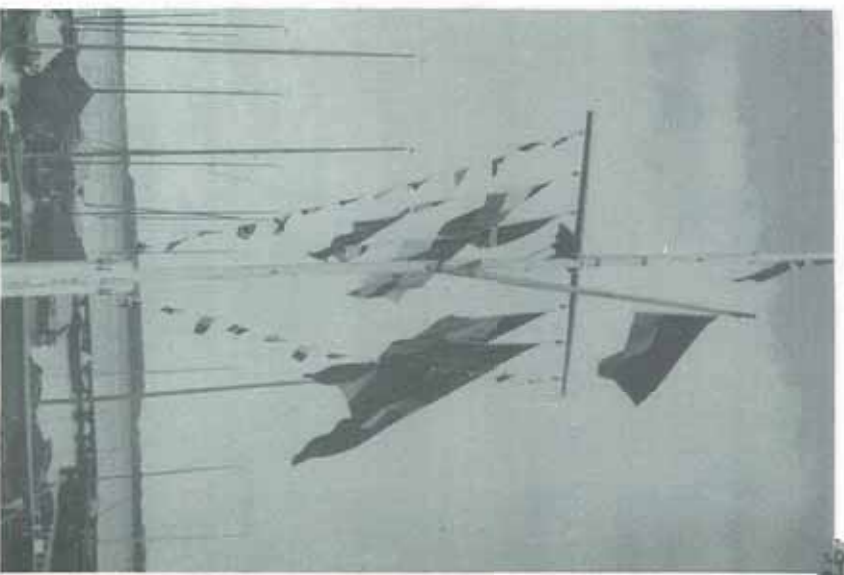
BILD OBEN: Schon nach den ersten Wettfahrten bewies er seine grobe Klasse: Trierverteldiger Uwe Woite aus Berlin. Links: Auf dem Zwischenahner Meer bietet sich beim Start der Olympjollen jedesmal ein imposantes Bild. Noch liegen die Boote dicht beieinander, aber schon kurze Zeit später zieht sich das Feld meistens auseinander, und die Favoriten segeln Arenen Konkurrenten weit voraus.

Op het jaarlijkse congres van de Internationale Olympia-jollennut, dat in BAD ZWISCHEWAHR bij Oidenburg werd gehouden, is de organisatie van het Europese kampioenschap 1966 aan Nederland toegekend. De Nederlander Peter van Wamel werd tot vice-president van de unie gekozen.

Ook Woite weer titel

De 34-jarige Berlijner Uwe Woite heeft met het maximale aantal punten (7968) op het Zwischenahnermeer zijn Europese zeltitel in de Olympiajollenklasse geprolongeerd. Evenals de vijf voorgaande races won Woite ook de zesde en voorlaatste race. Daar de zes beste resultaten tellen kan hem niets meer gebeuren.

Ook de tweede prijswinnaar staat reeds vast: zijn stadgenoot Ucker, die een totaal van 7268 punten heeft. De best geplaatste buitenlander is de Nederlander Van der Voort, die thans negende is; vrijdag finishte Van der Voort als vijfde.

Uwe WOLTE solliciteert weer naar Europese titel O-jollen

Hans Beekman

enterde
concurrent

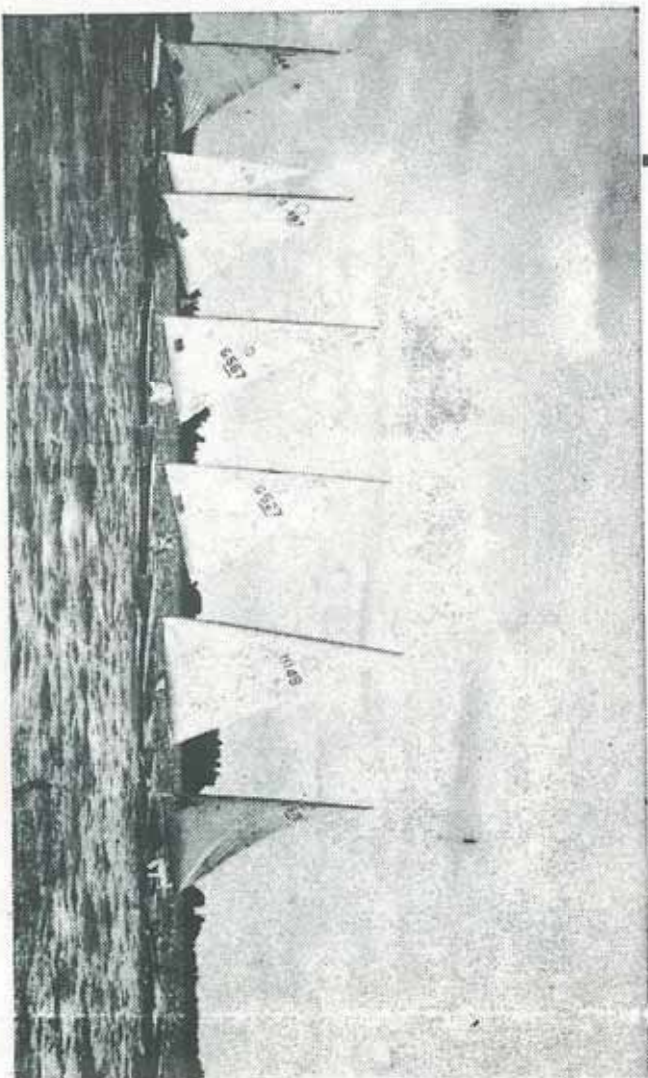
UWE WOLTE heeft klare taal gesproken: „Als ik weer win stop ik er mee.“ De belaamde routinier uit Berlijn vindt het dan mooi genoeg. In de Olympia-jollen heeft de breedgeschouderde water-raker al vier Europese tiels verzameld en als hij deze week op de Westeinderplassen hij Aalsmeer voor de vijfde keer de concurrentie achter de spiegel van zijn ranke scheepje houdt, verwijfdert hij zich vrijwillig van de internationale wateren. Het gaat er naar uitzien, dat de O-jollen-koning zijn woorden moet waar maken, want in de overture van de Europese titelstrijd heeft hij al zó streng geregeerd, dat bijna niemand meer twijfelt aan zijn eindzege.

Het stiet er naar uit, dat de Euro-pase zeltloedstrijden de geschiedenis ingaan als de Kampioenschappen van de schuitmkoorpen. Zondag dansten volte schuitmdukteltes op voeste golten en maandagavond, toen de deelnemers met open armen scoeren ontvingen in de Heineken-bronzeerlij, stond er in de biertglazen een forse schuitmkrand.

Nadat vrijdag het ontvankcomité de 42 deelnemers al gestuurd de hand had geschud en Uwe Wolte zaterdag in een trainingswedstrijd al een proeve van bekwaamheid had afgelegd, is de vloot zondag niet uitgevaaren. Een sievige noor-oerwaeten wind hield de zeltors geklusterd aan het clubhuis van de watersportvereniging. „De Nieuwe Meer“, Enkele, stoere Hollandse jongens wilden nog wel de woelste baren op, maar het contingent Duitsers (16 man sterk) dacht angstig aan het dure materiaal.

● **Optimist**

PETER VAN WAMTEL, ontpople zich in de maandag gevaaren eerste race als de grootste optimist. De Kidstelarterer dooberde tot leders verbazing helemaal in de achtsteboede, maar stak toch nog bijnaoedig zijn duim in de op halve kracht blazende wind. Dit merkwaardige gebaar moet Uwe Wolte ontgaan zijn, want die had al zoveel wind in zijn zelt ver-

zameld, dat hij spoedig na de start prmsneetijk in de kopgroep voer. Het werd ten slotte een strijd tussen Wolte, de jonge Nederlander Van der Voort en de oosterbuur Uecker. Automag-naat Cas Visser uit Rotterdam — nationaal kampioen in de O-jollen — had ook een goede versnelling gepakt en liet zich als vierde door de finish plaatsen.

Hans Beekman uit Amstelveen vertolkte in deze eerste wedstrijd ongebruugd de rol van kopertkapteln. Bij de tweede boert enterde hij op ongeoorloofde wijze een Duitse concurrent en vertikt — verzeeld van een aantal misprijzende Duitse termen — de wedstrijd om in zijn speedboot het verdere verloop van de race gade te slaan.

Met vliegende vaandels is Uwe Wolte maandagmiddag ook door de wind naar een nieuwe zege getild. Zijn handrenoot Uecker werd weer als tweede afgetoeterd, Cas Visser werd derde, Kache vierde en Baum vijfde. Uecker heeft zich in deze race al aangediend als de man, die roet in het feesmaat van Wolte kan gooien.

● Dolle dinsdag

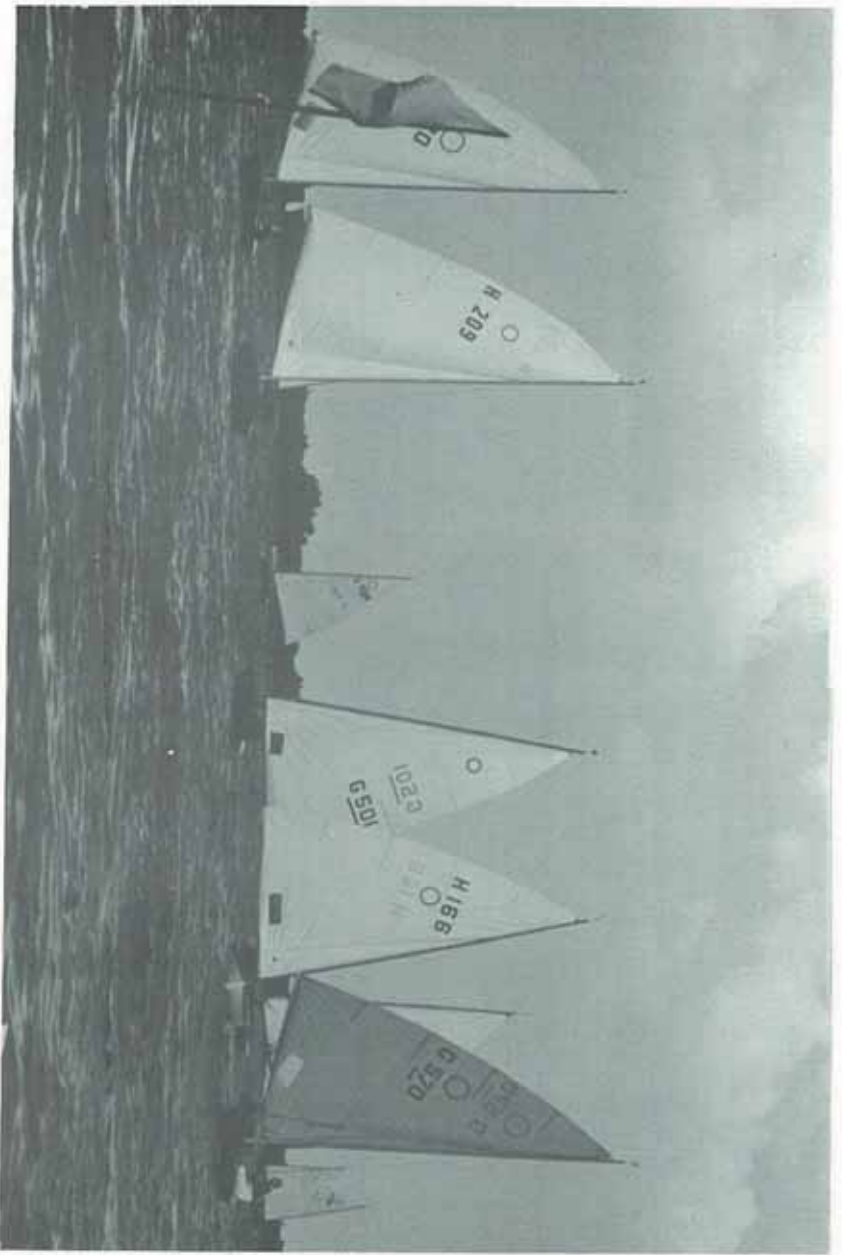
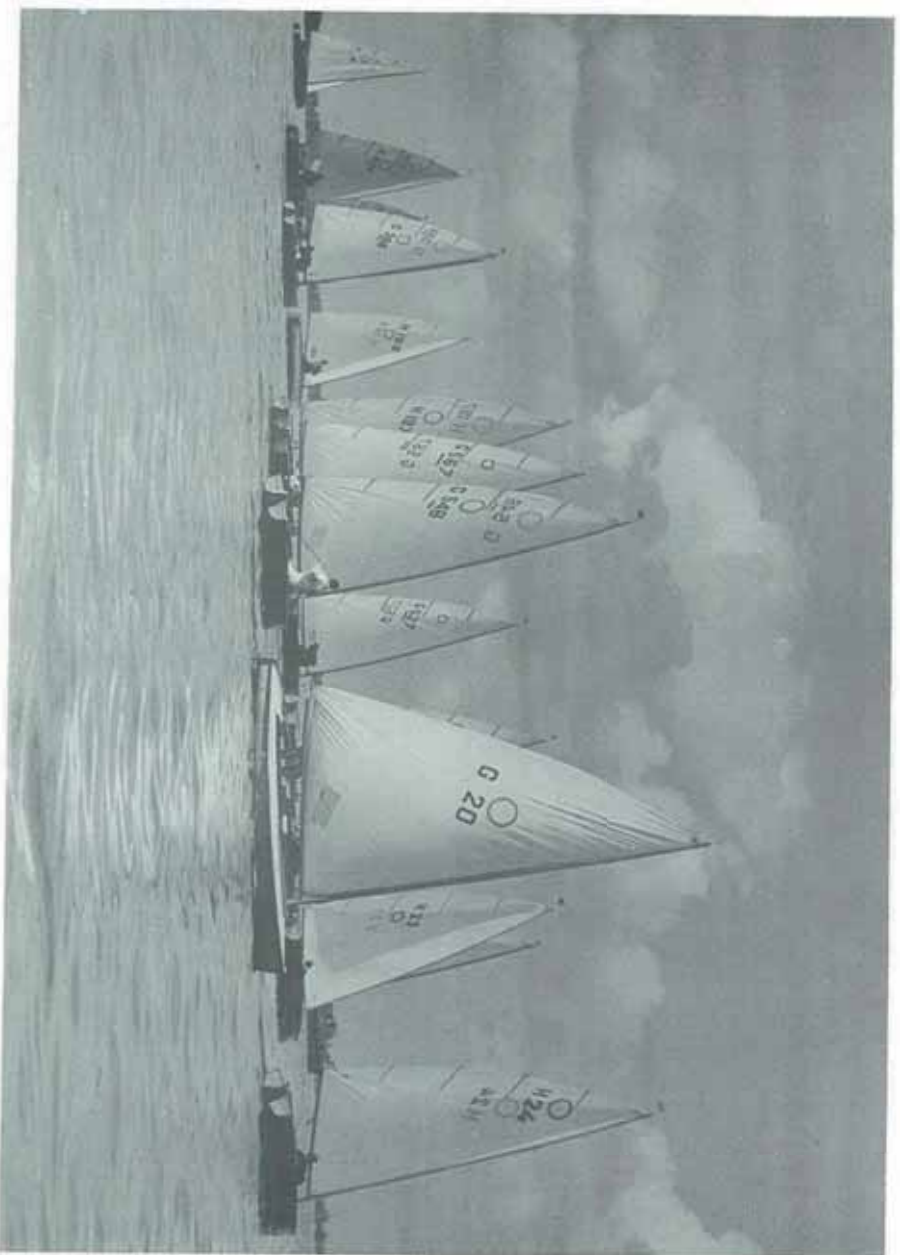
NADAT maandagavond alle zelfprobiemen overhoord waren gegoooid in de gezegende Heineken bronweertje te Amsterdarn moet het voor de deelnemers een straf zijn geweest om dinsdagmorgen aan de start te verschijnen voor de derde tocht. Boze tongen flusteren dan ook dat vele zeltors te laat aan de start kwamen als

● Op de eerste dag van de Europese zeltkampioensschappen in de Olympia-jollen fotograferden wij dit wedstrijdmoment. Acht deelnemers zijn op het voordewindse rak in een tette strijd gewikkeld. Van links naar rechts: Baum (544), P. Ouwehand (121), Dammann (497), Krupp (567), Passmann (527), de Amstelveener Hans Beekman (149), Schiller (571) en Wilkens (115).

gevolg van de bierecurse.† Sigtfried Uecker 'acht echter nuchtet aan een dolle dinsdag en sturde zelt scheepje Moonika twee keer als eerste door de finish. Dat was een dikke streep door de rekening van Uwe Wolte, die des morgens nog als tweede voorbij de finishoren was gekomen, maar in de riddagrace een weinig imponerende rol vertolkte. Loogman en Kraan konden de vierde race ook met een rouwrand omkaderen; zij meldden zich namelijk een half uur te laat aan de start. Kurt Jansen heeft lange tijd het veld aangevoerd, maar hij werf in het laatste kruistrak nog gepasseerd door Uecker en Möller. Paula van Hoessel van de watersportvereniging Aalsmeer is helemaal „weg“ van een zelt plaats ook in de voorste linies.

Met de Amstelanders Van Wamel en Beekman gaat het nog niet zo fijn. Als excuus moge gelden, dat zij zich niet zo goed op deze titelwedstrijd hebben kunnen voorbereiden. Overigens kunnen Hans Beekman ook in de tweede race fedis kwalificeerd. De onfortuinlijke Amstelveener raakte een boot en dat is een dand, die volgens het wetboek van de Furopeese Kautliensschappen in de Olympia-jollen moet worden bestraf.

Na vier van de zeven wedstrijden heeft Uecker de leiding in het klassement met 6154 punten. Uwe Wolte installeerde zich als tweede met een score van 5977. Kurt Jansen vertzamelde 3819 punten en staat derde.

Uwe Woite werd Europees kampioen Olympia-jollen

101

De viermalige Europese kampioen Olympia-jollen, Uwe Woite, heeft de titel ook dit jaar weer voor zich opgeëist. Op het humorrijke West-einderwater liet hij telkens zijn tegenstanders ver achter zich en toen de laatste series nog moesten worden gevaren, stond voor insiders vast, dat de Duitser met de eer zou gaan strijken. Inderdaad heeft Woite de moed niet laten zakken. Hij voegde zelfs op de laatste dag nog een glanzrijke overwinning toe aan de reeks zege's, die hij in de loop van de week had gehaald en met een totaal van 9982 punten werd Woite donderdagavond tijdens het afscheidsdiner in „De Drie Kolommen" gehuldigd als opnieuw de Europese kampioen.

Duitsland gaf over het algemeen de toon aan. Uecker bezette de tweede plaats met 9681 punten, in de derde positie daagt een Hollander, Jansen met 6171 punten, op en na de vierde plaats van de Duitser Möller (5715) volgt opnieuw een Hollander, Van der Voort (5529).

Na de afsluiting van zondag werd maandag stevig gezeld. In onze dinsdageditie gaven wij melding van de resultaten: Woite een eerste, Uecker een tweede en Visser een derde plaats. 's Middags waren de uitslagen identiek. De dinsdag werd een glorierijke voor Uecker, die tweemaal als sneuiste door de finish ging en woensdagmorgen zeventiende deze kandidaat voor de titel opnieuw. Woite, die dinsdag niet zijn beste dag had, werd toen tweede, Jansen 3, Krom 4 en Schiller 5. 's Middags kwam Woite helemaal terug. Hij passeerde als eerste de finishlijn, Uecker werd tweede, Wilkens 3, Van Tongen 4 en Jansen 5.

Woite had zich weer als tithouder aangemeld en de race van donderdag kon z'n macht alleen nog maar bevestigen. Hij zeilde in de stormwind naar de zege, op de voet gevolgd door Uecker, Jansen, Möller en Van der Voort.

Storm

De zellers hebben zeker niet over eenzijdig weer te klagen gehad. Donderdagmorgen moest er hard gewerkt worden vanwege een stevige storm en woensdag stelde men de start tweemaal uit vanwege windstilte.

Peter van Wamel voelde zich kennelijk bij geen van de weersomstandigheden in vorm. Hij kwam terecht in de laagste regionen ondanks zijn uitstekende boot.

Maandagavond vertrok het gezelschap per M. & K.-bus naar Amsterdam, waar in de Heineken-brouwerij een bierfeest werd aangeboden. Dinsdag volgde op de wedstrijden de jaarvergadering van de Olympiajollen-zellers en donderdagavond vond de prijsuitreiking plaats.

Wisselen

Op de middag van de laatste dag wisselden de deelnemers van boten. De Hollanders stapten in die van hun Duitse concurrenten en de Duitsers probeerden de Hollandse scheepjes uit. Bij deze gelegenheid bleek, dat onze landgenoten geen kleine jongens zijn aan de helmstok van een Olympia-jol. Kas Visser werd namelijk glansrijk eerste en ook de overige Hollanders bezetten goede plaatsen. Visser voer in Woite's boot en na zijn kennismaking met diens bijzonder goede materiaal denkt Visser er hard over om een nieuw boot aan te schaffen. Misschien is het gevolg, dat Woite dan volgend jaar niet voor de zesde maal Europees kampioen wordt.

Deutsche O-Jollen-Meisterschaft auf dem Steinhuder Meer

Bei einer Beteiligung von 38 O-Jollen wurde die diesjährige Deutsche O-Jollen-Meisterschaft auf dem Steinhuder Meer ausgetragen. Aus den insgesamt fünf Wettfahrten ging überlegen Uwe Woite (SVSt) mit 6,6 Punkten als Deutscher Meister in der O-Jollen-Klasse hervor, gefolgt von S. Uecker (SCO), 16,1 Punkte und G. Krüger (JSC), 19,2 Punkte.

Ergebnisse: 1. Wettfahrt — 1. G. 465, Uwe Woite (SVSt), 6,6 P.; 2. G. 514, G. Krüger (JSC), 16,1 P.; 3. G. 315, S. Uecker (SCO), 2,9 P.; 2. Wettfahrt — 1. G. 405, Uwe Woite (SVSt), 0 P.; 2. G. 315, S. Uecker (SCO), 1,6 P.; 3. G. 461, Lilo Hamacher (SVG), 2,9 P.; 3. Wettfahrt — 1. G. 465, Uwe Woite (SVSt), 0 P.; 2. G. 315, S. Uecker (SCO), 1,6 P.; 3. G. 275, D. Bauer (PYC), 2,9 P.; 4. Wettfahrt — 1. G. 315, S. Uecker (SCO), 0 P.; 2. G. 405, Uwe Woite (SVSt), 1,6 P.; 3. G. 386, H.-D. Fassas (SCS), 2,9 P.; 5. Wettfahrt — 1. G. 369, G. Kortmacher (YCNO), 0 P.; 2. G. 514, G. Krüger (JSC), 1,6 P.; 3. G. 495, K. David (JSC), 2,9 P.

Gesamtwertung: 1. G. 465, Uwe Woite (SVSt), 6,6 P.; 2. G. 315, S. Uecker (SCO), 16,1 P.; 3. G. 514, G. Krüger (JSC), 19,2 P.; 4. G. 386, H.-D. Fassas (SCS), 34,9 P.; 5. G. 276, D. Bauer (PYC), 36,9 P.; 6. G. 461, wind drie kwartier werd uitgesteld Lilo Hamacher (SCG), 30,9 P.; 7. G. 369, G. Kortmacher (YCNO), 47 P.; statthe hij in de achterhoede, zijn gro- 8. G. 314, Kath (RSV), 54 P.; 9. G. 485, K. David (JSC), 54,9 P.; 10. te concurrent Siegfried Uecker, die G. 809, Funke (SCO), 53 P.; 11. G. 544, Baum (SVSt), 56 P.; 12. G. 466, ook als jukka in Duitsland een grote Thiel (SVT), 56 P.; 13. G. 568, Loevenich (ESVG-W), 68 P.; 14. G. 415, naam heet, nam de leiding, om die Meyer (WCS), 68 P.; 15. G. 516, Herzberg (FSJ), 80 P.; 16. G. 545, niet meer af te staan. Maar Woite Luchtenberg (SCS), 81 P.; 17. G. 523, Bortmann (SCO), 83 P.; 18. G. 273, zag toch kans vanuit de achterhoede Richter (SVUH), 94 P.; 19. G. 174, Wiseth (JSC), 85 P.; 20. G. 374, Siko naar de tweede plaats op te dringen. luda (SVSt), 86 P.; 21. G. 381, Richter (SVT), 101 P.; 22. G. 346, Ahrens Maar 's middags deed Woite ieder- (HYC), 107 P.; 23. G. 567, Krupp (ZSN), 107 P.; 24. G. 524, Reich (SCS), een nog meer versterkt staan door als 116 P.; 25. G. 353, Zerrab (SCSTN), 117 P.; 26. G. 545, Selegenberg enige over tuurtoord te starten. Het (SCStN), 126 P.; 27. G. 533, Plenk (StSV), 144,5 P.; 28. G. 527, Passmann was een riskante onderneming, doch (ESVG-W), 145 P.; 29. G. 483, Nagel (StSV), 148 P.; 30. G. 491, Finger het renomen risico leverde grote winst (SchHan), 149 P.; 31. H. 166, van Wamel (WVNM), 150 P.; 32. G. 370, op. Steeds verder liep Woite van zijn Kutscheneuter (HYC), 150 P.; 33. G. 569, Poser (SCStN), 152 P.; 34. rivaal en weg om onbedreigd te finishen. G. 506, Schlieker (SCStN), 166 P.; 35. G. 488, Bodenstein (YS1N), 168 P.; Uecker werd nu tweede. 36. G. 601, Müller (SVT), 175 P.; 37. G. 423, Kluge (HYC), 187 P.; 38. G. 567, Wagner (StSCN), 192 P.; 39. G. 571, Schiller (SCN), 195 P.

Der „Pechpreis“ der Teilnehmer an der Deutschen O-Jollen-Meisterschaft in Form eines von P. van Wamel gestifteten großen Gelder Wandtellers wurde Friedhelm Wagner vom SCStN überreicht, da er während dieser Meisterschaft geradz zu vom Pech verfolgt wurde. In der ersten sowie in der zweiten Wettfahrt segelte er einen Mast ab, so daß er danach ausschied. Den Sonderpreis der Gemeinde Steinhude für den aus dieser Reparatur hervorgerufen besten Steinhuder Teilnehmer nahm Siegfried Ahrens (HYC) in Empfang. Vom 4. bis einschließlich 13. Platz in der Gesamtwertung wurden Sonderpreise vergeben.

Woite bluft hii Olympia-jollen

AALSMEEER, 18 aug. — Uwe Woite heeft onleuv de strijd om de Europese titel bij de Olympia-jollen op de Westeinderjassen beheerst. Nadat in de eerste twee wedstrijden Woite de eerste plaats behield, werd hij in de derde wedstrijd uitgeschakeld door de concurrent Siegfried Uecker, die ook als jukka in Duitsland een grote naam heeft, nam de leiding, om die niet meer af te staan. Maar Woite zag toch kans vanuit de achterhoede naar de tweede plaats op te dringen. 's Middags deed Woite ieder- een nog meer versterkt staan door als tuurtoord te starten. Het enige over riskante onderneming, doch leverde grote winst op. Steeds verder liep Woite van zijn rivaal en weg om onbedreigd te finishen. Uecker werd nu tweede.

Wat de eindoverwinning betreft hangt nu alles af van de laatste race. Na aftryk van hun slechtste race delen Woite en Uecker de eerste plaats. De uitslagen waren: Vijfde race: 1. Uecker (W-D), 2. Woite (W-D), 3. Jansen (Ned), 4. Krom (Ned) en 5. Schiller (W-D).

Zesde race: 1. Woite, 2. Uecker, 3. Wilkens (Ned), 4. Van Tongeren (Ned) en 5. Jansen.

Algemeen klassement: 1 en 2 Woite/ Ueeken 8218 en 3. Jansen 5106 punten.

Internationale zeilwedstrijden voor de Olympiadeklassen om de Grün-Weiss-Pokal, gehouden op 6 en 7 april 1969 op de Baldeney-see bij Essen.

De Baldeney-see is een stuwmeer met een lengte van $\pm$ 12 kilometer en een breedte van $\pm$ 1,5 kilometer. Tijdens de wedstrijden kwam de wind uit het oosten en bestond de baan uit een lang kruisrak en een even lang voor-de-wind rak. De windkracht was 5 à 6 met harde windstoten, valwinden en windrichtingsveranderingen van meer dan 100° die bij oostenwind daar onvermijdelijk zijn.

Raeds de eerste wedstrijd bleek dat de Nederlandse kampioen Cees van Tongeren hier een voordeel mee zou gaan spreken. Hij kwam als vierde uit het eerste kruisrak, bereikte later de tweede plaats maar vergat toen een merkteken hetgeen hem vier plaatsen deed verliezen. Uiteindelijk was hij toch nog als tweede te finishe; de winnaar, de Duitser Klein, was onbereikbaar geworden. Tijdens deze eerste wedstrijd sloegen zes jollen om, waaronder de favoriet Kortmacher, waarvan er drie de wedstrijd konden voortzetten doordat hun boten waren voorzien van spiegelkleppen en voldoende drijfvermogen.

De tweede wedstrijd was Van Tongeren uitbrekend gestart maar kon niet voorkomen dat de Duitser Möller eerste werd. Klein werd derde.

In de derde wedstrijd zag het er in den beginne alsoof uit voor Van Tongeren die als zesde het eerste merkteken bereikte terwijl Klein als derde rond ging achter Möller en Kortmacher. In het lange rak voor de wind dat toen volgde profiteerde de Nederlander van het frote zeil en lag op de vierde plaats toen de 15-tonnerond werd. In de tweede ronde zag hij kans eerst Kortmacher en samen met concurrent Klein strijdend, ook Möller te passeren. Klein, op wie hij 0,5 punt achter stond, verloor hij met een scheepslengte waardoor Van Tongeren de Grün-Weiss-Pokal won. Aan deze wedstrijden werd buiten mededingen deelgenomen door een polyester jol met dubbele bodem en aluminium mast en giek. Deze jol was gebouwd door jachtverf Hibbe uit Steinhausen en maakte als proto-type een goede indruk. Hij eindigde steeds in het middenveld. Er bestaaf voor deze uitvoering veel belangstelling in Duitsland waar hij evenals in Zwitserland, waar hij in 1970 tot de wedstrijden zal worden toegelaten.

Uitslag: 1. Cees van Tongeren, 2-2-1; 2. H. Klein, 1-3-2; 3. K. H. Möller, 7-1-5; 4. G. Leibmann, 6-4-5; 5. A. Passmann, 5-7-10.

INTERNATIONALE OLYMPIA JOLLEN UNION

ALGEMENE LEDENVERGADERING

De twaalfde algemene ledenvergadering van de Internationale Olympioliolen Union, district Nederland, werd op 14 december te Amsterdam gehouden. Aanwezig waren 28 stemgerechtigde leden, die een lange agenda hadden af te werken.

Bij de binnengekomen stukken was een brief van de voorzitter van de I.O.U. die meedeelde, dat in augustus 68 te Driessen bij München een nieuw bestuur werd gekozen. De samenstelling daarvan is nu als volgt: voorzitter Max Baltus, Zürich Zwitserland; vice-voorzitter Wiebe Beekhof, Hilversum Nederland; sekretaris Hanne Beck, Berlijn Duitsland. Verder deelde de voorzitter mede, dat het aantal leden sinds 1 januari 1968 met ongeveer 20% is toegenomen. De jaarlijks van seizoen 68 kwamen in het bezit van: J. Salzherr (Rösel-beker), C. v. Tongeren (Zilveren Zuil) en W. Beekhof (Zilveren Molen).

Door het niet hetkeikbaar stelden van de voorzitter de heer de Bruyn, de sekretaresse mev. P.M. Wilkens-van Roessel, de redacteur A. Vorster, en de heer P.M. van Wamel, moest in deze vacatures worden voorzien. Gekozen werden de heren L. Hof, H. Fiedderman en W. Beekhof. De samenstelling van het bestuur is nu als volgt: voorzitter L. Hof, vice-voorzitter P. de Bruyn, secretaris en redactie W. Beekhof, penningmeester N.J. Keyzer, commissarissen H. Fiedderman en J.M. Wilkens. Voor de wisselprizen geldt dezelfde procedure als het afgelopen jaar en gelden de volgende data: Zilveren Zuil: 12-13 juli (Kaagweek), 27-28 september (Na-Brassam); Rösel-beker: 14-15 juni (Vinkenvenn/Abcoude), 9-10 augustus (Nieuwkoop); Zilveren Molen: 7-8 juni (Brassemmeer), 2-3 augustus (Sneek-week).

BELANGRIJKE WEDSTRIJDEN

De aandacht werd gevraagd voor de volgende internationale wedstrijden: de Paaswedstrijden te Essen (5 en 6 april), de Europese Kampioenschappen te Zuid-Laren van 15 t/m 18 augustus, de wedstrijden om de Gouden O-jol te Bad-Zwischenahn van 22 t/m 24 augustus, de Open Nationale Kampioenschappen in Nieuwkoop van 13 t/m 16 september, en de wedstrijden om de Eispoikal begin november te Berlijn. Tenslotte zal aan de organisatoren van de Goudse Zailweek worden gevraagd of de O-jol in 1969 weer uitgediagd kan worden.

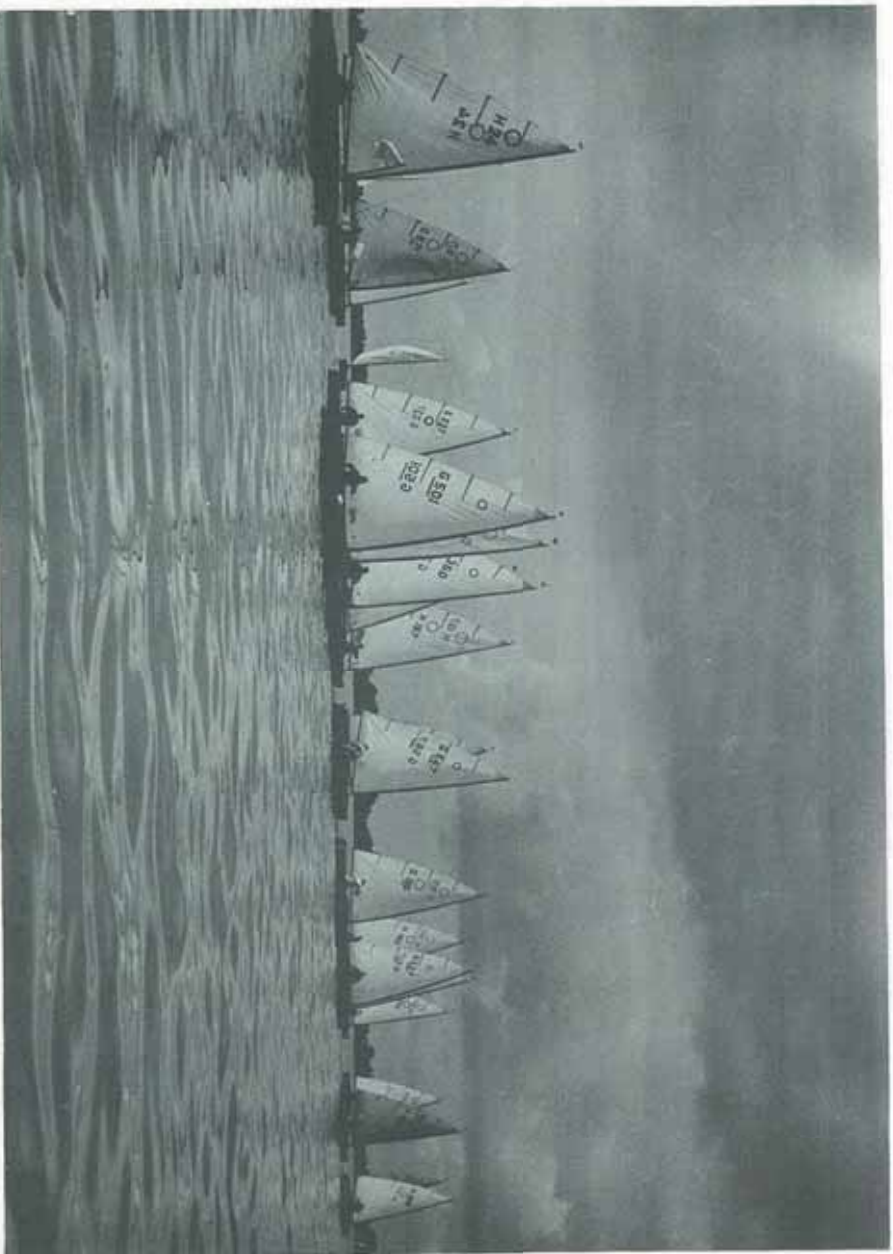
Open wedstrijden van de Watersportvereniging „De Bloemert“ op 1, 2 en 3 juni op het Zuidlardermeer gehouden.

1e wedstrijd, OK (3): 1. J. Wolthuis, 2. P. Vorkman, 3. H. Mulder, 4. J. Spanker, 5. Frieheld (6): 1. J. R. Smilt, 2. P. H. Grooten, 3. H. Billeckman, 4. R. v. d. Boon, 5. H. S. Vlasser, 6. M. Brander, 7. J. P. J. Remman, 8. W. F. Schult, 9. A. Lieberman, 4. R. A. Laphor, 5. J. R. Bollenstal, 6. J. E. Elzen, 2. L. H. Marcus, 3. G. de Leeuw, 2e wedstrijd, J. M. (7): 1. J. Cremer, 2. H. Redobler, 3. J. Zuurmeester, OK (4): 1. J. Wolthuis, 2. B. Timmer, Handicap (6): 1. J. Dekker, 2. J. Kamphuis, 3. B. Timmer, 4. R. v. d. Boon, 5. H. S. Vlasser, 6. M. Brander, 7. J. P. J. Remman, 8. W. F. Schult, 9. A. Lieberman, 4. R. A. Laphor, 5. J. R. Bollenstal, 6. J. E. Elzen, 16 mt (9): 1. L. Boswijk, 2. J. Hiddinga, 3. K. Nijdam.

de hoofdprijs: Sternklasse: Van Ginderen (1-1-2-1); Spankerklasse: Rietdijk (4-2-2-1); Twaalfvoetsjollenklasse: Ten Berg (2-1-1-4); Vautrenklasse: Segaar (5-1-4-2); Soloklasse: Kees Natter (2-1-1-5); Flying Juniorklasse: Zuidema (1-1-1-2); Schakelklasse: Frits Wessel (1-1-1-4); Vriheidsklasse: Theo Stas (1-10-1-4); Olympiadijollenklasse: Beekhof (1-2-3-3); Finnjollenklasse: De Vries (1-2-1-1).

Goudse Zailweek van de Roel- en Zailvereniging „Gouda“ en de Goudse Watersportvereniging „Elfhoven“ op 17, 18, 24, 25 en 26 mei gehouden op de Raauwijkse plassen.

O-jol (6): 1e wedstrijd 1. R. J. Noë, 2. D. Brundama, 2e wedstrijd 1. R. J. Noë, 2. W. Beekhof, 3e wedstrijd 1. D. Brundama, 2. R. J. Noë, 4e wedstrijd 1. W. Beekhof, 2. R. J. Noë; 5e wedstrijd niemand keertst.

Uwe Wölte

Wer ist wer?

UWE WÖLTE, der deutsche O-Jollen-Meister

Für mich ist meine O-Jolle kein totes Sportgerät, sondern ein lebendiges Schiff, das man verstehen muß, um damit Erfolge zu erzielen", sagt der Deutsche O-Jollen-Meister Uwe Wölte beim Gespräch mit der YACHT. Der jetzt 31jährige Berliner Schornsteinleger hat nicht nur den Beruf, sondern auch die Vereinszugehörigkeit vom Vater übernommen: Er und seine zwei Brüder sind, wie der Vater, Mitglieder des SV Stössensee.

Erste Bekanntschaft mit dem Wassersport machte Wölte im Motorboot des Vaters. "Damals, als es noch ging, fuhren wir viel die Havel abwärts, bis weit in die heutige Zone hinein."

1949 war es dann soweit: Die erste eigene O-Jolle konnte gekauft werden. Mit der "Tabu" gelang es auf Anhieb einige erste Preise. Bis dahin hatte Wölte nur in einer Ausgleichsjolle an internen Vereinsregatten teilgenommen. Im Jahre 1951 lernte er dann den bekannten Grünauer Segler Walter Lachs kennen und kaufte von ihm die "See-lachs".

"Die Jolle hatte den Namen schon vorher, und ich fand, er paßte zu ihr", meint Uwe Wölte. Auch sein drittes Boot erhielt den gleichen Namen. Als

der spätere Deutsche Meister 1953 die letzte Berliner O-Jollen-Meisterschaft gewann, konnte er noch nicht ahnen, daß er sich gleichfalls in der Saison 1958 als Sieger der nunmehr von der Internationalen O-Jollen-Union, Distrikt Berlin, ausgeschrieben Meisterschaft eintragen würde. Dazwischen errang er

je einen zweiten und dritten Platz bei den Deutschen Meisterschaften in Steinhude und auf dem Wannsee, ferner endgültig den "Wannsee-Pokal" der O-Jollen.

Sehr schwach war die Saison 1959, bei der Wölte nach seinen Worten bei der Deutschen Meisterschaft auf der Havel "regelmäßig verbraten" wurde. "Es ist gut, wenn man als junger Segler auch einmal Rückschläge in Kauf nehmen muß", sagt er. "Sie erinnern einen daran, daß die Segelmasten noch lange nicht in den Himmel gewachsen sind."

Das folgende Jahr — 1960 — brachte endlich den großen Erfolg, den Sieg bei der Deutschen Meisterschaft in Steinhude. Nach zwei harten Segeltagen mit sehr viel Wind gab es am Morgen der Entscheidung "nur" 6 m/s. Zwar hatte Möller den besten Start, fiel aber dann zurück. Beim ersten "Fag" führte Wölte bereits und segelte danach unangefochten den sicheren Sieg nach Hause. Zweiter wurde Lehmann (Lübbeck) und dritter Otto Erhard (Potsdamer Yacht-Club). Damit war auch der Gewinn der "Goldenen O-Jolle" vor Gaedke (SV Tegel) an Wölte gefallen. Obgleich er nach seinen Angaben am liebsten auf fremden Revieren startet, kommt er erst in dieser Saison zu seinem ersten Auslandsstart.

Der Urlaub gehört eigentlich meiner Familie, denn sie bringt so viel Verständnis auf, wenn ich an den Wochenenden in Berlin dem Regattasport nachgehe. Dennoch freue ich mich sehr auf die Weltfahrten auf dem Westindier Plas bei Aalsmeer (Amsterdam), wenn es gilt, vom 25. bis zum 27. Juni um die Goldene O-Jolle zu segeln."

Klaus Rosenberger

Vrouwelijke attractie bij licht w PAULA VAN ROESSEL I BIJ DE OLYMPIA-JOL

(Van onze speciale verslaggever)

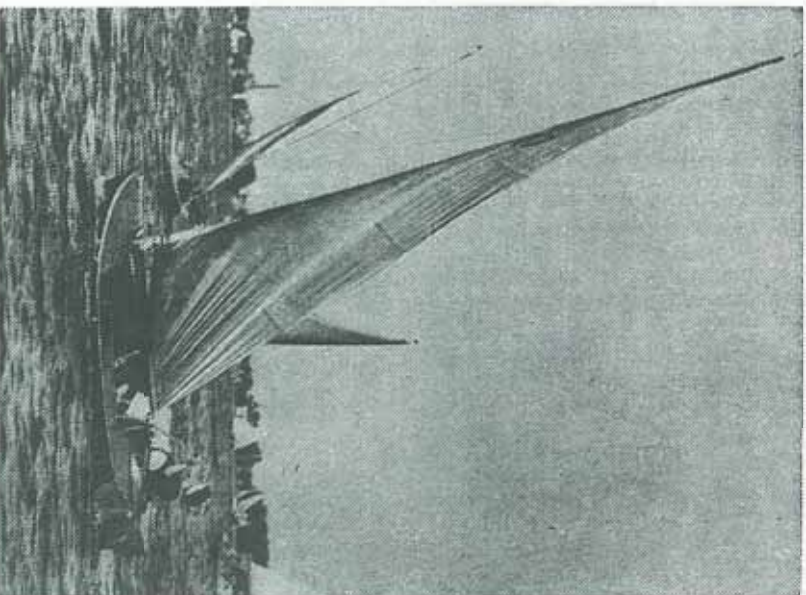
AALSMER, 18 augustus — Wedstrijdzeilen is eigenlijk een mannessport. In de Finnjollen- en Drakenklasse bijvoorbeeld, voorkomend op het Olympisch programma, is de vrouwelijke bemanning onbekend. Elders vormen vrouwen een onbelangrijke minderheid. Niettemin verscheen woensdag in de Nederlandse dagbladen het bericht, dat „tijdens de strijd om het Europees kampioenschap Olympia-jollen de enige vrouw in het gezelschap, Paula van Roessel, in de vierde wedstrijd op een vierde plaats beslag legde". Toch een vrouw in de internationale zeiltop dus? Voor de buitenstaander zou de prestatie van de knappe, 24-jarige Paula daarop kunnen wijzen. Maar het is niet zo.

Uiteraard: een vierde plaats in een Europees sportgeboren blijft een ophermakende verrichting. Objectief gezien. Maar U mag er niet te veel waarde aan hechten. Paula van Roessel is bekwaam in een zeilboot, maar geen kamploene. Als het heel slecht weer is, blijft ze aan de wal. Dan, vindt Paula, redt ze het tegen de veel krachtiger mannen loch niet. En waarom zou je dan je krachtig spenderen? Maar bij mooi, rustig weer doet de donkere Paula het helemaal niet gek. Gisteren, in de zesde wedstrijd, werd ze bijvoorbeeld negende. In een veld van 46 internationale zeilers een redelijke prestatie. Maar het was dan ook heerlijk toeven op de Westeinder. Het rustige water biedt Paula van Roessel de gelegenheid niet al te ver achter te raken op de superieure Duitse boot, met de veelvoudige kampioen Uwe Wolle aan het hoofd.

Oberigens: Paula van Roessel is niet de enige vrouwelijke deelnemster. Er is ook nog Ina de Bruijn, van wie bekend is, dat ze, hoewel ze vaak ver in de achterhoede zelt, altijd sportief de wedstrijd uitvaart. Maar de aandacht gaat meer uit naar Paula. Iedereen in de zeilwereld kent Paula. Ze is er opgeproeid. Paula geeft de zeilende mannewereld allure. Ze heeft een streepje voor. Op het water, maar vooral daarbuiten. Ze vindt het een „exclusief idee" tussen al die mannen. En zeilen kan ze. Ze won hoofdprijzen in Loosdrecht, Gouda en op de Kaag. Ze werd al eens derde in de nationale titelstrijd. Ze is blijft niet onopgemerkt. Vrijwel alle damesbladen tijdens reeds artikelen aan haar. Ze volgd negen maanden een opleiding voor TV-presentatrice. Maar de VARA wilde geen vrouwen meer. Ze speelde ook een rol in een programma van Willem Duis over „Omroepsters-toestanden".

UIT DE GRATIE

Het Europees Kampioenschap Olympia-jollen is minder belangrijk, dan het de niet-ingewijde lijkt. De Olympia-jollen zijn uit de gratie. De Klasse is sinds

Paula van Roessel, bij mooi weer, in haar Olympia jol.

1948 geweerd van het Olympisch programma. De Finnjollen hebben de rol overgenomen. De Olympia-jollen werden als eerste geaccepteerd op de Olympische Spelen in 1932. De Nederlander Daan Kageholland won er toen goud. Hij is de enige Nederlandse zeiler die daarop kan bogen. Maar inmiddels is de Olympia-jol op de achtergrond gedrongen. Op de Europese titelstrijd, waarvoor over eens iedereen kan inschrijven, is er geen enkele Neder-

landse deelnemer, die een boot van ná 1938 heeft. Ze zijn te duur: een Olympia-jol kost 8.000 gulden; voor belangrijk minder zelt men in een Solo of Flying Junior. Ook het predikaat „Europees" is betrekkelijk. Olympia-jollen zijn er weliswaar in Nederland, Duitsland, België, Oostenrijk, Tsjechoslowakije, Polen en Zwitserland; in Aalsmeer vindt men naast de 27 Nederlandse boten slechts negentien Duitse deelnemers.

eer HOORT LEN

De ongeveer 100 leden, die samen het Nederlands district van de Internationale Olympia-jollen Union vormen voelen zich er overigens uitstekend bij. Op zeer vriendschappelijke wijze maken zij uit of Woite dit jaar inderdaad opnieuw de sterkste zal blijken. Woite zelf blijft er erg kalm onder. Na zijn overwinning in de zesde race zat hij twee minuten later al weer rustig achter zijn pilsje. Dat kán bij zeilen. Conditie is pas nodig wanneer het weer verslechtert. Dan zijn kracht en uithoudingsvermogen, naast de aanleg, onontbeerlijk. Maar niet bij het mooie weer van de laatste dagen. Dan zitten óók de lichtweer-zeilers vooraan. Zoals Paula van Roessel.

SCHUREN EN BOENEN

Paula van Roessel, die na „Aalsmeer” haar baan als hostess bij de felicitatiedienst verwisselt voor die van instructrice bij een kousen-fabriek, rookt en drinkt niet. Voor het zeilen. Ze heeft er wat voor over om iets te bereiken. Het vorige jaar, tijdens de Europese titelstrijd kreeg ze een giek tegen het hoofd waardoor ze een hersenschudding oplep. Juist op een moment dat ze de beste van de Nederlandse vertegenwoordigers was. Maar Paula is niet bang. Niet voor haar met een extra grote lier tot 1.5 kilo verzwaarde boot. Met haar 125 pond heeft ze de met een knalgeel zeil uitgeruste H 7 uitstekend onder controle. Die boot maakt ze in de winter zelf schoon. Paula lakt, schuurt, boent, verft en lijmt de „Caledonia”, zoals haar boot heet.

Tijdens de Kaagweek was de uit Amerika overgekomen Caledonia-dans zeer populair bij de naar gezelligheid hakende zeilwereld. Paula van Roessel had die dag bovendien gewonnen. Tijdens een „nogal wild feest” gooide men Paula, ook buiten het wedstrijdwater het middelpunt, nogal onvoorzichtig omhoog. Bij de val brak ze een enkel. De Olympia-jollen moesten het enige tijd stellen zonder Paula. Dat was triest. Voor iedereen. Want Paula hoort er gewoon bij. Ze is een aparte attractie. Bij mooi weer en met een onregelmatige wind, zoals dinsdag, mag ze zelf wel eens vierde worden bij de Europese titelstrijd. Want Paula kan goed zeilen. Iedereen gunt het haar. Paula van Roessel is trots op die vierde plaats. En de mannelijke concurrenten op háár.

de maandag voor de Europese kampioenschappen werd benut voor het meten van de boten en zeilen. Voor Paula van Roessel een goede gelegenheid haar handtekeningen verzameling uit te breiden.

INTERNATIONALE OLYMPIAJOLLEN UNION

PROPAGANDA- EN INSTRUCTIE-MIDDAG

De Internationale Olympiajollen Union, district Nederland, nodigt allen uit die een olympiajol bezitten doch zelden of nooit een wedstrijd meevaren, om deel te nemen aan een propaganda- en instructie-middag op zaterdag 20 mei.

Het programma luidt ongeveer als volgt:

Om 14.00 uur ontvangst der deelnemers in „De Woelige Baren“ te Roelofarendsveen. Dit café is ongeveer 2½ kilometer vanaf de Braassemmeer gelegen.

Te 15.00 uur zal de start en de wedstrijden van de Voor-Braassem worden meegemaakt.

Na afloop van deze wedstrijden zal er gelegenheid zijn om in de wedstrijdboten een haantje te zeilen en zal uitleg worden gegeven over technische punten die voor de olympiajol belangrijk zijn. Onder andere zal aandacht worden besteed aan de stand van het zeil, de verstaging, de overloop en de giekneerhouder.

In „De Woelige Baren“ zal omstreeks 18.30 uur een zeilersmaaltijd worden gehouden.

De avond zal worden gevuld met een praatje dat niet-wedstrijd-zeilers zal helpen hun „driempelvrees“ voor het wedstrijdzeilen te overwinnen.

Trailerpool

Daarna zal een trailerpool worden opgericht: bekeken zal worden hoe degenen die niet over een trailer beschikken toch in staat gesteld kunnen worden hun boot naar de wedstrijden te vervoeren.

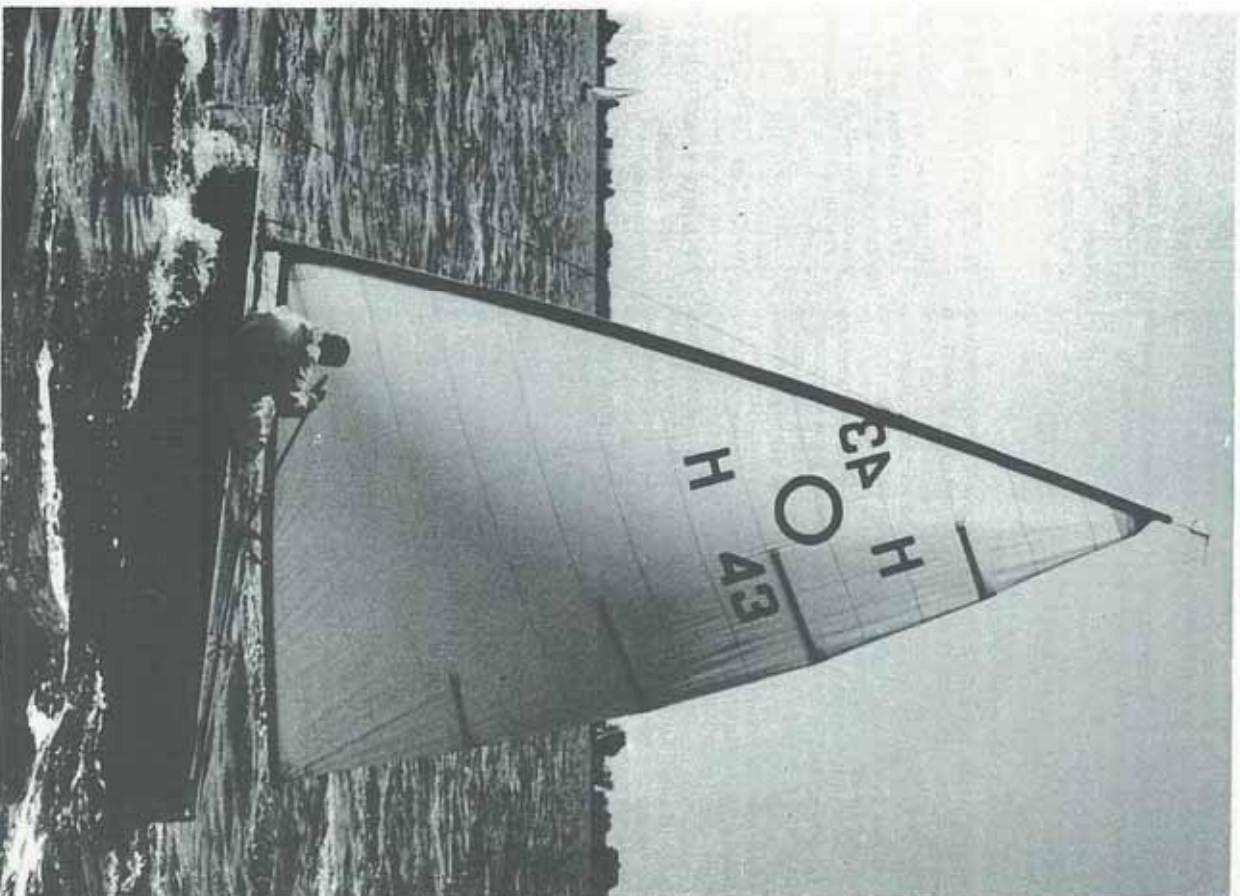
Vraag en aanbod

Voorts zal aan hen die zeilen, masten, gieken, zwaarden enzovoort willen verkopen of kopen worden gezocht dit op een lijst kenbaar te maken. Wanneer er belangstelling is voor deze gebruikte-artikelen-beurs kunnen misschien ter plaatse reeds contacten worden gelegd.

Na een rondvraag zal de avond besloten worden met het vertonen van dia's en films over zeilen en verschillende wedstrijd-evenementen. Telefonische inlichtingen over deze middag kunnen worden verkregen bij de heer K. F. Jansen, Widingenstraat 18-I, Amsterdam, telefoon (020) 73 15 73.

Wie alles wil weten over het
vragenlijst oorzaken, kan zijn
lichte opbrengst op de instructie-
en propagandamiddag die de
klaar-organisatie houdt op za-
terdag 20 mei.
(Foto Oppenheim)

keert
jeanden

ze de gelegenheid geven tot goede ongehinderde wedstrijden en een gezellig contact tussen de zeilers. Bij zulke evenementen zorgt de organisatie vereniging gewoonlijk voor de wedstrijden en de daarvoor benodigde accommodatie en de klasse-organisatie voor het programma er om heen. Deze evenementen zullen stellig in de toekomst meer in de belangstelling komen, ook al omdat het Verbond plannen schijnt te hebben om aan de belangrijkste en meest representatieve het Kampioenschap in die klasse te verbinden. In de internationale zelfwereld vinden ook al zeer vele van deze evenementen plaats. Voor elke klasse-organisatie is de weg vrij om zich met verenigingen te verstaan om tot dergelijke evenementen te komen.

6. Ongemerkt resulteert uit de hiervoor genoemde evenementen een gunstige invloed op ons wedstrijdwezen. Immers de vaste route van de jachten in grote slepen naar wedstrijdreksen in bepaalde volgorde, is historie geworden. Door een snelle verplaatsing over de weg zijn de afstanden minder bezwaarlijk en spelen data en route geen belangrijke rol. De historisch gegroeide zelfweken raken bovendien te vol. Hun programma's en veelheid van jachten en deelnemers laten veelal geen tijd of plaats over voor nevenactiviteiten. De opkomst van het klasse-evenement bewerkstelligt nu een ontwikkeling in de richting van meer evenementen gelijktijdig en minder klassen, of zelfs één, per evenement. Hierdoor worden eerder genoemde voordelen bereikt.

Voor de klasse-organisaties ligt hier bestid een taak. Zij kunnen deze ontwikkeling stimuleren door met de verenigingen te praten over

Algemeen

Tot zover een algemeen overzicht is omtrent waar de klasse-organisaties het Verbond direct terzijde staan. Bijzonderheden en incidentele zaken zijn buiten beschouwing gebleven. Echter één belangrijk ding moet nog worden genoemd. Elke klasse-organisatie heeft van het bestuur der KVNWV een vertegenwoordiger toegewezen gekregen. Mocht de klasse-organisatie bepaalde problemen hebben, die zich minder lenen om langs andere weg bepleit te worden, dan heeft ze via deze vertegenwoordiger — die te allen tijde rechtstreeks met het bestuur in contact kan treden — een unieke weg. (Ook hier hebben de klasse-organisaties in tette weer een streepje voor op anderen.)

Naast het bovenstaande bestaat er een wat lossere contact meer direct met de samenstellende delen van dat Verbond, ofwel de verenigingen.

5. Uit deze contacten met de verenigingen zijn reeds een aantal zogenaamde klasse-evenementen voortgekomen. Wedstrijdreksen speciaal voor één bepaalde klasse. Deze evenementen zijn zeer in trek, omdat

klasse-evenementen, of over waar of wanneer hun klasse nog wel of niet meer behoort te worden uitgeschreven. Daarnaast kunnen zij in voorkomende gevallen de verenigingen behulpzaam zijn bij de organisatie van wedstrijden door medewerkers beschikbaar te stellen of één of meer bijeenkomsten voor de zeilers voor hun rekening te nemen en dergelijke. Waar nuttig en nodig kunnen zij adviseren bij de organisatie, de indeling van startgroepen enzovoorts. Ze zullen daarbij uiteraard een goede verstandhouding met de verenigingen allereerst moeten nastreven en op tactvolle wijze te werk moeten gaan.

Niet in de laatste plaats heeft de klasse-organisatie een taak in eigen kring.

7. De klasse-organisaties vormen bij uitdruk de plaats waar de zeilers van diverse pluimage in een bepaalde klasse wat kennis en kunde omtrent het zeilen in hun klasse kunnen opdoen. Instructieve bijeenkomsten behoren daarbij. Bovendien zijn zeilers geen lieverdjes, en het is geen overdaad om steeds een sportieve geest aan te kweken. Een zeker minimum kennis van de spelregels is vereist, terwijl elke zeiler geïnteresseerd is in wetenswaardigheden over zijn klasse. Want hoe beter er gevaren wordt, des te plezieriger zijn de wedstrijden.

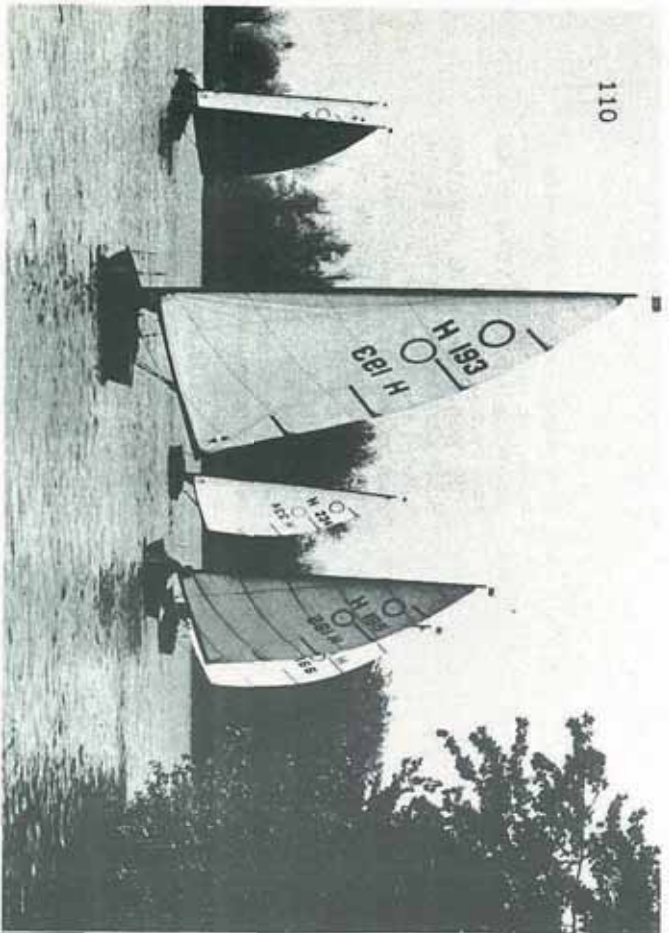
Ook wat deze zaken betreft kan een samenwerking met een vereniging soms de mogelijkheden vergroten. Het preventief werken om de eenheid in de klasse te bewaren en uitvinders in te tomen, kan een nuttige bijkomstigheid zijn. Aan deze interne taak wordt in het algemeen nog veel te weinig gedacht en gewerkt. Dat hiervan prettige gevolgen te verwachten zijn blijkt uit het werk van een klasse-organisatie van een semi-internationale Klasse, die samen met een bepaalde vereniging veel aandacht aan het varen en wat daar aan vast zit besteedt, hetgeen ertoe geleid heeft dat Nederland in deze klasse internationaal de lakens uitdeelt.

Al met al is hiermede reeds een respectabele lijst ontstaan, waarmee het doel van de klasse-organisaties duidelijk naar voren komt. Zij zijn het die ten dienste van het zeilen van veel nut kunnen zijn bij de bevordering van het goede begrip en contact tussen de jachtelgenooten en hun bemanningen in een bepaalde klasse en de verenigingen alsmede het daaruit samengestelde Verbond. Zij vormen een communicatiemiddel tussen groepen zeilers in een zelfde klasse van

Een Klasse-organisatie die al wat langer bestaat is die der Olympiafolien-klasse, deze werd opgericht in 1960. De bordjes op de bestuurs-tafel geven een indruk van de activiteiten van de personen achter de tafel.

(Foto Oppenheim)

C. A. A. Visser (193) was de onbetwiste winnaar in de olympiajollen.

0-jol (9): 1e wedstrijd 1. C. A. A. Visser, 2. T. Molenwijk, 3. W. Beekhof; 2e wedstrijd 1. C. A. A. Visser, 2. W. Beekhof, 3. T. Molenwijk; 3e wedstrijd 1. C. A. A. Visser, 2. W. Beekhof, 3. P. L. M. van Wamel; 4e wedstrijd 1. P. L. M. van Wamel, 2. W. Beekhof, 3. T. Molenwijk; 5e wedstrijd 1. J. J. Kwak, 2. C. A. A. Visser, 3. P. L. M. van Wamel.

Olympiajollen: A. P. Blok, 4-2-3-1.
Koert F. Jansen benдерde hem het dichtst met 2-1-5-3.

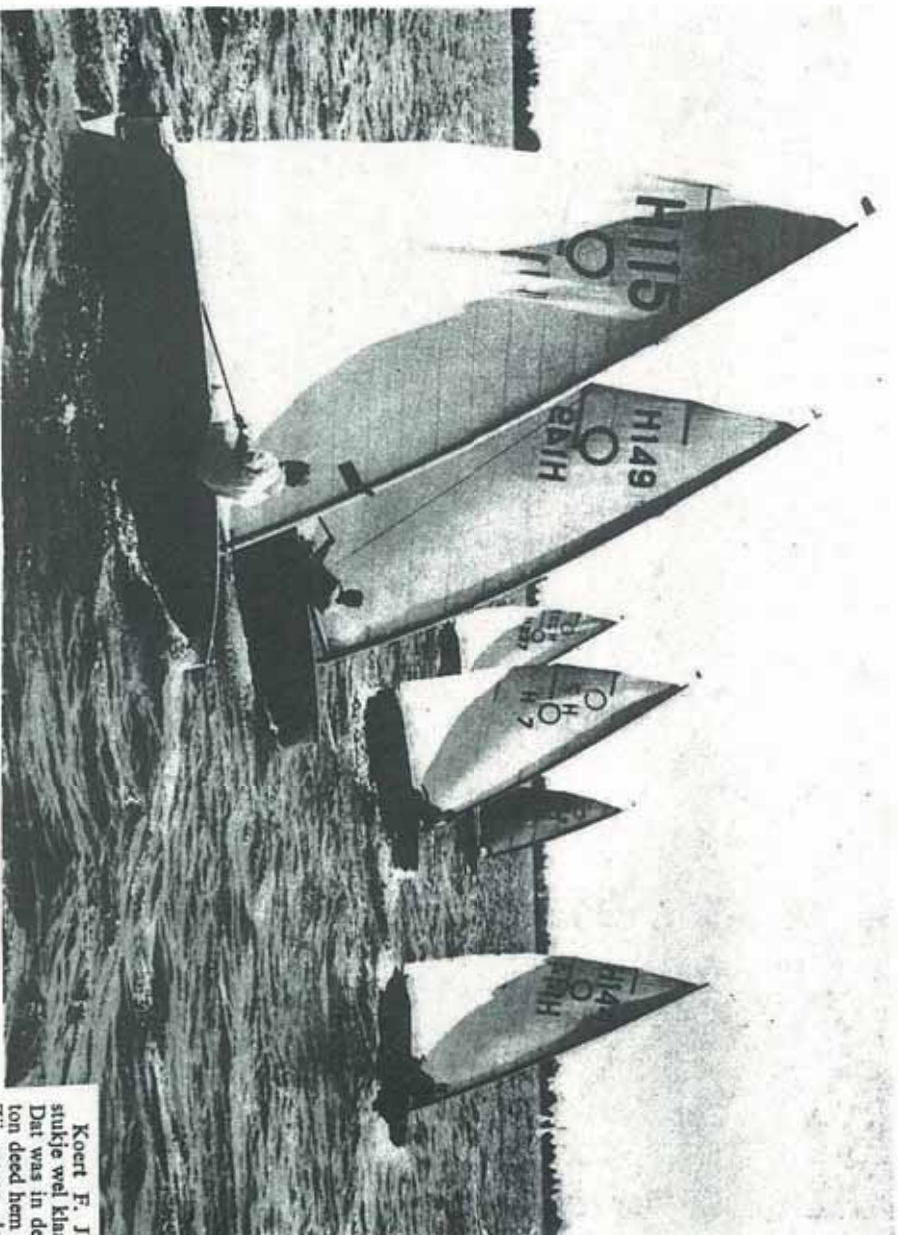
0-jol (7): zaterdag 1. N. J. Keyzer, 2. P. L. Loogman, 3. C. van Tongeren; zondagmiddag 1. N. J. Keyzer, 2. C. van Tongeren; zondagmiddag 1. C. van Tongeren, 2. N. J. Keyzer.

De Olympiajollen-klasse is niet internationaal meer. Dit wil natuurlijk niet zeggen dat er geen wedstrijden in deze scheepjes meer zullen worden gevaren.

(Foto Oypenhelm)

Wie keizer →

Koert F. Jansen speelde het kunststukje wel klaar om vier keer te winnen. Dat was in de olympiasjollen. B. J. Wilton deed hem dit na in de vaurtenklasse. Zij waren de enigen, die vier eerste prijzen bemachtigden. Dat de soloklasse zo langzamerhand erg „in“ is, bewees wel het feit dat er maar evenies vijftig van die scheepjes ingeschreven stonden. Zeker, er waren meer van die grote velden, maar we mogen niet vergeten dat het hier een betrekkelijk nieuwe klasse geldt. We hoorden nog fabelachtiger getallen voor de Brassens- en Kaagweck. Tijdens die laatstegenemde zal het aantal ingeschreven solo's niet ver van de honderd verwijderd blijven. Dat belooft walt!

Van Blikken, 115
 Hans Beckman, 119
 Karl O. Janssen, 7
 Koel Huudage, 114

verschillende verenigingen. Aldus werken zij op doeltreffende wijze mede om de veelomvattende en uitgesproke taak van het Verbond en zijn verenigingen tot een zo goed mogelijk resultaat te brengen.

Toch anders

Een mens is echter maar een mens. Z'n gedachten zijn vaak beperkt. Vanzelfsprekenheden worden over het hoofd gezien. Ambities spelen hem parten. Zo kan het dan gebeuren dat er met de regelmaat van de klok geluiden zijn op te vangen, voornamelijk in kringen van klasse-organisaties — zij het bepaald niet alle —, die al het hierboven geschrevene verwerpen of gewoon vergeten. Die geluiden verkondigen dat alle verenigingen, of althans de meeste, oubakken, half slapende gevallen zijn, die slechts een hoop rompslomp opleveren in de zelfrij. (Het typische is dat zulke zegslieden ook lid zijn van een vereniging, doch daar kennelijk niet veel bereiken.) Het verbond heet een traag werkend oubollig hereninstituut te zijn, dat poogt de macht uit te oefenen over zaken, waar het al lang geen verstand meer van heeft. Kortom in feite kan men dat alles beter afschaffen en dood verklaren.

Ook al omdat allerlei zaken, waarvan men het verband tot de wedstrijdzeilerij niet meer ziet (of waarvoor men gemakshave oogkleppen opdoet), als ballast zouden moeten worden gekenmerkt. Bovendien kost het allemaal veel te veel geld en dat moeten de zeilers ook nog eens betalen.

Sommigen schrikken er niet voor terug om nieuwe denkbeelden als afkomstig van een klasse-organisatie te bestempelen, terwijl deze elders al lang leven en soms al zijn uitgevoerd.

Men zoekt dan naar meer status voor de klasse-organisaties. Het zou beter zijn om een nationale bond van alleen klasse-organisaties te stichten, die voortaan de dienst uitmaakt. Want de klasse-organisaties zijn de enige, die ter zake op de hoogte zijn. Waar mensen, middelen, mogelijkheden, accommodaties, faciliteiten enzovoort vandaan zouden moeten komen om alles te laten reilen en zeilen is een detail en wordt niet behandeld.

Ware het niet dat er altijd wel wolven in het bos zijn die meenuiten, dan zou een en ander nauwelijks het vermelden waard zijn. Het zal echter duidelijk zijn dat men hier lang of kort over kan redeneren, doch dat

zo'n discussie weinig vruchtbaar is. Geen door mensen gecreëerde zaak, geen 170 verenigingen en haar Verbond, doch evenmin de klasse-organisaties werken of zijn ideaal. Er zullen altijd wensen en verlangens blijven. Dat is gezond. Doch het is zinloos en buitengewoon dom om te propageren dat dan de zaak maar onvergevoeld moet worden. Dat zou, zo het mogelijk ware, de meest slechte dienst zijn die men ooit de zeilerij zou kunnen bewijzen.

Demagogie is echter een voor sommigen kennelijk ingebooren hobby. Status veelal een levensbehoefte. Het zij zo. Hopelijk verduistert deze enkelingen niet het gezonde verstand van klasse-organisaties om, gezien hun vrije positie, in grote mate, in positieve zin en met degelijke kritiek, en ook met al hun krachten, bij te dragen tot onze prachtige zeilsport. Daartoe moge onze uiteenzetting over haar taken hopelijk ter verduidelijking dienen.

IOU

1970

Aus Kontaktler von Land zu Land
zwischen allen O-Jolien-Reglern und
Freunden unseres Kreises.

Herausgegeben von der Int. O-Jolien-Union
Redaktion durch Max Baltis, Zürich-Schweiz
Versand durch die Flottenchefs

«Der kritische Wasser-Spiegel»

Jetzt heisst es auf eigenen Füssen stehen.

Denn ab diesem Jahr ist der O-Jolie der internationale Status aberkannt. Das heisst: dass wir uns in der IOU noch mehr organisieren müssen, noch mehr Zusammengehörigkeit zu suchen haben, noch mehr Kontakte pflegen wollen. Diese Aberkennung ist kein Verlust. Nichts ändert dadurch unsere internationale O-Jolien-Union in ihrer Absicht noch in ihrem Wirken. Wir bleiben, was wir bisher schon hatten. Doch wollen wir mehr:

**Mehr Verbindung von Land zu Land.
Mehr Bindung von Hand zu Hand.
Mehr Antworten auf Fragen. Mehr sagen.
Mehr wagen.**

Ein erstes haben wir bereits getan mit der Weiterentwicklung unserer Klasse: dank der Zustimmung zu den neuen Bauvorschriften. Damit geben wir uns die Möglichkeit, die O-Jolie nicht nur zu erhalten, sondern sie auch zu fördern. Indem Neubauten kommen, zu einem angemessenen Preis. Oft wurde die Frage laut: ob wir denn nicht eine Konstruktionsklasse werden? Das kann es nicht geben. Die Veröffentlichung in der «Yacht-Nr. 17/69 sagt deutlich, dass Form, Gewicht und Schwerpunkt unverändert bleiben. Und dabei bleibt's. Und dem Wasser spielt es schliesslich keine Rolle, ob geplankte,

formverleimte oder Kunststoff-Schalen beim Segeln verwendet werden. Stimmt's?

Ein zweites, das wir heute tun, ist die Verbesserung der Organisation. In einem anderen Artikel sind die Grundlagen mit den wichtigsten Angaben festgehalten, damit sich jeder informieren kann.

Ein drittes ist vorläufig realisiert mit diesem neugeschaffenen Informationsmittel, das jährlich bis viermal erscheinen soll. Was es aber braucht, sind Mitarbeiter. Solche, die regelmässig Berichte und Resultate von Wettfahrten zuesenden. Solche, die vielleicht Trimmfragen behandeln. Solche, die interessante Protestfälle oder Regeln beschreiben und kommentieren. Und wieder andere, die einfach Interessantes zu berichten wissen. Es ist deshalb ein wichtiges Anliegen, dass der Redaktion diese Unterlagen immer sofort zugestellt werden. Die Flottenchefs werden dabei sicherlich wertvolle Dienste leisten und natürlich auch froh sein über freiwillige Mitarbeiter. Auch könnten Bootsbauer oder Segelmacher mal etwas aus ihrer «Gehalts-Kiste» plaudern, was uns Segler ja immer interessiert. Und wenn es zum Lachen gibt, dann schreibt auch das. Eben- so sind gute Fotos gefragt.

**Zum neuen Jahr.
Allen persönlichen
Wohlergehen
in Familie und Beruf
und weiterhin viel
Begeisterung
im fairen Wettkampf.**

Da die Erschneinungshäufigkeit nicht so gross sein kann, wird es nicht möglich, viele Ausschreibungen zu veröffentlichen. Ein Jahresprogramm ist ebenfalls im Inhalt aufgeführt, bedarf aber in der zweiten Ausgabe Eurer Ergänzung oder Berichtigung.

Ein viertes ist noch nicht realisiert:
die Finanzierungsmittel.

Denn solche Ausgaben kosten ein paar Batzen Geld. Wohl könnte man Druck und Ausführung einfacher halten, mit Maschine geschrieben und vervielfältigt. Ich meine, dann ist der Papierkrieg perfekt. Zu viele Seiten. Zu viele Versand- und Papierkosten. Zuviel Gewicht. (Und kein Gesicht!)

Die IOU macht daher den Vorschlag:

**einen Jahreskostenanteil von
DM 13.— / sfr. 15.— / hf 13.— je Segler
zu erheben.**

Damit werden Druck, Clichés usw. beglichen. Die Portl werden von den einzelnen Flotten zu tragen sein, da der Versand der Teilaufgaben direkt an die einzelnen Flottenchefs gelangt. Diese sind für die sofortige Weiterverteilung verantwortlich. Ebenso für die Einkassierung des IOU-Beitrages. Dieser wird direkt anfangs Jahr vom Flottenchef eingesammelt und bis spätestens Ende Februar 1970 an die IOU überwiesen.
Anschrift: Max Baltis, Postfach 80-63167
Rebbergstrasse 53, 8049 Zürich.

Zur weiteren Mitfinanzierung ist die Möglichkeit für Kleinhäsrate gegeben, die unmittelbar unsere Interessen treffen. (Blar und Körnchen ausnahmsweise nicht...)
Soweit es möglich ist, wird mit diesem Jahresbeitrag auch ein Teil der vielen Unkosten unserer Organisation getragen, was bisher alles privat erfolgte.

Ein letzter Gedanke zu unserem Neubeginn: Helft mit. Macht mit. Und werbt neue Aktivsegler. Auch Passivmitglieder sind herzlich willkommen.

Und allen, die mir die Unterstützung in dieser Arbeit geben, möchte ich herzlich danken. Allein geht's nicht.

Euer

Max Baltis

Präsident der IOU

Hart am Wind auf dem St. Moritzersee
Int. Schweißermajsterschaft 1969
Foto: Rolf Jansen

Briefwechsel mit dem Holländischen Seglerverband

Zürich, 27. August 1989

Die O-Jollen-Klasse soll Holland erhalten
 bleiben
 Wir beziehen uns auf die persönliche Besprechung in Amsterdam vom 19. August 1989, wo der Unterzeichneter mit Herrn Wiebe Beekhof zusammen die Interessen aller O-Jollen-Segler vertreten hat. Wir wurden dabei ausführlich über die Meinung des K. V. N. W. V. unterrichtet und im besonderen über den Beschluss, dass die O-Jolle ab 1970 in Holland an Regatten nicht mehr segelt werden dürfe. Da wir diesen Beschluss aus vielen Überlegungen heraus nicht verstehen können, gelangten wir heute an die Herren des Vorstandes, mit der Bitte, unser Problem zu prüfen und positiv zu betrachten.

Was will die IOU erreichen?

1. Die IOU hat sich zum Ziel gesetzt, dass der holländische Segler-Verband die O-Jolle national anerkennt und einer Gruppe zuordnet, die das Regattieren weiterhin ermöglicht: national und international. Dies entspricht dem Denken und dem Recht des freien Westens, dass jeder Segler das Boot segeln darf, das er auch bezahlt.
 2. Die IOU will auch erreichen, dass allen Seglern, die von Alter und Kondition her nicht mehr Finn oder Contender segeln wollen, die Möglichkeit erhalten bleibt, weiterhin Einhand zu segeln. Schliesslich ist die O-Jolle in keiner Weise eine Konkurrenz zu den anderen Einmannbooten und für die jungen Segler nicht attraktiv genug. Dafür für etwas ältere Jahrgänge.
 3. Die IOU will ebenfalls, dass auch in Holland die neuen Baubestimmungen genahmt werden, wie es die Schweiz und Deutschland bereits getan haben. Die neu gedruckten Vorschriften liegen bereits bei Ihnen. Und eine Kopie über die Veröffentlichung in der «Yacht» vom Technischen Ausschuss des DSV liegt diesem Schreiben bei. (Nr. 17/89).
 4. Die IOU will auch, dass die O-Jolle erhalten bleibt. Also braucht es fortschrittliches Denken und Handeln, denn wir wollen nicht aus lauter Tradition heraus zusehen, wie die Klasse zugrunde geht, nur weil preisgünstigere Neubauten nicht zugelassen werden.

Was wir bis jetzt erreicht haben?

Dass die O-Jolle nach den neuesten Erkenntnissen in bezug auf Sicherheit gebaut werden kann. Also selbstlenzend.
 Dass die O-Jolle wie jede andere fortschrittlich-denkende Klasse Baumaterial und Bauverfahren freistellt.
 Dass die O-Jolle endlich zu einem marktgerechten Preis angeboten werden kann.
 Dass die anderen Verbände, besonders der DSV, die Zustimmung zu unseren neuen Baubestimmungen gegeben haben.

Was andere können, können wir auch!
 Die Meinung des K. V. N. W. V. ist, dass eine Klasse, die bisher nur in geplanter Bauweise erstellt wurde, niemals ein anderes Baumaterial haben dürfe: also weder formverleimtes Holz noch Kunststoff. Kunststoff insbesondere nicht, weil es erfahrungsgemäss langsamer sein soll.

Zum Kunststoff: Ist das Material Polyester glasfaserverstärkt, so ist die Stabilität gleich gut wie beim Holz.

Beispiel: Die neuen Elvström-Finns sind sehr schnell und stabil. Schliesslich wird der neue Soling auch in Kunststoff hergestellt. (Auch aus dem Preisdenken heraus)

Zum formverleimten Holz: Diese Bauweise ist geradzur Ideal und das beste an Stabilität überhaupt. Beispiel: FDI

International Denken International Handeln International Segeln

Will eine Klasse International segeln, so müssen die Bestimmungen auch in dieser Sicht anwendbar sein. Es geht doch wirklich nicht, dass Holland eine Ausnahme unter uns sein kann. In unserer Zeit haben wir sonst genug Schwierigkeiten mit der internationalen Verständigung unter den Völkern. Muss denn das beim Segelsport ebenfalls so sein???

In der Schweiz und auch in Deutschland gibt es noch andere Kriterien: bei uns sind Bootslageplätze sehr schwer zu bekommen. Und mit geplanten Holzbooten kann man auf keinen Trockenplatz. Also müssen wir ein Material haben, das auch diese Probleme löst: formverleimtes Holz und Polyester!
 Dass die O-Jolle international ist, beweisen wir an vielen Wettfahrserien: Europameisterschaft, Int. Schweizmeisterschaft, Int. Deutsche Meisterschaft, Goldene O-Jolle, Alpenseemesterschaft, Kupferne Rohrdornel usw.

Und nationale Wettfahrserien sind in so grosser Zahl ausgeschrieben, dass man an allen überhaupt nicht teilnehmen kann.

Die Absicht, auf offenem Meer zu segeln

Uns wurde erklärt, dass der K. V. N. W. V. nur Klassen fördern wolle, die international und auf offenem Meer segeln können. Das kann bei uns einfach nicht sein. Die Schweiz hat zum Beispiel nur Seen, Deutschland hat ebenfalls sehr viele, wie übrigens Holland auch. Und auf diesen Revieren sind unsere Flotten verteilt.

Weshalb soll denn diese Tatsache einfach geändert werden? Wir brauchen das offene Meer gar nicht. Wir haben so viele, sehr gute, windstichere Reviere. Was wollen wir mehr?!

Die Zukunft soll entscheiden

Aus all diesen erwähnten Gründen heraus — und aus dem positiven Gespräch in Amsterdam — bitten wir Sie dringend, Ihren **gefassten Entschluss für Holland zuzunehmen**. (Vielleicht schon aus der Tradition heraus, dass die O-Jolle 1936 für Holland Gold brachte und tüchtigen Segler-Nachwuchs!)

Sollten sich all Ihre Befürchtungen für unsere Klasse in den nächsten Jahren bewahrheiten, so wären selbst die Segler dafür verantwortlich — und nicht der holländische Verband.

Würde die O-Jolle aber bestehen bleiben, so wäre das das Verdienst Ihrer positiven Einstellung zu unserer Klasse, das Verdienst einer toleranten Haltung.

Und darin sehen wir den einzig möglichen Weg: dass die Zukunft entscheiden soll.

Die ganze Sache ist nicht nur eine national-holländische Angelegenheit. Sie ist international zu betrachten. Und deshalb schreiben wir Ihnen im Namen aller fast 700 aktiven O-Jollen-Segler, die Holland nicht verlieren wollen.

Wir erwarten gerne Ihre baldige Stellungnahme, die wir im Sinne einer internationalen Verständigung erhoffen.
 Mit sportlichen Grüssen
 Max Baltis

Die Antwort aus Holland

An der Vorstandssitzung vom 30. 9. 89 wurde sehr viel Aufmerksamkeit unseren Korrespondenzen entgegengebracht. Man schätzte die begeisterten Darlegungen, die O-Jollen-Klasse als zukünftig nationale Einzelklasse in Plastik und Sperrholz einzugliedern.

Nach allem Für und Wider hat der Vorstand trotzdem den Entschluss gefasst, unserer Vorstellung nicht zuzustimmen. Die Begründung:

1. Es steht fest, dass in den letzten Jahren das Interesse für das Regattieren in der O-Jollen-Klasse immer mehr zurückgegangen ist. Es steht auch fest, dass während dieser Periode uns aus Seglerreisen niemals die Bitte erreicht hat, ein Einmannschwert-Boot für ältere Segler entwerfen zu lassen. Damit will nicht gesagt sein, dass es diese Segler nicht gibt, dass aber das Interesse fürs Regattieren nicht überzeugt. Ausserdem ist es so, dass im allgemeinen gesagt werden kann, dass bei älteren Seglern der **Kostenfaktor** sicherlich weniger bedeutend ist als bei jüngeren (Fied.: als ob Franken 3000.— Unterschied ein Pappenstiel seien), so dass der Kauf eines neuen Bootes in bisheriger Bauweise keine überzeugende Beschwerde sein kann. Die Erfahrung hat gezeigt, dass der Preisunterschied zwischen Karvelbau mit Boden, und Plastik- bzw. Sperrholzbau mit doppeltem Boden niemals gross sein kann.

2. Als zweites Argument erachtet es der Vorstand als normale Sache, dass ältere, weniger moderne Klassen neuen den Vorrang zu geben haben. Es ist freilich nicht so, dass bei genügender Aktivität der holländischen Segler das Ende dieser Klasse herbeigeführt wird. Aber andererseits ist der **Verband ein prinzipieller Gegner**, Klassen solches werden die von uns genehmigten neuen Bauarten betrachtet.

3. Der Vorstand ist sich bewusst, dass unssererseits dieser Auffassung vielleicht nicht beipflichtet wird und dass wir Einwände gegen diese starke Modernisierung haben. Aber auch darin sieht der Vorstand ein Gegenargument. Durch die besseren Möglichkeiten der neuen Bauweise werden die heutigen Boote in Nachteil geraten, was zur Folge haben müsste, dass die Lust weitzerregatteren noch mehr zurückgehen würde, woraus noch schneller das von uns erwünschte Ziel erreicht wäre.

T. Kasemier, Sekretär

Mit dieser Antwort sind wir nicht einverstanden:

denn es gibt in dem Sinne keine neuen O-Jollen, sondern nur günstigere und modernere, die in Gewicht, Form und Schwerpunkt ganz genau gleich sind. Die meisten anderen Klassen sind uns in diesem Dank vorausgegangen, und mit viel Erfolg. Weshalb Holland diese Beweise ignoriert, weiss ich nicht. Weshalb der Preisunterschied für ältere Segler nicht so bedeutend sein soll, ist auch nicht überzeugend. Ebenfalls trägt die neue Bauweise nicht bei, unsere Klasse künstlich zu erhalten. Schliesslich bauen wir heute auch nicht mehr Flugzeuge wie vor 30 Jahren. Und rechnen auch nicht mehr mit einfachen Addiermaschinen, sondern mit Elektronenrechnern. Das nennt sich Fortschritt. Und was Holland tut: Rückschritt. (Obwohl in der schriftlichen Antwort von starker Modernisierung die Rede war.)

Natürlich werde ich gegen diesen Beschluss Rekurs erheben. Und nebst dem holländischen Verband auch den DSV und die USY benachrichtigen. Vielleicht hilft ein Team-Work, zu dem auch wir Segler beitragen müssen. Und vor allem natürlich unsere Freunde in Holland.
 MB

Europameisterschaft 1969 und Fritz-Lange-Gedächtnispreis

Entsprechend den von der IOU festgelegten Bestimmungen für die Wettfahrten um die EM war in diesem Jahr der District Niederland mit der Durchführung der Wettfahrten betraut worden. Die Organisation hatte die Zeitvereinigung "Zuidlaardermeer", Hoogerzand (Ned.) übernommen. Sie fanden in der Zeit vom 14. bis 19. August 1969 auf dem Zuidlaardermeer in der Nähe von Groningen statt. 59 O-Jollensegler aus vier Nationen (Tschechoslowakei, Schweiz, Niederland und der Bundesrepublik einschl. West-Berlin) hatten ihre Meldungen abgegeben. Unter anderem der O-Jollenseglermeister der Tschechoslowakei, Herr S. Zyma aus Prag.

Die anfänglichen von den aktiven Seglern gebüserten Befürchtungen, dass die geringe Tiefe des Zuidlaardermeeres eine einwindfreie Durchführung nicht gewährleisten würde, schwanden nach den ersten Probefahrten und den ersten beiden Wettfahrten, zumal die Windverhältnisse gut waren. Die Seglervereinigung Zuidlaardermeer und an der Spitze ihr erster Vorsitzender und Weltfahrleiter Herr de Vries hatten alles getan, um den Seglern einen angenehmen Aufenthalt zu bieten. Die Durchführung der Wettfahrten war einwandfrei und korrekt. Es wurden entsprechend den Bestimmungen der IOU insgesamt sieben Wettfahrten gesegelt, von welchen bei jedem Teilnehmer die schlechteste aber korrekt gesegelte Wettfahrt nicht gewertet wurde. Für den Fritz-Lange-Gedächtnispreis wurden, der Stiftungsrunde entsprechend, die ersten fünf Wettfahrten gewertet. Die Wertung erfolgte nach dem in Holland geltenden österreichischen Punktsystem.

Alle Wettfahrten konnten bei gutem mittelstarkem Wind aus nordwestlichen Richtungen durchgeführt werden. Gleich in der ersten Wettfahrt setzte sich der alle Europameister Uwe Wolte vom Segler-Verein Süssensee und Segler Club Odin, Berlin, mit seinem Seeleuchs 4 vom Start weg an

die Spitze des Feldes und gewann diese Wettfahrt unangefochten. Mit Ausnahme der schlechtesten Start bis auf den zweiten Platz im Ziel vorläufige, gewann Uwe Wolte

Uwe Wolte zum 5. Mal Europameister . . .

alle anderen 5 Wettfahrten mit Start-Ziel-Siegen und wurde zum 5. Male Europameister der O-Jollen-Klasse. Er gewann die Europameisterschaft mit der theoretisch höchstmöglichen Punktziffer und erwarb auch das zweite Anrecht auf den Fritz-Lange-Gedächtnispreis. Um die nächsten Plätze entspannen sich im Laufe der Wettfahrten interessante Kämpfe. Den zweiten Platz und damit den Titel eines Europa-Vize-meisters 1969 der O-Jollen und die silberne Meisterschaftsnadel erkämpfte sich Manfred Baum vom Segler Verein Süssensee/Berlin und konnte damit seiner 1968 errungenen Vizemeistertitel erfolgreich verteidigen. Dritter, und damit Gewinner der bronzernen Meisterschaftsnadel wurde Claus Loevenich/Eszen. (Prepel) Einen bemerkenswerten

Erich Bruns wünschte allen Teilnehmern einen netten Aufenthalt und den Seglern zu den am nächsten Tage beginnenden Wettfahrten Mast- und Schotbruch.

Am Donnerstag, dem 21. August begann es. Es hatten 41 O-Jollensegler aus Holland, der Schweiz und der Bundesrepublik einschliesslich West-Berlin gemeldet. Es wurden entsprechend den Stützungsbedingungen 5 Wettfahrten gesegelt, welche alle gewertet wurden. Der Windgott meinte es beinahe zu gut, bei allen 5 Wettfahrten wehte es mit Windstärken 6-7 aus südwestlichen Richtungen, mit starken Regengeböen bis zu 9-10 Windstärken. Der bewährte Wettfahrleiter des ZSK, Herr Wolfgang Kranz, stand oftmals vor der Entscheidung, ob es zweckmässig wäre, die lauten Wettfahrt abzubrechen.

Von der ersten Wettfahrt an zeigte sich der neue Europameister Uwe Wolte mit seinem Seeleuchs 4 von seiner besten Seite. Er gewann alle 5 Wettfahrten unangefochten und

vierten Platz in der Gesamtwertung belegte die einzige teilnehmende, aber als O-Jollenseglerin bestens bekannte Dame, Frau Lilo Hamacher vom Segler Club Gohlia/Berlin. Hierbei ist zu erwähnen, dass Frau Hamacher kurz vor dem Start zur vorletzten Wettfahrt infolge eines Missgeschickes kenterte. Das Boot wurde aufgerichtet, wieder klar gemacht und Frau Hamacher war rechtzeitig am Start und beendete diese Wettfahrt auf dem elften Platz. Erwähnenswert ist auch die Teilnahme des 74jährigen holländischen Kameraden B. Wind aus Hoogerzand. Herr Wind segelte alle Wettfahrten mit und hatte im Ziel immer noch mehrere wesentlich jüngere Kameraden hinter sich. Vor den Wettfahrten fand im Klubhaus der Seglervereinigung "Zuidlaardermeer" ein Begrüssungsabend statt, zu welchem auch der Bürgermeister der Stadt Hoogerzand erschienen war und alle Teilnehmer herzlichst willkommen hiess und ihnen einen angenehmen Aufenthalt und einen guten Verlauf der Wettfahrten wünschte. Am Schluss der Wettfahrten fand dann ein gemeinsames Alassessen statt, zu welchem die Seglervereinigung "Zuidlaardermeer" alle Teilnehmer eingeladen hatte. Am Tage darauf folgte die Preisverteilung, ebenfalls mit anschliessendem Tanz. Es gab Tagespreise, Punktpreise, Sonderpreise, Meisterschaftsnadeln und Erinnerungsgaben für alle Teilnehmer, die bei allen grosse Anerkennung fanden.

H. Beck

1. G 609 U. Wolte	SVS1/SCO	10998
2. G 544 M. Baum	SVST	7761
3. G 568 C. Loevenich	ESV/GWE	7422
4. G 647 Fr. L. Hamacher	SC Gohl	6106
5. G 523 W. Bormann	SC Odin	6063
6. Z. 16 M. Meier	YCR	6025
7. G 608 G. Weis	RSV	6015
8. G 571 H. Klein	SC Najl.	5724
9. H 75 M. Verema	Bloemert	5270
10. G 600 W. Funke	JSC	4972
11. G 380 G. Korfmacher	YCN	4838
12. Z. 63 M. Battis	SC Enge	4617
13. H 114 P. Loogman	Loosdrecht	4435
14. H 114 J. Wilkens	De Kaag	4225
15. G 651 P. Luchtenberg	SCS	4218
16. G 366 W. Schreiber	PSVWA	4059
17. H 43 Th. Scheen	ZZ	4044
18. H 197 W. Beekhof	Watervogels	3968
19. G 662 K. H. Sander	YCWA	3731
20. G 666 N. Schlieker	SCSTH	3713

damit ein weiteres Anrecht auf die «Goldene O-Jolle» und den «O-Jollen-Gold-Cup», mit der Traumnote «0 Punkte». Für die nächsten Plätze hatte sich fast die gleiche Reihenfolge nach drei Wettfahrten ergeben wie bei den kurz vorher in Holland durchgeführten Wettfahrten um die Europameisterschaft. Die vierte Wettfahrt brachte aber eine entscheidende Wende. Infolge der Wertelage entschied sich die Wettfahrleitung für eine Bahnverkürzung, und es wurde das

Der goldene Funke aus Berlin . . .

entsprechende Flaggensignal vorwärts-mässig und rechtzeitig gesetzt. Die erste Gruppe der O-Jollen segelte entsprechend dem Flaggensignal nach Rundung der Wendemarke, auf welcher das Flaggensignal für die Bahnverkürzung gesetzt war. Ins Ziel, während eine zweite Gruppe, in welcher sich für die Endwertung aussichtsreich liegende Segler befanden, an der Ziellinie vorbei segelte. Aus sie den Irrtum markten und umkehrten, waren sie natürlich zurückgefallen. Nachdem sich der Aerger verflüchtigt hatte, segelten aber alle am nächsten Tag die letzte Wettfahrt mit und konnten zum Teil wieder etwas gutmachen. Zweiter in der Gesamtwertung wurde Wolfgang Funke (die Lusche) von Joerfelder Segel-Club-Berlin und Dritter der Europa-Vizemeister Manfred Baum vom Segler-Verein Stössensee-Berlin.

Die Preisverteilung fand im Rahmen eines Sommerfestes in dem mit Blumen festlich geschmückten Saal des Hotels «Haus am Meer» in Bad Zwischenahn statt. Der erste Vorsitzende des ZSK, Herr Erich Bruns, dankte allen Seglern und Funktionären für ihre Beteiligung und gab der Hoffnung Ausdruck, dass alle wieder gern nach Zwischenahn kommen werden. Anschließend verteilte die Wettfahrtleiter, Herr Wolfgang Krantz die geschmackvollen Tages-, Punkt- und Sonderpreise, die den Gewinnern von dem ersten Vorsitzenden, Herrn Erich Bruns, und dessen Gattin überreicht wurden. Alle Teilnehmer erhielten eine nette Erinnerungsgabe. H. Beck

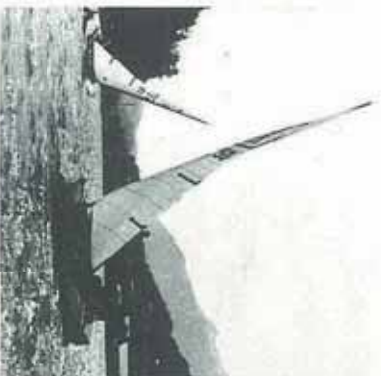
Rang	Steuermann	Club	Pkt.
1.	G 609 U. Wolte	SVS/SCO	0
2.	G 600 W. Funke	JSC	21,6
3.	G 644 M. Baum	SVSt	27
4.	G 20 Cl. Stübbe	SCW	33
5.	G 314 H. W. Kath	RSV	36,6
6.	G 300 Korfmacher	YCNo	46,5
7.	G 568 Cl. Loewenich	ESV/GWE	47
8.	Z 16 M. Meier	YCR	55
9.	G 606 N. Schlieker	SCSM	59
10.	G 237 K. Kache	ZSK	59
11.	G 647 Fr. L. Hamacher	SCG	62
12.	G 366 W. Schreiber	PSV/WA	64
13.	G 608 D. Wels	RSV	66
14.	G 523 W. Bormann	SCO	67
15.	G 594 A. Helmich	ZSK	73

Der Chef-Redaktor der «Yacht» schreibt uns über eine Panne.

Hamburg, 28. 10. 69
Bericht Europameisterschaft der O-Jollen
 «Wir bedauern sehr, dass die uns seinerzeit überlassenen Ergebnisse und Informationen obiger Regatta nicht in der Yacht veröffentlicht wurden. Durch ganz besondere Umstände Interner Art sind eine Reihe von Berichten hier nicht rechtzeitig bearbeitet worden. Wir bedauern diesen Fehler unsererseits sehr und haben Sorge getragen, dass dergleichen Dinge nicht wieder vorkommen. Wir hoffen, dass Sie uns trotz dieser Panne auch weiterhin mit Regattaberichten versorgen.»

Mit freundlichen Grüßen
 Ihre Redaktion DIE YACHT (Kai Krüger)

Unser Kommentar:
 So was kann es eben geben. Was wichtig ist: dass wir weiterhin **Regattaberichte einlesen müssen**. Jeder, der was zu sagen hat, soll doch direkt schreiben. Auch Leserbriefe wären sehr interessant. Eine Rubrik, die auch für uns ein gutes Sprachrohr wäre. Wer beginnt damit?
 Im übrigen habe ich Kai Krüger angefragt, ob er die neue O-Jolle testen könne, damit auch wir einen umfassenden Bericht hätten, der als wertvolle Information in der «Yacht» abgedruckt wird. MB

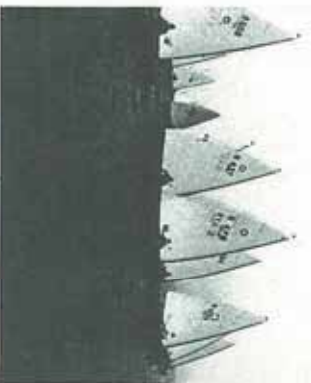
«Kommt nach St. Moritz — zum herrlichen Malojawind. Es pfeift ...»

Int. Schweizermeisterschaft 1969

- 27—31. Juli auf dem St. Moritzersee
 25 Boote, herrlicher Malojawind (3—4)
1. Z 55 Hans Crestas SCSM 9,6
  2. OE 50 Dr. W. Erdl UYT 11,7
  3. Z 5 Heinz Bircher SCSM 19,0
  4. Z 49 Franz Haldemann SCSM 24,2
  5. Z 39 Werner Holer SCSM 30,6
  6. Z 8 Oskar Weber SCSM 32,9
  7. Z 52 Alois Baumgartner SVT 35,0
  8. Z 17 Willy Heilstem SCE 38,6
  9. Z 16 Max Meier YCR 36,6
  10. Z 50 Hans W. Teuscher SCSM 52,0

Hans Badrut Challenge Cup 1969

31. Juli—2. August, St. Moritzersee
 23 Boote, Wind: still going strong ...
1. OE 50 Dr. W. Erdl 1,6
  2. Z 49 Franz Haldemann 18,4
  3. Z 55 Hans Crestas 21,6
  4. Z 5 Holtz Bircher 28,8
  5. Z 52 Alois Baumgartner 31,6
  6. Z 16 Max Meier 42
  7. Z 39 Werner Holer 46,6
  8. Z 4 Franco Rizzoli 48
  9. Z 17 Willy Heilstem 50,9
  10. G 6 F. Gleich DYC 59
- An diesen Meisterschaften waren Segler aus der Schweiz, Oesterreich, Deutschland und der Tschechoslowakei.

«Start zur ersten Wettfahrt auf dem Dümmersee ...»

Die «Kupferne Rohrdommel»

ein neuer Wanderpreis für die O-Jollenklasse, gestiftet von der Seglervereinigung Hüde.

Mit der Stiftung dieses wertvollen Wanderpreises hat die Seglervereinigung Hüde auf dem «Dümmer» eine Wettfahrtheihe für die O-Jollen ins Leben gerufen, die als Schwerpunktwettkampf bezeichnet werden kann. Der Wanderpreis «Kupferne Rohrdommel» wur-

de erstmalig am 3. und 4. Mai 1969 auf dem «Dümmer» ausgesetzt. Veranstalter war die Regattavereinigung Dümmer, durchführer der Verein die Seglervereinigung Hüde. Gemeldet hatten 44 O-Jollensegler. Laut Ausschreibung sollten 3 Wettfahrten gesegelt werden, zwei Wettfahrten am Sonnabend, dem 3. Mai, und eine Wettfahrt am Sonntag, dem 4. Mai. Leider musste die für den Sonntag angesetzte Wettfahrt abgeblasen werden, da der Windgott an diesem Tage vergessen hatte, die Windmaschine einzuschalten. Nach mehrmaligen Startverschiebungen entschloss sich Wettfahrtleiter, Kamrad Kall, die letzte Wettfahrt wegen ab-soluter Flaute nicht zu starten, was bei den Seglern allgemein Beifall fand. Am Sonnabend fand im Gasthaus «Rohrdommel» in Hüde ein Begrüssungsgabend statt, zu welchem die Seglervereinigung Hüde Freibler gestiftet hatte, dementsprechend verlief der Abend. Die Preisverteilung mit anschließendem Tanz fand am Sonntag im Clubheim des S. C. Dümmer statt. Mit 2 Stiegen sicherte sich der amtierende Deutsche- und Europa-Meister Uwe Wolte vom Segler Verein Stössensee und S. C. Odln, Berlin, mit seinem Seelachs 4 das erste Anrecht auf den Wanderpreis «Kupferne Rohrdommel». H. Beck

1. G 609 U. Wolte	SVST/SCO
2. G 391 K. Schenkel	SV 03
3. G 476 K. H. Berke	RSV
4. G 654 G. Krüger	JSC
5. G 608 D. Wels	RSV
6. G 538 H. Klein	SCN
7. G 651 P. Luchtenberg	SC Spandau
8. G 600 W. Funke	JSC
9. G 568 C. Loewenich	ESV-GW
10. G 647 Lilo Hamacher	SC Gohla
11. G 523 W. Bormann	SC Odln
12. G 606 M. Opitz	SCD
13. G 309 H. Korte	ESCR
14. G 314 H. W. Kath	RSV
15. G 583 R. Plenk	STSV

«Silberne Seerose»

- 8./9. August 1969
 3 Wettfahrten, Meldung von 32 Booten.
 Veranstalter: Wettfahrtrereinigung Steinhuder Meer.
- Durchführung: Segel-Club Steinhuder Meer
1. OG 654 G. Krüger 7
  2. OG 670 F. Nollen 7,6
  3. OG 518 H. Wilke 19,6
  4. OG 568 Cl. Loewenich 19,9
  5. OG 571 H. Klein 21,9
  6. OG 666 N. Schlieker 23
  7. OG 635 U. Sachs 24
  8. OG 593 R. Plenk 24

Redaktionsschluss für Nr. 2: 21. März 1970

Neue Messbriefe:

Für alle Neubauten gibt es ab sofort die neuen Messbriefe, welche von der Bootswerft samt den neuen Baubestimmungen mitgeliefert werden müssen. Bezug durch IOU oder Verband.

Hier hat der Löwen-Vater wieder einmal zugeschlagen. . . .

und Claus Schenkel kann trotz seinem Pech glücklich sein . . .

Deutsche Meisterschaft in Berlin

45 O-Jollen Kämpfen vom 22. September bis 26. September 1969 auf der Grossen Breite der Unterhavel um den Titel des Deutschen Meisters. Vier Schweizer Segler, an ihrer Spitze der Präsident der Schweizer O-Jollen-Vereinigung, Max Baltis, nahmen an der vom Segler-Club Gotha ausgerichteten Meisterschaft teil.

Favorit war der mehrfache Europameister Uwe Wolke aus Berlin, der mit seiner »Seelachs« gleich am ersten Tag einen ungefährdeten Tagessieg errang. Dieser erste Tag war zugleich der härteste der gesamten Wettfahrreihe: Ein Sturm mit acht Windstärken zwang fast die Hälfte aller Teilnehmer zur Aufgabe.

Die eigentliche Entscheidung aber fiel in der vierten Wettfahrt, als dem in klarer Führung liegenden Klaus Schenkel das Grosfall brach. Doch anstatt entmutigt aufzugeben, segelte er ans Ufer, reparierte provisorisch sein Fall und verfolgte dann das Feld. Sein 34. Platz in dieser Wettfahrt reichte jedoch nicht aus, um Deutscher Meister zu werden.

F all-Bö en . . . Fall

Alwin Voss aus Aachen teilt mit, dass am Rüsse/Eifel eine neue O-Jollen-Flotte gegründet wird. Klasse!

Ein Brief von Rudolf Plenk heisst es: »Bei uns am Steinhuder Meer hat sich die Nachfrage nach der O-Jolle erhöht, seit Sperrholz- und Polyester-Boote zugelassen sind. Es wurden mehrere Boote bei verschiedenen Werften in Auftrag gegeben.«

In der Schweiz hat der grosse Verkaufboom älterer Boote eingesetzt. Alles wartet auf den neuen »Dampfer« . . .

Die O-Jollen-Flotte Brasilien hat 31 aktive Segler. Und zwar ganz vorrätig! Wir denken deshalb an eine Weltmeisterschaft in Sao Paulo — und machen ganz einfach einen »Schlepp« . . . Uebrigens ist unser Vizepräsident beruflich zur Zeit in Brasilien und hat bereits Kontakt aufgenommen. Viele Grüsse von Wiebe Beekhoff!

An der Hamburger Bootsmesse 1970 stellt die Bootswerft Fricke die neue Formverleimte aus. Vielleicht sogar auch die aus Kunststoff, Ernst-Merk-Halle, Stand M 153 (23. 1.—1. 2. 70). Ebenfalls soll als Neuheit ein Aluminium gezeigt werden, wobei Vreeken mit Fricke zusammen das perfekt passende Segel liefert. Team-Work!

Schenkel blieb als Trost der Preis für den grössten Pechvogel: ein neues Segel, gestiftet und überreicht vom holländischen Segelmacher, Herrn Vreeken H.B.

Ergebnisse erstes Drittel:

Boot Nr.	Steuermann	Club	Pl.	Pkt.
609	Uwe Wolke	SVST	1	9,2
276	Dieter Bauer	PVC	2	15
544	Manfred Baum	SVST	3	20,9
361	Klaus Schenkel	SVO 3	4	23,0
568	Claus Loewenich	ESV	5	24,0
479	Hans Georg Proniek	SVUH	6	25,0
654	Gerhard Krüger	JSC	7	26,5
341	Axel Meyer	WSCS	8	48,0
363	Anton Böhmig	SVUH	9	50,9
647	Lilo Hamacher	SCG	10	59,0
489	Werner Stressemann	TSC	11	62,0
518	Herbert Wilke	SCOH	12	63,0
366	Wolfgang Schreiber	PSV	13	74
352	Detlef Plenner	YCM	14	74
626	Klaus Jähnk	YCS	15	75

Bester Ausländer war Max Baltis (21.). Der aussichtsreich im Rennen liegende Max Meier war zweimal zur Aufgabe gezwungen.

I-B ö en . . . Fall-Bö . . .

Herr Edmund Sommerfeld teilt uns mit, dass er an der Hamburger Bootsmesse eine formverleimte O-Jollen-Schale ausstellen werde.

Die neue O-Jolle wird ebenfalls an der Zürcher Bootsmesse (Februar) gezeigt.

Die diesjährige Berliner Meisterschaft, durchgeführt vom Potsdamer Yachtclub, wurde von Dieter Bauer gewonnen.

Im März wird die Bootswerft Otto Bollfrass an der Berliner Ausstellung ihre Formverleimte zeigen.

Rudolf Keil teilt mit, dass die Europameisterschaft 1971 am Dümmersee gesichert sei.

Sollten wichtige Wettfahrberichte oder Ergebnisse fehlen, so liegt dies nicht an der Redaktion, sondern . . . (Sagen wir, es sei das Postamt gewesen.)

In Berlin tritt ein Meister zurück. Nicht um dem Segelsport den Rücken zu kehren. Nein, Dieter Bauer will mit einem grösseren Boot ganz einfach auch einmal seine ganze »Slippe« an Bord nehmen. Nach einer so langen, erfolgreichen Regatta-Tätigkeit ist das schliesslich zu verstehen. (Eigentlich könnte er in der nächsten IOU-

«Wurm- und Bang-Zeiten am Ammersee!»

Ja leider herrscht dort zuviel Ruhe. Eine »Sturm- und Drang-Zeit« wäre uns allen viel lieber. Vielleicht helfen auch hier Neubauten zu neuem Interesse. Oder Ausflüge in andere Reviere . . .

Folgende Ergebnisse wurden von Heinz Biermann eingesandt:

- Einhandwettfahrten des Herrschinger SC an Pflingsteden**
Traditionelles Treffen von Schweizern und Süddeutschen.
Erste Wettfahrt bei schönem Wetter und Nordostwind Stärke 3—4. Zweite Nordost mit Stärke 2 ablaufend. Dritte Wettfahrt »Opfer« des Westwindes mit Stärke 7—8 und hohem Seegang.
1. Z 49 Franz Haldemann SCSIM
2. Z 52 Alois Baumgartner SVT
3. Z 63 Max Baltis SCE
4. Z 7 Marga Guldou SCSIM
5. G 367 Heinz Biermann DSC

- Flottenmeisterschaft Ammersee 19./20. 7. 69**
3 Wettfahrten, durchwegs bei 1—2 Windstärken, Nordost. 9 Teilnehmer, Veranstalter Diessner Segelclub.
1. G 142 Martin Wolenschläger 4,5
2. G 367 Heinz Biermann 5,6
3. G 36 Arthur Bayerbach 6,6
4. G 722 Chr. von Hörmann 14,9
5. G 61 F. Hudelmeier 17
6. G 291 Rosenbach 17
7. G 226 Rössle 25
8. G 220 25
9. G 462 Dr. E. Bayerbach 26

- Sommerwettfahrten Ammersee 2./3. 8. 69**
3 Wettfahrten, Nordostwind 2 ablaufend
Gemeindefeld 9, gestartet 7.
Veranstalter Diessner Segelclub.
1. G 142 Martin Wolenschläger 4,0
2. G — Rexroth, SCN-Esseb 4,5
3. G 367 Heinz Biermann 7,2
4. G — Ross 12,9
5. G — Dr. Schlippe! 15,0
6. G — Helmrich 17,9
7. G — Rosenbach 19,0
8. G — Popp n. 9.
9. G 226 Rössle n. 9.

—Leider ist das schon alles. Wir hoffen sehr, dass in den nächsten Jahren wieder mehr los ist. Ein Lichtblick ist, dass wir für nächstes Jahr mit 4 Neuzugängen rechnen.«

Zeitung seine Segel-Memoiren veröffentlichten.)

Der Berliner Eispokal wurde bei »eisigem« Wind von Uwe Wolke gewonnen, mit drei ersten Plätzen, vor Wolfgang Funke mit dem zweiten Plätzen, gefolgt von Gerhard Krüger.

In der Flotte Zwischenahner Meer ist Peter Krupp von seinem Amt zurückgetreten. Die Arbeit des Flottenchefs wird Walter Seger übernehmen. Dazu viel Erfolg.

Die Teilnahme des österreichischen Spitzenseglers, Dr. W. Erndl, an den Int. Schweizermeisterschaften in St. Moritz 1969, lässt darauf schliessen, dass er auch 1970 die Europameisterschaft in der Schweiz bestreiten wird. Und die Alpenseglerbesten! Alle Oesterreicher sind herzlich willkommen.

Ueber die Berliner Reise der 4 Schweizer hiess es in der »Yachting«: »Für uns Schweizer war Berlin eine Reise wert. Sicher nicht der Preise wegen. Doch all die Eindrücke gaben Einblick in andere Sitten. Und vor allem in andere Bräute in anderen Zonen: in der DDR zum Beispiel. Trost für die vielen O-Jollen-Segler Ostberlins mag sein, dass sie wenigstens ab und zu Westwind haben . . .

Gut gebrüllt — Löwe!

Lieber Max!

Endlich kommt der langersehnte Bericht der Flotte Essen, 1969 war bisher das grösste und erfolgreichste Jahr der Flotte Essen. Von ca. 450 Segelyachten die grösste Klasse in Essen. Das Jahr fing gut an, 37 Meldungen Ostern zum Grün-Weiss-Pokal. Trotz Wintertraining der Essener Segler Horst Klein, Adolf Passmann, Alfred Schiller und Claus Loevenich (die mit zur Spitzengruppe zählen) ging der Wanderpreis 1969 an den nicht erwarteten und nicht von uns gekannten holländischen Segler van Tongeren.

Die Holländer waren mit 3 Booten vertreten. Bei allen 3 Wettfahrten herrschte ein starker Ostwind zwischen 5 und 7.

van Tongeren fuhr zwei Erste und Horst Klein einen Ersten Platz.

Ergebnis: 1. van Tongeren; 2. Horst Klein; 3. K. H. Möller; 4. G. Jelbmann; 5. CL. Loevenich.

Wir üblich wurde am Ostersonntag im Grün-Weiss gefeiert bei Freibier und frei Essen. Es soll Leute geben, die heute noch mit dicken Köpfen herumlaufen.

Bei den nächsten Wettfahrten fassse ich mich kurz, weil es bei der Anzahl der vielen beteiligten Klassen für uns O-Jollen-Segler nicht so interessant ist.

Gewinner des Blauen Bandes vom Baldeneysee am 1. Mai 1969 Karl Heinz Möller vor Manfred Schäfer.

Pfingsten: (Beteiligung: 29 Boote) 1. Franz Müller; 2. K. H. Möller; 3. G. Korfmacher; 4. Fr. Nollen; 5. G. Jelbmann.

Bei der Essener Segelwoche lagen 26 Meldungen vor.

Ergebnis: 1. K. H. Möller; 2. Kl. Jönki; 3. A. Morzfeld; 4. M. Schäfer; 5. Fr. Müller.

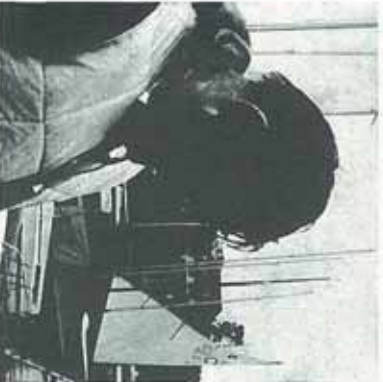
Als Ereignis der Essener Segelwoche gait der Mannschaftskampf, der zusammenge stellt aus je einer O-Jolle und einem Zugvogel aus einem Verein. Am Start waren 16 Mannschaften.

Ergebnis:

1. Mannschaft E. S. C. R. O-Jolle Fr. Müller
2. Mannschaft W. S. B.
3. Mannschaft H. S. C.

An der Flottenmeisterschaft nahmen 35 O-Jollen-Segler teil.

Ergebnis: 1. G. Korfmacher; 2. CL. Loevenich; 3. R. Franzmann; 4. H. Klein; 5. Fr. Nollen.

Arg abgekämpft, der neuvermählte Günther Korfmacher ...

Als 2. Ereignis des Jahres gilt der frisch aus der Taufe gehobene E. S. C. R.-Eiscup gestiftet von Claus Loevenich. Ausserdem wurde noch ein weiterer Wanderpreis für den besten auswärtigen Segler, der nicht gleichzeitig Punktbester ist, von unserem Essener Kameraden Hans Korte gestiftet.

Um nicht unsere Segler von der Teilnahme an dem Berliner Eispokal abzuhalten, werden wir jährlich den Eiscup ein Wochenende nach der Berliner Veranstaltung ausrichten.

Der Stifter des Essener Eiscups hat es dem austragenden Verein E. S. C. R. zur Auflage gemacht, dass bei dem Eiscup nur die O-Jollenklasse gestartet wird und der Start grundsätzlich von der Mitte des Sees zu erfolgen hat.

Der erste Eiscup 1969 war mit 42 Meldungen ein voller Erfolg. Namhafte Leute wie Schliaker aus Steinhude, Korfmacher aus Neus, K. H. Sander vom Möhnesee und Dieter Braun aus Haltern schauten nicht die Anreise in dieser Jahreszeit.

Der austragende Verein E. S. C. R. liess sich die Schau nicht nehmen, gleichzeitig mit einem Jahresausklang der Segelsaison mit 2 Abenden Tanz und Freibier die Ausrichtung des Eiscups zu verschönern.

Der Grün-Weiss-Pokal zu Ostern und der Eiscup im November werden in Zukunft als Schwerpunktregatten für O-Jollen auf dem Baldeneysee besondere Bedeutung finden. Zum Abschluss möchte ich erwähnen, dass die Beteiligung während der gesamten Welterhellen 1969 in Essen noch grösser gewesen wäre, wenn nicht gleichzeitig etwa 10 unserer besten O-Jollen-Segler auf auswärtigen Revieren an bedeutenden Wettfahrten teilgenommen hätten.

(Claus Loevenich)

Wind aus «Sao Paulo»

Sao Paulo, August 1, 1969

Dear Mr. Max Bahits:

We were very pleased to receive your letter dated April 20, which came through Mr. Calo Caluby, who is no longer with the O-Jolle fleet.

From the 31 boats you asked, there are about 20 in good conditions, fifteen active and an average of ten to twelve participating in our regattas.

The O-Jolle fleet was no longer active, a few years ago, due to two long dry years, which lowered our water reservoir Guarapiranga, and no sailing could be done and also due to the development of other fleets, mainly "Snipe" and "Finn".

However, an entirely new group of sailing enthusiasts brought back to life the old fleet. Needless to say that in the very first regattas we raced with about five boats, we were looked at like out-of-date Frankensins. The boats were not properly equipped or well taken care of. The cotton sails were mouldy and out of shape.

In a very short time, however, our fleet showed a fantastic improvement. Many "moth-balled" boats were purchased by new owners, others were rebuilt, well rigged and now all members have brand new imported Dacron sails.

We lack, though, precise information on the latest rules, dimensions, permissible riggings and construction details. For this reason we would appreciate any data and drawings you could send us. By all means. Attached we are enclosing a list of the O-Jolle in activity, with their numbers, names and owners.

We would be very pleased to hear from you and other members of the O-Jollen-Union. Our correspondence may be kept in both English and German.

With kindest regards we remain,

Marjo Bandeira
O-Jolle Fleet-Capt.

copy to:
Mr. Wiebe Beekhof, Mr. Hanns Beck

«Fortbestand des milden, herbstlichen Wetters. Wenig bis kein Wind.»

So die Vorzeichen. Dann auch Realität. Langes Warten, ob die breite Nebeldecke sich lichten wird. Ob wenigstens die Sonne durchbricht und die Sicht zum gegenüberliegenden Ufer freigibt. Das nämlich würde Wind bringen, Wind für den 2. Start der Flottenmeisterschaft der O-Jollen vor Klichberg auf dem Zürichsee. So sass man geduldig sonntags früh um das Cheminée, diskutierter, wartete, bereit froh wenigstens am Samstag einen abgekürzten Kurs fertig gesegelt zu haben. —

Ein leichtes Kräusen war schliesslich Anlass, die Startverschiebung aufzubrechen, und Grund die 20 Boote starten zu lassen. Die anfänglich zögernde Brise gab bald einen leichten konstanten Nordwind und ermöglichte so eine faire Kreuz. Der gute Optimismus war damit belohnt. Besonders deshalb, weil anfänglich das Ausliegen der Startlinie wegen den Schratlungen Schwierigkeiten zeigte. Glück? Vielleicht «Zweifel-Courage».

Wenig Wind, keine Wellen und trotzdem gute Fahrt. Denn sie läuft und läuft und läuft. Recht gut sogar. Man musste sich nur der Situation anpassen. Eines steht natürlich fest: nicht der Wind war Ereignis; für einmal die Stimmung dieses Herbstes. Dem Romantiker ein Vergnügen. Den anderen? Ein windiges Jahr hat eben auch ruhigere Zeiten. — Bald brach die Sonne durch und gab dem bisher Ueberlehnender und Durcheinanderschieben der Segel wieder erkennbare Form. Man glaubte sich wieder an einer Weittahrt. Die Raumstrecke wurde um Dreiviertel gekürzt. Der Vorwindkurs und die recht lange Zielkreuz konnten aber gut und voll ausgesegelt werden. Mit dem Auflösen des Nebels wiederholte sich das Spiel vom Samstag: gänzliche Windstille. Aber auch diesmal, erst nachdem vom Zweischiiff die drei «Schluss-Tönen» dem letzten Segler die Ankunft bestätigten hatten.

Damit ist eine sehr aktive Saison mit vielen Auslandsstarts hinter uns. Vor uns liegt ein ereignisreiches neues Jahr. Mit einem Doppelanlass bei uns in der Schweiz: Europameisterschaft und Alpenmeisterschaft. Mehrere haben bereits ihr Boot verkauft und erwarten die vielversprechenden neuen: formverleimt oder Kunststoff, mit Doppelboden, mit Holz- oder Alufirgig. Uebrigens an der Zürcher Bootsmesse zu sehen.

Werbung? Einfach ein Zeichen der steten Aktivität unserer Klasse. National wie international!

Last but not least:

Der Flottenmeister 1969 heisst: Alois Baumgarter, SVT, 2,9 Punkte.
2. K. Hiediger, SVK, 4,5 Punkte.
3. F. Stämpfli, SCSIM, 6 Punkte
4. G77z-Chr. von Hörmann, ASC, 7,6 P.
5. M. Meier, YCR, 9 Punkte.
6. W. Heilstein, SCE, 9 Punkte.
7. W. Heubergler, SCSIM, 16 Punkte.
8. R. Jansen, SCSIM, 18 Punkte.
9. M. Guldou, SCSIM, 18 Punkte.
10. W. Michel, SVT, 19 Punkte.

Gefolgt von: J. Sprecher, K. Kopp, J. Bundl, H. Jäger, H. Teuscher, E. Buchegger, H. Jansen, V. Wepfer.

Wir danken allen Helfern der Segler-Vereinigung Klichberg. Und der Segler-Vereinigung Thalwil, die uns freundschaftsweise die Clubräume für unser «Flotten-Pot-au-feu» überlassen haben. MB

Organisation der IOU

Präsident:
Max Ballis, Reibergstr. 53, CH-9049 Zürich
Telefon 25 20 34 oder privat 44 02 90

Vizepräsident:
Wiebe Beekhof, v/d Sande Bakhuyzenstr. 86
Hilversum, Holland

Sekretär:
Hanne Beck, Graefestr. 43, G-1 Berlin 61

Flotten Deutschland:

Ammersee:
Artur Bayebach, Herrenbachstrasse 25c.,
89 Augsburg

Bad Zwischenahn:

Walter Sager, Sykerstrasse 49, Postfach 86

287 Delmenhorst

Baldeneysee-Essen:

Claus Loewenich, Morikestr. 47a 43 Essen

Berlin:

Uwe Wollé, Medebacherweg 28, 1 Berlin 27

Berlin-Tegel:

Gerhard Krüger, Grunewaldstrasse 35,
1 Berlin 62

Berlin-Unterhavel:

Hermann Richter, Daumstr., 1 Berlin 20

Berlin-Wannsee:

Dieter Bauer, Jungfernstieg 25a, 1 Berlin 45

Dümmelsee:

Rudolf Keil, Orningstr. 28, 45 Osnabrück

Hallert:

Rudolf Sorber, Postfach 1406, 463 Bochum

Lübeck-Ratzeburg:

Werner Kahl, Gartenstr. 8, 2418 Ratzeburg

Möhlensee:

Karl-Heinz Sander, Friedrich-Ebert-Str. 34
475 Ulna

Rursee-Elfel:

Alwin Voss, Alexanderstr. 95-97, Aachen

Sorpesee:

Klaus Jöhnk, Ziegelestr. 47, 597 Plettenberg

Steinhuder Meer:

Rudolf Plenk, In der Heide 55b,
3053 Steinhude

**Unserem guten
Hanne Beck
ein herzliches
Dankeschön für seine
unermüdliche Arbeit —
und weiterhin:
Prost Prost Kamerad!**

Wichtig:
Ergänzungen oder mangelhafte Angaben
bitte sofort der Redaktion mitteilen.

Fricke bringt die neue O-Jolle formverleimt und Kunststoff

mit Doppelboden, mit Alurigg,
wie Sie wünschen.

Bootswerft Fricke
2841 Lembruch über Diepholz
Telefon (05447) 274

Spezialist für Neubauten, Masten und Spieren

Bootsbauerei Otto Bollras
1, Berlin 20
Am Pichelssee 50
Telefon (0311) 368.41 49

Wir bauen für Sie:

Die O-Jolle aus GFK mit Sperrholzdeck oder aus formverleimtem Sperrholz

Informieren Sie sich bei uns
oder verlangen Sie
Prospektmaterial.

Sport Center Rolf Hilbbe
Bootswerft
3053 Steinhude
Telefon (05033) 8416

Bootsrumpfe aus formverleimtem Sperrholz

FD, Finn-Dinghy-Korsar und
neu: O-Jolle

Edmund Sommerfeld KG
Sportbootwerft
2057 Wentorf/Hamburg
An den Kasernen 44
Telefon (0411) 7202724

Bericht:

Durch lange Verhandlungen, die von Herrn Max Ballis, Präsident der Internationalen Olympia-Jollen-Union, mit dem Deutschen Seglerverband geführt wurden, ist es gelungen, die «alte» O-Jolle zur «neuen» entstehen zu lassen. Trotzdem wir noch jährlich etwa 15 Stück Vollholzboote in dieser Klasse in unserer Werft fertigten. Es schien seinerzeit, als würde die O-Jolle von anderen Klassen abgelebt, aber es hat sich gezeigt, dass sie sich nicht nur als Regattaboat, sondern auch als Familienboot nutzen lässt. Wieviele Ehefrauen beglücken doch ihre Männer bei auswärtsigen Regatten, welches bei anderen Einhandklassen nicht in diesem Masse geschieht. Dies ist ein Beweis für die rege Anteilnahme der Ehefrauen an den Wettfahrten. Man ging davon aus, die neue O-Jolle, die nun ab 1. 1. 1970 in formverleimter Schale und in Kunststoff, die beide mit Doppelboden gebaut werden können, nicht als neue Klasse entstehen zu lassen, sondern gleichwertig mit der «alten» laufen zu lassen. Sogar der Mast, der auch in Alubauweise zugelassen ist, kann auf die Vollholzboote gesetzt werden, ohne vorher Um-takelungen vornehmen zu müssen. Gewichtsmässig bleibt die O-Jolle bei Vollholzboaten = 150 kg (ohne Fussboden) und bei formverleimten und Kunststoffbooten = 160 kg (einschl. Fussboden) erhalten. Diese planerischen Arbeiten wurden vom früheren IOU-Präsidenten, Oski Weber, realisiert.

Wir sehen bei dem Doppelboden, der bei nochmaliger Korrektur nun auch tatsächlich aus den Öffnungen im Spiegel lenzt, einen grossen Vorteil. Sämtliches Spritzwasser, das bei der O-Jolle auftritt, kann direkt nach achtern abfließen. Ferner wird sich herausstellen, wie sich bei schneller Reaktion des Seglers scheint uns dies absolut gegeben.

Der Bootskörper wird neuerdings nach Halb-schablonen vermessen, diese können von uns bezogen werden. Wir haben inzwischen die ersten 3 Stück Sommerfeld-formverleimten Schalen im Ausbau und werden auf der Hamburger Bootsausstellung diese O-Jolle, sowie höchstwahrscheinlich eine O-Jolle in Kunststoff auf unserem Stand M 153 in der Ernst-Merk-Halle zeigen.

Bootswerft Georg Fricke gez. E. Danhus

Alpenseemeisterschaft St. Moritz

26. Juli bis 1. August

Europameisterschaft Stansstad

3. bis 8. August auf dem Vierwaldstättersee

Ausschreibung für Zimmer-Reservationen

Das wäre eigentlich der richtige Titel. Es geht in diesem Artikel darum, dass wir spätestens Ende Februar 1970 für St. Moritz und Stansstad Ihr Zimmer reservieren wollen. Sie erreichen damit zwei Dinge: erstens die günstigsten Arrangements, zweitens dank der Vorbereitung und der Vorentscheidung einen wirklich guten Platz.

Aus eigener Erfahrung wissen wir, dass vielfach im Frühjahr schon die besten Orte belegt sind. Und aus Stansstad hören wir, dass es sogar erforderlich ist, will man das Risiko einer Absage nicht eingehen.

Wir haben uns deshalb entschlossen, für jeden Teilnehmer an einer dieser Wettfahrten — besser natürlich an beiden — aufgrund seiner Voranmeldung ein gutes und preiswertes Angebot einzuholen.

Aber es ist erforderlich, dass die Voranmeldung bis zum 14. Februar 1970 gemacht wird.

Die einzelnen Flottenchefs haben mit der Auslieferung der IOU-Zeitung Prospekte über beide Orte erhalten, damit Sie sich informieren können.

Was die Lage betrifft: St. Moritz gilt als windsicher und man kann täglich den berühmten Malojawind ab 10.30 Uhr erwarten, der mit 3 Stärken beginnt und am Nachmittag bis auf 4 und 5 aufricht. Stansstad ist ebenfalls gut. Es sind sogar zwei Reviere vorhanden: entweder vor Stansstad

selbst oder der gleich anschliessende Alpenchertsee mit Thermikwind.

Natürlich sind für Frau, Kinder und Fremden ebenfalls schönste Ferien garantiert. Der St. Moritzersee liegt auf 1600 m inmitten herrlicher Alpenwelt. Zum einen sind die Wettfahrten völlig überschaubar, zum andern gibt es einfach alles, was man sich wünschen kann. Sogar auch preisgünstige Lokale... Nebst den Hotelzimmern können auch Ferienwohnungen gemietet werden, Appartements oder Privatzimmer. Stansstad hat zudem die sehr gute Möglichkeit eines Massen-Camps: ein modernes Haus mit Betten, Küche, Duschen, pro Person die Nacht Fr. 3.50 (total 154 Betten). Das hat den einzigen Nachteil, während dieser Tage mit einer grösseren Familie zusammenzuleben. Uebrigens ist Stansstad per Auto nur eine Viertelstunde von Luzern und eine ganze von Zürich weg.

Weiden Sie sich auf den Termin hin mit Ihren Wünschen bei uns, mittels des Coupons. Wir werden sofort Offerten einholen und Ihnen diese Angebote zustellen. Wir werden auch darauf achten, dass noch ein vorzeitiger Abmeldetermin Bestandteil dieser Offerten sein wird, denn schliesslich könnte mal was Unvorhergesehenes passieren. Kommt zu uns in die Schweiz. Es wird in jeder Hinsicht ein herrliches Erlebnis sein. Wirklich einmal Ferien machen.

Voranmeldung senden bis 14. Februar 1970

an Max Baile, Rabbergstrasse 53, 8049 Zürich, Schweiz

Ich komme nach St. Moritz Ankunftstag 25. Juli
Abreise tag für Stansstad 2. August

Ich bin begleitet von:

Erwachsenen und Kindern)

Gewünscht wird:

- Hotelzimmer mit Frühstück / oder Halbpension / oder Vollpension / Bad / Dusche
(Zutreffendes unterstreichen)
 Ferienwohnung, zum Selberkochen
 Appartement-Wohnung, zum Selberkochen
 Privatzimmer (ohne Essen)
 Campingplatz (etwa 5 km vom See entfernt)

Ich komme nach Stansstad Ankunftstag von St. Moritz 2. August
Abreise tag 8. August

Ich bin begleitet von:

Erwachsenen und Kind(ern)

Gewünscht wird:

- Hotelzimmer mit Frühstück / oder Halbpension / oder Vollpension / Bad / Dusche
(Zutreffendes unterstreichen)
 Ferienwohnung, zum Selberkochen
 Privatzimmer (ohne Essen)
 Massenzimmer Fr. 3.50 pro Person die Nacht
 Campingplatz

Bitte genau ausfüllen, damit aufgrund dieser Angaben keine Rückfragen notwendig werden. Besten Dank.

Name

Adresse

Telefon

Termine Termine

1. und 2. Mai
«Kupferer Rohrdommel» Dummersee
Seglervereinigung Hölde

2./3. Mai Zinnuhr der O-Jollen
Yachtclub Wameli Möhne e. V.

4. bis 10. Mai
Int. Deutsche O-Jollenmeisterschaft
Steinhuder Meer
Wettfahrtvereinigung Steinh. Meer

7./8./10. Mai Mähneseepokal
Yachtclub Wameli Möhne e. V.

Pflingsten 16./17./18. Mai
Einhandwettfahrten Ammersee
Herrschinger SC

26. Juli bis 1. August
Alpenmeisterschaft St. Moritz
und Hans-Badrut-Cup
anschliessend:

3. bis 8. August
Europameisterschaft vor Stansstad
Vierwaldstättersee

12./13. Sept. Sommerwettfahrten Mähnesee
Yachtclub Wameli Möhne e. V.

31. Okt. und 1. Nov. Skl-Yachting
Segelkameradschaft Mähnesee e. V.

Neue Bauvorschriften

In den neugschaffenen Bauvorschriften haben sich Kleinigkeiten geändert, welche sich als Rechenfehler eingeschlichen haben. Bei den bereits verkauften Exemplaren sind folgende Abmessungen zu korrigieren:

Seite 3

a) Rumpf bei: Deckhöhe am Spiegel von Oberkant Heilung bis Seite Dock.

m =	523	+ 5	p =	500	+ 18
		-20			-11
n =	492	+ 8	q =	536	+ 24
		-17			- 8
o =	482	+ 14	r =	580	+ 30
		-14			- 5

Seite 5

g) Fussboden: Es muss heissen:

Der Fussboden muss sich in der Mittelachse des Rumpfes mindestens 20 mm, höchstens 230 mm über der Innenseite der Schale befinden. Und nicht mehr: 70 bzw. 150.

IOU-Abzeichen

Das sind die neuen Embleme für den Blazer, wobei die Schrift je nach Land wechselt:

IOUZ für die Schweiz
IO.U.G. für Deutschland
IO.U.H. für Holland usw.

Ausführung: gestickt in dunkelblau, rot und weiss. Preis: DM/./F 5.—
Bestellung an die Redaktion, wobei dies als Sammel-Auftrag durch die Flottenchefs erfolgen soll.

IOU

«Der kritische Wasser-Spiegel» erscheint dreimal jährlich, im Frühjahr, Herbst und Winter

Als Kontaktler von Land zu Land zwischen allen O-Jollen-Reglern und Freunden unseres Kraisles.

Herausgegeben von der Int. O-Jollen-Union
Redaktion durch Max Baltis, Zürich-Schweiz
Versand durch die Flottenchefs

Wer «Raum» verlangt, dem sei er gegeben!

(Vorausgesetzt, er sei dazu berechtigt.)

Damit wird schliesslich eine Position bestätigt, die durch Taktik, Technik, Einsatz und ein wenig Glück erkämpft wird. Nicht nur an Wettfahrten. Auch bei der Verwirklichung gesteckter Ziele unserer IOU. Denn vom holländischen Seglerverband ist tatsächlich die Zusage zu den neuen Baubestimmungen eingetroffen, nachdem nochmals mehrere harte Argumente hin und her wechselten. So danken wir dem K.V.N.W.V. für die positive Einstellung und die tolerante Haltung.

Wer «Raum» verlangt, dem sei er gegeben! (Vorausgesetzt, er habe was zu zeigen). An der Hamburger Messe beispielsweise, oder auch in Zürich, wo das «Trocken-Segeln» in heissen Diskussionen geübt wurde, wo gute Kritik aufeinandertraf. Allein in Hamburg waren drei O-Jollen ausgestellt und die Verkaufszahlen der beiden Werften Fricke und Hibbe zeigen, dass die Entwicklung richtig liegt. Den Eigenem neuer Boote in der Schweiz, in Holland und Deutschland ein Dankeschön für diesen Entschluss, und all denen auch, die dieses Denken unterstützen. Die Erfahrungen mit den Neubauten sind gut. Und

sogar sehr gut die ersagten Plätze an bisherigen Wettfahrten. Ich denke dabei an den «Löwen» anlässlich der sehr harten Deutschen Meisterschaft.

Wer «Raum» verlangt, dem sei er gegeben! (Vorausgesetzt, er entrichte seinen Obolus). Damit helfen die Inserenten unserer IOU-Zeitung mit, die Kontaktkosten zwischen allen O-Jollen-Seglern etwas zu mindern. Es hat sich eindeutig gezeigt, dass diese Information unsere gesamte Organisation fördert. Beispielsweise haben wir für die Europameisterschaft 1970 allein aus dem Ausland 39 Meldungen, obwohl die Ausschreibung erst in dieser Zeitung veröffentlicht wird. (Übrigens arbeitet das Organisations-Komitee des Segelklubs Stansstad auf Hochtour). Grossebelegungen zeigten auch zwei gleichzeitige Schwerepunkt-Regatten am 1./2. Mai 1970: 45 O-Jollen auf dem Dümmersee, 36 an der Möhne. Tage später bereits wieder 47 an der Deutschen auf dem Steinhuder Meer. Die Flotte Essen stelle an Pfingsten auf dem Baldeneysee die meisten Boote. Und am Ammersee war das Meldergebnis zu den Einhandwettfahrten überraschend gut.

Unser Terminkalender zeigt, dass was los ist.

Kaum verlangt schon gegeben. (Vorausgesetzt, die Flottenchefs haben sich dafür eingesetzt). Die beschlossenen IOU-Beiträge nämlich, welche mithelfen, unsere Organisation zu tragen. Es sollen wonige Segler sein, die sich für einen Beitrag nicht entschliessen können.

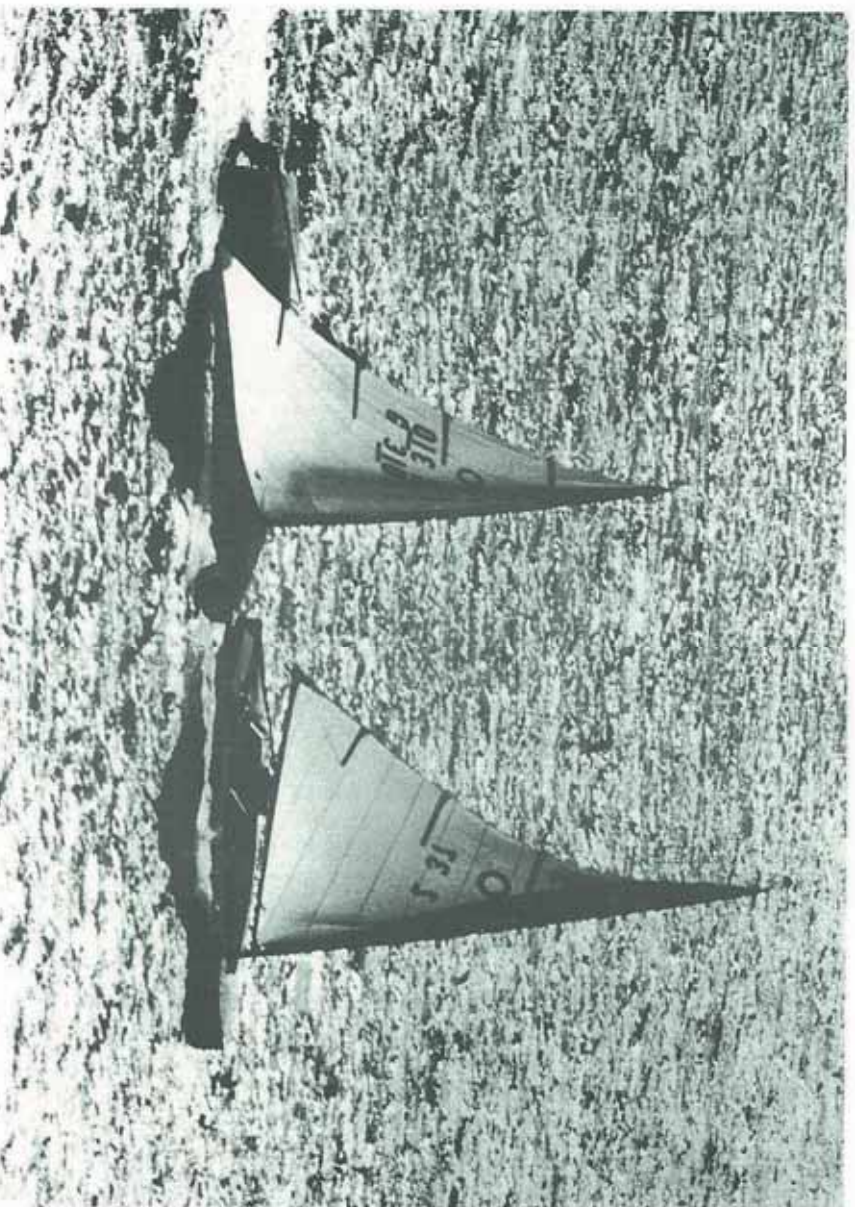
Die Jahresbeiträge werden ab jetzt nach Berlin überwiesen. (Siehe Protokoll Sitzung Hannover).

Anschritt des neuen Schatzmeisters:
Hubert Liss, Sonderkonto O, 1000 Berlin 65, Konto-Nummer 1255 06, P.O.-Amt Berlin-West. Bereits erfolgte Zahlungen nach Zürich werden von hier aus direkt mit Berlin geregelt.

Nun wünsche ich allen eine erfolgreiche Segelsaison. Bei viel Wind nicht zuviel Kenternungen. Bei Flaute den sportlichen Humor.

Max Baltis
Präsident der IOU

In voller Fahrt (St. Moritzsee)

Ein «Königliches» Ja vom holländischen Seglerverband

KONINKLIJKE VERBONDEN NEDERLANDSCHE WATERSPORT VEREENIGINGEN
CENTRAAL BUREAU
VOOR WATERSPORT

K. V. N. W. V.

AMSTERDAM (ZUID) 7
VAN ELSLANDSTRAAT 24
TELEFOON 020-790288
POSTWEGENBEREIK 12
POSTNUMMER NR. 9188

24 maart 1970

De secretaris van de
Internationale Olympisches Unie,
District Nederland,
de veldwegboeren heer F. J. Rensman,
Bosstraat 39a,
BOEIJMOR.

Geeachte heer Rensman,

In zijn vergadering van 19 maart j.l. heeft het dagelijkse bestuur der Koninklijke Verbonden Nederlandse Watersport Verenigingen BV versook om erkenning van de nieuwe bouwovereenkomsten van de Olympiade, gedaan in uw brief van 29 januari 1970 en in die van de Olympiade, da 1.0.0. van 7 maart j.l. op nieuw in beschouwing genomen.

Het men en ander vond ermede plaats, omdat er sedert 2 oktober 1969 — de datum van onder van u gerochte brief — een reglement voor het bouwen, erremen en erzoeren van vedersjgklasses tot stand kwam en op 31 januari d.a.v. door de jaarlijkse algemene ledenvergadering werd aanvaard. Een exemplaar daarvan gelieve u bijgesloten aan te treffen. Als gevolg daarvan en ook naar aanleiding van een aantal door u en de heer Bailin aangevoerde nieuwe argumenten en verzochte gegevens, kan ik u thans berichten dat het bestuur op zijn oorspronkelijk genomen besluit is terug gekomen en er in heeft toegestaan de nieuwe klassevoorschriften te accepteren, mits eveneens de Technische Commissie voor Zelfvaart op de Binnenwateren daartegen geen bedenkingen heeft. In haar vergadering van woensdag 25 maart a.d. zal dit onderwerp aan de orde worden gesteld; over haar bevindingen valt u zo spoedig mogelijk op de hoogte worden gesteld.

Ik verzocht u gunstig de president van de IOU van de inhoud van de dees brief in kennis te stellen.

Respectvol,

F. J. Rensman,
secretaris.

Bericht vom Möhnese 1969

Er kommt erst jetzt, weil «Ski-Yachting» der IOU-Flotte Möhnese der eigentliche Abschluss der Saison 1969/70 ist, und die letzte Disziplin — das Skilaufen — gerade stattgefunden hat.

Diese Kombination Segel-Skilaufen wurde erstmalig im November 1968 veranstaltet, wobei jeweils das Aussegeln von drei Wettfahrten im November auf dem Möhnese, das Skilaufen im Februar des darauffolgenden Jahres im Sauerland durchgeführt wird.

Nun haben wir gerade die Abfahrtsläufe mit viel Gaudi hinter uns gebracht, somit kann der Jahresbericht in «Maxens Presse» gehen:

Zinnuhr-Regatta der Olympialojten
Diese Regatta hatte am 11. und 12. Mai ihren ersten Geburtstag. Bei Beteiligung vieler guter Segler aus dem In- und Ausland war sie ein voller Erfolg und blow up für die O-Jolien an der Möhne (32 Meldungen). Hier nun die Wertung: 1. K. Schenkkel SVB; 2. K. Jöhnk YCS; 3. H. Klein SCH; 4. C. V. Tongeren KZV (Holland); 5. A. Passmann ESVGW; 6. A. Holzhausen SCS; 7. W. Beekhof WSV (Holland); 8. C. Loewich (Vorjahrgewinner der Zinnuhr); 9. G. Jälbmann EYC; 10. D. Loewenich ESVGW; 11. F. Müller ESCR.

Möhnese

Im Anschluss an die Zinnuhr-Regatta beginnt alljährlich die Möhnese an Christi Himmelfahrt. Diese Regatta schliesst 5 Wettfahrten ein, es nehmen ca. 10 Klassen daran teil. Gewinner dieser Veranstaltung wurde F. Müller ESCR.

Kehrstreregatta

Bei dieser Wettfahrreihe ist der Heimatclub der IOU-Flotte austragender Verein. Es ist ebenfalls eine verbandsoffene Regatta mit grosser Beteiligung — wahrscheinlich wegen des für gewöhnlich sehr guten Regattanials. Diesjähriger Gewinner: KH. Sander YCWM.

Ski-Yachting

Die letzte Wettfahrt an der Möhne war dann die Ski-Yachting-Regatta. Wieder viel Prominenz am Start, wobei uns das Erscheinen der Berliner Segler — unter ihnen der Vize-Europameister M. Baum — wegen der weiten Anreise zu der späten Jahreszeit sehr beeindruckt hat. Wie immer bei den Regatten an der Möhne waren auch diesmal fast alle Familien unserer Segler dabei — sie verstehen sich halt. An dieser Stelle soll auch einmal gesagt werden, dass die starke Beteiligung an den O-Jolien-Regatten an der Möhne auf eine herzliche Kameradschaft zur Flotte Badeneysee und neuerdings auch zur Flotte Sorpeese beruht.

Die Abfahrtsläufe in Winterberg/Sauerland sind wohl für alle Teilnehmer eine ewige Erinnerung — es war wie gesagt ein Morgengraud, auch hinterher beim Faschingball des YCWM.

Hier nun die Gesamt-Wertung Ski-Yachting 1969:

1. Ulli Blen, OG 336, Sorpeese
2. Franz Müller, OG 533, Baldeneysee
3. Karlheinz Sander, OG 662, Möhnese
4. Peter Kock, OG 600, Berlin
5. Jupp Portugal, OG 263, Baldeneysee
6. Jupp Eickmann, OG 661, Möhnese

«Neuwe Hoop» op het Zuidlaardermeer

Geen winterslaap voor een verontrust IOU Holland, na het onthelingsbesluit van het Hollandse Verbond. Zij wensen, zoals bekend, geen nieuwe O-Joi, en zwijgen tot op heden op ons aandringen hun standpunt te herzien.

Veel dank overigens aan diegenen, die ons bijstaan in onze strijd voor erkenning. Hopelijk zwicht het Verbond bij het zien van de «NIEUWE HOOP», de onlangs te water gelaten polyester O-Joi, welke met Paasr geexponeerd wordt op de watersporttentoonstelling te Zuilaren. Deze eerste nieuwe O-Joi werd door de Nederlandse bouwver polyester cascor's, de heer Mik voor dit jaar ter beschikking gesteld aan onze nationale kampioen, Tees Schaen.

De eerste opmerkingen tijdens de toewerlating over de vormgeving en de atwerking waren zonder uitzondering zeer gunstig. Voor het beoordelen van vaareigenschappen zijn we nog te vroeg: vergelijkend materiaal is nog niet vaarklaar.

Wat zouden we echter het liefst over deze eigenschappen willen horen? Wij hopen dat ze juist zo goed zijn als onze goede oude jolien; niet beter, en niet slechter. Anders is er iets mis. Het enige voordeel zou moeten zitten in beter lozen, en ken-terbaarheid.

Intussen vaart de «NIEUWE HOOP», op ijsvrije gedeelten van het Zuidlaardermeer, en wij wensen haar en de gehele nieuwe vloot een goede vaart. F. Rensman, secr. 11124 uur race 111

voor Olympialojien over het Zuidlaardermeer. Start op 25 Juli 14.00 uur en finish 28. Juli 14.00 uur.

Deze unieke prestatie-wedstrijd met vele prijzen, festiviteiten en autoriteiten wordt georganiseerd ter meerdere eer en glorie van onze goede O-Joi en zijn Klasse-organisatie.

Deelnemers en belangstellenden zijn die dagen hartelijk welkom!

Zinnuhrregatta und Möhnese 1970

Am 1. und 2. Mai 1970 wurde die Zinnuhr zum drittenmal ausgesetzt. Trotz der parallel laufenden O-Jolien-Regatta am Dümmersee (Kupferne Rohrdamm) waren 32 Boote am Start.

Alle drei Wettfahrten wurden bei Flaute bzw. leichtem Wind ausgesetzt. So war der Flautespezialist und Vorjahrgewinner der Zinnuhr — Claus Schenkkel von der Seglervereinigung 1903 Berlin — sicherer Favorit der Zinnuhrregatta. Aber ein launischer Wind wollte es anders. Die Zinnuhr gewann in diesem Jahr der Segelkamerad Franz Kamann vom ESC — GW Essen. 2. C. Schenkkel (SVB 03), 3. D. Holzhauser (SCS), 4. F. Müller (ESCR), 5. K. Sander (YCWM), 6. K. Jöhnk (YCS), 7. H. Rösen (YCS), 8. H. Jansen (ABC), 9. J. Tigges (YCWA), 10. V. Grundmann (YCWA), 11. W. Schwarz (PSB).

Die Möhnese 1970 fand wieder im Anschluss an die Zinnuhrregatta statt. Es wurden insgesamt 5 Wettfahrten gesegelt — die beiden letzten bei Windstärken zwischen 3—5.

Die Teilnahme war in diesem Jahr nicht sehr gross, lief doch zur gleichen Zeit die internationale Deutsche Meisterschaft. Gewinner der Möhnese 1970 wurde der Essener Franz Nolten vom ESCR.

2. K. Sander (YCWA), 3. K. Jöhnk (YCS), 4. H. Rösen (YCS).

Internationale Deutsche Meisterschaft 1970 Steinhuder Meer

123

Mane Baum, der neue Deutsche Meister, scheint nach dem Rohrdommel-Gewinn vor Lilo Hamacher wirklich zuversichtlich zu sein ...

... was hier in der feuchten Sieger-Taufe, zusammen mit dem Zweiten Wolfgang Funcke und dem Dritten Horst-Werner Kath bestätigt wird.

Hier die berüchtigte Mast- und Grossbaum-Prüfe, welche beim Vermessen den 'Wintert-Nachwuchs' etwas reduzierte ... Da rückte uns einer auf den Pezzi!

Die Wettfahrten landeten vom 4. Mai 1970 bis zum 8. Mai 1970 auf dem Steinhuder Meer statt, durchgeführt von der Steinhuder Segler-Vereinigung e. V. An allen Wettfahrten herrschte sonniges Wetter mit Windstärken bis 6, in Böen bis 8 und mehr, aus östlichen Richtungen. Die Kontrollvermessungen wurden am Nachmittag des 3. Mai und am Vormittag des 4. Mai von dem amtlichen Vermesser, Herrn W. Pelzner, durchgeführt. Es waren 46 Boote aus 6 Regionen, darunter ein Boot aus der Schweiz, gemeldet, vertreten durch Max Ballis. Der vorjährige Deutsche Meister Uwe Wolke vom SV Südsassener/Berlin hatte seine Meldung aus privaten Gründen zurückgezogen und verteidigte seinen Titel nicht. Nach drei Siegen bei der kurz vorher auf dem «Dünner» gesegelten drei Wettfahrten der «Kupfernen Rohrdommel» galt der vorjährige Vizemeister Manfred Baum vom SV Südsassener/Berlin als grosser Favorit der Meisterschaft. Er war in allen 6 Wettfahrten aus der Spitze nicht zu verdrängen und wurde mit einem 1. und vier 2. Plätzen Deutscher Meister 1970 der O-Jollen-Klasse. Beachtlich die Leistung der einzigen teilnehmenden Dame, Frau Lilo Hamacher vom SC Gothia/Berlin, die mit ihrem «Krischan» in der Gesamtwertung den 6. Platz belegte.

Es wurde korrekt und einwandfrei gesegelt und es gab keine Proteste. Der bei allen Wettfahrten anwesende Vertreter des Deutschen Segler-Verbandes, der stellvertretende Vorsitzende des DSV und 1. Vorsitzende des Hannoverischen Yacht Clubs, Herr Hamer Greiner, hat sich mehrfach lobend über die faire und sportliche Haltung der O-Jollensegler geäussert. Die gesellschaftlichen Veranstaltungen der Deutschen Meisterschaft, ein Begrüssungsabend am 3. Mai, ein Bierabend mit «Hammei am Spless», zu welchem die Steinhuder Seglervereinigung eingeladen hatte und ein Festsabend mit Preisverteilung und anschließendem Tanz am 9. Mai fanden in dem hübschen Clubheim der Steinhuder Segler-Vereinigung statt. Zur Preisverteilung war auch der Herr Bürgermeister der Gemeinde Steinhude erschienen. Er gab seiner Freude über die grosse Beteiligung an den Wettfahrten auf dem Steinhuder Meer Ausdruck und überreichte dem besten einheimischen Segler, Herrn Niels Schliker vom SVSTM, einen von der Gemeinde Steinhude gegebenen Preis. Einen sehr schönen Trostpreis für den grössten Pechvogel der Wettfahrtreihe, gegeben von

der Steinhuder Segler-Vereinigung, erhielt der Berliner Wolfgang Schreiber. Die Verteilung der Meisterschaftsbecher des Deutschen Seglerverbandes übernahm der stellvertretende Vorsitzende des DSV, Herr Hamer Greiner. Der Steinhuder Segler-Vereinigung e. V., der Wettfahrtleitung und allen Funktionären sei Dank für die einwandfreie Durchführung der Wettfahrten und die netten gesellschaftlichen Veranstaltungen. H. B.

Übrigens wünschen wir dem Rudi Plank, dass seine Flotte weiterhin wächst, was im «Baugebiet» der neuen O-Jollen nicht sehr schwer fallen dürfte.

1. G 544 M. Baum SVSI	6,4
2. G 600 W. Funcke JSC	20,5
3. G 314 H. W. Kath RSV	22
4. G 680 C. Loevenich ESVGW	22,6
5. G 360 G. Korfmacher YCNO	22,9
6. G 654 G. Kädger JSC	22,9
7. G 666 N. Schliker SCStM	38
8. G 647 Lilo Hamacher SCG	42,9
9. G 20 C. Strübe SCW	49
10. G 479 H. G. Piontek SVUH	51
11. G 361 C. Schenkel SVOC	54
12. G 523 W. Bormann SCO	68
13. G 660 A. Gradl SCD	78
14. G 476 K. H. Berke RSV	78,9
15. G 363 T. Böhning SVUH	79
16. G 649 D. H. Fischer ESCR	83

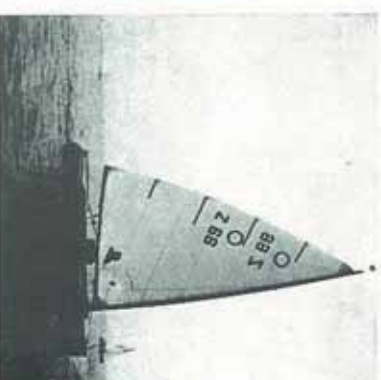
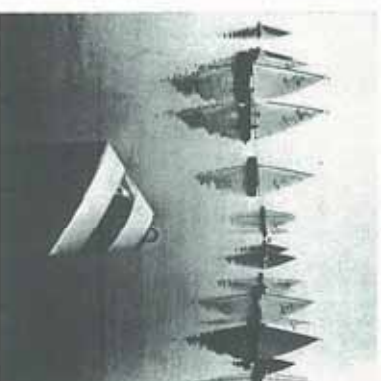
Internationale «Kupferne Rohrdommel» 1970

Dieser von der Seglervereinigung Häde gestiftete Wanderpreis wurde in diesem Jahr zum zweiten Male ausgesegelt. Die Wettfahrten fanden entsprechend der Situationskurve am 1. und 2. Mai statt. Mit 46 Meldungen, darunter 3 Meldungen aus der Schweiz und 5 Meldungen aus Holland, wurde ein hervorragendes Ergebnis erzielt. Nachdem es an den Tagen vor dem 1. Mai ausgiebig gestürmt, geschneit, gehagelt und geregnet hatte, wurden die Segler am Morgen des 1. Mai von gutem Wetter mit leichten bis mittleren Winden überrascht, was während der ganzen Wett-

fahrtreihe anhielt. Einen besonderen Reiz erhielt die Wettfahrtreihe dadurch, dass erstmalig in einer Wettfahrtreihe alle jetzt bei der O-Jolle möglichen Bauweisen vertreten waren. Vollholz mit Holz- und Aluminium, Sperrholz formverleimt mit doppeltem Boden und Holz- und Aluminium, Kunststoff mit doppeltem Boden und Holz- und Aluminium, doppeltem Boden und Aluminium, doppeltem Boden und Aluminium. Die Ergebnisse der Wettfahrtreihe haben gezeigt, dass das Baumaterial bei den vorgeschriebenen Bedingungen in bezug auf Gewicht, Schwerpunkt und Laterzplan

Start zur 2. Wettfahrt der Kupfernen Rohrdommel, die ab und zu wenig bis keinen Wind hatte ...

... und dann wieder mehr, wie uns der Maxe Meier zeigt, der hier Premiere mit seiner neuen Kunststoff-O-Jolle feiert ... Oahu ...

keinen Einfluss auf die Segeliegenschaften der O-Jolle hat. Es kommt nach wie vor auf den Steuermann an. Alle drei Wettfahrten gewann der Vize-Europameister 1989 und Deutscher Vizemeister 1989 Manfred Baum vom SV Stüssensee 8 Berflin. Hervorgehoben sei hier besonders die ausgezeichnete Leistung der einzigen teilnehmenden Dame, Frau Lilo Hamacher vom SC Gotha (Berflin), die in dem grossen Feld hervorragender Segler mit ihrem Boot «Krischan» mit einem 3., einem 2. und einem 5. Platz in der Gesamtwertung den zweiten Platz belegte.

Ein Begrüssungsabend am ersten Wettfahrttage veranste alle Teilnehmer im Clubheim des SC Dümmer. Die Preisverteilung mit anschliessendem Tanz fand ebenfalls im Clubheim des SC Dümmer statt. Der Seglervereihlung Hude und besonders ihrem überaus rührigen ersten Vorsitzenden Rudi Kell und seiner mit viel

Die Schweiz meldet:

ZSC-Regatta: 1. Start auf dem Zürichsee
Etwas sehr früh fiel dieses Jahr der erste Startschuss für die Schweizer O-Jollensieger. Bei Meldeschluss, am 14. April, herrichten betraute noch hochwinterliche Verhältnisse und noch kein Boot — mit Ausnahme natürlich der Neubauteen — bestand sich in segelbarem Zustand, geschweige denn im Wasser.

Trotzdem brachten wir es auf ein Meldergebnis von 15 Booten. Am 24. April waren dann doch 11 Boote am Start, zum Teil allerdings unbertholt und undicht. — Die Sonne liess sich über das Wochenende kaum blicken und während der 5 Wettfahrten auf olympischem Kurs erlebten wir von Sturmwarnung und Regenschauern sämtliche Windstärken zwischen 0 und 4. Trotzdem fanden sich die Beteiligten befriedigt zur Preisverteilung im gemütlichen Clubhaus des ZSC ein, und wir hoffen schon heute, dass diese Frühjahrs-Trainingsregatta des ZSC bei den O-Jollern zur Tradition werden kann.

1. Alois Baumgartner, 2. Willy Heuberger, 3. Hans Crestas, 4. Hans Teuscher, 5. Marga Guidon.

Auflehrtregatta SVT

Zur zweiten Wettfahrt fanden wir uns — 10 Boote — zur schon traditionellen Auflehrtregatta vor Thalwil ein. Hier streifte der Windgott total. Bis kurz vor 12 Uhr wehte ein schöner Wind, welcher mit dem Startschluss offenbar abgeschossen und erlegt wurde. 3 Stunden lang quälten wir uns über ein Dreieck: Schooren — Erlenbach — Thalwil, ohne Kreuz, ohne Vorwind und ohne Raumkurs!

Liebe mitwirkenden Gattin herzlichen Dank für die in jeder Beziehung vorbildliche Organisation aller Veranstaltungen. Dank auch allen Funktionären für die einwandfreie Abwicklung der Wettfahrten. (H. Beck)

1. G 544 M. Baum SVSI	0
2. G 647 Lilo Hamacher SCG	9,5
3. G 314 H. W. Kahl RSV	12,6
4. G 383 T. Böhmig SVUH	14,9
5. G 388 W. Schreiber PSV/WA	16,6
6. G 518 H. Wilke SCOH	17,9
7. G 476 K. H. Berke RSV	30
8. Z. 66 M. Meier YCR	30
9. G 381 W. Richter SVUH	34
10. G 808 D. Wals RSV	35
11. G 479 H. G. Plontak SVUH	40
12. G 579 W. Sager ZSK	43
13. G. M. Opitz SCOD	44
14. H. 43 Th. Scheen ZZ	53
15. G 674 R. Fricke SCOD	53
16. H 193 F. C. Schollens ZZ	54

Hier der formverleimte Erstling aus dem Hause Fricke, anlässlich der eiskalten Osterwettfahrt auf dem Baldeusee ...

1. Alois Baumgartner, 2. Heinz Bircher, 3. Hans Teuscher, 4. Fredi Stämpfli, 5. Marga Guidon, 6. Ivan Bundl, 7. Rob. Krustl, 8. F. Rizzoli.

Pfingstregatten ZSC und SCSt.

Nach 41btrigem Unterbruch hatten sich wieder einmal 9 Boote zur Distanzfahrt Zürich — Obermeilen gemeldet. Bei Südwind von Windstärken 1 — 2 kreuzte der Steiger, Alois Baumgartner, in 3 Stunden und 20 Minuten ins Ziel.

1. Alois Baumgartner, 2. Willy Heuberger, 3. Marga Guidon, 4. Alfred Stämpfli, 5. Fredy Spally, 6. Walter Michel.
Sonntag und Montag vor Stala herrschte leider eine Flauteimperial. Wir brachten es dann auch nur mit aller Mühe auf 2 Wettfahrten mit dem folgenden Schlussklassament:

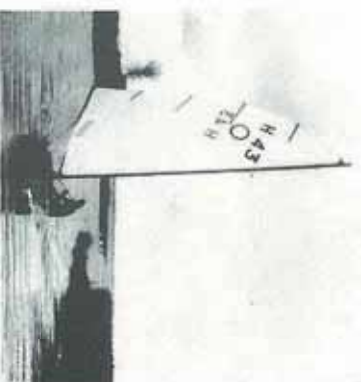
1. Alois Baumgartner 3. Alfred Stämpfli
2. Willy Heuberger 4. Marga Guidon

Somit haben wir Zürichsee-Segler noch keine grossen Trainingsmöglichkeiten für die bevorstehenden Europa- und Alpenseemeisterschaften gehabt und werden wohl Mühe haben, uns gegen die bereits mit Windstärken von 8 an aufwärts vertrauten deutschen und holländischen Freunde irgendwie durchzusetzen. — Trotzdem hoffe ich für die beiden Grossanlässe auf schönen Wind mit mindestens 4 Windstärken.
Marga Guidon

Frühjahrsregatta SVK vor Klichberg-Zürich

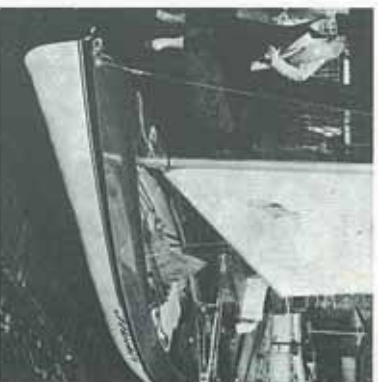
Am Wochenende vom 6./7. Juni konnten 3 Wettfahrten mit olympischem Kurs ausgesetzt werden, die folgendes Ergebnis brachten:

1. Max Meier 2,9 Punkte, 2. Max Baltis 3,2 Punkte, 3. Heinz Bircher 8,5 Punkte.

Auch Thees Scheen auf Jungfernfahrt. Er holte sich den ersten Kunststoffbau nach Holland, was sehr zur Nachahmung empfohlen wird ...

... zusammen mit seinem Bruder aus dem Hause Hibbe: Schale in Kunststoff, Deck aus Holz, mit Alurigg.

Einhandwettfahrten Pfingsten, Ammersee

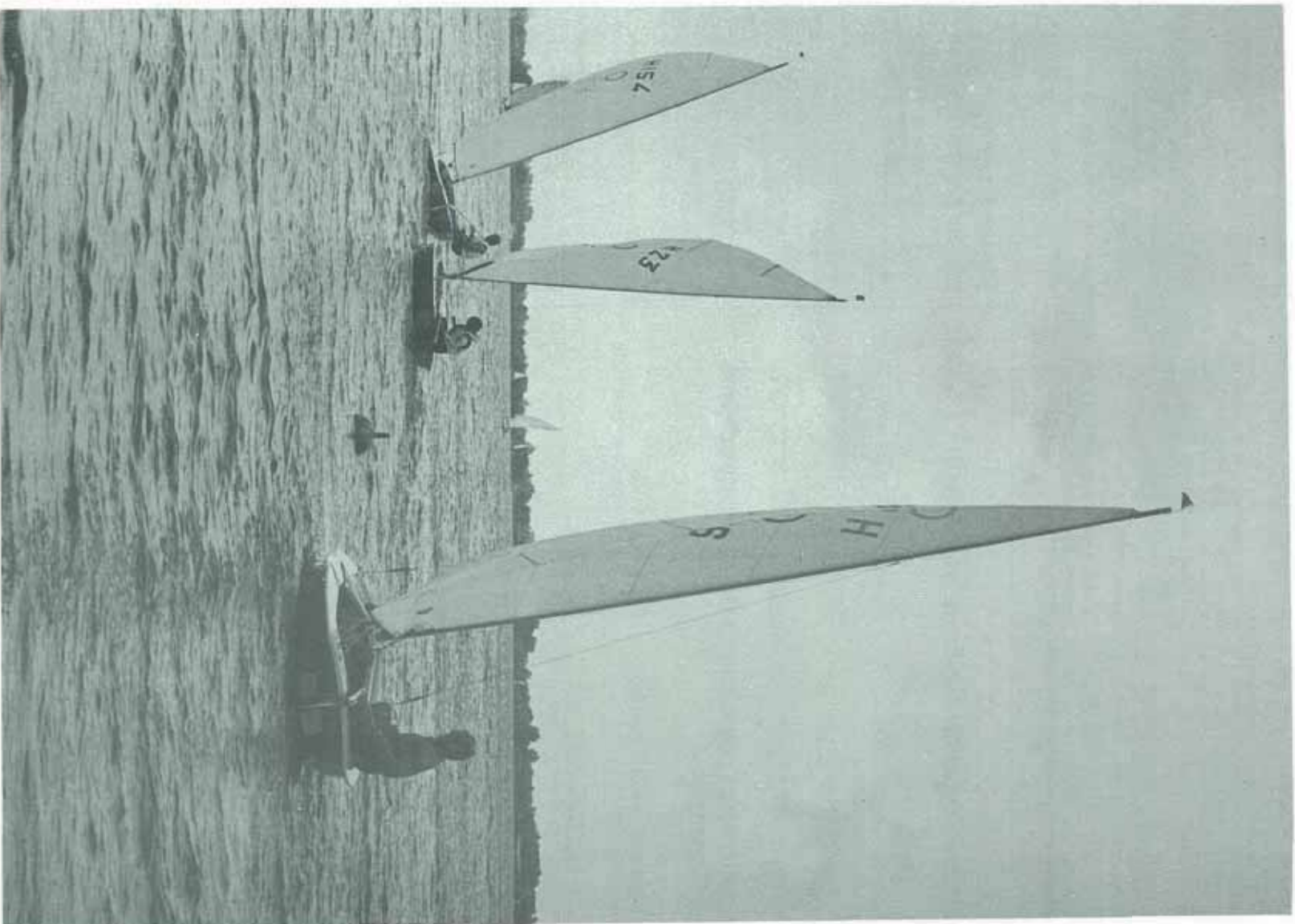
Die Bemühungen vom Flottenchef Artur Bayerbach waren durch eine gute Meldenzahl belohnt. Nicht dass 14 Boote ein sensationelles Ergebnis wären, doch wissen wir um die Schwierigkeiten im Süddeutschen Raum.

Von den vier ausgeschriebenen Wettfahrten konnten deren drei ausgegagt werden, da der Pfingstsonntag uns allen einen unvorhergesehenen «Ruhetag» brachte.

Bei der ersten Regatta blieb ein konstanter Südostwind mit etwa 2—3 Stärken. Bei der zweiten waren alle mal vorn, dann hinten und noch weiter ... Die dritte jedoch gab wieder gleich faire Verhältnisse wie am Samstag.

1. G 375 Chr. von Hermann	2,9
2. Z. 69 Max Baltis	8,2
3. G 36 Artur Bayerbach	11
4. G 719 Dr. Ross	12,6
5. G 367 Heinz Biermann	12,9
6. G 667 H. Vintiska (CZ)	16,9
7. G 330 Heinrich	23
8. Z. 49 Franz Haldemann	28
9. G 142 Martin Wollenschläger	29
10. G 720 Ludwig	30
11. G 178 Farber	32
12. G 722 Helmuth Schwarz	33
13. G 61 H. Hudelemaier	36
14. G 310 Popp	38

Nächstes Jahr wird diese Wettfahrt höchstwahrscheinlich als Schwerpunkt-Regatta ausgeschrieben, wobei auch Segler aus den nördlichen Revieren erwartet werden, zum Kampf um den neu gestifteten «Andechs-Cup».
MB

Theo de Jong in een nieuwe polyester 0-joi tijdens de Nederlandse Kampioenschappen te NIEUWKOOP in achtervolging op Felix Reneman en Cees van Tongeren.

F all-Bö en . . . Fall I-B öen . . . Fall-Bö . . .

Claus Jöhnk teilt mit, dass auf dem Sorepese am 27./29. Juni 1970 nur O-Jollen zu einer Sonderwettfahrt starten; zum Koggen-Preis. Was es alles gibt?

Den Koggen-Wanderpreis, Punktpreise, Tagespreise, Seniorenpreis, Juniorenpreis, Kilometrpreis, IOU-Erinnerungspreis.

(Aber auch trotzdem: ohne Fleiss kein Preis.) Übrigens ist eine Woche später der Sorge-Pokal.

Unser Vizepräsident, Wiebe Beekhof, besuchte unsere O-Jollen-Freunde in Sao Paulo. Seinem Brief ist zu entnehmen, dass er auf vielseitigen Wunsch zum „Väterer“- sämtlichen Tricks werden musste. Uebrigens ist der Flottenchef von dort, Mario Bandeira, letztes Jahr mit dem Preis

für die best-organisierte Klasse ausgezeichnet worden.

Das Erstaunliche an den O-Jollen-Seglern Brasiliens sei jedoch, dass sie dieselbe Mentalität wie wir hätten.

Im Schweizer-Yachtheft schreibt ein Reporter über die Hamburger Bootmesse: „Unsere O-Jollen-Segler nehmen bestimmt mit Freude zur Kenntnis, dass 3-Jollen ausgestellt waren und sich diese Klasse wieder vermehrt aktiviert.“

Unserem früheren Präsidenten, Oskar Weber, wurde die ehrenvolle Aufgabe erteilt, für den Amerika-Pokal 1970 das Boot des französischen Herausforderers „France“ zu vermessen.

In der Zeitung der «Baltischen Segler-Vereinigung e. V.» ist ein zweifacher Artikel über unsere O-Jolle veröffentlicht worden. Dem begeisterten Schreiber ein herzliches Dankeschön. Das ist wirklich Werbung im wahrsten Sinne.

Ein herzliches Dankeschön an Doris Gradi, die am Dümmersee und am Steinhuder Meer für erstklassige Fotoaufnahmen besorgt war, welche zum Teil hier gedruckt sind.

Unser Sekretär, Harne Beck, bitte alle Flottenchefs um sofortige Mitteilung von allfälligen Mutationen der Flotte.

Redaktion: Max Baltis, Rebbergstrasse 53, CH-9049 Zürich
 Druck: Carta Druck AG, Zürich
 Clichés: Clichés + Litho AG, Zürich
 Münchner Kirscheneanstalt, Steinebach

Spitzen-Segler für Spitzen-Segler von Vreeken

Bedeutende Siege 1969:
 Europameisterschaft
 Goldene O-Jolle
 Deutsche Meisterschaft

Vreeken Segelmacherei
 Oud-Loosdrecht, Holland
 Telefon 02158-3495 of 3692

Fricke bringt die neue O-Jolle formverleimt und Kunststoff

mit Doppelboden, mit Alurigg,
 wie Sie wünschen.

Bootswerft Fricke
 2841 Lembruch über Diapholz
 Telefon (05447) 274

Spezialist für Neubauten, Masten und Spieren

Bootsbauerei Otto Bollfras
 1, Berlin 20
 Am Pichelssee 50
 Telefon (0311) 368 41 49

Wir bauen für Sie:

Die O-Jolle aus GFK mit Sperrholzdeck oder aus formverleimtem Sperrholz

Informieren Sie sich bei uns
 oder verlangen Sie
 Prospektmaterial.

Sport Center Rolf Hilbbe
 Bootswerft
 3053 Steinhude
 Telefon (05033) 8416

Bootsrumpfe aus formverleimtem Sperrholz

FD, Flinn-Dinghy-Korsar und
 neu: O-Jolle

Edmund Sommerfeld KG
 Sportbootwerft
 2057 Wentorf/Hamburg
 An den Kasernen 44
 Telefon (0411) 7202724

Flotte Süd ist im Kommen!

Der Flottenchef, Artur Bayerbach, orientiert uns über die Mitglidderversammlung vom März. Hier einige Auszüge aus dem Protokoll:

Förderung der Klasse

Die grossen Schwierigkeiten in unserem Revier sind darin zu sehen, dass die O-Jolle bereits dem Aussterben nahe war. So bestand die gesamte Flotte vor einigen Jahren noch aus ca. 5 aktiven Seglern. Heute hat sich die Situation gebessert, jedoch sind nur noch einige Clubs geneigt, grössere Veranstaltungen durchzuführen. Der Herrschinger Segel Club (Einhandwettfahrt an Pfingsten) und der Diessner Segel Club.

Der DSC ist gerne wieder bereit, eine grössere Veranstaltung zu übernehmen, nicht zuletzt deshalb, weil die Alpensee-meisterschaft und die Europameisterschaft ein voller Erfolg war. Es wurde wiederholt bestätigt, dass die O-Jollen-Segler zu dem menschlich und gesellschaftlich angenehmen Kameraden gehörten.

Neue Mitglieder für unsere Klassenvereine können nur aus Clubmitgliedern hervorgehen, da fast alle Vereine Aufnahme-sperre haben.

Es wurde vorgeschlagen, die neuen Bauvorschriften am schwarzen Brett der einzelnen Clubs auszuhängen.

O-Jollen-Neubauten

Hier bestand die Ansicht, zunächst die Einfahrungen der Neubesteller abzuwarten.

Segel

Die Firma North-Sails-Wagner, Tutzing, ist gegenwärtig in Zusammenarbeit mit mir, daran, O-Jollen-Segel zu fertigen. Hier besteht unsererseits grosses Interesse, zumal es sich bei North um einen international anerkannten Segelmacher handelt, der für uns schnell erreichbar ist. Verschiedene Kameraden wollen neue Segel bestellen.

Diverses

Zur Europameisterschaft 70 haben 6 Kameraden ihre Teilnahme zugesagt. Für die Einhandwettfahrt an Pfingsten will die Flotte, ab 1971, einen Wandertpreis stiften. Diese Wettfahrt soll betriebl werden und sich in die Reihe der Sonderwettfahrten, wie Zinnuhr, Kupferne Rohrdommel usw., einreihen.

Die Flotte Süd ist interessiert, 1971 eine Grossveranstaltung zu übernehmen. Nach Redaktionsschluss ist die Meldung eingetroffen, dass bereits wieder neue Mitglieder der Flotte beigetreten sind.

Sitzung der Flottenchefs des Distriktes Deutschland der IOU am 25. Januar in Hannover

Uwe Wolke eröffnet die Sitzung um 13.00 Uhr und begrüßt die fast vollzählig erschienenen Flottenchefs. Ganz besonders begrüßt er den Präsidenten der IOU, Max Ballis aus der Schweiz, den Präsidenten des Distriktes Niederland, G. K. De Vries, und F. J. Renemann.

Auf der Tagesordnung standen Organisationsfragen der IOU, Regelung der Beiträge und Abstimmung der Wettfahrtermine für die Schwerpunktwettfahrten der Flotten. Zu den Organisationsfragen gibt Kamerad Beck einen Bericht über die Sitzung des Weltsegelausschusses und der Obleute der Klassenvereinigungen des DSV am 24. Januar 1970 in Hamburg. Der Deutsche Segler-Verband zählt den Klassenvereinigungen auf Antrag einen jährlichen Zuschuss in Höhe von DM 1.— je Mitglied. Bedingung ist, dass die Klassenvereinigung vom DSV anerkannt ist. Ausserdem muss eine Liste aller Mitglieder eingereicht werden, die alle Angaben über Namen, Anschrift, Clubzugehörigkeit sowie Registrierungsnummer und den Namen des Bootes enthält. Für die Anerkennung der Klassenvereinigung ist die Einreichung der Satzung der Klassenvereinigung erforderlich und es muss der Nachweis einer korrekten Kasentführung erbracht werden. Die Satzung muss bestimmte Bedingungen enthalten. Herr Dr. Kadelbach hatte es als Syndikus des DSV übernommen, eine Rahmensetzung zu entwerfen, die nicht absolut bindend sein soll und als Richtlinie gilt. Diese Rahmenseatzung enthält auch den Vorschlag, die Klassenvereinigung in das Vereinsregister bei einem Amtsgericht eintragen zu lassen, was gewisse verwaltungstechnische Vorteile bietet.

Uwe Wolke weist darauf hin, dass es unbedingt erforderlich ist, die Organisation des Distriktes Deutschland der IOU strikter als bisher durchzuführen. Alle anwesenden Flottenchefs sind der gleichen Ansicht.

Rudi Keil (Dümmersee) schlägt vor, die Klassenvereinigung eintragen zu lassen. Die entstehenden Kosten sind nicht hoch, und die Vereinigung ist juristische Person, was unter Umständen sehr wichtig sein kann.

Einmütig wurde der diesbezügliche Antrag angenommen.

Die Satzungen der Klassenvereinigungen sollen bis zum 1. 10. 1970 beim DSV zwecks Anerkennung der Klassenvereinigung durch den DSV eingereicht werden. Kamerad Beck erklärt sich bereit, einen Satzungenentwurf auszuarbeiten, der den Satzungen der IOU nicht entgegensteht und den Richtlinien des DSV entspricht. Dieser Entwurf geht allen Flottenchefs bis zum 1. 6. 1970 zur Stellungnahme zu. Ebenso Fragebogen für die Erfassung der Mitglieder.

Ferner wurden Regeln für die Anerkennung von Klassenvereinigungen durch den DSV festgelegt, die als Fotokopie diesem Protokoll als Anlage beigelegt ist. Diesen Regeln wurde auf der Sitzung des DSV kommissarisch zugestimmt. Ferner wurde eine Arbeitsordnung Weltsegeln der Klassen-organisations- festgelegt und vom Weltsegelausschuss und den Klassenvertretern einstimmig angenommen. Nachstehend der Wortlaut dieser Arbeitsordnung:

Arbeitsordnung Weltsegeln der Klassenorganisationen

1. Vom Deutschen Segler-Verband anerkannte nationale, internationale und ausländische Klassen sollen sich zur Förderung ihres Sportes zu Vereinigungen zusammenschliessen.

2. Auf diese Weise werden die Belange der Klassenvereinigungen, soweit sie das Weltsegeln betreffen, über den Obmann des Weltsegelausschusses im Vorstand des DSV vertreten.

3. Anerkannte Vereinigungen haben Sitz und Stimmrecht durch ihren Vorsitzenden oder einen schriftlich benannten Vertreter im erweiterten Weltsegelausschuss des DSV.

Nach diesem ausführlichen Bericht des Kameraden Beck von der Sitzung des erweiterten Weltsegelausschusses des DSV wurde der Vorstand des Distriktes Deutschland der IOU gewählt.

Zum 1. Vorsitzenden wurde Uwe Wolke (Berlin) einstimmig gewählt. Für den stellvertretenden Vorsitzenden wurde Karlheinz Sander (Möhne) vorgeschlagen und einstimmig gewählt. Das Amt des Sekretärs übernahm nach einstimmiger Wahl Hanne Beck (Berlin) und zum Schatzmeister wurde nach Vorschlag von Uwe Wolke der Kamerad H. Liss (Berlin) gewählt. Kamerad Liss verwaltet damit die Kassengeschäfte der IOU, des Distriktes Deutschland der IOU und des Flottenverbandes Berlin.

Als nächster Punkt stand die Frage der Beiträge auf der Tagesordnung. Die bisher geübte Freiwilligkeit ist nicht mehr angebracht. Wir haben inzwischen alle die von unserem Präsidenten Kamerad Max Ballis ins Leben gerufene und von ihm redigierte neue IOU-Zeitung erhalten und uns ausnahmslos über die Aufmachung und den Inhalt sehr gefreut. Kamerad Ballis macht sich ungeheuer viel Mühe um die IOU, aber es ist auch selbstverständlich, dass seine Bemühungen auch Unkosten verursachen. Druck der Zeitung und der Briefbogen, Anfertigung von Klitsches und die Versandgebühren für die Zeitung und seinen umfangreichen Schriftwechsel, alles das hat Kamerad Ballis bisher aus seiner Tasche bezahlt.

Alle anwesenden Flottenchefs stimmten für eine generelle Festlegung der Beiträge. Nach kurzer Debatte wurde der Jahresbeitrag auf DM 20.— je Mitglied festgesetzt. Dieser Jahresbeitrag ist wie folgt aufgeteilt:

Beitrag zur IOU DM 12.—
Beitrag zum Distrikt Deutschland DM 1.—
zur Verfürgung der Flotten DM 7.—

Max Ballis erklärt, dass mit den vorausichtlich eingehenden Beiträgen seine Unkosten gedeckt werden können. Er bittet alle, ihn bei der Ausarbeitung der Zeitung durch Berichte und gegebenenfalls Fotos zu unterstützen. Als nächster sehr wichtiger Punkt stand auf der Tagesordnung die Koordination der Wettfahrtermine der Schwerpunktwettfahrten. In diesem Jahr ergab sich bei den Schwerpunktwettfahrten «Kupferne Rohrdornmel» auf dem Dümmer, «Zinnuhr» auf der Möhne und der «internationalen Deutschen Meisterschaft» auf dem Steinluder Meer eine unliebsame Überlappung. Nach kurzer Debatte wurde hier eine Einigung erreicht, die es den Verlei-

gern ihrer Anrechte auf die Rohrdornmel und die Zinnuhr ermöglicht, auch an der Deutschen Meisterschaft teilzunehmen. Um in Zukunft derartige Pannen zu vermeiden, wurde beschlossen, in jedem Jahr am letzten Sonntag im November eine Sitzung der Flottenchefs einzuberufen, auf der die Termine für die Schwerpunktwettfahrten abgesprochen und festgelegt werden. Sitzung 1970 am 29. November 1970 in Hannover.

Die Durchführung der Europameisterschaft hat die Seglervereinigung Hude übernommen. Kamerad Keil gibt als vorgesehenen Termin die Zeit vom 2. bis 7. August 1971 bekannt.

Kamerad Kath schlägt vor, die internationale Deutsche Meisterschaft 1971 nach Ratzeburg zu vergeben. Für die Durchführung dieser Meisterschaft liegt bereits eine Bewerbung des Zwischenahner Segelklubs vor, der diese Veranstaltung als Rahmen für die Einweihung seines neuen Klubhauses vorgesehen hat.

Uwe Wolke schlägt vor, dass alle Flotten in jedem Jahr mindestens zwei Sitzungen abhalten und je eine Durchsicht der Protokolle dieser Sitzungen an die Kameraden Ballis, Beekhof und Beck senden.

Uwe Wolke empfiehlt, die Meisterschaftsnadeln der IOU nur noch für die Europameisterschaft und die internationale Deutsche Meisterschaft zu verteilen. Bisher wurden diese Nadeln auch für die Berliner Meisterschaft vergeben. Die goldene Nadel soll in Zukunft echtes Gold und die silberne Nadel echtes Silber sein. Dieser Vorschlag wurde einstimmig angenommen.

Ferner schlägt er die Schaffung einer Ehrennadel für besonders verdiente Mitglieder vor. Die Bezeichnung dieser Nadeln soll aber aus den Kassen der Flotten erfolgen. Entwürfe werden ausgearbeitet, ebenso ein Entwurf für einen Rennständer der IOU.

Rudi Keil weist noch auf die Pokalwettfahrten am 6., 7., 13. und 14. Juni 1970 auf dem Dümmer hin.

Um 16.00 Uhr wird die sehr erfolgreiche Sitzung geschlossen.

Er dankt nochmals allen Kameraden für ihr Erscheinen, ihre Mitarbeit und wünscht allen eine gute Heimreise.

1. Vorsitzender: Uwe Wolke
Sekretär: Hanne Beck

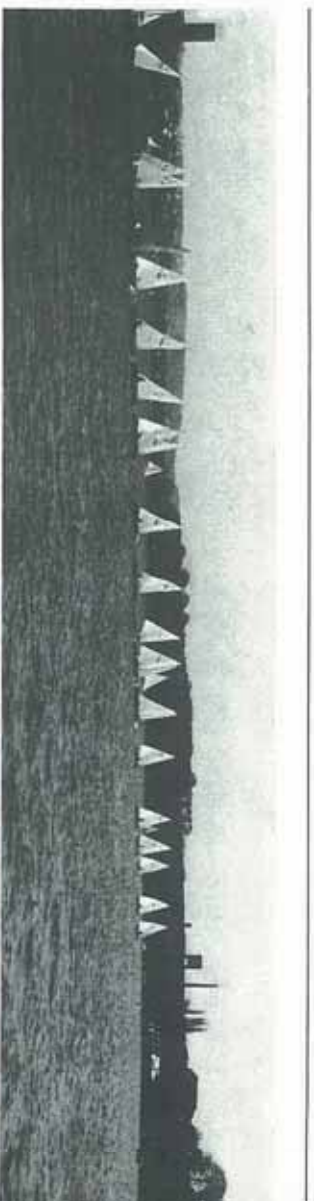
Mitteilung:

Der Baldeyensee soll in nächster Zukunft in seiner ganzen Grösse überdacht werden. (Weil «Glücksspiele im Freien verboten sind...»)

So wird es wenigstens von der wohlhablichsten-Löwen-Sippe in Essen behauptet....

5-4-3-2-1-Schuss zur 3. Regatta auf dem Baldeney-See, Ostern 1970

Die nun schon bald traditionelle Osternweitfahrt der O-Jollen auf dem Baldeney-See in Essen um den Grün-Weiss-Pokal war in diesem Jahr ein wahrliches Balancieren auf dem Osterel. Bei Windstärken in den Böen um 8 versuchte man auf der langen Vorwindstrecke von der Tonne 7 zur 2 seinen Balanceakt im Stehen, tief geduckt hinter dem Schwertkasten oder auf dem Achterdeck den Kahn über den Kurs zu bringen.

Gemeidet hatten 35 Schiffe mit Teilnehmern aus 6 verschiedenen Flotten. Besonders zu begrüßen waren unsere ausländischen Gäste aus Holland und der Schweiz. Wobei unsere Schweizer Kameraden Max Ballis und Teuscher mit ihren Neubauten speerholzverleimt und Kunststoff natürlich den Mittelpunkt bildeten. Die Neubauten wurden bewundert, es wurde gemessen und viel diskutiert. Aber dann war es soweit. Startschuss Samstag 14.00 Uhr. Wind West Nord-West

mit 6 Stärken. In den Böen bis auf 8 zunehmend. Die Schneeschauer waren so dicht, dass vom Ufer die Schiffe nur schemenhaft zu erkennen waren. Es gingen 25 Schiffe an den Start, wovon 18 das Ziel erreichten. Von diesen 18 Schiffen aber schafften bestimmt nur die Hälfte, den Kurs ohne Kenternung abzusegeln. Aber Samstagabend im Grün Weiss Club bei heftig angeheizter Stimmung, da war dann alles Schwere vergessen. Am zweiten Tag mit Wind um 6 war dann ein wirklich gutes Segeln möglich und brachte die Entscheidung mit Horst Klein (1,6 Punkte) als dem Besten. Die Reihenfolge war:

7. H. Franzmann, Essen 28
8. v. Tongeren, Holland 30
9. Dreier, Essen 33
10. Sander, Möhne 34
11. Eickmann, Möhne 38
12. Blien, Sorpe 39

Wir möchten an dieser Stelle all unseren Gästen für ihre zahlreiche Teilnahme herzlich danken und wissen es bestimmt zu schätzen, dass sie die z. T. erheblichen Anfahrten nicht scheuen, um mit uns zu segeln.

Selbstverständlich werden wir uns bei den entsprechenden Flotten gerne revanchieren. Wir hoffen, dass im nächsten Jahr ein genau so schöner Wettkampf mit noch mehr Gästen auf unserem See möglich ist.
A. Passmann

(In Essen wird dem Fremden nicht nur das Schneesegelein, sondern vor allem das Trinken beigebracht. Die Red.)

1. Klein, Essen	Pkt.
2. Korfmacher, Essen	1,6
3. Schiller, Essen	9,6
4. D. Loevenich, Essen	14,6
5. Nollen, Essen	21
6. Passmann, Essen	22,9
	24

Internationale wetstrijden om de Guldene O-Jolle en de O-Jollen Gold Cup op het Zuidlaardermeer, gehouden door de ZV Zuidlaardermeer op 20, 21 en 22 mei.

1. J. Wolhuis, H.260, 6780 p. (1.1.1.1.1.1.2. f. Loogman, H.210, 3856 p. (2.7.4.5.3.1.3. Th. de Jong, H.266, 3944 p. (3.2.2.4.1. 4. F. Reneman, H.154, 3173 p. (5.3.3.5.1. 5. A. Scholten, H.83, 2840 p. (6.8.4.2.1. 6. Th. Scheen, H.43, 2471 p. (7.3.6.9.1.

OLYMPIAJOLLEN KLASSE-ORGANISATIE

POLYESTER EN PLAKHOUT TOEGESTAAN

Onlangs werden door het bestuur der KVNWV de nieuwe bouwvoorschriften voor de Olympijajoll aanvaard. Dit houdt in dat nu ook in Nederland de Olympijajollen van polyester en plakhout gebouwd mogen worden. Bovendien mogen zij worden voorzien van een dubbele bodem en zijn aluminium masten en giek toegestaan. Inlichtingen worden gaarne verstrekt door de secretaris der Internationale Olympijajollen Union district Nederland, F. J. Reneman, Herestraat 39a, Groningen, telefoon (050) 2.59.93.

EUROPEES KAMPIOENSCHAP

De wedstrijden om het kampioenschap van Europa zullen worden gehouden van 3 tot en met 7 augustus aanstaande op het Vierwoudstedenmeer bij Stansstad in Zwitserland. De inschrijving sluit op 4 juli bij Segelclub Stansstad, Postfach CH-6362, Stansstad, Zwitserland.

De Olympiajollenklasse is een in Duitsland ontstane klasse voor de Olympische Spelen van 1936 in Kiel.

Voor het ontwerp werd toen een prijsvraag uitgeschreven, maar men heeft uit de inzenders niet direkt keus gemaakt. Na een jaar varren met diverse proefboten, gebouwd volgens de ingekomen ontwerpen, werd de uiteindelijke keuze bepaald op het ontwerp van de Berlijner H. Stauch.

In Nederland werden op initiatief van het toenmalig zeilverbond in 1935 een 6-tal boten gebouwd om hiermede gedegen te kunnen oefenen voor de Olympische Spelen in 1936.

Een 12 tot 15-tal wedstrijdzeilers, hoofdzakelijk afkomstig van de 12-voetsjollenklasse, bonden een felle strijd aan om uit te maken wie ons land op de Olympische zelfwedstrijden in de O-jol zou vertegenwoordigen.

Uit deze selectie kwam uiteindelijk Daan Kagchelland als overwinnaar te voorschijn: Daan had zich doelbewust naar een optimum opgewerkt. Lichamelijk, geestelijk, technisch en taktisch was hij op een niveau, dat hem in staat stelde de Gouden Olympische Plak met vlag en wimpel in de wacht te slepen. Tot nu toe

nog steeds onze enige gouden Olympische zeilplak.

Aan het eind van 1936 werd de klasse in Nederland als nationale klasse aangenomen en begon er voor de O-jol een bloeiende periode. In 1938 werd de O-jol internationaal erkend naar aanleiding van een snel groeiende internationale verspreiding.

Op 1 januari 1970, dus na een succesvolle periode van 32 jaar, werd aan de O-jol de internationale status weer ontnomen, omdat meer modernere klassen hier thans meer recht op hebben.

Toch had deze stap terug in feite weer voordelen voor de klasse, want de door de I.Y.R.U. streng gehandhaafde internationale reglementen konden thans worden gemoderniseerd.

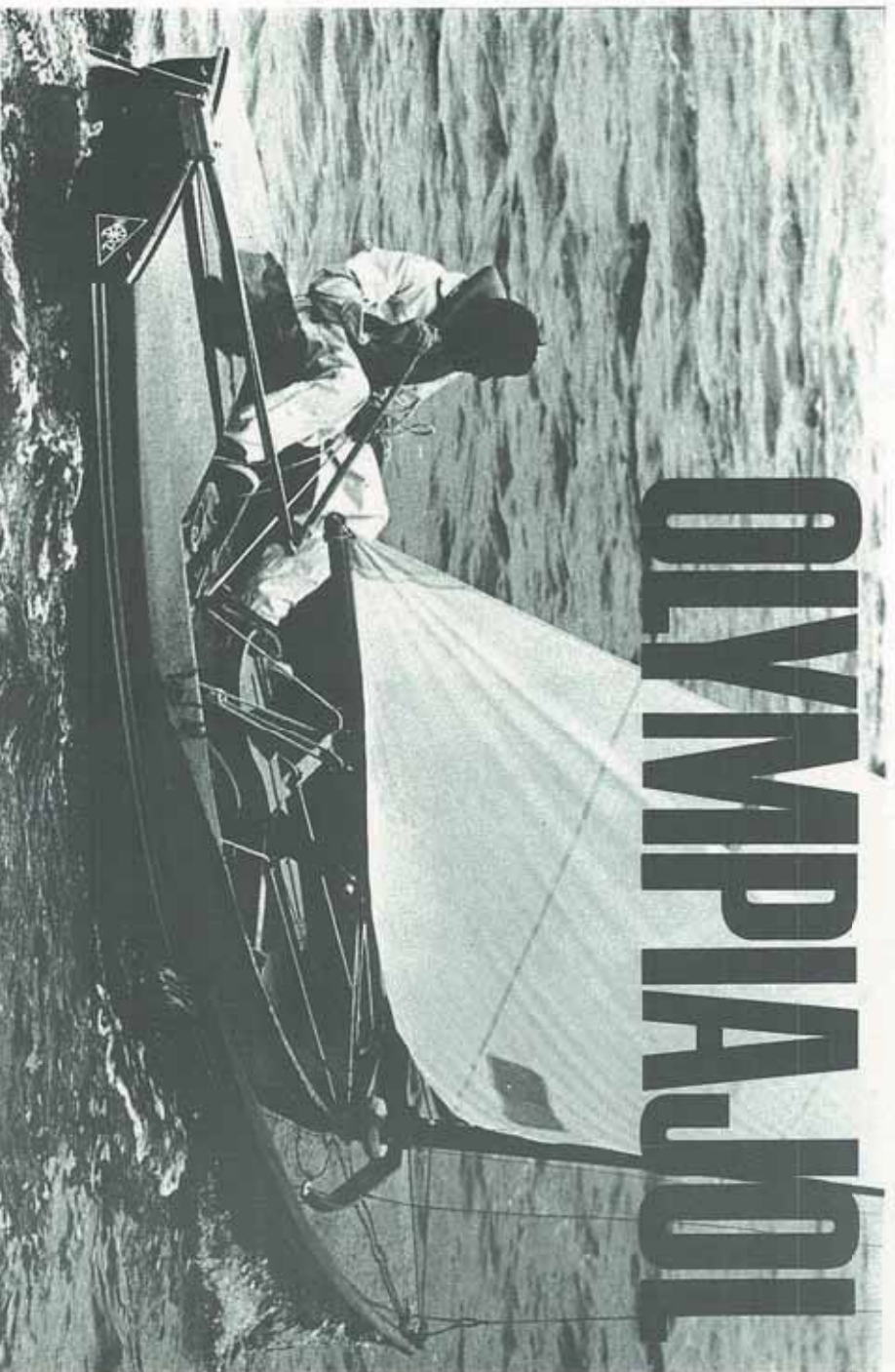
De overkoepelende Klasse-organisatie, die wel internationaal is gebleven met onderafdelingen in vele landen, heeft thans naast de massief houten delenbouw ook de bouw van plakhout en polyster toegestaan. Ook mogen masten en gieken thans van aluminium gemaakt worden.

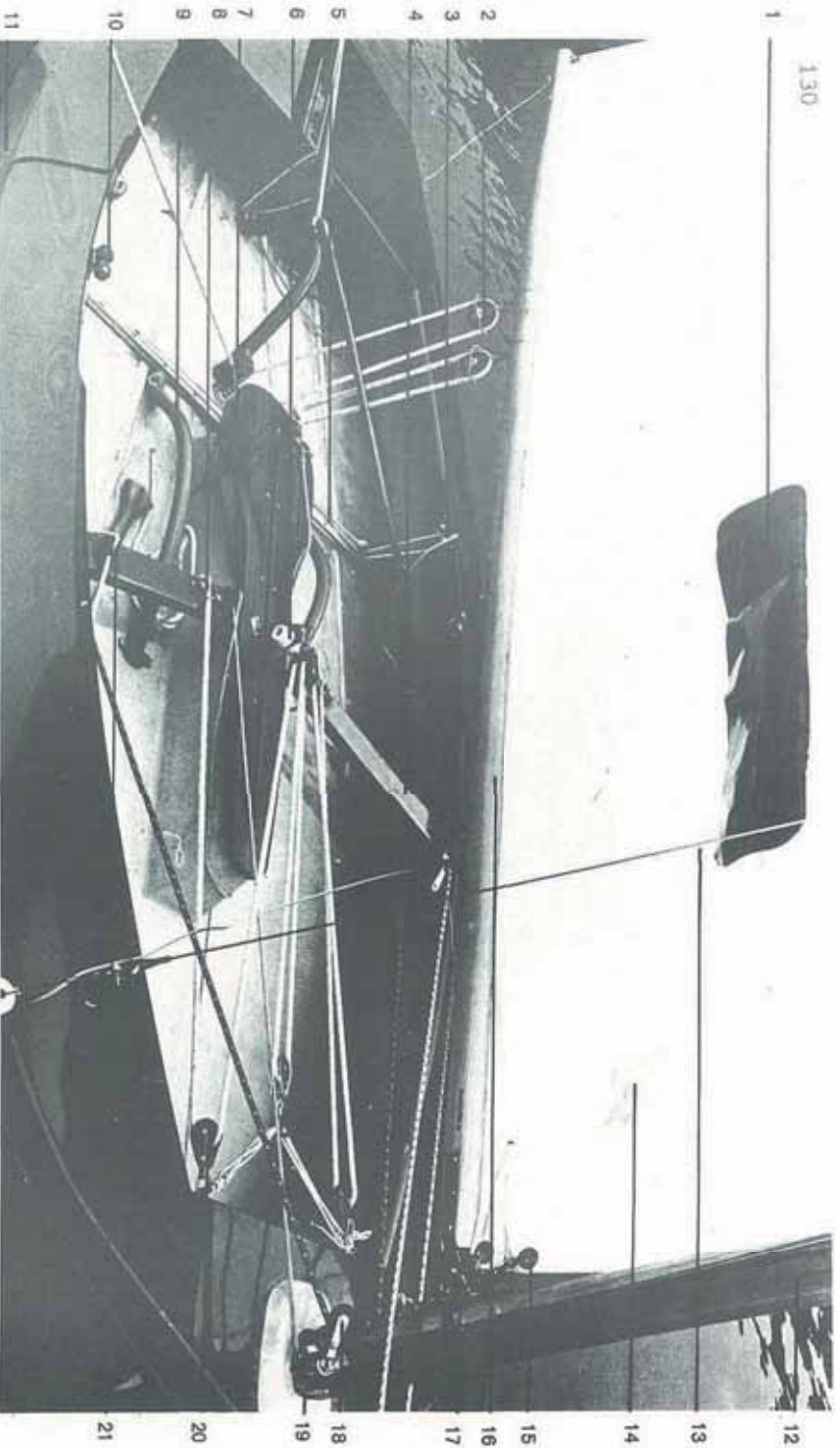
De nieuwprijs van een massief houten O-jol bedraagt ongeveer f 7000,—, terwijl een plakhouten jol ± f 5500,— kost en een polyster uitvoering op ongeveer f 4500,— komt.

de van geheimen

door H. J. de Ruyter

OLYMPIAJOL

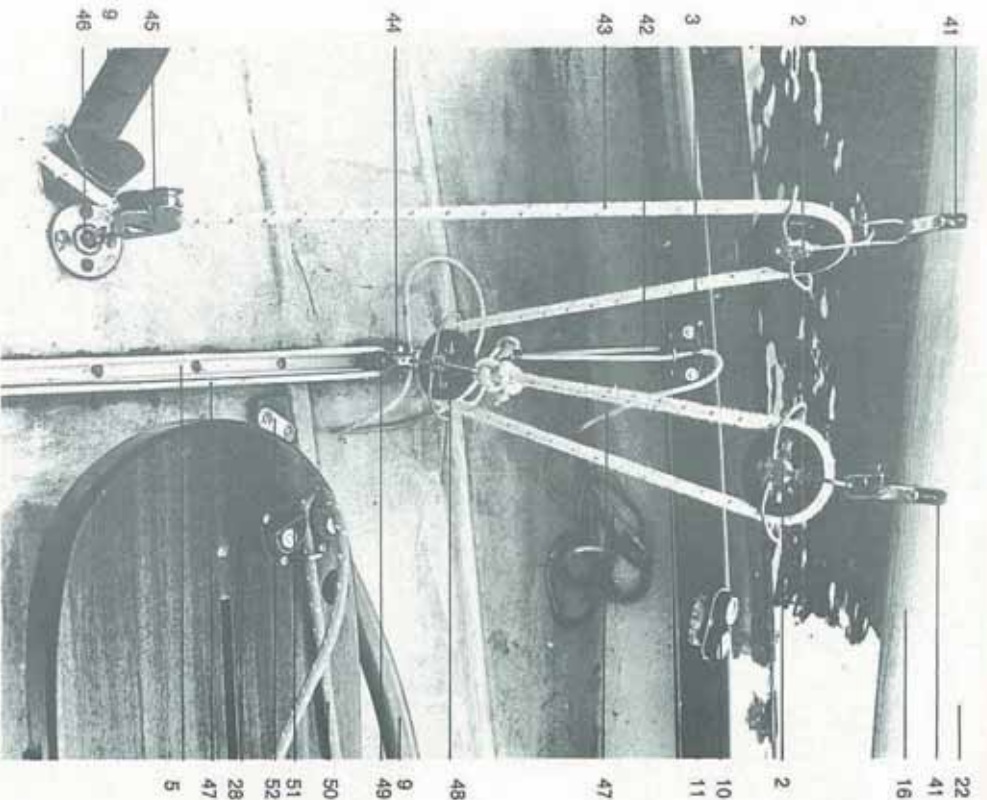

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21

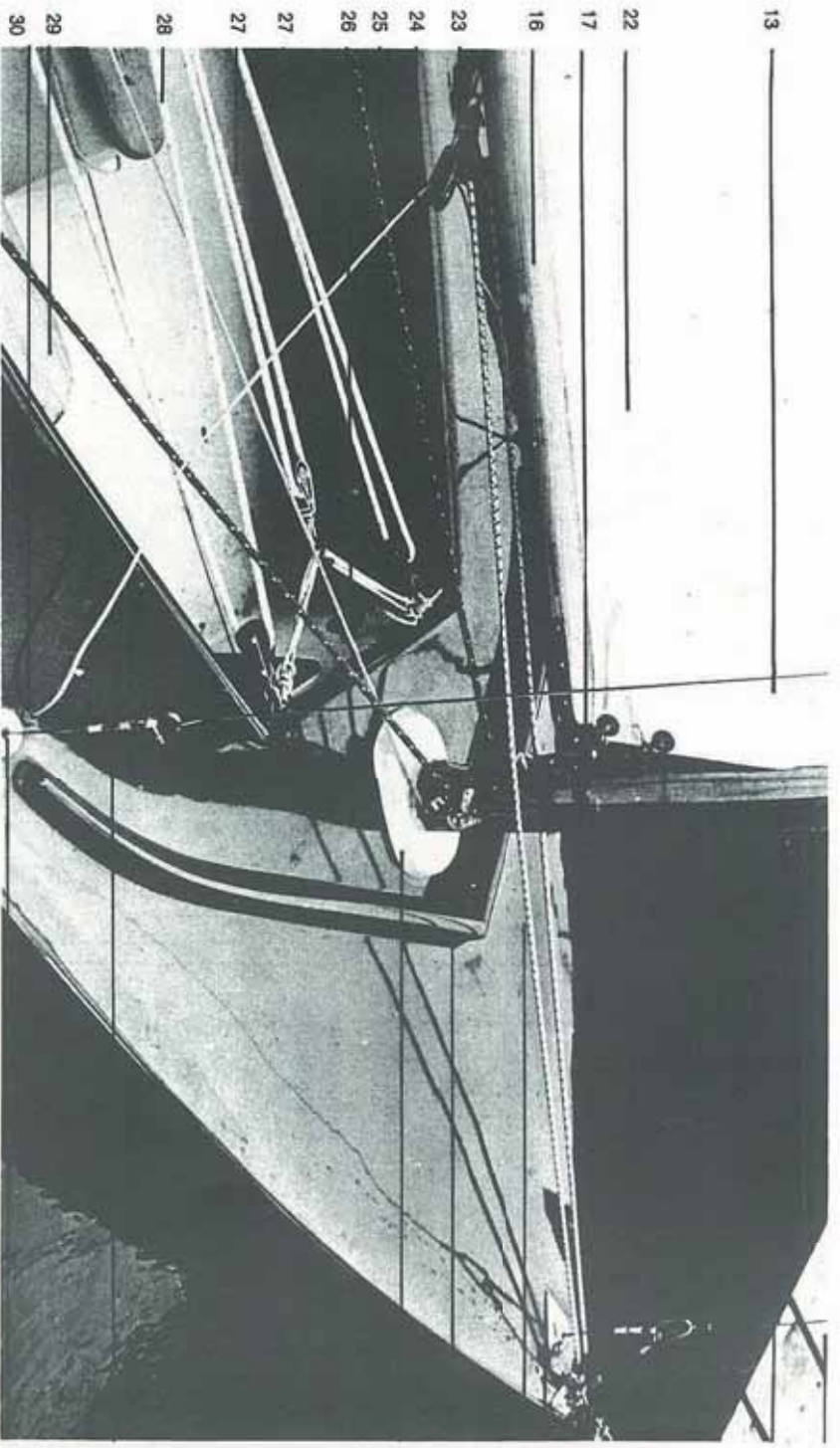
Verklaring cijfers bij foto's

1. Venster in grootzeil.
2. Enkelschijfs low friction blok van grootsechoot.
3. Klemkikker voor bedieningslijn van wagen van grootsechootrail.
4. Hangbalk tevens zwaardkaststeun.
5. Grootsechootrail.
6. Zwaardkop met rubberbuffers.
7. Klem voor voorloper van grootzeilval.
8. Klemkikker voor zwaardtalle.
9. Hangband van plastic slang.
10. Klemkikker voor grootsechoot.
11. Afgeschuinde rand in verband met uithangen.
12. Houtenmast.
13. Houtenwint.
14. Teken van zeilmaker. Hier van M. A. Heineke te Oud-Loosdrecht.
15. Cunninghamhole.
16. Houten giek.
17. Lummelbeslag.
18. Geleideblok van bedieningslijn van cunninghamhole.
19. Geleideblok van voorloper van grootzeilval.
20. Geleideblok van zwaardtalle.
21. Klem van bedieningslijn van giekneerhouder.
22. Grootzeil.
23. Blok aan giek van giekneerhouder.
24. Staadraad van giekneerhouder.
25. Bedieningslijn van cunninghamhole.
26. Bedieningsknop van mastverstelling in dek.
27. Zwaardtalle.
28. Verbrede bovenkant van zwaardkast, tevens zitbank.
29. Peddel.
30. Dekdoorvoer van giekneerhouder.
31. Voorstag.

22
41
16
2
10
11
47
48
9
49
50
51
52
28
47
5

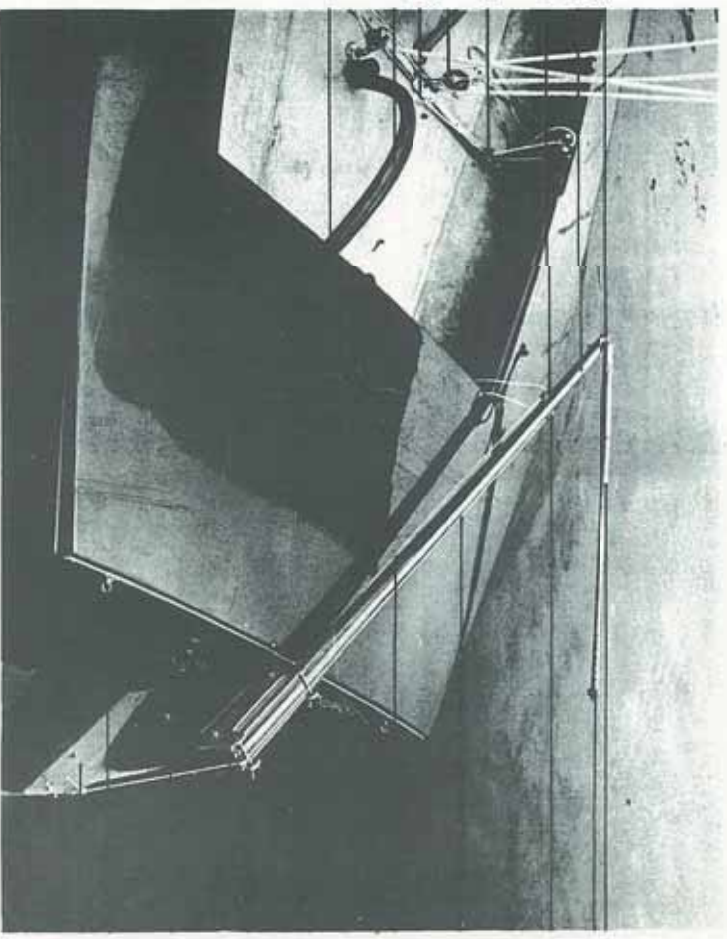
45
9
46

31
32
12
15
33
34
35
36
37
38
39
40

32. Grootzeilval met kleminrichting bij mast-
top.
33. Voorstag beveiliging.
34. Stalen voorloper van voorstag.
35. Dekdoorvoer van voorstag.
36. Bultstalle van elastiek.
37. Waterkering.
38. Afdekkap voor mastleufgat in dek.
39. Stalen hoofdwanvoorloper.
40. Dekdoorvoer van hoofdwan.
41. Giekbugsel voor grootschootblok.
42. Stalen deksteun.
43. Grootschoot.
44. Wagen van grootschootrail.
45. Ratslevoetblok van grootschoot.
46. Kogelgewicht van grootschootvoetblok.
47. Bedieningslijn van wagen van grootschoot-
rail
48. Enkelschijfs low friction blok met hondsvot
van grootschoot.
49. Blokke voor bedieningslijn van wagen van
grootschootrail.
50. Bedieningslijn van voorstagverstelling.
51. Kleinkikker voor bedieningslijn van
voorstagverstelling.
52. Bevestiging van hangband op vloer.
53. Gewicht van helmstokverlenging.
54. Helmstok.
55. Klem voor roerbladenhouder.
56. Geleideblokke voor bedieningslijn van wa-
gen van grootschootrail.
57. Achterdek.
58. Helmstokverlenging, of joystick.
59. Antislip uiteinde van joystick.
60. Klem voor roerbladenhouder.
61. Roerbladenhouder.
62. Roerbladenhouder.
63. Vereningssticker.
64. Roerkopbestag.
65. Spiegelklep voor waterlozing.
66. Oog voor landvast.
67. Roerblad.

53
54
55
56
9
48
44
9
57

58
59
90
61
62
63
64
65
66
67

**Felix Reneman tijdens de
Europese Kampioenswedstrijden
voor de Olympialoukklassen.**

(Foto: v. W.)

Internationale wedstrijden voor de Olympialoukklassen om het kampioenschap van Europa van 3 tot en met 7 augustus bij Stanstead in Zwitserland gehouden.

De Kampioenswedstrijden om het Kampioenschap van Europa in de Olympialoukklassen, waar Zwitsers, Oostenrijkers, Duitsers en Nederlanders aan deelnamen, zijn een groot succes geworden. In totaal 50 deelnemers waarvan er 9 in polyvester en 3 in plakhouten boten had partideel deelgenomen. Deze schepen waren dit jaar gebouwd nadat door plaatselijke en landelijke bonden polyvester en plakhout officieel was goedgekeurd. Deze schepen zijn samen met de Nederlandse kampioen, ook in polyvester, de oud-Finnszeller

Jan Wolhuis was aanwezig en voorts Felix Reneman, Wiebe Beekhof en Jan Abe Mulder. Tijdens de trainingswedstrijden liet het zich al aanzien dat de nieuwe boten aardig zouden kunnen meekomen.

Wolhuis werd direct al vierde. Het grote veld kwam goed van start bij een windkracht 4 tot 5. Er werd een Olympische baan gevaren en een ieder kon zijn schip nog nauwtimmeren voor de volgende wedstrijden.

Dinsdag 4 augustus 1e wedstrijd. Er werd op het Alpachsee gestart met een windsterkte van aanvankelijk 4 tot 5 doch later afzwakkend. Onze Hollandse zellers waren goed van start. Gegaan en konden zich gemakkelijk handhaven. Reneman en de Oostenrijker Erndt hadden al snel in de gaten dat de onderste wal onder de machtige Piatus veel voordelen bood waardoor zij vele plaatsen wilden te veroveren. In het volgende krultrak werd hier door de anderen druk gebruik van gemaakt, zodat het wedstrijdbeeld verder constant bleef. Bij de voorlaatste boei wist de Zwitser Max Meier in zijn plastic-jol net voor Reneman de leiding te nemen. Doch door afzwakking van de wind moest Reneman genoegen nemen met een 2e plaats. Eén werd Böhmig, waarna Max Meier, Bircher en Schenkel, Beekhof 8e en Wolhuis 9e.

In de 2e wedstrijd die dag wilde het onze zellers niet erg vlotten. De wind was erg wisselvallig geworden wat op zo'n bergmeer altijd erg moeilijk te zelsen valt vooral als je altijd open water gevend bent. De Hollandse zellers behielden dan ook in de staart van de kopgroep. Hier werd Schenkel 1e gevolgd door Böhmig en de president van de I.O.U., de Zwitser Max Baltis. De volgende dag zou er 2 maal gestart worden op het grote meer. De wind viel weg en na lang wachten werden alle deelnemers versleept naar de Alpachsee, waar toen wel goed gestart werd. Alles verliep vlot met een licht breeze, doch nu in de hoek bij de Piatus was er totaal geen wind en bleef het hele veld als een kluitwen op een plaats dobberen. Het verloop van deze wedstrijd werd dan ook zeer onoverzichtelijk. Toch werd er gefinisht, wat de nodige protesten met zich meebracht. Deze wedstrijd is dan ook afgekeurd wat dus inhoudt dat deze tweede dag voor niets was geweest.

De volgende dag werd er drie maal gestart om de verloren tijd weer goed te maken. In de 3e wedstrijd werd de Zwitser Crestas eerste en Beekhof tweede. Dat was goed sedaan van Beekhof daar de wind op even momenten begon te schiften. Max Baltis werd derde.

De 4e wedstrijd gaf het zelfde beeld als de voorgaande en viel er voor onze zellers weinig, eer te behalen. In deze wedstrijd waren de Zwitsers goed op dress en bezetten al de ereplaatsen.

In de 5e wedstrijd, die dag als derde, werd de Zwitser Haldeman eerste; twee de Duitser Claus Löwenich die in het totaalbeeld niet onoverdenkelijk zalde en met een vierde en een zesde plaats goede papieren had voor een ereplaats. Drie werd Sander.

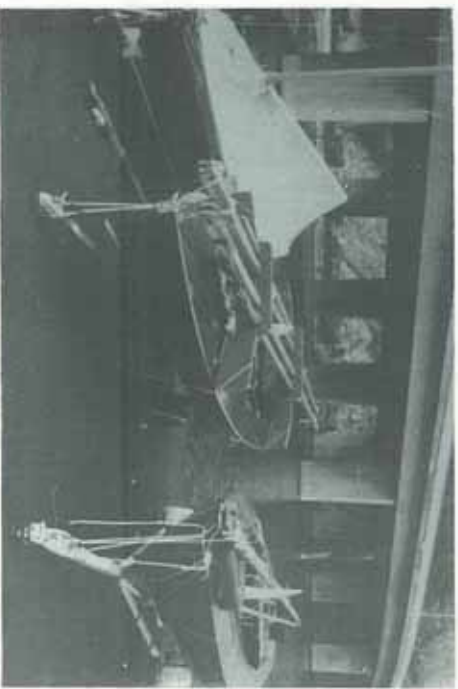
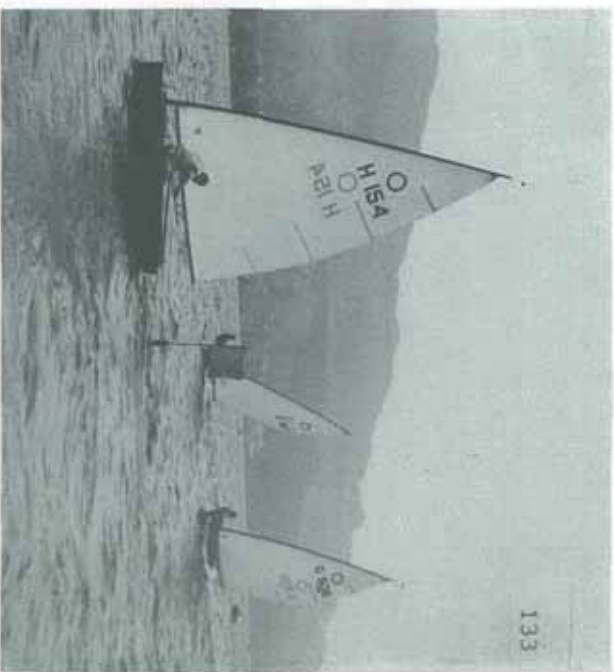
Er werd op verzoek een lange wedstrijd gevaren; er werd dus gestart in de uiterste hoek van het meer. Wolhuis die zich na de start al in de kopgroep nestelde wist dit tot het laatste van de wedstrijd te behouden. Na lange duels met de Berlijner Schenkel en Piontek wist hij als eerste de finishlijn te passeren wat als afsluiting van het geheel voor de Nederlandse kolonie een succes was.

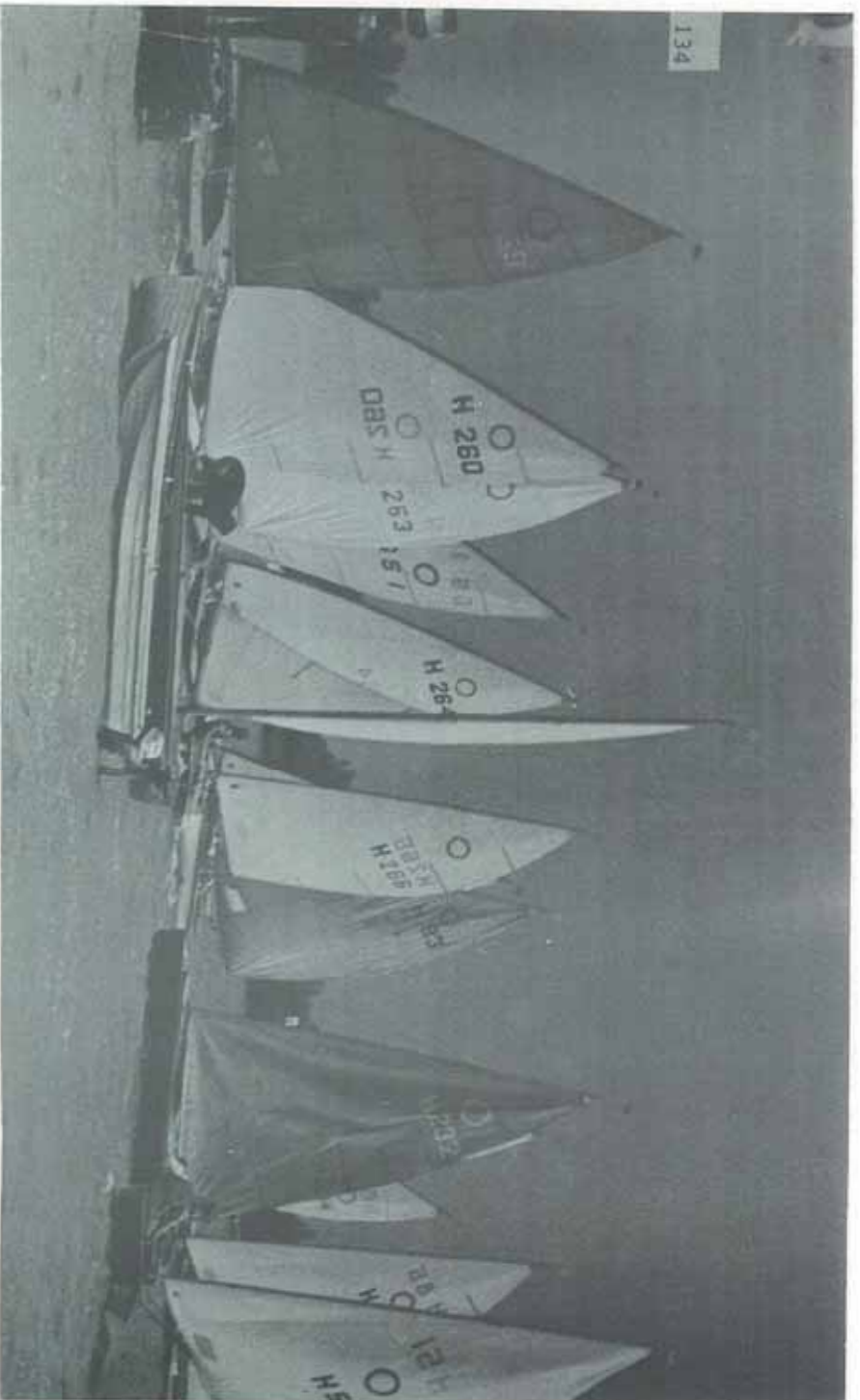
In het totaalklassement over 6 wedstrijden met aftrek van de slechtste wedstrijd werd de Berlijner Klaus Schenkel Europees kampioen. Tweede Anton Böhmig, drie Claus Löwenich in een plakhouten schip. Wolhuis werd achtste, Reneman 25, Beekhof 27 en Mulder 53.

Opmerkelijk is dat de eerste twee boten in het klassement gebouwd zijn door Boltras te Berlijn. Deze schepen kosten meer dan 7500 DM toen zij, nu jaren geleden, gebouwd werden. De boot van Wolfgang Erndt, die vijfde werd is 22 jaar oud. Erndt, een oude roulier, had juist tevoren de Alpense Pokal gewonnen en blijft de O-jol nog altijd trouw. De eerste plakhouten boot was die van Löwenich die 3e werd. Daar op volgde een polyvester boot. De tweede de polyvester jol was die van Wolhuis en de tweede van plakhout kwam op de 12e plaats.

De wedstrijden werden besloten met een grootse prijsuitreiking met, als eerste prijs een buitenboordmotor en de tweede een nieuw zeil. Volgend jaar zullen deze wedstrijden in Duitsland gehouden worden en de wedstrijden om de Goldene O-jolle in Nederland.

P. L. M. W.

OPEN NEDERLANDSE KAMPIOENSCHAPPEN TE NIEUWKOOP VAN 16 t/m 19 JULI 1971

Voor deze wedstrijden in de Olympiajollen hadden zich twee Duitse zeilers aangemeld. Verder de kampioen van verleden jaar Jan Woldhuis en de tweevoudige O-jollenkampioen Ceas van Tongeren.

18 Deelnemers, waarvan 7 in nieuwe polyester O-jollen, kwamen aan de start. Het was eindelijk weer eens een indrukwekkend veld van schepen, wat de O-jol vroeger zo bekend heeft gemaakt. Het blijkt toch, dat de nieuwe Olympiajol in polyester en in plakhout in trek is. Dit jaar zijn al elf nieuwe nummers afgegeven. Financieel gezien ligt de prijs van dit nieuwe schip dan ook zeker binnen het bereik voor een geïnteresseerde zeiler.

Vrijdag de eerste start. Met windkracht 6 tot 7 werd het direct al werken geblazen. De Duitser Klein, van Tongeren en Woldhuis waren al snel aan kop, doch van Tongeren die aanvankelijk de 2e plaats ging oplossen gaf niet genoeg ruimte bij de gijpboei waardoor Woldhuis, die niet tijdig zijn glijp kon maken, van Tongeren aanvoer, reden waarom van Tongeren de wedstrijd verliet. Horst Klein werd hier eerste en Woldhuis tweede, terwijl Theo de Jong en Paul Loogman drie en vier werden.

Tweede wedstrijd op zaterdag 10.30 uur. Hier ging het al direct spannen tussen van Tongeren en Horst Klein. Van Tongeren wist steeds voor te blijven, doch toen hij bij het ingaan van de derde ronde iets te hoog opstuurde om de volgende keerboei te belopen, bleek hij de afkortingsvlag niet te hebben gezien en werd Horst Klein als eerste afgeblazen. Van Wamel werd derde en Woldhuis vierde.

Derde wedstrijd zaterdagmiddag. Hier wist de Nestor in het gezelschap Felix Reneman uit Groningen direct de leiding te nemen en zelfs bij de eerste boei met een fikse voorsprong op het veld uit te varen. Horst Klein sloeg in het begin van deze race overboord, wist echter handig op te sturen en klauterde daarna weer aan boord, wel met een flinke achterstand, maar wist toch nog vijfde te worden. Van Tongeren wist weldra de leiding te nemen, terwijl van Wamel en Woldhuis om de derde en vierde plaats twistten. Reneman werd tweede.

Vierde wedstrijd zondagmorgen. Horst Klein nam hier al direkt weer de leiding en heeft die niet meer afgestaan. Van Tongeren werd hier tweede. De Jong, die van een windschiffting wist te profiteren, bezette de derde plaats en de Duitser Franzmann werd vierde. Wiebe Beekhof, de vice president van de Internationale Olympiëjollen Union, kwam als vijfde binnen.

Vijfde wedstrijd zondagmiddag. In deze wedstrijd werd zeer konstant gevaren. Van Tongeren nam bij de eerste boei de leiding, gevolgd door Beekhof, van Wamel, Franzmann en loogman. In deze volgorde kwam geen verandering en er werd ook zo gefinished.

Zesde wedstrijd maandagmorgen. Weinig wind. Het was spannend tot het laatste toe. Een wedstrijd, die niet licht vergeten zal worden, zeker niet door de kanshebbers voor de ereplaatsen. Cees van Tongeren met een kleine voorsprong in punten op Horst Klein, moest deze voorblijven of vlak achter hem eindigen. Bij afzakkende wind werd er gestart en na een uiterst langzaam voortbewegend kruisrak, kwam Woldhuis als eerste bij de eerste boei, gevolgd door Klein, van Wamel, Reneman en van Tongeren. De wind werd hier de grote afwezige en er ontstond een grote achterstand tussen de twee koplopers en de rest van het veld. Het zag er naar uit, dat voor het eerst in de Nederlandse O-jolhistorie een Duitser Kampioen van Nederland zou worden. Doch van Tongeren, die zo'n 1500 mtr van de koplopers plotseling een zuchtje wind wist uit te buiten, kwam na een lange rush plotseling bij deze koplopers en na een zenuwslopend voor de winds rak kwam hij nog net kundig als eerste over de aankomstlijn, gevolgd door de Duitser en Woldhuis. De Duitser Franzmann werd vierde.

De einduitslag werd hierdoor, met aftrek van de slechtst gevaren wedstrijd:

1. H 23 "Glipper"	Cees van Tongeren	6 punten	x	2	1	2	1	2	1	1
2. G 70	Horst Klein	13	-	1	1	5	1	x	2	
3. H263 (polyester)	Peter van Wamel	37.1	-	5	3	3	x	3	5	
4. H260 (polyester)	Jan Woldhuis	39.7	-	2	4	4	9	x	3	
5. H197	Wiebe Beekhof	48.7	-	x	5	8	5	2	6	

VAN TONGEREN KAMPIOEN

NIEUWKOOP — Cees van Tongeren lid van De Kaag, is gisteren kampioen van Nederland zullen worden in de Olympiëjollenklasse. De Nieuwkooper Peter van Wamel werd derde.

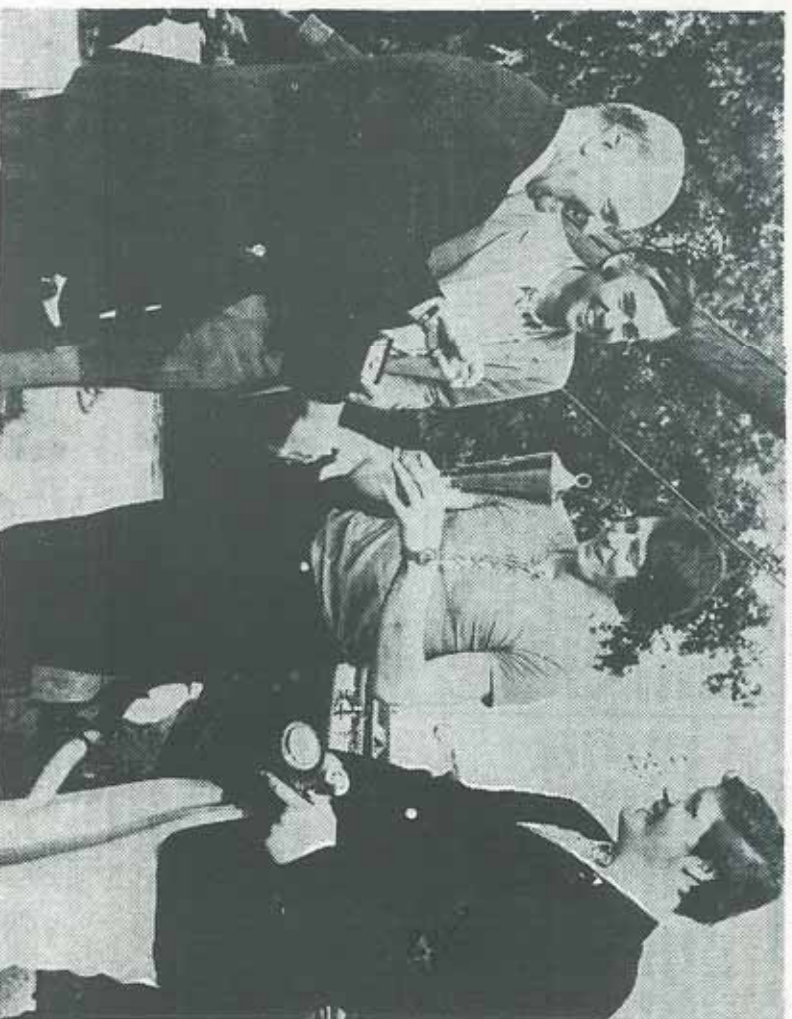
De wedstrijden voor het kampioenschap zijn vier dagen lang op de Noordzinder Plas in Nieuwkoop gehouden.

Op de laatste dag was het bepaald geen uitbundig zelfweer, want er was te weinig wind. Toen er een ronde en een baan gezeld was, besloot de wedstrijdleiding maar af te blazen.

Op verzoek van de deelnemers werden gistermiddag de prijzen al uitgereikt. Cees van Tongeren ontving uit handen van de voorzitter van het Olympiëjollen Union distriet, Nederland, de heer De ~~Blauw~~ de drijvende blauwe whipfel en een beker. De gouden speld van het KNMV zal hem later worden uitgereikt.

Overigens neemt Van Tongeren en nog een aantal deelnemers over veertien dagen deel aan een wedstrijd bij Osnabrück voor het Olympisch kampioenschap.

De uitslag van de wedstrijd in Nieuwkoop luidt: 1 Cees van Tongeren 6 punten (H 23), 2 Horst Klein 13 punten (G 70), 3 Peter van Wamel 37.1 punten (H 263), 4 Jan Woldhuis 39.7 punten (H 260), 5 Wiebe Beekhof 48.7 punten (H 197), 6 Felix Reneman 51.1 punten (H 154).

☞ Cees van Tongeren ontdeelt valt. Rechts de Duitser **Geren** de Nieuwkooper Peter van Wamel, die de derde plaats behaalde. Kampioen van Nederland ten werd en links naast Van **Tom**.

Pa de Bruin, zailroder. Meelotrijdleren bij
de eerste open Nederlandse kampioen-
schappen op de Nieuwsteepen Rassen.

Leo van Tongeren

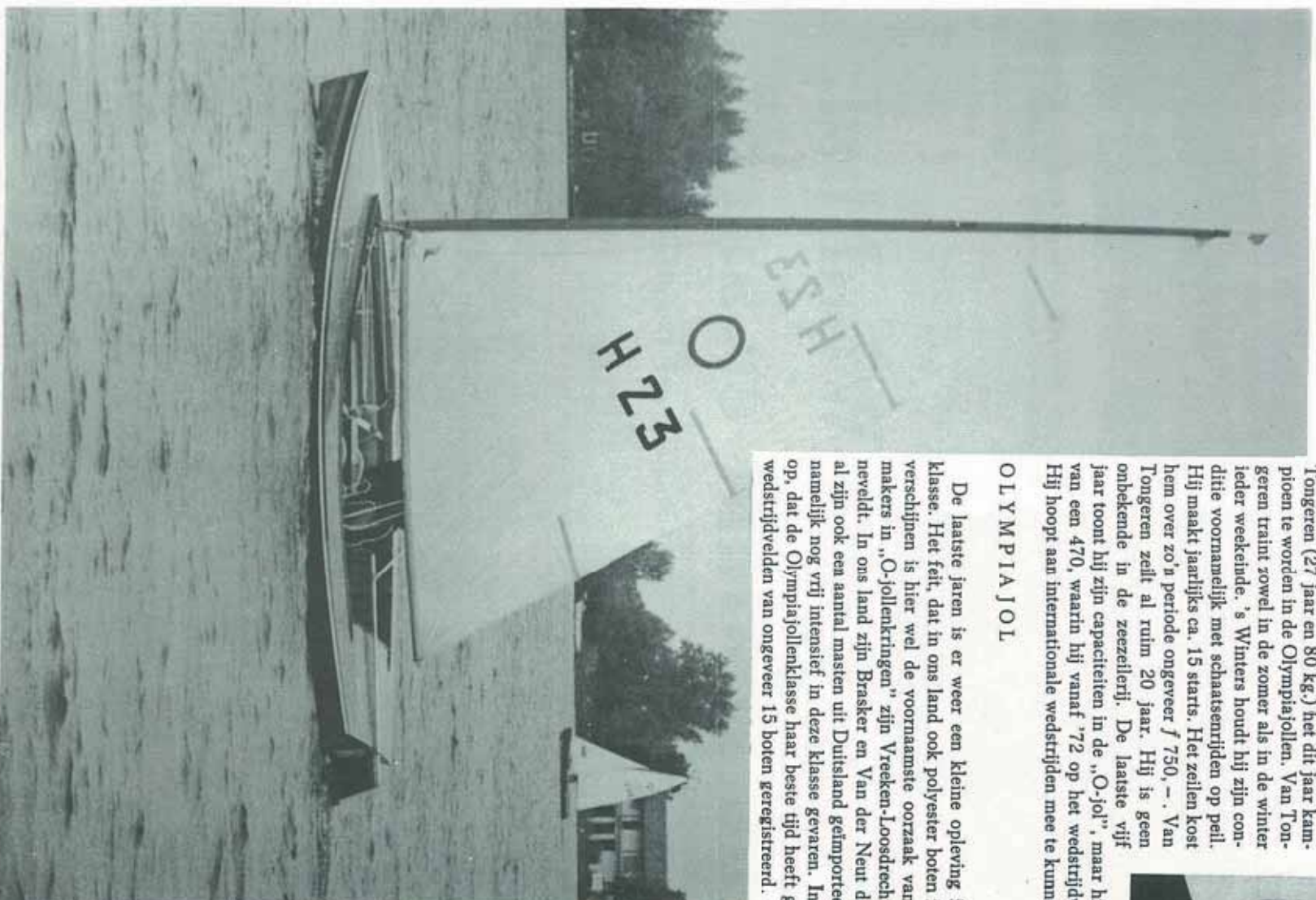
OLYMPIAJOL (interview)

In een 37 jaar oude boot presteerde C. van Tongeren (27 jaar en 80 kg.) het dit jaar kampioen te worden in de Olympiajollen. Van Tongeren traint zowel in de zomer als in de winter ieder weekeinde. 's Winters houdt hij zijn conditie voornamelijk met schaatseentijden op peil. Hij maakt jaarlijks ca. 15 starts. Het zeilen kost hem over zo'n periode ongeveer f 750,-. Van Tongeren zeilt al ruim 20 jaar. Hij is geen onbekende in de zeeliterij. De laatste vijf jaar toont hij zijn capaciteiten in de „O-jol“, maar hij is reeds in het bezit van een 470, waarin hij vanaf '72 op het wedstrijdwater wil bivakkeren. Hij hoopt aan internationale wedstrijden mee te kunnen doen.

OLYMPIAJOL

De laatste jaren is er weer een kleine opleving in de Olympiajollenklasse. Het feit, dat in ons land ook polyester boten in wedstrijden mogen verschijnen is hier wel de voornaamste oorzaak van. De bekendste zeilmakers in „O-jollenkringen“ zijn Vreeken-Loosdrecht, Heineke en Schooneveldt. In ons land zijn Brasker en Van der Neut de mastenleveranciers, al zijn ook een aantal masten uit Duitsland geïmporteerd. In dit land wordt namelijk nog vrij intensief in deze klasse gevaren. In ons land lijkt het er op, dat de Olympiajollenklasse haar beste tijd heeft gehad, al worden nog wedstrijdvelden van ongeveer 15 boten geregistreerd.

VON DER TERRASSE verfolgen die Frauen der Segler die Wettfahrten. Auch Gisela Woite ist dabei.

„Wenn Woite Wind hat, dann gewinnt er auch“

Ein Porträt des neuen Europameisters der O-Jollen-Segler

Lembruch/Hüde (H.-G.). „Uwe Woite-Berlin“ ist bei den derzeitigen auf dem Dümmer stattfindenden Europameisterschaften der Olympia-Jollen (O-Jollen) schon zu einem sogenannten „Markenbegriff“ geworden, denn der fünffache Europa- und Deutsche Meister in der O-Jollen-Klasse beweist auch in diesem Jahr am Dümmer seine Überlegenheit als O-Jollen-Segler.

Vier, der insgesamt sechs Wettfahrten, zu dieser Europameisterschaft auf dem Dümmer hat er bereits gewonnen, bei einer Wettfahrt belegte er den zweiten Platz, so daß er bereits mit 1,6 Fehlerpunkten seine 8. Europameisterschaft „in der Tasche“ hat. Die letzte Wettfahrt am Freilag kann ihm nur noch die Idealnote Null-Fehlerpunkte bringen, denn von den sechs ausgetragenen Wettfahrten werden nur fünf gewertet, so daß jeder Segler seine schlechteste Wettfahrt streichen kann.

Regattaleitung und Zuschauer sagen immer wieder das gleiche: „Wenn Woite Wind hat, macht er auch den ersten Platz“, auch wenn er beim Start nur im ersten Fünftel oder gar im Mittelfeld lag. Seine stärksten Konkurrenten, Manfred Baum — ein Clubkammerad aus Berlin — und Niels Schlieker vom Segler-Club Steinhuder Meer, konnte er sicher auf die zweiten und dritten Plätze verweisen, wie auch das bisherige Endergebnis zeigt.

Uwe Woite, der dem Berliner Segelverein Stößensee angehört, ist von Beruf Bezirksdomstufenregisseur in Berlin-Tegel. Seine Freizeit und seinen Urlaub aber verbringt er am oder, besser gesagt, auf dem Wasser. Uwe Woite, ein waschechter Berliner, hat das Segeln sozusagen mit dem Laufen gelernt. Auch seine Eltern und Großeltern waren begeisterte Wassersportler. Seit seinem neunten Lebensjahr gehört er seinem Berliner Segelclub Stößensee an. Damals segelte er auch schon seine ersten Jugendregatten.

1949 stieg Woite auf die Olympia-Jolle um, begann er das „große“ Regattasegeln und gewann noch im gleichen Jahr die erste Trophäe. Schon bald folgte ein Erfolg dem anderen. Fünfmal war er bereits Deutscher Meister: 1960, 1963, 1966, 1968 und 1969, fñnfmal errang er auch den Europameistertitel: 1964 in Holland, 1965 in Bad Zwiischenahn, 1966 wieder in Holland, 1968 auf dem Ammersee und 1969 in seiner Heimatstadt Berlin, genau an dem Geburtstag seiner Frau, welche ihn auf allen „Meisterschaftsreisen“ begleitet.

Fñnfmal gewann er ebenfalls die „Goldene Olympia-Jolle“, eine Regatta, die von der Internationalen Olympia-Jollen Union in Holland veranstaltet wird. Auf dem Dümmer konnte er auch die seit drei Jahren von der Seglervereinigung Hüde veranstaltete Regatta um die „Kupferne Röhndommel“ 1969 und 1971 gewinnen. Aber auch Pech hatte Uwe Woite schon einmal: 1967 bei den Deutschen Meisterschaften in Bad Zwiischenahn rammte er eine Boje und mußte ausscheiden.

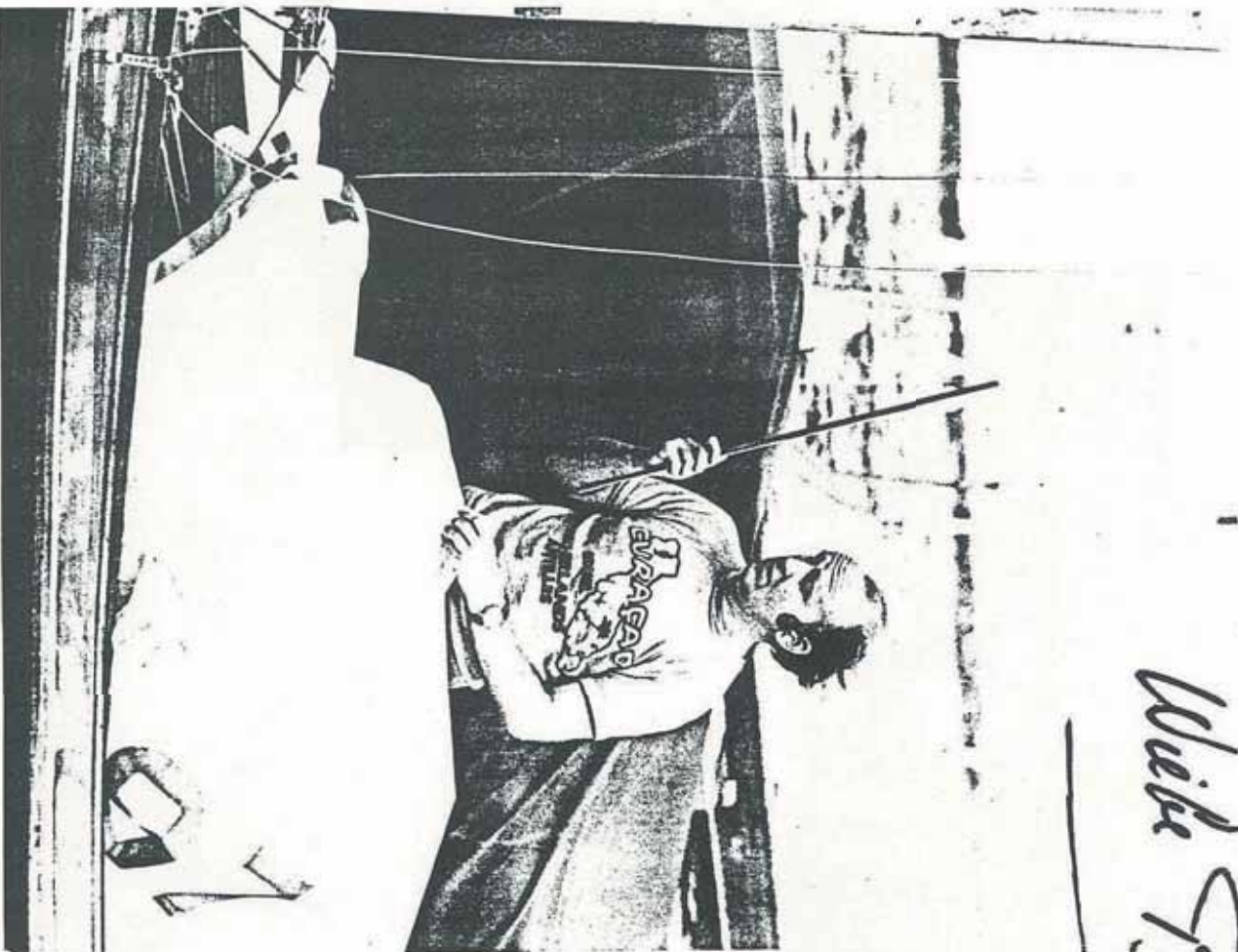
In seiner Wohnung kann man an die 750 Preise zählen, Tagespreise, Silberschalen, -pokale und -becher und natürlich auch die Meisterschaftspokale. Aber meine Frau hat das Talent, immer noch einen Platz zu finden, ist sein lakonischer Kommentar zu seinem neuen Erfolg am Dümmer. Stolz ist Woite auf Berlin, seinen Verein und seine Bootsklasse, für die er Distriktheif für Deutschland ist.

Wohes Urlaub ist in jedem Jahr mit Regatten und Segel-Meisterschaften ausgebuht. Nur im letzten Jahr konnte er aus beruflichen Gründen an keinen Meisterschaften oder größeren Regatten teilnehmen. Aber in diesem Jahr geht es nach den Europameisterschaften sofort weiter, denn in der kommenden Woche werden die Deutschen Meisterschaften auf dem Zwiischenahner Meer ausgetragen.

Helnz-Georg Schmidt

Wielke Backhof

139

LILLO HAMMACHER aus Berlin verzeigte erneut ihre männlichen Konkurrenten in Stannen. Sie ist wohl die beständigste und beste deutsche O-Jollen-Seglerin.

Aufschwung beim O-Jollen-Segeln

Verband muß neues Reglement finden

Osnabrück (hbw-Eigenbericht). - Ein neues Reglement für die Austragung der Europameisterschaften zu entwickeln, ist eine der vordringlichsten Aufgaben der Internationalen O-Jollen-Union. Mehr als 90 Boote, die zur Zeit bei den Europameisterschaften auf dem Dümmer am Start sind, kennzeichnen deutlich den Aufschwung, den das O-Jollen-Segeln in der letzten Zeit genommen hat, erfordern aber andererseits einen stärkeren auf Leistungsentfaltung abgestellten Austragungsmodus. Die wieder wachsende Beliebtheit der O-Jolle hat nach den Urteilen von Fachleuten ihren Grund vor allem darin, daß dieses Boot nicht nur das sportliche Segeln erlaubt,

sondern auch für das Wandersegeln geeignet ist. Zudem erfüllt bei diesem Einhandsegler das Problem des Vorschotmannes. Die in der Bundesrepublik teilweise noch bestehenden Zweifel an der „sportlichen Klasse“ der O-Jollen sollen mit den deutschen Meisterschaften 1973 in Travemünde (1972 auf dem Ammersee) endgültig ausgeräumt werden.

Auf der Sitzung der Internationalen O-Jollen-Union (IOU) anlässlich der Europameisterschaften auf dem Dümmer wurde als Nachfolger von Max Baltis (Schweiz) der Niederländer Wiebe Beekhoff (Hilversum) zum neuen Präsidenten der Union gewählt.

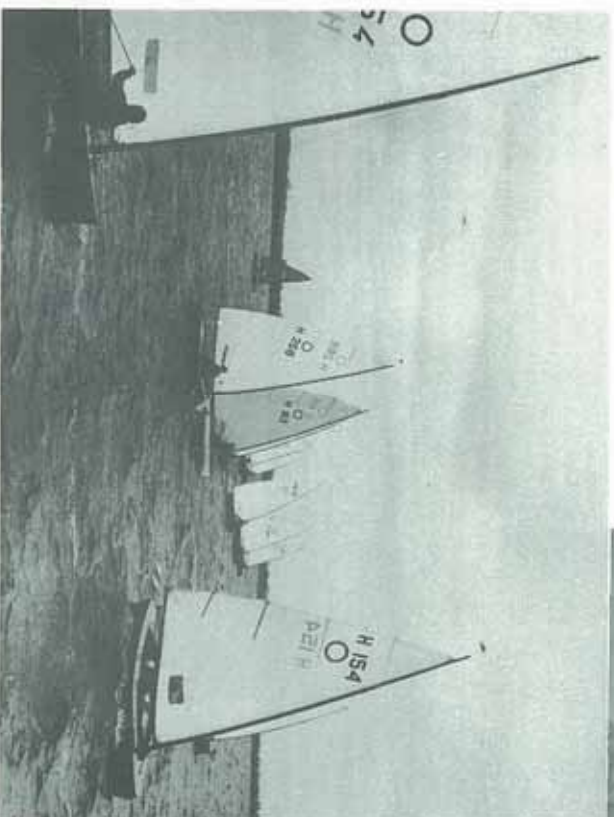
VAN WAMEL NK 0-JOL

Op een koud, guur en uitgestorven Zuid-lardermeer streed zondag 14 mei Theo de Jong een hopeloze strijd om de nationale titel in de Olympiajolienklasse. Alleen als hij eerste zou worden en zijn grote concurrent Peter van Wamel zou slechter dan vijfde eindigen dan was de blauwe wimpel voor hem. Maar na het eerste kruisrak van de driehoeksbaan was het iedereen al duidelijk dat zijn kansen klein waren. De rechterzijde van het rak bleek aanmerkelijk beter en daar De Jong de andere kant had gekozen keek hij op het moment dat de wedstrijd nog geen kwartier oud was al tegen een achterstand van enkele honderden meters op. Om die hevige begeerde eerste plaats te bereiken moest hij bovendien een tiental concurrenten passeren, bij welke bezigheid hij bepaald niet geholpen werd door zijn rivaal Van Wamel, die hem bij de start had opgezocht en geen duimbreed van zijn spiegel week.

Peter van Wamel had zijn comfortabele positie verworven door van de vijf eerder gezelde wedstrijden er drie te winnen en de overige als vierde en vijfde te eindigen. De Jong liet 2-1-15-2-3 noteren en had dus al reeds een afgetrokken wedstrijd. De voorlaatste wedstrijd was voor F. C. Scholtens (met de kennelijk still going strong Mustafa waarmee eertijds J. Verkuiljen en later Casper Visser grote tromtlen vierde) en de slotrace werd van start tot finish door de Duitser Dieter Loevenich beheerst. De Jong wist nog wel in zijn laatste poging op te rukken naar de derde plaats maar dit betekende dat al zou Van Wamel als laatste eindigen hij toch met de hoogste eer zou gaan strijken.

En zo werd Peter van Wamel de eerste Nederlandse kampioen dit seizoen in een wedstrijdserie die mede door het ontbreken van de kampioen van vorig jaar, Coes van Tongeren, geheel open was. Naast Theo de Jong, een noordelijke Finnzeller die van plan is naar de Olympiajol over te stappen en nu een geleende boot voer, namen aan de strijd in de kop deel de Duitser Loevenich, Felix Reneman, Wiebe Beekhof terwijl de kampioen van 1970 Theo Scheen tweemaal als tweede aan de finish verscheen.

In totaal waren er 26 deelnemers, waarvan veruit de meerderheid uit de omgeving van Zuidlaren afkomstig was. Hier is de O-jol aan zijn tweede jeugd begonnen wat tijdens deze wedstrijden geconstateerd kon worden. Met de intrade van polyvester en plakhout heeft de Olympiajol zich tot een moderne boot ontwikkeld wat de belangstelling weer heeft vergroot. De laatste twee jaar werden meer nieuwe boten aan de vloot toegevoegd dan gedurende de daaraan voorafgaande tien jaren. Een halve dubbele bodem, spiegelkleppen en zelfrozers hebben de nieuwste boten oprichtbaar gemaakt en nieuwe masten, naar voorbeeld van de Finnmaster, geven de stuurman meer trimmogelijkheden. Bovendien zijn deze masten sterker zoals hier de laatste wedstrijd bleek toen De Jong bij windkracht 6 een want

De open Nederlandse kampioenswedstrijden voor de Olympiajolienklasse bracht weer eens een flink veld van deze schepen op het water van het Zuidlaren meer.

brak maar rustig met een ongestaagde mast de wedstrijd uitzeilde. De polyvester boten kwamen aanvankelijk alleen uit Duitsland totdat bouwver en zeller Milk uit Nieuwe Pekela deze eveneens ging vervaardigen. Van de plakhouten boten worden de rompen geïmporteerd en hier afgebouwd. Het is de bedoeling dat Finnbouwver Kees Douze voor De Jong een

dergelijke jol bouwt met de verwachting dat er meer liefhebberij zal komen. Van enkele oud-Olympiajolienzaaiers is bekend dat zij te kampen hebben met een lichte aanval van heitrwee, onder wie de veelvoudige kampioen Casper Visser die plotseling in Zuidlaren als toeschouwer opdook.

Veel zal natuurlijk afhangen van de samenwerking van het deelnemersveld dat in augustus bij Moornikendam op het water zal verschijnen als de Europese titel op het spel staat. Maar de bestuurders van de klasse-organisatie hebben alle vertrouwen. Hier zal blijken hoe levend de Olympiajolienklassen is.

Geen protesten

Zondagmiddag kon de heer G. K. de Vries als voorzitter van de organiserende Zelfvereniging Zuidlaardermeer en als voorzitter van de Nederlandse IOU-afdeling, zijn toespraak in de eerste plaats tot de nieuwe kampioenen Peter van Wamel richten.

Hij vond de laatste wedstrijd vaarvoor op zondagmorgen werd feestelijk, de mooiste in de reeks van jaar. De vermoede helden kregen te maken met de harde wind, maar ook nu werd er prettig en sportief door de 28 deelnemers gezeld. Eveneens bleven als in de voorgaande vijf wedstrijden protesten achterwege, toch een zeldzaam voorkomen verschijnsel in de O-jollenklasse.

Het is een reclame voor de O-jollenklasse, zodat er best nog een poortdelijk kampioenschap in deze klasse op het programma van de NNWB kan worden gezet.

Dankwoorden sprak de heer De Vries vooral aan het adres van de familie Kruijer, die de zellers met hartversterkingen goed had verzorgd.

Gouden medaille en blauwe winpel

Namens het KNWV reikte de heer E. Zweep de gouden medaille en de blauwe winpel aan de nieuwe kampioenen uit, die in drie van de zes wedstrijden een overwinning had behaald. Evenals het eerste kampioenschap van Peter van Wamel verrichtte de heer Zweep voor de eerste keer de huidigshandeling en was er ook nog overeenkomst met de streek van herkomst.

Prijswinnaars en uitslag

Bij dit kampioenschap waren er zes prijswinnaars en wel als volgt: 1 en Nederlands kampioen Peter v. Wamel, Uithoorn met Kick II 6376 pt.; 2 Theo de Jong, Hoogezand met Blauwe Duit 6024 pt.; 3 Dieter Loevenich, Essen met Pfeffermeister 5054 pt.; 4 Felix Reneman, Groningen met Isabel II 4769 pt.; 5 W. Beekhof, Hilversum, Internationaal president IOU, met Bahiana 3957 pt.; 6 Ties Scheen, Hoogezand met Zomerweelde 3888 pt. (Kampioen 1969).

De overige uitslag was: 7 F. C. Scholtens, Sappemeer met Mustafa; 8 H. Suhren, Mühlheim met Spatz III; 9 A. Lieberom, Sappemeer met Moi et Toti; 10 F. Mik, Nieuwe Pekela met Nieuwe Hoop; 11 H. Scholtens, Hoogeveen met Spirit; 12 A. Smit, Hoogezand met Wulp III; 13 J. Kremer, Zuidlaren met Flubber; 14 H. G. Bralls, Stadskanaal met Pst; 15 H. Fiederman, Muntendam met Vae Victis; 16 M. Brader, Sappemeer met Annie; 17 G. J. Bralls, Stadskanaal met Passaat; 18 W. Veenema, Westerbroek met Ami; 19 H. Milk, Nieuwe Pekela met Blue Bird; 20 E. Koch, Arnhem met Sawing Machine; 21 P. Miedema, Hoogezand met Excelbur; 22 H. Pot, Groningen met Nandoe S; 23 J. Smit, Groningen met Cupido; 24 J. G. Kuiper, Oude Pekela met Yellow Green; 25 D. Rijkens, Hoogezand met Ranger; 26 J. Bosma, Emmen met Game Wij.

In augustus aanstaande wordt te Mookkendam het Europees kampioenschap O-jollen verzeld.

De heer E. Zweep overhandigt de nieuwe Nederlands kampioen in de Olympiajollen, Peter van Wamel, de bij het kampioenschap behorende onderscheidingen.

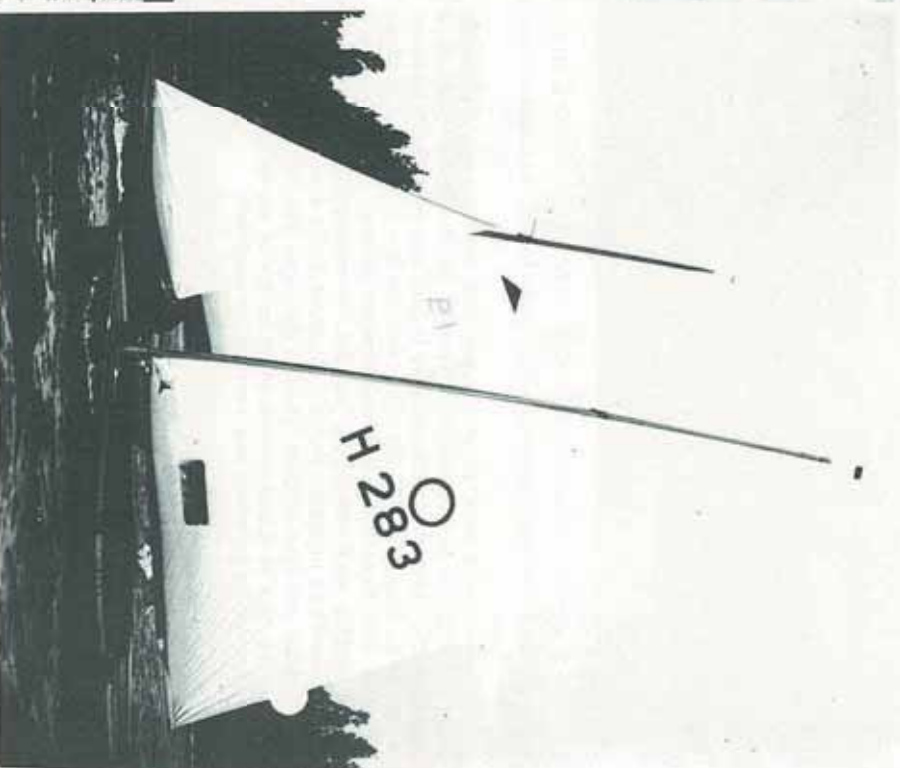
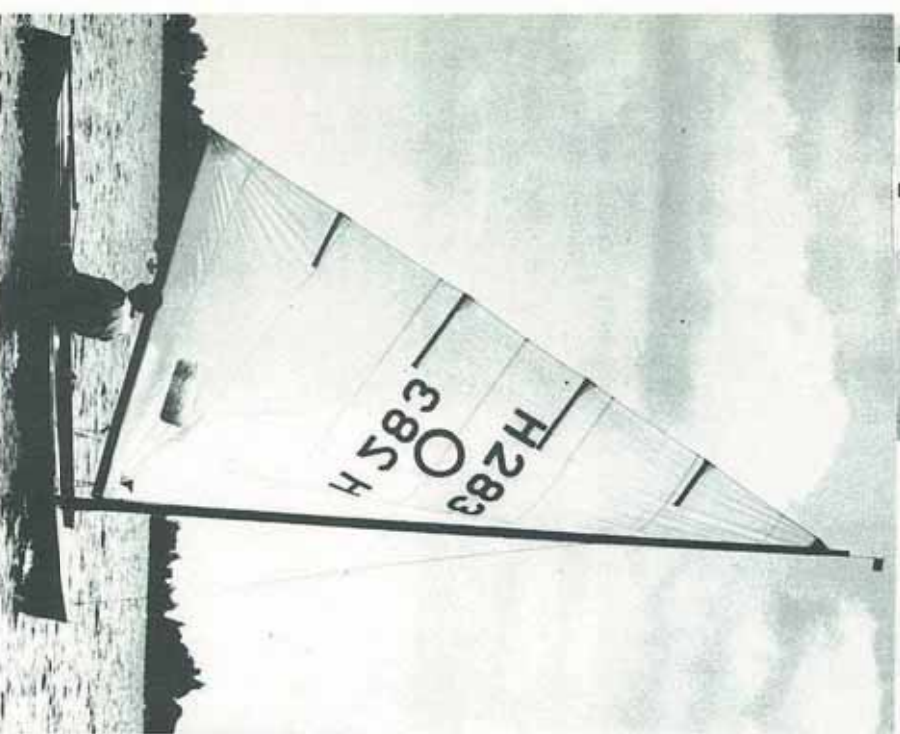
Op Hemelvaartsdag werd de eerste wedstrijd om het open Nederlands kampioenschap in de Olympiajollen verzeld. Bij draaiende wind zat de spanning er al direct in en die spanning is gebleven tot de laatste en laatste wedstrijd op zondagmorgen. Na afloop daarvan kon Peter van Wamel uit Uithoorn zich Nederlands O-jollenkampioen noemen. Zaterdag werden evenals vrijdag twee wedstrijden verzeld. De middagwedstrijd op zaterdag kon reeds de beslissing brengen, wanneer Peter van Wamel met de eerste plaats zou gaan strijken. Theo de Jong met zijn Groene Duit zette de Wamelse Kick II echter de voet divars en bracht die wedstrijd op zijn naam, daarmee de spanning nog een dag verschuivend.

Theo de Jong uit Hoogezand, die in de strijd om het Nederlands kampioenschap O-jollen het Peter van Wamel moeilijk maakte en op de tweede plaats eindigde, neemt zijn prijs in ontvangst.

oude bekenden in polyester

Op een zonnige Westeinder beproefden we drie oude bekenden in een nieuwe jas: de Olympiajol, de Zestienkwaadraat en de Pampus, alle drie met een polyester romp.

*De Olympiajol van Loogman.
(Foto's Harry de Vré)*

Twee ontwerpen van ruim vóór de laatste wereldoorlog die het materiaal waarvoor ze getekend waren overleefden.

Olympiajol

Het programma van Loogman omvat drie typen en het zal insiders niet verbazen dat ook de Olympiajol daartoe behoort. Paul Loogman is jarenlang een bekend Olympiajollenzeiler geweest en oude liefde roest niet. In tegenstelling tot beide andere typen is de polyester Olympiajol wel toegestaan in wedstrijden en Paul heeft zijn jol daar dan ook op afgestemd. Ook hier een uitvoering met houten dek en het uitgangspunt is geweest zo veel mogelijk het idee van de oorspronkelijke O-jol te bewaren. Dat wil zeggen geen, uitgebouwde gangboorden, geen dubbele bodem maar dat wil ook zeggen niet zo genakkelijk leeg te zeilen na omslaan. Wel heeft men in deze jol flink bewegingsruimte en met een waterdicht compartiment in de boeg en één onder het achterdek waardoor twee loopsjpen naar de spiegel, zal met wat luchtzakken in de zijden ook dat leegzeilen wel mogelijk zijn.

De moderne O-jol heeft een mast gelijk die van een Finn, uit

vele delen opgebouwd en zeer buigzaam waarop het zeil gesneden is. Wanten en voorstag hebben bij deze mast een aanmerkelijk lichtere taak dan voorheen en het kleine knikstagne dat er vroeger bijhoorde is al geheel verdwenen. De wanten zijn door een eenvoudige inrichting met een rail met stoppen verstelbaar en ook hier de bekende overloop-neeponder van staalraad.

Wedstrijdschepen ontlenen hun waarde aan de resultaten in wedstrijden en afgewacht moet worden wat deze er van terecht zal brengen. De eerste belangrijke wedstrijd waarin een Loogman-jol zal meevaren is het Europese kampioenschap, volgende maand in Zwitserland. Zoals bekend varen er al polyester O-jollen in de wedstrijden de laatste jaren en in het afgelopen Nederlands kampioenschap veroverde een dergelijke jol de derde plaats.

Loogman levert de Olympiajol voor f 7.500,— in standaard-wedstrijduitvoering, welke prijs wel iets hoger wordt als men een uithemse mast en zeil wil hebben.

Dat waren dan een polyester Zestienkwaadraat, een Olympiajol en een Pampus. De een al wat langer in produktie dan de ander en laatsigeneemde als primuur. We zeiden het u al: we zullen er aan moeten wennen. Welk type is er nu aan de beurt? De Regenboog misschien? Of de Twaalfvoetsjol?

Adriaan Pels

EK OLYMPIAJOLLEN

De Duisser Uwe Woite is voor de zevende maal Europees kampioen in de Olympiajollenklasse geworden, maar als de tekenen niet bedriegen dan is zijn hegemonie danig aan het tanen. Want al won hij ook deze keer de titel, de onbetwiste grootmeester is hij niet meer. Daarvoor had hij te veel moeite zijn landgenoot Niels Schlieker van het lijf te houden die tweemaal zo vriendelijk was terwijl hij op kop lag om te slaan of averij te krijgen zodat hij de wal moest opzoeken en Woite de leiderspositie kon overnemen. Twee andere wedstrijden zag Schlieker kans de spullen heel te houden en won hij de wedstrijd. Daarbij komt dat Schlieker niet alleen is. Ook andere Duitsers en een enkele Nederlander weten het Woite geregeld knap moeilijk te maken. Van andere zijde kan overigens geen tegenstand verwacht worden want voor de Olympiajollenzellers beperkt Europa zich tot twee landen, afgezien van een eenzame Zwitser die wel met een prachtige plakhouten boot aan de wedstrijd deelnam maar nog niet aan tegenstand leveren toe was.

De wedstrijden zouden met 42 Duitse inschrijvers dan ook beter gedekt worden door de titel open Duitse kampioenswedstrijden, dan door de benaming Europees kampioenschap, welke overigens toch al is voorbehouden aan internationale klassen en daar horen de O-jollen niet meer bij.

De organisatie beruiste dit jaar bij Watersportvereniging „Monnickendam“ die met behulp van het mooie startschip op de Gouwee de baren uitlegde en al was het aantal deelnemende landen niet erg groot, de verscheidenheid van de boten kende bijna geen grenzen. Sinds in deze klasse in 1970 werd goedgevonden dat ook polyvester en plakhouten jollen mogen meedoen en ook de binnenrichting gehaeel vrij werd, lijkt geen enkele O-jol meer op de andere. Gehaeel hout, gehaeel polyvester, half hout/half polyvester, plakhout, dubbele bodem, halve dubbele bodem, het aantal mogelijkheden is vrijwel zonder eind. En nu ook het materiaal en het profiel van de rondhouten niet meer voorgeschreven zijn, is ook hier het hek van de dam. Houten masten met een „Fimprofiel“, dunne en dikke aluminium masten, alle mogelijke soorten verstragingen, hebben van de Olympiajollenklasse een klasse gemaakt waarin liefhebbers van experimenten zich kunnen uitleven en de nieuwste technische ontwikkelingen worden in deze oud-Olympische klasse toegepast. Bijzonder interessante en mooie scheepjes waren dan ook de nieuwste aanwinsten: een boot van

Lamme uit Loosdrecht waarin de Zwitser aan de start kwam en een Douze-jol die voor Theo de Jong werd gebouwd.

Het zal dan ook een vreemde ervaring geweest zijn voor de 20 oud-Olympiajollenzellers die in boten van de deelnemers een veteranewedstrijd zielden. Zij zullen nauwelijks hun liederde van weleer herkend hebben. Nico Keyzer was van hen de snelste, gevolgd door Jan Krom, Jan Wilkens, Hans Slaeswijk, Hans Willems en Bert Tourner.

De kampioenswedstrijden zelf werden voornamelijk gevaren bij een windkracht 3 tot 5. Maandag 7 augustus werd voor de eerste maal gestart en deze wedstrijd was voor het Berlijnse trio Uwe Woite, H. Schabram en Kl. Schenkel. Vierde werd Wiebe Beekhof, de Nederlandse kampioen Peter van Wamel 10e en Jan Wolthuis 24ste.

De tweede wedstrijd werd gevaren bij windkracht vijf. Het was nu de Duitser Niels Schlieker, die gedurende lange tijd het veld met een ruime voorsprong de weg naar de boeien wees, tot hij bij een mislukte glijf omsloeg. Hoewel hij z'n schip weer snel leeg had, moest hij wegens opgelopen averij toch de haven opzoeken. Eerste werd nu de Berliner Funke, voor Woite en z'n landgenoot Niemann. Beekhof werd 7e, Fré Mik 8e en Theo de Jong 17e.

Dat hij nog niet was uitgeschakeld, bevestigde Niels Schlieker, door de derde

Uwe Woite, die in Monnickendam voor de zevende maal Europees kampioen in de Olympiajollen werd.

wedstrijd, bij windkracht vier, te winnen voor Wolfgang Funke gevolgd door Wiebe Beekhof en de Berlijners Beyer en Woite. Felix Reneman werd 17e en Theo de Jong 19e. In het staartje van de „Amelandse windhoos“ vond de vierde wedstrijd plaats, en er was heel wat meer

wind dan de door De Bilt beloofde drijfpartij. Weer won Niels Schlieker gevolgd door zijn landgenooten Kath en Wels; Peter van Wamel werd 8e, Fré Mik 14e en Beekhof 15e.

Vrijdag werd gestart voor de vijfde wedstrijd. Ook nu weer moest Niels Schlieker in leidende positie wegens averij opgeven, waarna Woite als eerste finishte, gevolgd door de 56-jarige Berlijnse zeiler Lilo Hamacher en Karlheinz Berke. Van Wamel en Lieberom werden 17 en 18.

Tijdens het vijfminutenschot voor de laatste wedstrijd, zorgde Wiebe Beekhof, die beste Nederlander, voor paniek onder zijn supporters, door om te slaan. Als gevolg hiervan startte hij als laatste over stuurboord achter het gehele, over bakboord gestarte veld langs. Dit leverde hem een vijfde positie op bij de eerste boei. Door een overtreding moest Niels Schlieker weer het veld vernuit de voorste geleidersen verlaten en kon Woite ook deze wedstrijd op z'n naam brengen. 2e werd Pranger, 3e Pommerating, 4e Funke en vijfde Wiebe Beekhof.

Einduitslag: 1. Uwe Woite, 1-2-5-7-1-1; 2. Wolfgang Funke, 19-1-2-5-5-4; 3. Hans Joachim Beyer, 16-4-4-1-19-6; 4. Wiebe Beekhof, 4-7-3-1-5-22-5; 5. Klaus Pommerating, 14-10-31-11-4-3; 20. Theo de Jong, 25-17-19-dis-17; 23. Fré Mik, 40-8-24-1-4-42-20.

Theo de Jong: 1973 Kanschebber Nederlands kampioenscha

144

De volgende week wordt op het Zuidlaardermeer het open-Nederlands kampioenschap voor Olympië-jollen gehouden. Een van de grootste kanschebbers voor dit kampioenschap is Theo de Jong uit Hoogerzand. Deze 31-jarige zeller heeft nu al heel wat successen achter zijn naam staan; we noemen maar even dat hij enige keren tweede werd bij de Nederlandse kampioenschappen en dat hij een keer tweede werd bij de Kieeler Woche. Als Flinjolzeller werd hij ook voor de Olympische Spelen van München geselecteerd, maar omdat er maar één Nederlander kon worden afgevaardigd, ging de eer naar de nationale kampioen Kees Doeze. Eerder had Theo de Jong aan den lijve ondervonden, dat Noordelijke zellers worden geselecteerd. Er zouden namelijk vier Flinjolzellens naar de Fre-Olympics worden afgevaardigd, maar toen Theo bij de Nederlandse kampioenschappen als tweede eindigde, wist men via slinkse omwegen te bewerkstelligen, dat er iemand anders werd uitgezonden.

Op een gegeven moment gaf hij er dan ook de brui aan en stapte over naar de Olympia-jollen. Met geleende boten was hij in die klasse ook al twee keer als tweede geklasseerd bij de nationale kampioenschappen.

Theo de Jong staat als binnen-vetter bekend, maar in ons habbetje toont hij zich een rappe prater. Omdat hij zoveel mogelijk aan het woord komt, is dit sportief in de vraag- en antwoordvorm gegoten:

Je zelt vanaf je 14e jaar. Hoe kwam het dat je verzot raakte op zellen?

Theo de Jong: "Ik ben aan het water opgegroeid. In de Tweede Wereldoorlog werd het huis van mijn ouders door de Duitsers ingeblikt en toen zijn mijn ouders in een zomerhuisje aan het Zuidlaardermeer getrokken, zodat ik vanaf mijn tweede jaar aan het water heb gezeten. Toen ik 14 jaar was, heb ik in een oude zeilkano leren zellen en daarna heb ik een tweede-hands Kleine B.M.-er gekregen. Enkele jaren later heb ik zelf een Flinjol gebouwd en daarmee heb ik heel wat prijzen in de wacht gesleept. Het vorig jaar heeft Kees Doeze 'n O-jol voor me gebouwd, zodat ik nu in die klasse uitkom."

Heel wat jongelui gaan zellen omdat er veel riet langs de oevers van het Zuidlaardermeer groeit. Wat vindt jij nu zo aantrekkelijk aan zellen in het algemeen?

Theo: "Ik heb erg veel plezier in zellen, omdat ik me er erg goed bij kan ontpannen. Je hebt geen tijd om aan je zorgen te denken en na een toernooi van een week heb ik het idee, dat ik drie weken met vakantie ben geweest."

Je vaart nu dus in een Olympië-jol. Dit is evenals de Flinjol een éénmansboot. Is het niet saai om steeds alleen in de boot te zitten?

Theo: "Ik verveel me aan boord van de boot nooit. Het is voor mij een grandioze ontspanning. Je bent met iets totaal anders bezig en dat vind ik erg belangrijk. Ik ben als zeller een grote individualist en als je een twee-mansboot hebt, ben je altijd afhankelijk van de fokkenist. De ene fokkenist krijgt op een gegeven moment verkeering en dan kun je hem wel op je buik schrijven. De andere kan op zekere dag niet, zodat je er als wedstrijdzeller niets aan hebt."

Het volgende weekend wordt op het Zuidlaardermeer om het Open Nederlands kampioenschap voor Olympiëjollen gestreden. Wie wilt voorens jou?

Theo de Jong: "De strijd is volledig open. Als het hard waait, geeft ik Fré Milk uit Nieuwe Pekela een goede kans. Hij weegt namelijk 220 pond en niet een behoorlijke bries geeft hij met zijn dikke achterwerk op de rand zitten, zodat er voor ons geen houden aan is. Als er echter weinig wind is, geef ik hem geen kans."

Mijn plaatsgenoot Tees Scheen, die al eens Nederlands kampioen is geweest, gaat niet meer zo hard, maar hij is toch ook niet kansloos. Een andere kandidaat voor dit kampioenschap is de huidige kampioen, Peter van Wamelan uit Uithoorn, maar de Duitsers Löwenich en Pranger moet je ook niet wegjuffen. De laatste gaat verschrunkelijk hard, maar hij is mentaal zwak."

Door allerlei allende ben ik nu 't pond afgeveulen en ben ik wat te licht geworden voor hard weer, maar toch zullen ze ook tendere rekening met mij moeten houden."

Wat zijn de belangrijkste eigenschappen voor een goede wedstrijdzeller?

Theo: "Allereerst moet je voor een éénmansboot individualist zijn. Daarnaast moet je ook over een goede conditie en een goede wedstrijdmentaliteit kunnen beschikken en natuurlijk komen de routine en de feeling om de hoek kijken. Vooral dat laatste is belangrijk. De meeste jongens en meisjes krijgen van hun ouders een nieuwe boot en als die kapot is, krijgen ze weer een nieuwe. Zodoende missen zij de omgang met het materiaal en de feeling."

Je besteedt erg veel tijd aan je hobby. Hoeveel uren per week trek je voor de training uit?

Theo: "Ik ren vrijwel iedere avond 4 à 5 kilometer. De langere afstandlopen is namelijk ook een mentale opsticker. En verder heb ik als fysiotherapeut genoeg apparaten in huis om mijn conditie op peil te houden en de rug- en buikspieren, die bij het zellen intensief worden gebruikt, te ontwikkelen."

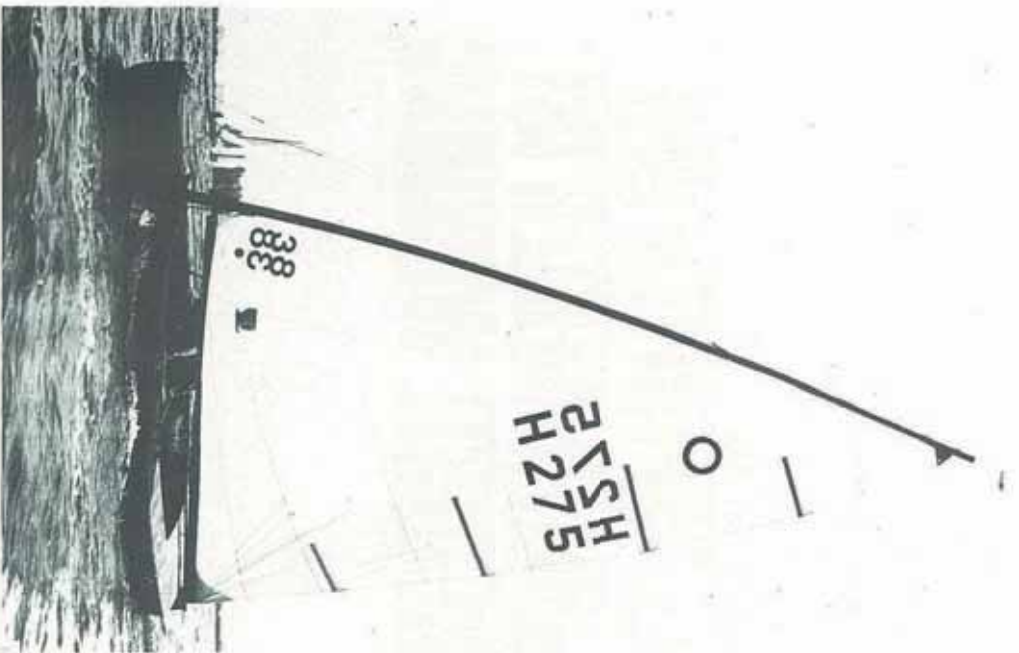
In de winter maanden werk in aan mijn conditie door in het veteraarteam van GJSS (jshockey) te spelen.

Daar komt nog bij, dat ik niet rook en niet drink. Zolang ik wedstrijdsport bedrijf, ben ik ook zeker niet van plan om ermee te beginnen. Ik heb mijn nieuwe schip dan ook met een flesje Fosco gedoopt."

O-jol-titel naar Duitsland

Bij de Zeilvereniging 'Zuidlaardermeer' heeft zich een Olympiajolliekern van formaat gevormd met aan het hoofd van beide de heer G. K. de Vries die zowel voorzitter van 'Zuidlaaren' als van de Internationale Olympiajollen Union district Nederland is en dan is het niet verwonderlijk dat ook dit jaar hier ter plaatse het nationale kampioenschap werd verzeld. Het waren de eerste kampioenswedstrijden dit jaar en het is te hopen dat de komende een andere uitslag zullen laten zien dan hier, want de titel verduwen over de grens. Het waren open wedstrijden en vier Duitse zeilers hadden deze kans aangegrepen een gooi te doen naar de blauwe wimpel en met succes. Walter Pranger uit Oldenburg, sinds kort in de boot van de Europese kampioen Uwe Woite, maakte de verwachtingen waar en werd titelhouder met 1-3-1-1-4-1.

De kampioen van vorig jaar Peter van Wamel heeft zich echter niet zo maar gewonnen gegeven. Aanvankelijk kon hij met 2-1-2 Pranger aardig bijhouden maar toen de Duitser nog een overwinning boekte en Van Wamel derde werd ging zich aftekenen wie het sterkste was. In de laatste twee wedstrijden finishte Van Wamel steeds één plaats achter Pranger waarmee hij kampioen af was. Opvallend was het zeilen van de O-jolliebouwer Fré Mik die in een nieuw polyesterproduct van zich zelf ook een wedstrijd op zijn naam bracht en in totaal derde werd. Het begint er nu naar uit te zien dat de polyesterboten even snel kunnen zijn als die van hout

Je noemt net dat nieuwe schip, genaamd „Super natural woman“, dat je het vorig jaar hebt gekocht. Vertel eens iets meer over deze boot.

Theo de Jong: „Ja, de boot heet nu eigenlijk „Master Bas“. Het is een boot, die door Kees Doeze is gebouwd en waarbij ik zelf een mast heb ontworpen. Deze mast is van hout, omdat in hout nog werking zit, hetgeen je bij aluminium mist.

Met licht weer vaar ik altijd op kompas. Op mijn kompas zie ik namelijk veel eerder, dat de wind gaat krinpen of ruimen, zodat ik eerder overstag kan gaan. Op het IJsselmeer is een kompas b.v. ook wel noodzakelijk, want je kunt de wal soms niet zien, zodat je wel op dit apparaat bent aangewezen. Langzamerhand gaan de andere jongens bij het Zuidlaardermeer deze nieuwe foefjes ook meer gebruiken.

Hieruit zou kunnen blijken, dat Theo met zeilen is vergroeid.

Waarschijnlijk zal hij deze vergroeiing in zijn eigen praktijk behandelen, zodat hij bij het Nederlands kampioenschap gezond aan de start kan verschijnen en met een goed resultaat uit de bus komt.

We rekenen erop!

Walter Pranger in de Seelachs 4 van Uwe Woite waarin hij de Nederlandse O-jollen-titel won. Hier is hij op weg naar de start op de laatste dag van het evenement toen het de gehele dag hard regende op het Zuidlaardermeer.

of plakhout en dat opent weer vooruitzichten voor deze klasse, temeer daar ook een andere botenbouwer binnenkort met polyester romp/houten decombinate op de markt komt. Theo de Jong uit Hoogezand werd met zijn Douze-jol vierde, welk resultaat beïnvloed werd door een aanvaring met een in de weg liggende Schakel waarbij de mast van de O-jol het begaf. Op de vijfde plaats tenslotte werd weer een Duitser genoteerd, Dieter Loevenich, die ook een wedstrijd niet meer aan de finish verscheen.

In totaal waren er het weekend na Hemelvaartsdag 21 deelnemers en dat betekent een teruggang van 5 ten opzichte van vorig jaar en als de Duitsers niet gekomen waren was het veld nog kleiner geweest. Toch heeft men nog niet het idee dat dit het begin van het einde voor deze klasse is. Er lopen nog steeds zeilers rond met aankoopplannen en onlangs werd in Nieuwkoop weer een groepje gevormd. Als volgend jaar het kampioenschap op de Kaag verzeld gaat worden, verwacht men zeker weer ongeveer 30 boten op het water.

Im Gegensatz zum Finn konnte sich die von deutscher Hand entworfene O-Jolle nur kurz im olympischen Programm halten. Zugeständnis für das Spektakel 1936. Bei dem jedoch nicht großen Angebot an Einmann-Jollen hat sich die O-Jolle ihr Eigenleben bewahren können. Ausschließlich auf Binnenrevieren wahrt man Charakter — meistens mit Berliner Herz.

O-Jollen-Segler:
Schwerpunkte in Berlin und
auf niedersächsischen
Revieren

KLASSENBOLEUTE ZU WORT: DAS AUFTRETEN DER O-JOLLEN-SEGLER IST IHRE BESTE WERBUNG

Die Olympiajolle kommt ohne das olympische Trauma aus. Ihr Debüt 1936 auf der Kieler Förde war zugleich Anfang und Ende der Medaillenspekulationen. Doch wie lebt es sich als Klasse, deren scheinbarer Höhepunkt bereits im Kielwasser der olympischen Hohenpriester liegt?

Nun, sie lebt. Aber: Sie bestreift nach Uwe Woite, Klassenobmann der deutschen O-Jollensegler, den Sport nicht so, wie er heute allgemein betrieben wird. Den Spruch, in erster Linie eine „pfundige Gemeinschaft“ zu sein, nehmen die O-Jollensegler wie keine andere Klassenvereinigung in Anspruch. Der kleine, aber wesentliche Unterschied zu den Sprüchen anderer besteht allerdings darin, daß sie nicht mehr auf olympischen Kursen segeln und es nicht mehr tun werden.

Die O-Jolle, eigens 1936 für die olympischen Wettfahrten von dem Amateur-Konstrukteur Helmut Stauch gezeichnet, ist immer noch in Berlin zu Hause — und zwar dieses und jenseits; in beiden Teilen der getrennten Stadt laufen noch rund 60 O-Jollen auf allerdings ebenfalls getrennten Kursen. „Wir tasten uns langsam nach Osten vor“, erklärt Uwe Woite, „nicht nur zur DDR, sondern auch zum ungarischen Plattensee und in die CSSR. Vorerst zeichnet sich noch nicht ab, daß DDR-Segler der nichtolympischen Klassen nach West-Berlin kommen können. Wenn man mit Auto und Trailer reist und zudem keinen Anspruch auf Olympia-Medailien erhebt, muß man schon ein hohes Maß an politischer Zuverlässigkeit

Ein nicht-olympischer Star:
Uwe Woite, siebenfacher
Europameister
der O-Jollen-Segler

aufweisen, um Freikarten für den Westen zu erhalten. Wenn aber der Sportverkehr jetzt freigegeben wird, gehen wir sofort nach drüben. Das soll nicht nur eine Geste sein, sondern es gibt auch dort erstklassige Reviere für uns.“

Zu Uwe Woite selbst. Hat ein Mann, der in der O-Jolle sieben Europa- und sechs deutsche Meistertitel einheimste, nie den Drang verspürt, sein Können auch einmal in einer olympischen Konkurrenz auszuspielen? Selbst wenn diese Frage heute ad acta gelegt worden ist — die Verunsicherung war da, doch die Umstände waren nicht so: „Als ich 1949 begann, war die O-Jolle die verbreitetste Einmann-Jolle. Als dann ab 1952 das Finn aufkam, blieb Berlin O-Jollen-Hochburg, während die we-

sentlichen Finn-Ereignisse in Westdeutschland stattfanden. Und bei einem jährlichen Urlaub von drei Wochen konnte ich dort nicht an den wichtigsten Regatten teilnehmen. Interesse hatte ich auch am Star, doch er war zu teuer. Und als ich mich um ein DSV-Boot bemühte, konnte man mir nur einen Drachen anbieten. Das aber war uninteressant.“

Uwe Woite spielte also seinen Part weiterhin in einer nichtolympischen Klasse. Und diese Entscheidung fiel nicht allzu schwer, weil er und seine Familie auch gerne Ski fahren. Zerreißen kann man sich schließlich nicht, und zweifels sind da noch die O-Jollen-Segler, denn „deren Auftreten ist die beste Werbung für unsere Klasse“. Ein lustiger Haufen, aber wenn wundert es bei so vielen Berlinern? Zum Beispiel: „An den Dümmersee hat man uns immer wieder hingerrufen und eigens für uns Regatten veranstaltet. Und heute laufen am Dümmer schon wieder 22 O-Jollen. Selbst Regattaleitungen freuen sich auf uns, denn es gibt nie Ärger.“

Handelt es sich also bei O-Jollenseglern um jene seltene Schar von Regatta-Prezlettsportlern? Ganz so sieht es Woite nicht: „Wer gut sein will, der muß schon zwei Mal in der Woche am Konditionstraining teilnehmen. Und der Leistungsstandard allgemein ist gut. Letztes Jahr ist auf einem holländischen Revier bei Windstärke 7 von 56 Booten nur eines gekentert.“ In der Bundesrepublik laufen noch etwa 300 O-Jollen — Schwerpunkte in Berlin, Steinhuder und Zwischenahner

Meer, Dümmersee und Ammersee, in Mitteleuropa neben Deutschland die Schweiz, Österreich und Holland. Wichtigste Aufgabe: „Den Preis halten.“ Der liegt derzeit für ein regattaklares Boot etwa bei 8000 Mark.

Wie bewältigt Woite seine Aufgabe? „Ich habe einen Renner sozusagen als Sekretär, der mir die Schreibarbeit abnimmt. Und wenn zudem der Zusammenhalt einer Klasse so gut ist, spielt man auch gerne ein bißchen Idealist.“ Woite ist immerhin seit über sieben Jahren im Amt.

Das Rigg vom Finn abgequackt

Was hat sich im Laufe der Zeit an der O-Jolle verändert? Rumpf und Gewicht sind geblieben, auch, nachdem die Rundspant-Jolle vom schwebbar antiken Sperrholz in die moderne Kunststoff-Bauweise hineingewachsen ist. Hinzu gekommen ist der Doppelboden. Gänzlich gewandelt hat sich jedoch das Make-up des Riggs. „Da haben wir praktisch alles vom Finn abgequackt“, sagt Woite, „die O-Jolle ist schon eine rasante Kiste. Ein Segler mit einem Fabrikat von 1936 hätte heute überhaupt keine Chance mehr.“

Wen wundert es bei der heißen Welt der O-Jollensegler noch, daß auch die Zusammenarbeit mit dem DSV sehr gut ist. Das große Palaver nach außen und innen kann in jeder Klasse offenbar ganz neuen Standorten weichen, wenn Olympia nicht mehr als Lockvogel auftritt.

Michael Pflumm

302 Andie Rierson
303 Felix Rememar
304 John Kerner

1974

Peter van Wamel pakt titel in de O-jollen

door Wiebe Beekhof

Van 23 tot en met 26 mei werd het eerste Nederlandse kampioenschap 1974 verzeild. Dat gebeurde door de Olympialojlen die met 22 man sterk naar de Kaag waren getrokken waar de K.W.V. 'De Kaag' de wedstrijden leidde.

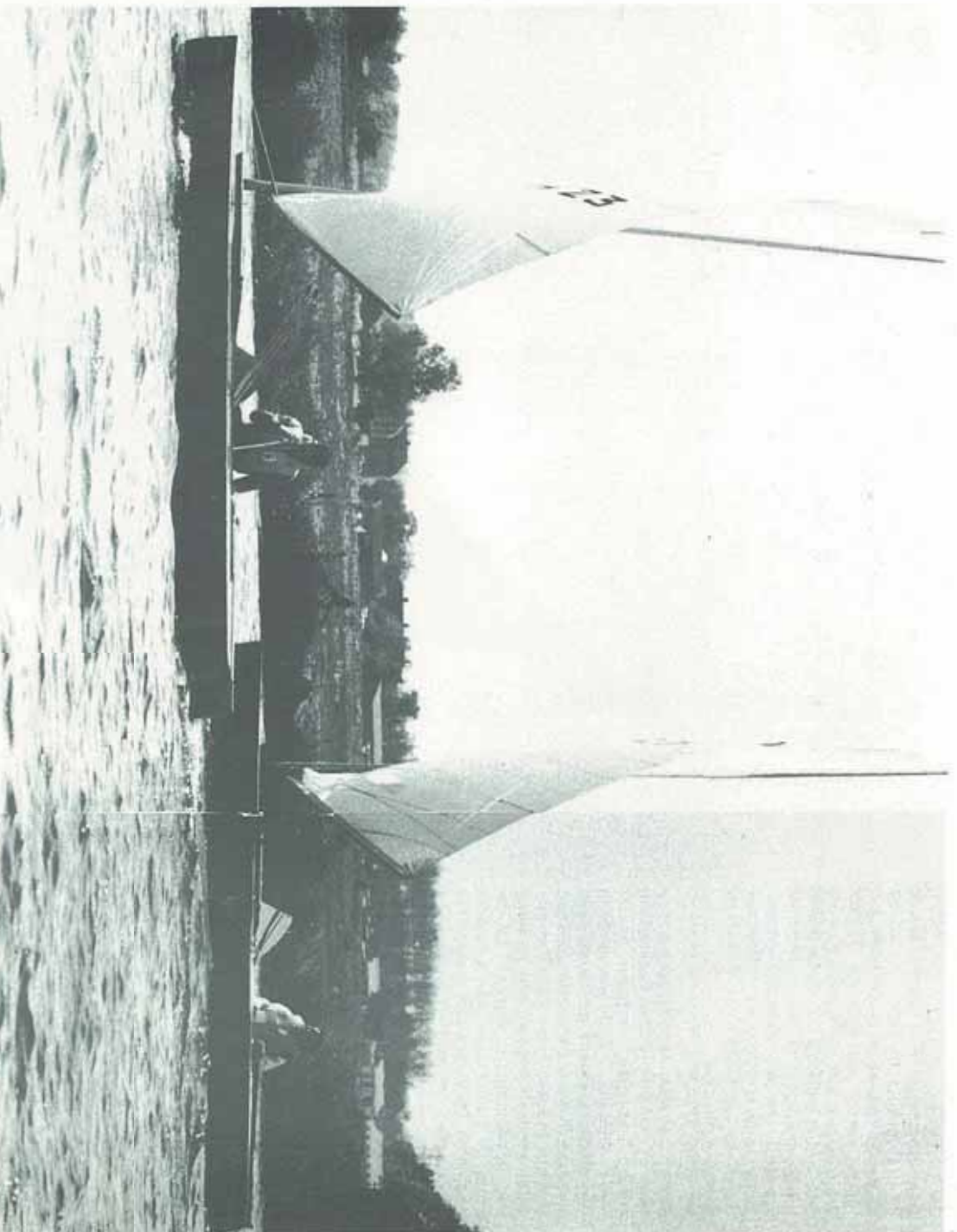
Onder de deelnemers bevonden zich de titelverdediger, de Westduitscr Walter Pranger, de kampioen 1972 Peter van Wamel, en wellicht omdat de wedstrijden bij hem voor de deur werden gehouden, ook de kampioen 1967, 1968 en 1971, Cees van Tongeren die voor deze gelegenheid zijn oude H 23 weer mocht gebruiken. De vloot bestond voor ±50% uit na

1970 gebouwde schepen, waarvoor moderne materialen als polyester en plakhout was gebruikt en een aantal voorziën waren van een dubbeldeksbouw. De polyester jollen komen van Polymal uit Nieuwe Pekela, Loogman van de Kaag maakt polyester rompen en zet daar een houten dek op terwijl er ook afgebouwde polyesterrompen van de Duitse werf Hibbe op het water kwamen. Van plakhout zijn de rompen van Sommerfeld in Hamburg die door Lamme worden afgebouwd. Een van deze jollen was nog maar twee dagen oud en was bijzonder uitgekend uitergest.

Het merendeel van de deelnemers zielden met buigzame masten 'à la Finn', en ook hier waren verschillende fabriekanten. De giekcn zijn in de Olympialojlen tegenwoordig van aluminium of van hout in welk geval velen een moderne plankgiekverkiezen. Verder zijn de schepen van deze uit 1936 stammende Klasse zo gemoderniseerd dat ze niets onderdoen voor klassen uit deze tijd.

De eerste wedstrijd van de serie werd gezeld bij een lichte veranderlijke wind en de plaatselijke zellers Zwet-sloot en van Tongeren namen direct de leiding, op despiegelgezeten door de Duitsers Pranger en Dürr. Toen echter halverwege de wedstrijd de wind een halve slag draaide en het voor-de-windse rak een kruisrak werd, kon Van Wamel daar van profiteren en hij nam de kop over om met drie minuten voorsprong te finishen.

Een beeld dat de kampioensrijd in de Olympiajollen typeert. Peter van Wamel en Cees van Tongeren boord aan boord. Van Wamel (achterste jol) werd uiteindelijk kampioen met slechts één punt verschil met Van Tongeren.

(Foto's Barry Pickthall (6) en Adriaan Pelis (4))

Tweede werd Fritz Dürr en vervolgens kwamen Felix Reneman, Chris Zwetstloot, Walter Pranger en tenslotte Cees van Tongeren.

Bij de tweede wedstrijd stond er een 4 Beaufort en zwaarweer specialist Niels Schliecker won de wedstrijd, gevolgd door zijn landgenoot Walter Pranger met daarachter Van Wamel, Alex Scholtens en Felix Reneman. Ondanks dat het wedstrijdcomité de eerste start van de derde wedstrijd ongelukkig verklaarde om in de gelegenheid te zijn de baan te veranderen na een windschifting, bleef de baan toch bezield. Wiebe Beekhof en Paul Loogman namen bij de start de lei-

ding en hielden deze tot de finish. Helaas waren ze te vroeg vertrokken en werden ze niet afgeblazen. Nu won Van Tongeren met op de tweede plaats Van Wamel, en vervolgens Dürr.

De vierde race werd gevaren bij windkracht 3 en er viel weinig te kruisen. Dürr kreeg de dagprijs, Van Tongeren kwam daarachter en de overige ereplaatsen waren voor Schlieker, Van Wamel en Mik. De volgende wedstrijd kon Van Tongeren door te winnen naast Van Wamel in het totaalklassement komen. Hiervoor moest hij eerst hevige strijd leveren met Mik. Derde werd Schlieker en daarna kwam de zeer constant zeilende Van Wamel.

In de laatste wedstrijd moest de beslissing vallen. Het was licht weer en in de beginfase van de strijd werd het veld geleid door Pranger en Beekhof. Van Wamel en Van Tongeren namen echter de kop over en de strijd om het kampioenschap brandde eerst nu goed los. Van Tongeren verdedigde aanvankelijk zijn leiderspositie goed

maar één taktisch rouwte was voldoende voor Van Wamel en deze stond de eerste plaats niet meer af. Met slechts één punt verschil werd Van Wamel aldus kampioen. Van Tongeren behield zijn tweede plaats, en vervolgens kwamen binnen Beekhof, Pranger, Schlieker en Friso Por.

Eindklassement: 1. Peter van Wamel, met een 17 jaar oude jol van Bolfras uit Berlijn, 16,7 punten; 2. Cees van Tongeren, met een ± 40 jaar oude boot van Baay, 17,7 punt; 3. Fritz Dürr in een plakhouten Sommerfeld, 29 punten, 4. Niels Schlieker met een polyvester Hlbbe, 31,4 punten en tenslotte de onttroonde kampioen Walter Pranger die in zijn zes jaar oude Bolfras 39,7 punten op zijn conto kreeg.

Vermeldenswaard is nog de benoeming tot lid van verdienste van de klasse-organisatie van 'Pa de Bruin' voor zijn geslaagde pogingen in de jaren 1968/1969 de toen schijnodde klasse te behoeden voor een definitieve dood als klasse.

1975

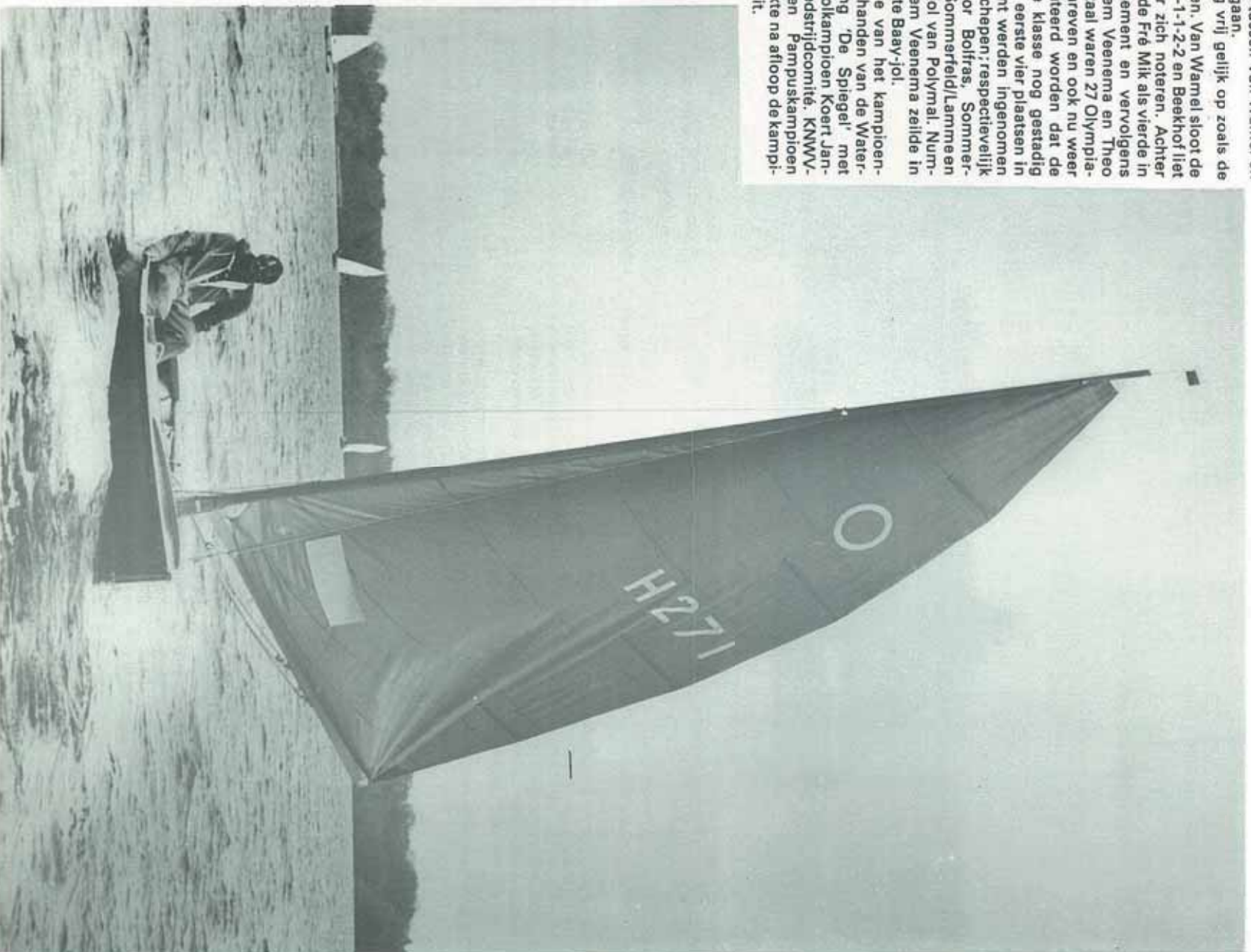
Van Wamel prolongeert O-iollentitel

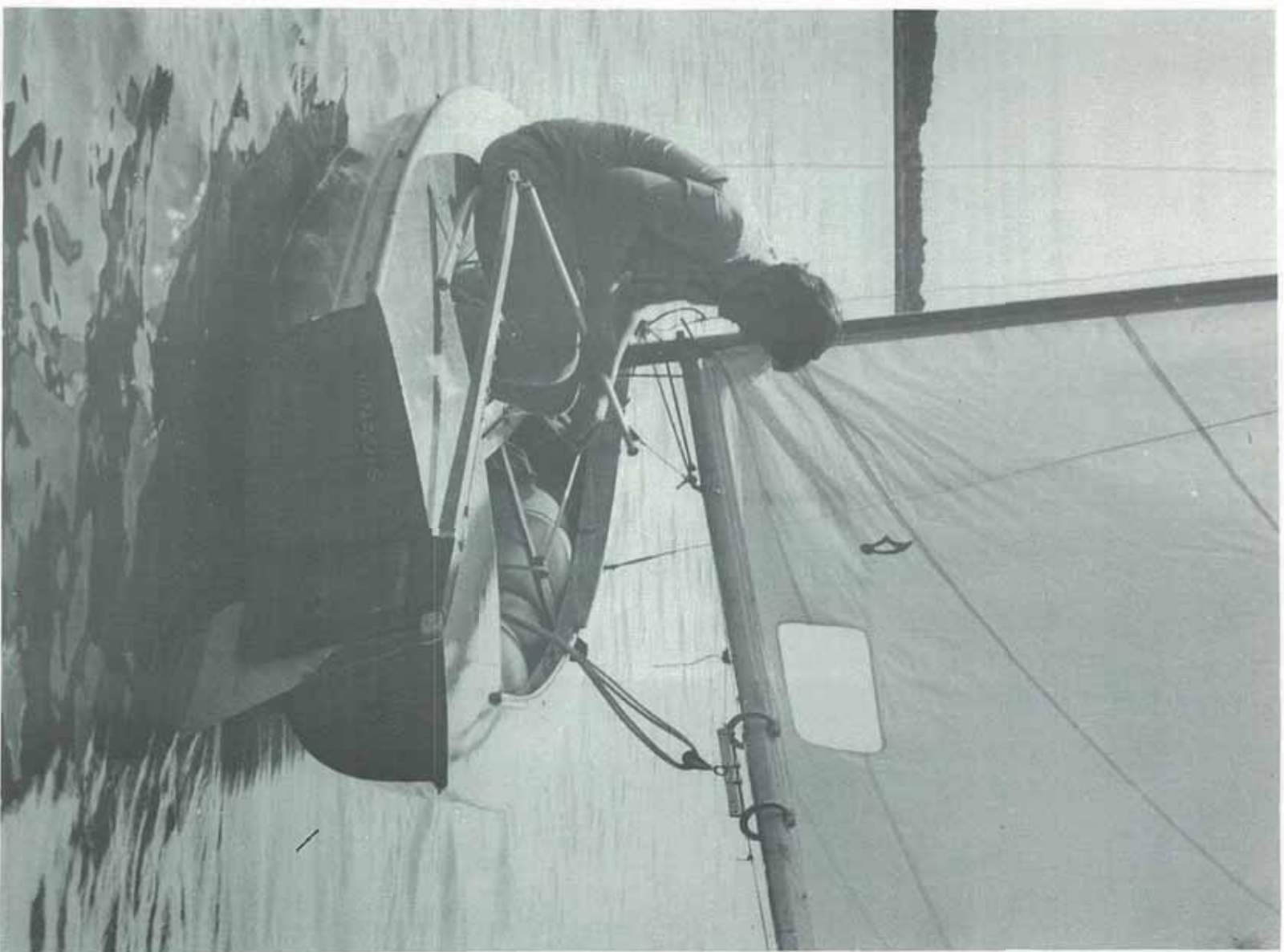
Op de Spiegelplas bij Nederhorstten Berg heeft Peter van Wamel de titel in de Olympiajollienklasse behouden. Daarvoor moest hij in hoofdzaak met Wiebe Beekhof afrekenen die tot het einde toe kans op de overwinning behield. Verder mengde de Duitser Franz Nollen zich in de strijd en even leek het er zelfs op dat hij de dienst ging uitmaken. Dat was in de eerste wedstrijd die de Duitser op zijn naam bracht maar kort daarna werd wel duidelijk dat het tussen Van Wamel en Beekhof zou gaan.

De strijd ging vrij gelijk op zoals de uitslag laat zien. Van Wamel sloot de serie af met 3-1-1-2-2 en Beekhof liet 2-2-2-1-3 voor zich noteren. Achter Nollen eindigde Fré Mik als vierde in het eindklassement en vervolgens kwamen Willem Veenema en Theo Möllers. In totaal waren 27 Olympiajollen ingeschreven en ook nu weer kon geconstateerd worden dat de groei in deze klasse nog gestadig door gaat. De eerste vier plaatsen in het klassement werden ingenomen door nieuweschepen; respectievelijk gebouwd door Bolfras, Sommerfeld/Lamme, Sommerfeld/Lamme en een polyster jol van Polymal. Nummer vijf, Willem Veenema zelde in een onvervalste Baav-jol.

De organisatie van het kampioenschap was in handen van de Watersportvereniging 'De Spiegel' met oud-Olympiajolkampioen Koert Janzen in het wedstrijdcomité. KNMV-bestuurslid en Pamposkampioen Jaap Prins reikte na afloop de kampioenswimpel uit.

150

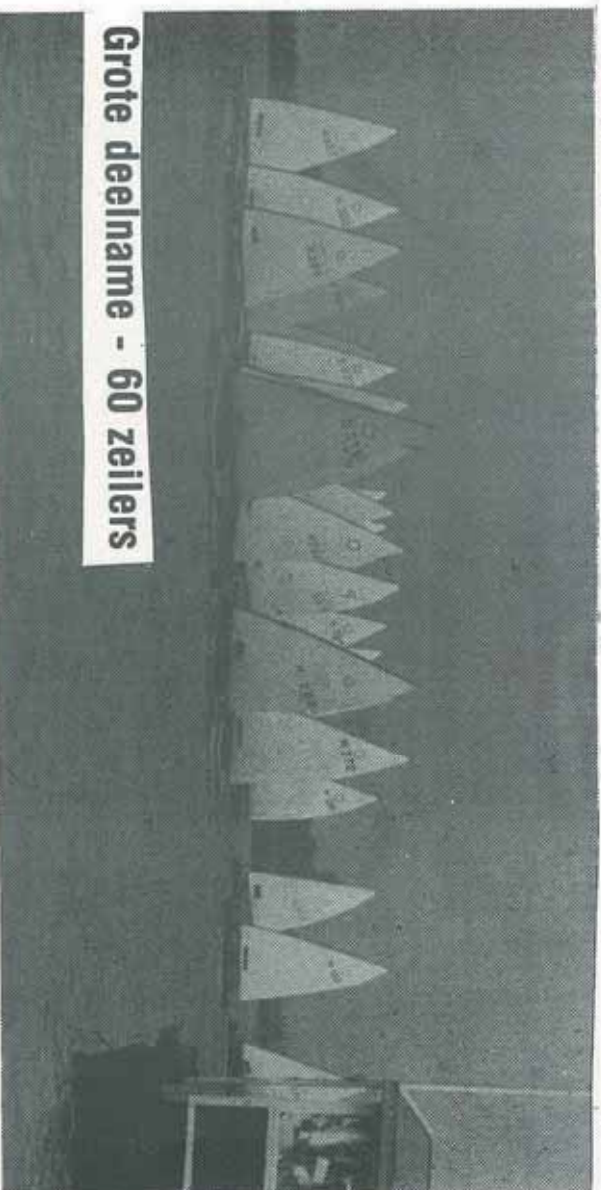

Horst Klein
Europes Kampioen 1974

Europese Zeilkampioenschappen 1975 in de Olympiajollen op het Zuidlaardermeer

Grote deelname - 60 zeilers

Op de foto een vloot van O-jollen, die de komende dagen op het Zuidlaardermeer weer is waar te nemen. Dan gaat de strijd om het Europees kampioenschap in deze klasse.

Voor de 3e keer organiseert de Zeevereniging „Zuidlaardermeer“ de Europese Kampioenschappen in de Olympiajollenklasse in opdracht van de Internationale Olympiasjollen Union (I.O.U.) op het Zuidlaardermeer, en wel van zondag 3 t.m. vrijdag 8 augustus a.s.

Deze eer komt „Zuidlaardermeer“ ook wel toe, wanneer men bedenkt dat deze vereniging de grootste Ojollenvloot van Nederland heeft.

Er zal dan ook een grote groep Nederlanders aan de start verschijnen, waaronder de Nederlandse kampioen Peter van Warmel die reeds is gearriveerd e.reeds druk traint, want hij is één der kanshebbers. Hiertoe behoort ook zelmaker Theo Moliers uit Loosdrecht en Piet Wesselman, terwijl „Zuidlaardermeer“ zelf vooraf met hand weer Fré Mik in haar gelederen heeft als kanshebber.

Verder komen Reneman, Nico Hofkamp en Luit de Boer voor erplaatsen in aanmerking, terwijl met zacht weer ook Hans Benes, Frieso Por en Arrie Smilt in de prijzen kunnen vallen.

Van de 20 Duitsers is ongetwijfeld Klaus Pommerling uit Berlijn de grootste kanshebber, maar Walter Pranger en Niels Schlieker zijn er ook bij evenals Roland Franzmann, de winnaar op Dümmersee, afgelopen weekend.

Ook Werner Schwartz uit Berlijn en Frans Nollen uit Essen vallen meestal in de prijzen.

Uit Zwitserland heeft Hermann Krebs reeds tijdens de laatste ZZ-week zijn kaartje afgegeven als zachtveerspectaculist. Het wordt in ieder geval een open strijd waarbij wel Pommerling, Van Wamel, Pranger, Schlieker en Mik favorieten zijn, maar in een veld van 60 boten kan van alles gebeuren en is o.a. de start zeer belangrijk en kunnen ook de favorieten de grootste moeite hebben direct koppositie in te nemen. Specialist op dit gebied Uwe Weite uit Berlijn, is herstellende van een moniscsoperatie en moet versterkt laten gaan.

Er wachten in ieder geval 7 spannende

wedstrijden die wedstrijdleider Geert de Vries en zijn wedstrijdcomité, handen vol werk zullen bezorgen om ze allen tot een goed einde te brengen.

Er wordt gestart vanaf de starttoren af vanaf een speciaal ingericht startschip al naar gelang de windrichting is: „Zuidlaardermeer“ heeft speciale grote boeien aangeschaft die voor het gehele meer zichtbaar zijn. Er wordt steeds een Olympische baan gevaren, rond de 3 boeien, waarvan de eerste in de wind ligt, de derde voor de wind en de tweede op de top van een driehoek met de eerste en derde als basis.

Eer wordt een brede startlijn uitgelegd tussen twee gele boeien in de buurt van de starttoren of het startschip.

De start van 60 schepen met veelal gekleurde zeilen zal een fantsaaisch gezicht opleveren en ongetwijfeld zullen velen dit schouwspel vanaf de wal of vanuit schepen te water, volgen.

Alhoewel de Ojollen drijfvermogen aan boord hebben en bij hard weer de deelnemers zwemvesten dienen te dragen, heeft „Zuidlaardermeer“ een aantal motorjachten rondvaren om bijstand te verlenen.

Er vallen vele prijzen te winnen waaronder kostbare gebruiksvoorwerpen. Per wedstrijd worden 6 prijzen uitgereikt en het totaal-klassement wordt met 30 prijzen gekonoreerd. De kampioen ontvangt tevens de gouden I.O.U. speld en als ereprijs een nieuw Ojollentuig.

Vele gerenommeerde zaken hebben aan dit belangrijke zeilevenement steun toegezegd en met de jarenlange internationale wedstrijdervaring van „Zuidlaardermeer“ belooft het geheel ongetwijfeld een succes te worden.

Op de rustdag, woensdag 6 augustus gaan deelnemers en officials met 2 bussen een tocht maken naar Gielthoorn en Urk om van de inspannende wedstrijden weer bij te komen.

Op vrijdagavond 8 augustus volgt in het Clubhuis van „Zuidlaardermeer“ de eindprijsen uitreiking die door Burge-

meester Amerika zal geschieden. Intussen is het rond het Clubhuis al een drukte van belang, want verschillende deelnemers zijn reeds gearriveerd e zijn druk bezig baantjes te trekken op het meer, om het water te verkennen.

Een aantal zeilers gaat dit weekend nog deelnemen aan de Sneekweek om nog meer ervaring op te doen in grote groepen.

Zondagmiddag begint de meeting van zeilen en rondhouten, dit wordt maandagmorgen voortgezet. Zondagavond vindt een ontvangst in het Clubhuis plaats.

De wedstrijden worden gezeld op maandag 4 augustus 11 uur en 14.30 uur; dinsdag 5 augustus 10.30 en 14.30 uur; donderdag 7 augustus 10.30 en 14.30 uur; vrijdag 8 augustus 10.30 uur.

De deelnemerslijst volgt hieronder:

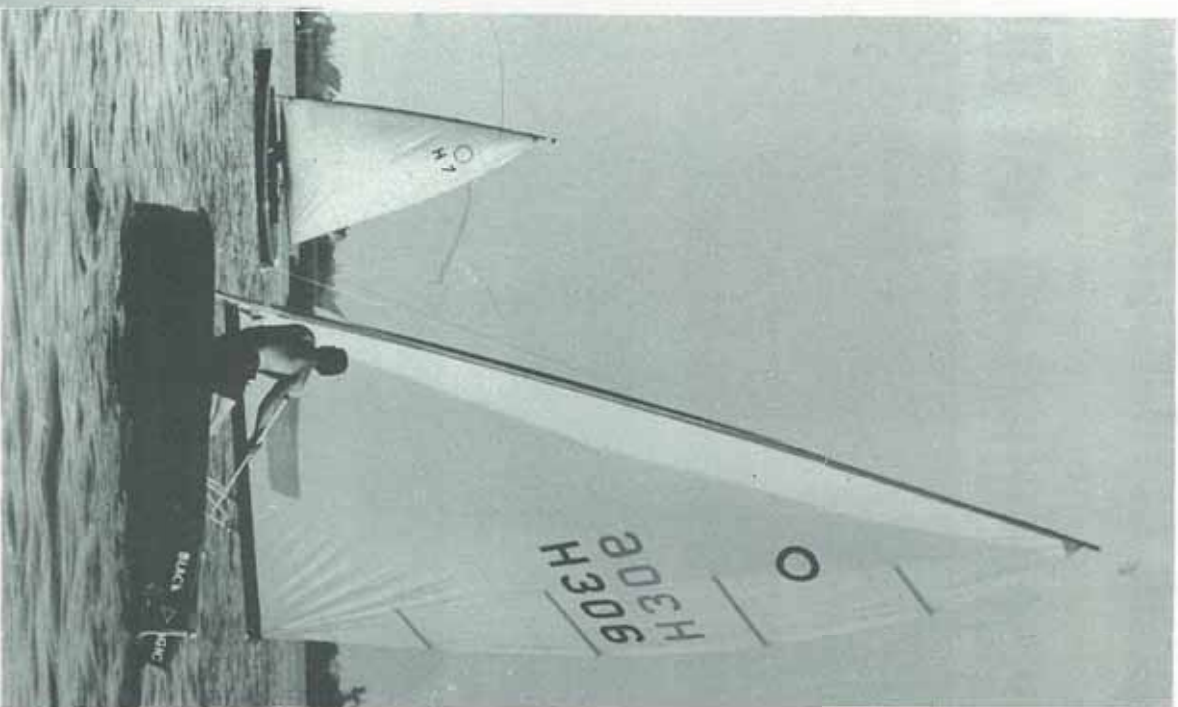
Chance d' Air, R. Heuberger, Au. Zw.; Bonnie, H.D. Tross, Rehmar; Pallister II, H. Krebs; Zürich; Nyusova, R. Laungengger, Wadenswilli; Lauspub, J. Kruyer, Hellum; Futzchen, W. Schreiber, Berlijn; Na-und, H. Drogan, Berlijn; S. Ramstetter, Kempfenhausen; Walona I, R. Franzmann, Essen; Caine, K. Pommerking, Berlijn; Bommel, H. Mlecko, Elmendorf; Little Butz, Chr. Scharnick, Hannover; Mary Ann, J. Grabl, Berlijn; Seelachs II, W. Pranger, Oldenover; Sonnsechen 4, W. Bastian, Hannover; Libelle, O. Stammleier, Lage-Lippe; Mörchen, G. Häber; Hannover; Trolle; Jos Hermes; Soilingen; Kanguruh, W. Schwartz, Berlijn; H. Bothe, Hannover; Knolle VIII, F. Nollen, Essen; Kismet, E. Michaelis, Hannover; Tiger Lilly, O. Oehl, Bad Zwischenahn; Flor Ebbh, N. Schlieker, Altwarmbüchen; Hol di ran, B. Lucke, Lemförde; Caldonia, H. Benes, Hoogezand; Master-Bas, Th. de Jong, Hoogezand; Swinging Machine, A. Koch, Arrhem; Spirit, A. Scholtens Spirit, A. Scholtens, Hoogezand; Golfbreker II, Th. Moliers, De Kraag; Dilatto, R.P. Regout, Nieuwkoop; Frederike V. Broer, Nederhorst den Berg; Am, W. Veerman, Westerbork; Jan van Gent 2, E. Bralls, neer; Slijk-Ewijk; Mustafa, Chr. Scholtens, Iag.

queline, N. Hofkamp, does, Fr. Por, Groningen; de Boer, Hoogezand; van Krieken, Rijswijk; Fiedderman, Muntenrader, Sappemeer; Benet, Hoogezand; Flubber, ppenaar; Wulp III, A. Sovereign, H.J. Aten, x II, P. v. Wamel, Utrecht; Hoogezand; Flubber, Wesselman, Roelotia, Retros, D.J. Mandema, petuoso, F. Mik, Nieuwe a, W. Beekhof, Hilversum; Oen, G.Th. Liebert, Biel 2, H.R.J. Levvert, H. Por, Groningen; nema, Hartstede; Lady, Groningen; Sappemeer; Ma- Black Magge, P.

Europa Meiselschiff

1975

Yachtclubs mee

Paul
Reesman
+ Hans Bous

Felix Reesman
in
Wielke Beekhof.

VLOOT ZUIDLAREN - W.D. Veenema

Het aantal leden van deze vloot bedraagt momenteel 50.

De inzet van de wedstrijdzeilers is enorm en hun conditie, evenals de kwaliteit van het materiaal, zijn van zeer goed tot super.

Belangrijke zeilers, die genoemd mogen worden zijn: Niko Hofkamp, 2e bij de Europese Kampioenschappen 1975; Fré Mik, onze hardweezer; Felix Reneman; Luit de Boer; Thees Scheen en als nestor W.D. Veenema.

Het aantal onderlinge wedstrijden bedraagt ongeveer 20.

Belangrijke regionale wedstrijden zijn de 24 uren race (Zuidlaren), ZZ-Week, Noordelijke Kampioenschappen, Sneekweek en weekend Paterswolde.

VLOOT FRIESLAND - Luut Hof

Aantal leden 3.

J.A. Mulder zeilt alleen Nationale Kampioenschappen en heeft een goed schip.

Ph. Scheen is in het bezit van een zo goed als nieuwe polyester jol, de 279. Hij vaart de Sneekweek en wat onderlinge wedstrijden in Langweer.

Ondergetekende zeilt naast de O-jol in de Regenboog, wat de laatste jaren inhoudt, dat hij met de O-jol ca. 20 wedstrijden per seizoen zeilt, o.a. de Nationale Kampioenschappen, ZZ-Week, Sneekweek, Na-Braassem en een aantal onderlinge wedstrijden op het Nanneveld, waar ook nog de 16, 26 en 307 varen. Hij verkoopt zijn boot vaak en heeft daardoor de laatste tien jaren in 19 verschillende O-jollen gevaren.

In Friesland zijn nog wel enige goede wedstrijdijollen, o.a. de 202 en de 166.

VLOOT DE KAAG - Paul Loogman

O-jollen vloot de Kaag telt 16 schepen met geldige meethrief. Hiervan nemen er in 1976 12 deel aan het wedstrijdzeilen. De gemiddelde leeftijd van de zeilers ligt rond de 37 jaar. Wij hebben hier 8 boten met een nummer onder de 100, waaronder de bij iedereen zeer bekende 23 "Glipper" en de 43 "Zomerweelde". Over het algemeen is de kwaliteit van deze houten 40-jarige delen boten goed te noemen. Bijna al deze boten varen met moderne masten, gieken, zeilen, overlopen, bierstrekken, zelflozers, enz. Een ander materiaal van de Olympiajol is polyester. Vloot de Kaag bestaat momenteel voor 60% uit houten- en voor 40% uit polyester jollen d.w.z. romp polyester met houten dek. Wat wedstrijdzeilen betreft, zijn wij hier op de Kaag niet slecht af. Met de Voor-Kaag oefenwedstrijden, lange afstand wedstrijden, Kaagweek en Na-Kaag, kunnen wij bij elkaar zo'n 21 starts maken. Om maar niet te spreken van de weekenden in het voor- en na seizoen waarop wij zelf onderlinge trainingsbaantjes varen.

VLOOT SPIEGELPOLDER - Wim Broer

De vloot op de Spiegelpolder is de jongste. Toch is de vloot goed voor een jaarlijks terugkerend klasse-evenement, dat samen met de Europe klasse wordt gehouden. Hoogtepunt in haar korte bestaan was de organisatie van het O.N.K.S. in mei 1975, aan welk kampioenschap 24 boten (27 opgaven) deelnamen. De vloot bestaat uit 4 boten, waarvan er 3 (de 2, 13 en 92) helemaal opgeknapt zijn en een volledig nieuwe wedstrijdtrusting hebben gekregen. Vooral de 2 - de oudste in Nederland varende O-jol - is nog steeds een juweeltje. Een belangrijk stuk wedstrijdervaring wordt opgedaan in de tien onderlinge wedstrijden, die de W.S.V. "de Spiegel" jaarlijkse organiseert. Het is daarbij opvallend, dat de O-jol het in deze, op de S.W.-factor gebaseerde wedstrijden, goed doet.

VLOOT NIEUWKOOP - Dik van Krieken

De vloot Nieuwkoop bestaat thans uit 6 Olympiajollen, waarvan er 3 actief aan het wedstrijdzeilen deelnemen. Dit zijn de 97, 243 en 271.

De inzet en de konditie van de zeilers moet, mede door het geringe aantal schepen, tijdens de onderlinge wedstrijden (ca. 10 per jaar) dan ook goed op peil gehouden worden (en is dan ook in orde).

Kwalitatief verkeren de schepen in goede staat, waarvan de resultaten die door deze schepen behaald zijn getuigen. Vrijwel alle boten zijn uitgerust met een Brasker/Heineke combinatie.

Door het geringe aantal boten, is vloot Nieuwkoop ook op grotere regionale wedstrijden aangewezen zoals bijvoorbeeld evenementen op de Spiegelplas, de Kaagweek, de Niwaweek, de Sneekweek en de Zuidlaardermeerweek. De Niwaweek is een jaarlijks terugkerend evenement, waaraan ook de O-joulen de laatste jaren weer deelnemen.

Zeilers, die een vermelding waard zijn: In de eerste plaats de huidige Nederlandse Kampioen Peter van Wamel en dan Ruud Regout, die tijdens de grotere wedstrijden van zich heeft doen spreken.

LEDEN VAN VERDIENSTE.

1. F.W. van Melzen
2. P. de Bruin
3. G.K.de Vries

Pieter de Hooghstr. 32

Burg. Knappertlaan 192B

Noorderstraat 168

Heemstede
Schiedam
Sappemeer

ERE LEDEN.

1. P. van Kranen
2. J. STAP

Churchill-laan 125^T

Kudelstaartseweg 154

Amsterdam-Z.
Aalsmeer

LEDEN D. P. M. v. d. Meer

- H.2. J.T.BENES
H.13 A.J.Ketelaar
H.23 Ir.J.P.R.van Ingen
H.33 H.Liefkes
H.42 C.J.Zwetsloot
H.43 P.Wöllers
H.47 J.H.M.Verhaar
H.54 G.de Vries
H.55 A.R.KOCH
H.69 H.v.Bruggen
H.75 M.J.Venema
H.83 A.K.Scholteens
H.89 P.Miedema
H.92 J.H.Ketelaar
H.94 Th.Wöllers
H.95 J.Biemond
H.97 R.Regout
H.114 K.Coops
H.126 D.C.van Zaanen
H.133 J.v.d.Schuur
H.136 L.C.Hof
H.145 W.Broer

Elzenhof 3

Miltatulistraat 2

Overmeerseweg 34

Jan Steenlaan 15

Kortenhoef
Hoogezand
Nederhorst ten Berg
Warmond

Julianalaan 15

Huijsloterdiijk 412

Jan Tooroplaan 14

Korte Bree 16

Roemer Visscherstr. 5

Wagenweg 13

de Milllystraat 11

Regulus 26

Kalkwijk

Overmeerseweg 34

Huijsloterdiijk 385

Beatrixlaan 2

Noordensweg 50

Sluiskade 11

Beatrixplantsoen 14

Meerweg 40

C.v.Scheltingaweg 82

Bernhard van Beeklaan 32 Kortenhoef

Kaagdorp

Buiten Kaag

Roelofarendsveen

Gieten

Arnhem

Hulzen (NH)

Zuidlaren

Hoogveen

Hoogezand

Nederhorst ten Berg

Buiten Kaag

Kaagdorp

Nieuwkoop

Hoogezand

Woubrugge

Kropswolde

Heerenveen

Borgeroompagnie 79

Oudeweg 87

Herenstraat 39a

Cl.Fabricsiuspark 46

Regulus 26

Tulpenstraat 7

Parkweg 157a

Sloterkade 123

Sportterreinstraat 70

Galjoenstraat 6

Jousterweg 18

Driemolenslaan 24

Illegaliteitslaan 154

Sportterreinstraat 81

Noorderstraat 74

Industrieweg

Burg.v.Roijenstr. O. 216

Herenstraat 38

Torenstraat 33

Hoofdstraat 191

Julianastraat 171

Joz. Israëllaan 1

Bilderdijklaan 51

Paterswoldseweg 634

post Sappemeer

Westerbroek

Groningen

Sluis Ewijk

Hoogveen

Sappemeer

Groningen

Amsterdam

Hoogezand

Rijswijk

Nije Haske

Muntendam

Groningen

Hoogezand

Sappemeer

Hoogezand

Hoogezand

Sappemeer

Wildervank

Hoogezand

Hoogezand

Nieuwe Pekela

Uithoorn

Groningen

- H.149 H.Mellena
H.153 W.D.Veenema
H.154 Ch.Reneman
H.171 H.G.Braltts
H.193 Chr.Scholteens
H.206 N.Hofkamp
H.210 F.Por
H.232 E.J.Heijer
H.242 L.de Boer
H.243 D.van Krieken
H.245 J.A.Mulder
H.247 H.Fledderman
H.254 Mevr. W.Loorbach
H.255 B.Scheper
H.257 M.Brader
H.260 R.D.Coops
H.261 D.Rijkens
H.264 F.Scholteens
H.265 W.F.Schult
H.266 A.Smlt
H.267 H.J.Aten
H.268 E.Mik
H.271 P.L.M.van Wamel
H.272 J.Smid

H. 275	H. Doesburg	Fuutlaan 15	Foxtol
H. 276	P. Wesselman	Noordkade 14	Roelofarendsveen
H. 277	D. J. S. Mandema	Hoofdweg 55	Froombosch.
H. 279	Ph. W. Scheen	Loosdrechtseweg 17	Hilversum
H. 280	W. Beekhof	v/d Sande Bakhuizenstr. 86	Hilversum
H. 281	L. Kroon	Noordersingel 33	Hoogezand
H. 282	G. Th. Lieberom	Meerweg 16	Kropswolde
H. 283	H. Hofman	Kaastanjelaan 8	Vianen
H. 285	R. J. Crum	Dr. Kuyperstraat 22	Barendrecht.
H. 286	T. Pals	Vredenveld 37	Emmen
H. 288	P. de Joodse	Adr. v. d. Doeslaan 211	Rotterdam.
H. 289	J. L. Kanbier	Haarlemmerstraat 196	Leiden
H. 290	fr. H. R. J. Levert	Parklaan 9	Haren (gr.)
H. 295	T. Barbier	Derde Poellaan	Lisse
H. 296	H. Por	Parkweg 157a	Groningen
H. 300	H. Venema	Hoofdweg 80	Harkstede
H. 302	A. Th. Lieberom	Noorderstraat 79	Sappemeer
H. 303	F. Reneman	Radesingel 28	Groningen
H. 304	J. Th. Kremer	Noorderstraat 83	Sappemeer
H. 306	W. Boersma	Beukemasstraat 76	Hoogezand
	Th. de Jong	J. W. Frisolaan 9	Hoogezand

Leden wel in het bezit van een boot, maar nog geen nummer:

A. Korte	Westersingel 66-68	Appingedam
E. J. Krebs	Ijsselstraat 63a	Groningen
Piet Loogman	Julianalaan 37	Kaagdorp
Paul Loogman	W. Alexanderlaan 7	Kaagdorp
R. Laphor	M. Veningastraat 36	Hoogezand
F. Milk	Dr. Brouwerstraat D9.	Nieuwe Pekela
J. Möllers	Leidsamerstraat 13	Buiten Kaag

Leden die niet meer in het bezit zijn van een boot, maar nog wel lid zijn:

Mej. Trijnie Sanders	Bernhardlaan 26	Nieuwkoop
G. J. Bralts	Beverhof 115	Winschoten
M. M. Scheen	Hoofdstraat 163	Hoogezand

INTERNATIONALE OLYMPIAJOLLEN UNION
OPGERICHT 2 SEPTEMBER 1954 TE BERLIJN

President: Wiebe Beekhof - Hilversum NL
 Vice President: Roland Heuberger - Au CH
 Sekretaris: Hanne Beck - Berlijn D
 Penningmeester: Anton Böhning - Berlijn D

Distrikt Nederland (Klasse-organisatie opgericht 5 maart 1960)

Voorzitter: André Lieberom - Sappemeer
 Vice Voorzitter: Luut Hof - Heereveen
 Sekretaris: Peter van Wamel - Uithoorn
 Penningmeester: Henk Venema - Harkstede
 Kommissarissen: Wiebe Beekhof - Fré Mik - Piet Wesselman

Leden van Verdienste: F.W. van Melzen - P. de Bruin - G.K. de Vries

Ere Leden: P. van Kranen - J. Stap

Vlootleiders:
 Vloot Zuidlaren: Willem Veenema
 Vloot Friesland: Luut Hof
 Vloot De Kaag: Paul Loogman
 Vloot De Spiegel: Wim Broer
 Vloot Nieuwkoop: Dik van Krieken

Distrikt Schweiz:

Vorsitzender: Roland Heuberger
 Sekretärin: Marga Guidon

Distrikt Oesterreich:

Vorsitzender: Dr. Wolfgang Erndl

Distrikt Tschechoslowakei:

Vorsitzender: Stanislav Zyma

Distrikt Brasilien:

Vorsitzender: Mario Bandeira do Cavalho

Distrikt Deutschland:

Vorsitzender: Klaus Pommeränig
 Sekretär: Hanne Beck
 Schatzmeister: Anton Böhning
 Pressewart: Werner Schwartz